

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 2. februar 2024 i sag

SS 4-10517/2022

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 1

CPR nr. (født 1972) og

Tiltalte 2

CPR nr. (født 1965)

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskriftet er modtaget den 4. juli 2022 og berigtiget under hovedforhandlingen.

Tiltalte 1 og Tiltalte 2 er tiltalt for

1.

Tiltalte 1

hvidvask af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 290, stk. 2, jf. stk. 1, til dels som forsøg, jf. § 21, begået under særdeles skærpende omstændigheder, jf. straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., ved i perioden fra 23. december 2008 til 3. marts 2016 til dels i forening og efter aftale eller fælles forståelse med flere ukendte gerningsmænd og Tiltalte 2 og Vidne 1, hvis sag er afgjort særskilt, under særdeles skærpende omstændigheder, gennem sit virke i selskaberne Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2), at have administreret og indsat en formel ledelse i de i bilag A oplistede 40 selskaber, og derved gjort det muligt, at der via de 40 selskabers konti hos Danske Banks filial i Estland, kunne modtages og videreoverføres penge, der direkte eller indirekte var ud-bytte fra en eller flere strafbare lovovertrædelser, for at skjule eller tilsløre den ulovlige oprindelse, idet der på 36 af de i bilag A nævnte selskabers konti ad flere omgange fra forskellige udenlandske selskaber samlet blev modtaget og videreoverført 3.966.337.174 EUR (svarende til ca. 29.469.885.203 DKK ved kurs 7,43), der direkte eller indirekte var udbytte fra en eller flere strafbare lovovertrædelser, til flere forskellige udenlandske selskaber, hvor læng-

den af gerningsperioden, antallet af selskaber, beløbets størrelse, samt den professionelle tilgang, anses som særdeles skærpende omstændigheder.

2.

Tiltalte 2

hvidvask af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 290, stk. 2, jf. stk. 1, til dels som forsøg, jf. § 21, begået under særdeles skærpende omstændigheder, jf. straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt., ved i perioden fra 23. december 2008 til 3. marts 2016 til dels i forening og efter aftale eller fælles forståelse med flere ukendte gerningsmænd og Tiltalte 1 og Vidne 1, hvis sag er afgjort særskilt, under særdeles skærpende omstændigheder gennem sit virke i selskaberne Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2), via sin ansættelse formelt at være indtrådt som direktør i de i bilag B oplistede 38 selskaber, og derved at have gjort det muligt, at der via de 38 selskabers konti hos Danske Banks fi-lial i Estland, kunne modtages og videreoverføres penge, der direkte eller in-direkte var udbytte fra en eller flere strafbare lovovertrædelser, for at skjule eller tilsløre den ulovlige oprindelse, idet der på 33 af de i bilag B nævnte selskabers konti ad flere omgange fra forskellige udenlandske selskaber sam-let blev modtaget og videreoverført 3.920.168.189 EUR (svarende til ca. 29.126.849.646 DKK ved kurs 7,43), der direkte eller indirekte var udbytte fra en eller flere strafbare lovovertrædelser, til flere forskellige udenlandske selskaber, hvor længden af gerningsperioden, antallet af selskaber, beløbets størrelse, samt den professionelle tilgang, anses som særdeles skærpende omstændigheder.

Bilag A

Nr.	Selskab	Udgående trans. EUR.
1	<u>Virksomhed</u>	14.855.045
2	<u>Virksomhed</u>	62.964.024
3	<u>Virksomhed</u>	119.200.481
4	<u>Virksomhed</u>	13.312.846
5	<u>Virksomhed</u>	3.899.729
6	<u>Virksomhed</u>	82.009.679
7	<u>Virksomhed</u>	73.761.161
8	<u>Virksomhed</u>	62.715.145
9	<u>Virksomhed</u>	29.221.144
10	<u>Virksomhed</u>	----

11	<u>Virksomhed</u>	----
12	<u>Virksomhed</u>	61.848.022
13	<u>Virksomhed</u>	1.569.752
14	<u>Virksomhed</u>	3.793.217
15	<u>Virksomhed</u>	16.081.171
16	<u>Virksomhed</u>	1.025.980
17	<u>Virksomhed</u>	2.500
18	<u>Virksomhed</u>	1.089.092.882
19	<u>Virksomhed</u>	1.873
20	<u>Virksomhed</u>	107.953.958
21	<u>Virksomhed</u>	583.040.039
22	<u>Virksomhed</u>	217.229.285
23	<u>Virksomhed</u>	179.665.159
24	<u>Virksomhed</u>	298.375.274
25	<u>Virksomhed</u>	447.212.257
26	<u>Virksomhed</u>	14.005.869
27	<u>Virksomhed</u>	253.282.721
28	<u>Virksomhed</u>	32.534.452
29	<u>Virksomhed</u>	57.258.163
30	<u>Virksomhed</u>	32.214.078
31	<u>Virksomhed</u>	14.527.867
32	<u>Virksomhed</u>	4.947.935
33	<u>Virksomhed</u>	11.349.713
34	<u>Virksomhed</u>	18.280.391
35	<u>Virksomhed</u>	1.716.992
36	<u>Virksomhed</u>	----
37	<u>Virksomhed</u>	55.632.734
38	<u>Virksomhed</u>	368.678
39	<u>Virksomhed</u>	1.386.956
40	<u>Virksomhed</u>	----
I alt for 36 selskaber		3.966.337.174

Bilag B

Nr.	Selskab	Direktør		Udgående trans. EUR.
		Fra	Til	
1	<u>Virksomhed</u>	14-07-2008	27-08-2013	14.855.045
2	<u>Virksomhed</u>	05-09-2008	30-05-2015	62.328.998
3	<u>Virksomhed</u>	01-11-2008	24-04-2014	116.521.581
4	<u>Virksomhed</u>	02-07-2009	30-05-2015	9.038.309
5	<u>Virksomhed</u>	02-07-2009	25-04-2014	3.860.484
6	<u>Virksomhed</u>	03-11-2009	12-04-2014	79.396.909
7	<u>Virksomhed</u>	03-11-2009	20-05-2015	72.778.990
8	<u>Virksomhed</u>	18-02-2010	27-08-2013	62.715.145
9	<u>Virksomhed</u>	23-03-2010	22-10-2015	29.221.144
10	<u>Virksomhed</u>	07-06-2010	17-05-2015	----
11	<u>Virksomhed</u>	21-03-2011	22-10-2015	----
12	<u>Virksomhed</u>	27-07-2010	27-05-2015	61.807.010
13	<u>Virksomhed</u>	25-08-2010	10-06-2015	1.557.510
14	<u>Virksomhed</u>	17-09-2010	18-03-2013	3.793.217
15	<u>Virksomhed</u>	08-10-2010	19-08-2011	----
16	<u>Virksomhed</u>	05-01-2011	26-08-2014	1.025.980
17	<u>Virksomhed</u>	28-01-2011	23-07-2015	2.500
18	<u>Virksomhed</u>	09-02-2011	03-10-2013	1.089.092.337
19	<u>Virksomhed</u>	18-03-2011	22-10-2015	1.873
20	<u>Virksomhed</u>	25-04-2011	22-10-2015	107.953.958
21	<u>Virksomhed</u>	26-04-2011	13-07-2015	583.040.039
22	<u>Virksomhed</u>	28-04-2011	26-04-2013	217.229.285
23	<u>Virksomhed</u>	28-04-2011	26-08-2014	179.665.159
24	<u>Virksomhed</u>	04-07-2011	13-07-2015	298.375.274
25	<u>Virksomhed</u>	30-09-2011	13-07-2015	447.212.257

26	<u>Virksomhed</u>	06-12-2011	01-04-2016	14.005.869
27	<u>Virksomhed</u>	07-12-2011	13-07-2015	253.282.721
28	<u>Virksomhed</u>	15-12-2011	26-08-2014	32.534.452
29	<u>Virksomhed</u>	15-03-2012	13-07-2015	57.258.163
30	<u>Virksomhed</u>	10-04-2012	13-07-2015	32.214.078
31	<u>Virksomhed</u>	04-07-2012	21-10-2015	14.527.867
32	<u>Virksomhed</u>	18-07-2012	22-10-2015	4.947.935
33	<u>Virksomhed</u>	23-07-2012	22-10-2015	11.349.713
34	<u>Virksomhed</u>	10-08-2012	12-12-2012	0
35	<u>Virksomhed</u>	13-08-2012	22-10-2015	1.716.992
36				
37	<u>Virksomhed</u>	16-08-2012	22-10-2015	55.632.734
38				
39	<u>Virksomhed</u>	08-05-2013	22-10-2015	1.225.388
40	<u>Virksomhed</u>	01-07-2013	21-10-2015	----
I alt for 33 selskaber				3.920.168.189

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at de tiltalte i medfør af straffelovens § 79, stk. 2, jf. § 78, stk. 2, frakendes retten til at fungere som udbydere af tjenesteydelser til virksomheder efter hvidvasklovens § 2, nr. 12, her eller i udlandet og frakendes retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser indtil videre.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om konfiskation hos Tiltalte 1 som følger:

Principalt: 2.662.286 kr. eller et af retten fastsat beløb i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1, som omfatter indeståendet på datoen for dommen på Tiltalte 1's konto i HBSC bank fra konto tilknyttet Visa kort Kort nr., der er erbeslaglagt og indefrosset og som pr. 18. august 2023 er opgjort til 52.089,19 engelske pund og friværdien op til konfiskationsbeløbet af Tiltalte 1's ejerandel af ejendommen Adresse 1, By 1, United Kingdom (registeret titel Nr. 1).

Subsidiært: Indeståendet på datoen for dommen på Tiltalte 1's konto i HBSC bank fra konto tilknyttet Visa kort Kort nr., der er er beslaglagt og indefrosset og som pr. 18. august 2023 er opgjort til 52.089,19 engelske pund og Tiltalte 1's ejerandel af ejendommen Adresse 1, By 1, United Kingdom (registeret tit-le Nr. 1) i medfør af straffelovens § 76 a.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om konfiskation hos Tiltalte 2 som følger:

Principal: Tiltalte 2 ejerandel af ejendommen beliggende Adresse 2, By 2, Matrikel nr., i medfør af straffelovens § 76 a.

Subsidiært: 160.870 kr. eller et af retten fastsat beløb i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, jf. § 76, stk. 1, som omfatter friværdien op til konfiskationsbeløbet af Tiltalte 2 ejerandel af ejendommen beliggende Adresse 2, By 2, Matrikel nr.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at Tiltalte 2 i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1 og 6, og § 32, stk. 4, nr. 7, udvises med indrejseforbud for bestandig.

De tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

De tiltalte har påstået frifindelse for påstanden om frakendelse af retten til at fungere som udbyder af tjenesteydelser til virksomheder efter hvidvasklovens § 2, nr. 12, her eller i udlandet, og frakendelse af retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser.

De tiltalte har protesteret mod konfiskationspåstandene.

Tiltalte 2 har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af de tiltalte og vidnerne Vidne 1, Vidne 2, Vidne 3, Vidne 4, Vidne 5, Vidne 6, Vidne 7, Vidne 8, Vidne 9, Vidne 10, Vidne 11, Vidne 12, Vidne 13, Vidne 14, Vidne 15, Vidne 16, Vidne 17, Vidne 18, specialkonsulent Vidne 19, konsulent Vidne 20, politiassistent Vidne 21, specialkonsulent Vidne 22 og Vidne 23.

Tiltalte 1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

" ...

Tiltalte 1 forklarede, at hun er født og opvokset i Rusland. Hun kom til Danmark omkring midten af 1990'erne. Hun havde gået på universitetet i næsten 3 år i Sankt Petersborg, hvor hun studerede engelsk sprog og litteratur. Hun fik en dansk kæreste, og de besluttede at flytte til Danmark. De blev gift, efter at tiltalte flyttede til Danmark. Hun ønsker ikke at oplyse, hvad hendes efternavn var, før hun blev gift, fordi der er journalister til stede i retssalen, og navneforbuddet er ophævet. Hun hed tidligere den russiske udgave af "Navn 1" til fornavn. Hun skiftede navn til Navn 1 i starten af år 2000. Hun søgte job og følte i den forbindelse, at hun havde flere muligheder, når hun hed Navn 1, fordi det lød mere dansk. Hun skiftede derfor navn.

Da hun flyttede til Danmark, blev hendes mand tilbudt en restaurant, som han kunne være restauratør for. Tiltalte og hendes mand åbnede restauranten sammen, og hun arbejdede som tjener. De havde restauranten i tre år, hvorefter de solgte den til nogle andre russere. Tiltalte gik herefter på Studieskolen for at lære dansk, da hun gerne ville på universitetet, og hun arbejdede samtidigt. Hun bestod "Danskprøve 2" og kom derefter ind på universitetet, hvor hun læste engelsk sprog og litteratur og tog en bachelor. Hun tog efterfølgende en kandidatgrad i virksomhedsstudier på samme universitet. Hun fik meritoverførsel fra universitetet i Sankt Petersborg, da hun læste bacheloren i engelsk og litteratur. Da hun læste virksomhedsstudier, lærte hun marketing, økonomi, lidt jura, lidt statistik og bogholderi. Det handlede mest om marketing og mikromanagement.

Hun fik sin kandidatgrad i 2005 og fik sit første rigtige job – udover arbejdet som tjener – hos Revisionsfirma 1. Hun mener, at hun blev ansat der i efteråret 2005. Hun arbejdede som marketingassistent. Hun taler bl.a. russisk, polsk og serbisk, så Revisionsfirma 1 brugte hende til at kommunikere i østeuropæiske lande. Revisionsfirma 1 ydede selskabsadministration og skatterådgivning. Tiltalte fik jobbet ved at sende en uopfordret ansøgning. Hun kendte ikke nogen hos Revisionsfirma 1 i forvejen. Som marketingassistent fik hun penge pr. kvartal til at rejse til internationale konferencer. Hun fungerede også som sekretær, når sekretæren var syg. Hun arbejdede ikke med skatteplanlægning. Der var en hel afdeling, som sad med selskabsadministration. Det var ikke tiltaltes job. Hun arbejdede med marketing og networking. Hun var helt nyuddannet. Hun mødte mange mennesker på konferencerne. Hun arbejdede der i ca. 10 måneder. Hun var blevet skilt og skulle giftes igen, og hun følte ikke, at der var nogen stor fremtid for hende hos Revisionsfirma 1. Det var ca. 5 år siden, hun blev skilt fra sin første ægtemand. Da hun giftede sig igen, var det med sin nuværende mand. Der var 5-6 ansatte hos Revisionsfirma 1. Hun kunne ikke sige noget om deres uddannelser. De fleste var unge mænd fra engelsktalende lande. Der var også eksterne revisorer og advokater, men dem talte hun ikke med. Hun arbejdede i branchen i ca. 1 år og stoppede omkring april måned 2006. Hun var på bryllupsrejse og gik derefter på dagpenge i et par måneder.

Flere personer, som hun havde mødt på konferencer, kontaktede hende, efter at hun var fratrådt. Hun henviste dem til Revisionsfirma 1, men de vendte tilbage til hende, fordi de ikke talte russisk hos Revisionsfirma 1. De pågældende opfordrede hende til at starte egen forretning i branchen. Hun så en mulighed. Hun havde et netværk og havde bl.a. kontakt til revisorer. Hun havde stadig det samme telefonnummer, selvom hun ikke arbejdede hos Revisionsfirma 1 mere, idet det var hendes egen telefon, hun brugte, og ikke en arbejdstelefon. Tiltalte stiftede derfor Virksomhed ApS 1 i 2007. Hun startede selskabet sammen med sin mand, Person 1, fordi tiltalte skulle vente 2 måneder med at starte virksomhed på grund af en konkurrenceklausul, men tiltalte ville ikke vente. Tiltaltes bedstemor, Person 2, stod derfor som stifter af Virksomhed ApS 1. Tiltalte og hendes mand ejede selskabet i forening og havde lånt penge-ne til stiftelsen af tiltaltes bedstemor. De har tilbagebetalt lånet. I begyndelsen var det Person 1, der var direktør på grund af konkurrenceklausulen. Person 1 havde et fuldtidsjob, som ikke havde noget med selskabsadministration at gøre.

Virksomhed ApS 1's opgaver bestod i stiftelse og administration af selskaber. Arbejdet bestod i at finde revisorer, anbefale eller skifte revisorer hos kunderne samt rådgivning og administration. Virksomhed ApS 1 stod også for at have postadresse for selskaberne og bestille dokumenter med apostille. I starten hjalp advokater og revisorer med råd, om hvordan man gjorde, og hvilke virksomhedsformer man skulle bruge i de forskellige situationer. Hun lærte opgaverne hen ad vejen i praksis. I forhold til kunderne henviste hun til advokaternes råd. Hos Virksomhed ApS 1 bad de om paskopi for at tjekke, om folk var en politisk eksponeret person (PEP), og hvis det så okay ud, rådgav de om virksomhedsform, og de fik informationer fra dem. I starten var det tiltalte, der stod for stiftelsen af kundernes virksomheder og sendte papirer til Erhvervsstyrelsen m.m. Det var ikke tiltalte, der stod som stifter af selskaberne. Tiltalte udførte papirarbejdet. Der var flere virksomheder som hendes, hvoraf nogle kunne tilbyde, at de talte russisk. Tiltalte tog telefonen på alle tider af døgnet, hvilket kunderne i Østeuropa godt kunne lide. Kunderne begyndte at komme, så tiltalte og hendes kollegaer i Holland, Tyskland og England fik masser af arbejde.

Tiltalte networkede stadig og tog rundt på konferencer. Derfor blev hun nødt til at ansætte nogle medarbejdere. Tiltalte 2's kone anbefalede hende at ansætte Vidne 1. Hun slog ikke stillingen op, men hun ansatte Vidne 1, fordi hun fik hende anbefalet. Tiltalte begyndte at arbejde med Vidne 1 og oplærte hende i mange ting. Hun mener, at Vidne 1 blev ansat omkring sommeren 2007. Vidne 1 kunne russisk, engelsk og dansk og sagde, at hun havde afsluttet en uddannelse på et russisk institut og havde boet i Danmark i mange år. Tiltalte og Vidne 1 talte russisk sammen. Vidne 1 skrev med kunder og tog telefonen i begyndelsen. Vidne 1 sad ikke med selskabsadministration. Det var tiltaltes helt eget firma, men hun mødtes med andre, der lavede det samme som hende i andre lande på konferencer. Vidne 1 skrev breve til kunderne og talte i

telefon med mange. Tiltalte mener, at det kun var hende selv, der sad med marketing. Det var tiltaltes opgave at få kunder i butikken. Kunderne kom sjældent på kontoret, men ringede, fx. hvis de skulle have et dokument med en apostille. Vidne 1 begyndte at lære at udføre disse opgaver. Det kunne godt være, at Vidne 1 også registrerede selskaber, men det gjorde hun ikke i begyndelsen. Når man registrerede selskaber, skulle der udfyldes en blanket. Vidne 1 mødte også advokaterne og revisorerne, som kom på kontoret. Med tiden beskæftigede Vidne 1 sig mest med selskabsadministration, mens tiltalte beskæftigede sig med marketing og networking. Tiltalte gav Vidne 1 opgaver i Virksomhed ApS 1.

Vidne 2 blev ansat senere og fik de samme arbejdsopgaver, som Vidne 1 havde i begyndelsen med at tage telefon og besvare e-mails. Da Virksomhed ApS 2 blev stiftet, fulgte Vidne 2 med over i det nye firma sammen med de andre. Vidne 2 startede i Virksomhed ApS 1, men tiltalte husker ikke, hvornår det var, bortset fra at det var efter Vidne 1. Tiltalte havde ikke slået en stilling op, da Vidne 2 blev ansat. Tiltalte mener, at hun sagde til nogen, at hun søgte en ny medarbejder, og så blev hun via sit netværk, Facebook eller lignende præsenteret for Vidne 2. Hun kendte ikke Vidne 2 i forvejen. Vidne 2 havde en musikuddannelse. Vidne 2 kom ikke til at lave mere end sekretærarbejde. Vidne 2 kunne tale russisk og engelsk. Tiltalte husker ikke, om Vidne 2 havde erfaring fra tidligere jobs.

Person 3 blev også ansat og var sekretær ligesom Vidne 2. Person 3 kunne russisk, men de kunne ikke bruge hende, så hun var der kun i nogle måneder. Hun var ansat med løntilskud fra kommunen. Hendes opgaver var færre end Vidne 2's.

Person 4 arbejdede ikke i selve virksomheden, men hun aflastede tiltalte ved at passe hendes barn, fordi tiltalte arbejdede så meget. Tiltalte og Person 1 fik et barn sidst i 2009. Person 4 blev ansat i 2010-11. Hun arbejdede kun med børnepasning. Hun kom bl.a. hen med barnet på arbejdspladsen, så tiltalte kunne amme.

Tiltalte 2 blev ansat i Virksomhed ApS 1 i løbet af 2008. Tiltalte skulle bruge en repræsentant i Danmark. Hun skulle bruge en nominel direktør. Tiltalte 2 skulle ikke arbejde på kontoret med selskabsadministration. Tiltalte 2's kone var en af tiltaltes tætte veninder. Veninden fortalte tiltalte, at hun stolede på Tiltalte 2. Tiltalte 2 arbejdede i sit entreprenørfirma. Tiltalte skulle bruge en repræsentant i Danmark. Direktøren i de selskaber, de oprettede, skulle bo i Danmark. Indtil Tiltalte 2 blev ansat, var det tiltalte selv og hendes mand, der blev indsat som direktører. Tiltalte vidste ikke, hvad Tiltalte 2 havde af kvalifikationer, men han havde en højere uddannelse og talte russisk. De kunne stole på ham, og det var vigtigt. Det var vigtige egenskaber for jobbet, at han kunne rus-sisk, og at han var præsenteret. Tiltalte 2 gjorde et godt indtryk. Tiltalte husker ikke, hvor mange timer han arbejdede der, men det var ikke fra kl. 09.00-17.00. Det var nogle timer om ugen. Hun husker ikke, hvor meget han var på kontoret. Han var ansat til at være direktør i flere selskaber. I nogle situatio-

ner var både Tiltalte 2 og kundens egen direktør indsat. Hvis de skulle bruge en direktør, brugte de Tiltalte 2, men hvis kunden sagde, at vedkommende selv ville være direktør, og Erhvervsstyrelsen ikke havde noget imod det, var kunden det selv. Tiltalte var Tiltalte 2's chef. Det var en del af ansættelsen, at han var direktør. De drøftede det ikke. Tiltalte 2 spurgte ikke om noget.

...

Tiltalte 1 forklarede fortsat, at dengang var der kun Tiltalte 2, som de kunne tilbyde som nominel direktør. Efterfølgende blev Vidne 1 det også. Der var også anpartsselskaber udover kommanditselskaberne. Tiltalte 2 var di-rektør i mange selskaber. Tiltalte husker ikke hvor mange, men det var flere end 40 selskaber. Når Tiltalte 2 kom, underskrev han de dokumenter, årsrap-porter eller lignende skulle underskrives. Herudover bestod hans opgaver kun at få i kaffe og kage. Det var den reelle ejer, der bestemte, så Tiltalte 2 gjorde ikke yderligere som nominel direktør. Tiltalte 2 underskrev protokolla-ter på dansk. Han var ikke med ved f.eks. generalforsamlinger. Der blev ikke afholdt en generalforsamling med fremmøde. Hvis der fx. skulle skiftes revi-sor i et selskab, udfærdigede de protokollatet herom, og Tiltalte 2 underskrev det. Tiltalte 2 talte ikke dansk og kunne ikke læse de danske dokumenter. Der var også dokumenter på engelsk og russisk, for alle selskaber var internatio-nale. De danske dokumenter fik han oversat, hvis han spurgte. De skjulte ik-ke noget for ham. Det foregik ikke på hendes kontor, men i kontoret ved si-den af hendes. Tiltalte sad i et lokale for sig selv, og Vidne 1 og Vidne 2 sad sammen i et andet rum. Hun var ofte enten i Østeuropa eller på telefonen. Tiltalte var den eneste på kontoret, som ikke kunne tale litauisk, og de andre talte litauisk sammen. Vidne 1 eller Vidne 2 ringede til Tiltalte 2, når han skulle underskrive noget, og så kom han forbi.

Tiltalte 2 var ikke involveret, hvis der skulle drøftes noget vedrørende års-regnskaber. Revisoren, der var tilknyttet selskabet, og kunden havde drøftel-sen. Det foregik direkte mellem dem. Tiltalte beskæftigede sig ikke med det. Hun er ikke uddannet revisor. Hvis der var juridiske spørgsmål, var det ikke tiltalte, der rådgav, for hun er ikke jurist. I det tilfælde tog de kontakt til en advokat. Det var kunden, der bekræftede, at Tiltalte 2 kunne underskrive års-regnskabet. Kunden fik udkastet til årsregnskabet, og når kunden havde god-kendt det, underskrev Tiltalte 2 det. Hvis der var noget, der ikke kunne god-kendes, ordnede kunden det selv med revisoren. I begyndelsen hjalp Tiltalte 2's kone, og efterfølgende fik de en revisorassistent, Person 3, som for-midlede kontakten mellem kunden og revisoren. Hun kunne på russisk for-tælle kunden det, hvis revisoren manglede dokumenter. Hun havde et kontor i udlandet og var ikke ansat i Virksomhed ApS 1. Revisoren rettede det, der skulle rettes og sendte årsregnskabet til Virksomhed ApS 1. For det meste var det Vidne 1 og Vidne 2, der modtog dokumenterne. Så tog de kontakt til Tiltalte 2, der kom ind og underskrev.

De talte ikke med Tiltalte 2, om hvad selskaberne beskæftigede sig med.

Tiltalte 2 mødte ikke kunderne, bortset fra at han kan have mødt dem til kaffemøder. Tiltalte 2 kan i den forbindelse have fået at vide, hvad kunderne beskæftigede sig med. Nogle kunder kom på kontoret, men Tiltalte 2 arbejdede ikke med kunderne. Han havde måske mødt dem. I begyndelse tog hun Tiltalte 2 med til Moskva og Kiev for at vise revisorerne eller juristerne, hvilken mand der var den nominelle direktør. Dem, der bestilte selskaberne, var jurister eller revisorer fra Rusland eller Ukraine, og de kontaktede Virksomhed ApS 1 for at få stiftet virksomheder. 98 % af kunderne kom via jurister. Det var kun få gange, de var i Rusland. Hvis kunderne kom til København, præsenterede tiltalte dem for Tiltalte 2, for at de kunne hilse på hinanden. Hun prøvede også at samle kunderne i København én gang om året, hvor Tiltalte 2 mødte i pænt tøj. De drøftede ikke selskabets form eller lignende. Tiltalte 2 skulle bare vises frem. Han tog pænt tøj på, fordi kunderne som regel havde habit på. Tiltalte 2 havde et fuldtidsjob ved siden af, hvor han gik i arbejdstøj, og kunne godt komme forbi i arbejdstøj for at skrive under. Tiltalte havde købt en habit til ham i starten, så han kunne se pæn ud, når han skulle møde kunderne.

Vidne 1 blev også indsat som nominel direktør. Tiltalte husker ikke, hvorfor Vidne 2 ikke var nominel direktør, men det kunne være, fordi Vidne 2 var usikker på, om hun skulle blive. Det var ikke nok kun at bruge Vidne 1, da nogle kunder havde to danske selskaber, og samme direktør kunne ikke stå i dem begge, så der var brug for en mere. Tiltalte brugte ikke Vidne 1 fra starten som nominel direktør, fordi hun dengang havde et russisk navn, som var svært at udtale. Da Vidne 1 ændrede navn, begyndte de at bruge hende som nominel direktør. Tiltalte og Person 1 kunne ikke være direktører i selskaberne. Det fik de at vide af Erhvervsstyrelsen.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 1, side 284, bilag 52-54-03-1, internt notat fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen "Hvidvasktilsyn hos Virksomhed ApS 1, CVR nr. 1", forklarede tiltalte, at hun kunne huske, at der var besøg fra styrelsen. De fik at vide, at de ikke både kunne være ansvarlige for hvidvask og være nominel direktør. Hun fik forklaret det.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 - del 1, side 284, bilag 52-54-03-1, internt notat fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen af 27. maj 2008, "Hvidvasktilsyn hos Virksomhed ApS 1, CVR nr. 1", 4. afsnit hvoraf fremgår: "*Selskabets aktiviteter omfatter virksomhedsadministration, oprettelse af selskaber og skatterådgivning. Selskabet tilbyder således bl.a. ydelser i form af udførsel af direktøropgaver (Person 1 er direktør i mange af de af selskabet stiftede selskaber) samt stiftelse og anmeldelse af selskaber.*"

Hertil forklarede tiltalte, at på dette tidspunkt var Person 1 nominel direktør i flere selskaber. Han havde et fuldtidsjob, udover at han var nominel direktør. Han var stadig registreret som direktør i Virksomhed ApS 1. Tiltalte huskede ikke, om hun selv var direktør i selskabet dengang.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 1, side 51, bilag 11-21-01-4, udtræk af virksom-

hedsoplysninger om Virksomhed ApS 1, forklarede tiltalte, at nogle kunder, f.eks. usbekiske kunder, ikke ville tale med tiltalte, fordi hun er en kvinde, så hun havde brug for Person 1 som direktør, idet de pågældende kunder kun ville tale med en mand. Person 1 hjalp hende med nogle ting i selskabet, men ikke med den almindelige drift.

Hun forstod, hvorfor de ikke både kunne være direktører for Virksomhed ApS 1 og nominel direktør i selskaberne, da medarbejderen fra styrelsen forklarede, at det betød, at de skulle føre tilsyn med sig selv i forhold til hvid-vaskreglerne.

...

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 - del 1, side 284-285, bilag 52-54-03-1, internt notat af 27. maj 2008 fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ”Hvidvasktilsyn hos Virksomhed ApS 1, CVR nr. 1”, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

*Deltagere fra Virksomhed ApS 1 (selskabet): Person 1 og Tiltalte 1
Deltagere fra E&S: Person 5 og Vidne 16*

Selskabet var udtaget ved stikprøvekontrol og tilsynet blev udført på selskabets adresse på Adresse 3, København, den 23. maj 2008.

Mødet havde til primært til formål, dels at give selskabet lejlighed til at orientere Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nærmere om selskabets aktiviteter, bl.a. for at få klarlagt, om selskabet er omfattet af loven, og dels at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kunne få lejlighed til nærmere at orientere om de væsentligste regler i hvidvaskloven

Selskabets aktiviteter omfatter virksomhedsadministration, oprettelse af selskaber og skatterådgivning. Selskabet tilbyder således bl.a. ydelser i form af udførsel af direktøropgaver (Person 1 er direktør i mange af de af selskabet stiftede selskaber) samt stiftelse og anmeldelse af selskaber.

Det blev oplyst at størstedelen af de selskaber som oprettes, er med henblik på følgende ydelser:

- Asset protection: Sikring af ejerskab til ejendomme, bygninger, virksomheder og lignende i lande, som bl.a. ikke har samme effektive tinglysningsystem som Danmark. Gennem danske holdingkonstruktioner sikrer de udenlandske selskaber deres adkomst til de pågældende værdier.

- Human resources: Bl.a. aflønning gennem danske selskaber vha. kontrakter med de udenlandske selskaber.

- Prestige: Det blev oplyst at de omfattede selskaber fra bl.a. Rusland kan tage betydeligt mere for deres varer når der er et dansk selskab involveret. (Det blev bl.a. nævnt, at en flaske parfume produceret i Rusland kan sælges for en dollar, hvorimod den kan sælges for seks dollars når der er et dansk selskab involveret)

- Skatteoptimering: Selskabet tilbyder skatterådgivning, som består i at hjælpe de ofte udenlandske selskaber/personer til at benytte de evt. huller, som måtte være mellem dansk skattelovgivning og udenlandsk skattelovgivning (f.eks. i form af dobbeltbeskatningsaftaler). Oprettelse af selskaber har således ofte et skattemæssigt formål.

Tilfalte 1 oplyste at hun har skrevet speciale i Risk management. Det blev på den baggrund oplyst at selskabet har mange kontakter til selskaber/personer i Østeuropa, som kan hjælpe med oplysninger om de kunder, som kontakter selskabet.

Selskabet oplyste at de aldrig har foretaget indberetning til SØK, men de har sagt nej til kunder fordi de mente der var noget "der ikke stemte". Det blev påpeget, at der i en sådan situation antagelig skulle have været indberettet til hvidvasksekretariatet, og det blev indskærpet at selskabet for fremtiden - også på baggrund af at selskabets kunder befinder sig i et relativt "høj-risiko område" - nøje skal være opmærksom på reglerne om indberetning i henhold til lovens §§ 6 og 7 og indberette, hvis de der nævnte forhold foreligger.

Hovedparten af selskabets kunder er oplyst som værende "Østeuropæere". Denne betegnelse dækker over bl.a. lettere, russere og personer fra Aserbajdsjan.

Selskabets bogholderi føres af en ekstern bogholder.

Det blev oplyst at selskabet indhenter oplysninger om de reelle ejere i henhold til hvidvaskloven og at selskabet spørger ind til formålet med oprettelsen af de nye selskaber.

Det blev fra styrelsens side indskærpet, at denne kontrol skal være meget grundig, da selskabets kunder ud fra en risikobetragtning må betegnes som "høj-risiko kunder".

Yderligere oplysninger fra SØK:

Der er foretaget to indberetninger mod selskabet fra to forskellige banker. Disse indberetninger har ikke ført til politisager, men er i øjeblikket overdraget til SKAT med henblik på undersøgelse af de anmeldte forhold.

...

Anklageren dokumenterede endvidere ekstrakt 4 - del 1, side 286-287, bilag 52-54-04-01, "Tilsynsbesøg den 23. maj 2008", hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...

Den 23. maj 2008 aflagde Erhvervs- og Selskabsstyrelsen selskabet et tilsynsbesøg i anledning af at selskabet er registreret i www.hvl-reg.dk i henhold til hvidvasklovens § 1, nr. 18, jf. § 3, nr. 5.

Fra Virksomhed ApS 1 deltog selskabets to ejere Person 1 og Tiltalte 1 og fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen deltog Vidne 16 og under-tegnede.

Mødet var det første tilsynsbesøg. Mødet havde primært til formål, dels at give selskabet lejlighed til at orientere Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nærmere om selskabets aktiviteter, bl.a. for at få klarlagt, om selskabet er omfattet af loven, og dels at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kunne få lejlighed til nærmere at orientere om de væsentligste regler i hvidvaskloven

Person 1 og Tiltalte 1 orienterede om virksomhedens aktiviteter. Det blev herunder oplyst, at virksomhedens hovedaktivitet primært har et skattemæssigt formål for virksomhedens kunder, der fortrinsvis er hjemmehørende i Østeuropa.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen oplyste om selskabets pligter i henhold til hvidvaskloven, herunder særligt om pligterne i lovens § 12 til at kende selskabets kunder og om pligterne i henhold til lovens § 6 til særligt at være opmærksom på kunders usædvanlige transaktionsmønstre og om reglerne i lovens § 7 om indberetning til Hvidvasksekretariatet ved mistanke om hvidvask.

"Indikationer" udarbejdet af Hvidvasksekretariatet og pixivejledningen blev udleveret.

Det blev af selskabet oplyst, at selskabet ikke hidtil havde indberettet kunder til hvidvasksekretariatet, men at virksomheden havde været i en situation, hvor man havde afvist at optage nærmere forretningsforbindelse med en udenlandsk virksomhed, netop fordi noget tydede på, at der kunne være indikationer på noget ulovligt.

Det blev af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen påpeget, at der i en sådan situation antagelig skulle have været indberettet til hvidvasksekretariatet, og det blev indskærpet at selskabet for fremtiden - også på baggrund af at selskabets kunder befinder sig i et relativt "højrisikoområde" - nøje skal være opmærksom på reglerne om indberetning i henhold til lovens §§ 6 og 7 og indberette, hvis de der nævnte forhold foreligger.

I anledning af det på tilsynsbesøget oplyste om selskabets aktiviteter, skal

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen udtale, at selskabet er omfattet af hvidvask-loven, jf. lovens § 1, nr. 18 og § 3, nr. 5. Det er derfor korrekt at selskabet er blevet registreret i www.hvl-reg.dk. og at selskabet er under tilsyn af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, jf. lovens § 32.

Som nævnt på mødet var mødet et første tilsynsmøde. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vil på et senere tidspunkt udtage selskabet til et nyt tilsynsbesøg med henblik på nærmere undersøgelse, særligt med henblik på at undersøge, om selskabet overholder reglerne i lovens § 12 om at kende kundernes reelle ejere og om pligterne til indberetning i henhold til lovens §§ 6 og 7 overholdes.

Afslutningsvis skal Erhvervs- og Selskabsstyrelsen minde selskabet om at få ændret selskabets hjemmeside, som også påtalt på mødet, således at det ikke længere fremgår af denne, at selskabet samarbejder med Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

...

Hertil forklarede Tiltalte 1, at styrelsen sagde, at hun og Person 1 ikke kunne være direktører, fordi det ikke var godt, hvis nu de skulle indberette noget, for så skulle de indberette sig selv. De ville ikke have hyret en anden person som direktør, hvis ikke styrelsen havde sagt sådan. Tiltalte er sikker på, at det var på det møde, hun fik det at vide. Det var det, der var begrundelsen for, at de skulle finde en ny person. Det var økonomisk ufordeleagtigt at finde en anden person. Tiltaltes mand var også ansvarlig for hvidvask, og de kunne derfor ikke bruge ham som nominel direktør. Det havde ikke været en løsning, at Person 1 udtrådte af Virksomhed ApS 1 for så at være direktør for de øvrige selskaber, for det havde været lige så slemt, hvis tiltalte skulle indberette sin mand, som hvis hun skulle indberette sig selv. Rådet fra styrelsen gik ud på, at de skulle hyre en anden person. De skulle følge lovgivningen, og det gjorde de.

Tiltalte husker ikke, om det først var efter dette møde den 23. maj 2008, at de begyndte at benytte Tiltalte 2 som direktør. Hun mener, at de begyndte at benytte Tiltalte 2, fordi de havde haft besøg af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Hun tror, at det var efter, Vidne 1 skiftede navn, at hun begyndte at benytte Vidne 1 som direktør. De brugte mange forskellige mennesker. De brugte også firmaer, som udlånte nominelle direktører. Kundens jurister pegede ofte selv på, hvem der skulle være nominel direktør. Ofte fik tiltalte en hel pakke ind fra kunden, om hvem der varetog hvad, og tiltalte skulle bare registrere det. Det gik igennem juristerne, som servicerede kunden. Når tiltalte skulle finde en nominel direktør, brugte hun også en engelsk herre, der hed Person 6. Hun brugte ham i Virksomhed ApS 1.

Hun husker ikke, om Vidne 2 ikke ville være direktør, eller om de ikke spurgte hende om det. Hun mener, at Vidne 2 havde et langt og østeuropæisk navn i sit pas. Hun mener ikke, at Vidne 2 har været nominel direktør i nogen selskaber.

Selskabet ”Virksomhed K/S 1” siger ikke tiltalte noget. Det var måske fra Vidne 1's tid. I 2009 og 2010 var det for det meste Tiltalte 2, der var nominel direktør i flere selskaber. Forskellige banker havde forskellige krav, og de tjekkede, hvem der var direktør. Hvis det f.eks. var en østrigsk bank, og de så en direktør, der også var direktør i 50 andre selskaber, så stillede de spørgsmålstejn ved, at vedkommende var direktør i så mange selskaber. Det var et problem, fordi de forskellige banker havde forskellige krav, og de kunne ikke forklare hvor-for. Nogle banker ville gerne se et CV på direktøren. Nogle banker kunne finde på at afvise at oprette en konto til kunden, hvis de benyttede en direktør, der var direktør i så mange selskaber. Problemet, med at de ikke kunne bruge den samme direktør til alle selskaber, kom hen ad vejen. Der kom mange krav, som de skulle bruge rigtig meget tid på at opfylde. Tiltalte husker ikke, hvornår de blev opmærksomme på, at det var et problem, at Tiltalte 2 var direktør i for mange selskaber. Der kom flere og flere krav. Tiltalte fik at vi-de, at ordningen med en nominel direktør var okay i forhold til hvidvasklo-ven, og at næste kontrol først var om to eller tre år. Hvis der var et problem, ville der være kontrol oftere. Det var få banker, der stillede mange krav, når der var en direktør, som var indsat i mange selskaber. Det var lovligt at gøre sådan i hele Europa. Tiltalte gjorde, hvad hun kunne for at opfylde de krav, de blev mødt med, så det arbejde, de udførte, var lovligt.

De havde kunder, som havde flere forskellige slags virksomhed i samme selskab. Kundernes jurister fortalte, at bankerne ikke ville have, at der var flere forskellige slags virksomhed i samme selskab, og de var derfor nødt til at få oprettet to eller flere selskaber. Kunden købte derfor flere selskaber med forskellige direktører, så de kunne opfylde bankens krav. Hun kan ikke huske, om nogen kunder bad om flere selskaber med samme direktør. Det er svært at sige, fordi det er længe siden.

Hun husker ikke, hvad Tiltalte 2 fik i løn. Han kom engang for at tale med hende om en lønforhøjelse, og det fik han. Han fik en fast månedsløn.

Foreholdt ekstrakt 2, side 155, bilag 09-31-01-4, lønoplysninger for 2008, forklarede tiltalte, at Tiltalte 2 var ikke ansat hele året i 2008.

Foreholdt ekstrakt 2, side 156, bilag 09-31-01-5, lønoplysninger for 2009, hvoraf det bl.a. fremgår, at Tiltalte 2 fik 205.920 kr. i løn, forklarede tiltalte, at det er et godt spørgsmål, om beløbet var meget eller lidt i forhold til hans arbejdsopgaver, men han var tilfreds med det, og det var de også. Hun mener, at Vidne 1 arbejdede fuldtid. Tiltalte 2 skulle rejse en gang imellem ud over de timer han kom på kontoret, og det blev ikke betalt særskilt. Han skulle også komme særskilt ind til kaffemøder. Værdien af Tiltalte 2's arbejde var den samme som Vidne 1's. Tiltalte havde ansvaret for, at årsregnskaberne blev afleveret til tiden. Hvis årsregnskabet ikke blev afleveret til tiden, fik den nominelle direktør en bøde, som var personlig og ikke blev pålagt selskabet. Hvis der kom sådan en bøde, var det kunden, der betalte den. Det sørgede tiltalte for, at de gjorde. Tiltalte 2 skulle ikke betale bøderne med sin løn. Det var lønnen

ikke fastlagt efter.

Adspurgt om Tiltalte 2 havde ansvar for selskaberne udover dette, forklarede tiltalte, at da de startede, fik de at vide, at i Danmark stod direktøren til ansvar i forhold til f.eks. aflevering af årsregnskab. Hvis der var spørgsmål fra SKAT eller lignende, gik de til revisoren og bad om hjælp. De sørgede for, at de opgaver, Tiltalte 2 var ansvarlig for, var dækket af hendes virksomhed. Tiltalte 2 kom ind nogle timer om ugen og underskrev papirer. Så snart Vidne 1 skiftede navn, fik hun arbejde som nominel direktør. Hvis hun ikke havde skiftet navn i 2009, dækkede hendes løn i 2009 over det administrative arbejde, hun lavede.

Adspurgt til hvorfor Vidne 1 og Tiltalte 2 fik det samme i løn, når Vidne 1 arbejdede fuldtid, mens Tiltalte 2 kom på kontoret et par timer om ugen, forklarede tiltalte, at Vidne 1 begyndte at være nominel direktør, men i starten var der ikke så mange selskaber til hende. Man kan godt have en medarbejder, der kun kommer indimellem, og som får samme løn som de andre medarbejdere.

Da tiltalte solgte selskabet, var der en periode, hvor hun havde et godt forhold til Tiltalte 2, og tiltalte sendte kunder til hans byggefirma, og han hjalp tiltalte og Person 1 med deres hus i By 3. De så derfor hinanden ret tit. Tiltalte 2 er håndværker og har sit eget selskab, og tiltalte benyttede ham som håndværker. Efter tiltalte solgte selskabet, kunne hun ikke bruge Tiltalte 2 som nominel direktør, idet det herefter var Vidne 1, der var direktør i selskabet. Efter 2012, hvor Vidne 1 skiftede låsene og afbrød hendes adgang til e-mails, kunne tiltalte ikke længere indsætte Tiltalte 2 som direktør. Hvis tiltalte var på konference i Moskva, kunne nogle af Virksomhed ApS 3's kunder godt sige til hende, at de havde meget ventetid hos Virksomhed ApS 3, og om hun ikke kunne hjælpe dem, selvom hun var trådt ud af virksomheden. Hvis folk kom til hende, kunne hun godt nævne det for Tiltalte 2.

På et tidspunkt kom Tiltalte 2 til hende, da han havde problemer med bøder. Tiltalte kunne ikke hjælpe ham, fordi det ikke længere var hendes selskab. Tiltalte 2 troede, at tiltalte ikke ville hjælpe ham, og han gik derfor til Vidne 1, som sagde, at det var tiltaltes skyld. Herefter ragede tiltalte og Tiltalte 2 uklar. Tiltalte plejede at være gode veninder med Tiltalte 2's kæreste, men der opstod en mindre konflikt, og så blev de uvenner. Det var en proces. De havde været til grillfester og kaffe hos hinanden, men efter 2009 begyndte der at gå måneder imellem, at de så hinanden. Omkring 2014/2015 mistede tiltalte kontakten til Tiltalte 2.

...

Tiltalte 1 forklarede, at de ikke kun tilbød kommanditselskaber, men de tilbød også anpartsselskaber. Hun kan ikke huske, om de tilbød andre former for selskaber udover de to. I de fleste sager var det juristerne eller kunden, der bad om bestemte selskaber. Hvis kunden var i tvivl om selskabs-

formen, bad de kunden om at beskrive deres forretning, og så sendte de det til en skatteekspert, der kunne tilbyde den rigtige form til den type forretning. Tiltalte tror, at der var en standard til K/S-kontrakten, som de brugte i begyndelsen.

Der var to udenlandske selskaber, der indgik som partnere i K/S'et, og de sørgede for at der blev skrevet under af dem, der skulle underskrive, hvorefter det underskrevne blev sendt til tiltaltes virksomhed. Det var ikke hendes virksomhed, der stiftede de udenlandske selskaber. Hun ved ikke, hvem der stiftede de udenlandske selskaber. De fleste selskaber, der kontaktede dem, var ikke selv administrationsselskaber. De befandt sig i Rusland, Ukraine eller Usbekistan og samarbejdede med andre. I mange tilfælde havde tiltaltes kunder købt de udenlandske selskaber af selskaber, der svarede til tiltaltes i andre lande. Tiltalte havde indtryk af, at de udenlandske selskaber, der indgik som partnere i kommanditselskaberne, nogle gange var stiftet med det formål at være partner i et kommanditselskab i Danmark. Selskaberne henvendte sig til tiltalte, fordi bankerne efter 2007/2008 bl.a. ikke ville arbejde med russiske selskaber, så der var brug for europæiske selskaber, der afleverede års-regnskaber og var transparente. Hvis en kunde ville købe et K/S af tiltalte, havde de som regel udenlandske selskaber i forvejen. Der var mange måder at eje dem på. Det foregik bl.a. ved, at en jurist sagde, at han havde en kunde, som var interesseret i et dansk selskab.

Adspurgt om der var en strategi i, hvorhenne de udenlandske selskaber hørte hjemme, og om det var en del af formålet med konstruktionen, at de udenlandske selskaber skulle have hjemme et andet sted end Danmark og et andet sted end der, hvor kunden selv holdt til, forklarede tiltalte, at det ikke var en strategi, men nogle kunder havde selskaber, som de allerede brugte, og som de havde løbende kontrakter på, så de ville gerne fortsætte.

Adspurgt til at mange bagvedliggende selskaber havde bank et andet sted, end der hvor selskabet var registreret, forklarede tiltalte, at det i mange tilfælde var et sted, hvor de talte russisk. Det var juristerne, der servicerede kunderne i forhold til selskabsform, og det var de jurister, der kontaktede tiltaltes virksomhed. Det var den samme reelle ejer, der i de fleste sager ejede både komplementaren og kommanditisten. Mange af selskaberne var registreret på Seychellerne, fordi det var en af de billigste muligheder, og der var et par russisktalende "service providers", som var meget aktive på en konference, så de solgte mange selskaber.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 134, bilag 36-03-01-1, tiltaltes skriftlige forklaring til politiet, side 140, afsnit 18, linje 6, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...

Der kan ikke være nogen organiseret hvidvaskning af penge i disse virksomheder, da de var ejet af ikke - forbundne kunder fra næsten hele verden.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at i de dokumenter, hun fik fra engelsk politi, stod der, at hun havde brugt selskaber til at hvidvaske penge, så hun prøvede at sige, at selskaberne var bestilt fra mange forskellige lande og forskellige mennesker, så hvordan skulle tiltalte have kunnet organisere det med så mange mennesker, som ikke kendte hinanden.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 1, side 64, tabel over de 40 selskaber, løbenummer 18, Virksomhed K/S 2, og løbenummer 20, Virksomhed K/S 3, hvoraf det fremgår, at de virksomheder, der er anført som komplementar og kommanditist, har byttet roller i de to kommanditselskaber, forklarede tiltalte, at det godt kan være, at det var selskaber, som juristerne, der bestilte selskaberne, brugte.

Foreholdt samme bilag, løbenummer 21, 24, 25 og 27, hvor det samme gør sig gældende, forklarede tiltalte, at det var noget, juristerne kunne gøre på de kontorer, de sad på. De brugte selskaberne som nominelle selskaber. Juristerne kom til tiltalte med selskaberne, og Selskabsstyrelsen havde ikke problemer med at registrere dem. Der var omkring 32 reelle ejere, men der var omkring 15 jurister, så selskaberne hørte til den samme jurist. Det var juristerne, der ejede dem, og for tiltaltes virksomhed var det vigtigt, at de havde en kopi af ejerens pas. De havde styr på, hvem der ejede selskabet, og det var vigtigt i forhold til de regler, de skulle overholde.

Foreholdt samme bilag, løbenummer 34 og 35, hvor Virksomhed Ltd. 1 fremgår som henholdsvis komplementar og kommanditist, forklarede tiltalte, at det godt kan være, at de var et nominelt selskab hos den jurist, der bestilte dem. Formålet med de nominelle selskaber var at skabe et K/S med drift. Juristerne brugte selskaberne til at bygge et selskab, som havde drift -altså et dansk K/S.

Adspurg om tiltalte kender adressen Adresse 4, Mahe, Seychellerne, forklarede tiltalte, at hun aldrig har været på Seychellerne. Hvis der er 29 komplementarer og kommanditister, der har denne adresse, så er det nok et sted, hvor man taler rigtig godt russisk.

Kommanditselskaberne blev oprettet i Danmark, fordi der var flere plusser ved dem. Der var ikke personlig hæftelse, og der var ikke selvstændige skat-subjekter. Derudover kunne de stiftes hurtigt, og hvis man havde en løbende kontrakt, kunne man bruge et gammelt selskab til at stifte et nyt. Formålet med de fleste kommanditselskaber var, at de blev brugt som et instrument til international handel.

Adspurgt til fordelene ved et K/S i forhold til et limited selskab, forklarede tiltalte, at bankerne ikke accepterede offshore-selskaber eller russiske selskaber. Hun ved ikke, om kommanditselskaberne ejede noget. Tiltalte stod ikke

for revisionen, men hun stod kun for, at selskabernes årsregnskaber skulle afleveres til tiden. Hun talte mest med kundens jurist eller også var juristen ved siden af kunden. Hun talte aldrig udelukkende med kunden. Hvis der ikke var drift i selskabet, kunne der være flere årsager hertil, men der var altid et dokument, hvor den reelle ejer skrev under på, at der ikke var kommerciel aktivitet. Hun tror ikke, at der var så mange selskaber, der var inaktive i flere år i træk. Hvis et selskab ikke blev brugt i et år, kunne de måske bruge det, det efterfølgende år, uden at selskabet at det fremgik, at selskabet lige var stiftet. For de fleste kunder var det ikke et stort årligt beløb, de skulle betale for adressefornyelse m.m. Det var en fordel, når de skulle bruge selskabet, at oprettelsesdatoen ikke var i går.

Tiltaltes kunder er dem, der ejer kommanditselskaberne. De fleste af hendes kunder var professionelle kunder, og heraf var de fleste jurister. Kunden var den ultimative reelle ejer. Hun indhentede paskopi på de reelle ejere. Den reelle ejer ejede eller lånte et nominelt selskab. De ejede det officielt. Trust Declaration er et dokument mellem selskabet og ejeren. Den reelle ejer er altid en fysisk person. Hun skulle se Trust Declaration for at se, hvem den reelle ejer var. Hun forsøgte også at arrangere et møde med den reelle ejer for at være sikker på, at den reelle ejer nu også var rette vedkommende. Det var meget forskelligt, hvor dybt hun skulle dykke for at finde den reelle ejer og ikke kun finde den formelle ejer.

Efter 2009 var det sådan, at hvis kunden ringede og vidste, at han skulle bruge et nyt ApS eller K/S ligesom sidste gang, så der kun skulle være et nyt navn og en ny ejer, så kunne de godt gå til Vidne 1, fordi der ikke var noget at drøfte. I 98 % af tilfældene var kunden udenlandsk. I starten var det kun paskopi, tiltalte indhentede af oplysninger på kunderne. I 2014 indførte EU KYC (know your customer), som medførte, at man skulle kende sin kunde så godt som muligt. Tiltalte havde forsøgt at gøre lidt mere end lovgivningen krævede siden 2007, hvor hun havde forsøgt at mødes med kunderne en gang om året i København. Det var de reelle kunder, hun forsøgte at mødes med. Hun inviterede også revisorerne, således at de kunne mødes med kunderne og juristerne, så der var fuldkommen transparens. Det var forskelligt, hvor paskopierne kom fra, men når tiltalte var i Rusland eller Ukraine, og hun blev inviteret ind på kontoret, blev hun præsenteret for den pågældende kunde. Tiltalte fik en paskopi, men kunden fik ikke hendes kort, for juristerne var bange for, at kunderne så kontaktede tiltalte direkte og gik uden om juristerne. Hun mødte kunderne i Rusland eller Ukraine, eller hvis kunderne var i København, mødtes de der. Hun så også pas og tog kopier, når kunderne var i København.

Tiltalte havde en samarbejdsaftale med juristerne, der forklarede hende om kunderne, og hvem der havde anbefalet kunden. I starten tjekkede hun selv kunderne. Når hun mødtes med kunderne, havde hun sin egen måde at tjekke, om det var den reelle kunde, og om vedkommende arbejdede i branchen og vidste noget om det. I tiltaltes tid var den person, som tiltalte noterede

som "Ultimate Beneficial Owner", altid den reelle ejer i hovedselskabet. I tiltaltes tid blev der ikke brugt nominelle ejere eller stråmænd som "Ultimate Beneficial Owners". Hun sagde flere gange på forskellige konferencer, at en nominel "Ultimate Beneficial Owner" var ulovlig alle steder i verden.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 – del 2, side 704, bilag 55-805-01-31, sms-korrespondance mellem tiltalte og Person 7, sms af 12. juli 2011 fra tiltalte, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...
 (...) jeg er ved at få spæt af denne der mister Person 8. Måske kan vi angive en af dine chauffører fra Kiev som UBO og endelig få underskrevet den formulær? Eller dig, måske? Jeg ville så gerne aflevere den (...)
 ... "

Hertil forklarede tiltalte, at det var en joke, at hun foreslog, at en chauffør kunne registreres som Ultimate Beneficial Owner.

...

Anklageren afspillede telefonaflytning af 9. marts 2020 kl. 15.30 mellem Tiltalte 1 og en ukendt person og dokumenterede ekstrakt 12 - del 1, side 7, bilag 44-01-27-7, oversat transskription af telefonsamtale, side 10-11, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...
 UM: (støj) dokumenter ligger hos Person 9. Måske kan hun sende dem, det, der vedrørte selskaberne, det har hun alt sammen, endda de firmaer, som (utydeligt, muligvis "banken") åbnede for os. Vi har ikke set, øh, indehaver-ne og (utydeligt, muligvis: cheferne), og vi kendte dem ikke.

Tiltalte 1: Ok så. Person 9 (utydeligt) ikke eksisterer.

UM: De findes, som det har vist sig, ikke længere, så der er der ikke noget at komme efter. Alle skannede dokumenter, alt hvad vi har om det selskab, alt det ligger i banken.

Tiltalte 1: Ok. Og hvad med ansvarshavende direktører og beneficiarer... pas-kopier, og, øh (utydeligt) adresser. Hvordan er det med det hos jer?

UM: Altså det kommer jo an på, hvem man indsætter som beneficiar, ikke?

Tiltalte 1: Det ved jeg nu ikke, det har vi et problem med nu. Person 9 (utydeligt) kender (utydeligt) beneficiarerne, så hvordan går hun med til det? (utydeligt; der kan høres ord som "indsætte som beneficiar" og muligvis et firmanavn), så jeg ved ikke, om hun går med til det.

UM: Som beneficiar indsættes hvem? Hun har jo ikke været hos os, har al-drig været en del af det selskab. Hvem der var beneficiar, det ved jeg ikke ud fra registeret.

Tiltalte 1: Altså det handler jo om, at, øh, tror jeg, da selskabet blev åbnet, (utydeligt) var der ingen beneficiar.

UM: Nej, det var der ikke.

Tiltalte 1 og UM taler i munden på hinanden.

Tiltalte 1: De var listede som direktører. Det var lige i begyndelsen, omkring '07, det var dengang I åbnede, ikke, hos Person 9?

UM: Selvfølgelig

UM og Tiltalte 1 taler i munden på hinanden.

Tiltalte 1: I skal drøfte det med banken, fordi (utydeligt)

UM: Hør engang, kredsen er sluttet. Dengang gjaldt der andre selskabsreg-ler. De blev dengang åbnet, det var nogen af bankens underentreprenører, så at sige, der stod for det, og vi betalte bare. Et år holdt de op med at beta-le, de besluttede, at det ikke var nødvendigt at betale, og nu har vi proble-mer, skal vi reetablere? Alle dokumenter ligger i banken, vi har sagt ja til at lave en due dil, så i princippet skulle Person 9 sende alle dokumenterne, som hun har, og [vi skal] på den baggrund konkludere og opstille vilkår om, hvem der er beneficiar, hvem der er direktør. Var det jer man skulle bede en direktør om, der var en idé om at spørge jer,

Tiltalte 1 og UM taler i munden på hinanden

Tiltalte 1: Jeg kan godt skaffe en direktør.

UM: Også selvom vi (utydeligt) som beneficiar, så kan han på ingen måde være direktør.

Tiltalte 1: Ja, det er rigtigt. Det ville være fint hvis beneficiar og aktionær var en og samme person, der er, øh, det bankerne p.t. foretrækker vedr. deres kunder, når det falder sammen, når der er sammenfald (utydeligt). Så find sådan en, så finder jeg en direktør. (utydeligt) nogen.

UM: Mm.

Tiltalte 1: Øh, og det er ikke (utydeligt). Jeg har en direktør, som er i et østrigsk [selskab, MBE/984], i et (utydeligt) og var tidligere i et dansk, så altså nu er han i to, men i forskellige lande, europæiske, der ikke overlapper. Sådan

en kan jeg komme med.

UM: Forstået. Jeg har noget jeg skal bede om: kan De (eller: I) via jeres egne kanaler tale med Person 9 og få hende til at sende os dokumenterne om selskaberne, så vi kan drage en konklusion, ikke? Så finder jeg en mellem-mand her, som kan kommunikere med Dem on-line.

Tiltalte 1: Fint

UM: Enten er jeg på kontoret, eller også er der folk omkring mig, eller...

Tiltalte 1: Forstået.

UM: Igen, saml, hvad det koster at reetablere, hvilket dokumenter, der skal til. Har jeg forstået det rigtigt, at de først vurderer, om de vil arbejde, og så træffer vi en beslutning om, hvorvidt de vil reetablere og holde det eller ej. Korrekt?

Tiltalte 1: Jo. Jeg tror, vi godt kan finde nogen i sidste ende, nogen som vil påtage sig det. Men først skal vi, altså, jeg prøver i morgen at få de der skannede dokumenter af Person 9, og så skal have, øh, vedrørende de fysiske personer, ikke, dvs. direktør og aktionær og beneficiar, minimum to sider fra hver af de her dokumenter...

UM: Mmm.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at det er hende, der taler på lydoptagelsen.

...

Adspurg om transskriptionen er korrekt oversat, forklarede tiltalte, at ”indehaverne” retteligt skal være ”administrationskontor” . Det var Person 9, der sagde, at det ikke eksisterede.

Der henvises til de reelle ejere, når der står ”beneficiar” . Person 9 havde været tiltaltes veninde i mange år. Person 9 arbejdede i en bank. Person 9 sagde, at hun havde 2 kunder, hun havde haft i mange år. Person 9 sagde, at hun ikke kunne fortælle de 2 kunder, hvorfor banken stillede nye krav. Der kom nye krav, også selvom selskabet havde eksisteret i mange år. Tiltalte vidste, hvilke krav de stillede, så hun havde lovet at forsøge at forklare det til kunden. Tiltalte kunne forklare det på russisk. Tiltalte ville sende ham, hun talte i telefon med, til et selskab, som så ville give hende en ”networking commission” .

Anklageren afspillede telefonaflytning af 13. maj 2020 kl. 16.39 mellem Tiltalte 1 og Person 10 og dokumenterede ekstrakt 12 - del 1, side 20, bilag 44-01-27-20, oversat transskription af telefonsamtale, side 24-25, hvor-af det bl.a. fremgår:

” ...

Person 10: Herfra kommer så spørgsmålet om kommunikation, fx om et kravene til compliance, hvordan man (utydeligt) holder forbindelsen, det er ikke det, der ærgrer mig, men det, at (utydeligt) hele arrangementet. Hvad skal det til for?

Tiltalte 1: Det er et internationalt lovkrav og, øh, desværre kommer bankfolk i fængsel, fordi de ikke overholder kravene. Hvis de ikke overholder dem. Så derfor holder de på den ene side af Dem som kunde og vil gerne gøre det, men på den anden side har de heller ikke lyst til at komme i fængsel pga. et godt forhold til kunden. Jeg forstår den egentlig godt, jeg kender en bunke mennesker, der kommer i fængsel, fordi de ikke har opfyldt de nye krav 100%.

Person 10: Vi begiver os ikke af med sådan noget, der kan være interessant, og som man kan komme i fængsel for.

Tiltalte 1: Det er ikke det, det handler om. De har bare for deres vedkommende opfyldt de nye lovkrav for hvidvask. Forstår De, det er allerede tiltrækkeligt til, at de kontrollerende organer kan lægge sag an imod dem. Jeg kender folk, der sidder fængslet i Danmark og i Estland. Bare fordi, der er noget, de ikke har gjort, selvom (utydeligt), ser De? De har ikke gjort noget forfærdeligt. De har bare ikke eksekveret loven. Og derfor er Person 9 urolig, det er compliance også, det er alle. Og De får forelagt alle de krav, som de kan komme til at lide under fremover.

Person 10: Forstået.

...”

Hertil forklarede tiltalte, at hun havde snakket med Person 9, som havde sagt, at hun ikke vidste, hvordan hun skulle forklare Person 10 på russisk, at det var nye tider, og at hun ikke ville have problemer på grund af ham. Person 10 var bange, fordi han ville komme til at stå i et åbent register, og han var bange på grund af Præsident og lignende. Person 9 havde sagt, at hun ikke ville gå i fængsel på grund af ham. Tiltalte sagde til ham, at det var nye tider, og at de skulle opfylde nye krav hos banken. Hun kender én, der blev anholdt i december 2018 og løsladt igen 3 dage efter. Det var ikke helt rigtigt, da tiltalte sagde det til Person 10 i telefonen, men hun sagde det for at skræmme ham og hjælpe Person 9, fordi Person 9 ikke skulle have problemer på grund af ham.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 27-28, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Tiltalte 1: Ja.

Person 10: Og så skal det administreres. Hvor meget koster det i store træk, om året. Som vi har talt om, nuancer, detaljer? Hvor meget bliver det om året?

Tiltalte 1: Ift. det gamle selskab kommer det an på, om De af administratoren vil have nogen (utydeligt) nominelle, eller om jeg skal skaffe en hvid, flot nominel, en europæer, en engelsk eller en dansk statsborger eller noget, så det ser pænt ud. Det er ét spørgsmål. Det samme spørgsmål gælder også det nye selskab. De kan i princippet bruges deres gamle og indsætte ham, han kommer uanset hvad til at stå som retmæssig ejer (beneficiar) (utydeligt) og kan indsættes som direktør, så bliver reetableringen meget enklere og kommer til at gå meget hurtigere.

Person 10: Ham kan jeg ikke indsætte, han kan ikke være direktør.

Tiltalte 1: Kan han ikke?

Person 10: Nej (utydeligt), ingen steder. Retmæssig ejer kan han godt være, hvad kan man gøre ved det, men direktør kan han på ingen måde være.
...

Hertil forklarede tiltalte, at "centraliseret" retteligt skal være "decentraliseret". Der var to herre i familien. Hun husker ikke, om de var brødre, men de var begge ejere. Den ene ville ikke stå som direktør på grund af noget forretningsmæssigt, og de havde flere spørgsmål. De spurgte, om tiltalte kunne reetablere det døde selskab, og hun svarede ja. Tiltalte ville tage kontakt til kunden. De pågældende brugte en nominel direktør fra et off-shore-selskab. Hun kendte en person i Moskva, som brugte europæiske, nominelle direktører, som kunne hjælpe og hun skulle have "networking commission".
...

Anklageren afspillede telefonaflytning af 14. maj 2020 kl. 16.43 mellem Tiltalte 1 og Person 10 (fra 8 minutter og 40 sekunder inde i aflytningen) og dokumenterede ekstrakt 12 - del 1, side 32, bilag 44-01-27-32, oversat transskription af telefonsamtale, side 36-37, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...

Person 10: Og jeg arbejder med Dem, så når De siger det, så arbejder vi sammen med hende. Et andet spørgsmål: Skal vi med det samme lave en anden juris-diktion eller ej? Hvad siger hun? Vi gør ikke noget lige nu. Vores opgave er at reetablere og ophæve blokeringen. Men bagefter tager vi fat på den nye jurisdiktion.

Tiltalte 1: Lad os gøre det midt i processen, når vi ved hvor meget det koster, hvordan det går. Så, øh, fortæller jeg Dem, øh, hvor meget, øh, der går til det der, og hvor meget der er tilbage, fordi, øh, at lave en hvid jurisdiktion tager maksimum 10-14 dage, og her er ikke engang karantænen et forstyr-

rende element.

Person 10: Ok, jeg taler med hende, vi har talt om det, det er det næste, er det det næste skridt, eller hvad? Er det fem og så to uger, i store træk?

Tiltalte 1: Ja, ja. Det eneste er at der skal laves en hvid, som jeg har fortalt Dem om, som ikke giver Dem hovedpine ift. skatter og regnskaber. Men der skal fremskaffes en anden person til 1% eller bare til 0,01%, der er ikke så vigtigt. Ifølge definitionen skal der være to partnere. Den retmæssige ejer (beneficiar, MBE/984) er én med 100%. Men følge definitionen skal der væ-re en anden partner. De kan bruge en eller anden chauffør eller sådan no-get. Den pågældende person vil være uden rettigheder. Vedkommende skal bare være der fysisk, ellers er der ikke tale om et partnerskab.

Person 10: Hmmm. Det er svært, jeg ved ikke, hvor jeg skal finde sådan en.

Tiltalte 1: For 1000 euro om året kan jeg skaffe en europæisk person, hvis De ønsker det... som nominel (nominel direktør, dvs. stråmand, MBE/984), med 0,01%... og der kommer til at stå, at alle rettigheder og alle de der, de lig-ger kun hos generalpartneren, som har 99,99%. Eller De skaffer selv nogen, det spiller ingen rolle for mig.

Person 10: Jeg hører, hvad De siger. Det løser vi. Jeg tænker over det, og så kan vi tale om det. Og igen, øh, det hele laves i fars navn (muligvis slangudtryk for en længere oppe i systemet, MBE/984), dvs. han kommer til at stå i dokumenterne osv., og direktøren sørger De for, eller bestyreren, som det vist rigtigt hedder?

Tiltalte 1: I det (selskab?), der er nu, ja. Vi sørger for en nominel, og, øh, i det vil laver, der er der ikke brug for ham. Der vil der være en af partnerne, i det tilfælde ham med de 99%, han har ret til at disponere og...

Person 10: Jeg hører, hvad De siger, det gør jeg. Nu taler vi om reetablering for sig, og om en ny jurisdiktion. Ud over den retmæssige ejer (beneficiar), som er udpeget som retmæssig ejer, har vi brug for et forvaltningsorgan. Det er ikke for vigtigt for os, om det er en nominelt et. Men sådan et skal vi bruge. Derfor siger vi: 25, der er med en nominel, så det fungerer, korrekt?

Tiltalte 1: Ja.

Person 10: De løbende udgifter diskuterer vi ikke, men om nødvendigt gør vi. De er sikkert ens. Vi holder fast i det gamle selskab, det er 3000 om året, ikke? Eller går vi over til en ny jurisdiktion, det er 3000 om året?

Tiltalte 1: Mm. Det er korrekt.

Person 10: Er det?

Tiltalte 1: Mm.

Person 10: Så altså prisen er på reetablering eller oprettelse og på drift.

Tiltalte 1: Ja.

...

Hertil forklarede tiltalte, at "hvid jurisdiktion" er noget, man siger på sovjet-russisk. "Hvid" betød, at der var tale om noget af høj kvalitet. Hun brugte det udtryk, fordi hun talte med en vigtig person, som ikke forstod hendes ve-ninde, når hun talte internationalt russisk. En "hvid person" er en person af god kvalitet på højt niveau. Banken arbejdede ikke med offshore mere, men det forstod han ikke. Tiltalte ville lade ham reetablere selskabet, og så kunne veninden selv fortælle ham det igen, eller han måtte forstå, at de ikke kunne bruge selskabet mere. Når der tales om "ny jurisdiktion" betød det, at selskabet skulle ligge i et andet land, end det tidligere havde ligget i.

Adspurgte til "Person 10: (...) Ud over den retmæssige ejer (beneficiar), som er ud-peget som retmæssig ejer, har vi brug for et forvaltningsorgan. Det er ikke for vigtigt for os, om det er en nominelt et. Men sådan et skal vi bruge. Der-for siger vi: 25, der er med en nominel, så det fungerer, korrekt? Tiltalte 1: Ja", forklarede tiltalte, at hun tror, at han mener en slags direktør, eller en person der kan være kontaktperson til banken, for det kan han ikke selv. "Retmæssig ejer" vil sige én, der kan registreres som direktør eller en slags administrator for selskabet, fordi de 2 gamle mænd kunne ikke åbne internet-tet. "Udpeget" betyder i denne sammenhæng én, som er registreret.

...

Tiltalte forklarede, at hun sagde til Person 10, at det var ulovligt at bruge en nominel direktør.

Anklageren afspillede telefonaflytning af 29. april 2020 kl. 16.52 mellem Tiltalte 1 og Person 11 (fra 6 minutter og 45 sekunder inde i aflytningen) og dokumenterede ekstrakt 12 - del 1, side 49, bilag 44-01-11-2, oversat transskription af telefonsamtale, side 53-54, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...

Person 11: Regnskabet sender min bogholder i Estland til det svenske register, i det svenske register, det er fuldt tilgængeligt for selskabet, man kan åbne det og, øh, ja. Vi har bare ingen aktiviteter i Sverige og derfor betaler vi praktisk taget ingen skat derovre. Der aflægges årsregnskab, vi har et kontor derovre.

Tiltalte 1: Det er ligesom det danske system. Men det danske system har i nogen år aktivt lukket alle, fordi de har forstået, hvad der er for noget. Jeg er ban-ge for, at ved to fysiske partnere, der ikke er retmæssige ejere, vil Sim-Bank

ikke være med. Måske skal vi lave et simpelt skotsk partnerskab til Dem med Dem som komplementar med 99% og den sidste procent hos en eller anden fysisk person, som bare skal stå der, fordi der skal stå nogen. Det kan være din svigermors yndlingschauffør, hvem som helst. Det skyldes, at man vil se på Deres to fysiske personer, de to estere, som nominaler, og den går ikke. Der må kun være den, der er oplyst som beneficiar (retmæssig ejer).

Person 11: Jeg kommer til at stå der med 99% som retmæssig ejer, vi er ved at lave om på denne struktur. Jeg bliver en del af partnerskabet.

Tiltalte 1: Ok, så De får de 99%.

Person 11: Ja, det gør jeg. Jeg skal selv være retmæssig ejer.

Tiltalte 1: For det første, som jeg har fortalt Dem, så har den her proces været i gang i Danmark i nogen år, og jeg tror, at Sverige følger efter, fordi de har det samme skandinaviske virkefelt.

Person 11: Ja, det er sikkert meget muligt.

Tiltalte 1: Derfor, hvis man bruger skotter, skal man for det første ikke indgive regnskab, og for det andet, hvis man ikke driver virksomhed på britisk territorium, skal man heller ikke betale nogen skatter. For det tredje har jeg fået at vide, at det er "den sidste vogn", og om nogen måneder vil også den mulighed blive lukket. Så det er altså den sidste mulighed, øh.

Person 11: Dvs. det er et skotsk LP ("limited partnership", MBE/984)?

*Tiltalte 1: Ja, det er bare nogen skotske LP, hvor den retmæssige ejer har 99%. Om en tre måneder kan jeg nok ikke tilbyde Dem dette.
...*

Hertil forklarede tiltalte, at samtalen omhandlede noget information, hun havde fået fra banken, som hun fortalte videre til Person 11. Hendes skotske kollega fortalte hende, hvordan tingene foregik, og den information gav hun videre i telefonsamtalen.

Adspurgte om hvilke hvidvaskprocedurer de havde i Virksomhed ApS 1, forklarede tiltalte, at de gjorde alt, hvad de kunne for at sikre, at ejeren af selskabet var den rigtige ejer. De skulle have paskopier, hun prøvede at mødes med dem og inviterede dem til årlige møder. Ved at mødes og tale med dem tjekkede de, at det var den rigtige og reelle person, der stod som ejer. Når tiltalte bagefter snakkede med personen, var der noget smalltalk, men hun fik ikke al information i forhold til forretningen, for det var ikke hendes job. Da de forberedte kontrakten, skulle de spørge om, hvad der skulle arbejdes med. Når de fik mere information, skrev de det i kontrakten, men de fleste kommandit-selskaber blev brugt til handel. Hun tror, at de opfyldte kravene i 2008, da de

modtog brevet fra Erhvervsstyrelsen.

Foreholdt lovbekendtgørelse om hvidvaskloven nr. 442 af 11. maj 2007 § 6, stk. 1, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

§ 6. De af loven omfattede virksomheder og personer skal være opmærksom på kunders aktiviteter, som på grund af deres karakter særlig menes at kunne have tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme. Dette gælder især komplekse eller usædvanlig store transaktioner og alle usædvanlige transaktionsmønstre set i forhold til kunden.

... ”

Adspurgt hvordan de levede op til bestemmelsen, forklarede tiltalte, at hun ikke havde adgang til kontiene, så det var et spørgsmål for revisorerne og advokaterne. Revisorerne fik kopier af bankudskrifter. Revisorerne gav dem ikke anledning til at gå hvidvaskmyndighederne. Tiltalte tror, at revisorerne fik kontoudtog fra alle banker. Hun antager, at revisorerne fik alle udskrifterne.

Foreholdt lovbekendtgørelse om hvidvaskloven nr. 442 af 11. maj 2007 § 7, stk. 1, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

§ 7. Hvis der er mistanke om, at en kundes transaktion eller henvendelse har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terrorisme, skal de af loven omfattede virksomheder og personer undersøge transaktionen eller henvendelsen nærmere. Hvis mistanken vedrører lovovertrædelser, der kan straffes med fængsel i over 1 år, og denne mistanke ikke kan afkræftes, skal Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet omgående underrettes.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at perioden 2007 til 2011, hvor hun havde ansvaret for Virksomhed ApS 1, har de aldrig indberettet en kunde for mistanke om hvidvask. I 2007 var der en mand, der gerne ville være kunde, men ud fra måden han talte russisk på, vurderede tiltalte, at hun ikke ville handle med ham, så hun sagde til ham, at de ikke tog imod nye kunder. Han blev derfor ikke kunde hos dem, men han var kun en potentiel kunde. De prøvede at invitere kunderne til årlige møder. I forhold til den enkelte kunde foretog de kontrol ved at spørge, hvad de arbejdede med, og om det gik godt. Der sad altid en jurist ved siden af, som ikke ville give tiltalte mulighed for at snakke med kunderne.

Adspurgt om tiltalte vidste, at kunderne var højrisikokunder i forhold til hvidvask, som Erhvervsstyrelsen skrev i deres brev, forklarede tiltalte, at det var derfor, hun satte en dansk revisor på. Hun er ikke selv revisor og kunne derfor ikke selv tjekke det. Virksomhed ApS 1 tilbød ikke bogføring, men de hjalp med at indberette moms, fordi kunderne ikke forstod det danske sy-

stem. Kunden beregnede momsen og lavede selv regnskabet, men Virksomhed ApS 1 hjalp med at registrere det i systemet. De havde en dame, der arbejdede som audit supervisor, og hun kunne anbefale en engelsktalende bogholder. Det var Person 3, som er tiltaltes kusine. Person 3 lavede ikke bogføring, men hun sendte et brev til kunderne i januar måned, om at der ikke var så lang tid til deadline, og at de derfor skulle sende bankudskrifter til hende, og så ville hun videresende dem til revisorerne. Person 3 var selvstændig og fik betaling fra kunderne for at lave supervision. Hun modtog ikke betaling fra tiltalte.

...

Anklageren dokumenterede tillægsekstrakt 1, side 182, bilag 55-26-01-21, mailkorrespondance af 18. januar 2012 mellem Tiltalte 1 og Person 12, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Person 12, god morgen!

*Ifølge fores aftale har jeg indsat indtægter+udgifter til revision (p.1.1.4 og 1.2.5) og Person 3's løn (p.1.3.19) i [Excel]arket med budgettet for 2012, og jeg har anført de formodede indtægter for selskaberne – se de to vedhæftede ark. Hvis De kan finde ud af, hvordan man kan afspejle, at Person 3's løn er fjernet, i arket, så indsæt selv de 1500 euro (*jeg har det i kroner til 11150 kroner) i arket, og send mig venligst en kopi til orientering. For forhånd mange tak.*

Kind regards/Med venlig hilsen/Ñ óâàæâîèâì,

Tiltalte 1

...”

Hertil forklarede tiltalte, at dette er en mail fra tiltalte til den finansielle direktør hos den nye ejer af Virksomhed ApS 2/Virksomhed ApS 3. Det handler om Person 3's løn. Det var efter den tid, hvor tiltalte solgte Virksomhed ApS 2, så det var i overgangsperioden, hvor tiltalte hjalp dem med alt muligt. I tiltaltes tid fik Person 3 selv løn for sit arbejde, men da tiltalte solgte selskabet, ville den nye ejer, Person 7, ikke acceptere, at Person 3 fik løn direkte fra kunderne og ikke gennem selskabet. Person 7 sagde derfor, at alle medarbejdere skulle have løn gennem selskabet. Tiltalte tror, at Person 3 fik løn i nogle måneder, og så blev hun smidt ud af Virksomhed ApS 3 ligesom tiltalte. Når de i denne sammenhæng snakker om Moskva-kontoret, er det Person 7's kontor, der er tale om. Tiltalte husker ikke, at Person 3 fik løn i tiltaltes tid i Virksomhed ApS 1.

De havde 2 revisorer, som Virksomhed ApS 1 tilbød kunderne. Tiltalte indhentede et tilbud hos begge revisorer, og så sendte tiltalte tilbuddene til den juridiske rådgiver. Derefter valgte kunden, hvilken revisor kunden ville have. Det var revisoren, der lavede regnskabet for selskaberne. Revisorerne bad

kunderne om oplysninger. Det materiale, revisorerne fik stillet til rådighed for at kunne lave regnskab, gik i de fleste tilfælde gennem Person 3. Person 3 styrede det. I de fleste sager var der en juridisk rådgiver. Det var Person 3, der stod for kontakten mellem revisor og de juridiske rådgivere.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 15, bilag 07-01-04-1, Østre Landsrets kendelse af 21. april 2022, Tiltalte 1's forklaring, side 18, 4. afsnit, 5. linje, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...
Hun bistod med at forhandle revisorhonoraret. Når årsregnskabet skulle udarbejdes, indsendte kunderne bankudskrifter og bilag til hendes selskab, som mod et gebyr sendte dokumenterne videre til revisorerne. Hun havde ik-ke personligt noget med bogføringen at gøre. Hun hader bogføring.
 ... ”

Hertil forklarede tiltalte, at dette er en meget generel forklaring. Hun har lige givet en uddybende forklaring. I Østre Landsret gik de ikke i detaljer. Der var en særskilt person, der arbejdede med det. De fortalte ikke kunden, at Person 3 var selvstændig.

Revisorerne stillede spørgsmål omkring årsregnskab til Person 3, som så sendte det til kunderne og afklarede det med dem. Tiltalte husker ikke, hvem der skrev ledelsesberetningen. Tiltalte prøvede at være så lidt involveret i processen som muligt. Tiltalte læste ikke regnskaberne igennem, når de var færdige. Hun tog ikke stilling til, om regnskaberne skulle underskrives. Hun husker ikke, om hun bad Tiltalte 2 om at underskrive regnskaberne.

Virksomhed ApS 2 blev stiftet i begyndelsen af 2011. Det blev stiftet, fordi tiltalte fik en ide om at sælge administrationsdelen. Kontoret skulle flytte fra Amager og ind til centrum af København, fordi revisorerne sagde, at det gik så godt, at de skulle have en mere central beliggenhed. Hun stiftede derfor et nyt selskab. Hun stiftede det med henblik på at lægge administrationsdelen over i Virksomhed ApS 2 og prøve at sælge det. Virksomhed ApS 2 skulle arbejde med administration og stiftelse af selskaber. Tiltalte var ejer af Virksomhed ApS 2. Så vidt tiltalte husker, skulle køberen af selskabet købe det som et administrationsselskab.

Foreholdt ekstrakt 4 – del 1, side 40, bilag 11-20-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2), side 45, hvoraf det fremgår, at Person 13 er stifter af selskabet, forklarede tiltalte, at Person 13 er en bekendt, som hun brugte som stifter. Hun ville ikke stå som stifter, fordi hun ikke ville have sit navn stående i Erhvervsstyrelsens register til evig tid. Tiltaltes bedstemor er i Erhvervsstyrelsen registreret som stifter af Virksomhed ApS 1. Hendes ven hjalp hende med penge til at stifte selskabet. Dengang kunne man ikke se den juridiske ejer på udskriften. Tiltalte ville ikke stå i registret, når det var meningen, at selskabet skulle sæl-

ges. Person 13 var en bekendt fra USA. Han skulle kun stå der i 5 dage. Han sagde, at han godt kunne være stifter, for han var ligeglad med, at hans navn stod der. Tiltalte kunne ikke sige til udenlandske samarbejdspartnere, at hun ikke havde noget med selskabet at gøre, hvis hun stod som stifter. Alle de mennesker, hun kendte, kendte ikke Person 13. Hun ville ikke stå i registret som stifter, fordi hun ikke ville have henvendelser fra folk, der kendte hende vedrørende selskabet. Hun ville gerne kunne sige, at hun ikke havde haft no-get med selskabet at gøre, fordi hun stiftede det med henblik på at sælge det. I februar 2011 vidste hun ikke, hvem der ville købe selskabet, men det gjorde hun i foråret 2011.

Hun begyndte at overføre alt reelt arbejde til Virksomhed ApS 2 vedrørende admi-nistrationen i Virksomhed ApS 1. Når tiltalte ejede begge selskaber, svarede det til at have to lån, som på papiret så forskellige ud, men begge tilhørte den samme ejer. Administrationsdelen i Virksomhed ApS 1 overførte tiltalte til Virksomhed ApS 2.

Anklageren dokumenterede tillægsekstrakt 1, side 136, bilag 52-99-01-1, overdragelsesaftale, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Mellem

Virksomhed ApS 1

CVR nr. 1

Adresse 3

København

(Sælger)

og

Virksomhed ApS 2

CVR nr. 2

Adresse 5

København

(Køber)

er der,

idet Sælger driver virksomhed med selskabsstiftelse og -administration af danske selskaber, virksomhedsrådgivning, herunder international skatteråd-givning, assistance til selskabsstiftelse og - administration af udenlandske selskaber, kursusvirksomhed, bogføring m.v.,

idet Sælger ønsker at afhænde den del af sine aktiviteter, der vedrører sel-skabsstiftelse og -administration af danske selskaber (herefter Virksomhe-den), og fortsætte driften af de øvrige aktiviteter, og

idet Køber ønsker at påbegynde virksomhed med selskabsstiftelse og -administration af danske selskaber og derfor ønsker at overtage Virksomheden,

i dag indgået følgende

OVERDRAGELSESAFTALE

vedrørende Sælgers overdragelse af nedennævnte aktiver i Virksomheden til Køber.
...

Hertil forklarede tiltalte, at hun solgte alt, der vedrørte Virksomhed ApS 2. De flyttede det hele, men tiltalte beholdt postadressen for Virksomhed ApS 1. De kørte det nye selskab videre fra Adresse 5. De drøftede kontrakten med advokaten. Fra tiltalte stiftede selskabet, og til det blev overdraget, arbejdede de et stykke tid med overdragelsen af administrations- og stiftelsesopgaver-ne.

Det er korrekt, at købesummen var på 18.000 kr. Tiltalte og Person 1 underskrev. På den anden side af bordet underskrev Vidne 1, fordi hun var direktør. Vidne 1 var direktør fra starten. Tiltalte ejede Virksomhed ApS 2 i februar 2011. Vidne 1 skulle ikke købe noget eller eje noget. Vidne 1 kørte forretningen, når tiltalte var i udlandet, og det gjaldt også i Virksomhed ApS 2. Tiltalte skulle også bestemme i Virksomhed ApS 2. Vidne 1 skulle kunne bestemme over de andre medarbejdere i selskabet, men ikke over tiltalte. Tiltalte var ejer af Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 2. Derfor tænkte hun ikke over, om hun skulle stå som direktør i Virksomhed ApS 2. Der var en glidende overgang mellem de to ting. De lavede det samme i Virksomhed ApS 2 i starten som i Virksomhed ApS 1. Alle ansatte i Virksomhed ApS 1 i 2010 kom med over i Virksomhed ApS 2 – det gjaldt bl.a. Vidne 1, Vidne 2 og Tiltalte 2. Tiltalte husker ikke, om Vidne 1 fik andre opgaver i Virksomhed ApS 2, fordi hun blev direktør. Tiltalte 2 fik samme opgaver som nominel direktør i det nye selskab. Vidne 2 fik også samme opgaver, som havde haft i det gamle selskab. Vidne 1 fik nok noget mere administrativt arbejde, fordi tiltalte var ude i verdenen i 2011, og Vidne 1 sad i København. Tiltalte var ude i verden for at finde en køber til Virksomhed ApS 2. I begyndelsen, da Virksomhed ApS 2 blev stiftet, var tiltalte ejer. Tiltalte kunne ikke indgå aftaler på selskabets vegne, for tiltalte var ikke direktør og havde ikke fuldmagt til selskabet. Det var Vidne 1, der bestemte. Tiltalte husker ikke, om der var andre, der havde fuldmagt til at handle på vegne af Virksomhed ApS 2, for der var så mange selskaber.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 – del 1, side 40, bilag 11-20-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2), side 45, hvorefter det fremgår:

” ...

Direktion:

Vidne 1, den 10.02.2022.

Selskabet tegnes af en direktør. Direktionen har rettighed til udstedelse af fuldmagt til personer eller kollektivt.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun tror, denne sætning er taget fra en standard-kontrakt, som de brugte i forhold til kunderne. De havde ikke nogen kontrakt udover en lejekontrakt. Tiltalte havde ikke fuldmagt til at indgå aftale på vegne af Virksomhed ApS 2.

Det kørte sådan i et par måneder, hvor Vidne 1 var direktør og tiltalte var ejer. Tiltalte mødte herefter den nye ejer på en konference i Ukraine. Han havde mange kontorer rundt om i verden. Han var interesseret i samarbejdet, fordi han var i gang med at bygge et internationalt selskabsadministrationsimperium. Han foreslog, at tiltalte kom ind som partner, eller at tiltalte solgte selskabet. Hun talte med Person 1 om tilbuddet. Person 1 bad hende om at sælge. Tiltalte var klar til at sælge, fordi hun havde for mange arbejdstimer. Den nye ejer var fra en rig ukrainsk familie. Han hed Person 7. Hun solgte selskabet til ham.

Foreholdt tillægsekstrakt nr. 1, side 142, bilag 52-99-01-7, agreement of purchase and sale of shares, forklarede tiltalte, at hun ikke genkender denne. Hun husker det som en anden kontrakt.

Foreholdt samme bilag, side 147, forklarede tiltalte, at dette ligner hendes underskrift, men hun husker ikke denne kontrakt.

På ny foreholdt samme bilag, side 142, forklarede tiltalte, at hun kun ejede Virksomhed ApS 2.

Foreholdt tillægsekstrakt 1, side 185, bilag 17-03-07-1, account opening agreement, forklarede tiltalte, at det er i CIM Bank, hun har en veninde, der hedder Person 9.

Foreholdt samme ekstrakt, side 201-202, forklarede tiltalte, at det kan godt være, at hun hjalp med at åbne kontoen. Det ligner tiltaltes underskrift. Hun husker ikke denne. Hun har hjulpet rigtig mange mennesker med at åbne konti, så hendes navn står rigtig mange steder. Tiltalte ejede kun Virksomhed ApS 2.

Foreholdt samme ekstrakt, side 194, underskrift, forklarede tiltalte, at manden fra Turkmenistan har været i banken, og derfor ved hun, at han ejede Virksomhed Ltd. 2. Hun husker ikke denne. Fra den dag Virksomhed ApS 2 blev stiftet, og til det blev solgt, var det tiltalte som fysisk person, der ejede det. Hun

havde et dokument, hvor der stod, at hun havde anparter i Virksomhed ApS 2.

Foreholdt forsvarerens, advokat Christian Kirk Zøllners, bilagssamling, bi-lag T, forklarede tiltalte, at dette er aftalen, hvorved hun solgte Virksomhed ApS 2 til Virksomhed Inc..

Foreholdt forsvarerens, advokat Christian Kirk Zøllners, bilagssamling, bi-lag V, anpartshaverfortegnelse, forklarede tiltalte, at dengang hed det Virksomhed Inc., og ejeren var i gang med at lave en stor gruppe. Tiltalte spurgte, hvorfor Holdingselskab var dansk, og Person 7 svarede, at det ikke havde noget med Danmark at gøre, selvom navnet startede med "Udeladt". "Udeladt" er Person 7 på hebraisk.

Adspurgte til at tiltaltes navn er knyttet til i IFC i CIM Bank, forklarede tiltalte, at hendes navn står på mange selskaber fra dengang, da de begyndte at åbne selskaber. Hun kom til at stå som accountholder for de selskaber, hun hjalp. Tiltalte kunne ikke benytte bankkontoen.

Hun husker ikke, om hun havde adgang til kontoen, for det er længe siden. Hun ved, at hun ejede Virksomhed ApS 2. Hun solgte personligt sine anparter i Virksomhed ApS 2 til Virksomhed Inc..

Foreholdt tillægsekstrakt 1, side 228, bilag 17-03-07-44, ansøgning om brug af online services, forklarede tiltalte, at hun ikke ved, hvad "Udeladt" betyder.

Foreholdt tillægsekstrakt 1, side 220, bilag 17-03-07-36, skatteoplysninger til USA, side 221, forklarede tiltalte, at dengang de åbnede konti i 2009, var det på en anden måde, man åbnede konti. Tiltalte var en introducent. Hun kunne godt stå der i begyndelsen for at åbne en konto. Hun husker ikke, hvorfor hun stod som "beneficial owner".

...

Foreholdt forsvarerens, advokat Christian Kirk Zøllners, bilagssamling, bi-lag T, forklarede tiltalte, at hun hæfter for mange ting på papiret, men ikke i England. Hun går ud fra, at der også er et eksemplar, der er underskrevet af begge parter, for ellers kunne det ikke sælges.

Foreholdt tillægsekstrakt 1, side 147, bilag 52-99-01-12, underskrifter, forklarede tiltalte, at hun ikke kan sige om, hvorvidt det er hende, der har underskrevet denne. Hun har solgt virksomheden. Dette har ikke noget med hvidvask og Danske Bank at gøre. Det var administrationsselskabet, der blev solgt. Mange mennesker kendte den nye ejer og arbejdede for ham. Selskabet blev solgt og kom så til at hedde Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2). Hun tror, at det var i løbet af sommeren, at det blev solgt på den betingelse, at tiltalte skulle hjælpe i en overgangsperiode. Hun havde en konkurrence-klausul, som betød, at hun ikke selv måtte stifte et lignende selskab i 5 år. Hun

kunne ikke stifte og administrere i overgangsperioden, men hun måtte godt bringe kunder ind hos Virksomhed ApS 2, og så skulle Virksomhed ApS 2 stifte selskaberne for kunderne. Hen ad vejen skulle de finde ud af, hvor lang overgangs-perioden skulle være. De talte om 1 år. De skulle bruge en anden person end Vidne 1, der kunne overtage. Den nye ejer var ikke så glad for Vidne 1. Vidne 3 blev ansat i Virksomhed ApS 2, men dengang hed hun Navn 2. Tiltalte kendte hende i forvejen, fordi de gik på Studieskolen sammen og læste dansk sammen. De gik også begge på RUC, så hun havde kendt hende i mange år. Person 7 spurgte tiltalte, om hun kendte en anden end Vidne 1, og så spurgte hun Vidne 3, om hun var interesseret, for så ville tiltalte anbefale hende. Person 7 mødte Vidne 3 til en samtale i Litauen. Person 7 regnede med, at Vidne 3 ville blive en god chef, men ikke så god en sælger. Vidne 3 havde ikke erfaring med ejendomsadministration. Tiltalte ville gøre, hvad hun kunne for at hjælpe med at sælge, indtil Vidne 3 var oplært. Tiltalte tror, at Vidne 3 blev ansat omkring sommeren 2011. Vidne 2 og Tiltalte 2 var der stadig. Vidne 1 fortsatte som direktør. Det var Person 7, der bestemte. Vidne 3 skulle læres op. Ideen var, at tiltalte skulle hjælpe med at oplære. Tiltalte sagde på kontoret, at hun havde solgt selskabet. Person 7 kom på kontoret, og alle medarbejderne har set ham. Han var der ikke i det daglige. I det daglige var det Vidne 1, der bestemte efter at have hørt, hvad Person 7 sagde. Tiltalte fik løn i denne periode fra Virksomhed ApS 2. Tiltalte skulle oplære, men hun husker ikke, om hun udførte opgaver i forbindelse med den almindelige drift. Tiltalte koncentrerede sig meget om at lære Vidne 3 at sælge. De rejste til flere konferencer sammen.

...

Tiltalte 1 forklarede, at hun bl.a. skulle lære Vidne 3 op i salg i Virksomhed ApS 3. I overgangsperioden var det Vidne 1, der bestemte, eventuelt efter at hun havde talt med Person 7, hvis der var væsentlige spørgsmål. Tiltalte var der for at hjælpe med overgangen i forhold til nye kunder og lignende. Alle kunderne havde tiltaltes telefonnummer, og hun talte med alle, der ringede til hende, men hun henviste dem til Vidne 1. Tiltalte stiftede ikke nye selskaber i overgangsperioden. Når tiltalte rejste til professionelle events, skaffede hun nye kunder. Revisorerne, der var tilknyttet Virksomhed ApS 3, kendte hende, og tiltalte snakkede med dem, når de kontaktede hende. Tiltalte er gudmor til Person 3's datter, så hun snakkede selvfølgelig med hende. Hvis Person 7 spurgte hende om noget, svarede hun. Hun husker ikke, om hun tog del i planlægningen af budgettet og økonomien i Virksomhed ApS 3. Hun husker ikke præcist, hvad der blev snakket om i 2011/2012, da det er omkring 10 år siden. På Virksomhed ApS 3's Kiev-kontor ville de have det på deres måde. Hvis de spurgte hende til råds, sagde hun, hvad hun syntes, men hun bestemte ikke, fordi det var dem, der ejede virksomheden.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 4, side 142, bilag 55-813-01-1, korrespondance mellem Tiltalte 1 og Person 14's, forklarede tiltalte, at Person 14 er en mand fra Letland. Hun ved, at han er fra Letland, fordi lettiske navne altid slutter på "s".

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 146, beskeder af 6. juli 2011, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: Tlf nr. 1 Person 14 (owner)

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Vi indsender regnskab for Virksomhed K/S 4! Jeg afventer et estimat!

... ”

” ...

(owner)

To: Tlf nr. 1 Person 14

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Person 14, jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre: revisoren har allerede givet et estimat vedr. den passive [” dormant” , muligvis passiv konto, direktør el-ler stråmand (MBE984)], og nu skal vi give ham balancen?!? Og så er nu forpligtet til at indberette os...

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun ikke husker, om Virksomhed K/S 4 var et selskab, der blev registreret af Virksomhed ApS 3, men det kan godt være.

Forevist samme korrespondance på russisk (ekstrakt 12 – del 4, side 79, bil-ag 53-813-01-5) forklarede tiltalte, at hun ikke husker selskabet Virksomhed K/S 4. Det er en mand fra Letland, der skriver, men tiltalte husker ikke, hvad det drejede sig om. Denne korrespondance foregår to eller tre uger, efter at Virksomhed ApS 2 blev solgt.

Foreholdt tillægsekstrakt 1, side 168, bilag 55-26-01-7, mailkorrespondance, side 178, mail af 21. februar 2012 fra E-mailadresse 2 der bl.a. er sendt til tiltalte, forklarede tiltalte, at mailadressen E-mailadresse 3 blev oprettet til hende, men hun brugte den ikke. Hun sagde til dem, at hun ikke brugte den. Person 7 ville gerne have, at hun skulle arbejde for ham, og derfor gjorde han dette.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 179, mail af 21. februar 2012, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Kære piger!

Efter at have analyseret jeres salg for december og januar har jeg til min store overraskelse opdaget, at I, i stedet for VORES Dominica[nske repub-lik] og Seychellerne, sælger nogen ANDRES Belize!

Jeg er meget overrasket over dette!

Jeg kan forstå Panama, som ikke er på listen, men Belizes fordele i forhold til dominica og Seychellerne, er der slet ingen af!

Selv hvis en kunde kommer med ønsket om af købe belize – skal han gå igen med Seychellerne.

Fremover vil jeg personligt se efter dette.

Det er det første.

For det andet: Med hvilken glæde er det, I ikke bestiller registrering af England hos Person 15 [efternavn på kvinde, MBE/984], men hos folk, der ikke har noget med os at gøre?

DET MÅ I IKKE!

Alt, hvad vi producerer selv (inklusive offshore-analoger) SKAL BESTIL-LES VIA VORES KONTORER!

Jeg håber ikke, det bliver nødvendigt at tage dette spørgsmål op igen. Tak.

...”

Hertil forklarede tiltalte, at dette var instrukser fra Person 7 til alle medarbejderne. Han forsøgte at opbygge et imperium. I forhold til salgsprocesserne hos Virksomhed ApS 3 var tiltalte kun involveret, hvis folk ville købe et dansk selskab. Hvis det skete, henviste hun dem til kontoret i Adresse 5. Hun henviste til Vidne 1 eller de andre på kontoret. Hun havde en konkurrenceklau-sul, som var gældende i 5 år. Efter at Virksomhed ApS 3 blev solgt, var tiltalte ikke chef mere. Tiltalte sagde, at hun ikke ønskede at arbejde for Koncern. Tiltalte sad i Virksomhed ApS 3 i nogle måneder efter salget, men stemningen blev dårligere og dårligere. Hun forstod ikke det sprog, de andre talte, og det var frustrerende. Tiltalte var der for at få Vidne 3 oplært, men ikke for at stifte selskaber.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 - del 6, side 527, bilag 55-830-01-1, korrespondance af 29. marts 2012 mellem Vidne 1 og Tiltalte 1, side 828-830, hvorefter det bl.a. fremgår:

” ...

From: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Hej, har vi nogen skuffeselskaber?

...”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

Hej! Ja, det har vi – Virksomhed 1

... ”

” ...

From: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Ok

... ”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

Hvem spørger? Det er vigtigt at hensyn til prissætningen

... ”

” ...

From: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Person 16

... ”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

Ok, så bliver det 5000 inklusive dormanter (...)

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at de på kontoret havde selskaber, der var stiftet i forvejen og solgte dem. Hvis en kunde ringede, talte tiltalte med Vidne 1 om, hvorvidt de havde nogen skuffeselskaber. Det var Virksomhed ApS 3, der skulle sælge skuffeselskabet. Før overgangsperioden var det kun tiltalte, der stod for salget, og efterfølgende var det Vidne 1 og Vidne 3. Tiltalte sagde til dem, at dette ikke var en privatkunde, hvilket havde betydning for prisen. Det var en del af oplæringen, at hun fortalte dette. Tiltalte kendte Virksomhed ApS 3's priser. Hvis en kunde ringede og spurgte tiltalte, om de havde et selskab til 100 euro, så ville hun svare, fordi hun var i salg og marketing, men hun sagde også, at Virksomhed ApS 3 kunne give dem en justeret pris. Tiltalte kunne godt lave marketing. Hvis folk ringede til hende om et selskab, der skulle stiftes, måtte tiltalte ikke stifte eller administrere det, men hun måtte godt netværke. Vidne 1 var direktør, men hun var ikke involveret i salg og marketing, så hun kendte ikke priserne. Tiltalte fortalte hende, hvordan hun skulle prissætte selskaberne, ud fra hvilken type kunde det var. De oplæste mails om skuffeselskaber og priser var udelukkende udtryk for undervisning, især

af Vidne 3, som var ny. Vidne 1 plejede kun at arbejde med stiftelse og administration og ikke marketing og salg. Tiltalte beskæftigede sig alene med marketing og salg i overgangsperioden, og henviste kun kunderne, da der stod i hendes kontrakt, at hun ikke måtte stifte selskaber. Når tiltalte blev kontaktet af kunder, der ville have, at hun hjalp med at sætte skub i tingene, og hun sagde det til Vidne 1, fik tiltalte at vide, at det ikke længere var hende, der stod for det, så hun skulle lade være.

Der opstod dårlig stemning mellem tiltalte og Vidne 1, og i sommeren 2012 var der dårlig stemning på kontoret mellem alle medarbejderne. Tiltalte holdt sig væk fra kontoret i juli og august 2012 på grund af den dårlige stemning. Tiltalte opfordrede Vidne 3 til at forlade kontoret. I september snakkede Vidne 1 med Person 7 og sagde til ham, at tiltaltes "KYC'er" tog for meget tid, så de kunne ikke arbejde med kunderne, som de skulle, og tiltalte skulle derfor væk, for så ville de få bedre resultater. Tiltalte sagde, at de skulle huske at få dokumenterne på plads. Tiltalte foretog ikke KYC-kontrol, men hun nævnte det for dem, fordi det var vigtigt for tiltalte i hendes tid. I september sagde Person 7 til tiltalte, at Vidne 1 havde sagt til ham, at hun ville få mere profit u-den tiltalte. Person 7 ville gerne have, at tiltalte arbejdede for ham, men hvis han kunne få en større profit uden hende, skulle hun ikke være på kontoret i København. Han sagde, at tiltalte var velkommen på kontoret i London, men ikke i København. De skiftede låsen til kontoret i september eller oktober måned 2012, og tiltalte blev afskåret fra al mailkorrespondance. Så stoppede overgangsperioden.

Der var kunder, hvis bestillinger ikke blev udført i tide, og de prøvede derfor at ringe til tiltalte, fordi de kendte hende. Tiltalte gav kritikken videre, hvorfor Vidne 1 blev sur. Det kan godt være, at tiltalte stadig kom på kontoret i efteråret 2012, fordi hun stadig rejste meget. Når hun var i udlandet på konferencer, var der kunder der spurgte hende, om hun ville tage dokumenter med retur til kontoret i København, så de ikke skulle sende dokumenterne. Der var et stort problem med assetprotection i Rusland. Kunderne ville derfor gerne sende dokumenterne på en privat måde. Tiltalte kunne ikke selv komme ind på kontoret, fordi låsen var blevet skiftet, men hun kom forbi for at aflevere dokumenter.

Tiltalte havde et godt forhold til Tiltalte 2 frem til 2014. Vidne 1 var aldrig særlig glad for tiltalte, men tiltalte så hende, når hun kom forbi. Tiltalte og Vidne 1 var aldrig veninder. Hun mener ikke, at hun og Vidne 1 lavede forretninger sammen efterfølgende. Tiltalte vidste, hvordan Vidne 1 bagtalte hende overfor Person 7.

Adspurgt om tiltalte blev ved med at beskæftige sig med de selskaber, der blev administreret hos Virksomhed ApS 3, forklarede tiltalte, at hun rejste til konferencer og mødte mange af kunderne og blev gode venner med dem. Hun har stadig kontakt til flere af dem og har været på ferie hos dem. Når de kunder, som hun mødte, klagede til tiltalte, over at det tog lang tid, sagde til-

talte, at hun ikke kunne gøre noget, fordi det ikke længere var hendes virksomhed.

Virksomhed K/S 5 var et selskab i Moskva, som tiltalte har kendt i mange år, og som kontaktede Vidne 1 og bad om et selskab med direktør. Vidne 1 tilbød kun Tiltalte 2 som direktør. Virksomhed K/S 5 var en god kunde. Hun har kendt deres jurister i Moskva siden 2007. Bagefter ringede de fra Virksomhed K/S 5 til tiltalte og sagde, at Vidne 1 kun havde tilbudt Tiltalte 2 som direktør, og ham kunne de ikke bruge, for de skulle bruge en dansk nominel direktør, og de ville have en anden end Tiltalte 2. De spurgte tiltalte om hun kunne skaffe en anden nominel direktør. Vidne 7 er tiltaltes svigerfar, og han havde på et tidspunkt sagt, at han gerne ville involveres på en eller anden måde i det, hun havde gang i. Han vil-le altid gerne tjene nogle penge. Tiltalte ringede derfor til Vidne 7 og spurgte, om han ville være nominel direktør. Hun sagde, at det var et selskab, hun selv havde solgt, og at hun havde kendt kunden i mange år, men at det var Vidne 1, der stod for virksomheden og ikke tiltalte. Vidne 7 var allerede i gang med at servicere Person 7 i anden forbindelse, så han vidste godt, at Person 7 var den nye ejer. Vidne 7 sagde ja og begyndte at arbejde med Vidne 1 omkring selskabet. Dette var i 2013 eller 2014.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 – del 1, side 22, bilag 11-04-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed K/S 5, side 27, hvoraf det bl.a. fremgår.

” ...

Direktion:

Udtrådt af direktionen:

Tiltalte 2, den 26.04.2013.

Indtrådt i direktionen:

Kontorass Vidne 7, den 26.04.2013.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun ikke husker, hvordan det foregik, men Vidne 7 sagde ja, og så sendte tiltalte ham til Vidne 1.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 27, hvoraf det bl.a. fremgår.

” ...

Ny adresse:

Adresse 6, København.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun tidligere har boet på denne adresse, men den blev udlejet til nogle litauiske personer. Tiltalte havde ikke noget at gøre med, at selskabet skiftede adresse til Adresse 6 så vidt hun husker.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 - del 6, side 527, bilag 55-830-01-1, korrespondance af 10. maj 2013 mellem Vidne 1 og Tiltalte 1, side 868, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Godmorgen, ville lige minde om, hvorvidt vi kan bruge Vidne 7 og hvis ja, hvornår kan han tage til notaren i næste uge?

... ”

” ...

From: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Ja, fint, han skal have sit pas med. Send mig lige hans adresse, tak

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun ikke husker, om det var tiltalte, der kontaktede Vidne 1 eller omvendt, men tiltalte bekræftede, at Vidne 7 havde sagt ja. Tiltalte havde en networkingrolle.

Adspurgt om tiltalte modtog penge fra Virksomhed ApS 3 for at arbejde efter september/oktober 2012, forklarede tiltalte, at ikke husker at have fået penge fra selskabet vedrørende selskaber, som de administrerede. Hun kunne ikke lukke et selskab og få penge for det fra Virksomhed ApS 3.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 - del 3, side 485, bilag 53-810-01-1, korrespondance mellem Person 17 og Tiltalte 1, side 676, beskeder af 22. august 2013, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: Tlf nr. 3 Person 17

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Hilsen fra Koratien. Jeg har brug for din hjælp., tak, der er ikke nogen, der er gået i gang med at lukke vores Virksomhed K/S 6

... ”

” ...

From: Tlf nr. 3 Person 17

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Og så vil de oveni købet have de penge, jeg har betalt dig. Bekræfte venligst, at vi har betalt det hele. Jeg har brug for en meget hurtig lukning
 ...”

Hertil forklarede tiltalte, at Person 17 var en professionel samarbejds-partner. ”Virksomhed K/S 6” er Virksomhed K/S 6. Tiltalte arbejdede med Person 17 på mange forskellige områder og henvisninger fra hele verden, så hun kan ikke sige, hvad dette var. Der kunne være tale om betaling for noget andet.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 677, besked af 22. august 2013, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...
 From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)
 To: Tlf nr. 3 Person 17

Jeg er hos længe – når jeg er færdig, ringer jeg til Vidne 1 med det samme. Undskyld, Person 3 ved besked om pengene, men hun er på ferie, der er gået noget galt. Sorry! Jeg håber I har en god ferie ;)
 ...”

Hertil forklarede tiltalte, at Person 3 var blevet fyret fra Virksomhed ApS 3 på dette tidspunkt. Det kan derfor vedrøre noget helt andet. De ville gerne lukke Virksomhed K/S 6, men arbejdet i Virksomhed ApS 3 var forsinket, og ved siden af arbejdede tiltalte og Person 17 med henvisninger, og det gjorde Person 3 også. Tiltalte og Person 17 arbejdede sammen på andre områder.

Person 17 skrev, at de ikke kunne lukke Virksomhed K/S 6. Hvis folk ringede til tiltalte og sagde, at der var noget, der ikke var lavet, så prøvede tiltalte at sige det til Vidne 1. Tiltalte havde ikke noget at gøre med lukningen af Virksomhed K/S 6, udover at hun rykkede Vidne 1. Tiltalte skubbede kun til Vidne 1 og var ikke selv direkte involveret. Tiltalte har ikke fået penge for at lukke Virksomhed K/S 6. De omtalte penge vedrørte nogle andre ting, som tiltalte og Person 17 arbejdede med. Navn 3 er Vidne 1.

Tiltalte husker ikke, om hun har haft noget med Virksomhed K/S 7 at gøre, efter at hun stoppede med at komme på kontoret.
 ...

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 - del 6, side 527, bilag 55-830-01-1, korrespondance mellem Vidne 1 og Tiltalte 1, side 887, besked af 2. november 2013, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...
 From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)
 To: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

*Vidne 1, har du tilfældigvis sendt Person 18 nogen vedr Virksomhed K/S 7 ?
Huun spørger mig "hvem er det til?" ...
..."*

Hertil forklarede tiltalte, at Person 18 er tiltaltes gode bekendte. Pludselig skrev Person 18 til tiltalte, at hun ikke forstod, hvad Vidne 1 skrev om. Tiltalte sagde, at hun heller ikke forstod det. Person 18 havde ikke Vidne 1 på Sky-pe, så tiltalte skrev straks til Vidne 1, om hun kunne forklare det, så tiltalte kunne fortælle Person 18, hvad det drejede sig om. Vidne 1 var dårlig til at være præcis, i forhold til hvad ting drejede sig om. Nogle gange ringede revisorer til tiltalte og sagde, at de havde talt med Vidne 1 i et kvarter uden at forstå, hvad det drejede sig om, og om tiltalte kunne opklare det. Person 18 arbejdede hos nogle af juristerne, som var kunde hos Virksomhed ApS 2 og måske også hos Virksomhed ApS 1.

Tiltalte husker et selskab, der hed Virksomhed K/S 8. Hun kan huske navnet.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 - del 2, side 1108, bilag 55-807-01-1, korrespondance mellem Person 19 og Tiltalte 1, side 1184-1185, beskeder af 25. juni 2015, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...
From: Tlf nr. 4 Person 19
To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Tiltalte 1! pakkerne er ved at blive leveret. Vedr. Virksomhed K/S 8 – Vidne 1 har sendt kunden.
..."

" ...
From: Tlf nr. 4 Person 19
To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

kunden nogen formularer, som han beder om at få bekræftet. De er ved at se på dem og finde ud af det
..."

" ...
From: Tlf nr. 4 Person 19
To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

.Han ringer til mig vedr. resultatet.
..."

" ...
From: Tlf nr. 4 Person 19

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Tiltalte 1! Kan De ikke lige sige til Person 3, at hun bliver kontaktet telefonisk el-ler per mail

... ”

” ...

From: Tlf nr. 4 Person 19

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

af Person 20 vedr. Virksomhed K/S 8 .

... ”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: Tlf nr. 4 Person 19

Tak, det skal jeg nok!!

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at Person 19 er en bekendt i Moskva. Det vedrører noget post til Moskva, og Person 19 hjalp dem med at modtage og dis-tribuere post. Det kan være, at han var Person 19's bekendte.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 1189, besked af 9. decem-ber 2015, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: Tlf nr. 4 Person 19

Kære Person 19, hilsen fra Petersborg! De har ikke tilfældigvis telefonnummeret på Person 20 fra Virksomhed K/S 8? Tiltalte 1

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun ikke umiddelbart var i kontakt med ham fra Virksomhed K/S 8, for hun kan se, at hun ikke havde hans telefonnummer. Tiltalte havde et godt forhold til mange kunder, så hun husker ikke dette. Hun hus-ker ikke at have haft noget med Virksomhed K/S 8 at gøre. Det kan være, at hun skrev ”Person 20 fra Virksomhed K/S 8”, fordi hun ikke huskede hans efternavn. Der var kun tale om kontakt med Vidne 1, når tiltalte blev kontaktet af en kunde. Det handlede kun om at skubbe på over for Vidne 1, når kunderne kontakte-de tiltalte.

Vidne 1 blev fyret fra Virksomhed ApS 3, men tiltalte husker ikke hvornår. En gammel bekendt fra Virksomhed ApS 3 i Kiev spurgte tiltalte på Skype, om hun kunne fortælle ham, hvordan man fyrede en direktør. Det var nok en eller to

dage, før Vidne 1 blev fyret. Tiltalte fortalte ham proceduren, og så klarede de det selv. Tiltalte kunne se et par dage efter på CVR.dk, at Vidne 1 var ble-vet fyret. Tiltalte tror ikke, at det var Person 7, der kontaktede tiltalte om det. Der var mange, der arbejdede for Person 7, og hun husker ikke, hvem af dem det var.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 136, bilag 36-03-02-1, tiltaltes skriftlige forklaring til politiet, side 139, 2. afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

13. I juni 2016 kontaktede Person 7's assistent Person 21 mig på Skype og stillede nogle spørgsmål omkring opsigelsesproceduren af en direktør i en dansk virksomhed.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at det godt kan passe, at det var Person 21, der kontaktede hende, men hun husker det ikke i dag.

Tiltalte tror, at hun har mødt Vidne 4 på én gang, hvor Vidne 4 kom med nogle papirer. Hun husker ikke, om hun var i kontakt med hende, imens Vidne 4 arbejdede hos Virksomhed ApS 3. Tiltalte kender ikke Person 22, Person 23, Person 24 og Person 25.

Vidne 5 var i samme Facebook-gruppe som tiltalte. På et tidspunkt talte de om noget i gruppen. Tiltalte husker Vidne 5's navn, og efterfølgen-de kunne tiltalte se på www.cvr.dk, at hun stod i selskabet. Tiltalte ved, at Vidne 5 er en russisktalende kvinde i København, men hun kender hende ikke fra Virksomhed ApS 3. Tiltalte kommunikerede lidt med hende, men ikke i forbindelse med Virksomhed ApS 3. Hun har ikke mødt hende.

Tiltalte har mødt Person 6 og talt med ham personligt, men det var ik-ke hos Virksomhed ApS 3. De havde fælles bekendte. Person 6 har været brugt som nominel direktør. Tiltalte kan ikke huske, om det var hende, der har spurgt ham, om han ville være nominel direktør. Hun delte vennekreds med Person 6, så hun så ham til nogle fester. Hun tror ikke, hun havde kontakt med ham i forbindelse med Virksomhed ApS 3. Person 6 havde store problemer med helbredet.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 - del 6, side 109, bilag 53-829-01-1, korrespondance mellem Person 6 og Tiltalte 1, beskeder af 14. maj 2008, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: +Tlf nr. 5 Person 6

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

The suit can be ready by Saturday....will I need some Roubles /dollars

/Zlotys?

... ”

“ ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 5 Person 6

Happy to hear that! No, u don't need anything – just take your Visa in case u want to shop for caviar or smth...;o)

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at i begyndelsen skulle de finde en russisk kæreste til Person 6. Så han skulle med for at blive introduceret. Derfor skrev tiltalte om kaviar, og det handlede om at shoppe. Hun har kendt ham siden 2008.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 123, besked af 13. juni 2013, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: +Tlf nr. 5 Person 6

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

I've just been up to the office. Vidne 1 told me to contact you for a director fee....and I always do what Vidne 1 says.....:-)

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun dengang introducerede Person 6 for en samarbejdspartner, der skulle bruge en nominel direktør i Europa. Dette har intet med Danmark at gøre. Hun husker ikke, om hun betalte Person 6 penge, efter hun selv var ude af Virksomhed ApS 3. Hun kan huske, at hun har bragt post til Person 6 et par gange efter 2013.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 117, besked af 25. oktober 2012, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: +Tlf nr. 5 Person 6

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

I was by the office today. There was an envelope for me. Thanks. And I hope the antibiotics have got rid of the ebola or whatever it was....:-)

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun ikke husker, om det var tiltalte, der aflevere-de kuerten, som han takker for. Det lyder som om, at tiltalte havde afleveret antibiotika til ham, fordi han blev mere og mere syg.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 120, beskeder af 1. og 4. februar 2013, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: +Tlf nr. 5 Person 6

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

I've just been to the office to sign things for Vidne 1. Perhaps you could le-ave the envelope with her and I can pick it up new week. Have a good wee-kend! :-)

... ”

“ ...

From: +Tlf nr. 5 Person 6

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

I've just been to the office and picked up an envelope. Thank you very much.....:-)

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun tror, dette drejede sig om nogle dokumenter, men hun husker det ikke. Hun aner ikke, hvad hun har afleveret til Person 6. Når tiltalte rejste så meget, som hun gjorde, benyttede folk sig af hende til at bringe dokumenter. Hun husker ikke, hvad dette drejede sig om, men russer-ne var som nævnt bange for at sende dokumenter.

Tiltalte husker ikke selskabet Virksomhed ApS 4, så hun har ikke haft no-get med dette selskab at gøre.

...

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 - del 6, side 109, bilag 53-829-01-1, korrespondance mellem Person 6 og Tiltalte 1, side 129, beskeder af 14. januar 2014, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: +Tlf nr. 5 Person 6

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Have you got time to discuss what to do about Virksomhed ApS 4?

... ”

“ ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 5 Person 6

Yes, was just writing the next text to you ;) Yes, sent him an email yesterday, no reply yet...

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun ikke husker, hvilket selskab det var, og hvad det drejede sig om.

Foreholdt ekstrakt 4 – del 4, side 661, bilag 11-73-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed ApS 4, side 668, hvoraf fremgår, at selskabet blev stiftet af Person 6 den 22. august 2012, forklarede tiltalte, at hun ikke husker dette selskab. Det blev stiftet lige, før hun blev fratrædt nøglen til virksomheden. Hun og Person 6 talte privat sammen og havde et godt forhold. Hvis han havde generelle spørgsmål og ikke kunne få svar fra Vidne 1, kunne han godt finde på at spørge tiltalte, fordi han vidste, at hun også havde været i branchen i mange år. Hun kan ikke huske, hvem "him" var. Hun kan ikke huske, hvem hun har sendt en e-mail til. Tiltalte havde ikke noget at gøre med administration af selskaberne hos Virksomhed ApS 3. Det var vennetjenester, hun gjorde, når de kunder, hun kendte, kontaktede hende. Hvis folk spurgte, om hun ville tage et dokument med til København, så gjorde hun det.

Tiltalte plejede at give kunderne en liste over de banker, som de kunne henvise til, og hvis de valgte Danske Bank, henviste de kunderne dertil, men de arbejdede også med mange andre banker. Virksomhed ApS 1 havde en samarbejdsaftale med Danske Bank, som havde et kontor i Moskva, hvor kunderne kunne komme ind og bekræfte samt aflevere dokumenter, der så kunne sendes til København. På et tidspunkt overtog Virksomhed ApS 1 kontoret i Moskva. De overtog også de to damer, som var ansat på kontoret, sammen med kontoret. Damerne hed Person 19 og Person 26. Det var Sampo Bank, der havde kontoret, og Sampo Bank blev købt af Danske Bank. Kontoret i Moskva var Danske Banks estiske filials repræsentationskontor, før Virksomhed ApS 1 overtog det. Virksomhed ApS 1 og Danske Bank havde kun en samarbejdsaftale, som handlede om, at de samarbejdede om kontoret, hvor de to damer skulle hjælpe med at verificere kundernes dokumenter og modtog og afleverede post og paskopier. Det var ikke en bank, så de kunne ikke oprette kunder på det kontor. For det meste var det Person 27, tiltalte havde med at gøre. Person 27 var chef for ”international afdelingen”. Tiltalte havde kendt ham, siden hun arbejdede hos Revisionsfirma 1. Der var mange mennesker på kontoret, men tiltalte husker ikke, hvem hun ellers havde noget med at gøre. Hun aftalte med Person 27, at de overtog kontoret. Danske Bank betalte for verificering, hvilket skulle dække lønnen til de 2 medarbejdere og det enkeltværelse, hvor kontoret lå. Danske Bank havde deres egen juridiske registrering i Moskva. De 2 damer havde ikke noget at gøre med de kunder, de havde i Virksomhed ApS 1, medmindre der skulle tages kopier af dokumenter til KYC-arbejde. Hun husker ikke, at de 2 damer fik betaling fra kunderne. De fik løn.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 - del 2, side 1108, bilag 55-807-01-1, korrespondance mellem Person 19 og Tiltalte 1, side 1113, beskud af 29. april 2009, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

(owner)

To: Tlf nr. 4 Person 19

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Person 19, hilsen fra Tiltalte 1 på Cypern! Kan De fortælle mig, om der har været nogen med en konvelut med 1200€ fra Person 28?

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun ikke husker, hvad dette drejede sig om. Det var måske noget om nogle samarbejdspartnere i Moskva. Hun husker ikke, hvorfor de skulle aflevere kontanter på kontoret.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 1117, beskeder af 19. april og 21. juli 2010, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: Tlf nr. 4 Person 19

(owner)

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Now is all Ok! I take 1500 eur! have a nice day !

... ”

“ ...

To: Tlf nr. 4 Person 19

(owner)

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Der er blevet afleveret 7000 eur til Dem fra Person 29 og Person 30

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at dette ikke siger hende noget. Navnet Person 30 er ikke et navn på russisk. Person 29 er heller ikke et navn.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 1129, besked af 4. august 2011, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: Tlf nr. 4 Person 19

Godmorgen, kære Person 19! Hvor mange af vores penge har De? Hvis Person 31 (vores freelance-medarbejder) kommer med flyveren, kan De så spise frokost med hende ved 2-3-tiden i Stockholm? Tiltalte 1

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at det er nogle af tiltaltes rubler, som tiltalte ville aflevere til at købe billetter til teatret, så de kunne købe billetter til hende i forvejen.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 1141, besked af 4. oktober 2012, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: Tlf nr. 4 Person 19

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Det hele er OK – pakken kommer til Person 32.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun ikke husker, hvad dette drejede sig om.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 1141, besked af 8. oktober 2012, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: Tlf nr. 4 Person 19

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Vi tager Person 33's 2750 euro med. Vi ses!

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun ikke ved, hvem Person 33 er.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 1152, besked af 7. maj 2013, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: Tlf nr. 4 Person 19

Kære Person 19, i dag eller i morgen kommer Person 34 fra Udeladt eller 1000 euro. Jeg ringer til Person 26 på mobilen nu. Hav en god dag! Tiltalte 1

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at det er lettiske navne, men hun kender dem ikke.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 1154, besked af 4. oktober 2013, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: Tlf nr. 4 Person 19

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Person 26!Person 33 er kommet med 1650 euro

...”

Hertil forklarede tiltalte, at navnet Person 33 ikke siger hende noget.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 1163, besked af 7. maj 2014, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: Tlf nr. 4 Person 19

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Person 26!Person 33 har afleveret 3600 eur for revision

...”

Hertil forklarede tiltalte, at dette ikke siger hende noget. Hun ved ikke, hvil-ket selskab, der skulle revideres.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 1164, besked af 7. maj 2014, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: Tlf nr. 4 Person 19

Ja, kære Person 19 – tak, det har han allerede meddelt mig. Person 19, lykkedes det at få sendt konvelutten til Person 35?

...”

Hertil forklarede tiltalte, at dette ikke siger hende noget.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 1167, besked af 11. august 2014, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: Tlf nr. 4 Person 19

To: +Tlf nr. 6 Tiltalte 1 (owner)

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Person 26! Vedr. firmaet Virksomhed 2 skal jeg bruge noget – power – deadline for firmaet er 22.08.2014. Kan De kan tale dem [det står der faktisk (MBE984)] og sende en kopi til kunden E-mailadresse 4 og mig på E-mailadresse 5. Og jeg sender det til banken. Og skriv til kunden hvor mange penge han skal komme med. På forhånd tak! Originalen skal med posten ved lejlighed.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at de ikke havde noget at gøre med Virksomhed 2 i Dan-mark. Hun ved ikke, hvem Person 36 er.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 1168, besked af 26. august 2014, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: Tlf nr. 4 Person 19

To: +Tlf nr. 6 Tiltalte 1 (owner)

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Person 37 har afleveret 1 500 USD.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun ikke ved, hvem Person 37 er.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 1171, besked af 12. november 2014, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: Tlf nr. 4 Person 19

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Tiltalte 1! Jeg har afleveret pengene til Person 38. KanDe ikke give dem Deres mail, så de kan sende resultaterne. kram!

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at Person 38 er den bedste astrolog i hele Rusland.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 1172, besked af 24. november 2014, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: Tlf nr. 4 Person 19

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Person 36 har afleveret 2 000 e.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hvert 10. menneske i Rusland hedder Navn 4, så tiltalte ved ikke, hvem dette er.

Tiltalte havde ikke adgang til kontiene hos Sampo Bank vedrørende de selskaber, Virksomhed ApS 1 administrerede. Det var kun kunderne selv, der havde adgang. De havde heller ikke adgang til selskabernes conti i andre banker.

Så vidt tiltalte husker, lavede de ikke betalingsanvisninger, hvor de bad om, at der blev rykket rundt på penge på kundernes konti. Tiltalte mindes ikke, at det skete. I Nordea havde kunderne adgang til kontiene, men det var et problem, at alt hos Nordea var på dansk. Kunderne bad derfor om hjælp fra Virksomhed ApS 1, til hvordan de skulle sende penge. Kunderne sendte nogle gange et skærmpoint for at få hjælp, så de ikke gjorde noget forkert, eller de spurgte, hvordan de skulle udfylde en betalingsblanket. Flere af kunderne kunne heller ikke engelsk.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 6, side 1134, bilag 53-203-01-2, betalingsinstruktion af 27. februar 2009 vedrørende Virksomhed K/S 9, forklarede tiltalte, at det godt kan være, at kunden hverken kunne dansk eller engelsk, og de derfor hjalp dem med dette. Det kan godt være, at Person 1 var direktør dengang. Det var efter en konkret aftale, at de hjalp med dette, fordi det ikke var muligt for kunden at bruge netbank på dansk. De havde aldrig dette problem med Danske Bank, da Danske Bank havde det hele på russisk og medarbejdere, der talte russisk. Virksomhed ApS 1 havde ikke en ydelse med at servicere kunderne i forhold til banker. De hjalp konkret, hvis der var problemer.

Person 19 sad i Moskva, men hun oprettede ikke selskaber. Hun kunne henvise kunderne, hvis de ønskede at oprette et dansk selskab, fordi hun havde været i Danske Bank i mange år.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 - del 2, side 1108, bilag 55-807-01-1, korrespondance mellem Person 19 og Tiltalte 1, side 1181, beskeder af 4. juni 2015, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: Tlf nr. 4 Person 19

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Tiltalte 1! Har De mon en skotte [skotsk selskab (MBE984)], der ikke er solgt?

...”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: Tlf nr. 4 Person 19

Ja, endda to styks...

...”

Hertil forklarede tiltalte, at hun spurgte sin samarbejdspartner i United Kingdom i 2015. Han sagde, at han havde 2 styks, så det svarede hun. Hun vidste ikke, hvordan man oprettede selskaber i United Kingdom, så tiltalte kunne kun sælge selskaberne og få sin kommission som netværker. Tiltalte fik 100 euro i kommission.

De 2 damer på kontoret i Moskva modtog betaling fra Danske Bank for verifikation. De skaffede ikke nye kunder til Danske Bank. Det var kunden, der betalte verifikationen. Banken betalte for verifikation af kunden. Danske Bank betalte dem ikke penge for at skaffe nye kunder til banken. De fik ikke penge fra banken, hvis der kom en kunde, der ville oprette en konto i banken. Det var kunden der betalte.

Foreholdt anklageskriftets bilag A forklarede tiltalte, at hun kender navnet Virksomhed K/S 10. Hun tror, at hun var med til at administrere selskabet i begyndelsen. Det er et af de ældre selskaber. Tiltalte kender navnene på selskaberne Virksomhed K/S 11, Virksomhed K/S 12, Virksomhed K/S 13 og Virksomhed K/S 14, men hun husker ikke, om hun var med til at administrere dem. Tiltalte kender alle navnene på listen i bilaget og har set dem før. Hun husker ikke at have været med til at administrere dem. I dag husker hun ikke, hvorfor hun kender selskabernes navne.

Tiltalte og hendes mands navne har været nævnt en del gange i medierne. Det var ubekvemt. Tiltalte arbejdede med de kunder, der kendte hende, og hun havde et godt navn i branchen, så det var værre for Person 1, fordi han ikke havde noget med dette at gøre. Det var ikke årsagen til, at Person 1 ikke kunne bruges som nominel direktør. Tiltalte solgte ikke sin aktivitet til Virksomhed ApS 3 på grund af dårlig mediedækning, men hun solgte, fordi hun ikke kunne klare det mere. Hun elskede sit arbejde. Tiltalte har ikke set noget, der indikerer, at der er foregået hvidvask. Hun fik ikke information fra revisorerne, om at der foregik hvidvask. Det er ikke ulovligt at sælge selskaber af den karakter. Hun blev overrasket i sommeren 2020, for hun mener ikke, at det, der står i anklageskriftet, er rigtigt. Der var mange kunder, som havde store kontrakter med store beløb. Hun mener ikke, at der er noget der tyder på, at der er foregået hvidvask.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 – del 1, side 143, bilag 51-33-01-1, artikel ”>>Titel 1<<” fra Berlingske af Dato 1 2017, side 147, afsnit 6, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

De tre selskaber, som du hævder er forbundet med sagen om hvidvask, er registreret efter min tid. Men jeg kan sige en ting: I min tid kunne folk ikke misbruge selskaberne til noget.

...”

Adspurgte hvordan tiltalte kunne vide dette, forklarede tiltalte, at i hendes tid gjorde hun alt, hvad hun kunne gøre. Hun indsatte revisorerne og forsøgte at tale med de professionelle mellemmand for at høre, om de havde forstand på kunderne og hun prøvede at invitere kunderne. Artiklen skulle ikke handle om hvidvask, men om at tiltalte ikke ville betale Tiltalte 2's bøder. Tiltalte 2 prøvede at afpresse tiltalte til at betale hans bøder. Tiltalte har ikke på noget

tidspunkt haft mistanke om hvidvask i de selskaber, der er omfattet af tiltalen. Adspurgt, hvordan Vidne 1, som har erkendt sig skyldig i hvidvask, og som tiltalte var chef for, kunne vide, at der foregik hvidvask i selskaberne, uden at tiltalte vidste noget, forklarede tiltalte, at Vidne 1 kunne have gjort noget, efter tiltalte solgte virksomheden. Vidne 1 tilstod, fordi hun var klar til at tilstå efter 3,5 år i arresten.

...

Adspurgt af forsvareren, advokat Christian Kirk Zøllner, forklarede Tiltalte 1, at Virksomhed ApS 1 havde til opgave at stifte og administrere selskaber på vegne af kunderne. At administrere selskaber ville bl.a. sige at udbyde ydelser som postadresse, bestille dokumenter med apostille samt kommunikere med kunderne, hvis der kom post eller beskeder fra myndigheder. Virksomhed ApS 1 tjente penge på det. De tog 500 euro for at have postadresse. Prisen for en stiftelse af et K/S var forskellig, alt efter om det var en professionel kunde eller ikke. En professionel kunde er et juridisk kontor i et russisktalende land. Et juridisk kontor arbejder direkte med kunden. Det er en virksomhed, som selv arbejdede med selskabsadministration. Hvis man ikke var en professionel kunde, var man en direkte kunde, som tiltalte fx. mødte på en international conference. En direkte kunde havde ikke kontakt gennem en jurist. 98 % af kunderne var professionelle kunder.

Tiltalte var også på konferencer, da hun arbejdede hos Revisionsfirma 1. Der skaffede hun også kunder på konferencer. Det var det samme, hun lavede med marketing og salg, men hun gjorde det bare i sit eget firma Virksomhed ApS 1, da hun ikke længere arbejdede hos Revisionsfirma 1. Hun var til sådanne konferencer 1-2 gange om måneden, da hun stiftede Virksomhed ApS 1. En conference varede 2-3 dage, og hun prøvede at skaffe møder med kunderne, så det kunne godt blive til flere dage.

Ved hvidvaskbesøget fra Erhvervsstyrelsen fik tiltalte at vide, at hun ikke kunne stå som direktør. Person 5 fra Erhvervsstyrelsen anbefalede, at de ikke brugte dem selv som direktør. Person 5 forklarede, at de skulle forestille sig, at de skulle indberette vedrørende hvidvask for et selskab, og spurgte, hvordan de så ville indberette dem selv, hvis de selv stod som direktør i selskabet. Der skulle derfor være en anden person som direktør.

Adspurgt hvordan de tilrettelagde hvidvaskkontrollen, forklarede tiltalte, at i alle tilfælde sikrede hun sig kendskabet til den ultimative ejer ved at have en paskopi, samtidig med at hun prøvede enten at besøge de juridiske mellemmands kontorer, hvor de professionelle kunder var, eller også invitere kunden til et møde i Moskva eller København. Kontoret i Moskva verificerede dokumenter. Man skulle have visum for at komme til København, og rejsen kostede penge. Derfor brugte de kontoret i Moskva. Kontoret var ejet af Sampo Bank og Danske Bank, før Virksomhed ApS 1 overtog det. Det var en konkurrencefordel for dem at have det kontor, fordi kunderne kunne komme derhen. Danske Bank verificerede dokumenter på kontoret, før

Virksomhed ApS 1 overtog det, hvilket tiltalte var bekendt med. Da Virksomhed ApS 1 over-tog kontoret, var det de 2 ansatte damers arbejde at bekræfte dokumenter. Det var nødvendigt for at være sikker på, at det var den rigtige person, der stod anført i passet. Kunderne kunne godt møde op i København, hvis de fik et visum. Det var kun et par stykker, der kom til København. Danske Bank fik også verificeret dokumenter på kontoret i Moskva. Når de stiftede selska-ber, så skete der en verifikation. Virksomhed ApS 1 åbnede ikke konti i Danske Bank, men de henviste til Danske Bank. Alle banker havde en procedure, når man skulle åbne konti. Tiltalte har set en ansøgningsblanket til åbning af en konto i Danske Bank. Hun har ikke ansøgt om åbning af konti på vegne af kunder, men hun har henvist kunder til Danske Bank. Hvis hun henviste en russer, kunne Danske Bank godt finde på at bede dem om at verificere ved-kommende på kontoret i Moskva. Der blev ikke udført stiftelsesarbejde i Moskva. Det skete kun i København. Kontoret i Moskva stod for at verifice-re dokumenter til brug for stiftelser i København. I Rusland og Ukraine var det forbudt at notarbekræfte en kopi af et pas. Det var en fordel for tiltaltes virksomhed og dermed et af formålene med kontoret i Moskva.

Tiltalte kom stadig i Moskva, efter at hun ikke længere var en del af virksomheden Virksomhed ApS 2. Hun var stadig venner med dem på kontoret i Moskva. SMS'erne og korrespondancen vedrørende beløb i euro havde ikke noget at gøre med Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 2. Den nominelle direktør havde ikke online adgang til bankkonti. Det havde Tiltalte 2 heller ikke. Tiltalte har heller ikke haft online adgang til bankkonti tilhørende de selskaber, der er nævnt i anklageskriftet. De fik ikke tilsendt kontoudskrifter med posten, men de blev sendt til revisorerne. Virksomhed ApS 1 arbejdede ikke med bogholderi for selskaberne. Når de stiftede et K/S, havde de inden da indhentet en verifi-ceret paskopi for den ultimative ejer. Det kunne ske i København, men det var primært i Moskva. Dokumentet blev sendt til det juridiske kontor. Der var registreringspligt i Danmark. De fleste registreringer gik igennem en en-kelt person i Erhvervsstyrelsen. Det var en manuel registrering og ikke en online registrering. Kommanditselskaber kunne ikke registreres online, men det kunne man godt med et anpartsselskab. I begyndelsen sendte de doku-menterne til registrering med posten. Hvis der var spørgsmål, var det for det meste den samme person fra Erhvervsstyrelsen, der henvendte sig til dem med spørgsmål. Medarbejderen hos Erhvervsstyrelsen, der stod for registre-ring af kommanditselskaber, hed Vidne 15, så de begyndte at sende re-gistreringsanmodningerne direkte til ham. Tiltalte ved ikke, om han var den eneste hos Erhvervsstyrelsen, der gjorde det, men det er ham, hun husker. Erhvervsstyrelsen sagde ikke, at de ikke kunne indsætte Tiltalte 2 som direktør i selskaberne. Vidne 15 sagde, at de gerne ville have, at det var en di-rektør fra Danmark.

Da tiltalte ikke længere var med i Virksomhed ApS 2, og låsene var blevet skiftet, havde hun på fornemmelsen, at Vidne 1 og Vidne 15 fik et tæt ven-skab. Hun vidste ikke, om de var kærester, men hun havde det på fornem-melsen. Hun ville ikke spørge Vidne 1 om det, men hun fornemmede det ud

fra den måde, som Vidne 1 forberedte sig foran spejlet før besøg hos Vidne 15.

I København solgte tiltalte stiftelser af selskaber, og man kunne købe en direktør, som kunne være Tiltalte 2. Når man købte kontoradresse hos dem, omfattede det også postadministration. Det kostede 500 euro. Posten blev videresendt til kunden og var indbefattet i prisen. Der blev også betalt et gebyr for direktøren. Der var ikke andre gebyrer, medmindre kunden skulle have en apostillepåtegning.

Foreholdt forsvarerens bilag R-1, Excel-ark, forklarede tiltalte, at dette er en liste over selskaberne, der er omfattet af anklageskriftet. Tiltalte brugte listen til at vise alt det KYC-arbejde, hun havde udført med selskaberne. Det fremgår af listen, at vedrørende selskabet Virksomhed K/S 10 var Virksomhed ApS 2 serviceprovider i Danmark. Virksomhed 3 hed tidligere Revisionsfirma 1. "UBO" er den reelle ejer af selskabet. Vedrørende selskabet Virksomhed K/S 15 er rubrikken "UBO" tom, fordi tiltalte intet havde at gøre med selskabet. Rubrikken "prof. intermediary" er den professionelle kunde, hvilket vil sige, at det var dem, der rettede henvendelse vedrørende stiftelsen af selskabet. De reelle ejere af de selskaber, som er nævnt i anklageskriftet, var alle verificerede. Tiltalte havde både paskopi og en verifikation af, at passet tilhørte en reel person. Tiltalte mødtes fx. med Person 39 i Sankt Petersborg. Alle var verificerede, da det var tiltalte, der havde styringen. Rubrikken "type of business activities" angiver, hvad selskabet arbejdede med. Det var det juridiske selskab, der bestilte selskabet, som oplyste dette. Tiltalte har paskopi på alle de ultimative ejere fra hendes tid. Vedrørende bl.a. selskabet Virksomhed K/S 16 er Person 40 angivet i rubrikken "prof. intermediary". Person 40 var en jurist. Firmanavn 1 er navnet på et juridisk firma med et kontor i Moskva, som var en professionel kunde. Vedrørende selskabet Virksomhed K/S 14 var Person 41 UBO. Person 41 var fra Ukraine og var en direkte kunde.

Da tiltalte solgte Virksomhed ApS 2, og Vidne 1 kom ind i Virksomhed ApS 2, opstod der mindre problemer i slutningen af den periode, hvor tiltalte var der. De mindre problemer bestod fx. i for lang ventetid, men problemerne blev større og større. Tiltalte 2 har også klaget over bøder fra Erhvervsstyrelsen i 2014. Tiltalte 2 kunne ikke få løst sit problem hos Vidne 1, og derfor kontaktede han tiltalte. Tiltalte 2 havde ikke problemer med tiltalte, mens hun var på kontoret.

Tiltalte var venner med Tiltalte 2. Inden Tiltalte 2 gav et interview til avisen, sagde han til tiltalte, at han ikke kunne få hjælp fra Vidne 1 med bøderne, og han kunne ikke få fat i Person 7, men det var ikke Tiltalte 2, der skulle betale bøderne. Han sagde, at det drejede sig om ca. 150.000 kr. i 2014. Bøderne vedrørte årsregnskaber, der blev indleveret for sent eller slet ikke blev indleveret. Alle årsregnskaberne vedrørte tiden efter at tiltalte ophørte med at komme på kontoret. Tiltalte sagde til Tiltalte 2, at det ikke længere havde noget med hende at gøre. Han sagde, at hun var den eneste, han kunne snakke

med. Tiltalte ville gerne hjælpe ham, hvis hun kunne. Tiltalte prøvede at tale med nogle kunder, som gerne ville betale, men så kom avisartiklen. Tiltalte forstod ikke, hvorfor hun skulle hænges ud. Tiltalte 2 sagde, at Vidne 1 ikke ville betale, og derfor ville han have tiltalte til at betale bøderne, fordi det var hende, der havde inviteret ham til jobbet i 2008. Han var ligeglad med, at det ikke længere var hendes selskab.

Virksomhed ApS 1 lavede selskabsadministration og stiftelser. De lavede ikke skatterådgivning selv. De brugte deres revisorer, som enten var Revisionsfirma 2 og Vidne 11, til at få udført skatterådgivning til kunderne. Tiltalte husker ikke, om de 38 selskaber bad om skatterådgivning. Der var over 100 selskaber, måske 150 selskaber, i alt. De har aldrig selv udført skatterådgivning, for det var de ikke uddannede til. Hvis en kunde anmodede om at få skatterådgivning, så bad tiltalte om at få spørgsmålet på skrift, og så sendte hun det til revisor Vidne 11 eller til afdelingen for skatterådgivning hos Revisionsfirma 2. Hun fik herefter svar tilbage med en pris på opgaven. De arbejdede også sammen med revisor Vidne 13 hos Revisionsfirma 3 i forhold til skatterådgivning. De brugte også et særskilt skatterådgivningsfirma i Køben-havn, som kun arbejdede med skatterådgivning, men hun husker ikke, hvad det hed.

Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 2 foretog ikke bogføring for selskaberne i anklageskriftet. De fleste kunder havde deres egen bogholder. Person 3 var supervisor. Person 3 var kontakttled mellem kunderne og de danske revisorer, så hun sørgede for, at revisorerne fik materialet. De fysiske bilag kom aldrig ind på kontoret hos Virksomhed ApS 1. Kunderne sendte selv materialet til Person 3, som sendte det videre til revisoren. I visse tilfælde har de tastet momsindberetninger for nogle af selskaberne. Kunden lavede selv bogføring og udfyldte en blanket, som de sendte til Vidne 2. Vidne 2 gik ind i systemet og indberettede moms, idet hun tastede tallet ind. Kvitteringen sendte hun til kunden, som bekræftelse på at indberetningen var sket. De tog et salær på 20-30 euro for at indberette moms. Vidne 2 arbejdede for tiltalte. Tiltalte husker ikke, om der var regler for, at Vidne 2 skulle sende kvitteringen til kunden, men hun mener, at Vidne 2 sendte den for at bekræfte, at arbejdet var udført.

Person 3 talte engelsk og russisk. Revisorerne var Vidne 11 og Vidne 12. Vidne 8 stod for nogle af selskaberne. Vidne 9 var revisor for de danske selskaber, dvs. kunderne i Virksomhed ApS 2. I begyndelsen var det Vidne 11, men han var der ikke så længe, for han vil-le ikke fortsætte, da tiltalte solgte selskabet. Vidne 11, Vidne 12 og Vidne 13 var der, da hun stiftede Virksomhed ApS 1. Det var Vidne 9, der stod registreret som revisor, men han havde nok nogle medarbejdere. Vidne 8's partner sad på tilhørerrækkerne i retssalen på den første retsdag i nærværende sag. Tiltalte har mødt dem på flere konferencer. De stiftede og registrerede også selskaber og henviste dem til banker.

Da tiltalte ville udskille selskabsadministrationen til Virksomhed ApS 2, skete der

en aktivoverdragelse. Det var advokat Vidne 14, der stod for stiftelsen af Virksomhed ApS 2. Tiltalte husker ikke, hvem der stod som anmelder. Det var Virksomhed ApS 1, der ønskede at lave selskabet, så det må være hende, der anmeldte. Hun tror, hun betalte Vidne 14 for opgaven, men hun husker det ikke i dag.

Tiltaltes datter blev født i slutningen af 2009. I hele 2010 tænkte hun på at sælge administrationen fra, fordi hun ikke så sin datter så meget. Hun vidste, at hun ville sælge administrationen fra, da hun stiftede Virksomhed ApS 2. Hun kom i kontakt med Person 7, som købte selskabet, på en konference, hvor hun var for at se, om der var nogen kunder. Person 7 ville gerne udvide og dermed købe tiltaltes selskab. Han spurgte hende i Ukraine, og så talte tiltalte med Person 1 om det, da hun kom hjem. Person 7 kom til København for at forhandle aftalen på plads. De blev enige om vilkårene.

Det er mærkeligt, at der ligger to kontrakter om aktivoverdragelse. De havde et faksimilestempel med tiltaltes signatur liggende på kontoret hos både Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 2, fordi hun rejste så meget. Den udgave, som hendes forsvarer har fremlagt, er den rigtige. Hun var tilfreds med aftalen. Tiltalte har ikke selv underskrevet den kontrakt, som anklagemyndigheden har fremlagt. Hun har ikke set den kontrakt før.

...

Tiltalte 1 forklarede, at Tiltalte 2's kone stod for noget bogføring i 2007/2008, inden hun fødte. Hun hjalp med revision på samme måde, som Person 3 gjorde. Hun fik papirerne fra nogle virksomheder og bistod revisorerne. Den officielle årsag, til at hun ikke fortsatte, var, at hun fødte. Den rigtige årsag var, at hun kom i konflikt med en kunde og involverede i den forbindelse tiltalte og håbede, at tiltalte var på hendes side, fordi de var venner. Tiltalte tog dog kundens parti, fordi Tiltalte 2's kone ikke havde udført arbejdet godt nok. Tiltalte 2's kone mente, at tiltalte burde være på hendes side, selvom arbejdet ikke var godt nok.

Person 27 var chef for afdelingen for internationale kunder i Sampo Bank og derefter i Danske Bank. Han var lokal bankdirektør i den estiske filial af Danske Bank.

...

Tiltalte forklarede, at hun mødte Person 27 til en konference, da hun arbejdede hos Revisionsfirma 1, så hun kendte ham nogle år forinden, at hun startede sin egen forretning. Tiltalte fortalte Person 27 om sigtelsen mundtligt over telefonen, og han sagde, at det var ærgerligt, og at han vidste, at hun var uskyldig, så han ville gerne hjælpe på enhver måde. Det var i juli eller august 2020, at hun talte med ham om sigtelsen. Tiltalte læste i de russiske medier, at Person 27 og et par andre personer blev anholdt. Det var måske i 2018. De blev løsladt igen efter 3 dage. Person 27 sagde, at politiet ikke vidste, hvad de skulle sigte ham for. Han kunne ikke forstå, hvorfor tiltalte var blevet sigtet, fordi hun havde ikke haft

noget med kontiene at gøre. Tiltalte sagde, at hun også var overrasket.

Forevist forsvarerens bilag U, billede af et pas, forklarede tiltalte, at dette er en kopi af Person 7's pas. Det var ham, der købte Virksomhed ApS 2.

Foreholdt forsvarerens bilag V, anpartshaverfortegnelse, forklarede tiltalte, at selskabet var ejer af de forskellige selskaber i koncernen. Det var Person 7, der var den ultimative ejer af Virksomhed Inc. og af Virksomhed B.V. Tiltalte var ikke inde over registrering af Virksomhed B.V. som ejer af Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2). Tiltalte tror, at det var Vidne 1, der udførte registreringen af Holdingselskab som ejer. Tiltalte var ikke inde over. Hun husker ikke, om det var hende selv eller Vidne 1, der foretog registreringen af Virksomhed Inc. som ejer.

Tiltalte kendte godt formularen til oprettelse af bankkonti i Danske Bank. Danske Bank havde en lang samtale med den reelle ejer for at finde ud af, hvilken virksomhed selskabet skulle drive. Det var tiltalte ikke inde over. Tiltalte ved dette, fordi hun var til flere konferencer, hvor der var en medarbejder fra Danske Bank, der fortalte om proceduren. De fik også mapper med information, og der var en kopi af formularen.

Foreholdt forsvarerens bilag X, formular fra Danske Bank, og bilag Y, samme formular oversat til engelsk, og adspurgt om, at det var hendes opfattelse, at Danske Bank var bekendt med, at der både kunne være en reel og en formel ejer af de selskaber, forklarede tiltalte, at det var hendes fornemmelse, at banken vidste det. Hvis de stiftede et selskab med Tiltalte 2 som formel direktør, så ville Danske Bank kun undersøge den reelle ejer og ikke direktøren. Danske Bank vidste godt, hvem der var den reelle ejer, men de skulle stadig bruge Tiltalte 2's paskopi. Banken havde et møde med den reelle kunde og undersøge denne, og efter mødet fortalte de kunden, om denne var godkendt eller ej. Tiltalte fik proceduren oplyst på en konference. Adspurgt om, hvorvidt Danske Bank vidste, at der både kunne være en formel direktør, som ikke var reel direktør, forklarede tiltalte, at Danske Bank godt vidste, at der var en risiko for, at der kunne være en direktør, som ikke var reel direktør, men de arbejdede på at undgå det.

Adspurgt om hvornår tiltalte blev bekendt med, at der kunne være sket hvidvask i de selskaber, der var i administration hos Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 2, forklarede tiltalte, at hun ikke har haft mistanke om, at der skete hvidvask, men om at der blev udført dårligt arbejde. Der var ikke nogen "røde flag" i tiltaltes tid.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede Tiltalte 1, at der blev talt om nominelle direktører ved mødet med Erhvervsstyrelsen. Hun kan ikke huske, om Erhvervsstyrelsen sagde noget til, at man brugte nominelle direktører. Hun husker kun, hvad Person 5 sagde til hende, da hun spurgte,

hvorfor de skulle finde en anden person, der kunne være direktør. En nominel direktør er en repræsentant for selskabet i det land, hvor selskabet er registreret. Den nominelle direktør har ikke nogen beføjelser og kan ikke indgå bindende aftaler på selskabets vegne - man er kun direktør af navn. Hun husker ikke, om hun fortalte Tiltalte 2 om mødet med Erhvervsstyrelsen. Hun husker ikke, om hun har sagt til Tiltalte 2, at der var tale om om højrisikoselskaber. I det, de fik fra Erhvervsstyrelsen i 2008, stod der ikke noget om det. De har haft et par besøg fra SKAT.

Advokat Henrik Stagetorn dokumenterede ekstrakt 1, side 136, bilag 36-03-02-1, Tiltalte 1's skriftlige forklaring til politiet, side 137, afsnit 1, linje 13, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Vi havde et skattekontorbesøg og kunne give tilfredsstillende svar på alle spørgsmålene. Efter mødet med SKAT og detaljeret drøftelse af vores økonomi havde skatmedarbejderne kun mindre kommentarer til vores momsafgivelse.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at SKAT tjekkede det hele ind og ud både vedrørende Virksomhed ApS 1, Tiltalte 2's firma, Tiltalte 2 selv og tiltalte. Det foregik i Virksomhed ApS 1's tid, og det var forår - nok i maj måned. Tiltalte 2 vidste også, at SKAT havde aflagt det besøg.

I begyndelsen var Tiltalte 2 tilfreds med sin løn. Da han ikke længere var tilfreds, kontaktede han tiltalte, og så forhøjede de lønnen. Tiltalte 2 var på kontoret i 2 timer eller mere om ugen. Han kom ikke på en fast dag. Hans opgave var at underskrive årsrapporter. Der lå et par dokumenter, som pigerne havde gjort klar til underskrift, og så blev Tiltalte 2 inviteret til kaffe og kage. Dokumenterne var på russisk, engelsk eller dansk. Tiltalte 2 forstod ikke dansk. Hvis dokumentet var på dansk, stod som regel også på engelsk i en kolonne ved siden af, fordi de arbejdede med internationale kunder. Tiltalte 2 var ikke involveret i KYC-arbejdet. Tiltalte 2 var ikke involveret i at skaffe paskopier, åbne bankkonti eller kontrollere at det materiale, de modtog, var i orden. Tiltalte 2 så ikke bogføringen. Han mødte måske revisorerne til de årlige events, hvor han blev præsenteret. For det meste var det bare smalltalk, der foregik med Tiltalte 2 til disse events. Tiltalte husker ikke, at have set Tiltalte 2 tale med revisorerne. Tiltalte 2 var ikke involveret i de fysiske anmeldelser til Erhvervsstyrelsen. Tiltalte har ikke set Tiltalte 2 anvende en computer på kontoret. Tiltalte 2 brugte sin egen mailadresse. Han havde ikke en arbejds-mail. Det var en almindelig ”gmail”, de brugte. Hvis der var spørgsmål til dokumenterne, inviterede de revisorerne.

Advokat Henrik Stagetorn dokumenterede ekstrakt 12 – del 1, side 279, bilag 52-47-05-1, udateret brev fra Virksomhed ApS 1 til SKAT, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Tiltalte 2 (CPR nr. (født 1965)) er ansat hos Virksomhed ApS 1 som Di-rektør i de selskaber som Virksomhed ApS 1 administrerer. Hans rolle er at udføre Direktørens administrative funktioner i forbindelse med Generelfor-samlinger, samt fungere som kontaktperson for selskabernes interaktion med Erhvervs og Selskabsstyrelsen, Skattevæsenet, m.v..

Der er ikke tale om daglige ledelses- eller forretningsopgaver eller andet tidskrævende aktivitet, og hans ugentlige arbejdstid er ca. 2-3 timer, samt en begrænset antal af representationsopgaver, i forbindelse med møder o.l. i udlandet. Udgifter for disse afholdes af Virksomhed ApS 1. Hans øvrig aflønning for ovennævnte administrative aktiviteter afholdes ligeledes af Virksomhed ApS 1, som er hans arbejdsgiver.

Med venlig hilsen,

Person 1

Direktør,

Virksomhed ApS 1

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at hun ikke husker, om hun har set dette brev før. Når Person 1 står som direktør for Virksomhed ApS 1, må brevet være mindst 14 år gammelt.

Adspurgte til samme bilag, sætningen ” *fungere som kontaktperson for selskabernes interaktion med Erhvervs og Selskabsstyrelsen, Skattevæsenet, m.v.* ”, forklarede tiltalte, at Tiltalte 2 var kontaktperson, så de kunne skrive et brev i hans navn, men det var ikke ham, der besvarede henvendelser, hvis der kom noget. Det var revisorerne, der tog sig af det. Erhvervsstyrelsen skrev til dem pr. brev. Der var på daværende tidspunkt ikke kommet e-Boks endnu. De klarede selv problemet med hjælp fra revisorerne. Tiltalte prøvede at løse alle problemer med hjælp fra professionelle, så der var ikke noget, Tiltalte 2 skulle tage sig af. Tiltalte 2 var ikke interesseret i selskabsformerne, så det tror tiltalte ikke, at de talte om. Tiltalte 2 vidste kun, hvem der ejede kommandit-selskaberne, hvis han mødte dem til nogle events, hvor tiltalte præsenterede ham for vedkommende. Tiltalte mener, at hvis der kom en bøde dengang, fx. fordi regnskabet var indleveret for sent, blev den udstedt privat, fordi den blev udstedt i direktørens navn.

Tiltalte fik på et tidspunkt et faksimilestempel, fordi hun rejste meget. Tiltalte 2 rejste også tit, så de skaffede også et faksimilestempel med hans underskrift. De gjorde, hvad de kunne for at lette arbejdet, når hverken tiltalte eller Tiltalte 2 var der. Der var en periode, hvor Erhvervsstyrelsen ændrede sagsgangen, så regnskaberne skulle indsendes digitalt og ikke længere fysisk. Regnskaberne blev herefter underskrevet med kuglepen og indskannet. Hun husker ikke, hvornår Erhvervsstyrelsen ændrede det.

Da tiltalte solgte Virksomhed ApS 1, fik de alle ansatte en forklaring på, hvorfor hun solgte. Tiltalte inviterede dem alle til en sidste julefrokost på tiltaltes regning i Kiev. Man kunne købe en billet til Kiev til 300 kr. tur/retur, så det købte tiltalte, og så de holdt julefrokost i Kiev. De snakkede om, at der var et helt nyt liv for dem, fordi tiltalte udtrådte, og om at det blev anderledes, fordi de nu havde en ukrainsk ejer. De gjorde en begivenhed ud af det. De var i Kiev i 36 timer. Både Tiltalte 2 og Vidne 2 var der. Alle, der var ansat i Kø-benhavn, var der.

Kunder klagede efterfølgende til tiltalte, over at servicen i selskabet var blevet dårlig. Det kan godt være, at tiltalte talte med Tiltalte 2 om det, fordi de så hinanden privat. Hun husker ikke i detaljer, hvad de talte om.

Nogle kunder sagde, at de ikke kunne bruge Tiltalte 2 som direktør, fordi nogle banker havde nye KYC-krav, som betød, at en direktør ikke kunne være direktør i fx. 100 selskaber. Det medførte, at det var et problem, at Tiltalte 2 var direktør i så mange selskaber.

Adspurgte på ny af anklageren, foreholdt bilag R-1, hvoraf navnet "Person 41" fremgår under "UBO", sammenholdt med ekstrakt 12 - del 2, side 1154, hvoraf navnet "Person 33" fremgår i en sms fra Person 19, forklarede tiltalte, at når Person 19 skal afgive vidneforklaring, må de spørge hende om, hvorvidt der er en sammenhæng. Tiltalte kan ikke sige, om der er en sammenhæng.

Tiltalte har aldrig udført bogføring i Virksomhed ApS 1. Virksomhed ApS 1 som helhed har ikke udført bogføring for nogen. Der var ikke nogen i Virksomhed ApS 1, der havde den rette uddannelse til at udføre bogføring.

Anklageren dokumenterede tillægsekstrakt 1, side 136, bilag 52-99-01-1, overdragelsesaftale, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...
 (...) idet Sælger driver virksomhed med selskabsstiftelse og - administration af danske selskaber, virksomhedsrådgivning, herunder international skatterådgivning, assistance til selskabsstiftelse og - administration af udenlandske selskaber, kursusvirksomhed, bogføring m.v.
 ... "

Hertil forklarede tiltalte, at det var ligesom med skatterådgivningen. Hvis kunderne kom til dem, havde de mulighed for at sælge dem bogføring, men bogføringen foregik ikke hos dem. De havde samarbejdspartnere, som lavede det for dem. De havde mulighed for at gøre brug af Revisionsfirma 3. Nogle af revisor-erne udførte alt arbejdet for kunderne. De fleste kunder syntes, at dansk re-vision var dyr, så de fleste kunder kom med alt arbejdet udført, fordi det var billigere med en russisk bogholder. Tiltalte husker ikke, om de benyttede

udenlandske partnere, når de solgte bogføringsydelser. De udbød ikke bogføring, men de videreformidlede det. De tjente ikke på bankdrift. De fik 200 euro for at henvise til en bank.

Adspurgt på ny af forsvareren, advokat Christian Kirk Zøllner, forklarede tiltalte, at da Tiltalte 2's kone udførte "audit supervision", var hun ikke ansat i Virksomhed ApS 1. Hun fakturerede Virksomhed ApS 1. Revisorerne sendte fak-turaer til Virksomhed ApS 1, og så sendte Virksomhed ApS 1 dem videre til kun-derne. Virksomhed ApS 1 lagde lidt oven i fakturaen, så de tjente lidt på det.

...

Foreholdt ekstrakt 3 - del 2, side 546, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed K/S 17, forklarede Tiltalte 1, at når selskabet op-rindeligt hed Virksomhed K/S 18 og så skiftede navn til Virksomhed K/S 17, hvorefter det opstartede arbejde, så ser det ud som om, at der er tale om et skuffeselskab. Den nye komplementar er også et tegn på, at dette er et skuffeselskab. Det var ikke tiltalte, der foretog registreringen af denne ænd-ring. Hun var der slet ikke i 2013.

...

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 1, side 667-670, bilag 11-39-13-1, Anmeldelse til hvervsstyrelsen vedrørende vedtægtsændring

Foreholdt dette bilag, side 670, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at hun genkender denne underskrift som Vidne 1's.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 11:**

- Ekstrakt 4 – del 2, side 1, 3 og 9, bilag 11-07-1 0-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 9, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at hun ikke ønsker at udtale sig om, hvorvidt dette er hendes mands, Person 1's, underskrift.

Anklageren dokumenterede

- Ekstrakt 4 – del 2, side 28, 30, 32 og 36, bilag 11-07-12-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende skift af revisor

Foreholdt dette bilag, side 36, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette ikke er hendes underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 19 og Virksomhed K/S 12:**

- Ekstrakt 4 – del 2, side 76, 78 og 84, bilag 52-0 6-01-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af Virksomhed K/S 19

Foreholdt dette bilag, side 84, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at hun ikke ved, hvis underskrift dette er.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 2, side 96, 98, 100 og 104, bilag 52-06-08-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende skift af revisor for Virksomhed K/S 19

Foreholdt dette bilag, side 104, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette ligner hendes underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 2, side 115-118, bilag 52-06-24-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende vedtægtsændring for Virksomhed K/S 12

Foreholdt dette bilag, side 118, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at hun ikke ved, hvis underskrift dette er.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 13:**

- Ekstrakt 4 – del 2, side 121, 123 og 129, bilag 1 1-08-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 129, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette ikke er hendes underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 14:**

- Ekstrakt 4 – del 2, side 155, 157 og 163, bilag 1 1-48-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 163, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette ligner hendes underskrift, men hun udfyldte ikke selve formularen.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 20 og Virksomhed K/S 21:**

- Ekstrakt 4 – del 2, side 240-242 og 247, bilag 11 -41-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af Virksomhed K/S 20

Foreholdt dette bilag, side 247, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette ikke er hendes underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 2, side 259, bilag 11-41-12-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende skift af revisor for Virksomhed K/S 20

Foreholdt dette bilag, side 259, håndskrift nederst på siden, forklarede

Tiltalte 1, at det ikke er hende, der har skrevet "Tiltalte 1".

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 22:**

- Ekstrakt 4 – del 2, side 342, 344 og 350, bilag 1 1-36-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 350, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette ikke er hendes underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 23:**

- Ekstrakt 4 – del 2, side 371, 373 og 379, bilag 1 1-38-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 379, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette ikke er hendes underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 24:**

- Ekstrakt 4 – del 2, side 405, 407 og 413, bilag 1 1-30-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 413, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette ikke er hendes underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 25:**

- Ekstrakt 4 – del 3, side 1, 3 og 9, bilag 11-32-1 0-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 9, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette er hendes underskrift, og det er også hende, der har skrevet "Tiltalte 1" med håndskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 3, side 11, bilag 11-32-10-11, R eferat fra stiftende generalforsamling den 1. juli 2010

Foreholdt dette bilag, side 11, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette er hendes underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 26:**

- Ekstrakt 4 – del 3, side 76-78 og 83, bilag 52-05 -01-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 83, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette ikke er hendes underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 27:**

- Ekstrakt 4 - del 3, side 146-148 og 153, bilag 11 -35-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 153, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette ikke er hendes underskrift eller håndskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 189 og 193, bilag 11-35-14-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende ophør af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 193, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette ikke er hendes underskrift, men blanketten er anmeldt i hendes navn.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 28:**

- Ekstrakt 4 - del 3, side 242, 244 og 250, bilag 1 1-24-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 250, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette ikke er hendes underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 370-371, bilag 11-50-15-3, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende ophør af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 371, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette ligner Vidne 1's underskrift, men hun kan ikke med sikkerhed sige, om det er Vidne 1's underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 3:**

- Ekstrakt 4 - del 3, side 458, 460 og 466, bilag 1 1-44-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 466, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at det ikke er hende, der har skrevet "Tiltalte 1" med håndskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 29:**

- Ekstrakt 4 - del 3, side 482, 484 og 490, bilag 1 1-52-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 490, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at det ikke er hende, der har skrevet "Tiltalte 1" med håndskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 5:**

- Ekstrakt 4 - del 3, side 522, 524 og 530, bilag 5 2-08-01-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 530, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at

det ikke er hende, der har skrevet "Tiltalte 1" med håndskrift.

...

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 30**:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 1, 3 og 9, bilag 11-37-1 0-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 9, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette ikke er hendes underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 31**:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 449-450 og 453, bilag 11 -10-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag forklarede Tiltalte 1, at det ikke er hendes håndskrift, anmeldelsen er skrevet med, og hun var ikke engang i København den pågældende sommer.

...

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 5, side 477, bilag 52-01-09-12, Tabel af 20. juni 2022
"Privileged and confidential attorney-client privilege attorney work-product"

Tiltalte 1 forklarede, at Person 26 var sagsbehandler. På stemp-lerne på dokumenterne står der kun "kopi" og "bekræftet kopi". Flere af sels-kaberne fremgår ikke af anklageskriftet, og det var selskaber, der blev admi-nistreret af andre selskaber end Virksomhed ApS 1 eller Virksomhed ApS 2. Ingen af disse personer, der står på dokumenterne, var sagsbehandlere, men de var sekretærer, som lavede bekræftede kopier. Det var på kontoret i Moskva, hvor de to damer sad og tog kopier af dokumenter eller pas. De gav det et stempel, der bekræftede kopien. De foretog dermed verifikation af dokumen-terne. Det giver ikke mening, at der var stempler fra medarbejdere, som ikke havde noget med Virksomhed ApS 1 at gøre.

Adspurgt af anklageren forklarede Tiltalte 1, at alt, hvad de to da-mer foretog sig på kontoret i Moskva, var at bekræfte dokumenter samt modtage og sende post. De bekræftede også dokumenter for Sampo Bank.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 5, side 511, bilag 52-28-18-9, Underskri ftsprøver af 2. juni 2008 på formular hos Sampo Bank

Foreholdt dette bilag, side 511, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette er hendes underskrift.

Foreholdt ekstrakt 5, side 510, bilag 52-28-18-8, underskrifter, forklarede Tiltalte 1, at der ikke er nogen af disse underskrifter, som er hendes.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 5, side 616, bilag 52-98-04-35, Dokument fra Sampo Bank "Signature samples for using the account"

Foreholdt dette bilag, side 616, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette er hendes underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 5, side 642, bilag 52-98-04-61, Russisk formular hos Danske Bank, og side 663, bilag 52-98-04-82, Dansk oversættelse af denne

Foreholdt dette bilag, side 642, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette er hendes underskrift.

...

Anklageren dokumenterede:

- Tillægsekstrakt 6, side 15-18, bilag 60-04-03-1, Note af 27. januar 2023 fra Danske Bank "Privileged and confidential note for production in response to SCU request nos. 47 and 43(3)"

Tiltalte 1 forklarede, at hun var studerende og på SU i de første 9 måneder af 2005. Hun var privat kunde hos Danske Bank, men den var for dyr, så hun skiftede bank til Nordea. I 2007 sendte hun anmodninger til forskellige banker for at starte et samarbejde i forbindelse med Virksomhed ApS 1. De fik forskellige møder i stand, og i Nordea fik de en god aftale og en god pris. Tiltalte besvarede alle spørgsmål, hun fik fra Danske Bank, men i Virksomhed ApS 1 besluttede de at samarbejde med Nordea, og det gjorde de i flere år.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede tiltalte, at Virksomhed ApS 1 blev stiftet i 2007, og i den forbindelse skulle de finde en erhvervs-bank. De fik Nordea som bank. Virksomhed ApS 1 har ikke på noget tidspunkt haft Danske Bank som bank. Det er nyt for tiltalte, når der står, at de blev "off boardet".

Adspurgt af anklageren forklarede tiltalte, at hun personligt havde Danske Bank indtil 2005, hvor hun valgte at skifte bank.

...

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 6 - del 2, side 717-735, bilag 25-03-02-1, Politirapport af 21. september 2020 "Undersøgelse af samhandel ml. Virksomhed K/S 26 og det danske selskab Virksomhed ApS 5"

Tiltalte 1 forklarede, at da hun var i Virksomhed ApS 1, fik de to eller tre kopier af en kommanditselskabskontrakt, når et selskab skulle stiftes. Det var flere kontrakter med originale underskrifter. Hun husker ikke, om der var stempler på kontrakterne. De skulle bruge et eksemplar til Erhvervsstyrelsen, et eksemplar til banken og et eksemplar med apostille, så der var tre eksemplarer.

Vedrørende at OOO Virksomhed 4 blev ændret til Virksomhed Ltd. 3, forklarede tiltalte, at "OOO" er den russiske betegnelse for Ltd.

...

Anklageren dokumenterede videre fra

- Ekstrakt 11 - del 1, side 186-191, bilag 52-15-01 -1, dokumenter vedrørende Virksomhed K/S 32 fra SampoPank, og oversættelse heraf side 234-238, bilag 55-15-01-1

Tiltalte 1 forklarede vedrørende side 190, at der står "jeg bekræfter, at jeg er reel ejer af Virksomhed K/S 32". Tiltalte forklarede endvidere, at der ikke står noget navn, men det svarer til, at Person 42 bekræfter, at han er reel ejer af Virksomhed K/S 32.

...

Anklageren dokumenterede fra:

- Ekstrakt 12 - del 2, side 351, 407, 409, bilag 55 -803-01-1, oversættelse af sms-korrespondance mellem Virksomhed ApS 1 og Tiltalte 1, sms'er dateret den 20. juni 2012 kl. 08.58.37 og den 13. november 2012 kl. 12.47.36

Tiltalte 1 forklarede, at hun videresendte sms'en kl. 12.47.36, da hun ikke havde noget med Person 43 at gøre. Hun kopierede fra den sms, hun modtog, over i den sms hun sendte videre.

Anklageren dokumenterede fra:

- Ekstrakt 12 - del 2, side 674, 715-716, bilag 55-805-01-1, oversættelse af sms-korrespondance mellem Person 7 og Tiltalte 1, sms'er fra den 11. august 2011 kl. 15.57.52, kl. 16.17.28 og kl. 16.19.58

Tiltalte 1 forklarede, at personen spurgte hende, om hun kunne hjælpe med at finde noget information, hvilket hun ikke kunne. Hun vidste ikke, hvilke lande det drejede sig om. Det havde intet med management at gøre. Det var mere et it-spørgsmål.

Anklageren dokumenterede videre fra bilag fundet på Tiltalte 1's elektro-niske koster

- Ekstrakt 12 - del 2, side 792, 836, 845-846, bilag 55-805-01-1, oversættelse af sms-korrespondance mellem Person 7 og Tiltalte 1, sms'er fra den 28. december 2011 kl. 14.56.15, den 2. august

2012 kl. 22.04.27, den 10. januar 2014 kl. 11.42.18, kl. 11.47.32, kl. 11.49.21, kl. 11.54.12 og kl. 11.57.47

Tiltalte 1 forklarede vedrørende sms 10. januar 2014 kl. 11.57.47, at der direkte oversat står "i mit hus" og ikke "ejendom".

Anklageren dokumenterede fra bilag fundet på Tiltalte 1's elektroniske ko-ster

- Ekstrakt 12 - del 3, side 59, 93-94, bilag 55-808 -01-1, oversættelse af sms-korrespondance mellem Person 43 og Tiltalte 1, sms'er fra den 4. april 2012 kl. 19.39.32 kl. 19.40.39, kl. 19.46.57, kl. 19.49.25 og kl. 19.50.30

Tiltalte 1 forklarede, at hun i 2012 stadig kom på kontoret. Hun ikke kan se, hvilket selskab det drejer sig om. Hun kan huske, at Person 43 var rigtig utilfreds med at arbejde med Vidne 1.

Anklageren dokumenterede videre fra bilag fundet på Tiltalte 1's elektro-niske koster

- Ekstrakt 12 - del 3, side 107-108 bilag 55-808-01 -1, oversættelse af sms-korrespondance mellem Person 43 og Tiltalte 1, sms'er fra 12. december 2016 kl. 09.24.40, kl. 10.55.46 og 10.56.07 og den 13. december 2016 kl. 13.35.07 og 19.55.29

Tiltalte 1 forklarede vedrørende side 107 og 108, hvis hun introducere folk for banken, kunne hun forklare praktiske ting til kunderne. Person 43 har måske spurgt hende omkring digipasset, og så har hun forklaret det, men det var ikke hende, der skulle sende det. Selskabets navn fremgår ikke.

Anklageren dokumenterede videre fra bilag fundet på Tiltalte 1's elektro-niske koster

- Ekstrakt 12 - del 3, side 301, 323 og 329, bilag 55-809-01-1, oversættelse af sms-korrespondance mellem Vidne 3 og Tiltalte 1, sms'er fra 31. december 2009 kl. 21.29.32 og den 23. januar 2010 kl. 14.53.37

Tiltalte 1 forklarede, at hun tror, at det handlede om barnepige, da de begge havde små børn, og hun brugte hendes hus i Nice.

Anklageren dokumenterede videre fra bilag fundet på Tiltalte 1's elektro-niske koster

- Ekstrakt 12 - del 3, side 377-378, 383-384, 408-4 09, bilag 55-809-01-1, oversættelse af sms-korrespondance mellem Vidne 3 og Tiltalte 1, sms'er fra 21. december 2021 kl. 17.56.29 og kl. 17.57.53, den 22. december 2011 kl. 08.57.11, kl. 09.03.27, kl. 09.03.51 og kl. 13.43.46, den 18. januar 2012 kl. 21.13.47, den 19. januar 2012 kl. 07.14.36 og kl. 07.17.00, den 17. april 2012 kl. 13.49.05 og kl.

14.07.03, den 18. april 2012 kl. 13.04.34, kl. 13.11.09 og kl. 13.15.02

Tiltalte 1 forklarede efter at have set beskeden den 18. april 2012 kl. 13.11.09 på russisk, at der står et "sovende selskab".

Anklageren dokumenterede videre fra bilag fundet på Tiltalte 1's elektro-niske koster

- Ekstrakt 12 - del 3, side 418, 429-430, 439, 442-443, 452, bilag 55-809-01-1, oversættelse af sms-korrespondance mellem Vidne 3 og Tiltalte 1, sms'er fra den 5. maj 2012 kl. 18.58.03 og kl. 19.18.57, den 27. juni 2012 kl. 13.00.00, den 29. juni 2012 kl. 10.53.17, den 17. august 2012 kl. 17.16.49, den 10. september 2012 kl. 13.20.45, kl. 18.48.01, kl. 18.50.41 og kl. 18.51.22, den 30. oktober 2012 kl. 21.00.22, kl. 21.02.39 og kl. 21.03.41

Tiltalte 1 forklarede, at part betyder parti, og at det er et russisk udtryk.

Anklageren dokumenterede videre fra bilag fundet på Tiltalte 1's elektro-niske koster

- Ekstrakt 12 - del 4, side 142, 152, 175-177, bilag 55-813-01-1, sms-korrespondance mellem Person 14's og Tiltalte 1, sms'er fra den 20. juli 2011 kl. 07.40.26 og kl. 07.46.00, den 26. september 2012 kl. 12.34.04 og kl. 12.36.23, den 3. oktober 2012 kl. 13.24.19 og kl. 13.25.37, den 9. oktober 2012 kl. 07.49.24, den 22. oktober 2012 kl. 09.27.43 og kl. 09.29.02 og den 3. november 2012 kl. 13.06.32

Tiltalte 1 forklarede vedrørende beskeden den 3. oktober 2012 kl.

13.25.37, at der eksisterede en lovlig procedure til fremskyndelse i andre lande, men det var ikke en mulighed i Danmark.

Anklageren dokumenterede fra:

- Ekstrakt 12 - del 4, side 611, 623-624, 659, bilag 55-815-01-1, sms-korrespondance mellem Person 3 og Tiltalte 1, sms'er fra den 12. november 2010 kl. 13.31.28 og kl. 13.40.44 og den 3. juni 2014 kl. 07.47.52 og 07.57.58.

Tiltalte 1 forklarede vedrørende sms'en den 3. juni 2014 kl. 07.47.52 efter at have set teksten på russisk, at begge oversættelser kan være rigtige.

...

Anklageren dokumenterede fra:

- Tillægsekstrakt 7, side 761, bilag 55-17-03-1, oversættelse af påtegninger på det forudgående bilag.

Tiltalte 1 forklarede, at det ligner hendes underskrifter på side 202, 203, 211, 214, 219, 225 og 229. Tiltalte forklarede endvidere, at det er hendes Tlf nr. 6, som er anført på side 228, og det er også

hendes mail, som er anført.

Anklageren dokumenterede fra:

- Tillægsekstrakt 2, side 37, 41-42, 45-48, bilag 1 2-08-02-1, Årsrapport for 2010/2011 Virksomhed ApS 1, dateret den 30. september 2011

Tiltalte 1 bekræftede, at det er hendes underskrift på side 37.

...

Anklageren dokumenterede fra:

- Excelark, bilag 52-01-02-1, betalinger modtaget af Virksomhed K/S 5, transaktioner i perioden fra den 21. december 2011 til den 3. februar 2012, kolonne L og G

Tiltalte 1 forklarede, at det, som står anført i excelarket vedrørende payment narrative, betyder betalinger for kvindetøj.

Tiltalte 1 henviste til retsbog af 27. oktober 2022, side 3, 6. afsnit, 3. linje, hvor Vidne 1 blandt andet har forklaret:

"...

Hun tror ikke, at selskaberne betalte skat nogen steder. Det blev der talt om. Der var ikke konkrete samtaler om det, men det var en generel information. Man skulle bruge et skattehul for både at undlade at betale skat i Danmark og i andre lande, men det var ejerne selv, der valgte virksomhedskonstruktionen. Vidnet tror, at man kalder det for en slags skattely.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at det ikke er korrekt, som Vidne 1 har forklaret. Da tiltalte styrede kontoret, var der aldrig snak om skattesnyd. Tiltalte hørte aldrig snak om skattesnyd eller hvidvask på kontoret eller i anden sammenhæng.

Tiltalte henviste til retsbog af 27. oktober 2022, side 2 og 3, hvortil Vidne 1 blandt andet har forklaret:

"...

De skulle ikke betale skat i Danmark, og det var en fordel. Hun vidste ikke, om de betalte skat i andre lande.

Adspurg om vidnet vidste, at konstruktionerne var lavet for at undgå at betale skat, der hvor de skulle betale skat, forklarede vidnet, at hun ikke er ekspert, så hun ved ikke, hvorhenne de skulle betale skat, men konstruktionen var med henblik på at undlade at betale skat.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at alle deres skattemæssige spørgsmål blev håndte-

ret af deres skatterådgivere. Det havde de ikke selv kompetence til. Tiltalte kunne ikke udføre skatterådgivning, da hun ikke havde uddannelsen hertil. De har aldrig fået at vide fra deres revisorer, som ydede skatterådgivning, at de gjorde noget ulovligt. K/S'erne udgjorde kun en mindre del af deres registreringer. 75 % af selskaberne var ApS'er, som blev beskattet i Danmark.

Tiltalte henviste til retsbog af 27. oktober 2022, side 7, andet og tredje afsnit, hvortil Vidne 1 blandt andet har forklaret:

"...

Vidnet husker ikke, hvornår Tiltalte 1 stoppede med at komme på kontoret, men det var omkring 2012/2013. Det var helt sikkert omkring slutningen af 2012.

...

Efter Tiltalte 1 stoppede på kontoret, var opgaverne i store træk de samme, men der var ændringer i lovgivningen, så de skulle tilpasse sig, idet kravene var større. Der var nogle ændringer, idet der var flere krav til selskaberne. Der var ændringer i hvidvaskloven, som medførte større krav, så der blev ændret lidt i deres opgaver, men ikke meget.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at de nye krav i forhold til hvidvask, som Vidne 1 omtaler, var den vigtigste årsag til, at hun solgte administrationsselskabet i 2011. Hun fornemmede, at med de nye krav og alle kunder, de havde, kunne hun godt glemme alt om familieliv og begynde at arbejde mere end 60 timer om ugen. Hun havde hørt om de kommende krav på en anti money laundring konference i England i slutningen af 2010.

Tiltalte henviste til Vidne 1 forklaring til retsbogen den 27. oktober 2022, side 4, 1. afsnit, om tiltaltes kusine, Person 3's opgaver og forklarede hertil, at hendes kusine Person 3's stilling var at være audit supervisor. Person 3 fungerede som bro mellem revisorerne og kunderne. Hun modtog og videresendte dokumenterne. Hendes arbejde blev udført inden for de første seks-syv måneder af året, da årsregnskabet skulle færdiggøres inden 1. juli hvert år. Tiltalte var glad for at finde én multiprojekt specialist, der ville nøjes med at arbejde seks-syv måneder om året. Person 3's job blev afskaffet i slutningen af 2012 efter Vidne 1's anmodning til Kievs kontor. Alle danske revisorer opsagde deres samarbejde med Vidne 1 i 2013.

Tiltalte henviste til Vidne 1's forklaring til retsbogen den 7. november 2022, side 10, 2. afsnit, om at hun aldrig har deltaget i Virksomhed ApS 1's årlige møder. Hertil forklarede tiltalte, at det ikke er rigtigt. Vidne 1 har deltaget i flere seminarer. Vidne 1 har også arbejdet som engelsk/russisk tolk, og tiltalte har flere billeder af Vidne 1 sammen med nogle af de andre deltagere fra deres seminar.

Tiltalte henviste til Vidne 1's forklaring til retsbogen den 7. november 2022, side 16, 1. afsnit af forklaringen, om at der ikke blev talt om

salg af selskabet, da de var på juletur til Kiev. Hertil forklarede tiltalte, at de snakkede om salget hele weekenden. Det var tiltaltes eneste chance for at takke sine ansatte. Vidne 1 havde travlt med at drikke hele weekenden. Vidne 1 fornærmede tiltalte foran de andre deltagere. Tiltalte fik senere at vide, at Vidne 1 var sur på tiltalte grundet salget af administrationsafdelingen. Vidne 1 mente, at tiltalte på forhånd skulle have drøftet salget med hende, fordi hun var den ældste medarbejder. Dette har tiltalte fået at vide af Vidne 2.

Tiltalte henviste til Vidne 1's forklaring retsbogen den 7. november 2022, side 18, 3. afsnit, om at en del af kunderne henvendte sig til tiltalte i 2014, og at tiltalte anbefalede kunderne at finde en anden service provider. Tiltalte forklarede hertil, at der var mange utilfredse kunder, som ikke kunne få fat i Vidne 1. Disse kunder prøvede at kontakte enten tiltalte eller Person 3, som anbefalede dem de rette revisorer, der kunne hjælpe dem.

Tiltalte henviste til Vidne 1's forklaring til retsbog af 27. oktober 2022, side 5, 3. afsnit, om at hun vidste, at Virksomhed ApS 2 blev solgt, men at hun ikke vidste til hvem. Hertil forklarede tiltalte, at Vidne 1 godt, vidste hvem Virksomhed ApS 2 blev solgt til. Det fik hun at vide i juni 2011. I september 2011 mødte Vidne 1 Person 7 i Moskva. Efterfølgende kom Person 7 og hans kone til København i oktober 2011, og Vidne 1 brugte tid på dem begge.

Tiltalte forklarede, at i 2016 fik hun et opkald fra en ven, der var ejer af et selskab, som blev administreret af Virksomhed ApS 2 og skulle sælges til nogle franske investorer for 30 millioner euro. Vidne 1 løj over for kunden vedrørende det sidste årsregnskab samt tvangsopløsning af selskabet. Hun løj blandt andet ved at fremvise et falsk selskabscertificat til kunden. Kunden bad tiltalte om at tjekke, om selskabet var okay. Tiltalte fortalte om den på-begyndte opløsning, som man kunne se på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Kunden bad herefter tiltalte om hjælp. Tiltalte introducerede ham herefter til en god dansk advokat, som kunne hjælpe med problemet. Bagefter fandt kunden en europæisk advokat, som bad den danske advokat om at tilbagebetale advokatens honorar på 1,5 millioner kroner. Person 7 anlagde herefter sag mod Vidne 1 i 2013.

Anklageren anmodede om, at tiltalte præciserer, hvilke afsnit fra retsbogen der henvises til under den supplerende forklaring.

Tiltalte henviste til retsbog af 27. oktober 2022, side 10, hvortil Vidne 1 blandt andet har forklaret vedrørende Virksomhed K/S 5's adresse på Adresse 6:

" ...

Hertil forklarede vidnet, at dette er Tiltalte 1's privatadresse. Det var adresse-service. Hun ved ikke, om Tiltalte 1 fik betaling, for at selskabet havde adresse der.

... "

Tiltalte forklarede hertil, at Adresse 6 har været hendes adresse siden 90'erne og til 2011. Fra 2012 boede hun i By 3 indtil hendes flytning til England i 2017. Så vidt hun husker, boede der på Adresse 6 nogle litauiske damer, som var Vidne 1's bekendte. Hvordan adresseservicen blev afregnet med dem, kan tiltalte ikke svare på.

Tiltalte henviste til retsbog af 27. oktober 2022, side 21, hvortil Vidne 3 blandt andet har forklaret:

"...

Vidnets jobbeskrivelse var at være "relationship manager". Da hun startede i virksomheden, ventede hun på oplæring. Hun ved ikke, hvem der skulle lære hende op. Hun fik ikke nogen oplæring. Hun husker ikke sin første arbejdsdag, eller hvem der tog imod hende.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at Vidne 3 slet ikke skulle være relations manager. Der stod i Vidne 3's kontrakt, at hun skulle være Senior Client Manager. Hun var ansat med henblik på senere at skulle være direktør i Virksomhed ApS 2. Tiltalte skulle oplære hende i forretningsgangen, og Vidne 1 skulle oplære hende i det administrative. Det var meningen, at hun på sigt skulle erstatte Vidne 1. Det er ikke korrekt, at Vidne 3 aldrig fik nogen oplæring. Tiltalte prøvede at give hende oplæring inden for marketing. De rejste sammen til Odesa i Ukraine til en konference, hvor tiltalte præsenterede hende for forretningspartnere, som var glade for, at de kunne leje Vidne 3's hus i Frankrig. Tiltalte ved ikke, hvad Vidne 1 eller andre har prøvet at oplære Vidne 3 i.

Tiltalte henviste til retsbog af 27. oktober 2022, side 25, tredje sidste afsnit, hvortil Vidne 3 blandt andet har forklaret:

"...

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at hun mødte Tiltalte 2 på kontoret, imens vidnet arbejdede i Virksomhed ApS 2. Tiltalte 2 var direktør i flere selskaber. Vidnet så Tiltalte 2 på Virksomhed ApS 2's kontor.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at det ikke er rigtigt. Vidne 3 mødte Tiltalte 2 privat, før hun blev ansat og senere henne på Virksomhed ApS 2's kontor. Vidne 3 havde fået Tiltalte 2 og hans håndværkere til at udføre noget arbejde for hende, men hun betalte ikke, og derfor kom der gnidninger i deres forhold. Dette ved tiltalte fra Tiltalte 2. Det var tiltalte, som introducerede Vidne 3 for Tiltalte 2 som håndværker. Forholdet mellem Vidne 3 og Vidne 1 blev værre og værre, og det skabte dårlig stemning. Det skabte så dårlig stemning, at tiltalte prøvede at undgå at komme på kontoret, fordi de skændtes.

Tiltalte henviste til retsbog af 27. oktober 2022, side 24, fjerde sidste afsnit,

hvortil Vidne 3 blandt andet har forklaret:

"...

Hun husker, at hun var til et ubehageligt møde i Ukraine. Hun husker svagt, at hun var i Ukraine i forbindelse med en firmarejse til en konference. Vid-net havde et møde, hvor hun blev inviteret hen til selskabet, hvor der var en person, der hed Person 12. Hun husker ikke, hvad hun spurgte om, men det var et ubehageligt møde. Det var vidnets opfattelse, at vedkommende arbejdede for Virksomhed ApS 2's moderselskab. Vidnet husker ikke, hvorfor hun skulle til samtale med hende, eller hvad det handlede om. Oplevelsen var ubehagelig, fordi lokalet var meget småt ligesom et kælderlokale, og borde og stole var sammenpressede.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at hun har hørt om det pågældende møde fra begge parter. Tiltalte blev kontaktet af Koncern, der var sure på hende på grund af hendes anbefaling af Vidne 3 til jobbet. De var sure, fordi Vidne 3 ikke kunne levere sit arbejde og svare på spørgsmål fra dem. Koncern spurgte, hvordan tiltalte kunne anbefale sådan en person til dem. Det var derfor, at mødet var ubehageligt.

Tiltalte henviste til retsbog af 27. oktober 2023, side 25, andet afsnit, hvor Vidne 3 blandt andet har forklaret:

"...

Vidnet så virksomhedens struktur på hjemmesiden, hvor der stod, at Tiltalte 1 var i ledelsen af moderselskabet.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at det ikke passer. I sommeren 2012 var hun anført som samarbejdspartner på Koncerns hjemmeside. Tiltalte bad om at få det fjernet. Det tog 2 uger. Vidne 3 ved det kun, fordi tiltalte havde fortalt hende om det samt fortalt hende, at hun var utilfreds med, at hun fremgik af Koncerns hjemmeside. Vidne 3 interesserede sig ikke for Koncerns hjemmeside.

Tiltalte henviste til retsbog af 1. november 2022, side 5, femte afsnit, hvortil Vidne 16 blandt andet har forklaret:

"...

Hertil forklarede vidnet, at han ikke husker, om de undrede sig over mængden af selskaber, Tiltalte 2 var direktør i. Han husker, at de i forhold til tilsynsbesøget fandt ud af, at Tiltalte 2 var direktør i mange selskaber, men han husker ikke, hvor mange der var tale om.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at i maj 2008 var Tiltalte 2 kun ansat i måske to selskaber. Det var først efter tilsynsbesøget, at Tiltalte 2 fik en permanent ansæt-

telse som direktør. Det måtte ikke være Person 1, som var direktør i selskaberne, da han var direktør i Virksomhed ApS 1, og derfor skulle de bruge en anden direktør.

Tiltalte henviste til retsbog af 1. november 2022, side 6, andet afsnit, hvortil Vidne 16 blandt andet har forklaret:

"...

Hvad end Virksomhed ApS 1 fik indblik i, der var omfattet af hvidvaskloven, skulle de være opmærksomme, men det var ikke et krav i henhold til hvidvaskloven, at virksomheden skulle have adgang til bankkonti, da det i udgangspunktet var bankerne, som havde de oplysninger, der havde ansvaret efter hvidvaskloven.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at det var på det tidspunkt, de fik at vide, at de skulle have kopier af dokumenter vedrørende alle deres kunder. Der var på det tidspunkt ikke tale om, at de skulle tjekke adresser på deres kunders komplementarer og kommanditister for at se, hvor mange selskaber, der var registreret på deres postadresser, og hvem de samarbejdede med. Det blev først aktuelt efter vedtagelse af et direktiv i 2013.

Tiltalte henviste til retsbog af den 1. november 2022, side 6, tredje afsnit, hvortil Vidne 16 blandt andet har forklaret:

"...

Det var lovligt for en selskabsfabrikant at tilbyde sine kunder en proforma direktør, som en del af den service man tilbød.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at det ikke kun var lovligt i følge den danske lovgivning, men det var også accepteret fra udenlandske revisorer og andre servicemedarbejdere, de havde kontakt med.

Tiltalte henviste til retsbog af den 1. november 2022, side 7, sidste afsnit, hvortil Vidne 16 blandt andet har forklaret:

"...

Virksomhed ApS 1 havde pligt til at undersøge deres kunder. Det er svært at sige, hvad de skulle undersøge, fordi der efter hvidvaskloven alene er et krav om undersøgelsespligt, indberetningspligt, noteringspligt m.v.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at det var præcist det, de gjorde hos Virksomhed ApS 1. Vidne 16 har også sagt, at de løste den opgave bedre end andre. Tiltalte besøgte deres partnere i Rusland, Belarus, Ukraine og Kasakhstan for at møde kunderne samt besøge deres produktionsfaciliteter.

ter og kontorer, når det var muligt. Tiltalte spurgte konstant egne revisorer og bankmedarbejdere om kundeforhold og deres mulige hvidvaskbekymringer, men der var ingen mistanke fra deres side. De inviterede deres uden-landske kunder til deres egne seminarer for at give kunderne oplysning om de seneste finans- og hvidvaskkrav fra deres danske revisorer.

Adspurgt af anklageren forklarede tiltalte, at bankmedarbejderne ikke kom til dem, men hun spurgte bankmedarbejderne, når hun mødte dem til deres konferencer, om de havde nogen bekymringer i forhold til Virksomhed ApS 3's kunder. Hvis Sampo Bank har været der, har hun også snakket med dem. Der var 400-500 mennesker til konferencerne. Hun havde ikke et overblik over, hvilke selskaber der havde hvilke banker. Hun spurgte bare generelt og ikke til specifikke kunder. Hvis hun vidste, at Virksomhed ApS 1 samarbejdede med den pågældende bank, spurgte hun. De havde en liste over banker, som de viste til kunderne og sagde, at hvis kunden havde lyst til at blive introduceret til en bank, så var det de banker, de kunne introducere dem til. Hvis de introducerede kunden til en bank, ville banken bagefter lave deres egen KYC i forhold til kunden og beslutte, om de ville have kunden som kunde i banken. Det var bankens opgave. Adspurgt om hun spurgte konkret ind til bestemte kunder, forklarede tiltalte, at hun spurgte banken generelt, hvordan det gik med kunderne. Tiltalte har aldrig fået oplysning om bekymring fra banken vedrørende nogen kunder, så hun ved ikke, om banken ville have rettet henvendelse til hende som formidler, hvis der havde været en bekymring om hvidvask.

Der er ikke en eneste revisor, der har sagt, at de ikke ville arbejde sammen med hende, som det skete for Vidne 1. Ikke en eneste revisor har opgivet tiltalte eller de selskaber, hun arbejdede med i hendes tid. Der var heller ikke en eneste bank, der har bedt om at tale med hende i detaljer om hvidvask. Hun rejste rundt og så produktionen hos forskellige selskaber, hvor hun kunne. Det var ikke noget, hun gjorde 100 %.

Adspurgt, om det var den reelle ejer eller administrationen i selskabet, hun mødte, forklarede tiltalte, at hvis selskabet beskæftigede sig med handel, kunne hun ikke se noget, men hun kunne se, hvis der var en fabrik. Hun har fx set en kosmetikfabrik i Kiev og børnetøjsproduktion et sted i Ukraine. Hun har gjort, hvad hun kunne. Det er rigtigt, at hun ikke måtte have direkte kontakt med kunden, og at kontakten skulle gå gennem en juridisk mellemmand. Hun havde måske 5 % egne kunder. Hvis hun skulle ud til nogen, var der i 95 procent af tilfældene altid en juridisk mellemmand med på virksomhedsbesøg. Hun måtte ikke engang aflevere et visitkort til kunden, for så var der risiko for, at den juridiske mellemmand ville miste en kunde.

Adspurgt om det var de fem procent af direkte kunder, hun besøgte, fordi hun ikke måtte have direkte kontakt med de resterende 95 procent af kunderne, forklarede tiltalte, at det er svært at svare på, fordi det er lang tid siden.

Tiltalte 1 henviste til retsbog af 1. november 2022, side 8, næstsids-afsnit, hvortil Vidne 16 blandt andet har forklaret:

"...

Virksomhed ApS 1's kunder kom fra højrisikoområder, men vidnet var ikke bekendt med, om virksomheden havde højrisikokunder i den forstand. Den gang var Virksomhed ApS 1 under opstart, så de havde ikke så mange kunder, da vidnet var på tilsynsbesøg hos dem. Han husker ikke, hvor mange kunder der var. Han husker ikke, hvilke områder de særligt bed mærke i, men det var østeuropæiske lande bl.a. Ukraine og Rusland.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at ved deres møde den 23. maj 2008 forklarede hun og dokumenterede ved paskopier, at alle deres kunder stammede fra det tidligere sovjetområde. Det var en fordel, at de kendte kundernes sprog og mentalitet. Person 5's kollega nævnte ikke højrisikofaktorer for dem. Hvis nogen havde været bekymret, ville de have givet dem flere kontrolbesøg.

Tiltalte henviste til retsbog af den 7. november 2022, side 3, øverste afsnit, hvortil vidnet Vidne 14 blandt andet har forklaret:

"...

Vidnet kiggede på det og konstaterede, at selskabet havde haft en udmærket bruttofortjeneste og overskud i de senere regnskabsår.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at det ikke var korrekt, at selskabet havde haft en god fortjeneste. Der var en mindre fortjeneste i årene 2007 og 2008 samt et mindre tab i 2009 og 2010. Det var det, Vidne 14 kunne se i 2011. Hun har nok misforstået Vidne 14's forklaring.

Tiltalte henviste til retsbog af den 7. november 2022, side 8, andet afsnit, hvortil Vidne 14 blandt andet har forklaret:

"...

Adspurg om hvad de nåede frem til i relation til værdiansættelsen og hvorfor, forklarede vidnet, at Vidne 13 nåede frem til, at værdiansættelsen ikke kunne fastsættes på grund af rod i bogholderiet.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at Vidne 17 på et møde i maj 2011 sagde og i retten har forklaret, at deres bogføring næsten ikke havde givet anledning til bemærkninger og kun mindre reguleringer.

Tiltalte henviste til retsbog af den 7. november 2022, side 2, sidste afsnit, hvortil Vidne 14 blandt andet har forklaret:

"...

Foreholdt forsvarerens, advokat Christian Kirk Zøllners, bilag S, overdragelsesaftale, forklarede vidnet, at han udarbejdede udkast til overdragelsesaftalen. Der blev lavet seks udkast.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at det er rigtigt, at Vidne 14 lavede seks udkast, men tiltalte spurgte sin samarbejdspartner Vidne 13 ind til de seks udkast, idet hun ikke kunne se forskellen i udkastene, da der, så vidt hun kunne se, bare var byttet rundt ord. Tiltalte fik det svar, at det var Vidne 14's kendte måde at tjene penge på, fordi han skulle betales pr. time. Hun brugte derfor bare den sidste udgave uden at drøfte den med Vidne 14.

Tiltalte henviste til retsbog af den 7. november 2022, side 4, sidste afsnit, hvortil Vidne 14 blandt andet har forklaret:

"...

De hørte ikke noget fra Tiltalte 1 i en periode. De valgte afslutningsvis i efter-sommeren 2011 at fremsende deres sjette udkast til overdragelsesaftalen med besked om, at de gerne ville vide, om de herefter var i hus. Udkastet in-deholdt disse bestemmelser om samtykkeltilvejebringelse. De hørte ikke fra Tiltalte 1 efterfølgende, så vidnet ved ikke, om der blev underskrevet en overdragelsesaftale og i så fald på hvilke vilkår. Det sker heldigvis sjældent, at kunder undlader at vende tilbage på udkast, men det sker fra tid til anden.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at det ikke passer, idet de talte sammen i telefonen, og han inviterede hende til frokost med jævne mellemrum fra 2011 til 2014.

Anklageren gjorde opmærksom på, at dette også fremgår af næste afsnit i retsbogen af 7. november 2022.

Adspurgt af anklageren, om hun ringede tilbage til Vidne 14, efter at hun fik det sidste udkast til aftale, forklarede tiltalte, at det gjorde hun ikke.

Tiltalte henviste til retsbog af den 7. november 2022, side 9, andet sidste afsnit af forklaringen, hvortil Vidne 14 blandt andet har forklaret:

"...

Adspurgt af anklageren forklarede vidnet, at han ikke husker, hvem Person 7 er. Han har hørt mange russiske navne omtalt. Han ved ikke, om en person, der hed Person 7, købte Virksomhed ApS 2.

..."

Hertil forklarede tiltalte, at Vidne 14 var til middag i Moskva, hvor han mødte den nye ejer af Virksomhed ApS 2, og Vidne 14 brugte en hel aften på at sælge sine ydelser til Person 7, som var den nye ejer. Hun ved ikke, om han

tjente penge på Person 7 eller dennes kunder.

Tiltalte henviste til retsbog af den 7. november 2022, side 7 og 8, hvortil Vidne 14 blandt andet har forklaret:

"...

Det var værdiansættelsen, samtykke til overdragelse af kontrakterne samt spørgsmålet om offentliggørelse af kontrakten og hvidvaskregistreringen af køber i Erhvervsstyrelsen. Tiltalte 1 fulgte deres rådgivning om værdiansættelsen. Tiltalte 1 var ikke glad for det med samtykke til overdragelse af kontrakterne, men de nåede til en forståelse, så derfor sendte han overdragelsesaftalen afslutningsvis, uden at han vidste, hvad der herefter skete.

..."

Og samme retsbog side 4 fra andet afsnit:

"...

De lavede ikke denunciationsbreve til kunderne, men det var et omdrejningspunkt under drøftelserne med Tiltalte 1, om hvorvidt vilkåret skulle ind i overdragelsesaftalen. Det var et krav fra vidnets kontor, at det skulle indgå i overdragelsesaftalen, men Tiltalte 1 ønskede ikke at blande kunderne ind i det.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at det er rigtigt, men at hun senere inddrog kunderne, da Virksomhed ApS 2 fik ny ejer. Hun orienterede i den forbindelse kunderne både skriftligt og mundtligt. Da hun overdrog aktiverne fra Virksomhed ApS 1 til Virksomhed ApS 2, gjorde hun det uden samtykke for kunderne.

Adspurgt af advokat Zøllner om tiltalte ved, om hun var forpligtet til at lave en denunciation til kunderne i forbindelse med en overdragelse, forklarede tiltalte, at det vidste hun ikke, om hun var forpligtet til.

Tiltalte henviste til retsbog af den 7. november 2022, side 6, fjerde afsnit, hvortil Vidne 14 blandt andet har forklaret:

"...

Vidnet kendte Tiltalte 1 frem til 2014, hvor han meddelte Tiltalte 1, at han ikke længere ønskede at rådgive hende.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at det foregik omvendt. Tiltalte og hendes mand tog forbi Vidne 14's kontor til en kort snak om, hvordan de skulle håndtere en mindre sag. Vidne 14 brugte en time på at fortælle dem om en anden klient, der stod i samme situation, med meget private detaljer. Da det lykkedes tiltalte at stoppe ham og fortælle, at hun kendte den pågældende klient, da det var hendes venindes mand, bad Vidne 14 hende om, ikke at fortælle

hendes veninde de oplysninger, han havde videregivet. Vidne 14 sendte samtidig tiltalte en regning på 2.500 kr. for mødet. Det var "dråben" for tiltalte, og efter det møde stoppede hun al kommunikation med ham.

Tiltalte henviste til retsbog af den 28. oktober 2022, side 10, tredje afsnit, hvortil Vidne 7 blandt andet har forklaret:

" ...
Vidnet kender selskabet Virksomhed K/S 5 fra dengang, Tiltalte 1 bad ham om at blive direktør i selskabet. Han ved ikke præcist, hvorfor hun bad ham om det, men han [blev] direktør i selskabet som en vennetjeneste for hende. De talte ikke om, hvorfor Person 1 ikke kunne være direktør. Vidnet bad ikke om arbejde for at tjene penge eller om at blive involveret i Tiltalte 1's forretninger.
 ... "

Tiltalte forklarede hertil, at det ikke er sandt. I 2013 blev hun kontaktet af sine tidligere professionelle partnere i Moskva, der sagde, at de skulle bruge en alternativ nominel direktør. Hun spurgte Vidne 7, om han var interesseret. Det gjorde hun kun fordi, at Vidne 7 havde spurgt hende så mange gange, om han kunne tjene noget gennem hendes forbindelser, og fordi Vidne 1 ikke var i stand til at hjælpe de pågældende jurister, som havde været hendes gode kunder førhen. Vidne 7 har kendt Vidne 1 siden 2008. Vidne 7 sagde ja tak til tilbuddet. Han blev betalt af Vidne 1, som Vidne 1 også har bekræftet i retten. Vidne 7 bekræftede også over for tiltalte, at han fik betaling. Han ville ikke gøre noget uden at få honorar.

Adspurgt af anklageren forklarede tiltalte, at hun næsten ikke har snakket med Vidne 7 om indkaldelse til at afgive forklaring hos politiet om Virksomhed K/S 5. Han snakkede for det meste med Person 1. Adspurgt om hun ved, om Person 1 har rådgivet Vidne 7 til at sige, at han ikke fik betaling for det, svarede tiltalte, at det ved hun ikke. Det er ikke noget, hun har rådgivet Vidne 7 om.

Tiltalte forklarede, at Vidne 7 vidste, at tiltalte ikke selv var ejer, men at det var Person 7. Vidne 7 havde et projekt med Person 7 i 2012. I foråret 2012 tilbød Vidne 7 Person 7 at blive registreret som konsul af Zambia i Ukraine med hjælp fra Vidne 7's ven fra Zambias regering. Person 7 var meget interesseret i at blive konsul, fordi det gav ham fordele ved rejse med diplomatpas og køre på blå nummerplader. Vidne 7 aftalte et honorar med Person 7, og Person 7 sendte Vidne 7 en masse personlige dokumenter så som paskopi, cv m.v. for at få aftalen i stand. Derfor vidste Vidne 7 udmærket godt, hvem Person 7 var og kendte til hans nye firma i Danmark.

Adspurgt af anklageren om hvordan hun ved, at Vidne 7 havde mulighed for at medvirke til, at Person 7 blev konsul, forklarede tiltalte, at i begyndelsen fortalte Vidne 7 hende om den mulighed, og hun fortalte, at Person 7 var på besøg. De havde en social snak om det, og Person 7 var meget interesseret.

De brugte flere måneder på det.

Adspurgt om tiltalte var involveret i, at Vidne 7 skulle skaffe Person 7 en konsultitel, forklarede tiltalte, at der måske blev sendt en e-mail gennem hende, men hun var hverken i regering eller på Person 7's side. Hun vidste bare fra Vidne 7, at de var i gang med det projekt. Vidne 7 kendte alt til Person 7, fordi han fik en pakke med dokumenter om Person 7.

Tiltalte henviste til retsbog af den 28. oktober 2022, side 17, nederst, tredje linje, hvortil Vidne 15 fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen blandt andet har forklaret:

"...

Han tror også, at han besøgte dem på Adresse 3. Tiltalte 1 inviterede ham på frokost. Invitationen var som privatperson og ikke som ansat i Erhvervsstyrelsen. Det var sådan, vidnet opfattede det. Han har kun oplevet det den ene gang. Han ved ikke, hvorfor han blev inviteret. Det var Tiltalte 1, der inviterede ham begge gange.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at det ikke er korrekt. De fejrede deres tredje fødselsdag for kollegaer og samarbejdspartnere med en reception i 2010. De var et mindre selskab af professionelle personer. Der deltog medarbejdere fra Virksomhed ApS 1, revisorer, advokater og Vidne 15. Det var ikke en privat reception, der blev afholdt. Hun har billeder fra receptionen. Den blev lavet for at styrke deres professionelle samarbejde. Der blev ikke stillet nogen spørgsmål omkring hvidvask eller K/S'er den pågældende dag.

Tiltalte henviste til retsbog af den 28. oktober 2022, side 20, tredje afsnit, hvortil Vidne 15 blandt andet har forklaret:

"...

Vidnet blev inviteret til frokost på Adresse 3. Han blev inviteret til fernise-ring hos Virksomhed ApS 2, fordi de var flyttet til nye lokaler.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at Vidne 15 og 3-4 andre samarbejdspartnere blev inviteret til deres indflytningsreception i foråret 2011. De blev inviteret med det formål vise, at virksomheden var transparent og overholdt loven. Hendes ide til at finde en ny adresse, havde hun fået fra en af deres revisorer.

Tiltalte henviste til retsbog af den 28. oktober 2022, side 18, femte afsnit, hvortil Vidne 15 blandt andet har forklaret:

"...

Vidnet kender også Vidne 1 fra hans arbejde i Erhvervsstyrelsen. Han mødte hende første gang på et tidspunkt mellem 2008 og 2010. Ef-

*ter vidnets opfattelse var Vidne 1 ansat af Tiltalte 1. Hun var også ansat af Tiltalte 1, da vidnet var på frokostbesøg på Adresse 3 og i Adresse 5. Lige efter det andet frokostbesøg ophørte relationen, hvor Tiltalte 1 havde Vidne 1 ansat.
..."*

Hertil forklarede tiltalte, at det andet frokostbesøg var i marts 2011, hvor de flyttede til Adresse 5. Vidne 1 blev ny direktør i juni 2011 under tiltaltes kontrol og Koncerns styring efter juni 2011.

Tiltalte henviste til retsbog af den 28. oktober 2022, side 17, tredje afsnit, linje 8, hvortil Vidne 15 blandt andet har forklaret:

*"...
De holdt ikke øje med, hvor mange selskaber en person var direktør i, så man kunne være direktør i et uendeligt antal selskaber.
..."*

Hertil forklarede tiltalte, at ansættelser af direktører ikke var problematisk i hendes tid.

Adspurgt af advokat Zøllner om, hvornår Vidne 15 og Vidne 1 startede med at se hinanden, forklarede tiltalte, at hun ikke vidste, at de var kærester eller havde et seksuelt forhold før i forbindelse med denne sag. Hun vidste godt, at de kendte hinanden, men hun var overrasket over at høre om deres forhold.

Adspurgt af anklageren om hun havde inviteret Vidne 15 til frokost på kontoret, forklarede tiltalte, at det ikke var en frokost, men en fødselsdag med canapées på kontoret på Adresse 3 i 2010.

Anklageren foreholdt tillægsekstrakt 7, side 586, bilag 55-830-01-208, sms fra Tiltalte 1 af 15. juli 2010, hvoraf fremgår:

*"...
Enig, måske skulle vi sende blomster til ham...;o) Ah, forresten har vi fro-kost med Vidne 15 på torsdag på kontoret!!!
..."*

Hertil forklarede tiltalte, at det må have været Vidne 1, som skulle spise fro-kost med Vidne 15. Hun husker ikke, at de skulle have spist frokost med Vidne 15. Hun husker ikke beskeden. I juli måned var det som-merferie, og hun holdt altid ferie med sit barn i juli. Receptionen var ikke i ju-li måned.

Tiltalte henviste til retsbog af den 1. november 2022, side 15, sidste afsnit, hvortil Vidne 11 blandt andet har forklaret:

"...

Vidnet havde den overordnede kontakt med Tiltalte 1, men når der skulle laves noget, var det vidnets medarbejder, Vidne 12, der stod for det. Vidne 12 udarbejdede regnskaber og foretog revision, mens vidnet kvalitets-sikrede og underskrev det. Vidne 12 udførte alt arbejdet, men vidnet havde ansvaret. Tiltalte 1 havde nogle medarbejdere, som udarbejdede det regnskabs-materiale, der dannede grundlag for regnskabet. Der skulle indhentes mate-riale fra ejerne eller selskaberne. Vidnet fakturerede Tiltalte 1's virksomhed i de fleste tilfælde. Det var en del af forretningsmodellen, at Virksomhed ApS 1 fakturerede det videre til kunderne.

"...

Tiltalte forklarede hertil, at de brugte revisionsselskabet, idet de havde de rigtige kompetencer. Der kom aldrig bekymrede tilbagemeldinger fra revisorerne til tiltalte. Der var derfor ingen grund til bekymring i forhold til kundeselskaberne. Tiltalte så ikke forbehold i regnskaberne. Hun var ikke involveret i den proces.

Tiltalte henviste til retsbog af den 1. november 2022, side 15, næstsidste afsnit, hvortil Vidne 11 blandt andet har forklaret:

"...

Det var ikke Tiltalte 1 selv, der indsamlede det materiale, som vidnet skulle bruge. Det var vidnets opfattelse, at Tiltalte 1 havde den primære kontakt med kunderne og besøgte ejerne af selskaberne. Vidnet husker, at der var én, der hed Person 3, og én der hed Navn 5, som skiftede navn til Vidne 1, men vidnet husker ikke at have haft kontakt til dem.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at Vidne 11 havde kontakt til hende, da de begge var direktører. Vidne 11 vidste ikke kun på baggrund af samarbejdet mellem ham, Vidne 12 og Person 3, men også fra hans deltagelse i deres årlige arrangementer og møder på hans kontor, at hun ikke var involveret i bogholderiprocessen.

Tiltalte henviste til retsbog af den 1. november 2022, side 39, første afsnit, hvortil Vidne 13 blandt andet har forklaret:

"...

Han tror, at det er at overkonkludere at sige, at Tiltalte 1 havde en konsulent-rolle. Han tror, at hun prøvede at beskytte nogle kunder. Han kan ikke afvise, at nogle af kunderne ringede direkte til Tiltalte 1, fordi den behandling, kunderne havde fået i Virksomhed ApS 2, mildest talt havde været elendig.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at Vidne 13 og hun altid har haft en god samarbejdsrelation og mødtes til frokost. Hun kendte de problemer, som Vidne 13 havde haft med Vidne 1. Tiltalte har sendt kunder direkte til

Vidne 13, fordi de var utilfredse med Vidne 1.

Tiltalte henviste til retsbog af den 1. november 2022, side 39, hvortil Vidne 13 blandt andet har forklaret:

"...

Hvis man har en relation til nogle kunder, så tror han ikke, at det er unormalt at prøve at hjælpe kunden, selvom man måske ikke havde noget direkte med kunden at gøre.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at det er den mest nøjagtige forklaring om hendes rolle.

Tiltalte henviste til retsbog af den 1. november 2022, side 10, hvortil Vidne 8 blandt andet har forklaret:

"...

Vidnet forklarede, at han er folkepensionist. Han gik ud af 3. real og har en handelsmedhjælpereksamen. Før han blev pensioneret, beskæftigede han sig med at hjælpe andre med at stifte selskaber. Han var direktør i Virksomhed K/S 33. Det var i dette selskab, at han hjalp andre med at stifte selskaber. Han havde ikke nogen ansatte. Han vil tro, at det var hans selskab. Det blev slettet i 2013. Komplementaren i selskabet var Virksomhed Ltd. 4. Vidnet var direktør i Virksomhed Ltd. 4, som han stiftede eller købte i England.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at Vidne 8 var en kendt serviceudbyder i branchen. Han har selv været direktør i 140 selskaber og var også registeret som reel ejer i 82 selskaber i Danmark. På nuværende tidspunkt er han registeret som administrerende direktør i 9 selskaber og reel ejer i 17 selskaber.

Tiltalte henviste til retsbog af den 28. oktober 2022, side 7, sidste afsnit til side 8 øverst, hvortil Vidne 6 blandt andet har forklaret:

"...

Adspurg om der var en bestemt begivenhed, der gjorde, at Tiltalte 2 blev bekymret for, hvad der foregik i Virksomhed ApS 1, forklarede vidnet, at det især var efter et brev, som Tiltalte 2 fik fra Tyskland, og at vidnet også begyndte at blive bekymret. Inden Tiltalte 2 modtog brevet, var han indkaldt til afhøring hos politiet. Efter han modtog brevet fra Tyskland, gik vidnet online for at undersøge tingene nærmere. Hun mener, at brevet fra Tyskland kom før 2016. Brevet kom efter afhøringen af Tiltalte 2 hos politiet i efteråret 2014, men hun kan ikke sige præcist, hvornår det kom.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at hun gerne ville præcisere navnene og årstallene. I 2014 var Tiltalte 2 ansat i Koncern i ca. 3 1/2 år. Mens han var ansat i Virksomhed ApS 1, var Tiltalte 2 aldrig bekymret eller utilfreds med noget som helst, hvilket han selv bekræftede over for tiltalte flere gange i blandt andet 2011, 2012 og 2013 og senest i retten i 2022.

Adspurgt af anklageren om, hvorvidt hun og Tiltalte 2 har haft en samtale omkring, hvorvidt Tiltalte 2 var bekymret om noget i 2011-2013, forklarede tiltalte, at Tiltalte 2 har sagt, at han ikke havde nogen problemer. Når tiltalte og Tiltalte 2 mødtes i 2011-2013, spurgte hun, om han havde haft nogen problemer i hendes tid, hvilket han svarede nej til. Hun spurgte ham, efter han var stoppet med at være ansat for hende. Hun spurgte ham et par gange, om han havde haft det godt, mens han var ansat hos hende, hvilket han bekræftede. Det drejede sig blandt andet om, at Tiltalte 2 ikke skulle bekymre sig om at betale bøder. Den største bekymring hos Tiltalte 2 var bøderne. Hun husker ikke, om de talte om andet end bøderne.

Tiltalte henviste til retsbog af den 10. oktober 2022, side 15, næstsidste afsnit, hvortil Tiltalte 2 blandt andet har forklaret:

"...

Tiltalte og Tiltalte 1 mødtes i By 4 ved Butik, sidste gang de mødtes. Det handlede om tiltaltes udtræden som direktør for selskaberne, og om at der skulle betales bøder. Tiltalte 1 bad ham om at holde Person 1 ude af det. Han mener, at det var i 2015, at de mødtes der.

..."

Tiltalte forklarede hertil, at det ikke var i 2015, og det var ikke sidste gang, at de mødtes. De mødte hinanden ved Butik 7. juni 2017. Vidne 1 var blevet fyret et år tidligere. Tiltalte 2 skulle have betalt bøderne fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og han kunne ikke få andre til det. Dette forklarede Tiltalte 2 til tiltalte ved deres møde ved Butik. Han forklarede også, at Vidne 1 var forsvundet fra Danmark. Tiltalte 2 fortalte også, at direktøren i Kiev havde fortalt ham, at de havde fået et erstatningskrav på fire millioner euro på grund af Vidne 1, så Tiltalte 2 kunne bare stille sig bag i køen. Tiltalte 2 sagde, at der kun var tiltalte, der kunne hjælpe ham. Med det mente Tiltalte 2 ikke, at tiltalte havde et ansvar for det, der var sket, men at det kun var hende, der kunne hjælpe. De aftale herefter at mødes på Strøget i København sammen med Person 1 for at drøfte det sammen. På det møde sagde Tiltalte 2 igen, at han var desperat for at finde en løsning på situationen og klar til at bruge alle midler, herunder medierne. Han bekræftede også over for tiltalte, at han ikke havde den slags problemer, da tiltalte var direktør. På samme møde på Café aftalte de, at de ville gøre, hvad de kunne for at hjælpe Tiltalte 2, fordi de havde været venner så længe og ikke fordi, de følte skyld. Det var på Café, de mødtes. De skrev senere det, de havde aftalt på mødet, i et brev til Tiltalte 2 på engelsk. Hun har ikke set Tiltalte 2 siden deres møde på Café.

Adspurgt af advokat Zöllner vedrørende excelark, der viser kommissionen på 30 procent, tillægsekstrakt 7, side 362, forklarede tiltalte, at når der står "Udbetaling Tiltalte 1 30 % af registrering af nye selskaber" var det en aftale mellem hende og Koncern, om at hun kunne sælge danske selskaber, fordi de ikke havde fået den nye sælger, som skulle træde i stedet for Vidne 3. Det var en mundtlig aftale, fordi det ikke gik, som det skulle. Hvis hun solgte et dansk selskab til en kunde, kunne hun få 30 procent fra Virksomhed ApS 2 for kommission. Tiltalte sad fysisk i sit hus i 2013, da det foregik. Registreringsarbejdet lavede Virksomhed ApS 2. Hun kunne ikke vælge andre end Virksomhed ApS 2 at sælge kunder til, fordi hun ikke måtte arbejde med danske selskaber på grund kundeklausulen. Det var kundehenvisningen, som hun fik 30 procent i kommission for.

Adspurgt af advokat Zöllner om, hvad hun foretog sig i relation til artiklen fra 2008, forklarede tiltalte, at hun snakkede med to af deres revisorer, der begge sagde, at hun ikke skulle bekymre sig. De sagde, at det var noget pjat, hvilket hun troede på, da hun ikke selv er revisor.

Tiltalte har siden 2003 været registreret i en række selskaber. Hun fungerede selv som direktør. Hun læste engelsk sprog og litteratur og boede i Danmark. Hendes venindes kæreste havde et firma, der skulle bruge en engelsk-russisk tolk, og tilbød hende et job, hvor tiltalte skulle oversætte nogle reklametekst-er. I den forbindelse udleverede hun en kopi af sit pas og sundhedskort for at få afregning for de timer, som hun havde brugt som tolk. Nogle måneder senere blev hun indkaldt af politiet, hvor de spurgte hende, hvordan det kunne være, at hun stod som direktør i 10 selskaber. Hun forklarede politiet, at hun var tolk, der arbejdede for det pågældende selskab, og at der var tale om misbrug af hendes navn. Hun blev derefter fjernet fra selskaberne. Hun blev fjernet fra flere af selskaberne samtidig.

Adspurgt af anklageren forklarede tiltalte vedrørende artiklen, som Ekstra Bladet skrev i 2008, at hendes første reaktion var at kontakte sine revisorer og advokat for at høre, om der var noget, hun skulle være bekymret for. Adspurgt hvilke revisorer hun drøftede det med, forklarede tiltalte, at hun drøftede det med Vidne 11 og Vidne 13. Hun vil tro, at hun drøftede det med advokat Vidne 14, men hun havde flere advokater på det tidspunkt. Det er rigtigt, at revisorerne fik materialet vedrørende selskaberne gennem tiltalte eller Person 3. Adspurgt, hvad drøftelserne gik ud på mellem hende, revisorerne og advokaten, forklarede tiltalte, at sådan som hun husker det, snakkede hun først med sin advokat, fordi hun var overrasket over, hvordan informationerne var fremstillet i artiklen. Der var mange fejl. Tiltalte spurgte derfor sin advokat, om de kunne gøre noget ved det. Hendes advokat ville gerne tage sagen, da han bekræftede, at der var fejl i artiklen, men han sagde også, at det ville tage lang tid. Herefter gik hun til sine revisorer og spurgte, om der var hold i artiklen, eller om det var lavet som "clickbait". Begge revisorer sagde, at hun ikke skulle bekymre sig, idet det

var Ekstra Bladet, der havde skrevet artiklen, og den var lavet som clickbait.

Foreholdt, ekstrakt 12, del 1, side 92, artikel af 19. april 2008 fra Ekstra Bladet, samt adspurgt, hvilke fejlagtige informationer, der var i artiklen, forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at hun har sagt, at hun ikke havde nogle kommentarer, men hun husker ikke, hvad de havde skrevet, og hvad hun snakke-de med sine revisorer om dengang. Hun husker ikke nu, hvilke fejl der var i artiklen.

Adspurgt, om hun selv havde accepteret at blive registeret som direktør i de pågældende selskaber i forbindelse med jobbet som oversætter, forklarede tiltalte, at hun ikke husker at have accepteret det. Hun var ikke klar over, at hun var registeret som direktør. Adspurgt, hvorfor hun blev kontaktet af politiet vedrørende hendes registrering som direktør i selskaberne, forklarede tiltalte, at hun ikke husker det helt, da det er tyve år siden. Hun kom til mødet, hun forklarede sig, og hun blev fjernet som direktør i selskaberne.

...

Anklageren dokumenterede

- Tillægsekstrakt 8, side 234-237 bilag 08-20-75-1, rapport indsigelse fra de sigtede af 4. marts 2013 med breve fra de sigtede

Tiltalte 1 forklarede, at det ligner hendes underskrift på side 237.

...

Anklageren dokumenterede

- Tillægsekstrakt 9, side 7-8, bilag 08-20-114-1, dokumentation udbetaling fra BG Bank af 2. november 2006

Tiltalte 1 forklarede, at det ligner hendes underskrift på side 8.

..."

Tiltalte 2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Tiltalte 2 forklarede, at han er født og opvokset i Litauen. Han er uddannet på et universitet i Litauen som landbrugsingeniør. Han kom til Danmark i 2007. Han arbejdede i et dansk firma som byggeleder. Han havde en kæreste, der hedder Vidne 6. De var kærester fra 2007 og har et barn sammen, der er 13 år gammelt. Tiltalte og Vidne 6 er ikke læn-gere kærester, men de har stadig en relation til hinanden. Det er forskelligt, om de bor sammen eller ej. Lige nu bor de sammen. Tiltalte er arbejdsløs, og det har han været i et par måneder. Inden da arbejdede han med sit eget firma, som hed Virksomhed ApS 6. Det var et byggefirma. Firmaet eksisterer stadig, men tiltalte fik et ledelsesforbud fra retten, og han arbejder der derfor ikke længere. Han startede firmaet i 2007. Det er et ApS. Han var ejer af firmaet, indtil han fik forbuddet. Han var også direktør i selskabet, siden det blev stiftet, og indtil han fik forbuddet. Han havde 4-6 ansatte, alt efter hvilke projek-

ter de var i gang med.

Tiltalte lærte Tiltalte 1 at kende om vinteren i begyndelsen af 2008, da han flyttede sammen med Vidne 6. Tiltalte 1 og Person 1 kom på besøg hos dem, og det var der, tiltalte mødte Tiltalte 1 første gang. Tiltalte flyttede ind hos Vidne 6 på Adresse 7 på Amager. Tiltalte 1 og Person 1 boede to opgange væk. Tiltalte lærte Tiltalte 1 at kende, så de blev bekendte, men han vil ikke kal-de det et venskab. Vidne 6 og Tiltalte 1 var veninder. Person 1 er gudfar Person 44, der er tiltaltes og Vidne 6's fælles søn. Første gang Tiltalte 1 og Person 1 kom på besøg, var det Person 44's fødselsdag. Tiltalte og Vidne 6 sås med Tiltalte 1 og Person 1 som et par og blev inviteret til hinandens fødselsdage og lignende.

I foråret 2008 begyndte tiltalte at få en professionel relation til Tiltalte 1. Tiltalte 1 var hjemme hos dem og tilbød tiltalte arbejde som nominel direktør, fordi Person 1 ikke længere kunne være nominel direktør. Tiltalte blev tilbudt at overtage direktørposten i de selskaber, som Person 1 stod som direktør for. Tiltalte fik at vide, at det var lovligt at gøre det på den måde, og at der ikke foregik hvidvask. Person 1 ville sørge for, at der ikke foregik hvidvask i virksomhederne. Tiltalte fik alt at vide, da han fik tilbuddet. Tiltalte fik forklaret, hvordan det fungerede i forhold til revisorerne osv. Tiltalte syntes, at det så fornuftigt ud. Han fik forklaret, at han ville blive ansat i Virksomhed ApS 1. De aftalte, at han skulle have løn for det, og han fik første gang løn i 2008. Han fik lønnen overført til sin bankkonto. Han husker ikke, hvornår han blev direktør for det første selskab, men han blev nominel direktør i et selskab, og så fik han udbetalt løn lige derefter.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 1, side 201, bilag 11-57-01-2, personrapport vedrørende Tiltalte 2, side 203, ”254 relationer”, forklarede tiltalte, at selskabet Virksomhed ApS 6 var hans eget selskab.

Foreholdt samme bilag, side 206, hvoraf det fremgår, at tiltalte indtrådte i selskabet Virksomhed K/S 34 den 2. april 2008, forklarede tiltalte, at han har hørt om dette selskab. Det kan godt passe, at det var i foråret 2008, at han begyndte at blive indsat som nominel direktør i selskaberne.

Foreholdt tillægsekstrakt 1, side 1 og side 3, hvoraf det fremgår, at tiltalte var ansat i Virksomhed ApS 1 i perioden den 1. oktober 2008 til den 31. december 2008, forklarede tiltalte, at han ikke husker, hvorfor han først var ansat fra oktober måned, og om han først fik løn fra oktober 2008.

Da han blev ansat i Virksomhed ApS 1, var Tiltalte 1 hans chef. Han fik ikke nogen anvisninger fra Person 1 om noget. Tiltalte 1 var hans chef i hvert fald i fem år.

Vedrørende stiftelsen af Virksomhed ApS 2 i 2011, forklarede tiltalte, at han ikke fik oplyst, at der ville komme et nyt selskab til. Tiltalte blev overført, så han arbejdede for Virksomhed ApS 2. Han kendte Vidne 1 på dette tidspunkt. Han havde arbejdet sammen med Vidne 1 i Virksomhed ApS 1. Han

kendte hende også fra før det, hvor hun var til en fest hjemme hos tiltalte og Vidne 6. Vidne 1 var en af Vidne 6's bekendte. Da de blev overført til Virksomhed ApS 2 i 2011, var Vidne 1 ikke tiltaltes chef med det samme. Tiltalte 1 var hans chef i hvert fald i et år efter overførslen.

Tiltalte vidste godt, at Virksomhed ApS 2 blev solgt. Tiltalte 1 fortalte, at hun havde solgt virksomheden. Tiltalte hørte, at det var en rig person fra Ukraine, der havde købt det. Tiltalte mødte ham først, efter at selskabet blev solgt. Tiltalte blev ikke personligt introduceret for den nye ejer, men han så ham til et møde eller en fest på en restaurant på Amager. Tiltalte 1 fortalte, at hun blev i selskabet i et stykke tid og ville deltage i ledelsen. Da firmaet blev solgt, opfattede tiltalte stadig Tiltalte 1 som sin chef indtil 2013. Hver gang der skulle tages vigtige beslutninger, henvendte tiltalte sig til Tiltalte 1, herunder når tiltalte blev indkaldt til at møde hos politiet og retten samt SKAT. Også når der kom bøder, drøftede han det med Tiltalte 1 og stillede spørgsmål i den forbindelse.

Tiltalte kunne mærke, at der var gnidninger mellem Tiltalte 1 og Vidne 1. Deres forhold var konfliktfyldt. Der var ikke nogen ændringer, i forhold til hvem der bestemte, og hvem der gjorde hvad, efter at selskabet blev overdraget, mens Tiltalte 1 stadig var der. Alt var som før.

Tiltalte var opmærksom på, at Tiltalte 1 på et tidspunkt ikke længere kom på kontoret. Der var journalister, der ventede på hende ved indgangen til kontoret for at stille spørgsmål, og efter det undgik Tiltalte 1 at komme på kontoret. Det var i 2012/2013, men tiltalte er ikke sikker på datoen. Tiltalte vidste godt, at Tiltalte 1 var blevet smidt ud af kontoret. Han mener, at hovedårsagen var det med journalisterne, men der var konflikter mellem Tiltalte 1 og Vidne 1, og Vidne 1 var interesseret i at få større del i ledelsen. Tiltalte ved ikke, om Vidne 1 skiftede låsene, men han mener, at hun installerede et alarmsystem. Det hele skete i løbet af et halvt år. Han husker ikke, hvad der kom først, men han tror, at det var det med journalisterne. Engang da der kom journalister, var Tiltalte 1 på kontoret, og hun spurgte tiltalte, om hvornår de tog af sted igen. Det var måske ikke journalister, men studerende som protesterede. Tiltalte husker det ikke. Tiltalte kørte nogle gange hjem til Tiltalte 1. Det vedrørte arbejdet i Virksomhed ApS 2.

...

Tiltalte 2 forklarede fortsat, at Tiltalte 1 havde et kontor i kælderens på sin privatadresse, og det var der, tiltalte besøgte hende. Det kunne godt dreje sig om Virksomhed ApS 3, når tiltalte besøgte hende. Når tiltalte tog hjem til Tiltalte 1, skulle der underskrives dokumenter. Han husker ikke, om det var vedrørende de selskaber, som tiltalte var nominel direktør i. Dokumenterne drejede sig om årsregnskaber for forskellige selskaber.

Adspurg om Person 1 også var hjemme, når tiltalte besøgte Tiltalte 1, forklarede tiltalte, at han tror, at Person 1 havde et andet arbejde på det tidspunkt. Efter journalistbesøget skulle Person 1 ikke vide, at Tiltalte 1 fortsatte arbejdet nede i

kælderen. Person 1 spurgte ikke tiltalte om noget. Det var klart, at Person 1 ikke skulle vide det. Det sagde Tiltalte 1 til tiltalte, idet Person 1 havde en stilling i en IT-virksomhed, og det var ikke til Person 1's fordel, at han blev nævnt et sted. Tiltalte kom på kontoret hos Virksomhed ApS 2, samtidig med at han kom hjemme hos Tiltalte 1, og nogle gange fik han dokumenter af Tiltalte 1, som han skulle aflevere på kontoret og omvendt. Han ved ikke, hvorfor nogle ting foregik på kontoret, og andre ting foregik hjemme hos Tiltalte 1. Det, tiltalte lavede hos Virksomhed ApS 2, var det samme, som det han hele tiden havde lavet. Tiltalte kom hos Tiltalte 1 i hjemmet indtil 2014. Han kom hos Tiltalte 1, efter at Vidne 1 og Tiltalte 1 var blevet uvenner, og efter at der var blevet installeret alarm hos Virksomhed ApS 2. Han stoppede med at komme hjemme hos Tiltalte 1, efter han blev indkaldt til afhøring hos politiet vedrørende en virksomhed. Efter indkaldelsen gik tiltalte til Vidne 1 og spurgte, hvad han skulle sige om virksomheden. Vidne 1 sendte ham videre til Tiltalte 1. Han gik så til Tiltalte 1, og hun sendte ham retur til Vidne 1. Tiltalte gik derfor til afhøring hos politiet fuldstændig uforberedt og vidste ikke noget om virksomheden. Til afhøringen sagde politiet til ham, at han nok burde komme ud af situationen. Tiltalte mener, at det var i foråret eller starten af sommeren 2014, at han blev afhørt af politiet om en virksomhed.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 1, side 220, bilag 38-15-01-26, afhøringsrapport af 3. oktober 2014, forklarede tiltalte, at det godt kan passe, at han blev afhørt denne dato. Han husker ikke, hvilket selskab det drejede sig om. Det kan godt passe, at det handlede om Virksomhed K/S 6. Han blev kontaktet af politiet, og før han tog hen til afhøringen, kontaktede han Vidne 1, som sagde, at hun ikke kendte noget til virksomhedens virke. Så henvendte tiltalte sig til Tiltalte 1, som sagde, at hun ikke længere havde noget at gøre med Virksomhed ApS 2, og alle spørgsmål skulle derfor stilles til Vidne 1. Tiltalte tog kontakt til Vidne 1 igen, men Vidne 1 henviste bare igen til Tiltalte 1, og tiltalte tog derfor uforberedt til afhøringen. Det var sædvanligt, at tiltalte henvendte sig til Tiltalte 1, hvis han skulle til en afhøring. Tiltalte husker ikke, om det skete, imens Tiltalte 1 arbejdede i kælderen, men det var sket, imens hun arbejdede på kontoret.

Der var en tolk med ved politiafhøringen i oktober 2014. Vidne 1 var til afhøring efter tiltalte. Han husker ikke, om de fulgtes hen til politiet. Vidne 1 skulle også afhøres samme dag. Han husker ikke, om han snakkede med Vidne 1 om det, at de begge skulle afhøres, på daværende tidspunkt.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 - del 1, side 220, bilag 38-15-01-26, afhøringsrapport af 3. oktober 2014, side 223, afsnit 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte oplyste endvidere under samtalen, at han ikke selv havde kontaktet Vidne 1 med henblik på, at få hende med til afhøringen. Efter afhørte havde kontaktet Tiltalte 1 om undertegnede henvendelse, var han blevet kon-

taktet af Vidne 1, der insisterede på, at få lov til, at deltage i afhøringen hos undertegnede.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at han ikke husker, om han forklarede sådan til politiet. Vidne 1 var der ved afhøringen, men han husker ikke, om det var hende selv, der havde insisteret på at tage med. Det er korrekt, at han blev afhørt om Virksomhed K/S 6. Tiltalte var nominel direktør i Virksomhed K/S 6. Kort efter sag-de tiltalte, at han ikke ville være nominel direktør længere. Tiltalte havde ikke indflydelse på, om Virksomhed K/S 6 fortsat ville samarbejde med Virksomhed ApS 3. Da tiltalte blev afhørt hos politiet, kunne han ikke fortælle politiet noget konkret om selskabet. Efter at tiltalte havde været til politiafhøring, sagde han, at han ikke længere ville være nominel direktør i noget som helst sel-skab. Han sagde på kontoret hos Virksomhed ApS 2, at han ville forlade selska-berne, og at de måtte finde en erstatning. Tiltalte husker ikke, om han talte med Tiltalte 1 om det, men han tror, at de var kommet i konflikt med hinanden på det tidspunkt. Han husker ikke, om det var efter denne episode, at han ik-ke længere kom hjemme hos Tiltalte 1. Tiltalte fik en besked fra Tiltalte 1, om at hvis han begyndte at snakke, så ville hun åbne Pandoras æske. Han ved ikke, hvad hun mente med det. Tiltalte 1 ville ikke have, at tiltalte talte med medierne. Efter tiltalte sagde, at han ikke ville være nominel direktør, gjorde de ikke noget ved det, og tiltalte kunne ikke selv iværksætte, at han skulle udtræde, så han skrev derfor til Erhvervsstyrelsen og politiet, men der skete ikke noget. Der-for var han nødt til at gå i medierne for at slippe ud af det. Han tror, at det var efter afhøringen hos politiet, at han fik beskeden fra Tiltalte 1 om Pandoras æske.

Efter afhøringen fik tiltalte af politiet at vide, at der foregik dårlige ting i Virksomhed ApS 2, men der blev ikke sagt hvilke ting. Politiet sagde til ham, at han skulle forlade selskabet så hurtigt som muligt. Han husker ikke, om han fortalte Tiltalte 1, om hvad der skete hos politiet.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 144, bilag 36-01-04-1, afhøringsrapport af 15. oktober 2020, side 152, afsnit 7 - 10, hvorefter det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte forklarede videre, at hele konflikten med Tiltalte 1 startede i 2014, hvor han igen blev indkaldt til afhøring hos politiet. Afhørte spurgte Tiltalte 1 om, hvad han skulle sige til politiet, men nu ville Tiltalte 1 ikke vejlede ham i denne situation.

Afhørte blev af politiet ved denne afhøring vejledt om, at han ikke burde medvirke til denne situation længere, og derfor ville han nu selv fortælle, hvad der var foregået.

Afhørte havde derfor skrevet til Tiltalte 1, at han ville fortælle hvad han vidste,

og som svar til dette havde Tiltalte 1 skrevet, at det skulle han passe på med, for det ville åbne Pandoras æske.

Fra dette tidspunkt sagde afhørte til Tiltalte 1, at han ikke ønskede at underskrive flere dokumenter, og at han ville have sit navn slettet fra de selskaber, hvor han var registeret som direktør.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at det er korrekt, at han forklarede sådan til politiet. Adspurgte om det var efter afhøringen i 2014, at der opstod denne situation, hvor tiltalte fik en mail fra Tiltalte 1, forklarede tiltalte, at situationen opstod lidt før det. Tiltalte fik ikke nogen information om virksomheden, og Tiltalte 1 burde have vidst noget om den, og det var formentlig hende, der havde stiftet den. Tiltalte var utilfreds med, at Tiltalte 1 ikke gav ham nogen oplysninger inden afhøringen i oktober 2014. Tiltalte sagde til Tiltalte 1, at han ville fortælle, hvad han vidste, og meningen med det var at påvirke Tiltalte 1, idet både medierne og Person 1 ville få det at vide. Tiltalte kendte virksomhedernes navne, men ellers vidste han ikke så meget. Tiltalte sagde, at han ville sige, hvad han vidste, fordi han ville have en forklaring om den konkrete virksomhed. Det var Tiltalte 1 og ikke Vidne 1, der havde stiftet virksomhederne. Han husker ikke, om det var inden eller efter, at han var til afhøring hos politiet, at han skrev til Tiltalte 1, at han ville fortælle, hvad han vidste. Det var ikke så meget i forhold til politiet, for medierne var et større problem for Tiltalte 1. Da Tiltalte 1 skrev til ham om Pandoras æske, forstod tiltalte, at det var en trussel, men han forstod ikke helt essensen af det. I dag forstår han det bedre. Dengang følte han sig truet af det, Tiltalte 1 skrev. I tiden op til og efter politiafhøringen kan man godt sige, at der var en konflikt mellem tiltalte og Tiltalte 1. Det bundede i, at han ikke fik informationer om selskabet Virksomhed K/S 6 før afhøringen, idet han normalt fik information om de pågældende selskaber, inden han skulle til afhøring om selskaberne.

Efter afhøringen i 2014 sagde han til både Tiltalte 1 og Vidne 1, at han ikke ville underskrive flere dokumenter, og at han ville have sit navn slettet som direktør for selskaberne. Han husker ikke, hvor lang tid der gik efter afhøringen i oktober 2014, og til at han sagde dette. Tiltalte tror, at han herefter afbrød forbindelsen med Tiltalte 1. Det gjorde han i hvert fald efter det Tiltalte 1 skrev om Pandoras æske. Tiltalte kontaktede dog Tiltalte 1 et par gange i forhold til de bøder, han fik, og om at blive slettet som direktør for selskaberne.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 2, side 125, bilag 55-801-01-1, korrespondance mellem Tiltalte 2 og Tiltalte 1, forklarede tiltalte, at det er hans telefonnummer.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 153, besked af 3. november 2014, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 7 Tiltalte 2

*Tiltalte 2, hvorfor giver du os ikke mulighed for at forklare? Jeg har fra 2008 til og med 2011 stået last og brast med dig over for alle, og det gik godt hver gang. Kan du ikke se, at vi er brikker et det her spil? Jeg er parat til at snakke, hjælpe og fremskaffe al den information, jeg kan finde. Kan vi tage en snak?
... ”*

Hertil forklarede tiltalte, at dette nok er en besked, han fik i forbindelse med, at han ville fjernes som nominel direktør. Han husker ikke, om dette var før eller efter mailen om Pandoras æske. Han tror, at det, der menes med ”stået last og brast med dig over for alle, og det gik godt hver gang”, er, at Tiltalte 1 tidligere tog alle mulige beslutninger og kunne svare på spørgsmål, men det kunne hun ikke nu, fordi denne beslutning blev taget på kontoret - måske hos Vidne 1.

Tiltalte er ikke sikker på, hvordan forholdet var mellem ham og Tiltalte 1 på det tidspunkt, hvor beskeden blev sendt, men deres forhold blev i hvert fald ikke bedre. Han sagde både til Tiltalte 1 og Vidne 1, at han ville ud af selskaberne, men der skete ingenting. Det var ikke specifikt selskabet Virksomhed K/S 6, tiltalte ville ud af, men det var alle selskaberne, han ville ud af. Tiltalte kiggede i virksomhedsregisteret for at se, om der var nogle ændringer, men det var der ikke. Han skrev til virksomhedsregisteret. Han tror, at det var i 2015. Det gjorde han, fordi han skulle til at underskrive årsregnskaber for 2014. Han troede, at han ville blive frataget sin stilling, men det blev han ikke. Han med-delte Virksomhed ApS 2, at han ikke ville underskrive årsregnskaberne. Han sagde det ikke til Erhvervsstyrelsen. I begyndelsen af sommeren 2015 oplyste han til Erhvervsstyrelsen, at han var udtrådt som nominel direktør i virksomhederne.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 - del 1, side 280, bilag 52-71-01-1, mail af 17. august 2016 til Erhvervsstyrelsen fra Tiltalte 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Hej

Jeg er ikke direktør for den virksomhed, og har ikke underskrevet noget som helst form for dokumenter

*Jeg har intet at gøre med den virksomhed
med venlig hilsen,*

Tiltalte 2

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at han ikke tror, at dette var første gang, han var i direkte kontakt med Erhvervsstyrelsen. Han skrev til dem tidligere på mail.

Han tror, at han i 2015 skrev et lignende brev til Vidne 1, om at han ville udtræde.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 – del 1, side 321, bilag 52-71-13-1, brev af 1. april 2015 fra Tiltalte 2 til Virksomhed ApS 3, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

DD jeg fratræder min stilling som direktør / ledelsen i alle virksomheder som Virksomhed ApS 3 (tidligere Virksomhed ApS 1) har indregistreret mig som direktør samt fjerne alle registreringer hvor mit navn var involveret si-den året 2007.

Se venligst bilag med alle selskaber.

Med venlig hilsen,

Tiltalte 2

(...) Modtaget af Virksomhed ApS 3

...”

Hertil forklarede tiltalte, at han har underskrevet brevet, der hvor hans navn står. Den anden underskrift ud for Virksomhed ApS 3 er muligvis Vidne 1's. Tiltalte husker ikke, hvem der underskrev brevet, men han tror, det foregik på kontoret hos Virksomhed ApS 2. Datoen den 1. april 2015 kan godt passe. Tiltalte skulle i april 2015 underskrive en hel masse, men han havde inden da sagt mange gange, at han ikke ville underskrive yderligere. Det var, da han skulle underskrive årsregnskaberne, at han skrev dette brev. Han håbede hele tiden, at det ville løse sig på en gnidningsfri måde. Han forstod godt, at han ikke kunne udskiftes som direktør så hurtigt, men der skete ingenting. Han tror ikke, at Vidne 1 havde bemyndigelse til at ændre registreringen af tiltalte som direktør og indsætte en anden direktør. Han tror, at Tiltalte 1 godt kunne gøre det. Tiltalte sagde til politiet, at eftersom han ikke underskrev længere, så fik han trusselsopringninger fra England og Kasakhstan. Han husker ikke, om han afleverede eller sendte dette brev til Virksomhed ApS 3. Det kan godt være, at han også sendte det til Erhvervsstyrelsen, men han husker det ikke.

...

Tiltalte 2 forklarede, at han efter den 1. april 2015 havde lø-bende drøftelser med Vidne 1 og Virksomhed ApS 3, om hvorvidt han kunne ud-træde af selskaberne, og de talte også om betaling af bøderne. Tiltalte havde fået bøder for årsregnskaber, der var indleveret for sent. Tiltalte var fast be-sluttet på at stoppe og holde op med at arbejde for Virksomhed ApS 2. Han mod-tog trusler fra den sidste direktør. Han husker ikke hendes navn, men han tror, hun hed Vidne 5. Hun var den sidste direktør, tiltalte kendte, efter Vidne 1. Det var først efter, at Vidne 1 stoppede som direktør, at tiltalte fik trus-ler. De ville absolut have, at tiltalte skulle underskrive dokumenter for sels-

kaberne. Det var ikke Vidne 5, der truede tiltalte, men det var i hendes tid, og han tror, at hun godt vidste, hvem det var. Han modtog truslerne via op-kald. Det var en kvinde, der ringede fra London, og en mand der ringede fra Kasakhstan. De sagde ikke, hvem de repræsenterede. De sagde bare, at de ville have, at tiltalte skulle underskrive, og at hvis han ikke underskrev, ville det få store konsekvenser. De sagde ikke hvilke konsekvenser.

Tiltalte og Tiltalte 1 mødtes i By 4 ved Butik, sidste gang de mødtes. Det handlede om tiltaltes udtræden som direktør for selskaberne, og om at der skulle betales bøder. Tiltalte 1 bad ham om at holde Person 1 ude af det. Han mener, at det var i 2015, at de mødtes der. Han tror, at Tiltalte 1 sagde, at hun ville dække bødeomkostningerne for otte selskaber. Han mener, at hun sendte en skriftlig bekræftelse på det. Det hele begyndte at krakelere efter Vidne 1, og så forsvandt mange selskaber. De otte selskaber kom over til By 5-konto-ret, og tiltalte tror, at Tiltalte 1 havde en forbindelse i forhold til det. "By 5-kontoret" vil sige, at selskaberne skiftede adresse til en adresse i By 5. Man kunne se, at der var en virksomhed på adressen, som udførte administration, der lignede den, som Virksomhed ApS 2 udførte. Tiltalte bad om, at bøderne blev betalt vedrørende alle selskaberne, men Tiltalte 1 sagde, at hun kun kunne hjælpe med de otte selskaber. Tiltalte fulgte med på sidelinjen, i forhold til hvor selskaberne flyttede hen, så han vidste, hos hvem han skulle kræve pengene for bøderne. Tiltalte 1 sagde, at hun ville kontakte så mange selskaber som muligt for at løse det, men tiltalte forstod det sådan, at det kun lykkedes med de otte selskaber.

Foreholdt ekstrakt 1, side 4, bilag 01-01-01-4, anklageskriftets bilag B, forklarede tiltalte, at han var nominel direktør i selskabet Virksomhed K/S 10. Det er muligt, at han var registreret som direktør i selskabet, men han var kun nominel direktør. Han husker navnet på selskabet. Det er korrekt, at han var nominel direktør i perioden fra den 14. juli 2008 til den 27. august 2013. Tiltalte husker ikke navnet Virksomhed K/S 11. Han husker selskaberne Virksomhed K/S 12 og Virksomhed K/S 13. Han husker ikke selskabet Virksomhed K/S 14.

Tiltalte blev ikke spurgt hver gang, om han ville være nominel direktør, men han skulle bare underskrive nogle dokumenter og give fuldmagt til nogle andre, så de kunne styre selskabet. Tiltalte arbejdede som direktør, og så bestemte dem hos Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 3, hvilke selskaber tiltalte skulle være direktør i.

Tiltalte har gennemgået listen over de 38 selskaber, der fremgår af bilag B. Det er korrekt, at han har været nominel direktør i alle 38 selskaber. Han tror, han har været nominel direktør i samlet set over 200 selskaber.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 1, side 201, bilag 11-57-01-2, personrapport vedrørende Tiltalte 2, side 203, "254 relationer", forklarede tiltalte, at dette er selskaber, som han blev direktør for i forbindelse med sin ansættelse

i Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 3, med undtagelse af det første selskab som var hans eget. Der var også andre selskaber end K/S'er. Tiltalte troede, at han var direktør i omkring 60 selskaber, så han blev overrasket, da han fik at vide, at det var over 200 selskaber. Da han begyndte at lede efter sit navn hos Erhvervsstyrelsen for at finde ud af, hvad han var bundet til, opdagede han, at han var registreret som direktør i 2 selskaber i England. Det ved han ikke, om han stadig er. Han har skrevet til dem, men han har ikke kunnet få dem til at slette registreringen.

Han har ikke talt med Tiltalte 1 om det, da hun rejste, og herefter havde tiltalte ikke mulighed for at komme i kontakt med hende. Det var i 2016, at han opdagede, at han var direktør i de 2 engelske selskaber. Efter samtalen ved Butik omgikkes han og Tiltalte 1 ikke længere hinanden.

Vidne 1 vidste ikke noget. Den dag i dag forstår tiltalte stadig ikke, hvad Vidne 1 kunne, og hvad hun ikke kunne. Han ved, at Tiltalte 1 var professionel, men Vidne 1 lignede ikke én, der var professionel. Hvis tiltalte stillede Vidne 1 spørgsmål, snakkede hun bare, uden at han fik svar. Det var umuligt at få et svar ud af hende. Selv simple spørgsmål fik man ikke svar på.

Tiltaltes job som direktør i selskaberne bestod i, at han var selskabets ansigt udadtil. Han skulle repræsentere selskabet som person ved henvendelser til SKAT, retten, når årsregnskaber skulle underskrives eller lignende. Hver gang et selskab blev stiftet, underskrev tiltalte en fuldmagt til den, som skulle stå for driften af selskabet. Det var noget af det første, han gjorde. Tiltalte skrev under på dokumenter, som allerede var printet ud. Tiltalte havde ikke kontakt til revisorerne, men i begyndelsen blev han nogle gange kørt hen til revisoren. Tiltalte vidste ikke, hvorfor han var med. Tiltalte talte ikke med revisoren. Vidne 3 eller Tiltalte 1 kørte tiltalte hen til revisoren. Der var et par selskaber, hvor tiltalte i starten skulle underskrive nogle andre dokumenter, men det blev tiltalte utilfreds med, fordi det ikke indgik i en nominel direktørs beføjelser. Det var nogle ApS'er, som havde et særligt virke. Der var bl.a. kon-trakter og fakturaer, som han skulle underskrive. Man kunne se, hvilke varer der var tale om. Det var 1 eller 2 selskaber, der var tale om. Tiltalte sagde, at det ikke er det, en nominel direktør skulle gøre. Det var i Virksomhed ApS 2. Han tror, at det var Vidne 1 eller nogle andre på kontoret, han sagde det til. Tiltalte har flere gange været hos notaren for at få en bekræftelse af sin underskrifts rigtighed. I starten skulle han gøre det ofte, men senere var det nok et par gange om året.

Tiltalte underskrev referater fra generalforsamlinger i selskaberne. Han deltog ikke i generalforsamlingerne. Han fik at vide, at det var bare en del af proceduren, fx. hvis selskabet skulle skifte adresse. Når han skulle underskrive fuldmagter, referater og lignende, foregik det på kontoret hos Virksomhed ApS 1 og senere foregik det hos Virksomhed ApS 2. Han har også senere underskrevet dokumenter hjemme hos Tiltalte 1 i hendes kælder.

Proceduren var, at dokumenterne lå klar, og ved alle de steder, hvor tiltalte skulle underskrive, var der sat nogle post-it-sedler.

Adspurgt om tiltalte læste det materiale, han underskrev, forklarede tiltalte, at han læste det, hvis han forstod teksten. Hvis det var på dansk, så spurgte han. I et regnskab var der som regel post-it-sedler, der hvor han skulle underskrive, så han skulle bladre i papirerne og læste det dermed. Der kunne godt være tale om beløb i millioner, men aldrig milliarder, og der stod for det meste nuller. Når det var årsregnskaber, var det klart, hvad det var. Balancen var ofte nul eller negativ på regnskaberne. Hver gang han blev indkaldt for at underskrive, så gjorde han det, men bagefter lagde han mærke til, at der var underskrifter på flere ting, end det tiltalte havde underskrevet.

Tiltalte rejste ofte - han har familie i Litauen og Rusland. Der var også forretningsrejser. Hvis han var ude at rejse, når han skulle underskrive dokumenter fik han dokumenterne tilsendt og returnerede dem. Tiltalte kender ikke noget til, at der var lavet et stempel med hans underskrift eller lignende. Han har aldrig givet nogen på kontoret tilladelse til at skrive under for ham.

Tiltalte har set, at der er dokumenter med hans underskrift, som han ikke har underskrevet. Enten er underskriften blevet kopieret og sat ind på en computer eller slet ikke lignet tiltaltes. Tiltalte fandt ud af det i 2016, hvor han ikke længere havde nogen relation til Tiltalte 1, så han fandt ikke ud af, hvor hans underskrift var blevet misbrugt. Han vidste ikke, om groft misbrug, eller om der var tale om, at nogen havde sjustet i sit arbejde. Tiltalte forstod ikke, hvorfor hans underskrift blev misbrugt, eftersom han kom og underskrev hver gang, at han blev ringet op. Han kender ikke til, at hans digitale underskrift er blevet misbrugt.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 – del 1, side 220, bilag 38-15-01-26, afhøringsrapport af 3. oktober 2014, side 222, sidste afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte var i 2014 blevet mere bekymret, end han havde været før. Dette da han ikke var blevet bedt om, at underskrive regnskaber for nogen virksomheder. Da han henvendte sig til henholdsvis Vidne 1 og Tiltalte 1 uafhængigt af hinanden oplyste de begge, at de havde brugt afhørtes digitale signatur til, at godkende regnskaberne. Afhørte erindrede ikke, at han havde oprettet en digital signatur og var i det hele taget ikke helt sikker på, præcis hvad det var.

...”

Hertil forklarede tiltalte, at det er korrekt, at han forklarede sådan til politiet. Nu ved han godt, hvad en digital signatur er. Han har nok spurgt, hvorfor der ikke var så meget, han skulle underskrive. Vidne 1 og Tiltalte 1 har aldrig sagt til ham, at de har brugt hans digitale signatur. Da tiltalte blev afhørt af politiet,

kan politiet have spurgt ham, om det var rigtigt, at det blev signeret med hans digitale signatur, og i så fald har tiltalte nok svaret bekræftende. Tiltalte kan ikke huske, hvad han har forklaret i 2014. Tiltalte husker ikke, at han har haft en samtale med Vidne 1 og Tiltalte 1 om digital signatur. Han tror, at han spurgte dem, om hvorfor der ikke var så meget at underskrive. Han spurgte ikke om digital signatur. Han kan ikke huske, hvad Vidne 1 og Tiltalte 1 sagde til hans spørgsmål om, at der ikke var så meget at underskrive. Tiltalte sagde al-drig nej til at underskrive noget.

I starten i 2008 arbejdede han ikke så meget - måske 1 eller 2 gange om u-gen. Tiltalte arbejdede på en byggeplads dengang, så han brugte dengang sin frokostpause til at køre ind og underskrive. Han brugte han 1 time på transport og ca. 1 time på at underskrive. I maj måned, hvor regnskaberne skulle afleveres, var tiltalte på kontoret 3-4 timer om ugen. I Virksomhed ApS 3/ Virksomhed ApS 2 var timetallet højere. Han skulle på kontoret 2-3 gange om u-gen. Det var forskelligt, hvor meget der var at underskrive. Det kunne variere mellem 1 enkelt og mange dokumenter.

Tiltalte underskrev en fuldmagt, som ejeren af selskabet fik. Der blev altid vedhæftet en paskopi sammen med fuldmagten. Tiltalte kunne se, hvem det var, men han vidste ikke, om det var ejerens pas. Han tror, at han har mødt nogle af ejerne i Moskva, Kiev og København. Tiltalte rejste sammen med Tiltalte 1. De rejste til Kiev og Moskva. Han har været 1 gang i Moskva og 2-3 gange i Kiev. Han husker ikke, hvornår rejserne lå, men det var i begyndelsen i 2008-2009-2010. De ankom til kontoret, og Tiltalte 1 introducerede tiltalte. Det var det, han skulle. Det var bare et kontor. De var også på offentlige steder som fx. restauranter. Tiltalte blev introduceret til dem, de mødte, men han lærte dem ikke at kende. Han talte ikke om selskaberne eller lignende med dem. Når han var af sted med Tiltalte 1, var han ikke sammen med dem, de mødte, hele tiden. En introduktion tog ca. 1 time. I Moskva tog det kun 5 minutter.

Der har også været situationer, hvor tiltalte blev bedt om at vente uden for døren. Tiltalte fik at vide, at de gerne ville snakke sammen, uden at tiltalte var der. Tiltalte 1 talte med dem, mens tiltalte ventede. I København har de været på en restaurant i Tivoli. Det var tiltalte, Person 1 og Tiltalte 1, der deltog, og fra Rusland var det en mand og hans kone, der deltog. Så vidt tiltalte kunne forstå, var det en ejer fra et af de selskaber, de administrerede. Så vidt tiltalte forstod, handlede selskabet med tasker.

Adspurgt om de snakkede om forretningsdrift, eller om det var ren høflighed, forklarede tiltalte, at de mest snakkede om noget andet end forretninger. Tiltalte husker de årlige møder, men han blev ikke inviteret med som gæst. Hvis han var der, var det for at hjælpe. Det kan godt være, at han hilste på nogen og blev introduceret 1-2 gange.

...

Tiltalte 2 forklarede, at han ikke havde adgang til bankkonti-ne for de selskaber, han var direktør for. Han var ikke inde over nogen ban-koverførsler. Ha har ikke underskrevet nogen betalingsinstrukser.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 6, side 1134, bilag 53-203-01-2, betalingsinstruktion af 27. februar 2009 fra Nordea Bank vedrørende Virksomhed K/S 9, forklarede tiltalte, at det ikke er hans underskrift, der fremgår nederst på siden.

Foreholdt ekstrakt 7 - del 2, side 1, bilag 53-504-01-2, betalingsblanket af 16. september 2013 fra Nordea Bank vedrørende Virksomhed K/S 35, forklarede tiltalte, at det ikke er hans underskrift, der fremgår nederst på siden.

Foreholdt ekstrakt 7 - del 2, side 2, bilag 53-504-01-3, betalingsblanket af 25. november 2013 fra Nordea Bank vedrørende Virksomhed K/S 35, forklarede tiltalte, at underskriften nederst på siden ligner tiltaltes underskrift, men den er blevet indsat elektronisk i dokumentet. Underskriften ligner heller ikke 100 % tiltaltes. Han er sikker på, at han ikke har underskrevet dette. Adspurgte til Tlf nr. 8 der er påført blanketten, forklarede tiltalte, at han ikke kender dette telefonnummer. Tiltalte har ikke haft kontakt med banken vedrørende disse selskaber. Han kender de to kvinder fra Moskva. Han var ikke sikker på, hvor de var ansat. Han husker ikke deres navne. Han mødte dem på kontoret i Danmark i forbindelse med nogle møder, men han havde ikke set dem før. "Møderne" var konferencer. Tiltalte talte ikke med de to kvinder i den forbindelse. Det var Tiltalte 1, der fortalte tiltalte om de to kvinder. Tiltalte 1 fortalte ham, at kvinderne varetog virksomhedens interesser i Moskva. Tiltalte har hørt, at de var fra Sampo Bank i forbindelse med snak på kontoret. Det var måske Tiltalte 1, der fortalte det. Han husker det sådan, at de to kvinder havde noget med Sampo Bank at gøre. Tiltalte vidste ikke, at der var en samarbejdsaftale mellem Virksomhed ApS 1 og Sampo Bank.

Foreholdt ekstrakt 5, side 503, bilag 52-28-18-1, blanket på russisk fra Sampo Bank, forklarede tiltalte, at han aldrig har set denne før.

Foreholdt samme ekstrakt, samme bilag, side 511, underskrifter, forklarede tiltalte, at underskriften ved hans navn ser rigtig ud, men han husker ikke at have underskrevet denne.

Foreholdt ekstrakt 5, side 353, bilag 55-01-05-1, oversættelse af den russiske blanket fra Sampo Bank i ekstraktens bilag 52-28-18-1, side 360, underskriftsprøver for repræsentantens kontaktpersoner, forklarede tiltalte, at det er 15 år siden, så han er ikke sikker på, om han underskrev dokumentet side 511 eller ej. Han husker ikke noget om, at han skulle være kontaktperson.

Tiltalte havde ikke selv direkte kontakt til Sampo Bank. Han husker ikke noget om de to kvinder, ud over at han mødte dem i forbindelse med en konference. Tiltalte havde ikke noget indblik i selskabernes økonomiske forhold. Han havde ikke kontakt til revisorerne. Tiltalte underskrev de regnskaber,

som revisorerne sendte. Han havde ikke kontakt med revisorerne på mail eller lignende. Det hele foregik igennem kontorets medarbejdere. Han havde ikke direkte kontakt med bogholderne for selskaberne.

Adspurgt om tiltalte gennem medarbejderne på kontoret drøftede noget omkring bogføring, når han skulle underskrive noget, forklarede tiltalte, at han kun hørte, at nogle af Tiltalte 1's slægtninge lavede bogføring i Sankt Petersborg. Det blev der sagt på kontoret, og de var også på besøg på kontoret i København. Han fik oplyst deres navne, men han husker dem ikke i dag. Det var to personer - en kvinde og en mand. Tiltalte talte ikke med dem om bogføring.

Tiltalte husker ikke, hvad han fik i løn i Virksomhed ApS 1. Han mener, han fik 7.000 kr. om måneden i 2008. Han fik omkring 20.000 kr. om måneden i slutningen af sin ansættelsesperiode. Det var 7.000 kr. efter skat, men de 20.000 kr. var før skat. Tiltalte forhandlede ikke løn med Tiltalte 1. Tiltalte 1 bestemte, hvor meget han fik i løn. Han husker, at da de blev overflyttet til det nye firma, blev lønnen forhøjet som en slags bonus. Han mente, at det var Tiltalte 1's beslutning. Tiltalte fik at vide, at lønnen blev forhøjet i det nye firma. Han husker ikke, hvem der sagde det. Tiltalte forstod det sådan, at han steg i løn som en slags bonus eller farvel-gestus, da de overgik til det nye firma. Der var kommet flere selskaber til, og tiltalte skulle komme på kontoret oftere. Han fik at vide, at det var derfor, han steg i løn.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 2, side 154-158, bilag 09-31-01-3, og side 140-143, bilag 09-30-01-4, oplysningssedler vedrørende løn, hvoraf det bl.a. fremgår at

- tiltalte fik 40.254 kr. i løn i 2008 hos Virksomhed ApS 1
- tiltalte fik 205.920 kr. i løn i 2009 hos Virksomhed ApS 1
- tiltalte fik 190.920 kr. i løn i 2010 hos Virksomhed ApS 1
- tiltalte fik 63.640 kr. i løn i 2011 hos Virksomhed ApS 1 indtil april måned ved selskabsskifte
- tiltalte fik 147.370 kr. i løn i 2011 hos Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2)
- tiltalte fik 303.200 kr. i løn i 2012 hos Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2)
- tiltalte fik 361.940 kr. i løn i 2013 hos Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2)
- tiltalte fik 271.590 kr. i løn i 2014 hos Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2)

Hertil forklarede tiltalte, at disse beløb er korrekte, men det fremgår ikke af bilaget, hvor mange bøder tiltalte betalte til Skattestyrelsen. Han fik ekstra løn, hver gang han skulle betale bøder. Han mener, at han selv skulle betale bøderne, og så fik han overført beløbet i sin løn. Han er ikke sikker på, at det var sådan alle årene.

Foreholdt tillægsekstrakt 1, side 51, bilag 19-02-07-1, personlige skatteoplysninger for 2014 vedrørende Tiltalte 2, side 56, hvoraf det bl.a. fremgår, at der var en A-indkomst på 271.590 kr. og en B-indkomst på 54.486 kr., forklarede tiltalte, at årsagen, til at han havde en B-indkomst, nok var det ekstra, han fik for bøderne. De 271.590 kr. var muligvis det beløb,

han fik i løn for at udføre arbejdet.

Foreholdt tillægsekstrakt 1, side 63, bilag 19-02-08-1, personlige skatteoplysninger for 2015 vedrørende Tiltalte 2, side 69, hvoraf det bl.a. fremgår, at der var en B-indkomst på 60.000 kr., forklarede tiltalte, at dette var bøder. Han er ikke sikker på, om der var blandet bøder ind i A-indkoms-ten. Han fik en bedre løn, end da han arbejdede som rengøringsmand. Han husker ikke, hvilke bøder han selv betalte, og hvilke bøder selskabet betalte. Tiltalte har ikke nogen kommentarer til, om han undrede sig over, at han fik så høj en løn for så lidt arbejde. Han har ikke talt med nogen om det. Han fik at vide, at han skulle være direktør i selskaberne, fordi han havde en ophold-stilladelse og et europæisk pas, og han kunne dermed godt have sådan en stilling. Han kunne også tale russisk. Han fik at vide, at ejerne af selskaberne var langt væk, og at der skulle være en repræsentant for selskabet i Danmark, hvor selskabet var registreret, og derfor skulle tiltalte være direktør. Tiltalte forstod ud fra samtalerne på kontoret, især når der blev talt om konferencer-ne, at det var på grund af skatteoptimering, at selskaberne skulle være i Danmark. Han har ikke talt med Tiltalte 1 om det og har kun hørt det gennem andres samtaler på kontoret. Adspurgt, om han har spurgt, om det var lovligt, at han var direktør i de omhandlede selskaber, forklarede tiltalte, at før han tiltrådte stillingen i Virksomhed ApS 1, fik han at vide, at det var helt legalt, og at der var mange selskaber, der arbejdede på denne måde. Der var tale om selskaber, der eksisterede i flere år, og der var tilknyttet revisorer, så han havde ikke grund til at tvivle på lovligheden. Tiltalte 1 fortalte ham selv af sig selv, at det var lovligt. Han spurgte ikke. Det foregik hjemme hos tiltalte, hvor tiltalte blev tilbudt stillingen. Person 1 var også til stede ved samtalen, hvor Tiltalte 1 fortalte det. Efterfølgende fik tiltalte en skriftlig bekræftelse. Det var ikke aftalt, at det skulle bekræftes skriftligt. Skattevæsenet blev orienteret om, hvem der stod for Virksomhed ApS 1.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 - del 1, side 279, bilag 52-47-05-1, udateret brev til SKAT fra Virksomhed ApS 1, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Tiltalte 2 (CPR nr. (født 1965)) er ansat hos Virksomhed ApS 1 som Direktør i de selskaber som Virksomhed ApS 1 administrerer. Hans rolle er at udføre Direktørens administrative funktioner i forbindelse med Generelfor-samlinger, samt fungere som kontaktperson for selskabernes interaktion med Erhvervs og Selskabsstyrelsen, Skattevæsenet, m.v..

Der er ikke tale om daglige ledelses- eller forretningsopgaver eller andet tidskrævende aktivitet, og hans ugentlige arbejdstid er ca. 2-3 timer, samt en begrænset antal af representationsopgaver, i forbindelse med møder o.l. i udlandet. Udgifter for disse afholdes af Virksomhed ApS 1. Hans øvrig aflønning for ovennævnte administrative aktiviteter afholdes ligeledes af Virksomhed ApS 1, som er hans arbejdsgiver.

Med venlig hilsen,

Person 1

Direktør,

... ”

Adspurgt om det var dette brev, tiltalte omtalte, forklarede tiltalte, at der og-så var et andet brev, hvor der stod, at Person 1 var ansvarlig for, at der ikke skete hvidvask. Det blev skrevet i 2008 eller 2009. Han husker det fore-viste brev. Han ved ikke, hvorfor det blev skrevet. Han husker ikke, om han fik en kopi af det. Han har set brevet til SKAT, hvor der stod, at Person 1 var ansvarlig for, at der ikke skete hvidvask.

Tiltaltes mente, at det i starten var både Tiltalte 1 og Person 1, der havde ansvaret for selskaberne. De behøvede ikke tale om det. Det stod i papirerne. Tiltalte skulle repræsentere selskaberne i forhold til myndighederne. Han har ikke spurgt, om det, der foregik i selskaberne, var lovligt. Han tror, at de, der skulle have set noget, hvis der foregik noget ulovligt, var revisorerne og banken. Det var færdige regnskaber, tiltalte underskrev. Han så ikke de bilag, der lå til grund for regnskaberne. Tiltalte så det som en sikkerhedsforanstaltning, som de ikke har i Litauen, at revisorerne var inde over regnskabet.

Adspurgt om tiltalte nogensinde var bekymret for det, der foregik, forklarede tiltalte, at han altid er bekymret, uanset hvor han arbejder. Han tager tingene alvorligt. Han spurgte aldrig, om det, der foregik i selskabet, var lovligt, fordi han var sikker på, at det var det. Hvis selskaberne åbnede og lukkede efter tre måneder, så ville tiltalte være bekymret.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 144, bilag 36-01-04-1, afhøringsrapport af 15. oktober 2020 vedrørende Tiltalte 2, side 149, af-snit 2 og 3, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte havde hørt historier fra Litauen, hvor hjemløse var blevet misbrugt til at blive indsat som direktører i selskaber. Derfor havde afhørte flere gange spurgt ind til, om denne forretning var lovlig, og her havde Tiltalte 1 gentagne gange forsikret afhørte i, at det alene var hende og Person 1 som havde hele ansvaret. Afhørte var kun nominee direktør og havde således ikke ansvar for noget i forhold til selskaberne.

Det blev også oplyst til afhørte, at sådan en stilling som nominee direktør var rigtig og lovlig i Danmark, men afhørte kunne ikke tjekke dette nogen steder.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han forklarede sådan til politiet. Før han blev ansat i 2008, fortalte han dem om sin bekymring, i og med at han i Litauen havde hørt om selskaber, der blev åbnet og lukket, men han fik

at vide, at det slet ikke var sådan, idet det handlede om, at Person 1 ikke længere kunne være nominel direktør, og tiltalte skulle derfor overtage. Tiltalte overtog de selskaber, som Person 1 allerede var direktør i. Da tiltalte begyndte at arbejde som nominel direktør og kom på kontoret, blev hans bekymring mindre og mindre, lige indtil han blev indkaldt til afhøring af politiet. Det var kun i starten – det vil sige i 2008, at han "flere gange spurgte". I 2009 afleverede de årsregnskaber, og der havde tiltalte allerede set, hvordan det hele foregik, og hvem der tjekkede dokumenterne. Han blev beroliget af, at Tiltalte 1 og Person 1 havde ansvaret.

...

Foreholdt ekstrakt 12 - del 1, side 294, bilag 52-71-06-1, brev af 1. maj 2011 fra Virksomhed ApS 3 "Tillæg til Ansættelse kontrakt", forklarede Tiltalte 2, at han ikke husker, om han har set dette brev før. Han husker ikke, om han drøftede med nogen, at der skulle skrives sådan et brev. Tiltalte var direktør i sit eget selskab. Forskellen på tiltaltes rolle i hans egen virksomhed og hans rolle i de andre selskaber var, at hans egen virksomhed var en reel virksomhed med medarbejdere og klienter. I de andre selskaber var han nominel direktør. Han kunne godt forstå, at der var et delvist ansvar, men han vidste ikke hvilket. Han blev beroliget af revisorsystemet, der funge-rede i Danmark. Han har ikke talt med nogen om, at der var forskel på opga-verne i hans egen virksomhed og i de andre selskaber.

Tiltalte vidste stort set ingenting om de 38 selskaber. Han kendte navnene og vidste, at de administrerede dem. Han vidste ikke, hvad selskaberne lavede, eller om de havde drift i Danmark. Tiltalte så ikke selskabernes bogføring, kontrakter, køb- og salgsdokumenter eller lønsedler. De dokumenter har revisoren set. Han så årsregnskaberne, som han skulle underskrive. Han tænkte, at det var okay, da revisorerne havde set de primære dokumenter, som omfatter bogføring, kontrakter, køb- og salgsdokumenter og lønsedler. Der var et eller to selskaber, som tiltalte så noget mere om, men han tror ikke, det eller de selskaber er blandt de 38 selskaber, der indgår i tiltalen. Han husker ikke at have set varer eller varelagre tilhørende selskaberne. Han nævnte engang, i forbindelse med en turbine eller lignende der kostede 1 million dollars, at det ville være fint at se den, men han tror, det blev opfattet som en joke på kontoret. Tiltalte bad ikke direkte om at se den, men han nævnte det. De andre reagerede på det som om, det var en joke. De andre på kontoret reagerede ikke i øvrigt ikke på, at tiltalte sagde, at det kunne være interessant at se turbinen.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 195, bilag 36-01-07-1, afhøringsrapport af 9. juni 2022 vedrørende Tiltalte 2, side 195, afsnit 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt om hvordan det kunne være det havde været nødvendigt at for-falske afhørtes underskrift, når nu han alligevel var kommet og underskre-

vet dokumenterne på kontoret, forklarede afhørte at det muligvis havde været i forbindelse med en salgsaftale vedrørende salg af en turbine til 1 milli-on dollar. Afhørte havde set kontrakten, hvorefter han havde bedt om at se turbinen, hvilket han var blevet nægtet.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han forklarede sådan til politiet. Det var ikke en del af hans arbejdsbeskrivelse at gennemgå kontrakterne, og dette var første gang, han så en købekontrakt. Da han blev vist kontrakten, sagde han, at han nok skulle se turbinen. Det var ikke hans arbejdsopgave at underskrive kontrakter og tjekke, at varerne var der. Tiltalte skulle ikke efter købekontrakten vedrørende turbinen underskrive kontrakter. Tiltalte husker ikke, om han underskrev kontrakten vedrørende turbinen. Han bad om at se turbinen, fordi det var et bemærkelsesværdigt beløb, og da tiltalte er energispecialist, så det ville være interessant at se den. Tiltalte var ikke nervøs for, om turbinen fandtes. Det var ikke hans job at gennemse kontrakter. Han har muligvis tidligere underskrevet kontrakter, men ikke vedrørende beløb i den størrelsesorden. Han husker ikke, om han senere skrev under på kontrakter. Der var et ApS, hvor de havde en masse små varer. Han har måske skrevet under på en lagerseddel i den forbindelse. Der var ingen, der nægtede tiltalte at se turbinen. Det sluttede bare sådan - med stilhed. Han husker ikke, hvor-når det var, eller hvem der sad på kontoret. Han tror, Vidne 1 og Vidne 2 var der - måske også Vidne 3. Han kan ikke huske, om Tiltalte 1 var der. Tiltalte bad ikke på andre tidspunkter om at se varelager, så vidt han husker. Det er lang tid siden.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 – del 1, side 171, bilag 38-05-01-24, afhøringsrapport af 3. oktober 2014 vedrørende Tiltalte 2, side 174, afsnit 1, linje 6, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte var ikke klar over det præcise setup, men han var sikker på, at varerne i de fakturaer han havde underskrevet som oftest ikke fandtes. Dette havde han konkluderet, da han ofte havde bedt om, at få lov til at se de på fakturaerne omtalte handlede varer, før han skrev under. Der blev altid grint af ham, når han bad om dette. Han havde aldrig fået direkte oplyst, at varerne ikke fandtes.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at han ikke mener, at han sagde sådan. Politiet må have fortolket det, han sagde. Tiltalte husker ikke, om han tidligere havde bedt om at se varelager, men han husker det med turbinen, fordi han var sikker på, at den fandtes. Tiltalte forklarede umiddelbart herefter, at han ikke vidste med sikkerhed, at den fandtes eller ikke fandtes. Han fik ikke svar på sit spørgsmål om at se turbinen. Han husker ikke, om der var andre situationer, hvor han spurgte om at se varer, hvor der ikke var nogen, der svarede ham, eller hvor han ikke blev taget seriøst.

Der har ikke været situationer, hvor tiltalte har spurgt Tiltalte 1 til måden, det fo-regik på, eller forretningsmodellen, og hvor han ikke syntes, han fik svar.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 144, bilag 36-01-04-1, afhøringsrapport af 15. oktober 2020 vedrørende Tiltalte 2, side 150, sid-ste afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte havde stillet spørgsmål til Tiltalte 1 om, hvorfor at firmaerne var registreret i Danmark, når de kun arbejdede i udlandet, for afhørte kunne ikke forstå hvad det var der blev tjent penge på. Tiltalte 1 svarede dog aldrig på af-hørtes spørgsmål, og han fik det indtryk, at det gjorde Tiltalte 1 mistænkelig, når han stillede alle disse spørgsmål.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han forklarede sådan til politiet. I starten omkring 2008 stillede han Tiltalte 1 spørgsmål om selskaberne. Med "alle disse spørgsmål" menes der de spørgsmål, som tiltalte stillede i starten for at finde ud af, om han skulle sige ja til jobbet eller ej. Det var spørgsmål omkring registreringer af selskaber, at være nominel direktør, skat, og måske forskellen på K/S og ApS. Tiltalte 1 kunne ikke uddybe det. Han ved ikke, om Tiltalte 1 blev mistænksom, når han stillede spørgsmål. Han kan ikke svare på Tiltalte 1's vegne. Han husker det ikke selv.

Han husker ikke, om han ordret sagde som anført til politiet. De talte om mange ting hos politiet. Han tror, det handler om 2008.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 144, bilag 36-01-04-1, afhøringsrapport af 15. oktober 2020 vedrørende Tiltalte 2, side 150, an-densidste afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt om afhørte på noget tidspunkt i sin rolle som direktør havde set varer som blev leveret, forklarede afhørte, at det havde han ikke. Afhørte havde aldrig set nogen reelle varer, men havde måske overhørt på kontoret, at der var blevet talt om mulige varerlagre.

Afhørte havde stillet spørgsmål til Tiltalte 1 om, hvorfor at firmaerne var registreret i Danmark, når de kun arbejdede i udlandet, for afhørte kunne ikke forstå hvad det var der blev tjent penge på.

... ”

Adspurgt om tiltalte var nervøs for, hvad der blev tjent penge på, når han ikke havde set varerne, forklarede tiltalte, at han forstod, at modellen gik ud på skatteoptimering, således at kunderne skulle betale mindre i skat, men Tiltalte 1 har aldrig forklaret tiltalte, hvori skatteoptimeringen bestod. Måske spurgte

han hende om det, men han husker det ikke. Tiltalte opfattede det ikke så-dan, at han ikke måtte få det at vide. Der var ikke nogen grund til, at nogen forklarede ham noget om det.

Måske blev han bekymret igen i 2014. Det var i forbindelse med afhøringen hos politiet i 2014, hvor han fik at vide, at han skulle væk derfra, at tiltalte blev bekymret. Tiltalte besluttede efterfølgende at forlade virksomheden. Der var ikke noget forud for politiafhøringen, der gjorde ham bekymret. Hver gang han skulle møde hos politiet, retten eller SKAT, havde han fået det at vide, som han havde brug for at vide. I 2014 var det første gang, han oplevede, at han intet fik at vide. Det var sket et par gange inden 2014, at han manglede oplysninger. Det handlede om selskaber, så det var normalt, at der kom henvendelser fra SKAT. Det gjorde ham ikke bekymret, heller ikke hvis der kom henvendelser fra politiet.

Adspurg om der var noget ved Tiltalte 1's opførsel i perioden forud for 2014, der gjorde tiltalte bekymret, forklarede tiltalte, at på det tidspunkt, hvor der var noget i medierne om det, og der var folk, der demonstrerede foran kon-toret, syntes han, at det var lidt underligt. Måske var det i 2012/2013, hvor Tiltalte 1 stadig kom på kontoret. Det var mærkeligt, at Tiltalte 1 ikke ville have medieomtale. Hun undgik mediebevågenhed. Tiltalte ved ikke, om han var bekymret for noget, men han tænkte over, hvorfor Tiltalte 1 ikke ville svare på spørgsmål. Tiltalte 1 sagde, at Person 1 havde en stilling, hvor mediebevågenhed helst skulle undgås.

Adspurg om tiltalte tænkte han nærmere over, at Person 1 ikke måtte vide, at Tiltalte 1 arbejdede hjemme i kælderens med selskaberne og Virksomhed ApS 3, forklarede tiltalte, at han tror, at der var en indbyrdes aftale mellem Tiltalte 1 og Person 1 om, hvad hun måtte arbejde med. Han tror, at det havde noget med medierne at gøre. På det tidspunkt forstod tiltalte det sådan, at Tiltalte 1 havde solgt selskabet, men at hun alligevel gerne ville arbejde med selskabet og stadig tjene penge på det.

Tiltalte har ikke på noget tidspunkt overvejet at gå til politiet for fortælle politiet, hvordan selskaberne blev drevet. Når han i 2014 har sagt, at han ville gå til politiet, var det, fordi han gerne ville fjernes som direktør for selskaberne. Han har også skrevet til politiet.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 – del 1, side 171, bilag 38-05-01-24, afhøringsrapport af 3. oktober 2014 vedrørende Tiltalte 2, side 173, afsnit 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte havde gennem længere tid overvejet at gå til politiet, da han ikke længere kunne stå inde, for aktiviteterne i Virksomhed ApS 2 administration og den måde Person 1 og Tiltalte 1 drev dem. Afhørte blev oftere og oftere kontaktet af politiet med diverse henvendelser og undertegnede henvendel-

se havde endt med, at være udslagsgivende for afhørte.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han forklarede sådan til politiet. Han kunne ikke stå inde for, at de undgik offentlighed, og det at der var u-overensstemmelser i ledelsen mellem Vidne 1 og Tiltalte 1. Det var først efter 2014, at tiltalte tænkte over, om der kunne foregå noget ulovligt. Han tror ikke, at han overvejede at henvende sig til politiet før afhøringen i 2014. I afhøringsrapporten er der fortolket en hel del fra politiets side, og der er mange ting i rapporten, der er uklare. Da tiltalte blev afhørt i 2020, sagde han til politiet, at afhøringsrapporten fra 2014 ikke var helt præcis.

Vidne 6 arbejdede også for Tiltalte 1 i starten af 2008, hvor hun ord-nede bogføringsdokumenterne for ét af selskaberne. Hun sørgede primært for at sætte nogle beløb i et regneark. Det var Tiltalte 1, der havde hyret Vidne 6. Han tror, at Vidne 6 fik løn ved en overførsel. Der blev udstedt en faktura fra tiltaltes virksomhed til Virksomhed ApS 1 vedrørende det arbejde, Vidne 6 udførte. SKAT sagde bagefter, at tiltalte ikke kunne udstede en faktura for Vidne 6's arbejde.

Tiltalte fik at vide, at Tiltalte 1 solgte Virksomhed ApS 2. Han fik at vide af Vidne 1, at Tiltalte 1 fik omkring 2 millioner for selskabet. Han har ikke talt med Tiltalte 1 om det. Han har ikke snakket med nogen om det, men han overhørte en samtale, hvor han tror, at informationen kom fra Vidne 1. Tiltalte har kun talt med Vidne 2 om det.

Tiltalte har aldrig underskrevet for selskaberne med NemID. Tiltalte brugte ikke NemID på det tidspunkt. Han har altid kun skrevet under i hånden.

Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 170, bilag 37-12-02-1, russisk mail af 1. september 2014, der er videresendt fra Tiltalte 2 til NSK den 5. oktober 2022, forklarede tiltalte, at han tror, det er denne mail, hvor Pandoras æske blev nævnt, men han er ikke sikker, fordi det er længe siden. Da han fik mailen, forstod han omtalen af Pandoras æske som en trussel.

Anklageren dokumenterede tillægsekstrakt 2, side 171, bilag 37-12-02-2, oversættelse af russisk mail af 1. september 2014 fra Tiltalte 1 til Tiltalte 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Hej Tiltalte 2!

I weekenden kom den gamle dame fra nummer 3 over til os og klagede over det arbejde, du har udført. Du må godt lige kontakte hende for at få løst problemet.

Jeg har også talt med Vidne 1, der nævnte dine ideer om at tale med de

statslige organer for mig.

Selvom jeg personligt i flere år ikke har arbejdet med danske selskaber, siger min erfaring mig, at en sådan beslutning kan åbne en veritabel Pando-ras æske, hvilket kan føre til en hel række negative konsekvenser for dig personligt og for dine kolleger.

Denne mistanke har jeg fået bekræftet af en af de førende advokater i Danmark, som var til fest hos mig i weekenden. Hvis du gerne vil høre min mening om dette spørgsmål, er jeg altid klar til at dele mine tanker herom og om alt andet.

Med venlig hilsen

Tiltalte 1

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at han tror, at der med "statslige organer" menes medierne og politiet.

Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 173, bilag 52-47-02-1, mailkorrespondance mellem Tiltalte 2 og Tiltalte 1, forklarede tiltalte, at det er denne mail, han tænkte på vedrørende bøderne.

Anklageren dokumenterede tillægsekstrakt 2, side 174, bilag 55-47-02-1, oversættelse af russisk mail af 2. juni 2017 fra Tiltalte 1 til Tiltalte 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Hej Tiltalte 2!

Som jeg lovede, har jeg tjekket din liste – de her selskaber er ”levende” og er under administration af Virksomhed IVS:

[liste over selskaber 1-16]

... ”

Anklageren dokumenterede endvidere fra samme bilag, side 175, hvoraf der fremgår en engelsk mail af 8. august 2017 fra Tiltalte 1 til Tiltalte 2 indeholdende en liste med selskaber.

Hertil forklarede tiltalte, at han og Tiltalte 1 normalt kommunikerede på russisk. Tiltalte er ikke så god til engelsk, så han syntes, det var mærkeligt, at mailen var på engelsk. Han tror, den er formuleret af Person 1. Tiltalte modtog listen med selskaber. Han husker bedre den russiske version af mailkorrespondancen end den på engelsk.

...

Adspurgt af forsvareren, advokat Henrik Stagetorn, forklarede Tiltalte 2, at han ikke var bekendt med, at Erhvervsstyrelsen var på besøg

i 2008. Tiltalte 1 havde ikke orienteret tiltalte om, at Erhvervsstyrelsen mente, at der var tale om højrisikoselskaber. Efter tiltaltes opfattelse var hans rolle som nominel direktør, at han var virksomhedsrepræsentant. Når et selskab blev registreret i Danmark, skulle det have én, der kunne have kontakt til myndighederne, herunder politi, domstole eller SKAT. Tiltalte gav en fuldmagt til nogen, der tog beslutninger. Blanketten med fuldmagten hed ”Power of Attorney”, og den underskrev tiltalte hver gang, et selskab blev stiftet. Det var det første, tiltalte gjorde. Det var en fuldmagt, der gik ud på, at ejerne af selskabet kunne råde over selskabet. Tiltalte tror, det var den samme formular, der blev brugt til alle selskaberne. Den fuldmagt gjorde, at ejerne kunne råde fuldstændigt over selskaberne, fx. foretage hævninger i banken.

Tiltalte havde ikke nogen nøgle til kontoret. Han havde ikke sin egen computer eller mailadresse på kontoret. Når han talte med Tiltalte 1, talte de russisk. Han talte engelsk med Person 1. Han talte litauisk med Vidne 1. Tiltalte stod ikke for indsendelse af dokumenter til Erhvervsstyrelsen. Han havde ikke kontakt til selskabernes banker. Han stod ikke for at indsamle KYC-oplysninger. Han var ikke involveret i foranstaltninger mod hvidvask. Han var ikke i kontakt med revisorerne. Han havde ikke indflydelse på, hvem revisorerne i selskaberne var.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 1, side 279, bilag 52-47-05-1, udateret brev til SKAT fra Virksomhed ApS 1, forklarede tiltalte, at det, der står beskrevet her, er dækkende for de opgaver, tiltalte havde. Tiltalte husker ikke, om han har haft set dette brev, før denne sag begyndte.

Tiltalte ved ikke, hvorfor kunderne anvendte K/S-modellen. Det var noget med skattebetaling. Bøderne blev sendt til tiltalte og ikke til selskabet. Bøderne kom som breve til tiltalte, og så tog han dem med ind på kontoret. De årsregnskaber, tiltalte underskrev, var på dansk. Fuldmagterne, ”Power of Attorney”, var på engelsk. Det er tiltaltes opfattelse, at der er dokumenter, som han ikke har underskrevet, men hvor hans underskrift er blevet scannet ind i dokumenterne. Han tror, det startede omkring 2014, hvor han opdagede, at nogle årsregnskaber havde denne type underskrift. Det er svært at sige, hvor mange dokumenter han faktisk har underskrevet, og hvor mange dokumenter hans underskrift er blevet scannet ind i, men han har indtryk af, at indscanning af hans underskrift blev brugt mest efter 2014.

Forsvareren, advokat Henrik Stagetorn, dokumenterede ekstrakt 12 – del 1, side 263, bilag 38-15-01-69, afhøringsrapport af 14. oktober 2019 vedrørende Tiltalte 2, side 265, afsnit 5 nedefra, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte mente at omkring 80 % af de dokumenter der var underskrevet i hans navn var sket ved forfalskning af hans underskrift.

...”

Hertil forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han forklarede sådan til politiet. Det er også hans opfattelse i dag, at ca. 80 % af dokumenterne ikke var underskrevet af ham selv. De 80 % er et skøn og ikke et præcist tal. I 2014 begyndte han at blive bekymret for, hvad der foregik. Efter tiltalte var til afhøring hos politiet i 2014, vidste han ikke, hvordan sagen endte. Han var til afhøring igen i 2017. Han anmeldte selv, at han mente, han var udsat for identitetstyveri.

Foreholdt ekstrakt 12 – del 1, side 229, bilag 38-15-01-35, afhøringsrapport af 23. maj 2017 vedrørende Tiltalte 2, forklarede tiltalte, at han ikke præcist husker, hvornår han indgav politianmeldelse, men det kan godt passe, at det var i 2016. Det, der fik ham til at indgive politianmeldelse for identitetstyveri, vedrørte et selskab, som var registreret i København, men drev virksomhed i Tyskland, og som ikke havde betalt sin skat på omkring 300.000 euro. Han kunne ikke huske, at nogen havde handlet på hans vegne i forbindelse med det selskab. Selskabet drev reelt virksomhed. Tiltalte kunne på nogle dokumenter vedrørende selskabet se, at underskriften var falsk. Der var tale om en række dokumenter, bl.a. aftaler og fuldmagter. Det var ikke tiltaltes underskrift, der var på de dokumenter. Tiltalte gik derfor til politiet. Der gik nogen tid, fra han indgav anmeldelsen, til han blev afhørt.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 1, side 321, brev af 1. april 2015 til Virksomhed ApS 3 fra Tiltalte 2, forklarede tiltalte, at han tror, det var Vidne 6, der skrev brevet, fordi han ikke selv kan skrive på dansk. Tiltalte skrev flere gange til Erhvervsstyrelsen, at han ikke havde noget med virksomhederne at gøre.

Forsvareren, advokat Henrik Stagetorn, dokumenterede ekstrakt 12 – del 1, side 280, bilag 52-71-01-1, mail af 17. august 2016 fra Tiltalte 2 til Erhvervsstyrelsen, hvorefter det bl.a. fremgår:

” ...
Hej

Jeg er ikke direktør for den virksomhed, og har ikke underskrevet noget som helst form for dokumenter

Jeg har intet at gøre med den virksomhed
...”

Hertil forklarede tiltalte, at dette er én af gangene, hvor han skrev til Erhvervsstyrelsen om, at han ikke havde noget med selskaberne at gøre. Hver gang han fik en bøde, skrev han sådan et brev til dem. Det var umuligt at blive afmeldt som direktør. Til sidst gik han til pressen for at få problemerne med bøderne løst, og han så pressen som en mulighed, men det løste ikke problemet.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede tiltalte, at han tror, at han fik den første afgift i 2009, da han skulle underskrive årsrapporter. Der kom bøder hvert år, og hvert år kom der flere og flere bøder, fordi der kom flere og flere selskaber. Han husker ikke, om der var tilfælde med manglende indlevering af regnskaber, men der kom bøder for for sen indlevering af regnskaberne.

Tiltalte fik mulighed for at blive ansat i Virksomhed ApS 1 i forbindelse med, at Tiltalte 1 og Person 1 kom på besøg. Det var ikke Vidne 6, der spurgte, om tiltalte kunne tænke sig at arbejde for Virksomhed ApS 1. Han husker ikke, om han fik en ansættelseskontrakt. Sideløbende med arbejdet som nominel direktør arbejdede tiltalte med byggerier, og han arbejdede som rengøringsmand, så Virksomhed ApS 1 var hans tredje job. Han mener, at det i starten var hans egen virksomhed, der havde hans hovedkort i forhold til SKAT. Den løn, han tjente i starten, var ca. 50/50 fordelt, mellem hvad han tjente hos Virksomhed ApS 1 og i hans egen virksomhed.

I 2009 fik han bøder for regnskaber, der var for sent indleverede. Han husker ikke, om han selv betalte dem. Det var enten ham selv eller Virksomhed ApS 1, der betalte dem. Hvis han selv betalte bøderne, fik han refunderet udgiften til bøderne af Virksomhed ApS 1. I 2010 foregik det på samme måde. Arbejdsgiveren betalte altid udgiften til afgifterne - også i 2011. Tiltalte har ikke på noget tidspunkt selv måttet betale afgifterne, for Virksomhed ApS 1 betalte dem altid. I perioden fra 2008-2011 var der ikke noget, der gjorde tiltalte nervøs eller utryg ved måden, virksomheden blev drevet på. Tiltalte vidste ikke, at Tiltalte 1 bibeholdt rådgivningsdelen af virksomheden, da hun solgte virksomheden. Han er ikke klar over, hvad der reelt blev solgt. Han vidste kun, at hun havde solgt virksomheden, og han kendte ikke årsagen til, at Tiltalte 1 arbejdede hjemmefra i sin kælder. Da tiltalte fik e-mailen af 2. juni 2017 fra Tiltalte 1, var han ikke bekendt med, at Tiltalte 1 ikke kunne bestemme i Virksomhed ApS 3.

Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 175, engelsk mail af 8. august 2017 fra Tiltalte 1 og Person 1 til Tiltalte 2, forklarede tiltalte, at han har forstået lidt af indholdet af mailen. Han forstod, at nogle af bøderne ville blive betalt, og at Tiltalte 1 havde indflydelse på at få selskaberne til at betale, men det var kun en lille del af bøderne. Tiltalte havde på dette tidspunkt fået en masse opkrævninger fra Erhvervsstyrelsen for afgifter, som ikke blev betalt. På det tidspunkt var Virksomhed ApS 2 i opløsning, og han vidste ikke, hvem der administrerede selskaberne. Det var åbenbart Tiltalte 1, der administrerede de omhandlede selskaber, så han tænkte, at hun kunne hjælpe ham. Han henvendte sig også til Vidne 1 vedrørende nogle selskaber.

Foreholdt samme bilag, side 175, linje 7, hvoraf det bl.a. fremgår: ” *We did agree that we would attempt to assist you, regardless of this* ”, forklarede tiltalte, at han ikke forstår, hvad dette betyder.

Foreholdt samme bilag, side 175, linje 7-8, hvoraf det bl.a. fremgår: ” *All as-*

stance provided is purely a friendly gesture and does not represent any recognition of responsibility or liability”, forklarede tiltalte, at han ikke helt forstår, hvad dette betyder.

Tiltalte ved, at Vidne 1 blev direktør i virksomheden, efter at Virksomhed ApS 2 blev solgt. Han fornemmede, at Tiltalte 1 og Vidne 1 var uvenner. Han ved ikke, om låsene blev skiftet, og om Tiltalte 1 blev fjernet fra firmamailen. Tiltalte 1 var ik-ke på kontoret i 2014. Tiltalte 1 var muligvis ikke på kontoret i 2013. Tiltalte 1 arbejdede i kælderen i sit hus, hvor hun havde et kontor med computer og prin-ter. Tiltalte ved ikke, hvad hun arbejdede med. Tiltalte hørte om, at Vidne 1 og Virksomhed ApS 3 lå i retssag med hinanden. Han hørte, at Virksomhed ApS 3 havde nogle krav mod Vidne 1. Han ved ikke, hvad kravene vedrørte. Så vidt tiltalte forstod, havde Virksomhed ApS 3 lidt et tab, som de ville have, at Vidne 1 skulle dække. Det tror han, at han fik at vide af Vidne 1. Tiltalte har aldrig været sikker på, om Vidne 1 sagde sandheden.

Tiltalte inviterede ikke Vidne 1 med til sin afhøring hos politiet. Tiltalte troe-de, at hun var der, fordi hun også var blevet indkaldt af politiet. Tiltalte hav-de fået en indkaldelse til afhøring fra politiet. Vidne 1 var der, men han ved ikke, om det var af egen fri vilje, eller om hun blev indkaldt. Tiltalte kørte i bil til afhøringen. Han ved ikke, hvordan Vidne 1 kom derhen.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede ekstrakt 12 – del 1, side 220, bilag 38-15-01-26, afhøringsrapport af 3. oktober 2014 vedrørende Tiltalte 2, side 220, sidste afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...
Afhørte havde Vidne 1 fra firmaet Virksomhed ApS 2 med til afhø-ringen. Vidne 1 oplyste på forespørgsel, at hun af egen drift havde taget kontakt til afhørte, efter undertegnede havde rettet kontakt til Virksomhed ApS 2. Vidne 1 blev bedt om, at tage plads i ekspeditionen, mens den egentlige af-høring blev foretaget.
 ... ”

Hertil forklarede tiltalte, at han selv blev indkaldt til afhøring. Han fortalte Vidne 1 og Tiltalte 1, at han skulle til afhøring. Han ved ikke, hvorfor Vidne 1 gerne ville med. Det er første gang, tiltalte har fået at vide, at Vidne 1 var der af egen fri vilje. Han troede, at hun blev indkaldt ligesom tiltalte, og at hun var blevet afhørt.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede fra samme bilag, side 221, afsnit 1, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...
Afhørte oplyste på forespørgsel, at han havde taget Vidne 1 med til afhørin-gen, da hun var direktør i Virksomhed ApS 2, der administrerede Virksomhed K/S 6. Vidne 1 havde ifølge afhørte, bedre styr på detaljerne omkring

Virksomhed K/S 6.

...

Hertil forklarede tiltalte, at afhøringsrapporten fra 2014 har nogle mangler. Han husker ikke dette. Vidne 1 havde sagt til tiltalte, at hun ikke kendte selskabet, og at han skulle spørge Tiltalte 1. Han havde ikke taget Vidne 1 med. Både Vidne 1 og Tiltalte 1 havde sagt, at de ikke vidste noget.

Tiltalte har nok underskrevet dokumenter for Virksomhed K/S 6 ligesom for mange andre selskaber.

Foreholdt ekstrakt 12 – del 1, side 221, afsnit 1, på ny, forklarede tiltalte, at dette ikke er korrekt. Han tog ingen med. Det gjorde han aldrig. Han husker, at Vidne 1 var i receptionen hos politiet, men han tog hende ikke med derhen. Så vidt han ved, skulle Vidne 1 afhøres på et andet tidspunkt.

Adspurg om afgifterne fra Erhvervsstyrelsen vedrørende for sent indleverede regnskaber i 2014 blev betalt af Virksomhed ApS 3, forklarede tiltalte, at han tror, at der stadig er nogle afgifter, der ikke er blevet betalt. Da Tiltalte 1 var direktør og ejer af Virksomhed ApS 1, havde tiltalte ikke nogen ubetalte afgifter. Dengang var der heller ikke så mange selskaber, og det var mindre beløb. Efter at Tiltalte 1 ikke længere var direktør, var der mindre styr på tingene, og der kom flere og højere bøder. Der var mere orden og ingen problemer, da Tiltalte 1 ejede virksomheden.

Adspurg om, hvorvidt tiltaltes problemer med at han ikke kunne blive slettet som direktør, og hans kontakt til medierne og til politiet, angik perioden, hvor Tiltalte 1 eller Vidne 1 var direktør, forklarede tiltalte, at da Tiltalte 1 var der, var der mere orden og ingen problemer. Tiltalte forstod ikke, hvorfor Vidne 1 blev direktør, for hun havde ikke forstand på det. Tiltalte ville ikke være der længere efter salget, men han fik bare at vide, at han var blevet "solgt med". Tiltalte var med til julefrokosten i Kiev. Det blev sagt, at selskabet var blevet solgt, og Tiltalte 1 ville derfor give julefrokosten. I starten troede tiltalte, at det var en form for fiktiv aftale, der omhandlede noget mellem Person 1 og Tiltalte 1, fordi tiltalte så Tiltalte 1 arbejde på kontoret i 2012. Han tror ikke, at han så Tiltalte 1 arbejdede på kontoret i 2013. Han tror, at Tiltalte 1 tog nogle af beslutningerne i virksomheden i 2013. Det er svært at sige, hvilke beslutninger det var, men Tiltalte 1's navn blev tit nævnt på kontoret, også selvom om hun ikke var der. Tiltalte vidste ikke, at rådgivningsdelen ikke var blevet solgt. Tiltalte så ikke nogen kunder komme ind på kontoret, som var blevet rådgivet af Tiltalte 1. Tiltalte var der kun 2-3 timer om ugen, så han ville ikke vide, om det skete.

...

Adspurg af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede Tiltalte 2, at han var med Tiltalte 1 til julefrokost i Kiev i to eller tre dage. Udover tiltalte var Vidne 1, Vidne 2, Vidne 3 og Tiltalte 1 med.

Tiltalte syntes, at turbinen var interessant. Det var ikke en del af hans job-beskrivelse at gennemgå bilag hos selskaberne.

Adspurgt om det havde noget at gøre med, at det ikke var tiltaltes job, da pigerne på kontoret rystede på hovedet, når tiltalte spurgte dem til turbinen, forklarede tiltalte, at det godt kan være, at de forstod det på den måde, lige-som at tiltalte godt forstod, at det ikke var hans job at gennemgå kontrakter-ne. Han havde ikke en aftale med Tiltalte 1 om at besigtige varelagre og lignende i de selskaber, han var formel direktør for. Der var styr på driften, da Tiltalte 1 styrede kontoret.

Adspurgt hvordan tiltalte vurderede driften hos Virksomhed ApS 3 på det tidspunkt, hvor han blev afhørt af politiet, forklarede tiltalte, at han godt kunne se, at der var kommet et dobbeltstyre, hvilket vil sige, at en del af ansvaret gik over til Vidne 1, og en del af ansvaret blev hos Tiltalte 1. Tiltalte skulle både komme hjem til Tiltalte 1 og komme på kontoret. Han skulle også lytte til, hvad de havde at sige om situationen på kontoret. Det var omkring 2013-2015 el-ler måske indtil slutningen af 2014.

Tiltalte husker en samtale ved Butik, men han husker ikke datoen. Han husker ikke, om det var sommer, da den fandt sted. Han havde på dette tidspunkt fået opkrævninger fra Erhvervsstyrelsen. Det var store afgifter, han havde fået. Det omhandlede bøder for regnskaber, der ikke var indleveret til tiden. Han tror, at det var den 1. maj, regnskaberne skulle være indleveret. Han husker ikke, hvornår han som regel blev opkrævet afgifter for manglen-de regnskaber. Han tror, at mødet på parkeringspladsen godt kunne være i 2015, for det var i slutningen af 2014, han blev indkaldt af politiet. Mødet handlede ikke kun om bøderne, men det handlede også om hans position i medierne, og om hvordan han kom ud af direktørstillingerne, så det kunne slutte.

Vidne 1 fortalte tiltalte, at mange selskaber gik over til nogle andre administrationsselskaber, fx et administrationsselskab i By 5, og derfor havde hun svært ved at afkræve betaling for bøderne fra dem. Vidne 1 sagde, at de ikke længere administrerede de pågældende selskaber. Tiltalte skulle ikke selv afholde udgifter til bøder, imens Tiltalte 1 var chef. Han kunne forstå, at nogle selskaber forlod Virksomhed ApS 2 administrationen, så det kunne være, at selskaberne ikke havde midlerne på det tidspunkt til betaling af opkrævningerne fra Erhvervsstyrelsen. Der blev overført omkring 60.000 kr. til tiltalte, for at han kunne betale bøderne. Han fik et brev fra Tiltalte 1, om at 8-10 selskaber vil-le betale deres bøder, men det skete aldrig. Han husker ikke, om drøftelsen med Tiltalte 1 handlede om, at han skulle gå direkte til selskaberne for at få dem til at betale.

Adspurgt om hvorfor tiltalte ikke bad Vidne 6 om at betale bøderne, forklarede tiltalte, at han ikke kan se, hvorfor Vidne 6 skulle betale bøderne. Tiltalte 1 skulle betale dem, fordi det var hende, der havde ansat ham. Ledelsen forblev den

samme i forhold til administration af selskaberne efter overdragelse af Virksomhed ApS 2. Adspurg om hvem, der ledede Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2), forklarede vidnet, at det kommer an på, hvilket år der er tale om.

Efter julefrokosten i Kiev var det Vidne 1, der var direktør i Virksomhed ApS 2. Tiltalte blev orienteret om, at selskabet var blevet solgt. Tiltalte 1 sagde til tiltalte, at de selskaber, hun havde kontakt med og indflydelse på, nok skulle betale bøderne. Han regnede med, at Tiltalte 1 godt vidste, hvem der administrerede de pågældende selskaber, og hvem ejerne var, så hun havde indflydelse på, at bøderne ville blive betalt. Tiltalte kunne ikke presse kunderne, for han kendte dem ikke. Han tror, at Tiltalte 1 godt kunne presse kunderne, fordi hun kendte dem. Tiltalte har ikke sagt, at kunderne var ejet af Tiltalte 1. Det er ikke tiltaltes opfattelse, at Tiltalte 1 var direktør for kunderne. Han tror, at Tiltalte 1 havde administrative muligheder og havde kontakt med dem. Han ved ikke, om hun havde kontakt med Virksomhed K/S 10, Virksomhed K/S 11, Virksomhed K/S 12 og Virksomhed K/S 13. Alle selskaberne på listen i anklageskriftet blev registreret og administreret, imens Tiltalte 1 var leder i Virksomhed ApS 1. Tiltalte mener, at det gælder dem alle, eller i hvert fald de fleste af dem. Han tror ikke, at alle selskaberne blev stiftet, mens Tiltalte 1 var direktør i Virksomhed ApS 1.

Foreholdt anklageskriftets bilag A forklarede tiltalte, at han ikke kan svare på, hvilke af disse selskaber Tiltalte 1 havde kontakt med i perioden efter julefrokosten i Kiev. Han gik ud fra, at hun godt kendte de kunder, som hun havde kontakt med, imens hun var chef i Virksomhed ApS 1. Han var sur over, at der ikke var nogen, der ville kendes ved afgifterne. Hverken Tiltalte 1 eller Vidne 1 ville kendes ved dem. Tiltalte skrev til Erhvervsstyrelsen. Han gik ikke hen til Erhvervsstyrelsen og blev afregistreret, fordi han ikke kendte proceduren for, hvordan man gjorde den slags. Han troede, at hvis han undlod at underskrive noget for 2014, så var de nødt til at afskedige ham, men i stedet valgte de at forfalske hans underskrift. Der var et par tilfælde, da tiltalte stod til at skulle rejse, hvor de sagde, at dokumenterne ikke var klar endnu.

Adspurg om tiltalte vidste, hvad hans underskrift blev brugt til, når han underskrev blanke papirer uden tekst på, forklarede tiltalte, at han taler om de underskrifter, der var klippet ud og sat ind på dokumenter. Han mener ikke de fuldmagter, han underskrev.

Adspurg om tiltalte underskrev blanke papirer, forklarede tiltalte, at der var en streg, der hvor fuldmagtens tekst sluttede, og det var der, han skulle underskrive. Det var i de tilfælde, hvor de sagde, at der ville komme nye selskaber til, og tiltalte godt vidste, at han ikke ville være til stede i en uges tid. Der stod i brevet fra Person 1, hvad tiltaltes rolle var.

...

Tiltalte 2 forklarede fortsat, at han ikke husker, om han modtog et brev eller en mail fra Person 1 og/eller Tiltalte 1 i 2017.

Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 175, bilag 52-47-03-1, mail af 8. august 2017 fra Tiltalte 1 til Tiltalte 2, forklarede tiltalte, at dette er hans mailadresse. Han husker, at han modtog denne mail.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede fra samme ekstrakt, side 175, samme bilag, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

We are sorry about the trouble you experienced with Virksomhed ApS 3, but do not understand why you did not wish to discuss this with us in 2014, when we attempted many times to contact you regarding this issue.

...”

Hertil forklarede tiltalte, at han ikke kan svare på, hvordan han forstår denne sætning. Han ved ikke, hvad han skal sige til det. Han havde problemer med Virksomhed ApS 3 og Tiltalte 1. Han havde problemer med Tiltalte 1 i forhold til hans fratrædelse fra selskaberne, og der var ingen, der ville løse problemet. Problemet med Virksomhed ApS 3 bestod i, at bøderne ikke blev betalt, og der var en uoverensstemmelse mellem Tiltalte 1 og Vidne 1. Uoverensstemmelsen mellem Tiltalte 1 og Vidne 1 omhandlede efter tiltaltes opfattelse, at de ikke kunne fordele magten, og hvad de hver især skulle lave. Det var i 2014, at de begyndte ikke at kunne fordele magten. Det var det, tiltalte oplevede. Før afhøringen hos politiet kunne han ikke få en forklaring fra nogen af dem, og han stod helt alene med det. Han forstod situationen sådan, at Tiltalte 1 og Vidne 1 hver især sendte ham hen til hinanden, og han fik ikke hjælp hos nogen af dem.

Tiltalte hørte, hvad Tiltalte 1 og Vidne 1 syntes om hinanden. Det sagde de hver især. I Virksomhed ApS 2 hørte han Vidne 1 tale om Tiltalte 1, og på Adresse 8 hørte han Tiltalte 1 tale om Vidne 1. Han kan ikke huske, hvor mange gange han var på Adresse 8. I 2014 var det nok op til 10 gange. Han var der angående forskellige spørgsmål, men han husker ikke, hvad spørgsmålene drejede sig om. Han husker ikke, om spørgsmålene omhandlede selskaberne, som fremgår af anklageskriftets bilag B. Han husker ikke noget fra de gange, han var ude hos Tiltalte 1 i 2014. Tiltalte har aldrig set Vidne 1 i kælderens på Adresse 8. Når han hørte om Tiltalte 1 fra Vidne 1, var det i Virksomhed ApS 2. Det interesserede ikke tiltalte, hvad Vidne 1 fortalte ham om Tiltalte 1. Han husker ikke, hvad hun sagde om Tiltalte 1. Situationen var konfliktfyldt, men han kunne ikke forstå konflikten, herunder om det var på grund af administrationen, konsultationer eller betalinger. Vidne 1 sagde ikke, at Tiltalte 1 var årsagen til, at det gik dårligt i Virksomhed ApS 2. Tiltalte har ikke nogen information om, hvorvidt det gik godt i Virksomhed ApS 2 i 2014. Afhøringen hos politiet omhandlede ikke Virksomhed ApS 2, men det omhandlede et af de mange selskaber, de administrerede. Tiltalte blev ikke nervøs, over at han skulle til politiafhøring i 2014, men han plejede at få noget information, og det gjorde han ikke i dette tilfælde.

Foreholdt ekstrakt 12 – del 1, side 220, bilag 38-15-01-26, afhøringsrapport af 3. oktober 2014 vedrørende Tiltalte 2, forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at der medvirkede en tolk ved afhøringen.

Advokat Christian Kirk Zøllner foreholdt vidnet fra samme bilag, side 220, sidste afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte havde Vidne 1 fra firmaet Virksomhed ApS 2 med til afhøringen. Vidne 1 oplyste på forespørgsel, at hun af egen drift havde taget kontakt til afhørte, efter undertegnede havde rettet kontakt til Virksomhed ApS 2. Vidne 1 blev bedt om, at tage plads i ekspeditionen, mens den egentlige af-høring blev foretaget.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at han blev kontaktet af politiet i 2014, om at han skulle afhøres. Han husker ikke, hvornår politiet kontaktede ham for at planlægge afhøringen. Drøftelsen med Tiltalte 1 i 2014 foregik før politiafhøringen. Det var en eller to dage før afhøringen. Han husker ikke, at han talte med Vidne 1, om at hun skulle med til afhøringen. Det må være en fejl i rapporten. Hun var med, men hun skulle tale med politiet efter tiltalte. Han ved ikke, hvem der indkaldte Vidne 1. Måske valgte hun selv at tage derhen - han ved det ikke. Tiltalte overvejede ikke at kontakte politiet selv i 2014.

Advokat Christian Kirk Zøllner foreholdt vidnet fra samme ekstrakt, side 222, andet afsnit, samme bilag, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte havde gennem længere tid overvejet at gå til politiet, da han ikke længere kunne stå inde, for aktiviteterne i Virksomhed ApS 2 administration og den måde Person 1 og Tiltalte 1 drev dem.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at han allerede har forklaret, at afhøringsrapporten fra 2014 ikke præcist afspejler det, som tiltalte sagde til politiet. Han tror ikke, han forklarede sådan til politiet. Først blev tiltalte afhørt, og bagefter blev Vidne 1 afhørt. Han sagde ikke, at han ikke kunne stå inde for den måde, Tiltalte 1 og Person 1 drev Virksomhed ApS 2 på. Vidne 1 og Tiltalte 1 drev Virksomhed ApS 2. Virksomhed ApS 2 havde ikke officielt en filial på Adresse 8. Tiltalte 1 havde et kontor i kælderens på Adresse 8.

Tiltalte husker ikke, hvilke af de 40 selskaber, der fremgår af anklageskriftets bilag B, der blev administreret på Adresse 8. Der var også 200 andre selskaber. På et tidspunkt var tiltalte direktør for 240 selskaber. Der blev administreret flere selskaber end dem, der er omfattet af anklageskriftet. Han husker ikke, om han havde korrespondance i 2014 vedrørende de 40 selskaber, som

anklageskriftet omfatter.

Advokat Christian Kirk Zøllner foreholdt på ny vidnet fra ekstrakt 12 – del 1, side 220, bilag 38-15-01-26, afhøringsrapport af 3. oktober 2014 vedrørende Tiltalte 2, side 222, afsnit 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte havde gennem længere tid overvejet at gå til politiet, da han ikke længere kunne stå inde, for aktiviteterne i Virksomhed ApS 2 administration og den måde Person 1 og Tiltalte 1 drev dem.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at det officielt var Vidne 1, der drev Virksomhed ApS 2. Han tror, at Tiltalte 1 også havde en slags beføjelser. Det har han selv udledt af, at han hele tiden skulle køre hen til Tiltalte 1, og af det som Vidne 1 sagde. Han kørte derud af forskellige årsager. Det omhandlede administration af selskaber i forhold til det, Virksomhed ApS 2 foretog sig. Tiltalte ved ikke, om Tiltalte 1 stiftede en virksomhed som udførte rådgivning efter salget af Virksomhed ApS 2. Tiltalte vidste ikke, om Tiltalte 1 drev en rådgivningsvirksomhed vedrørende sel-skabsstiftelser i 2014. Han troede, at Virksomhed ApS 1 var lukket, fordi han ikke hørte noget om virksomheden. Han tror, at det vedrørte Virksomhed ApS 2, når han var ude hos Tiltalte 1. Tiltalte 1 havde fortalt ham, at Person 1 havde forbudt hende, at arbejdede med det. Derfor troede han, at Virksomhed ApS 1 var lukket.

Foreholdt ekstrakt 4 – del 1, side 48, bilag 11-21-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed ApS 1, forklarede tiltalte, at det er korrekt, at det var dette selskab, som havde kontor i Adresse 3, og som han ikke mener eksisterede længere. Han besøgte ikke Tiltalte 1 i Adresse 3, efter at de havde været til julefrokosten i Kiev. Han mødte både Tiltalte 1 på Adresse 8 og på kontoret i Virksomhed ApS 2. Hun var på kontoret flere gange. De snakkede sammen.

Adspurgt om tiltalte på noget tidspunkt forsøgte at presse Tiltalte 1 eller Person 1 til at betale tiltaltes afgifter fra Erhvervsstyrelsen, forklarede tiltalte, at han fik en mail fra Tiltalte 1, om at nogle af selskaberne ville betale. Tiltalte pressede ikke Person 1 og Tiltalte 1, men han informerede dem. De kiggede listen igennem, i forhold til hvilke selskaber det var muligt at indhente betaling fra.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede tillægsekstrakt 2, side 175, bilag 52-47-03-1, mail af 8. august 2017 fra Tiltalte 1 til Tiltalte 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

We did agree that we would attempt to assist you, regardless of this. All assistance provided is purely a friendly gesture and does not represent any recognition of responsibility or liability.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at han ikke forstår alle ordene i sætningen. Han husker ikke, om han talte med nogen om denne mail. Han kunne godt have talt med Vidne 6 om den.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede fra samme bilag, side 175, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Tiltalte 1 was very upset by your comments on 7th of June, 2017 at the Butik in By 4, when you expressed a willingness to "destroy" Person 1's career by false stories in the press if Tiltalte 1 did not solve your problems. Tiltalte 1 has been in contact with the police, and journalists to present her side, and mentioned these comments you made.

... ”

Hertil forklarede tiltalte, at uanset hvor han og Tiltalte 1 mødtes, startede det med at blive pointeret, at Person 1 havde en betydningsfuld stilling, og at enhver omtale af Person 1's navn kunne ødelægge hans karriere. Da tiltalte fortalte historien til politiet eller medierne, kunne han ikke fortælle sandheden, uden at nævne Person 1. Tiltalte 1 pressede tiltalte til, at han ikke skulle nævne Person 1. Tiltalte 1 havde sagt til tiltalte, at Person 1 havde sagt, at han ikke ville have, at Tiltalte 1 havde noget at gøre med det længere. Person 1 var stifter af Virksomhed ApS 1 og var i starten i 2008 direktør og nominel direktør i flere selskaber. Hvis man skal fortælle hele historien, er man også nødt til at nævne Person 1.

Foreholdt samme passage på bilagets side 175 på ny, forklarede tiltalte, at han forstår det, der står i mailen fra 2017, sådan, at han skulle lade være med at røre ved Person 1.

Tiltalte vidste ikke, hvad Person 1 arbejdede med. Tiltalte 1 nævnte mange gange, at Person 1 skulle udelades. Tiltalte fik at vide, at Tiltalte 1's primære opholdssted i 2017 var hendes drømmested, og det var England. Han husker ikke, om Tiltalte 1 boede i England, da han modtog denne mail. Han tror, at Tiltalte 1 måske stadig var i Danmark i 2017. Vidne 1 har aldrig påstået, at Tiltalte 1 var årsagen til tiltaltes problemer. I den mail, hvor Tiltalte 1 prøvede at løse problemet, erkendte hun, at det var hendes skyld, at tiltalte blev opkrævet afgifter fra Erhvervsstyrelsen. Han husker ikke, om den mail har været forevist i sagen, eller om tiltalte har den liggende et sted. Han husker, at han modtog sådan en mail, men han husker ikke hvornår. Han tror, at Tiltalte 1 havde mulighed for at trække tiltalte ud af situationen og fjerne hans navn som direktør fra selskaberne. Erhvervsstyrelsen har stadig ikke slettet tiltaltes navn.

Det var Person 1 og Tiltalte 1, der havde trukket tiltalte ind i virksomheden, så han håbede på, at de også trak ham ud igen. De fleste af blanketterne til an-

meldelse af virksomheder var på dansk, men med tiden lærte tiltalte at genkende blanketterne. Han underskrev dem. De blev sendt ind til Erhvervsstyrelsen. Tiltalte troede, at det var nok at sige til direktøren, som var Vidne 1, at han ville ud af selskaberne. Politiet sagde, at han skulle komme ud af Virksomhed ApS 2.

Adspurgt om tiltalte som direktør i Virksomhed K/S 10 overvejede at skrive til Erhvervsstyrelsen, at han ønskede at udtræde som direktør, eller om han følte, at Vidne 1 varetog hans interesser på et tilstrækkeligt grundlag, forklarede tiltalte, at han troede, at de kunne løse det i mindelighed. Han ville holde op med at underskrive og regnede med, at de så ville holde op med at udbetale løn til ham. Det var i april måned, kort tid før man skulle underskrive dokumenter, så han troede, at de ville finde en anden nominel direktør. Det viste sig, at det ikke betød noget, at han ikke ville underskrive, for så forfalskede de bare hans underskrift på dokumenterne.

Tiltalte henvendte sig til Erhvervsstyrelsen ad tre omgange, og det var først efter de tre gange, der begyndte at ske noget. Først ringede Vidne 6 flere gange til Erhvervsstyrelsen. I april måned vidste alle på kontoret det, for tiltalte havde sagt højt, at han ikke ville underskrive flere dokumenter. Det var Vidne 2, Vidne 1 og en tredje medarbejder, der var til stede, da tiltalte erklærede, at han ikke ville underskrive mere. Han tror ikke, at han kom på kontoret efter det. Han sagde dette på kontoret i begyndelsen af 2015. Det var efter afhøringen den 3. oktober 2014. Indtil brevet til Erhvervsstyrelsen blev sendt, blev der talt i telefon en eller to gange. Tiltalte kendte ikke proceduren for, hvordan man udtrådte af selskaberne. Han gav et interview til Berlingske. Der gav han Tiltalte 1 dårlig omtale. Han ved ikke, om det var god eller dårlig omtale, men det var sandfærdig omtale. Han ved ikke, om omtalen omhandlede selskaberne, der indgår i anklageskriftet. Til Berlingske udtalte han sig om sin arbejdsrutine, og hvordan det hele startede. Han ville ikke opnå noget, men Berlingske ville gerne have et interview.

Adspurgt om tiltalte i maj eller juni 2022, efter Vidne 1's tilståelsessag, overvejede, om det, han havde fået fortalt af Vidne 1 om Tiltalte 1, var rigtigt, i betragtning af at Vidne 1 erkendte sig skyldig, forklarede tiltalte, at han ikke ved, hvad Vidne 1 sagde om Tiltalte 1.

På ny adspurgt af anklageren forklarede tiltalte, at han afgav en fuldmagt, når han underskrev et for et selskab første gang. I mange tilfælde så han passet tilhørende den person, som skulle have fuldmagten. Det var russere og ukrainere. Han vidste ikke, om det var den reelle ejer, men han gik ud fra, at det var den person, der skulle stå for den reelle aktivitet, og som skulle underskrive kontrakter i banken m.v.

Tiltalte vidste godt, at Vidne 6 lavede undersøgelser på vegne af ham. Tiltalte var enig i, at hans underskrift var blevet forfalsket.

I forhold til afgifterne talte tiltalte med Vidne 1, der sagde, at selskaberne blev administreret i By 5, og derfor kunne Virksomhed ApS 3 ikke hjælpe med afgifterne. Man kunne se på Erhvervsstyrelsens hjemmeside, at selskaberne var flyttet. Han husker ikke, om samtalen, han havde med Vidne 1, foregik i 2017, da han skrev med Tiltalte 1, om at hun skulle hjælpe ham, eller om samtalen foregik tidligere.

Tiltalte kender ikke Vidne 10. I dag er det første gang, tiltalte hører om selskabet Virksomhed IVS. Han husker kun noget om Virksomhed 5 eller noget i den retning.

Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 1, bilag 11-88-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed 5, forklarede tiltalte, at det muligvis er dette selskab, han mente. Han husker ikke et præcist navn, men kun at virksomheden hed noget med "By 5". Ikke alle, men en del af de selskaber, han havde været direktør for, fik adresse i By 5.

Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 175, bilag 52-47-03-1, mail af 8. august 2017 fra Tiltalte 1 til Tiltalte 2, forklarede tiltalte, at forud for mailen havde han sendt Tiltalte 1 en liste over navne på selskaber og bøder.

Anklageren dokumenterede tillægsekstrakt 2, side 173, bilag 52-47-02-1, russisk mail af 2. juni 2017 fra Tiltalte 1 til Tiltalte 2, og side 174, dansk oversættelse af den russiske mail, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...
Hej Tiltalte 2!
Som jeg lovede, har jeg tjekket din liste – de her selskaber er "levende" og er under administration af Virksomhed IVS:
[liste over selskaber 1-16]
Nogen af dem har dobbeltbød for forskellige perioder.
 ... "

Hertil forklarede tiltalte, at han ikke talte med Tiltalte 1 om, at de 16 selskaber på listen, var administreret af Virksomhed IVS. Han fik det at vide i Tiltalte 1's svar.

" ... "

...

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 1, side 1-4 og 8-11, bilag 12-01-01-1, Årsrapport for 2010/2011 for Virksomhed K/S 26

Foreholdt dette bilag, side 3, underskrift på ledelsespåtegningen, forklarede Tiltalte 2, at han ikke har underskrevet dette.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 1, side 12, 15-19 og 21-23, bila g 12-01-02-1,
Årsrapport for 2012 for Virksomhed K/S 26
- Ekstrakt 3 - del 1, side 24, 27-29 og 31-33, bila g 12-01-03-1,
Årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 26

Foreholdt dette bilag, side 24, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men det kan godt være, at den er kopie-ret ind på dokumentet.

Foreholdt samme bilag, side 27, underskrifter på ledelsespåtegningen, forklarede Tiltalte 2, at dette er det samme som før. Underskrifterne er identiske med tiltaltes underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 1, side 45, 48-51 og 54-56, bila g 12-02-01-1,
Årsrapport for 2009 for Virksomhed K/S 19

Foreholdt dette bilag, side 45, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 48, underskrift på ledelsespåtegningen, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3- del 1, side 57, 60-62 og 65-67, bilag 12-02-02-1,
Årsrapport for 2010 for Virksomhed K/S 19

Foreholdt dette bilag, side 57, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 60, underskrift på ledelsespåtegningen, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 1, side 68, 71-73, 76-77 og 78, bilag 12-02-03-1,
Årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 12

Foreholdt dette bilag, side 68, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 71, underskrift på ledelsespåtegningen, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

...

Anklageren dokumenterede

- Ekstrakt 3 - del 1, side 813, 816-817 og 819-821, bilag 54-01-32-7,

Årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 3

Foreholdt dette bilag, side 813, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift. Det er ikke ham, der har skrevet datoerne, som er påført i hånden.

Foreholdt samme bilag, side 817, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede

- Ekstrakt 3 - del 1, side 831, 834 og 837-840, bil ag 54-01-32-25, Årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 3

Foreholdt dette bilag, side 831, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift, men det ser ud som om, den er sat ind.

Foreholdt samme bilag, side 834, to underskrifter, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrifter, men det ser ud som om, de er sat ind. Han ved ikke, om underskrifterne er scannet ind, eller om det er et stem-pel.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 2, side 16, 19 og 22-25, bilag 5 4-01-33-16, Årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 36

Foreholdt dette bilag, side 16, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men det ser ud som om, den er sat ind.

Foreholdt samme bilag, side 19, to underskrifter, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrifter, men det ser ud som om, de er sat ind.

Anklageren dokumenterede

- Ekstrakt 3 - del 2, side 38, 41-44 og 46-48, bila g 54-01-34-13, Årsrapport for 2009/2010 for Virksomhed K/S 37

Foreholdt dette bilag, side 38, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 41, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 2, side 50, 52, 54 og 57-60, bil ag 54-01-34-25, Årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 37

Foreholdt dette bilag, side 50, underskrift, forklarede Tiltalte 2

at dette er hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 52, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 54, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 2, side 72, 75 og 78-81, bilag 5 4-01-34-47, Årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 37

Foreholdt dette bilag, side 72, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men den er nok sat ind. Underskriften er meget lille.

Foreholdt samme bilag, side 75, to underskrifter, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrifter, men de er nok sat ind.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 2, side 148, 151-153 og 156-158, bilag 54-01-36-11, Årsrapport for 2009/2010 for Virksomhed K/S 14

Foreholdt dette bilag, side 148, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 151, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 2, side 160, 163-165 og 168-170, bilag 54-01-36-23, Årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 14

Foreholdt dette bilag, side 160, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 163, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 2, side 248, 251-253 og 256-258, bilag 54-01-38-13, Årsrapport for 2009/2010 for Virksomhed K/S 13

Foreholdt dette bilag, side 248, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 251, underskrift, forklarede

Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 2, side 260, 263-265 og 268-271, bilag 54-01-38-25,
Årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 13

Foreholdt dette bilag, side 260, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 263, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 2, side 376, 378, 380 og 383-386, bilag 54-01-40-9,
Årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 38

Foreholdt dette bilag, side 376, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 378, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 380, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 2, side 425, 427-428 og 431-434, bilag 54-01-41-18,
Årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 7

Foreholdt dette bilag, side 425, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men den er sat ind.

Foreholdt samme bilag, side 428, to underskrifter, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrifter, men det ser ud som om, de er sat ind.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 2, side 510, 513-517 og 519-521, bilag 54-01-45-8,
Årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 29

Foreholdt dette bilag, side 510, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 514, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift. Han er ikke sikker på, at det er ham, der har skrevet "Tiltalte 2" med blokbogstaver.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 2, side 550, 552, 554 og 557-559, bilag 54-01-46-7,
Årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 17

Foreholdt dette bilag, side 550, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at han ikke kan se, om dette er hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 552, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at han ikke kan se, om dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 2, side 565, 567, 569 og 572-574, bilag 54-01-47-6,
Årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 39

Foreholdt dette bilag, side 565, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men det ser ud som om, at den er sat ind.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 2, side 607, 610 og 613-616, bilag 54-01-50-18,
Årsrapport for 2013 for Virksomhed K/S 40

Foreholdt dette bilag, side 610, to underskrifter, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrifter, men det ser ud som om, de er sat ind.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 3 - del 2, side 649, 651-652, 654 og 657 -660, bilag 54-01-52-11, Årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 41

Foreholdt dette bilag, side 652, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

...

Foreholdt ekstrakt 4 - del 1, side 639, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at det godt kan være, at dette er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 1, side 641, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at det godt kan være, at dette er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 1, side 665, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 1, side 671, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 1, side 676, underskrift, forklarede

Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 2, side 12, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 2, side 38, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 2, side 43, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 2, side 86, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 2, side 106, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at der mangler noget i denne underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 2, side 119, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 2, side 120, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men det ser ud som om, at den er sat ind.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 2, side 131, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 2, side 165, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 2, side 180, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 2, side 191, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 2, side 199, to underskrifter, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrifter, men der mangler noget på underskriften til venstre.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 2, side 248, bilag 11-41-10-9, R eferat fra ordinær generalforsamling den 3. november 2009

Foreholdt dette bilag, side 248, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 2, side 260, bilag 11-41-12-2, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 19. marts 2011 vedrørende Virksomhed K/S 20

Foreholdt dette bilag, side 260, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 2, side 291, bilag 11-41-15-3, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 12. april 2014 vedrørende Virksomhed K/S 21

Foreholdt dette bilag, side 291, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men han tror, at den er sat ind.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 2, side 303, bilag 11-46-10-11, Referat fra ordinær generalforsamling den 3. november 2009

Foreholdt dette bilag, side 303, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 2, side 326, bilag 11-46-12-11, Referat fra ekstraordinær generalforsamling den 19. marts 2011

Foreholdt dette bilag, side 326, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 2, side 329, bilag 11-46-13-2, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 11. januar 2012

Foreholdt dette bilag, side 329, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 2, side 352, bilag 11-36-10-11, Referat fra stiftende generalforsamling den 18. februar 2010

Foreholdt dette bilag, side 352, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 2, side 415, bilag 11-30-10-11, Referat fra stiftende generalforsamling den 7. juni 2010

Foreholdt dette bilag, side 415, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 3, side 34, bilag 11-32-12-11, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 21. marts 2011

Foreholdt dette bilag, side 34, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 3, side 43, bilag 11-32-14-6, Re ferat fra ekstraordinær generalforsamling den 5. september 2013

Foreholdt dette bilag, side 43, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 3, side 44 og 48, bilag 11-32-14 -7, Kommanditselskabskontrakt af 5. september 2013

Foreholdt dette bilag, side 48, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 3, side 84, bilag 52-05-02-1, Re ferat fra stiftende generalforsamling den 27. juli 2010

Foreholdt dette bilag, side 84, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 3, side 98, bilag 52-05-11-5, Re ferat fra ekstraordinær generalforsamling den 3. maj 2013

Foreholdt dette bilag, side 98, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men det ser ud som om, den er sat ind.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 – del 3, side 109, bilag 11-09-10-9, R eferat fra stiftende generalforsamling den 25. august 2010

Foreholdt dette bilag, side 109, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 154, bilag 11-35-10-9, R eferat fra stiftende generalforsamling den 17. september 2010

Foreholdt dette bilag, side 154, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 168, 170, 172 og 176, bilag 11-35-12-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende vedtægtsændring

Foreholdt dette bilag, side 176, underskrift, forklarede Tiltalte 1, at dette er hendes underskrift. Hun er ikke sikker på, om det er hendes hånd-skrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 178, bilag 11-35-12-11, Referat fra ordinær generalforsamling den 18. juni 2011

Foreholdt dette bilag, side 178, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 189 og 193, bilag 11-35-14-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende ophør af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 193, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at det er første gang, han ser dette dokument.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 194, bilag 11-35-14-6, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 6. december 2012

Foreholdt dette bilag, side 194, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 206, bilag 11-29-10-11, Referat fra stiftende generalforsamling den 8. oktober 2010

Foreholdt dette bilag, side 206, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 229, bilag 11-29-12-9, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 19. august 2011

Foreholdt dette bilag, side 229, underskrift, forklarede

Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 252, bilag 11-24-10-11, Referat fra stiftende generalforsamling den 5. januar 2011

Foreholdt dette bilag, side 252, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 352, bilag 11-50-13-6, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 23. december 2013

Foreholdt dette bilag, side 352, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 353 og 357, bilag 11-50-13-7, Kommanditselskabskontrakt af 23. december 2013

Foreholdt dette bilag, side 357, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 369, bilag 11-50-15-2, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 20. juli 2015

Foreholdt dette bilag, side 369, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 399, bilag 52-09-11-1, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 3. oktober 2013

Foreholdt dette bilag, side 399, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 411, bilag 11-34-10-12, Referat fra stiftende generalforsamling den 18. marts 2011

Foreholdt dette bilag, side 411, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 443, bilag 11-34-12-11, Referat fra ekstraordinær generalforsamling den 1. marts 2012

Foreholdt dette bilag, side 443, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 468, bilag 11-44-10-11, Referat fra stiftende generalforsamling den 25. april 2011

Foreholdt dette bilag, side 468, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 492, bilag 11-52-10-11, Referat fra stiftende generalforsamling den 26. april 2011

Foreholdt dette bilag, side 492, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 502, bilag 11-52-11-2, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 8. maj 2015

Foreholdt dette bilag, side 502, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men den er sat ind.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 532, bilag 52-08-02-1, R eferat fra stiftende generalforsamling den 28. april 2011

Foreholdt dette bilag, side 532, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 3, side 539, bilag 52-08-08-2, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 31. januar 2013

Foreholdt dette bilag, side 539, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 4, side 11, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 4, side 24, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 4, side 41, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede fortsat vedrørende **Virksomhed K/S 36**:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 51, bilag 11-45-11-2, Re ferat fra ekstraordinær generalforsamling den 10. maj 2015

Foreholdt dette bilag, side 51, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men det ser ud som om, den er sat ind.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 67 og 68, bilag 52-16-02 -1, Referat fra stiftende generalforsamling den 30. september 2011

Foreholdt dette bilag, side 68, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 74, bilag 52-16-11-1, Re ferat fra ekstraordinær generalforsamling den 11. maj 2015

Foreholdt dette bilag, side 74, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men det ser ud som om, den er sat ind.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 110, bilag 11-56-13-9, R eferat fra generalforsamling den 24. oktober 2015

Foreholdt dette bilag, side 110, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men det ser ud som om, den er sat ind. Han underskrev ikke nogen dokumenter i 2015.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 144, bilag 11-51-11-2, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 21. april 2015

Foreholdt dette bilag, side 144, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men det ser ud som om, den er sat ind.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 190, bilag 11-49-10-5, R eferat fra ordinær generalforsamling den 15. marts 2012

Foreholdt dette bilag, side 190, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 191 og 195, bilag 11-49-10-6, Kommanditsel-

skabskontrakt af 15. marts 2012

Foreholdt dette bilag, side 195, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 206, bilag 11-49-11-2, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 13. maj 2015

Foreholdt dette bilag, side 206, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men det ser ud som om, den er sat ind.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 42**:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 220-221 og 224, bilag 11 -47-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 224, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 225, bilag 11-47-10-6, R eferat fra ordinær generalforsamling den 10. april 2012

Foreholdt dette bilag, side 225, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 226 og 230, bilag 11-47-10-7, Kommanditselskabskontrakt af 10. april 2012

Foreholdt dette bilag, side 230, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 243, bilag 11-47-11-2, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 6. april 2015

Foreholdt dette bilag, side 243, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men det ser ud som om, den er sat ind.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 4, side 220, bilag 11-47-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af Virksomhed K/S 42, side 221, forklarede Tiltalte 2, at han i 2012 havde adresse på Adresse 9, så hans adresse er korrekt angivet i anmeldelsen.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 43**:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 254-255 og 261, bilag 11 -33-10-1, Anmeldelse

til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 261, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 262, bilag 11-33-10-9, R eferat fra ordinær generalforsamling den 4. juli 2012

Foreholdt dette bilag, side 262, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 263 og 267, bilag 11-33-10-10, Kommanditselskabskontrakt af 4. juli 2012

Foreholdt dette bilag, side 267, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 278, bilag 11-33-11-5, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 25. marts 2013

Foreholdt dette bilag, side 278, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 279 og 283, bilag 11-33-11-6, Kommanditselskabskontrakt af 25. marts 2013

Foreholdt dette bilag, side 283, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 44**, **Virksomhed K/S 18** og **Virksomhed K/S 17**:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 303-304 og 310, bilag 11 -53-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af Virksomhed K/S 44

Foreholdt dette bilag, side 310, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 311, bilag 11-53-10-9, R eferat fra ordinær generalforsamling den 18. juli 2012 vedrørende Virksomhed K/S 44

Foreholdt dette bilag, side 311, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 312 og 317, bilag 11-53-10-10, Kommanditselskabskontrakt af 18. juli 2012 vedrørende Virksomhed K/S 44

Foreholdt dette bilag, side 317, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 329, bilag 11-53-11-6, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 25. oktober 2013 vedrørende Virksomhed K/S 18

Foreholdt dette bilag, side 329, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 330 og 334, bilag 11-53-11-7, Kommanditselskabskontrakt af 25. oktober 2013 vedrørende Virksomhed K/S 17

Foreholdt dette bilag, side 334, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende Virksomhed K/S 45:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 348-349 og 355, bilag 11 -40-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 355, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 356, bilag 11-40-10-9, R eferat fra ordinær generalforsamling den 20. juli 2012

Foreholdt dette bilag, side 356, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 357 og 361, bilag 11-40-10-10, Kommanditselskabskontrakt af 20. juli 2012

Foreholdt dette bilag, side 361, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette måske er hans underskrift, men den er utydelig. Det ligner hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 370, bilag 11-40-11-6, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 28. marts 2013

Foreholdt dette bilag, side 370, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 371 og 375, bilag 11-40-11-7, Kommanditselskabskontrakt af 28. marts 2013

Foreholdt dette bilag, side 375, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 46** og **Virksomhed K/S 8**:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 389-390 og 396, bilag 52 -07-01-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af Virksomhed K/S 46

Foreholdt dette bilag, side 396, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 397, bilag 52-07-02-1, R eferat fra ordinær generalforsamling den 10. august 2012 vedrørende Virksomhed K/S 46

Foreholdt dette bilag, side 397, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 398 og 402, bilag 52-07-03-1, Kommanditselskabskontrakt af 10. august 2012 vedrørende Virksomhed K/S 46

Foreholdt dette bilag, side 402, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 408, bilag 52-07-08-6, R eferat fra ekstraordinær generalforsamling den 12. december 2012 vedrørende Virksomhed K/S 46

Foreholdt dette bilag, side 408, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 39**:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 414-415 og 421, bilag 11 -54-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af selskabet

Foreholdt dette bilag, side 421, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 422, bilag 11-54-10-9, R eferat fra ordinær generalforsamling den 13. august 2012

Foreholdt dette bilag, side 422, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 423 og 427, bilag 11-54-10-10, Kommanditselskabskontrakt af 13. august 2012

Foreholdt dette bilag, side 427, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende **Virksomhed K/S 47** og **Virksomhed K/S 16**:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 476-477 og 483, bilag 11 -42-10-1, Anmeldelse til Erhvervsstyrelsen vedrørende stiftelse af Virksomhed K/S 47

Foreholdt dette bilag, side 483, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 484, bilag 11-42-10-9, R eferat fra ordinær generalforsamling den 16. august 2012 vedrørende Virksomhed K/S 47

Foreholdt dette bilag, side 484, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 485 og 489, bilag 11-42-10-10, Kommanditselskabskontrakt af 16. august 2012 vedrørende Virksomhed K/S 47

Foreholdt dette bilag, side 489, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 514, bilag 11-42-12-6, R eferat fra ordinær generalforsamling den 1. november 2012 vedrørende Virksomhed K/S 16

Foreholdt dette bilag, side 514, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 515 og 519, bilag 11-42-12-7, Kommanditselskabskontrakt af 1. november 2012 vedrørende Virksomhed K/S 16

Foreholdt dette bilag, side 519, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 553, bilag 11-43-10-6, R eferat fra stiftende generalforsamling den 8. maj 2013

Foreholdt dette bilag, side 553, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 554 og 558, bilag 11-43-10-7, Kommanditselskabskontrakt af 8. maj 2013

Foreholdt dette bilag, side 558, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 605, bilag 11-31-10-6, R eferat fra stiftende generalforsamling den 1. juli 2013

Foreholdt dette bilag, side 605, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 4 - del 4, side 606 og 610, bilag 11-31-10-7, Kommanditselskabskontrakt af 1. juli 2013

Foreholdt dette bilag, side 610, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at han ikke genkender denne underskrift som sin egen. Underskriften er måske sat ind.

...

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 5, side 511, bilag 52-28-18-9, Underskriftsprøver af 2. juni 2008 på formular hos Sampo Bank

Foreholdt dette bilag, side 511, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift. Dette er ikke en underskrevet kontrakt, men det er et eksempel på, hvordan deres underskrifter ser ud.

...

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 6 - del 2, side 402 og 404, bilag 53-32-01-13, Kontrakt af 16. januar 2014 mellem Virksomhed K/S 26 og Virksomhed LLP

Foreholdt dette bilag, side 404, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at det er første gang, han ser dette stempel. Det ligner hans underskrift, men han tror, at hans underskrift er blevet kopieret ind i dokumentet.

...

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 6 - del 3, side 296-305, bilag 25-05-02-1, Politirapport af 30. september 2020 "Undersøgelse af samhandel ml. Virksomhed K/S 26 og Virksomhed Ltd"

Foreholdt dette bilag, side 299, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ikke er hans underskrift.

...

Anklageren dokumenterede:

- Ekstrakt 7 - del 1, side 628-629, bilag 52-11-16-32, "Power of Attorney" af 12. december 2008 fra Virksomhed K/S 19 til Person 45

Foreholdt dette bilag, side 629, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende Virksomhed K/S 19 og Virksomhed K/S 12 fra:

- Ekstrakt 7 - del 1, side 669-670, bilag 52-11-17-27, "Power of Attorney" af 7. december 2009 fra Virksomhed K/S 19 til Person 45

Foreholdt dette bilag, side 670, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende Virksomhed K/S 19 og Virksomhed K/S 12 fra:

- Ekstrakt 7 - del 1, side 677-678, bilag 52-11-17-35, "Power of Attorney" af 25. november 2010 fra Virksomhed K/S 19 til Person 45

Foreholdt dette bilag, side 678, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende Virksomhed K/S 19 og Virksomhed K/S 12 fra:

- Ekstrakt 7 - del 2, side 1, bilag 53-504-01-2, Be talingsblanket hos Nordea vedrørende Virksomhed K/S 35 den 16. september 2013

Foreholdt dette bilag, side 1, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men det ser ud som om, at den er sat ind.

Anklageren dokumenterede vedrørende Virksomhed K/S 19 og Virksomhed K/S 12 fra:

- Ekstrakt 7 - del 2, side 2, bilag 53-504-01-3, Be talingsblanket hos Nordea vedrørende Virksomhed K/S 35 den 25. november 2013

Foreholdt dette bilag, side 2, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner hans underskrift, men det ser ud som om, at den er sat ind.

Anklageren dokumenterede vedrørende Virksomhed K/S 19 og Virksomhed K/S 12 fra:

- Ekstrakt 7 - del 2, side 3, bilag 53-504-01-4, Be talingsblanket hos Nordea vedrørende Virksomhed K/S 35 den 25. november 2013

Foreholdt dette bilag, side 3, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at denne underskrift er anderledes end de andre. Han er ikke sikker på, at det er hans underskrift.

Anklageren dokumenterede vedrørende Virksomhed K/S 19 og Virksomhed K/S 12 fra:

- Ekstrakt 7 - del 2, side 4, bilag 53-504-01-5, Be talingsblanket hos Nordea vedrørende Virksomhed K/S 35 den 20. december 2013

Foreholdt dette bilag, side 4, underskrift, forklarede Tiltalte 2, at dette ligner den forrige underskrift.

...

Anklageren dokumenterede fra:

- Ekstrakt 9 - del 1, side 366-367, bilag 52-13-01-18, Power of Attorney dateret 28. april 2011

Tiltalte 2 bekræftede, at det er hans underskrift på side 367 i ekstrakt 9 - del 1.

...

Anklageren dokumenterede fra:

- Ekstrakt 10 - del 4, side 130-150, bilag 29-17-02-1, Politirapport af 30. september 2021, "Undersøgelse af transaktioner imellem Virksomhed K/S 29 og Virksomhed K/S 2 samt gennemgang af KYC mapper og IT-koster".

Tiltalte 2 bekræftede, at underskrifterne på side 135, 137, 145, 146 og 147 ligner hans underskrift. Underskriften på side 145 ser dog ud til, at den er sat ind. Det samme gør sig gældende for underskrifterne på side 146 og 147.

...

Anklageren dokumenterede videre fra

- Ekstrakt 10 - del 4, side 897-901, bilag 29-20-02 -01, Politirapport af 24. september 2021, "Undersøgelse af transaktioner imellem Virksomhed K/S 36 og Virksomhed K/S 2 samt gennemgang af KYC mapper og IT-koster". Anklageren bemærkede, at side 902-908 er gennemgået den 7. august 2023.

Tiltalte 2 forklarede, at det ligner hans underskrift på side 906, men han er helt sikker på, at den er sat ind, fordi han aldrig har under-skravet et dokument vedrørende NemID.

Anklageren dokumenterede fra:

- Ekstrakt 11 - del 1, side 217-218, bilag 52-15-01 -32, Power of Attorney vedrørende Virksomhed K/S 32

Tiltalte 2 bekræftede, at det er hans underskrifter på side 206 og 218.

Anklageren dokumenterede videre fra

- Ekstrakt 11 - del 1, side 224-226, bilag 52-15-01 -39, "Contract for provision of the legal adress # 23/07"

Tiltalte 2 forklarede, at det ikke er hans underskrift på side 226.

Anklageren dokumenterede videre fra

- Ekstrakt 11 - del 1, side 229-230, bilag 52-15-01-44 "Power of attorney vedr. Virksomhed K/S 32"

Tiltalte 2 bekræftede, at det er hans underskrift på side 230.

...

Anklageren dokumenterede fra:

- Ekstrakt 4 - del 1, side 291-292, bilag 52-54-08-1 "Brev af 11. maj 2009 fra Person 1 til Erhvervsstyrelsen.

Tiltalte 2 bekræftede, at det er hans underskrift på side 292.

...

Anklageren dokumenterede fra

- Ekstrakt 12 - del 1, side 363, bilag 52-71-21-1, "Erklæring om slettelse

i Erhvervsstyrelsens register" af 15. november 2016 fra Tiltalte 2

Tiltalte 2 bekræftede, at han har skrevet under på dette.

Anklageren dokumenterede videre fra

- Ekstrakt 12 - del 1, side 365-366, bilag 52-71-23 -1, "Erklæring om slettelse i Erhvervsstyrelsens register" af 15. november 2016 fra Tiltalte 2

Tiltalte 2 bekræftede, at det er hans underskrift på siderne 365 og 366.

...

Anklageren dokumenterede fra:

- Tillægsekstrakt 2, side 459 og 461, bilag 53-38-0 1-1, Kontrakt mellem Virksomhed K/S 26 og Virksomhed Ltd. 5, dateret 3. juni 2014.

Tiltalte 2 forklarede, at det ikke er hans underskrift på side 461.

Anklageren dokumenterede fra:

- Tillægsekstrakt 7, side 1-6 og 10-12, bilag 11-07 -21-1, Årsrapport for 2010 for Virksomhed K/S 11

Tiltalte 2 forklarede, at det var hans underskrift på side 1 og 4.

Anklageren dokumenterede videre fra:

- Tillægsekstrakt 7, side 13, 16-18 og 22-25, bilag 11-07-22-1, Årsrapport for 2011 for Virksomhed K/S 11

Tiltalte 2 forklarede, at det ikke er hans underskrift på side 13 og 16.

...

Anklageren foreholdt Tiltalte 2 hans forklaring afgivet til rets-bog af 10. oktober 2022, side 4, 2. afsnit, sidste 4 linjer, hvoraf fremgår:

”...

hver gang der skulle tages vigtige beslutninger, henvende tiltalte sig til Tiltalte 1, herunder når tiltalte blev indkaldt til at møde hos politiet og retten samt SKAT. Også når der kom bøder, drøftede han det med Tiltalte 1 og stillede spørgsmål i den forbindelse.

...”

Tiltalte forklarede i forlængelse af dette, at de forskellige henvendelser og indkaldelser ikke fik ham til at tvivle på, om det, der foregik, var lovligt. Han kom først i tvivl efter mødet med politiet, hvor Vidne 1 også var

indkaldt, hvor politiet sagde, at der var noget galt.

Foreholdt sin forklaring afgivet til samme retsbog, side 17, sidste linje – side 18, 1. afsnit, hvoraf fremgår:

”...

Tiltalte forstod ikke, hvorfor hans underskrift blev misbrugt eftersom han kom og underskrev hver gang, at han blev ringet op. Han kender ikke til, at hans digitale underskrift er blevet misbrugt.

...”

forklarede tiltalte, at han har skrevet under på alt, hvad han er blevet bedt om at skrive under på. Han har aldrig nægtet at skrive under på noget, men der var tilfælde, hvor han stillede spørgsmål, bl.a. dengang der var tale om turbiner til en million dollars. Derfor undrer det ham, at nogen efterlignede hans underskrift.

Han holdt ikke selv øje med, hvor mange selskaber han var direktør i. Han troede, at han var direktør i ca. 60 selskaber, men efter en efterfølgende undersøgelse i registeret, blev han opmærksom på, at han var direktør i over 200 selskaber. Han havde ikke en liste over selskaberne, men holdt i princip-pet øje i forbindelse med, at han underskrev selskabernes årsregnskaber.

Foreholdt sin forklaring afgivet til retsbog af 26. oktober 2022, side 7, 2. store afsnit, 3. sidste linje, hvoraf fremgår:

”...

Han blev beroliget af revisorsystemet, der fungerede i Danmark.

...”

forklarede tiltalte, at det, der beroligede ham ved revisorsystemet, var, at de så på de primære dokumenter, herunder bankudskrifter og kunne danne sig et fuldstændigt billede af selskaberne og på den måde kunne sikre sig, at alt var i orden. Det fandtes ikke i hans land.

Forespurgt om han læste årsregnskaberne, inden han skrev under, forklarede tiltalte, at han ikke forstod regnskaberne fuldt ud, da de var på dansk. Han forholdt sig mest til de tal, han så, og han har under retsmøderne erfaret, at han har misforstået flere ting. Han vidste bl.a. ikke, at man kunne forkorte tal ved at skriv k for 1.000, fx hvis der stod 100k, så troede han bare, at det var 100, og han kendte ikke talforkortelsessystemet. Han opdagede ikke, når revisorerne tog forbehold for regnskaberne.

Foreholdt sin forklaring afgivet til retsbog af 10. oktober 2022, side 8, 3.-5. afsnit, hvoraf fremgår:

”...

" ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 7 Tiltalte 2

Tiltalte 2, hvorfor giver du os ikke mulighed for at forklare? Jeg har fra 2008 til og med 2011 stået last og brast med dig over for alle, og det gik godt hver gang. Kan du ikke se, at vi er brikker et det her spil? Jeg er parat til at snakke, hjælpe og fremskaffe al den information, jeg kan finde. Kan vi tage en snak?

..."

Hertil forklarede tiltalte, at dette nok er en besked, han fik i forbindelse med, at han ville fjernes som nominel direktør. Han husker ikke, om dette var før eller efter mailen om Pandoras æske. Han tror, at det, der menes med "stået last og brast med dig over for alle, og det gik godt hver gang", er, at Tiltalte 1 tidligere tog alle mulige beslutninger og kunne svare på spørgsmål, men det kunne hun ikke nu, fordi denne beslutning blev taget på kontoret - måske hos Vidne 1.

..."

Det betød, at han tidligere i de administrative sager, og når han skulle til samtale hos politiet, kunne være forberedt på, hvad sagen drejede sig om, og hvad der ville blive spurgt om. I forbindelse med samtalen med politiet, hvor politiet sagde til ham, at han hurtigst muligt skulle ud af virksomheden, blev han ikke forberedt af hverken Vidne 1 eller Tiltalte 1.

Forespurgt om han forstod det som om "alle" var politiet, forklarede tiltalte, at det var retten, politiet og SKAT.

Anklageren foreholdt tiltalte hans forklaring afgivet til retsbog af 10. oktober 2022, side 18, 2. sidste afsnit, hvoraf fremgår:

" ...

I starten af 2008 arbejdede han ikke så meget – måske 1 eller 2 gange om ugen. Tiltalte arbejde på en byggeplads dengang, så han brugte dengang sin frokostpause til at køre ind og underskrive. Han brugte han 1 time på transport og ca. 1 time på at underskrive. I maj måned, hvor regnskaberne skulle afleveres, var tiltalte på kontoret 3-4 timer om ugen. I Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2) var timetallet højere. Han skulle på kontoret 2-3 gange om ugen.

..."

Tiltalte forklarede, at det er korrekt, at det var 12-16 timer om måneden, når der var travlt, men det var uden transporten frem og tilbage, så timetallet skal nok ganges med 3.

Foreholdt at han startede med at tjene 1.000 kr. i timen og endte med at tjene

2.000 kr. i timen, dog uden at transporttiden var medregnet, og forespurgt, om den høje løn gav ham anledning til at overveje, hvorfor det var ham, der skulle have jobbet, forklarede tiltalte, at det er svært for ham at udtale sig om det. Aviserne har skrevet, at det var en dårlig løn. Han fik den løn, han blev tilbudt, og det var for ham en normal løn.

Adspurgt hvad han tjente på byggepladsen, forklarede tiltalte, at han ikke kan svare på, hvad han tjente på byggepladsen, da det afhang af opgavens art, kompleksitet og perioden. Det var forskelligt fra år til år, hvad han tjente.

Forespurgt om han selv har betalt så høj en løn til nogen, som kom ind og arbejdede 3-4 timer om ugen i hans eget firma, forklarede tiltalte, at det har han ikke. Han har betalt høj løn til autoriserede elektrikere, VVS'er og til re-visorer. Derudover betragtede han også det, at han var på vagt som en del af lønnen, da han ikke vidste, hvor mange timer han skulle arbejde og altid skulle være klar til at komme, uanset hvilke andre opgaver han var i gang med.

Forespurgt om han ikke undrede sig over den høje timeløn i forhold til, at han bare skulle skrive under og ikke var specialist, forklarede tiltalte, at han ikke kan udtale sig om, hvilke kriterier der var i spil, da han blev valgt til opgaven.

Foreholdt sin forklaring afgivet til retsbog af 26. oktober 2022, side 10, 2. sidste afsnit til side 11, 2. afsnit, 5 første linjer, hvorefter fremgår:

”...

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 – del 1, side 171, bilag 38-05-01-24, afhøringsrapport af 3. oktober 2014 vedrørende Tiltalte 2, side 173, afsnit 2, hvorefter det bl.a. fremgår:

”...

Afhørte havde gennem længere tid overvejet at gå til politiet, da han ikke længere kunne stå inde, for aktiviteterne i Virksomhed ApS 2 administration og den måde Person 1 og Tiltalte 1 drev dem. Afhørte blev oftere og oftere kontaktet af politiet med diverse henvendelser og undertegnede henvendelse havde endt med, at være udslagsgivende for afhørte.

...”

Hertil forklarede tiltalte, at det er rigtigt, at han forklarede sådan til politiet. Han kunne ikke stå inde for, at de undgik offentlighed, og det at der var uoverensstemmelser i ledelsen mellem Vidne 1 og Tiltalte 1. Det var først efter 2014, at tiltalte tænkte over, om der kunne foregå noget ulovligt. Han tror ikke, at han overvejede at henvende sig til politiet før afhøringen i 2014.

...”

Tiltalte forklarede, at han tror, at politiet havde skrevet forkert, da de skrev, at han forud for afhøringen i 2014 havde overvejet at gå til politiet. Han hav-

de forud for afhøringen i oktober 2014 ingen tanker om at gå til politiet. I 2014 begyndte journalisterne at henvende sig til ham. Beskeden om "Pan-do-ra" var også med til, at han havde lyst til at tale med journalister.

Foreholdt sin forklaring afgivet til afhøringsrapport af 14. oktober 2019, bi-lag 38-15-01-69, ekstrakt 12, del 1, side 267, de første 4 afsnit, i rapporten, hvoraf fremgår:

"...

Afhørte vedstod hans forklaring til politirapporten af 03.10.14. Vedrørende afhøringsrapporten af 23.05.17 kunne afhørte ikke huske hvorvidt der ved afhøringen havde været en litauisk tolk tilstede ligesom at han ikke huskede at have godkendt den nedskrevne forklaring.

Afhørte fik ved dagens afhøring oplæst og mundtligt oversat den nedskrevne forklaring af 23.05.17 og havde i denne forbindelse følgende kommentarer:

Side 2, næstsidste afsnit: Afhørte ønskede anført, at han netop mente, at der var lavet et stempel med hans underskrift, og ikke som det var skrevet, at der ikke var. Afhørte havde ikke set stemplet, men havde hørt om det fra andre ansatte. Afhørte var sikker på at Tiltalte 1 og senere Vidne 1 havde brugt dette stempel som måtte have ligget på kontoret.

Med anførsel af ovenstående kommentar kunne afhørte godkende den nedskrevne forklaring.
..."

forklarede tiltalte, at han ikke fik rapporten fra 2014 læst op, men da han under afhøringen i 2019 læste den igennem, sagde han, at der var mange fejl i den. Han kan ikke huske, om der var en tolk til stede i 2019.

Tiltalte 2 forklarede videre, at han i 2017 indgav en anmeldelse, fordi han havde drøftet sagen med sin kone. De kiggede det hele igennem og så, at der var underskrevet dokumenter i hans navn for 2016 og 2017. Da han ikke selv har underskrevet noget siden 2014, besluttede han at anmelde det. Han kunne se, at der var underskrifter, som enten blev lavet digitalt eller var forfalskede. Det er svært for ham at sige, om han mistænkte nogen. Han kunne se, at Revisionsfirma 4 stod på regnskaberne. Han tror, at medarbejderne i de virksomheder, som indleverede årsregnskaberne for 2014-2017, misbrugte hans underskrift. Han ved ikke præcis, hvilke medarbejdere der arbejdede dér, efter at Vidne 1 blev afskediget. Han lavede en liste med de virksomheder, som havde indleveret årsregnskaber uden hans samtykke.

Anklageren dokumenterede fra tillægsekstrakt 8, side 277, bilag 08-20-90-1, mail fra Tiltalte 2 til Københavns Politis Økonomisk Efterforskning af 31. marts 2017 til Københavns Politi.

Forespurgt om han kunne huske at have sendt linket til billedet med Tiltalte 1 ved siden af en kvinde i en rød skjorte, som fremgår af tillægsekstrakt 8, side 279, bilag 08-20-90-3, forklarede tiltalte, at det er lang tid siden, men han har nok sendt det. Han synes, det var vigtigt for at vise forbindelse mellem Virksomhed ApS 2 og Virksomhed ApS 3.

Adspurgt om han mener, at Tiltalte 1 var involveret med Koncern, forklarede tiltalte, at han ikke ved, om billedet strammer fra et møde med Koncern.

Anklageren dokumenterede fra tillægsekstrakt 8, side 277, bilag 08-20-90-1, kopi af mail fra Person 46 til Tiltalte 1 dateret den 1. august 2012, hvortil tiltalte forklarede, at han måske havde mailen fra Vidne 1. Han ved ikke, hvem Person 46 er. Han kender ikke virksomheden, som Person 46's mailadresse stammer fra. Hans formål med at videresende materialet til politiet var at stoppe, at hans underskrift blev misbrugt. Han troede, at det ville fremskynde processen, men det stoppede ikke, og han kan den dag i dag se, at han fortsat er direktør i et selskab.

Forespurgt hvorfor det var vigtigt for politiet at vide det i forhold til firmaerne Virksomhed Ltd. 6, Virksomhed Ltd. 7, Virksomhed Ltd. 2 og Virksomhed Ltd. 8, der alle er nævnt i denne sag, forklarede tiltalte, at det er svært for ham sige, i hvilken forbindelse det blev sendt. Hans kone hjalp ham med at sende det, og man skal nok se på selve indholdet i mailen til politiet.

Foreholdt at tiltalte også sendte en anden mail til politiet, der fremgår af tillægsekstrakt 8, side 280, bilag 08-20-91-1, at beskeden blev videresendt fra Vidne 1 til ham den 5. april 2017, at hun havde fået den fra Virksomhed ApS 1 samme dag, og at mailen oprindeligt blev sendt fra Virksomhed 6, E-mailadresse 6, til Person 18 og Virksomhed ApS 1 den 12. juli 2013 med de vedhæftede fakturaer, som fremgår af tillægsekstrakt 8, side 286, bilag 08-20-91-7, og side 287, bilag 08-20-91-8, forklarede tiltalte, at han nok sendte den til politiet, for at de kunne få mere materiale og undersøge identitetstyveriet bedre. Der burde stå mere i mailen til politiet. Det er svært for ham at komme det nærmere nu. Han tror, at man skal se på hele mailkorrespondancen mellem ham og politiet, da de måske havde bedt om materialet.

Foreholdt tillægsekstrakt 8, side 286, bilag 08-20-91-7, forklarede tiltalte, at han ikke kan huske, om han kender noget til Virksomhed Ltd. 9.

Forevist tillægsekstrakt 8, side 288, bilag 08-20-93-1, brev fra Virksomhed Ltd. 2 til CIM Banque, forklarede tiltalte, at han ikke kan huske, om han vedhæftede dette brev i mailen til politiet, men det kan godt være. Han fik stort set alt materialet fra Vidne 1. Han kan ikke huske Virksomhed 7.

Anklageren dokumenterede fra tillægsekstrakt 8, side 315-316, bilag 08-20-98-4, mail af 19. januar 2018 fra Tiltalte 2 til Person 47.

Tiltalte forklarede, at han var med til at sende mailen til politiet for at få politiet til at fortsætte efterforskningen af identitetstyveriet mod ham. Han kan ikke sige, hvem der lavede identitetstyveriet, men alle dokumenter i den forbindelse fik han af Vidne 1, og navne på alle involverede i processen fra virksomhedens oprettelse og til indlevering af årsregnskaber er nævnt.

Forespurgt om han mistænkte Tiltalte 1 og Person 1 for identitetstyveriet, forklarede tiltalte, at han mener, at politiet burde have afhørt alle, herunder Tiltalte 1 og Person 1, for at finde sandheden.

Tiltalte var forinden afhøringen i oktober 2014 til afhøring hos politiet 2-3 gange, men det var bare nogle få spørgsmål. Han kan i dag ikke huske, hvad spørgsmålene handlede om. Han var også til møde med kuratorerne i retten vedrørende nogle selskaber. Han tror også, at han fik henvendelser fra SKAT forud for afhøringen i 2014. Han kan ikke huske navnene på selskaberne. Virksomhed A/S lyder bekendt, og han tror, at han var direktør i selskabet. Han kan ikke huske, om han var til afhøring hos politiet om selskabet.

Foreholdt tillægsekstrakt 8, side 221, bilag 08-20-72-1, afhøringsrapport af 18. april 2013, sigtelse, forklarede tiltalte, at han ikke kan huske, hvad han forklarede politiet til denne afhøring. Ud fra selskabets navn går han ud fra, at selskabet har noget med gas at gøre.

Foreholdt forklaring til afhøringsrapport af 18. april 2013, tillægsekstrakt 8, side 222, 4. afsnit, bilag 08-20-72-2, hvoraf fremgår:

”...

På forespørgsel oplyste afhørte, at han i en årrække formelt indtog stillingen som Virksomhed A/S direktør. Han tilføjede, at han udtrådte af selskabet for cirka et halvt år siden. Dengang afhørte var direktør, arbejdede de med salg og køb af energi i Østeuropa.

...”

forklarede tiltalte, at han ikke kan huske det, men han kan forestille sig, at han før mødet blev instrueret og informeret om, hvad det handlede om.

Foreholdt forklaring til samme afhøringsrapport, tillægsekstrakt 8, side 222, 5. afsnit, 3-7 linje, hvoraf fremgår:

”...

Efter afhørtes opfattelse var det aktionærerne der bestemt og besluttede

hvad der skulle ske. Så vidt afhørte ved, havde selskabet på daværende tidspunkt 2 aktionærer. Han kendte ikke aktionærernes identitet.

Afhørte forklarede, at han ikke havde haft fuldmagt/adgang til selskabets konto overhovedet. Han tilføjede på forespørgsel, at Person 48 efter hans opfattelse havde haft fuldmagt til konto.

...

forklarede tiltalte, at han ikke husker, hvad han forklarede til politiet, men han kan godt have forklaret som gengivet. Han tror, at han forinden mødet fik oplysningerne. Han kendte ikke Person 48 personligt, men han tror, at han måske har set hans pas. Han har ikke mødt ham. Tiltalte fik oplysningerne om Person 48 og selskabet fra den administrerende virksomhed. Han kan ikke huske, hvem der gav ham oplysningerne, men måske Vidne 1, Tiltalte 1 eller Vidne 2.

Tiltalte forklarede videre, at han ikke husker at have drøftet ulovlige lån med selskabets revisor. Han har aldrig snakket med revisoren.

Foreholdt forklaring til samme rapport, tillægsekstrakt 8, side 223, 2. afsnit, hvoraf fremgår:

”...

Afhørte havde ingen konkret viden om det nævnte lån, som han først fik kendskab til da årsrapporten skulle godkendes. Oplysningen om det ulovlige lån kom fra revisor. Afhørte vidste ikke hvem der havde taget initiativ til at lånet blev indfriet.

...”

forklarede tiltalte, at han ikke husker, om han har forklaret som gengivet i rapporten. Han har aldrig drøftet noget med revisorerne, så det kan ikke passe, at revisorerne har informeret om det. Det kan godt være, at Virksomhed ApS 1 informerede ham om det, men han kan ikke huske det. Han husker heller ikke at have deltaget i møder om det.

Forholdt forklaring til samme rapport, tillægsekstrakt 8, side 223, 4. afsnit, hvoraf fremgår:

”...

Afhørte kendte Person 6 og Tiltalte 1. Så vidt afhørte ved, er Person 6 fra UK, mens Tiltalte 1 er fra Danmark. Under de få årlige møder afhørte havde deltaget i, var Person 6 og Tiltalte 1 også til stede. Derudover havde aktionærerne og dele af bestyrelsen muligvis også været til stede. Han huskede dog ikke konkret hvem der havde deltaget i møderne og hvad der var blevet talt om.

...”

forklarede tiltalte, at han tror, at det er en misforståelse, og at han måske ik-

ke har forstået, hvad der blev sagt på engelsk, eller at politiet ikke forstod, hvad han sagde, men han har måske talt om årlige møder, måske julefroko-ster og konferencer i deres virksomhed. Han talte ud fra den information, han havde fået fra deres virksomhed før afhøringen. Han vidste ikke noget før, han fik informationen. I bedste fald havde han set en persons pas i forhold til selskaberne. Det han forklarede, havde han fået at vide før afhøringen. Han kan ikke huske, om han lavede en skriftlig indsigelse til politiet i forbindelse med den sag.

Anklageren dokumenterede, at politiet havde udarbejdet en rapport om indsigelse fra de sigtede, Person 6, Tiltalte 2 og Tiltalte 1, tillægs-ekstrakt 8, side 234, bilag 08-20-75-1, og at der i forlængelse af denne lå bl.a. brev af 1. februar 2013 fra Tiltalte 2, tillægsekstrakt 8, side 236, bilag 08-20-75-3.

Tiltalte forklarede, at han har underskrevet dokumentet, men han tror ikke, at det var ham, der sammenfattede dokumentet. Han tror, at det var virksomheden advokat, der udarbejdede det. Han mindes ikke noget om dokumentets tilblivelse.

Forespurgt om hvorvidt brevet, som er dateret 1. februar 2013, og afhøringerne hos politiet, fik tiltalte til at tænke, at der foregik noget ulovligt, forklarede tiltalte, at det gjorde det ikke. Han troede, at det var en normal situation.

Virksomhed K/S 48 siger ikke tiltalte noget.

Anklageren dokumenterede fra tillægsekstrakt 8, side 211, afhøringsrapport af 19. juni 2013, bilag 08-20-60-1.

Tiltalte forklarede, at han ikke husker noget om afhøringen. Han var til afhøring to gange, og det kan godt være, at selskabet blev nævnt i forbindelse med det, men det siger han fortsat ikke noget. Han ved ikke, hvad firmaet Virksomhed K/S 48 beskæftigede sig med.

Foreholdt forklaring til samme afhøringsrapport, tillægsekstrakt 8, side 213, 2. og 3. sidste afsnit, bilag 08-20-60-3, hvoraf fremgår:

”...

Firm. Virksomhed K/S 48 aktivitet omhandlede handel med medicinsk udstyr, som de købe for forskellige lande med henblik på afsætning i Ukraine - og kun Ukraine - ikke eks. Danmark. Det var kun pengene der gik til Danmark, hvor firm. var hjemmehørende. Det var flere i Ukraine ikke tilfredse med.

Firm. Virksomhed K/S 48 handlede ikke med f.eks medicin.

...”

forklarede tiltalte, at han forinden afhøringen blev informeret af deres virksomhed. Han kendte ikke nogen ansatte i selskabet Virksomhed K/S 48.

Foreholdt sin forklaring afgivet til samme rapport, tillægsekstrakt 8, side 212, 2. sidste afsnit, hvoraf fremgår;

”...

Ejeren af firm. var formentlig stadig identisk med Person 49, bosiddende i Ukraine, som afhørte senest havde været i kontakt med for ca. ½ år siden, men afhørte kunne ikke udelukke, at der for sket forandringer om-kring ejerskabet i de seneste 6 måneder.

...”

forklarede tiltalte, at han havde været i Kyiv sammen med Tiltalte 1, hvor han blev introduceret til nogle personer. Han husker ikke, om han i den forbindelse har mødt Person 49. Han mener ikke, at han har mødt ham i Danmark. Han vil ikke påstå, at han har mødt Person 49.

Foreholdt forklaring til samme rapport, tillægsekstrakt 8, side 214, sidste afsnit, hvoraf fremgår:

”...

Ejeren (erne) bor og opholder sig i Ukraine. Nogle enkelte dage på året deltager de i mødeaktivitet i Danmark for at blive opdateret i relevante områder for virksomheden.

...”

forklarede tiltalte, at det godt kan være, at han har sagt det ud fra det, han vidste, idet ejerne i hvert fald en gang om året kom til Danmark, hvor der var konferencer, hvor revisorerne og bankmænd deltog, og man fik det nyeste indenfor lovgivningen af vide. Han har aldrig selv været inviteret til sådan en konference.

Han talte med Tiltalte 1 før afhøringerne, men efter afhøringerne snakkede de normalt ikke om det. Det var sådan en rutine/procedure, de havde.

Anklageren dokumenterede besked af 7. december 2012, 11:01:56 (UTC+0) fra Tiltalte 1 til Tiltalte 2, ekstrakt 12, del 2, side 140, bilag 55-801-01-16 med teksten ” Tiltalte 2, skriv en sms om hvornår man kan ringe tilbage til dig. Vi har haft besøg af strisserne på kontoret, de leder efter dig.... ” .

Anklageren dokumenterede endvidere fra tillægsekstrakt 8, side 204, store afsnit, 1. linje, bilag 08-20-62-1, Rapport Søgning Virksomhed K/S 48, hvoraf fremgår: ”Pa. Person 50 og undertegnede rettede d. 071212 kl. 1000 henvendelse på adressen, Adresse 5, København.”

Tiltalte forklarede, at han ikke kan huske at have talt med Tiltalte 1 om, at

politiet var på besøg på kontoret og ledte efter ham. Det forhold, at han blev bedt om at sige noget bestemt til politiet, fik ham ikke til at tænke, at det, han gjorde, og det, der foregik, var ulovligt. Han kan ikke sige, om han vidste, at tingene, han blev bedt om at sige, var rigtige, men det står i hans arbejdsbeskrivelse, at han skulle repræsentere virksomhederne hos f.eks. politiet, i retten og hos SKAT. Han vidste godt, at al den slags data stod i stiftelsesdokumenterne, og at han havde givet fuldmagt til andre for at varetage forskellige ting. Hans job var at være virksomhedens repræsentant overfor domstole og andre myndigheder. Han vidste ikke, om de informationer, han var blevet bedt om at oplyse, var korrekte, og han havde ikke mulighed for at kontrollere det.

Det er rigtigt, at han er blevet idømt konkurskarantæne. Det var efter, at han havde informeret alle om, at han ikke ville være direktør. Han tror, at det var i 2018. Konkurskarantænen udspringer af et af de selskaber, som han var indsat som nominel direktør i. Konkurskarantænen var gældende i 3 år, og han mener, at han modtog den i 2018, da det er 1-2 år siden, at den er op-hørt. Han har ikke lavet aftale med andre end Tiltalte 1 og Vidne 1 om, at han skulle være nominel direktør i selskaber.

Forsvareren foreholdt tiltalte hans forklaring afgivet til retsbog af 10. oktober 2022, side 3, 3. afsnit, 2.-6. linje, hvoraf fremgår:

”...

fordi Person 1 ikke længere kunne være nominel direktør. Tiltalte blev tilbudt at overtage direktørposten i de selskaber, som Person 1 stod som direktør for. Tiltalte fik at vide, at det var lovligt at gøre det på den måde, og at der ikke foregik hvidvask.

...”

Tiltalte forklarede hertil, at han fik forklaret, at Person 1 havde fået et job i en it-virksomhed, hvorfor han ikke længere kunne varetage opgaven som nominel direktør. Person 1 forklarede også, at han ikke kunne være ejer og direktør på samme tid.

Foreholdt sin forklaring afgivet til samme retsbog side 17, 1. afsnit, 1, 4.-9. linje, hvoraf fremgår:

”...

Der var et par selskaber, hvor tiltalte i starten skulle underskrive nogle andre dokumenter, men det blev tiltalte utilfreds med, fordi det ikke indgik i en nominel direktørs beføjelser. Det var nogle ApS'er, som havde et særligt virke. Der var bl.a. kontrakter og fakturaer, som han skulle underskrive. Man kunne se, hvilke varer der var tale om.

...”

forklarede tiltalte, at der var en virksomhed, der havde specifikt virke med

reservedele, og så var der en anden virksomhed, der handlede med tøj og tas-
ker. Han så ikke nogen af de vare.

Foreholdt sin forklaring afgivet til retsbog af 26. oktober 2022, side 10, 2.
afsnit, de 3 første linjer, hvoraf fremgår:

”...

*Måske blev han bekymret igen i 2014. Det var i forbindelse med afhøringen hos
politiet i 2014, hvor han fik at vide, at han skulle væk derfra, at tiltalte blev
bekymret. Tiltalte besluttede efterfølgende at forlade virksomheden.*

...”

forklarede tiltalte, at det i dag stadig er hans opfattelse, at det var afhøringen i
2014, der gjorde ham bekymret. Det er også hovedårsagen til, at han forlod
virket som nominel direktør.

Foreholdt sin forklaring afgivet til retsbog af 3. november 2022, side 19, næst
sidste afsnit, 1. linje, hvoraf fremgår;

”...

Tiltalte husker en samtale ved Butik, men han husker ikke datoen.

...”

og side 24, 7. afsnit, 2 linjer, hvoraf fremgår:

”...

*Tiltalte 1 was very upset by your comments on 7th of June, 2017 at the Butik in
By 4, when you expressed a willingness to "destroy" Person 1's care-er...*

...”

forklarede tiltalte, der kun har været ét møde ved Butik. Tiltalte kan ikke huske
datoen for mødet, heller ikke selvom af det af mailen fremgår, at det er den 7.
juni 2017.

Forsvareren dokumenterede fra ekstrakt 12, del 1, side 353-354, bilag 52-71-19-
7, mail af 4. september 2016 kl. 07.06 fra Tiltalte 2 til Baupoliti og mail af 5.
september 2016 fra Tiltalte 2 til Person 51.

Forsvareren dokumenterede endvidere fra tillægsekstrakt 8, side 404, bilag 20-
05-01-37, mailkorrespondance mellem Person 43 til Tiltalte 1 på russisk og side
416, bilag 20-05-02-1, hvor de to mails er oversat til dansk.

Tiltalte forklarede, at han kunne sige, at underskrifterne er falske, fordi de er
identiske, og de er lavet ved at kopiere dem og sætte dem ind, fx på side 407 i
tillægsekstrakt 8.

Forevist ekstrakt 10, del 4, side 906, bilag 29-20-02-10, Aftale om oprettelse af NemID for selskabet Virksomhed K/S 36, forklarede tiltalte, at han ikke har underskrevet nogen NemID tilladelse. Han var ikke bekendt med, at de havde hans NemID. Senere så han, at årsregnskaberne var indleveret uden hans underskrift, hvorefter han fik mistanke om, at der var nogen, der skrev under for ham, uden at han vidste det. Det var efter 2014, hvor han begyndte at undersøge, hvordan det kunne lade sig gøre, at årsregnskaberne for 2014 blev indleveret, selvom han ikke havde underskrevet dem.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede tiltalte, at han ikke kan skrive dansk. Han kan læse en lille smule dansk, men han kan godt forstå, hvad der er tale om. I perioden fra 2008-2011 kunne han genkende dokumenter og se, om det var et årsregnskab, fuldmagt eller stiftelsesdokument, men han kunne ikke læse det.

Adspurgt om han ville kunne oversætte og forstå, hvad der stod, hvis han fik forevist et stiftelsesdokument, forklarede tiltalte, at han måske kunne oversætte nogle af punkterne. Han er blevet bedre til dansk gennem perioden fra 2008 til 2016.

Forsvareren dokumenterede fra tillægsekstrakt 8, side 315-316, bilag 08-20-98-4, mail af 19. januar 2018 kl. 20.04 fra Tiltalte 2 til Person 47.

Tiltalte forklarede, at det er tiltalte, der har skrevet det sammen med sin kone. Det er ikke Vidne 1, der har skrevet det, og hun har ikke fortalt ham, hvad der skulle stå.

Foreholdt at der ikke er så mange slåfejl og forsvareren derfor antager, at det ikke er tiltalte, der har skrevet det, forklarede tiltalte, at han kan formulere sig fint på litauisk og russisk og hans kone kan så oversætte det. Vidne 1 kan ikke skrive sådan.

Tiltalte havde på det tidspunkt, hvor det blev skrevet, kontakt med Vidne 1. Han var interesseret i at løse sine problemer, og Vidne 1 var også interesseret i at løse sine problemer. Forespurgt, om Vidne 1 på tidspunktet var blevet sigtet i en sag vedrørende Virksomhed 8, forklarede tiltalte, at det ved han ikke, men han havde hørt, at en virksomhed, som han tror var Virksomhed 9, krævede, at hun skulle betale nogle penge. Han vidste, at Vidne 1 var anholdt i 2018, men han vidste ikke, hvad sagen drejede sig om.

Tiltalte forklarede videre, han fik dokumenterne, som er vedhæftet, fra Vidne 1. Han havde forklaret hende om sine problemer, så hun ledte og fandt dokumenterne i sin indbakke, hvorefter hun sendte dem til ham.

Adspurgt om han var i kontakt med Vidne 1 og drøftede indholdet af mailen af 19. januar 2018 forud for, at han sendte den, forklarede tiltalte

te, at han ikke drøftede mailens indhold med Vidne 1. Han fik en anmodning fra tysk politi, og der var tale om mere end 2 millioner og mange ansatte, hvorfor han begyndte at undersøge, hvor han kunne få informationen hurtigst muligt, hvilket viste sig at være fra Vidne 1. De andre tidligere direktører undgik ham og tillod ham ikke at komme på kontoret, hvorfor hans eneste mulighed var at henvende sig til Vidne 1, der forsynede ham med informationer. Han tror, at informationerne var rigtige.

Han har flere gange været til afhøring hos politiet. I forbindelse med den ene afhøring, hvor Vidne 1 mødte op sammen med ham og ventede udenfor, havde de ikke forud drøftet, hvad han skulle sige.

Vedrørende punkt 6 på side 316 i tillægsekstrakt 8, forklarede tiltalte, at det har forbindelse med den virksomhed i Tyskland, hvor han var indsat som direktør. Adspurgte hvorfor punktet er medtaget forklarede tiltalte, at han fik dokumentet fra Vidne 1, og det kan være, at hun har skrevet til ham, at det ikke var hendes underskrift. Han systematiserede de dokumenter, han modtog fra Vidne 1. Han sad ved siden af, da hans kone skrev mailen. De fik dokumenterne fra Vidne 1 og gennemgik dem. De besluttede, at politiet skulle informeres, hvorefter de forventede, at politiet ville starte en efterforskning. Tiltalte formulerede sig på litauisk, hvorefter hans kone skrev mailen.

Det er korrekt, at Vidne 1 havde modtaget en stævning med et krav.

Vedrørende punkt 7 på side 316 i tillægsekstrakt 8, forklarede tiltalte, at det var relevant for anmodningen om genoptagelsen, fordi man kan se, hvem der sendte e-mails, og hvem der var modtager, samt at Tiltalte 1 havde fået bekræftet, at de bøder, som var blevet udstedt i forbindelse med virksomheden Virksomhed IVS, ville blive betalt, hvilket gerne skulle fremgå af nogle af beskederne.

Adspurgte hvorfor punkt nr. 7 er medtaget i mailen vedrørende beviser for forfalskede dokumenter i hans sag, forklarede tiltalte, at i 2015 var selskaber, som blev administreret af Virksomhed ApS 2, begyndt at forlade Virksomhed ApS 2 og gå over til Virksomhed IVS, og han troede, at informationen ville hjælpe politiets arbejde vedrørende ulovlig brug af hans underskrift og underskriftsforfalskning. Han havde ikke noget med Virksomhed IVS at gøre. Han ville bare sige, at virksomhederne blev administreret af Virksomhed IVS i 2-3 år, hvor de brugte hans underskrift, uden at han havde givet lov.

Vedrørende punkt 7.1 og den efterfølgende sætning på side 316 i tillægsekstrakt 8, og retsbog af 3. november 2022 side 19 og 24 vedrørende møde i Butik, forklarede tiltalte, at Tiltalte 1 ved mødet i Butik bad tiltalte

om ikke at nævne Person 1's navn, da det ville ødelægge hans karriere. Tiltalte sagde, at han ikke ville skjule noget, før hans sag var klaret. Han har ikke skjult noget for politiet, og det, han har fortalt politiet, er rigtigt, medmindre der er sket menneskelige fejl.

Tiltalte kan huske, at han var til afhøring, men han kan ikke længere huske præcist, hvad det vedrørte, og om selskabet Virksomhed K/S 48 blev nævnt.

Foreholdt at det skulle være tilbage midt i 2013, forklarede tiltalte, at anklageren mindede ham om det i formiddags. Han udtalte sig om det sted, han var ansat som nominel direktør. Det var Vidne 1, der var tiltaltes chef i Virksomhed ApS 2 på tidspunktet for afhøringen i juni 2013.

Foreholdt sin forklaring afgivet til afhøringsrapport af 19. juni 2013, tillægs-ekstrakt 8, side 212, de 2 sidste afsnit, hvoraf fremgår;

”...

Ejeren af firm. var formentlig stadig identisk med Person 49, bosiddende i Ukraine, som afhørte senest havde været i kontakt med for ca. ½ år siden, men afhørte kunne ikke udelukke, at der for sket forandringer om-kring ejerskabet i de seneste 6 måneder.

Afhørte påbegyndte for 2 - 3 år siden et ansættelsesforhold hos firm.

Virksomhed ApS 1, e-mail:

Hjemmeside, E-mailadresse 7, tlf. Tlf nr. 8. For ca. 1 år siden overgik aktiviteten til firm. Virksomhed ApS 2, beliggende Adresse 5, København.

Vidne 1 er i dag den daglige leder af Virksomhed ApS 2.

...”

forklarede tiltalte, at han muligvis har forklaret som gengivet i rapporten. Det er muligvis korrekt. Han tror, at Vidne 1 var direktør i Virksomhed ApS 2 på det tidspunkt. Han ved ikke, hvem der fører ejerbogen i selskabet.

Vedrørende punkt 6 på side 316 i tillægsekstrakt 8 forklarede tiltalte, at først var Tiltalte 1 direktør, og derefter var Vidne 1 direktør. Vidne 1 var hans sidste direktør. Adspurgte, hvordan tiltalte kunne vide, at underskriften ikke var Vidne 1's, som anført under punkt 6, forklarede tiltalte, at der blandt de dokumenter også var et, hvor det var angivet, at en underskrift var Person 1's, men som ikke var Person 1's underskrift. Man kunne se, at underskriften var indsat. Han tror, at det var i en underskrift i anpartshaverfortegnelsen for Virksomhed ApS 2. Der var 3 direktører - der var en liste med direktører. Han kan i dag ikke sige, om det var en liste med 3 direktører eller 3 aktionærer, da der er gået så mange år - der var 3 efternavne på dokumentet, han henviste til. Han kan kun huske, at tiltaltes egen underskrift var forfalsket, og hvis politiet

havde lavet undersøgelsen, så ville de kunne se det, men undersøgelsen blev aldrig iværksat.

Foreholdt at der efter advokat Zøllners mening i mailen på side 315-316 i tillægsekstrakt 8 fremgår nogle punkter, som ikke har betydning for, at tiltaltes underskrift er blevet forfalsket og på ny adspurgt om Vidne 1 har været inde over at skrive mailen, forklarede tiltalte, at det har hun ikke. Vidne 1 har alene sendt ham dokumenter, der var vedhæftet den omhandlede mail.

Forevist billede i tillægsekstrakt 8, side 279, bilag 08-20-90-3, forklarede tiltalte, at han ikke ved, hvornår billedet er taget.

Anklageren oplyste, at det ikke kan siges, om billedet var vedhæftet mailen, eller om der alene var et link i mailen til billedet, som er blevet printet herfra og vedlagt sagen.

Adspurgt af advokat Zøllner hvorfor tiltalte sendte billedet, forklarede tiltalte, at den tyske gæld på 2.000.000 fortsat hænger over hans hoved, og han ville gerne undersøge, hvem der misbrugte hans underskrift. I en periode blev den tyske virksomhed administreret af Virksomhed 9, og der var jo nogen, der kendte sandheden om, hvem der misbrugte hans underskrift. Han sendte billedet eller linket sammen med sin anmeldelse til Person 47, da det var én af mulighederne for at finde frem til sandheden om, hvem der misbrugte hans underskrift. Han har selv fundet billedet gennem en googlesøgning, Han ville vise, at der var en virksomhed, Virksomhed 9, der administrerede virksomheder, som misbrugte hans underskrift.

Tiltalte vidste godt, at Virksomhed 9 ejede Virksomhed ApS 2, da han sendte mailen. Han fik også trusler fra London 2 gange. Hvis politiet havde undersøgt det, så havde politiet ud fra ansigterne på billedet kunnet finde frem til, hvem der truede ham.

Foreholdt at advokat Zøllner mener, at han kan dokumentere, at billedet er fra medio 2011 umiddelbart i forlængelse af, at der er indgået aftale om overtagelse af Virksomhed ApS 2, og at billedet har været på internettet siden 2011 og adspurgt om, hvorfor billedet er relevant at sende til Person 47 forklarede tiltalte, at han sendte billedet for at vise, at der var en virksomhed, der hedder Virksomhed 9, som administrerede virksomheder, som forfalskede hans underskrifter, men han bestrider ikke årstallet for, hvornår billedet er taget.

...

Adspurgt af advokat Zøllner forklarede, Tiltalte 2, at han ikke husker at have været til afhøring i december 2012 vedrørende et selskab, der hedder Virksomhed K/S 48. Adspurgt, om han husker, at have været til afhøring i St. Kongensgade på en politistation, som ikke længere eksisterer,

forklarede tiltalte, at han husker at være blevet afhørt to gange det sted, men han husker ikke, hvilke selskaber han blev afhørt om.

Foreholdt tillægsekstrakt 8, side 212, bilag 08-20-60-2, afhøringsrapport af 19. juni 2013, forklarede tiltalte, at han ikke husker, med hvem han drøftede, at han skulle til afhøring, men han drøftede det med nogen fra kontoret. Han husker ikke, om han drøftede det med Vidne 1. Adspurgt, om han drøftede med Vidne 1, hvad han skulle til afhøring om, og hvad han skulle svare, forklarede tiltalte, at han ikke husker præcist, om det var Vidne 1 han drøftede det med, men han vil gå ud fra, at han drøftede det med nogen fra kontoret.

Foreholdt tillægsekstrakt 8, side 213, sidste afsnit, hvor af det blandt andet fremgår:

”...

Afhørte fik ansættelse i firm. Virksomhed K/S 48 for 2 år siden - måske 3 år siden. Ansættelsen som direktør fandt sted samtidig med ansættelsen i Virksomhed ApS 1 - nu Virksomhed ApS 2.

...”

Tiltalte forklarede hertil, at han ikke husker, om han har forklaret sådan til politiet.

Adspurgt af anklageren forklarede tiltalte, at han drøftede den forstående afhøring med en eller anden fra kontoret, men han husker ikke, om det var Vidne 1. Adspurgt, hvem han ellers kunne have drøftet det med, forklarede tiltalte, at det husker han ikke. Han husker, at han drøftede det med nogen og besluttede herefter at forlade virksomheden. Han tror ikke, at det var Vidne 2, han drøftede det med. Han kan ikke udelukke, at han drøftede det med Tiltalte 1. Adspurgt, hvem han blev informeret af inden en afhøring hos politiet, forklarede tiltalte, at det kunne være Tiltalte 1, Vidne 1 og måske Vidne 3. Adspurgt, om der deltog aktionærer fra de selskaber, hvor han var indsat som direktør, når de holdt sociale sammenkomster i Virksomhed ApS 1 eller Virksomhed ApS 3 fx til julefrokoster, forklarede tiltalte, at det husker han ikke, men der var nogle møder. Han har mødt aktionærer i selskaberne, hvor han var direktør. Han var med i Kiev og Moskva for netop at møde nogle aktionærer. Han så også nogle gange nogle mennesker på kontoret, men han er ikke sikker på, om de var aktionærer. Der var nogle møder på kontoret, men de møder deltog han ikke i. Tiltalte var bare til stede på kontoret for at undersøge.

Anklageren dokumenterede

- Tillægsekstrakt 8, side 318, 320 og 323, bilag 11-76-2,
Virksomhed K/S 4, årsrapport for 2008

Tiltalte 2 forklarede, at det ligner hans underskrift på side 323.

Anklageren dokumenterede videre fra:

- Tillægsekstrakt 8, side 326-327, bilag 11-76-2,
- Tillægsekstrakt 8, side 329, 331, 333-334, 338 og 339 bilag 11-76-3, Virksomhed K/S 4, Årsrapport for 2009

Tiltalte 2 forklarede, at det er hans underskrift på side 329.

...

Anklageren dokumenterede

- Tillægsekstrakt 8, side 341, 344-347 og 350-351, bilag 11-76-4, Virksomhed K/S 4, årsrapport for 2010.

Tiltalte 2 forklarede hertil, at det er hans underskrift på side 341.

..."

Vidne 1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at hun er født i Litauen. Hun kom til Danmark i år 2000. Hun er uddannet som psykolog i Litauen. Hun taler litauisk, russisk, engelsk og dansk. Hun har ikke altid heddet Vidne 1, men hed tidligere Navn 5. Hun skiftede navn i 2008 eller 2009. Vidnet er nogenlunde bekendt med de 40 selskaber, sagen omhandler.

Foreholdt anklageskriftets bilag A forklarede vidnet, at hun er bekendt med disse selskaber. Vidnet var klar over, at disse selskaber blev brugt til hvidvask. Selskaberne betalte ikke skat. De skulle ikke beskattes i Danmark. Hun ved ikke, om der var et andet sted, hvor de undlod at betale skat, selvom de burde betale skat, og i givet fald hvor det var.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 27, bilag 04-01-02-1, vidnets forklaring afgivet til retsbog af 15. juni 2022, side 28, sidste afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

"...

Adspurgt af forsvareren, forklarede sigtede, at det fungerede sådan, at kommanditselskaberne ikke var skattepligtige i Danmark, og man kunne ikke i de offentlige registre se, hvem der var de reelle ejere af kommanditselskaberne. Kommanditselskaberne havde ingen aktiviteter i Danmark, men der var aktiviteter i udlandet, herunder Baltikum og Rusland, samt - hvis der blev købt noget - i Tyskland og Kina. Konstruktionen blev lavet for at skjule pengestrømmen for myndighederne, så der ikke skulle betales skat. Sigtede ved ikke, om der er andre fordele ved konstruktionen. Transaktionerne i kommanditselskaberne var skjulte for myndighederne i Rusland og Baltikum. Hun var godt klar over, at der var noget galt med de penge, der strømmede

gennem selskaberne. Konstruktionen var også mærkelig ved, at de som direktører ikke havde adgang til bankkontiene og ikke kunne kontrollere, hvad der foregik i selskaberne.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at det er rigtigt, at hun forklarede sådan i retten. Efter vidnets mening er det korrekt, at konstruktionerne blev lavet for at skjule pengestrømme for myndighederne i Rusland og Baltikum. På daværende tidspunkt vidste vidnet ikke noget, men det gør hun nu.

Vidnet startede med at arbejde i Virksomhed ApS 1 i 2007. Hun var kontorassistent. Efterfølgende blev hun direktør i Virksomhed ApS 2, og det skiftede navn til Virksomhed ApS 3. Da hun arbejdede i Virksomhed ApS 1 fra 2007-2011, vidste hun kun, at selskaberne ikke betalte skat. De skulle ikke betale skat i Danmark, og det var en fordel. Hun vidste ikke, om de betalte skat i andre lande.

Adspurg om vidnet vidste, at konstruktionerne var lavet for at undgå at betale skat, der hvor de skulle betale skat, forklarede vidnet, at hun ikke er ekspert, så hun ved ikke, hvorhenne de skulle betale skat, men konstruktionen var med henblik på at undlade at betale skat. Det vidste hun, da hun arbejdede i Virksomhed ApS 3. De solgte administrationsydelser. Der var ikke forskel på Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 3.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 27, bilag 04-01-02-1, vidnets forklaring afgivet til retsbog af 15. juni 2022, side 29, afsnit 1, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Der var også mærkeligt, at den bogføringsdame, der var tilknyttet selskaberne var Tiltalte 1's kusine, Person 3, fra Sankt Petersborg. Konstruktionen var egnet til at skjule penge og transaktioner, og det vidste både hun og de andre, der var tilknyttet virksomhederne.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at det er rigtigt, at hun forklarede sådan i retten. Vidnet har ikke bogholderviden og kan derfor ikke uddybe det. Konstruktionerne var lavet for at undgå at betale skat.

Adspurg om hvem ”de andre” er, da hun forklarede at ”det vidste både hun og de andre”, forklarede vidnet, at det er hende selv, Tiltalte 1 og bogholderen. Hun tror ikke, at selskaberne betalte skat nogen steder. Det blev der talt om. Der var ikke konkrete samtaler om det, men det var en generel information. Man skulle bruge et skattehul for både at undlade at betale skat i Danmark og i andre lande, men det var ejerne selv, der valgte virksomhedskonstruktionen. Vidnet tror, at man kalder det for en slags skattely. Det var ikke vidnet, der valgte revisorerne til kommanditselskaberne. De havde begrænset information, om hvad der foregik i selskaberne, før årsregnskabet kom. De havde

ikke adgang til bankkonti eller lignende informationer, før årsregnskaberne skulle laves. Vidnet vidste godt, at konstruktionerne omkring selskaberne var egnede til, at man kunne skjule penge i selskaberne på en ikke lovlig måde. Konstruktionen var lavet med det formål. Konstruktionen var lovlig i Danmark. Konstruktionen var lavet sådan, at den tillod, at man ikke betalte skat nogen steder. Vidnet var en almindelig kontorarbejder, så hun fordybede sig ikke i skattemæssige spørgsmål, men generelt set vidste hun godt, at det var det, der foregik, fordi der blev snakket om det generelt på kontoret om det. Tiltalte 1 var vidnets arbejdsgiver, så hun var også med i den generelle snak. Tiltalte 2 indgik ikke i den generelle snak. Der var ikke andre end dem på kontoret, der vidste, at det handlede om, at der ikke skulle betales skat nogen steder.

Virksomhed ApS 1 beskæftigede sig i perioden fra 2007 til 2011 med selskabsstiftelse og selskabsadministration. Administrationen bestod i adresseservice, stiftelse og direktørtjeneste. Tiltalte 2 var direktør i mange selskaber. Vidnet var også direktør i nogle selskaber, ligesom der også var et par stykker mere, som var direktører. Virksomhed ApS 1 udfærdigede ikke fakturaer eller kontrakter på vegne af kommanditselskaberne. Aktiviteterne i selskaberne tog ejerne sig af. En gang om året blev det sendt til bogføring, og det havde de en ansat til. Det var Person 3, der ordnede bogføringen. Person 3 var Tiltalte 1's kusine. Vidnet ved ikke, om Person 3 lavede eller sendte bogføringen. Hun ved, at hun samlede informationen. Virksomhed ApS 1 sendte ikke noget til Person 3. Virksomhed ApS 1 fik årsregnskab og balance fra Person 3 og sendte det videre til revisorerne, men som regel kontaktede Person 3 selv revisorerne. Virksomhed ApS 1 fik regnskaberne direkte fra revisorerne, når de var færdige og skulle underskrives. De fik ikke noget af Person 3. Virksomhed ApS 1 havde ikke adgang til selskabernes bankkonti. Politiet viste vidnet, at Virksomhed ApS 1 havde en samarbejds-aftale med Sampo Bank. Vidnet kan huske, at der var en samtale om det, da hun var hos Virksomhed ApS 1. Vidnet havde en samtale med Tiltalte 1, om at de skulle være Danske Bank-agenter. Vidnet ved ikke, hvad det bestod i. Hun undersøgte det ikke. Vidnet havde ikke nogen opgaver i den forbindelse. Det kan godt passe, at vidnet skulle underskrive noget i den forbindelse.

Foreholdt ekstrakt 5, side 503, bilag 52-28-18-1, russisk samarbejdsaftale, forklarede vidnet, at det var denne, hun fik forevist af politiet.

Foreholdt samme bilag, side 511, underskrift, forklarede vidnet, at det godt kan være, at hun har underskrevet denne. Hun kan ikke huske, konkret hvor-dan det foregik. Vidnet havde ikke kontakt til de ansatte i Sampo Bank. Hun kendte nogenlunde navnene på dem, de arbejdede sammen med på kontoret i Estland eller Moskva. Hun ved ikke, om dem, de havde kontakt til, arbejdede i banken eller på kontoret. Virksomhed ApS 1 havde et kontor i Moskva, hvor der arbejdede to ansatte. Det kan godt være, at det var Person 19 og Person 26, men vidnet husker ikke deres efternavne. Hvis der skulle sendes dokumenter til Moskva-kontoret eller løses små opgaver, var vidnet in-

volveret. Det var selskabernes dokumenter, der skulle sendes. Dokumenterne kunne være vedtægter, stiftelsesdokumenter, paskopier, dokumentation for ejerskab og lignende. Vidnet har ikke haft kontakt med Person 27. Hun har haft kontakt med Person 18 vedrørende dokumenter og selskabs-stiftelse. Person 18 arbejdede i et estisk selskab og var mellemmand mellem Virksomhed ApS 1 og klienterne, som var de direkte ejere. Person 18 var en slags service provider. Hun ved ikke, om Person 18 var ansat i Sampo Bank. Vidnet ved fra avisartikler, at Sampo Bank havde sit eget service provider selskab, og hun ved, at de havde rigtig mange mellem-mænd. Det var ikke gennem sit arbejde, hun vidste det. Vidnet sendte sel-skabsdokumenter til Person 18, men hun har aldrig talt med Person 18. Det var Tiltalte 1, der havde kontakten til Person 18. I starten hav-de vidnet ikke kontakten med kunderne, men senere var det vidnet, der stod for det, hvis der var spørgsmål, der skulle afklares. Tidligere gjorde Tiltalte 1 det, fordi hun var ejer af Virksomhed ApS 1. De havde kontakt til nogle enkelte reelle ejere af kommanditselskaberne, men for det meste gik kontakten gen-nem mellemmændene. Generelt var det Tiltalte 1, der havde kontakt til de reelle ejere, men hvis der skulle sendes noget, kunne medarbejderne også gøre det.

...

Vidnet forklarede fortsat, at Virksomhed ApS 2 blev stiftet for at opdele aktiviteterne. Alt det der havde med klienter og administration at gøre var i Virksomhed ApS 2, og konsultationsydelser og bogføringen blev i Virksomhed ApS 1. Der blev skrevet en overtagelsesaftale mellem de to virksomheder. Vidnet blev direktør i Virksomhed ApS 2, fordi hun var den, der havde arbejdet i fir-maet i længst tid, så Tiltalte 1 tilbød hende det. Da vidnet arbejdede i Virksomhed ApS 2, havde hun de samme arbejdsopgaver som i Virksomhed ApS 1. Tiltalte 1 var stadig i Virksomhed ApS 2, efter at virksomheden blev delt. Tiltalte 1 forblev direktør i Virksomhed ApS 1 og beholdt den del, der havde med konsultationer at gøre. Tiltalte 1 var også vidnets chef i Virksomhed ApS 2, fordi Tiltalte 1 var virksomhedens ejer, og vidnets opgaver var stadig de samme.

Vidnet vidste godt, at Virksomhed ApS 2 blev solgt, men hun vidste ikke til hvem. Hun ved ikke, om den person, hun tænker på, var ejer eller sendt af ejeren, men de fik nyheden om, at virksomheden var solgt. Der kom forskellige folk fra Moskva-kontoret og Kiev-kontoret. Hun har hørt Person 7, og at han skulle være den nye ejer. De fik ikke anden information om salget, end den, Tiltalte 1 gav dem. Tiltalte 1 sagde, at Person 7 var den nye ejer.

Foreholdt forsvarerens, advokat Christian Kirk Zøllners, bilag V, anpartshaverfortegnelse for Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2), forklarede vidnet, at det er hende, der har underskrevet denne. Hun underskrev som direktør på vegne af virksomheden. Hun tror, at dette er den rette ejerbog, idet Tiltalte 1 solgte virksomheden videre.

Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 411, bilag 53-28-01-296, anpartshaverfor-

tegnelse, forklarede vidnet, at man godt kan se, at denne underskrift er en underskriftskopi. Vidnet kan godt se forskel på de to fortegnelser. Der er et ekstra selskab på denne fortegnelse. Det var Tiltalte 1, der ejede virksomheden Virksomhed Ltd. 2. Vidnet ved ikke, hvilken ejerbog der er den rigtige. Vidnet ved ikke, om der skete et salg til Virksomhed Ltd. 2. Hun havde ikke noget med Virksomhed Ltd. 2 at gøre. Hun vidste, at Tiltalte 1 ejede Virksomhed Ltd. 2., da hun havde set dokumenter vedrørende selskabet.

Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 420, bilag 53-28-01-305, anpartshaverfortegnelse med notarstempel, forklarede vidnet, at hun sendte denne ejerbog til notaren. Dette er den seneste version af ejerbogen. Det var denne version af ejerbogen, hun anvendte. Vidnet ved ikke, hvor meget Virksomhed ApS 2 blev solgt for. Vidnet så en kopi af kontrakten, men hun husker ikke beløbet. Hun afleverede ikke en kopi af kontrakten til politiet, men hun havde en kopi af den på sin computer.

Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 425, bilag 53-28-01-311, "Agreement of purchase and sale of shares" af 27. juni 2011, side 430, underskrifter, forklarede vidnet, at hun har haft en kopi af denne kontrakt. Hun fik den fra Kiev-kontoret. Hun husker ikke, hvornår eller hvorfor hun fik denne. Vidnet ved ikke med sikkerhed, om det var Person 7, der var ejer af Virksomhed ApS 2, men Tiltalte 1 sagde, at han ville købe selskabet. Vidnet havde en kopi af et pas på en tysk statsborger, men hun husker ikke navnet. Denne kopi sendte hun til Erhvervsstyrelsen.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 - del 1, side 608, bilag 52-37-19-28, paskopi vedrørende Person 52, og side 601, bilag 52-37-19-21, mail af 24. juni 2016 fra Vidne 1 til Person 53, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Kære Person 53

Mange tak for et rigtig godt og konstruktiv møde.

Tak for god rådgivning.

Som aftalt hermed sender jeg

- Pas kopi for selskabets direktør (Virksomhed ApS 3)

Vidne 1

- Pas kopi for selskabets ultimative ejer Person 54 (...)

” ...

Hertil forklarede vidnet, at hun det var paskopien side 608, hun sendte til Erhvervsstyrelsen vedrørende ejeren af Virksomhed ApS 3. Hun har kun fået en paskopi. Vidnet fik paskopien efter salget. Han var registreret som ejer. Hun

ved ikke, om han var den reelle ejer. Vidnet fik aldrig breve eller mails fra ham. Hun har haft kontakt med Person 7 vedrørende Virksomhed ApS 3.

Tiltalte 1 var på kontoret hos Virksomhed ApS 2 i lang tid efter salget og var chef. Efter salget af Virksomhed ApS 2 var der ingen ændringer i vidnets opgaver, så længe Tiltalte 1 var der. Vidnet blev direktør, da hun overgik til Virksomhed ApS 2. Alle medarbejdere blev overflyttet. Tiltalte 1 bestemte stadig, selvom vidnet var direktør. Det var i perioden fra 2012-2013. Vidnet ved ikke, hvorfor Tiltalte 1 holdt op med at komme på kontoret. Låsen til kontoret blev skiftet, men det var ikke for at forhindre Tiltalte 1 i at komme ind. Årsagen var, at de havde mistet nogle nøgler. De skiftede generelt mail, hvilket medførte, at Tiltalte 1 ikke længere havde mailadgang. Det blev bestemt, at det skulle være sådan, fordi der var problemer med kunderne, men det var ikke vidnet, der bestemte det. Det blev aftalt med kontoret i Kiev. Der var nogle misforståelser med kunderne, som ikke kunne forstå, hvilken virksomhed de hørte under, og hvem der sendte fakturaer. Der var nogle arbejdsmæssige uklarheder. Vidnet kan ikke beskrive det i detaljer. Der var nogle kunder, der var i tvivl, om hvorvidt det var Tiltalte 1 eller Virksomhed ApS 3, de skulle tale med. Der var mange medarbejdere på Kiev-kontoret. Det var ikke Person 7, vidnet havde direkte kontakt med omkring det. Virksomheden ændrede ikke aktiviteter, så opgaverne ændrede ikke karakter.

Vidnet husker ikke, hvornår Tiltalte 1 stoppede med at komme på kontoret, men det var omkring 2012/2013. Det var helt sikkert omkring slutningen af 2012. Tiltalte 1 kom der mindre og mindre. Virksomheden var solgt, men vidnet kendte ikke den aftale, Tiltalte 1 havde om at komme på kontoret. Hun mener ikke, at Tiltalte 1 stoppede med at komme der i forbindelse med en særlig begivenhed. Da Tiltalte 1 stoppede med at komme på kontoret, var de administrative opgaver de samme, men vidnet var direktør for medarbejderne og fik mere ansvar. Vidnet havde kontakt til kunderne, ansvar over for medarbejderne, indsigt i virksomhedens økonomiske forhold, og hun bestemte i det daglige på kontoret vedrørende de mindre spørgsmål. Hvis der var store spørgsmål, var det økonomidirektøren, der bestemte. Økonomidirektøren sad ikke i Danmark, og Økonomidirektøren blev løbende skiftet ud.

Vidnet har ikke modtaget oplæring. Efter Tiltalte 1 stoppede på kontoret, var opgaverne i store træk de samme, men der var ændringer i lovgivningen, så de skulle tilpasse sig, idet kravene var større. Der var nogle ændringer, idet der var flere krav til selskaberne. Der var ændringer i hvidvaskloven, som medførte større krav, så der blev ændret lidt i deres opgaver, men ikke meget. De udbød stadig den samme tjeneste.

Adspurg om vidnet stadig havde kontakt med Tiltalte 1, efter at Tiltalte 1 stoppede med at komme på kontoret, forklarede vidnet, at hun i 2016 henvendte sig til Tiltalte 1 på mail. Hun havde ikke kontakt med Tiltalte 1 efter hun ophørte med at komme på kontoret i slutningen af 2012 og indtil henvendelsen i 2016. Vid-

net har ikke talt med Tiltalte 1 om selskabsadministration, efter at Tiltalte 1 holdt op på kontoret. Tiltalte 1 havde måske kontakt til nogle kunder, som ikke længere blev administreret af Virksomhed ApS 3. Det kan godt være, at Tiltalte 1 havde kontakt til nogle kunder, som blev administreret af Virksomhed ApS 3, men vid-net ved det ikke. Hun husker ikke, om Tiltalte 1 afleverede dokumenter til dem på kontoret. Efter Tiltalte 1 stoppede, kom Tiltalte 2 stadig på Virksomhed ApS 3's kontor. De blev ved med at samarbejde med Tiltalte 2. Vidnet ved ikke, om Tiltalte 2 også samarbejdede med Tiltalte 1. Hun tror ikke, at Tiltalte 2 nogensinde har givet hende dokumenter fra Tiltalte 1. Tiltalte 1 har altid arbejdet hjemmefra, og-så da hun kom på kontoret. Det er sket, at Tiltalte 1 har taget imod penge fra nogle af selskaberne for opgaver, der skulle udføres af Virksomhed ApS 3. Der var misforståelser vedrørende betaling for årsregnskaber. Det er længe siden, så vidnet husker ikke detaljerne, men der var misforståelser, hvor kunderne ikke vidste, hvem de skulle henvende sig til, og hvem der skulle skrive faktura-er. Hun husker ikke, hvornår det var.

Vidnet har hørt navnet Virksomhed K/S 6. Hun kender ikke personligt Person 17, men hun tror, at hun var et mellemlid mellem dem og selskaber-ne.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 – del 3, side 597, bilag 55-810-01-1, korrespondance mellem Person 17 og Tiltalte 1, side 676-677, besked-er af 22. august 2013, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: Tlf nr. 3 Person 17

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Hilsen fra Koratien. Jeg har brug for din hjælp., tak, der er ikke nogen, der er gået i gang med at lukke vores Virksomhed K/S 6

...”

” ...

From: Tlf nr. 3 Person 17

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Og så vil de oveni købet have de penge, jeg har betalt dig. Bekræfte ven-ligst, at vi har betalt det hele. Jeg har brug for en meget hurtig lukning

...”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: Tlf nr. 3 Person 17

Jeg er hos længe - når jeg er færdig, ringer jeg til Vidne 1 med det samme.

Undskyld, Person 3 ved besked om pengene, men hun er på ferie, der er gået noget galt. Sorry! Jeg håber I har en god ferie ;)

... ”

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke husker, om hun havde kontakt med Tiltalte 1 omkring lukning af Virksomhed K/S 6, men ud fra sms'en må hun have haft det. I 2012/2013 var Tiltalte 1 stadig involveret i Virksomhed ApS 3. Det fremgår af sms'en, at Tiltalte 1 arbejdede med virksomhedens kunder.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 – del 6, side 527, bilag 55-830-01-1, korrespondance mellem Vidne 1 Virksomhed ApS 1 og Tiltalte 1, side 886, beskeder af 1. november 2013, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)
To: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

*Vidne 1, hvornår er der realistisk at forvente Transparent Shipping Systems ?
 Jeg ville kunne give det til kunden personligt næste torsdag, hvis det er realistisk... Tiltalte 1*

... ”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)
To: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1 det ikke bliver

Fint, tak! Om nødvendigt kan jeg give dig 500 mere til nominaler, så det ikke bliver nødvendigt at overføre 530 euro til DTj for oktober - tænkt pls over det.. og god weekend!

... ”

Hertil forklarede vidnet, at Tlf nr. 2 var nummeret på hendes arbejdsstele-fon. Hun husker ikke, hvad dette omhandlede, men det ser ud til, at der er tale om et selskab, som blev administreret af Virksomhed ApS 3. Adspurgte til udtrykket "500 mere til nominaler" forklarede vidnet, at det er penge til nominelle direktører. Hun ved ikke, hvad situationen var, herunder om Tiltalte 1's kunde ville købe gennem hende. Hun kan huske, at Tiltalte 1 stadig var der i 2012 og 2013.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 – del 6, side 527, bilag 55-830-01-1, korrespondance mellem Vidne 1 Virksomhed ApS 1 og Tiltalte 1, side 895, besked af 3. juni 2014, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)
To: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

Hej Navn 3! Jeg venter på dit signal ift POA

... ”

Hertil forklarede vidnet, at ”POA” er en fuldmagt. Hun husker ikke, hvad dette vedrørte. I 2012-2014 kom Tiltalte 1 stadig på kontoret. I 2012-2013 kom Tiltalte 1 hele tiden. Hun kan ikke sige præcis, hvornår Tiltalte 1 ophørte med at komme. I 2014 drøftede vidnet og Tiltalte 1 kun enkelte sager med Tiltalte 1. Der var ikke løbende kontakt mellem dem, men de kunne have nogle enkeltstående tilfælde. I denne sms tales der om en fuldmagt vedrørende et selskab. Hvis en kunde henvendte sig til Tiltalte 1, så spurgte Tiltalte 1 Virksomhed ApS 3 om det samme. Da virksomhederne blev delt op, fik Virksomhed ApS 2 alle klienterne, men der var en aftale i kontrakten, om at Tiltalte 1 beholdt konsulenttydelserne og bogholderidelen. Det var svært at afgøre, hvor grænsen mellem de 2 virksomheders opgaver gik, fordi Tiltalte 1 stadig var ejer af begge virksomheder. Det var de samme kunder, man betjente i begge virksomheder, således at Virksomhed ApS 3 administrerede selskaberne, mens Tiltalte 1 rådgav og bogførte i sin virksomhed. Da Tiltalte 1 solgte Virksomhed ApS 2, så det blev til Virksomhed ApS 3, blev kunderne solgt med.

Vidnet husker selskabet Virksomhed K/S 5. Der var en periode, hvor Tiltalte 1's svigerfar, Vidne 7, var direktør, men så ville han ikke mere, hvorefter de ledte efter en ny direktør. Adspurgt om, hvordan det kom i stand, forklarede vidnet, at det er muligt, at vidnet og Tiltalte 1 snakkede om, at de kunne bruge Vidne 7 som direktør, og at Tiltalte 1 tog kontakt, hvorefter han indvilgede i at gøre det. Det kan godt være, at vidnet og Vidne 7 mødtes på notar-kontoret. Det kan godt være, at Vidne 7 blev valgt, fordi der var et ønske fra en kunde om at have en direktør, som ikke var direktør i en masse andre selskaber. De bestemte ikke direkte, at det skulle være Vidne 7, men de ledte efter én, der kunne være det. Vidnet havde ikke direkte kontakt til Vidne 7, før han sagde ja til at være direktør. Kontakten gik gennem Tiltalte 1. Selskabet skiftede både adresse og ejer nogle gange.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 – del 1, side 22, bilag 11-04-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed K/S 5, side 26, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Ny adresse:

Adresse 6, 2300 København S.

...”

Hertil forklarede vidnet, at dette er Tiltalte 1's privatadresse. Det var adresseservice. Hun ved ikke, om Tiltalte 1 fik betaling, for at selskabet havde adresse der.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 – del 6, side 527, bilag 55-830-01-1, korrespondance mellem Vidne 1 Virksomhed ApS 1 og Tiltalte 1, side 868-871, beskeder af 10. maj 2013, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1
To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Godmorgen, ville lige minde om, hvorvidt vi kan bruge Vidne 7 og hvis ja, hvornår kan han tage til notaren i næste uge?
... ”

” ...
From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)
To: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

Godmorgen! Ja, han vil, men kan ikke tage til notaren før på tirsdag. Er det ok?
... ”

” ...
From: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1
To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Ja, fint, han skal have sit pas med. Send mig lige hans adresse, tak
... ”

” ...
From: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1
To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Det er Virksomhed K/S 5. Vi finder ud af betalingen
... ”

” ...
From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)
To: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

Hvilket selskab er det for? har du allerede fået de 500 ekstra fra kunden?
... ”

” ...
From: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1
To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Træk 1000 fra, til Vidne 7 og for adressen.
Tak
... ”

” ...
From: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1
To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Hvis du vil, kan vi lave den [adressen] på Adresse 6

... ”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

Og adresse på Adresse 6?

... ”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

Ik, gør det. jeg får regelmæssig post derfra.

... ”

Hertil forklarede vidnet at det godt kan være, at der gik penge frem og tilbage som betaling for adresseservice. Det ser ud som om, at det var Tiltalte 1, der skulle betale til dem. Der er ikke logik i disse beskeder. Vidnet kan ikke huske, om de har betalt til Tiltalte 1 eller til Vidne 7. Vidnet kan ikke sige, om kunderne betalte til Tiltalte 1, som herefter kunne trække et beløb fra og sende penge videre til vidnet og Virksomhed ApS 3. Vidnet ved ikke, hvordan disse beskeder skal forstås.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 875, besked af 30. maj 2013, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 2 Vidne 1 Virksomhed ApS 1

Vidne 1, har du bestilt digipas til Virksomhed K/S 5 til Vidne 7?

... ”

Hertil forklarede vidnet, at det godt kan være, at ”digipas” er NemID, men hun ved det ikke. Ud fra denne besked kan vidnet ikke svare på, hvad det handlede om. Når de dengang fik lavet NemID, var der en papirversion, og så kunne man få et digipas - et elektronisk lille ur, man brugte i stedet. Hun gætter på, at det er det, det handler om. NemID til selskaberne lå normalt på kontoret, fordi de tilhørte selskaberne. Hver gang NemID blev brugt, stod der direktørens navn.

Tiltalte 2 kom ind på kontoret og underskrev årsregnskaber og forskellige papirer, fordi de skulle bruge direktørens underskrift. Tiltalte 2 underskrev dokumenterne i hånden. Hvis Tiltalte 2 ikke var hjemme, brugte de en kopi af hans

underskrift. Der var nogle underskrevne papirer, og så var der et stempel med Tiltalte 2's underskrift. Vidnet husker ikke, om de både brugte det i Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 3. På et tidspunkt brugte de ikke stemplet, men vidnet fik ham til at underskrive på et blankt dokument, så de kunne printe et dokument på det underskrevne papir. Adspurg om det også er sket, mens Tiltalte 1 har været på kontoret, forklarede vidnet, at det altid foregik sådan.

Vidnet husker ikke datoen for, hvornår Tiltalte 2 stoppede med at arbejde for Virksomhed ApS 3. Tiltalte 2 gav udtryk for, at han ville stoppe. Det skete gradvist. De havde flere samtaler, om at han ville stoppe. Det var problematisk for dem, hvis han skulle stoppe med det samme, fordi de skulle finde en anden, der kunne indtræde i selskaberne i stedet for Tiltalte 2, og det skulle ændres i registret.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 - del 1, side 321, bilag 52-71-13-1, brev af 1. april 2015 til Virksomhed ApS 3 fra Tiltalte 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

DD jeg fratræder min stilling som direktør / ledelsen i alle virksomheder som Virksomhed ApS 3 (tidligere Virksomhed ApS 1) har indregistreret mig som direktør samt fjerne alle registreringer hvor mit navn var involveret si-den året 2007.

Se venligst bilag med alle selskaber.

Med venlig hilsen,

Tiltalte 2

e-mail: E-mailadresse 8

Modtaget af Virksomhed ApS 3

...”

Hertil forklarede vidnet, at hun modtog og underskrev dette, fordi Tiltalte 2 henvendte sig til politiet og Erhvervsstyrelsen. De foretog nogle ændringer i den forbindelse, men hun kan ikke præcisere det.

Tiltalte 2 blev pålagt afgifter fra Erhvervsstyrelsen, hvis årsregnskaberne blev indleveret for sent. Når der blev pålagt afgifter, modtog de penge fra kunderne til at betale afgifterne, for det var kunderne, der var ansvarlige for det. Nogle bøder modtog Tiltalte 2, og nogle modtog selskabet - det var forskelligt. Dem Tiltalte 2 fik, afleverede han til Virksomhed ApS 3. Det var ikke Tiltalte 2's ansvar at betale dem. Hvis de skulle betale afgiften, sørgede de for at betale den. Der var en del, der ikke blev betalt. Tiltalte 2's løn og afgifterne havde ikke noget med hinanden at gøre. Klienten havde ansvaret for at indlevere alle dokumenter til tiden.

...

Vidnet forklarede, at i Virksomhed ApS 1 og i starten i Virksomhed ApS 2 var det Tiltalte 1, der havde kontakten til kunderne. Da vidnet overtog efter Tiltalte 1, var de administrative opgaver de samme, men vidnet fik også nye opgaver, som omfattede ansvar for medarbejdere, kontakt til kunder og indblik i virksomhedens økonomi. Da hun fik kontakt til kunderne, var det mest juridiske kontorer, hun havde kontakt til, og ikke de direkte kunder. Det var mellem-mændene i udlandet, hun havde kontakt til. De havde kun kontakt til et par stykker af de direkte kunder. Den direkte kunde var den reelle ejer. Vidnet havde ikke kontakt til den reelle ejer, når der var en service provider involveret.

Vidnet deltog ikke i de årlige møder i København, der blev arrangeret, da Tiltalte 1 var involveret i ledelsen. Vidnet var heller ikke med til at forberede møderne. Hun ved ikke, hvad der skete på møderne. Adspurgte om der stadig blev afholdt årlige møder med kunderne, da vidnet overtog opgaverne efter Tiltalte 1, forklarede vidnet, at hun ikke kender noget til nogen årlige møder, hvor man mødte kunderne. Vidnet arrangerede ikke nogen lignende møder, men hvis en klient havde brug for at mødes med dem, holdt de et møde, men ellers arbejdede de gennem mellem-mændene og havde ikke direkte kontakt til de reelle ejere.

Da vidnet overtog som direktør, var der ikke tale om nye kunder, når der skulle stiftes selskaber. De snakkede med dem, der bestilte selskabet. Det foregik igennem mellem-mænd. Hvis en klient ville have stiftet et selskab, henvendte de sig til en mellem-mand, som så henvendte sig til Virksomhed ApS 2/Virksomhed ApS 3 på enten mail eller Skype. Vidnet havde dermed kontakt til mellem-mændene. Når de stiftede selskaberne, bestemte kunden, hvem der skulle være komplementar og kommanditist. Hvis der var nogle direkte kunder, der bad om hjælp, hjalp de dem, men ellers var det mellem-mænd, der sørgede for det. Vidnet ved ikke, om det også var kunden, der bestemte, hvem der blev kommanditist og komplementar, inden vidnet blev direktør, for på daværende tidspunkt var det Tiltalte 1, der var direktør. Vidnet havde ikke noget med det at gøre dengang, da hun kun arbejdede med dokumentforberedelse og kørsel til registrering.

Da vidnet overtog som direktør, fik de ikke adgang til bankkonti for de selskaber, de administrerede. De overvågede ikke kundens transaktioner.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 - del 1, side 411, bilag 52-37-02-1, mail af 18. december 2012 fra Virksomhed ApS 2 til Person 5, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Kære Person 5,

Jeg beklager det sene svar, pga. min sygdom. Jeg beklager ulejligheden. Dernæst vil jeg takke dig for nogle rigtig gode spørgsmål. Find venligst det vedhæftede dokumenter.

Hvis du har nogle spørgsmål, er du velkommen til at kontakte mig.

Venlig hilsen

Vidne 1

... ”

Og samme bilag, side 412-413, hvorefter det bl.a. fremgår:

” ...

Kære Person 5,

I forbindelse med Deres anmodning fremsendes hermed :

Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2) som er en konsulentvirksomhed (udbydere af tjenesteydelser til virksomheder) underlagt reglerne i hvidvaskloven. Dette betyder, at vi er forpligtiget til at indhente identitetsoplysninger fra kunderne og at opbevare disse i minimum 5 år fra kundeafholdets ophør.

(...)

Vi fastholder et tæt samarbejde med vores revisorer og vores finansielle partnere, samt en vedvarende kontakt med vores netværk af risikostyrings partnere, samt erhvervs- og kredit informationskilder.

Vi har ikke forretningsforbindelser med kunder, der er politisk udsatte personer, eller som ikke er i stand til at opfylde de standarder, der kræves som en del af Den Europæiske Unions forskellige direktiver om Anti-hvidvask af penge. Derudover udfører vi vores egne dybtgående baggrundstjek til klart at fastslå de provenienser af midler fra alle vores kunder.

Vi registreret hos den internationale AML afdeling af Dansk Erhvervsstyrelse, og samarbejder efter behov med de danske myndigheder for at bekæmpe hvidvaskning af penge.

I forbindelse med oversigt over krav på hvidvaskområdet kan oplyses:

Vi har udarbejdet skriftlige interne regler om:

- kundelegitimation,*
- indberetning,*
- opbevaring af registreringer,*
- intern kontrol,*

- risikovurdering,
- risikostyring, og
- ledelseskontrol og kommunikation
- Tavshedspligt

til at forebygge og forhindre hvidvask og terrorfinansiering. Derudover har vi udfærdige og gennemført uddannelses- og instruktionsprogrammer til medarbejdere i virksomheden.

I samarbejder med vores kunder kræver vi yderlige oplysninger:

(navn, adresse og CPR-nr. eller anden lignende identifikation, hvis den pågældende ikke har et CPRnr.). -- Information om, hvorvidt kunden er en politisk udsat person bosiddende i et andet land.

- Formålet med forretningsforbindelsen og det tilsigtede omfang heraf.
- Løbende overvågning af kundeforholdet og kundens transaktioner.

Som nævnt har vi ikke forretningsforbindelser med kunder, der er politisk udsatte personer, eller som ikke er i stand til at opfylde de standarder, der kræves som en del af Den EU variouos direktiver og hvidvaskloven.

I samarbejder med vores virksomhedskunder overholder vi legitimationskravene:

- Virksomhedskunder Identitet (navn, adresse og CVR-nr. eller anden lignende identifikation, hvis den pågældende ikke har et CVR-nr.).
- Formålet med forretningsforbindelsen og det tilsigtede omfang heraf.
- Ejer- og kontrolstruktur. Reelle ejeres identitet.
- løbende overvågning af kundeforholdet og kundens transaktioner.
- Vedhæfte 4 kundesager

Med venlig hilsen,

Vidne 1

...

Hertil forklarede vidnet, at hun sendte dette til Erhvervsstyrelsen. Det, der står i mailen, er rigtigt. Den løbende overvågning af kundeforholdet og kundens transaktioner foregik ved, at de skulle indhente information om kunden, det vil sige pas, identifikationsdokumenter og adresse, og ellers samarbejdede de med de juridiske kontorer, som sørgede for at tjekke den slags. Regnskaberne blev lavet hos mellemændene, og det blev tjekket. Nogle regnskaber lavede Person 3, og til sidst blev der udarbejdet årsregnskaber, som blev revideret. Deres kunder skulle føre regnskaber, og det blev gjort gennem mellemændene, som tjekkede det, og banken tjekkede det også. De fik altid bekræftede identifikationsoplysninger i forbindelse med oprettelse af et selskab, og så blev det sendt til mellemændene. De kunne godt selv tjekke identitetsoplysninger i forskellige databaser. Efter 2014 tjekkede de også op-

lysninger i forskellige databaser, herunder vedrørende PEP. De registrerede selskaberne, men de tjekkede ikke, hvor pengene kom fra. Det stod banken for. Spurgt til, om de gjorde, som de havde anført: *"Derudover udfører vi vores egne dybtgående baggrundstjek til klart at fastslå de provenienser af midler fra alle vores kunder."*, forklarede vidnet, at mailen blev sendt i 2012, og kravene ændrede sig hele tiden. Det var revisorerne, bankerne og advokaterne, der tjekkede den slags med penge. De tog sig selv af identifikationen af kunden, men de havde ikke den samme adgang til alle tingene, og på daværende tidspunkt var der heller ikke de samme krav. Det var vidnet selv, der skrev mailen. Hun husker ikke, om hun fik rådgivning, forud for at hun skrev mailen. Hun husker ikke, hvem hun i så fald blev rådgivet af. På dette tidspunkt i 2012 var Tiltalte 1 stadig involveret på kontoret. Vidnet husker ikke, om hun snakkede med Tiltalte 1 om brevet.

Vidnet husker ikke Virksomhed IVS.

Vidne 3 arbejdede på kontoret i en periode. Det var Tiltalte 1, der både ansatte og fyrede hende. Det kan godt passe, at vidnet underskrev opsigelsen, fordi hun var direktør, men det var ikke vidnet, der besluttede, at Vidne 3 skulle fyres.

Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 290, bilag 53-26-01-51, opsigelsesdokument af 28. november 2012 vedrørende Vidne 3, forklarede vidnet, at hun ikke tror, at hun udarbejdede denne, men kun underskrev den. På det tidspunkt var det Tiltalte 1, der bestemte over medarbejderne, så det er nok hende, der har givet vidnet den til underskrift.

Vidne 7 fik betaling for at være direktør for Virksomhed K/S 5. Vidnet husker ikke, om Virksomhed ApS 2 betalte ham direkte.

Forevist ekstrakt 7 - del 4, side 189, bilag 53-202-01-7, Excel-ark, 2007-2013, forklarede vidnet, at hun kender dette Excel-ark. Hun husker ikke, hvem der lavede det. Måske var det hende selv, og måske var det en af medarbejderne. Excel-arket indeholder kundernes kontaktoplysninger. De selskaber, der fremgår af Excel-arket, var kunder hos Virksomhed ApS 3. Det var kunder fra Virksomhed ApS 1's tid. Der var både kunder fra dengang, det hed Virksomhed ApS 1, og der var nye kunder, fra da det blev til Virksomhed ApS 3.

Forevist ekstrakt, samme bilag, side 192, hvoraf det bl.a. fremgår, at Tiltalte 1 den 17. januar 2013 står som kontaktperson for selskabet Virksomhed K/S 49, forklarede vidnet, at det var Tiltalte 1, der bestilte Virksomhed K/S 49 hos dem. Det var efter, Tiltalte 1 holdt op med at komme på kontoret. Adspurgt om Tiltalte 1 stadig kunne stifte selskaber hos dem, sådan så Tiltalte 1 var deres kundekontakt, forklarede vidnet, at det kunne være, at kunden henvendte sig til Tiltalte 1, fordi det ikke var dem alle, der vidste, at virksomheden var solgt.

Foreholdt ekstrakt 3 – del 1, side 547, bilag 54-01-22-3, udskrift fra Er-

hvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed K/S 49, forklarede vidnet, at det godt kan passe, at det var hende selv, der var direktør i selskabet. Kunden bestemte, hvem de gerne ville have som direktør. Kunden aftalte med Tiltalte 1, hvem de ville have som direktør. Det kunne godt lade sig gøre, hvis de bad om en anden adresse eller en anden direktør. Når vidnet stod registreret på selskabet, må Tiltalte 1 have talt med vidnet. Vidnet havde ikke nogen kontaktinformationer til kunden.

Tiltalte 2 bestemte ikke selv noget i selskaberne. Vidnet kan ikke svara på, hvem der fortalte Tiltalte 2, hvad han skulle gøre, dengang virksomheden hed Virksomhed ApS 1, for vidnet bestemte ikke noget på det tidspunkt. Da Tiltalte 1 stoppede, var det vidnet, der bad Tiltalte 2 om at underskrive dokumenter. Hun ved ikke, om Tiltalte 2 snakkede med Tiltalte 1 om selskaber, der havde adresse hos Virksomhed ApS 3, om det der skulle underskrives i selskaberne, men det er en mulighed. Tiltalte 1 havde kontakt til klienterne. Hun tror, at der var nogle tidspunkter, hvor Tiltalte 2 ikke ville underskrive. Hun husker ikke de konkrete episoder. Der var flere gange, Tiltalte 2 ikke ville underskrive, men vidnet husker ikke hvor mange gange, og om det var i Virksomhed ApS 1 eller Virksomhed ApS 3. Vidnet ved ikke, om Tiltalte 2 bad om at se nogle varer tilhørende nogle af selskaberne. Adspurg om der på kontoret blev grint af Tiltalte 2, eller antaget at det var en joke i forbindelse med, at han stillede spørgsmål til en turbine vedrørende et selskab, forklarede vidnet, at hun tror, at der var et par gange, hvor situationen var sådan. Det var jo ikke Tiltalte 2's ansvar. Hun ved ikke, om det var en joke, men han stillede spørgsmål om noget, der ikke var hans ansvar eller hans niveau.

Vidnet var ikke til afhøring hos politiet vedrørende Virksomhed K/S 6, men politiet henvendte sig til dem om det selskab. Vidnet har talt med politiet om selskabet. Tiltalte 2 var hos politiet og snakkede med dem alene, men Tiltalte 2 og vidnet var der sammen. Vidnet var ikke direktør i selskabet, men hun vidste mere end Tiltalte 2, og derfor tog hun med hen til politiet. Hun havde ikke talt med nogen, om at hun skulle tage med hen til politiet. Hun aftalte med Tiltalte 2, at de kørte hen til politiet sammen. Man kan ikke sige, at vidnet afviste at hjælpe Tiltalte 2 vedrørende Virksomhed K/S 6, men Tiltalte 1 vidste måske mere om det. Vidnet havde kun viden om mellemænd, mens Tiltalte 1 vidste noget om kontakter og dokumenter. Det er længe siden, så hun husker ikke, om de ting, hun fortalte politiet om Virksomhed K/S 6, også var rigtige. Hun sagde ikke til politiet, at Tiltalte 2 fyrede Virksomhed ApS 3, fordi han var utilfreds med bogføring og regnskab.

Anklageren foreholdt vidnet fra ekstrakt 12 – del 1, side 225, bilag 38-15-01-31, afhøringsrapport af 12. juni 2015 vedrørende Vidne 1, side 226, afsnit 3, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Virksomhed K/S 6 havde været kunde hos Virksomhed ApS 2 fra ca. 2011 til midten af 2012, altså ca. 1,5 år. Samarbejdet mellem Virksomhed ApS 2 og

Virksomhed K/S 6 ophørte, fordi Tiltalte 2, der var direktør, var utilfreds med den service Virksomhed ApS 2 tilbød. Det drejede sig blandt andet om for dårlig administration af regnskaber, således handler der blev foretaget i f.eks. februar måned, først blev bogført hen over sommeren.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke så rapporten efter afhøringen. I Virksomhed K/S 6 var der to direktører, så det kan godt være blevet blandet sammen. Der var også en direktør på Cypern. Det kan være, at politiet har blandet det sammen og har spurgt vidnet om direktøren på Cypern. Der var en periode, hvor Tiltalte 2 var bekymret for, at regnskaberne ikke blev lavet ordentligt. Der var en periode, hvor Tiltalte 2 var bekymret for regnskaberne vedrørende Virksomhed K/S 6. Adspurgt om Tiltalte 2 generelt var involveret i, hvad der stod i regnskaberne, og om de blev lavet til tiden, forklarede vidnet, at det var han, når det var tid til at indlevere regnskaber, og der var tale om store beløb, og der kom bøder. Tiltalte 2 var bekymret for, om regnskaberne blev indleveret til tiden, fordi han ikke ville have, at der kom bøder. Vidnet snakkede med politiet om mange ting, så hun husker ikke, om hun fortalte til politiet, at hun havde fuld adgang til kontiene hos selskaberne, der blev administreret af dem.

Anklageren foreholdt vidnet fra samme ekstrakt, samme bilag, side 226, sidste afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte blev spurgt, om hun selv ejede Virksomhed ApS 2, hvilket hun svarede nej til. På forespørgsel oplyste hun, at Virksomhed ApS 2 var ejet af en tysk statsborger, hun på tidspunktet for afhøringen ikke kunne erindre. Hun lovede at finde ud af det efter endt afhøring. På forespørgsel oplyste afhørte, at hun stod som direktør i en del selskaber. Dette var proforma og primært for, at kontrollere de varer der blev omsat i de firmaer, hun var med til at administrere. Dette for at forhindre hvidvask af penge, ved at kontrollere strømmen af penge. Afhørte oplyste hun var den eneste person i selskaberne, der havde tegningsret. Hun oplyste endvidere, at hun havde fuld adgang til firmaernes konti med mere.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at hun kun havde tegningsret til Virksomhed ApS 3, og hun havde kun adgang til kontoen hos Virksomhed ApS 3. Hun sagde kun til politiet, at hun havde adgang til konti i Virksomhed ApS 2. Hun var hos politiet to gange. Hun havde ikke talt med nogen, om hvad hun skulle sige til politiet. Hvis vidnet manglede noget information, talte hun med Tiltalte 1 om det, men hun husker ikke, om hun talte med Tiltalte 1 om Virksomhed K/S 6, inden hun afgav forklaring til politiet.

...

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at hun var med

til en julefrokost i Kiev. Alle firmaets medarbejdere deltog i den. De fik bare at vide, at det var en julefrokost. Hun tror ikke, de fejrede, at virksomheden var blevet solgt. De fik ikke at vide til julefrokosten, at virksomheden var blevet solgt.

Vidnet har været på en konference eller til et møde i Moskva. Der var mange mennesker med. Vidne 13 og advokat Vidne 14 var der bl.a. Hun mødte Person 7 på konferencen. Person 7 var med til en bespisning i Moskva. Derudover deltog to kvinder fra Moskva-kontoret og et par stykker af dem i bespisningen. Hun husker ikke, om Vidne 13 var med. Hun tror, at Vidne 14 var med, men hun husker det ikke. Hun tror, at hun fløj til Moskva sammen med Vidne 13, Tiltalte 1 og Vidne 14, men hun husker det ikke. Hun husker, at de tog det samme tog til lufthavnen, og at de helt sikker fløj sammen hjem fra Moskva.

Der blev indgået en standardovertagelsesaftale, om at nogle aktiver blev flyttet over i Virksomhed ApS 2. Vidnet blev bekendt med aftalen i 2011. Vidnet bekræftede, at rådgivningsdelen og bogføringsdelen forblev i Virksomhed ApS 1. Rådgivningsdelen bestod i, at Tiltalte 1 ydede konsultation til kunderne. Vidnet ved ikke, hvor stort Tiltalte 1's netværk var, men Tiltalte 1 havde kontakter, for det var hende, der startede virksomheden. Adspurgt om vidnet på et tidspunkt anbefalede Person 7, at de selv stod for rådgivningsdelen til kunderne, forklarede vidnet, at angående administration havde de ikke en eneste medarbejder, som kunne udføre konsultation, så hvis hun sagde sådan til Person 7, så mente hun, at de kunne henvende sig til advokaterne, som kunne yde juridisk bistand, som kunderne efterspurgte nogle gange. Det vil sige, at de så solgte en andens ydelse for et honorar. De ansatte i Virksomhed ApS 2, på det tidspunkt hvor vidnet indtrådte som direktør, var Tiltalte 2, Vidne 2, Vidne 3 og vidnet selv. Så vidt hun vidste, havde Vidne 3 en juridisk uddannelse fra Litauen.

...

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet fortsat, at hun fik at vide af Tiltalte 1, at Vidne 3 havde en juridisk uddannelse fra Litauen. Vidnet ved, at Vidne 3 også er uddannet fra Roskilde Universitet og fra Lund i Sverige. Adspurgt om Vidne 3 ud fra vidnets vurdering ville være i stand til at rådgive kunderne juridisk, forklarede vidnet, at hun ikke ved, hvilket juridisk område Vidne 3 er uddannet i. Så vidt hun vidste var lovgivningen i Danmark sådan, at Vidne 3 efter et stykke tid skulle certificeres i Danmark.

Vidnet blev direktør i Virksomhed ApS 2, ved at Tiltalte 1 tilbød hende at blive direktør, fordi Tiltalte 1 gerne ville fordele virksomhedens aktiviteter. Så længe Tiltalte 1 var der, tog hun sig af faktureringen af kunderne. Officielt stoppede Tiltalte 1 i virksomheden i slutning af 2012 eller begyndelsen af 2013. Da Tiltalte 1 ikke længere var i virksomheden, afhang det af, hvilken ydelse eller kunde det var, om vidnet fakturerede månedsvis, kvartalsvis eller årsvis. Det afhang af ydelsen, om det var en engangsydelse eller en kontinuerlig ydelse, eller om det var et årsregnskab. Den ydelse, hvor selskaberne havde postadresse og

en formel direktør, blev faktureret en gang om året. Der var ad-hoc ydelser. Når man skulle have verificeret dokumenter hos Udenrigsministeriet, blev den slags ydelser løbende afregnet.

Vidnet rapporterede salgstillene til medarbejderne på kontoret i Kiev. Medarbejderne på det kontor skiftede. Hun rapporterede først salgstal til Kiev og derefter til Moskva. Adspurgt om hvem vidnet talte med om omsætningen i Virksomhed ApS 3/Virksomhed ApS 2, forklarede vidnet, at de havde mange finan-sielle direktører. Der var først den ene og så den anden, og hun husker ikke navnene. Rapporteringerne til Kiev var både månedlige, kvartalsvise og årli-ge.

Vidnet ved ikke, hvem der lavede koncernregnskab for Koncern. Hun har aldrig forstået Koncern, og hvordan det hang sammen med regnskabet. Virksomhed ApS 3's årsregnskab var i et register, så Koncern kunne selv hente det. Hun ved ikke, om Koncern bad om en underskrevet kopi.

Udover at vidnet mødte Person 7 i Moskva, mødte hun ham også to gange i London. Første gang var det i forbindelse med, at Person 7 gerne ville se, hvem direktøren var, og anden gang var det en arbejdssamtale. Han havde nogle investeringsprojekter i gang. Vidnet havde ikke adgang til K/S-kunder-nes bankkonti.

Foreholdt anklageskriftets bilag B forklarede vidnet, at hun ikke havde adgang til bankkonti i Danske Bank for nogen af disse selskaber. Der var mange selskaber, der indleverede årsregnskab for sent. Det var størstedelen af selskaberne, der var forsinkede med indlevering af deres regnskaber. Det medførte afgifter fra Erhvervsstyrelsen. Alle afgifter blev sendt til selskabets direktør. Vidnet betalte ikke bøderne personligt, men det var administrators pligt. De skulle sørge for, at kunderne betalte dem. Tiltalte 2 var ansat i Virksomhed ApS 2. Alle medarbejdere fra Virksomhed ApS 1 blev overflyttet til Virksomhed ApS 2. Tiltalte 2 skulle ikke betale for K/S-kundernes opkrævninger. Hvis kunden ikke indleverede årsregnskabet til tiden, var det kundens ansvar. Tiltalte 2 var nominel direktør og var ikke aktiv i selskabet. Systemet var lavet sådan, at selskabets bøder blev sendt til den registrerede direktør. Adspurgt om hvor-for det ikke var Virksomhed ApS 2, der betalte afgiften, forklarede vidnet, at man ikke kan generalisere. Nogle selskaber indleverede ikke til tiden, men når der så kom en bøde, blev de fjernet i systemet. Hun husker et tilfælde, hvor hun sendte bøden til ejeren med DHL, hvor hun havde fået kontakt til ejeren gen-nem mellemmanden, så ejeren kunne betale den. Tiltalte 2 var kun nominel di-rektør og havde ikke noget ansvar i forhold til klienternes selskaber og deres produkter. De havde en aftale med klienterne, om at uanset hvad der skete, så var det dem, der havde ansvaret.

Adspurgt om hvem vidnet synes, var nærmest til at bære udgiften, hvis en kunde nægtede at betale sine afgifter fra Erhvervsstyrelsen, og hverken

Virksomhed ApS 2 eller Tiltalte 2 kunne få dækning af udgiften hos kunden, forklarede vidnet, at det var Virksomhed ApS 2, for det var Virksomhed ApS 2, der ansatte medarbejderen. Virksomhed ApS 2 betalte ikke altid Tiltalte 2's afgifter, fordi der samlede sig rigtig mange bøder i 2014, fordi kunderne ikke leverede til tiden. Nogle gange betalte kunden direkte til hende, og i andre tilfælde sendte vidnet Tiltalte 2 ud til Tiltalte 1. Hvis Tiltalte 1 havde forberedt kundens årsregnskab og havde modtaget en faktura, så sendte vidnet Tiltalte 2 hen til Tiltalte 1. Hun kan ikke svare på, om det gjaldt alle kunder, som ikke havde betalt, for listen af kunder var rigtig lang. Det drejede sig både om 2013, 2014 og 2015, så hun kan ikke sige det generelt.

Adspurgte hvilken form for bogføring Tiltalte 1 udførte i 2014 forklarede vidnet, at en del af kunderne stadig henvendte sig til Tiltalte 1 i 2014. Nogle af kunderne sagde, at Tiltalte 1 havde anbefalet dem at finde en anden service provider end Virksomhed ApS 2. Vidnet husker ikke navnene på de kunder, som Tiltalte 1 bogførte for i 2014. Nogle kunder henvendte sig stadig til Tiltalte 1. Nogen vidste ikke, at virksomheden var blevet solgt. Nogle kunder valgte personen Tiltalte 1 og ikke virksomheden.

Adspurgte om det er rigtigt, at Tiltalte 1 ikke bogførte og lavede regnskaber i 2014 forklarede vidnet, at det er ikke rigtigt. Der var mange selskaber. Vidnet husker ikke, hvilke af de 38 selskaber der indgår i anklageskriftet, Tiltalte 1 bogførte for.

Vidnet var ikke direktør i hele Virksomhed ApS 2's levetid. Efter vidnet blev Vidne 5 direktør, og derefter var der meget udskiftning. Vidne 5 blev direktør i stedet for vidnet, fordi vidnet blev fritstillet. Det var nogle aktionærer fra Panama, der fritstillede vidnet. Panamaaktionærerne var ejere. Vidnet tror ikke, at Person 7 var den ultimative ejer. Vidnet havde mange uoverensstemmelser med Person 7. Hun og Person 7 var uenige om arbejds-metoderne, og i forhold til måden Person 7 betragtede medarbejderne i Danmark. De talte ikke om det i telefonen. Nogle gange skrev de om det, og de mødtes i London. Ellers kommunikerede de igennem andre medarbejdere. Der var mange medarbejdere, og der var stor udskiftning af medarbejderne hos Person 7. Vidnet husker ikke konkrete navne, på hvilke medarbejdere Person 7 kommunikerede igennem. Vidnet blev fritstillet fra Virksomhed ApS 2. Vidnet oprettede derefter sin egen virksomhed i Sverige. Lang tid senere åbnede hun sin virksomhed i Danmark. Det var i 2017/2018.

Vidnet kender virksomheden Virksomhed ApS 7. Det var en rådgivningsvirksomhed, hvor vidnet var ejer og direktør. Virksomheden blev stiftet den 28. august 2014, hvilket var inden den periode, hvor vidnet blev fritstillet. Stiftelsen af Virksomhed ApS 7 havde ikke noget at gøre med vidnets fritstilling i Virksomhed ApS 2.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede forsvarerens, advokat Christian Kirk Zøllners, bilag AV, artikel af Dato 2 2018 fra Børsen ”Titel 2”, side 1-2,

hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Den tidligere direktør for firmafabrikanten Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2), der som selskab blev smidt ud af Nordea på grund af frygt for hvidvask, blev af sin tidligere arbejdsgiver bortvist og siden beskyldt for at gafle fir-maets kunder, der primært bestod af østeuropæiske selskaber med behov for anonyme danske skuffeselskaber med indsatte stråmandsdirektører.

Det fremgår af en række dokumenter sendt til Sø- og Handelsretten, som Børsen har fået aktindsigt i.

Vidne 1, der tidligere hed Navn 5, og hendes selskab Virksomhed ApS 7, blev sagsøgt med krav om erstatning på 6,5 mio. euro svarende til 50 mio. kr., men sagen faldt fra hinanden, da Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2) i juni 2017 gik konkurs.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at dette ikke var årsagen til, at hun blev fritstillet for Virksomhed ApS 2. Vidnet blev stævnet af en jurist i London for et tab på 36 millioner euro, og retssagen foregik ved Retten på Frederiksberg. Virksomhed ApS 3 skulle betale til vidnet, men så gik virksomheden konkurs, og der var en dansk advokat, som repræsenterede Virksomhed ApS 3, og han vidste ikke, at Virksomhed ApS 3 ikke havde en adresse i Danmark. Da Virksomhed ApS 3 gik konkurs, snakkede kurator med vidnet, fordi hun var den eneste direktør, man kunne få kontakt med angående bankkonti og andre ting. Nordea havde lukket deres bankkonti, fordi aktionærerne blev ændret til "det med Panama", og så havde de ikke længere lokale direktører, hvorfor de blev lukket. Vidnet havde ikke en tvist med Person 7 vedrørende konkurrerende virksomhed.

Da vidnet havde ansvaret for Virksomhed ApS 2, blev bogføringen lavet i Sankt Petersborg. Tiltalte 1 indgik aftalerne herom med klienterne. Derefter udførte de fleste kunder deres bogføring selv. Senere prøvede Virksomhed ApS 2 at ansætte en medarbejder, der kunne stå for eller hjælpe med bogføringen. Så henvendte de sig til et bogføringsfirma i Estland. Person 3 var audit supervisor. Man kunne ikke fyre Person 3, for hun var ikke ansat af Virksomhed ApS 2. Vidnet ved ikke, hvilken aftale Person 3 havde med Tiltalte 1. Vidnet husker ikke, hvilke af de 38 selskaber på listen i anklageskriftet Person 3 udførte bogføring for. Vidnet samarbejdede ikke med Person 3, så hun kunne derfor heller ikke afslutte samarbejdet med hende.

Adspurgt, hvorfor vidnet valgte ikke at samarbejde med Person 3, forklarede vidnet, at hun forstod det sådan, at en bogholder skulle vide, hvordan bogføringen blev lavet. Virksomheden blev solgt, og informationer om kunder, pas og andre ting var privat information. Man kunne godt finde nogle andre kvalificerede bogholdere. Hun ved ikke, om Person 3 var selvstændig, eller om hun var ansat i et andet firma. Vidnet har ikke talt med Person 3 om et samar-

bejde.

I den periode hvor vidnet var direktør, kom kundernes bogføring over til revisorerne på samme måde som tidligere. Det vil sige pr. mail. Enten sendte kunden bogføringsmaterialet, eller også sendte de materiale med bilag og balance til en medarbejder hos Virksomhed ApS 2. Herfra sendte de materialet til re-visoren, og hans assistenter kiggede det hele igennem og sagde, om der manglede noget, eller om balancen var i orden. I Virksomhed ApS 2 havde de en medarbejder, som samlede dokumenterne vedrørende de i anklageskriftet nævnte selskaber og sendte materialet videre til revisor, men hun var ikke bogholder og bogførte ikke. Hun var kun ansvarlig for at samle dokumenterne til brug for årsregnskaberne. Hun havde en finansiell uddannelse, så hun kunne godt vurdere, om de havde modtaget det hele, eller om de manglede noget. Nogle kunder havde lavet deres eget regnskab, som var færdigt. Medarbejderen var ikke ansat til at lave bogføring. Fx lavede Person 3 balancen for kunderne, men det gjorde deres egen medarbejder ikke.

Adspurg om hvorfor vidnet erkendte sig skyldig i tiltalen om hvidvask, forklarede vidnet, at selskaberne ikke betalte skat. Vidnet har en del af skylden, fordi der foregik noget ukontrolleret. Hun havde en del af skylden, fordi hun havde ansvaret for at kontrollere og sikre at det ikke udviklede sig. Hun er dømt for forsøg på hvidvask. Vidnet havde ikke adgang til kommanditselskabernes bankkonti i Danske Bank. Der var ændringer i loven i 2012, så selskaberne skulle betale skat et sted. Vidnet er ikke ekspert, så hun ved ikke, hvorhenne de skulle have betalt skat. Vidnet bekræftede, at hun vidste, at konstruktionen i Sankt Petersborg var egnet til at skjule penge eller transaktioner. Der var mange ting, der var mistænkelige i denne her sag. Vidnet havde rigtig meget tid til at gennemtænke sine erfaringer med den viden, hun har nu. Adspurg om hvorfor vidnet erkendte sig skyldig i den samme tiltale, som Tiltalte 1 nægter sig skyldig i, forklarede vidnet, at det gjorde hun, fordi hun besluttede, at hun var skyldig. Det, hun har forklaret om, blev brugt til ikke at betale skat og hvidvask. I 2017 blev der sendt en sag til Danmark fra Tyskland, hvor der ikke var betalt skat for medarbejderne, hvilket bare er ét af eksemplerne. Sagen blev oprettet i 2015/2016, og den blev sendt fra Tyskland til Danmark, hvor den blev overdraget til dansk politi i 2017. Sådan nogle sager var der flere af. Sagen omhandlede ikke et af de 38 selskaber, der fremgår af anklageskriftets bilag B, men det er det eksempel, hun husker. Det var et eksempel på, hvor der skulle betales skat henne. Der er en del selskaber på listen, som også blev nævnt i avisen. Der stod flere artikler i Børsen, om hvad selskaberne blev brugt til. Adspurgt hvad der var afgørende for, at vidnet mente, at hun var skyldig, forklarede vidnet, at det var hendes beslutning, og det forklarede hun i retten.

Kommanditselskaberne havde to ejere - en komplementar og en kommanditist. Alle kommanditisterne og komplementarerne i de 38 selskaber var udenlandske selskaber. Selskaberne var registreret i forskellige lande.

Forsvareren, advokat Christian Kirk Zøllners, henviste til bilag AQ, ”Agreement between the government of the Republic of Cyprus and the government of the Russian Federation for the avoidance of double taxation with respect to taxes on income and on capital”, og vidnet forklarede, at der er mange lande, der har en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Hun kan ikke sige noget om specifikt denne. Hun ved godt, at der var sådan en aftale mellem Rusland og Cypern. Hun ved godt, at de europæiske banker sidst på året sendte resterne til Rusland, og i Rusland var systemet anderledes, så de blev beskattet alligevel. Vidnet er ikke skatteekspert, så hun kan ikke svare på, hvordan beskatningen er, hvis pågældende er bosat på Cypern. Hvis hun skulle rådgive om det, ville hun henvende sig til en ekspert på området. I forhold til beskatning skal man rette henvendelse til en skatteekspert, og så skal man kigge på selskaberne hver for sig, fordi de er konstrueret på forskellige måder. Hun tænkte meget, da hun erkendte sig skyldig.

Vidnet er statsborger i Litauen. Adspurgt om vidnet er bekendt med, at man som udgangspunkt kun afsoner 50 % af tiden i Danmark, hvis man er udlænding, forklarede vidnet, at det er Kriminalforsorgen, der beslutter, om afsoningen skal forkortes. Der er en ny lov, der handler om udslusning, hvor man kommer ud efter første tredjedel af afsoningen af staffen. Det gælder ikke dem, der har en udvisningsdom. Danmark har også en aftale om afsoning i eget land.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at Tiltalte 2 ikke havde en nøgle til kontoret. Han havde ikke adgang til en computer på kontoret. Han havde ikke en arbejdsmailadresse hos dem. Han havde ikke adgang til kommanditselskabernes bankkonti. Han havde ikke kontakt til kunderne/ ejerne af kommanditselskaberne.

Vidnet har selv været nominel direktør i flere selskaber. Da hun blev ansat, blev der sagt til hende, at hun ikke havde noget ansvar som nominel direktør. Der var sådan en stilling. Tiltalte 2 havde ikke noget ansvar som nominel direktør. Det var en tjeneste, de solgte, som gik ud på, at de solgte navn, direktør og adresse, og det havde Tiltalte 2 ikke noget at gøre med. Tiltalte 2 kom kun på kontoret for at underskrive. På kontrakterne stod der for- og efter-navn, og der skulle Tiltalte 2 underskrive.

På et tidspunkt ville Tiltalte 2 ikke være direktør mere, men vidnet husker ikke, hvornår det var. Hun vil ikke kunne sige, om det var lige efter, han havde været hos politiet, men udover at han blev indkaldt af politiet, så begyndte journalisterne også at skrive.

Vidnet indgik et frivilligt forlig med Tiltalte 2, efter at hun var blevet fyret, og efter at de havde kigget bøderne igennem for at se, hvad de kunne gøre ved dem. De betalte nogle af bøderne. Hun kan ikke sige, om hun selv har betalt nogen af bøderne. Hun husker ikke, at der blev overført 60.000 kr. til Tiltalte 2 i 2016. Når Tiltalte 2 kom for at underskrive, blev han også bedt om at under-

skrive nogle blanke sider. De havde altid papirer med hans underskrift på kontoret, så de kunne lave et dokument med hans underskrift. De havde også hans underskrift som stempel. De scannede hans underskrift, så de havde den digitalt. 2014 eller 2015 var det sidste år, hvor Tiltalte 2 underskrev regnskab-ber.

Vedrørende Person 5's kontrolbesøg forklarede vidnet, at der skulle være en medarbejder, der repræsenterede selskabet, og som var ansvarlig for hvid-vask. I de selskaber, hvor Tiltalte 2 var direktør, var det ikke registreret i re-gistret, men det var kun Virksomhed ApS 3, der var registreret, så derfor havde de en pligt. Hun tror ikke, at Tiltalte 2 var orienteret om kontrolbesøget.

Anklageren dokumenterede forsvarerens, advokat Christian Kirk Zøllners, bilag AV, artikel af Dato 2 2018 fra Børsen "Titel 2", side 2, afsnit 7, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...
Hun har overfor kuratoren oplyst, at det ikke er korrekt, at hun havde taget kunderne med over til sit eget firma, men hun mente i stedet, at en del af kunderne allerede i 2015 forlod firmafabrikanten Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2) og gik til selskabets tidligere revisor Revisionsfirma 4, der senere skif-tede navn til Revisionsfirma 5 og gik konkurs.
 ... "

Hertil forklarede vidnet, at hun snakkede med kuratoren i 2016 eller 2017, og hun skulle give ham en masse information om bankkonti m.v., så det kan godt være, at han spurgte om dette. Hun kan ikke sige, om det var i 2012, 2013 eller 2014, at kunderne forlod Virksomhed ApS 3. Det er rigtigt, at det var en person, der havde noget med revisoren Vidne 9 at gøre. Vidnet havde ikke noget at gøre med det, at kunderne kom over til Vidne 9.

Advokat Christian Kirk Zøllner, henviste til forsvarerens, advokat Christian Kirk Zøllners, bilag AR, Endelig afrapportering: Skattely brug og misbrug af kommanditselskaber.

Adspurgt hertil på ny af advokat Christian Kirk Zøllner om vidnet, i forbindelse med at hun erkendte sig skyldig, overvejede, om der kunne være lovlig skattemæssig brug af kommanditselskaberne, forklarede vidnet, at der var mange virksomheder, der kunne bruges til noget, som var legalt, men efter 2011 var der mange ting, der blev anderledes vedrørende bl.a. skattely. For fem år siden kiggede bankerne ikke efter hvidvask, for dengang havde de en fortjeneste ud af det. Nogle UBO'er anvendte juridiske skattespecialister eller revisionsskattespecialister, og andre gjorde ikke. Vidnet rådgav ikke person-ligt om skatteplanlægning. Adspurgt om der var nogen hos Virksomhed ApS 3, der rådgav om international skatteplanlægning vedrørende de 38 selskaber, forklarede vidnet, at for så vidt angår Virksomhed K/S 5 og måske nogle

andre selskaber krævede deres bank hvert år, at de købte sådan juridisk bi-stand. Det havde ikke noget at gøre med at betale skat eller ej, men det var, fordi der blev stillet spørgsmål til dem. Banken gav dem en liste over, hvem der kunne yde juridisk bistand og påtegning.

Adspurgt om det var vidnets opfattelse, da hun var direktør, at de ultimative ejere af kommanditselskaberne havde deres egne skatterevisorer, forklarede vidnet, at hun ikke kendte ejerne, så hun ved ikke, hvem de henvendte sig til. Virksomhed K/S 10 havde en mellemmand. En mellemmand var typisk et juridisk kontor. I Rusland var det nok, at det var et juridisk kontor. Det behøvede ik-ke at være et advokatkontor.

Adspurgt, om det er vidnets opfattelse, at det var juridiske kontorer, der var medlemmænd, og som formidlede kontakten til dem, forklarede vidnet, at ti-den var anderledes. I 2007/2008 kunne alle købe en virksomhed for 1.000 kr. og sælge den for 10.000 kr. Alle virksomheder ville gerne betale mindst muligt i skat, men hvis man dækkede sine aktiver, og aktiverne til sidst ikke findes nogen steder, er det noget andet. Adspurgt om der var nogen af de 38 selskaber i bilag B i anklageskriftet, der dækkede over noget, forklarede vid-net, at man ikke kan finde den ultimative ejer i nogen af selskaberne.
..."

Vidne 2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at hun er født og opvokset i Litauen. Hun gik på musik-konservatoriet i Litauen. Hun flyttede til Danmark i slutningen af 1998. Hun flyttede hertil, fordi hun mødte sin mand. I Danmark er hun uddannet på Ni-els Brock.

Hun har arbejdet hos Virksomhed ApS 1. Hun mener, at hun blev ansat i foråret 2010. Hun fik jobbet gennem en veninde, som hedder Vidne 3. De var til en sammenkomst, hvor vidnet sagde til Vidne 3, at hun godt kunne bruge et arbejde. Vidne 3 sagde, at Tiltalte 1 søgte en medarbejder. Vidne 3 arbejdede ikke i Virksomhed ApS 1 på det tidspunkt, men hun blev ansat senere.

Vidnet husker ikke sine arbejdsopgaver så klart, men det var noget med moms. Der var mange ting. Hun gennemgik nogle mapper og afleverede do-kumenter hos notaren. De havde travlt. Vidnet kørte på cykel, når hun skulle aflevere dokumenter. Hun tog kontakt til en tolk, når noget skulle oversæt-tes. Det var dokumenter, der relaterede sig til selskaber, der skulle oversæt-tes.

På kontoret talte de russisk og nogle gange litauisk. De talte dansk, når de skulle ringe til SKAT, revisorer eller Erhvervsstyrelsen. Tiltalte 1 sagde, at de kunne tale russisk sammen, for så blev vidnet bedre til russisk. De talte også lidt engelsk, men det var vidnet ikke så god til. Tiltalte 1 var lederen af

Virksomhed ApS 1. Tiltalte 1 havde ikke nogen chef. Virksomhed ApS 1 arbejdede med sel-skabsadministration.

Vidnet gik ned med stress til sidst, så hun husker bedst alle de utilfredse kunder. Vidnet sendte ikke fakturaer ud. Hun har ikke set regninger til kunderne. Hun mener ikke, at det var nye kunder, som ringede, når telefonen ringede på kontoret. Revisionsfirma 3 var revisor for dem. Det er rigtigt, at de også brugte Revisionsfirma 2. Hun mener, at det var Tiltalte 1's kusine, der lavede bogføringen. Vidnet skulle aflevere eller hente årsrapporter hos revisorerne. Hun husker, at hun tog hen til Revisionsfirma 3, hvor hun hentede mapper med dokumenter, som skulle underskrives. Det var bogholderen, der sørgede for, at revisorerne fik materialet vedrørende selskaberne. Hun er ikke sikker på, hvem der gav bogholderen materialet. Vidnet tror, at der var drift i de selskaber, der blev administreret hos dem. En dag kom der en chauffør i en lastbil hen til deres kontor og spurgte, hvor han skulle læsse varer af. Chaufføren undrede sig, fordi der var for mange varer, i forhold til den plads der var på kontoret. Det var en fejl, at varerne stod til at skulle leveres hos dem.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 270, bilag 37-03-01-1, afhøringsrapport af 27. maj 2020 vedrørende Vidne 2, side 284, afsnit 4, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt afhørte til om der foregik en drift i nogen af selskaberne, der blev administreret, forklarede afhørte, at det var der ikke. Hun forklarede at den drift der havde været var udfærdigelse af årsrapporter, der skulle laves til tiden for at undgå bøder.

...”

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke kan huske, om hun har forklaret sådan til politiet. Hun husker, at de skulle aflevere årsrapporter til tiden, for at der ikke kom bøder, men hun har ikke sagt, at der ikke var drift i selskaberne. Det var deres virksomhed, der skulle betale bøderne, og derfor var det vigtigt, at årsrapporterne blev afleveret til tiden. Hun ved ikke, hvem Person 55 er.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 297, afsnit 1, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt til hvem direktør Person 55 var, hvilket var den person, der overtog Virksomhed ApS 1 efter Tiltalte 1 den 21. marts 2013, forklarede afhørte, at hun havde hørt, at der var tale om Tiltalte 1's kusines mand.

Afhørte havde ikke set Person 55 på kontoret eller på anden vis.

...”

Hertil forklarede vidnet, at hun genkender navnet, nu hvor hun ser det på skrift. Hun tror, det er rigtigt, at det var Tiltalte 1's kusines mand. Hun er ikke

sikker. Vidnet har aldrig set ham.

Virksomhed ApS 1 skiftede navn til Virksomhed ApS 3, fordi Virksomhed ApS 1 blev solgt. Hun husker ikke, hvornår det blev solgt. De udførte de samme arbejds-opgaver efter skiftet til Virksomhed ApS 3. Vidne 1 blev direktør i Virksomhed ApS 3. Tiltalte 1 stoppede, fordi hun solgte virksomheden. Vidnet stoppede i star-ten af 2015, fordi hun gik ned med stress og ikke kunne klare det længere. Der var for meget arbejde og for mange utilfredse kunder, og Vidne 1 var ef-ter vidnet. Vidnet begyndte at glemme mange ting, og det hele kollapsede, hvilket resulterede i fysiske smerter i vidnets krop.

Vidnet kender Tiltalte 2 fra arbejdet i Virksomhed ApS 1. Tiltalte 2 arbejdede som direktør i de selskaber, som de administrerede. Tiltalte 2's opgaver var at un-derskrive dokumenter, og han lavede ikke andet. Det var forskelligt, hvor of-te han var på kontoret. De ringede efter ham, når der var dokumenter, han skulle underskrive. Vidne 1 bad vidnet om at ringe til Tiltalte 2 for at bede ham om at komme.

Adspurgt om Tiltalte 2 var en rigtig direktør, forklarede vidnet, at dette kommer an på, hvornår man er en rigtig direktør. Når man er direktør, har man et ansvar. Hun har læst i medierne, at Tiltalte 2 var en stråmandsdirektør. For vidnet var Tiltalte 2 en kollega. Person 6 var også direktør. Han var eng-lænder. Vidnet tror, at han arbejdede som taxachauffør. Person 6 var meget af-slappet og havde et godt humør. Hun ved ikke, hvordan han opfattede sin di-rektørrolle.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 270, bilag 37-03-01-1, afhør-ringsrapport af 27. maj 2020 vedrørende Vidne 2, side 285, sidste af-snit, sidste sætning, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...
Det var afhørtes indtryk at Person 6 slet ikke havde forstand på noget i forhold til hans direktørroller.
 ... ”

Hertil forklarede vidnet, at han var meget afslappet. Vidnet var direktør i selskabet Virksomhed K/S 1 i starten, men det kunne hun ikke være, fordi der ikke stod det rigtige navn i hendes pas, efter at hun havde skiftet efternavn, fordi det tog tid. Vidnet blev spurgt, om hun ville være direktør, men det kunne hun ikke på grund af navnet i passet. Vidnet havde ikke lyst til at være direk-tør, for når man underskriver, er man ansvarlig. Vidnet overvejede at sige nej til at være direktør. Der var nok ikke sket noget, hvis hun havde sagt nej, men hun ved det ikke.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 287, afsnit 5, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt til, hvad der ville være sket, hvis afhørte havde sagt nej til at være direktør for Virksomhed K/S 1, forklarede afhørte, at så var hun bange for at hun var blevet fyret fra Virksomhed ApS 1.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at det godt kan være, at hun på det tidspunkt følte, at hun ville være blevet fyret, hvis hun havde sagt nej. Hun husker ikke, i hvilket årstal hun blev spurgt, om hun ville være direktør for Virksomhed K/S 1. Vidnet havde ikke adgang til bankoplysninger for selskabet, da hun var direktør. Hun ved ikke, om der var nogen i Virksomhed ApS 1, der havde adgang til bankkonti. Hun husker ikke, hvor Virksomhed K/S 1 havde adresse henne.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 – del 4, side 655, bilag 11-72-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed K/S 1, side 659, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Navn og adresse:

Virksomhed K/S 1

Adresse 10, By 6

... ”

Hertil forklarede vidnet, at hun mener, at dette var Vidne 3's adresse. Hun ved ikke, hvorfor selskabet havde adresse der og ikke hos Virksomhed ApS 1. Vidnet ved ikke, hvad hun tænkte, om at hun selv skulle være direktør, og at selskabet havde adresse hos Vidne 3. På det tidspunkt så vidnet ikke noget mønster i tingene. Hun var ikke uddannet til at se et mønster. Hun gjorde de ting, hun blev bedt om. Det var nogle rige mennesker, der ejede selskaberne, som de administrerede. Hun er ikke sikker på, om hun mødte nogen af dem. Hun mødte nogle mennesker, men hun ved ikke, om de var ejere eller administratorer. Hun husker ikke navnene på kunderne.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 270, bilag 37-03-01-1, afhøringsrapport af 27. maj 2020 vedrørende Vidne 2, side 287, sidste af-snit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt til, hvilke kontakter, der var tale om, forklarede afhørte, at det var russiske kontakter. Hun kunne kun huske et enkelt efternavn på en af kontakterne: ”Person 56”. Forespurgt til, hvem Person 56 var forklarede afhørte, at Person 56 var omtrent på samme alder som afhørte og var fra Letland. Person 56 var gode veninder med Tiltalte 1 og blev senere gode veninder med Vidne 1.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at hun kan huske at have forklaret sådan. Hun hus-

ker ikke, hvad Person 56 hed til fornavn. Hun var fra Letland.

Tiltalte 1 kom på kontoret, efter hun var stoppet, men vidnet ved ikke hvorfor. Hun spurgte hende ikke. Tiltalte 1 havde altid travlt med et eller andet. Hun er ikke sikker på, om Tiltalte 1 kom med dokumenter, som Tiltalte 2 skulle underskrive.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 277, afsnit 3, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...
 (...) hun mente dog også at Tiltalte 1, efter hun var stoppet, havde været der nogle gange for at sørge for at Tiltalte 2 underskrev dokumen-ter.
 ... ”

Hertil forklarede vidnet, at i dag husker hun ikke, at hun forklarede sådan til politiet, men det kan godt være, at det var sådan.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede ekstrakt 4 – del 4, side 655, bilag 11-72-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed K/S 1, side 659, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...
Direktion:
Vidne 2, den 14.10.2010.
 ... ”

Hertil forklarede vidnet, at hun indtrådte som direktør, ved at hun under-skrev nogle papirer. Hun husker, at hun blev udskiftet som direktør. Det var hendes pas, der var årsagen, fordi hendes gamle efternavn stod i passet og ik-ke Vidne 2, som hun havde skiftet navn til. Det kan godt passe, at det var den 10. december 2010, at Tiltalte 2 overtog som direktør.

Vidnet er uddannet til at spille på et litauisk instrument. Vidnet husker, at hun var med til en julefrokost i Kiev sammen med Tiltalte 1, men hun husker ik-ke, hvornår det var. Hun husker ikke, om der blev sagt, at selskabet var solgt. Efternavn er et russisk efternavn. Hun ved ikke, om det er et normalt forekommet efternavn i Rusland. Hun har ikke mødt nogen ved det navn før.

Adspurgt til hvordan momsindberetningen foregik forklarede vidnet, at hun bare skulle samle deres kvitteringer. Hun ordnede dokumenter, hvilket om-handlede kvitteringer, som hun satte i mapper, vedrørende det Virksomhed ApS 1 købte og solgte. Hun indberettede ikke. Hvis der var regninger, satte hun dem i mapper. Det gjaldt også vedrørende udgifter hos Virksomhed ApS 1. Hun husker ikke, om der var fakturaer, som hun satte i mapper. Hun er ikke sikker på, at hun lavede hele momsregnskabet til skattevæsenet. Man trykke-

de på et link hos SKAT og indberettede et tal. Det var ikke vidnet, der gjorde det. Vidnet indberettede ikke tal. Hun satte kun dokumenter i mapper. At sætte dokumenter i mapper er det, vidnet forstår ved at lave momsindberetninger. Hun tror, der var nogle indberetninger, som skulle indberettes som nul. Vidnet har måske været inde og taste nulindberetninger. Hun gjorde det, fordi hun fik opgaven.

Forespurgt om vidnet ved, hvad moms er, forklarede vidnet, at hun mener, man betaler moms af det, man tjener, og det var det, der skulle indberettes. Adspurgt om, hvorvidt hun var klar over, om det var fordi der ikke var nogen omsætning i Danmark, at hun foretog en nulindberetning for en kunde, forklarede vidnet, at hun foretog nulindberetningen, fordi hun fik opgaven. Hun husker ikke, hvilke selskaber der var tale om, herunder om det var kommanditselskaber, men hun husker, at der var nogle selskaber, hvor der skulle ske nulindberetning. Vidnet husker ikke, om hun har fået tal, hun skulle indberette på SKAT's hjemmeside.

Vidnet gik ned med stress. Der opstod gradvist en dårlig stemning mellem vidnet og Vidne 1. Der var en god stemning, imens Tiltalte 1 var chef. Vidnet var med i Kiev. I starten kunne man ikke mærke så stor forskel på, hvordan virksomheden blev drevet, da Tiltalte 1 var chef, sammenlignet med da Vidne 1 blev chef, men hen ad vejen kom virksomheden til at mangle penge, så når vidnet gik til notaren, måtte hun bruge sine egne penge til at betale notaren. Hun fik at vide, at der ikke var nogen penge i virksomheden. Vidne 1 sagde bare, at vidnet måtte arbejde bedre og huske bedre. Vidnet var ikke så god til at huske. Vidnet ved måske, hvem Person 7 er. Vidnet vidste ikke noget om, at Person 7 skulle have stævnet Vidne 1.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at Tiltalte 2's opgaver på kontoret var at underskrive alle mulige dokumenter. Det er det eneste, vidnet har set Tiltalte 2 gøre på kontoret. Dokumenterne var klar til Tiltalte 2, når han skulle underskrive dem, og ellers skulle hun printe dem. Tiltalte 2 underskrev der, hvor hans navn stod. Da vidnet stoppede i 2015, var der tale om, at Tiltalte 2 skulle stoppe som direktør. Der var dårlig stemning. Vidnet husker, at Tiltalte 2 var til samtale hos politiet i 2014. Vidnet spurgte Tiltalte 2, om hvordan det gik, men han var stille. Hun husker ikke, hvornår det var, men hun husker, at der var en periode, hvor han ikke længere ville være direktør. Der var problemer med nogle selskaber. Hun foreslog, at de skulle gå til notar og få det ændret.

Da vidnet var ansat i Virksomhed ApS 1, kom der advokater, revisorer og enkelte folk fra banken på besøg på kontoret. Når der kom advokater og revisorer på besøg, tænkte vidnet selvfølgelig, at det, der blev lavet, var i orden.

På ny adspurgt af anklageren forklarede vidnet, at stemningen ændrede sig, og tingene ændrede sig, efter at Vidne 1 blev direktør. Vidnet husker ikke, hvilket årstal det var. Virksomheden blev til Virksomhed ApS 3 i 2011, så det

var måske der, men hun husker det ikke.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 270, bilag 37-03-01-1, afhøringsrapport af 27. maj 2020 vedrørende Vidne 2, side 297, afsnit 3, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt om der skete nogen ændring i på arbejdet efter at Virksomhed ApS 1 var blevet til Virksomhed ApS 3, forklarede afhørte at der skete ikke no-gen større ændring før Vidne 1 overtog direktørrollen for sels-kabet ca. i år 2014. Der var tale om en glidende overgang, hvor Tiltalte 1 stille og roligt forsvandt mere og mere. Forespurgt til, hvordan det kunne være at hun forsvandt stille og roligt, forklarede afhørte at det muligvis var på grund af de ting man kunne se i pressen.

...”

Hertil forklarede vidnet, at hun måske husker, at hun forklarede sådan til politiet. Hun mener, at Vidne 1 tog over før 2014.

Adspurgt på ny af advokat Christian Kirk Zøllner om vidnet ved, om Vidne 1 blev kærester med Vidne 15 fra Erhvervsstyrelsen, forklarede vidnet, at hun husker, at Vidne 15 var på kontoret for at vise dem, hvordan det nye system virkede. Det var tæt på det tidspunkt, hvor vidnet stoppede der. En ny ansat var til stede sammen med vidnet og Vidne 1. Det var efter arbejdstid, og det var en overraskelse for vidnet, at det skulle foregå der. Vidnet skulle nå til hudlæge med sin søn, men fik at vide af Vidne 1, at hun skulle være der for at se systemet. Vidnet ved ikke, hvordan det kom i stand, at Vidne 15 skulle vise dem systemet. Vidnet blev der ikke, da hun var nødt til at gå.

...”

Vidne 3 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

” ...

Vidnet forklarede, at hun har skiftet navn fire gange. Hun har tidligere heddet Navn 2. Hun husker ikke præcis, hvornår hun stoppede med at hedde Navn 2, men det er nogle år siden. Hun er født og opvokset i Litauen. I Litauen blev hun uddannet som jurist og arbejdede i et firma, og i en periode arbejdede hun i en bank. Hun arbejdede i banken i 2-3 år. Hun flyttede til Danmark i 1996/1997, fordi hun blev gift med en dansk mand.

Efter hun flyttede til Danmark, læste hun på RUC. Hun husker ikke, hvad uddannelsen hed, men det var en samfundsvidenskabelig uddannelse. Hun læste også på et universitet i Lund i Sverige. Det var en videnskabelig uddannelse vedrørende EU-politik. Hun lærte dansk, inden hun tog uddannelserne, og hun startede uddannelserne lige derefter. Hun startede med at arbejde hos Advokatfirma 1. Det var et studiejob, hun havde, imens hun studerede i Danmark. Da hun var færdiguddannet på universitetet, blev hun ansat i

Danske Bank. Hun husker ikke det præcise årstal, men det var omkring 2005/2006. Der arbejdede hun i ca. 7 år. Hun var ansat som backoffice-medarbejder. Afdelingen afsluttede handler med aktier og obligationer.

Derefter blev hun ansat hos Virksomhed ApS 2. Hun husker ikke datoen, men det var i 2011 lige før jul. Hun stoppede i Virksomhed ApS 2 i september 2012 ifølge hendes opsigelse. Hun skiftede til Virksomhed ApS 2, fordi det blev varslet, at backoffice-afdelingen skulle nedlægges i Danmark og flyttes til Litauen, så vidnet stod til at miste sit arbejde. I dag arbejder vidnet hos Nordea, hvor hun blev ansat omkring 2015. Hun udarbejder due diligence. Det vil sige, at hun undersøger information og dokumentation, som banken allerede har, og indhenter yderligere information om eksisterende og potentielle kunder. Det er en del af bankens egenkontrol for at undgå hvidvask. Efter at vidnet blev ansat i Nordea, er hun blevet uddannet som anti-money laundering specialist og har et certifikat. Hun har haft den samme stilling i Nordea i hele sin ansættelsesperiode. Uddannelsen var via ACAMS, hvilket står for Association of Certified Anti-Money Laundering Specialists. Sådan som vidnet forstår det, er det en organisation af folk, der har certifikatet. Dem, der er med i organisationen, er uddannet inden for anti-money laundering eller ønsker at blive det.

Virksomhed ApS 2 var et firma, som rådgav personer og selskaber med skatteop-timering. Sådan forstod vidnet formålet med selskabet. Vidnet har ikke arbejdet i Virksomhed ApS 1. Hun har hørt om Virksomhed ApS 1. Hun hørte, at Virksomhed ApS 1 var en forløber til Virksomhed ApS 2, og i forbindelse med salget af virksomheden skiftede det navn til Virksomhed ApS 2. Det var Tilalte 1, der formidlede vidnets ansættelse i Virksomhed ApS 2. Vidnet blev interviewet til job-bet og fik det. Hun blev interviewet af Person 7. Vidnets job-beskrivelse var at være "relationship manager". Da hun startede i virksomheden, ventede hun på oplæring. Hun ved ikke, hvem der skulle lære hende op. Hun fik ikke nogen oplæring. Hun husker ikke sin første arbejdsdag, eller hvem der tog imod hende.

Vidne 1 og en anden litauisk kvinde, Vidne 2, var på kontoret, da hun startede. Tilalte 2 var ikke på kontoret. Vidnet har set ham nogle gange på kontoret. Tilalte 1 var ikke på kontoret, men hun kom der nogle gange. Tilalte 1 havde ikke sin daglige gang på kontoret, da vidnet startede i 2011. Hun husker ikke, hvor ofte Tilalte 1 var på kontoret. Hun ved ikke, om Tilalte 2 var ansat i firmaet.

Vidnet kendte Tilalte 1 privat. Hun lærte hende at kende i forbindelse med, at de lærte dansk på skolen. De blev gode veninder. Det var de også, da vidnet blev ansat i 2011. Vidnet har på nuværende tidspunkt ikke set Tilalte 1 i mange år. Hun husker ikke, hvornår de stoppede med at ses. Hun husker, at hun så Tilalte 1 efter sin mands dødsfald i 2018. Hun husker ikke, hvorfor hun og Tilalte 1 mistede kontakten. Det løb nok bare ud i sandet.

Vidnet har ikke arbejdet sammen med Tiltalte 1. Vidnet ved ikke, hvorfor Tiltalte 1 kom på kontoret. Vidne 2 arbejdede på kontoret ligesom vidnet, men de lavede ikke det samme. Vidnets arbejde bestod mest i at være bud. Hun kørte på cykel hen til Erhvervsstyrelsen og til Revisionsfirma 3 for at aflevere dokumenter. Vidnet afleverede og hentede dokumenter hos Revisionsfirma 3 og afleverede efterfølgende dokumenter hos Erhvervsstyrelsen. Hun deltog i konferencer samt undersøgte lister med firmaer i Ukraine, som de kunne samarbejde med. Det var en liste over advokatkontorer og revisionsvirksomheder, som vidnet lavede, med henblik på kontakt. Hun husker ikke, hvad formålet med listen var, men hun tror, at det var for at få nye samarbejdspartnere, der kunne skaffe dem nye kunder.

Dokumenterne, som vidnet kørte med, fik hun af Vidne 1. Vidne 1 var direktør i selskabet. Vidnet fik nogle arbejdsopgaver af Vidne 1. Det kunne også være Tiltalte 1, der gav hende opgaver. Tiltalte 1 var tidligere ejer af virksomheden, og hun ejer af moderselskabet. Vidnet husker ikke, hvad moderselskabet hed. Navnet Virksomhed ApS 3 er bekendt for vidnet, men hun husker ikke, hvornår Virksomhed ApS 2 skiftede navn. Hun kan ikke sige, hvor mange arbejdsopgaver der kom fra henholdsvis Vidne 1 og Tiltalte 1. Hun tror, at hun også fik arbejdsopgaver fra Person 7, men hun er ikke sikker. Hun så Person 7 nogle gange og fik mails fra ham, men ellers havde hun ikke kontakt med ham.

Vidnet og Vidne 2 var ikke veninder, men de var begge ansat i samme firma. Vidnet husker svagt, at hun har mødt Vidne 2 i privat sammenhæng, hvor hun fik at vide, at Vidne 2 søgte job, og så formidlede vidnet kontakten til Tiltalte 1. Vidnet havde en god relation til Tiltalte 1, imens hun arbejdede i Virksomhed ApS 2. Vidnet tror ikke, at hun blev udnyttet af Tiltalte 1. Hun ved ikke, om Tiltalte 1 sendte mails i vidnets navn.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 301, bilag 37-04-01-1, afhøringsrapport af 18. juni 2020 vedrørende Vidne 3, side 332, afsnit 3-5, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt, hvorfor Tiltalte 1 var snu, forklarede afhørte at der nu kørte mange historier og scenarier i hendes hoved, og afhørte følte simpelthen, at Tiltalte 1 havde udnyttet afhørtes navn, identitet, loyalitet og deres venskab. Dette skulle nu ses i lyset af, hvor alt det her bevismateriale i form af e-mails var blevet forelagt for afhørte.

Afhørte og Tiltalte 1 skiltes ikke som uvenner, men deres venskab ebbede bare ud. Forespurgt, hvorfor afhørte troede, at deres venskab ebbede ud, forklarede afhørte, at det var fordi, at Tiltalte 1 havde udnyttet afhørte.

Sådan tænkte afhørte nu efter at have læst e-mailsene, hvor der var nævnt det med at ”oplære Vidne 3 – regnskaber – lønninger”. Afhørte kendte intet til Vidne 1's eller Vidne 2's løn, og når afhørte ikke havde kendskab til det, hav-

de hun heller ikke skrevet sådan en e-mail. Derfor kunne det heller ikke være afhørte, som havde sendt alle e-mailsene, hvor Vidne 3 var afsender.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke husker at have forklaret sådan til politiet. Hun husker ikke at have gennemlæst afhøringsrapporten. Vidnet kunne ikke underskrive eller sende mails, hvor der stod noget om regnskaber eller lønninger. Hvis Tiltalte 1 skrev mails i vidnets navn, så sidder vidnet også i dag med en følelse af at være blevet udnyttet.

Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 285, bilag 53-26-01-13, russisk brev, og side 286, bilag 55-26-01-6, dansk oversættelse af det russiske brev, forklarede vidnet, at hun kan ikke huske eller bekræfte, at hun har skrevet det russiske brev. Der er flere ting i brevet, der undrer hende. Det undrer hende, at det er Virksomhed ApS 1 og Adresse 3, der står anført i brevet, for vidnet arbejdede for Virksomhed ApS 2, som havde kontor på Adresse 5. Vidnet har aldrig arbejdet på Adresse 3. Hun kan ikke huske at have underskrevet breve som Senior Client Manager. Det ville være mærkeligt, hvis vidnet underskrev sig som værende Senior Client Manager.

Vidnet husker, at der var et selskab, der havde adresse på vidnets private adresse. Hun blev spurgt af Tiltalte 1, om Tiltalte 1 kunne flytte selskabets adresse til vidnets private adresse, og det sagde hun ja til. Hun ved ikke, hvad formålet var, med at selskabet skulle have adresse hos vidnet. Det er muligt, at vidnet spurgte ind til det, men hun husker ikke, hvad forklaringen var. Det er muligt, at vidnet betalte med sit eget kort for noget, som Virksomhed ApS 2 eller Virksomhed ApS 3 skulle have betalt for, når hun cyklede rundt til bl.a. Erhvervsstyrelsen, men hun husker det ikke i dag.

Anklageren dokumenterede tillægsekstrakt 1, side 158, bilag 53-26-01-21, mail af 18. juni 2012 fra Virksomhed ApS 2 til Tiltalte 1, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Kære Tiltalte 1,

jeg har betalt med mit kort 2 steder - EogS og UM.

Være venlig at overføre DKK 1270 til min konto Konto nr.

På forhånd tak – Vidne 3

See vedhæftede filer

... ”

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke husker, om hun sendte denne mail. Det

er mange år siden. Hun tror, at "UM" står for Udenrigsministeriet. Vidnet kunne godt have haft et udlæg og så bedt om at få pengene.

Anklageren dokumenterede tillægsekstrakt 1, side 175, bilag 55-26-01-14, mail af 18. juni 2012 fra Tiltalte 1 til Virksomhed ApS 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...

Vidne 3, kan du vente til den 27 juni og få cash? Jeg har ikke lyst til at lave en overførsel fra Virksomhed ApS 1 til dig, for hvis SKAT tjekker dem igen, vil du ikke blive glad for deres interesse for dig...

..."

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke husker, hvordan hun forstod det i 2012. Vidnet vil ikke sige, at Virksomhed ApS 3 var et godt sted at arbejde, men hun husker ikke, hvilke følelser hun havde omkring at arbejde der. Hun husker, at hun var til et ubehageligt møde i Ukraine. Hun husker svagt, at hun var i Ukraine i forbindelse med en firmarejse til en konference. Vidnet havde et møde, hvor hun blev inviteret hen til selskabet, hvor der var en person, der hed Person 12. Hun husker ikke, hvad hun spurgte om, men det var et ubehageligt møde. Det var vidnets opfattelse, at vedkommende arbejdede for Virksomhed ApS 2's moderselskab. Vidnet husker ikke, hvorfor hun skulle til samtale med hende, eller hvad det handlede om. Oplevelsen var ubehagelig, fordi lokalet var meget småt ligesom et kælderlokale, og borde og stole var sammenpres-sede. Da vidnet kom ind i lokalet, forlod de andre medarbejdere lokalet, så vidnet var alene med personen ved bordet. Vidnet husker en følelse af, at det var som et forhør, men hun husker ikke, hvad hun blev spurgte om. Hun ved ikke, om det var, fordi det var så ubehageligt, at hun ikke husker, hvad der blev sagt. Hun husker ikke, hvad anledningen til samtalen var.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 301, bilag 37-04-01-1, afhøringsrapport af 18. juni 2020 vedrørende Vidne 3, side 337, afsnit 6, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...

Foreholdt, hvorfor afhørte brugte ordret præcis og nikkede meget med hovedet i forhold til at afhørte ikke var ansat i særlig lang tid, forklarede af-hørte, at hun efter en eller anden tur til Ukraine stillede nogle spørgsmål. Afhørte huskede ikke om hun spurgte Person 12 eller Person 7, men ud fra spørgsmålene havde afhørt gjort et eller andet, som var uønsket.

..."

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke husker, at hun forklarede sådan til politi-et. Hun stoppede i Virksomhed ApS 3, fordi hun blev fyret. Hun husker ikke begrundelsen, men der står i afskedigelsesbrevet, at de nedlagde hendes stilling. Hun husker ikke, om det var hendes opfattelse, at den begrundelse var rigtig. Opsigelsesbrevet var underskrevet af Vidne 1.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at hun arbejdede i Virksomhed ApS 2 i mindre end et år. Vidne 1 var direktør i Virksomhed ApS 2. Vidnet så virksomhedens struktur på hjemmesiden, hvor der stod, at Tiltalte 1 var i ledelsen af moderselskabet. Det var, imens vidnet var ansat, at hun så det. Vidnet har ikke andre oplysninger om, at Tiltalte 1 var i ledelsen af moderselskabet. Vidnet husker ikke, om hun spurgte Tiltalte 1 om det, men vidnet kiggede på hjemmesiden. Vidnet havde kendt Tiltalte 1, siden hun lærte dansk, så de havde kendt hinanden i rigtig mange år. Hun husker ikke årstallet.

Vidnet fik at vide, at Person 12 arbejdede for Person 7, så det var en af Person 7's medarbejdere, vidnet var til møde hos i Kiev. Hun husker ikke, om hun talte med Tiltalte 1 om samtalen i Ukraine. Det var en usædvanlig situation, idet alle medarbejdere forsvandt fra lokalet, da vidnet trådte ind til samtalen i Kiev.

Vidnet er gudmor til Tiltalte 1's barn. Hun husker ikke, om hun fortalte Tiltalte 1 om oplevelsen i Ukraine. Det skete, imens vidnet var ansat i Virksomhed ApS 2. Hun husker ikke, om det var i starten eller slutningen af ansættelsen. Det var i forbindelse med hendes ankomst til Ukraine, at samtalen fandt sted.

Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 285, bilag 53-26-01-13, russisk brev, og side 286, bilag 55-26-01-6, dansk oversættelse af det russiske brev, forklarede vidnet, at hun ikke husker dette brev. Formålet, med at vidnet deltog i konferencer, var at promovere Virksomhed ApS 2. Vidnet fik at vide, at hun skulle deltage i konferencen. Hun husker ikke, om det var en del af jobbeskrivelsen og ansættelsesbrevet.

Det var Tiltalte 1, der fortalte vidnet, at hun blev opsagt. Den oplysning måtte komme fra ledelsen. Adspurgt om vidnet blev opsagt på grund af en diskussion med Vidne 1, forklarede vidnet, at hun ikke kender til en diskussion.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at hun mødte Tiltalte 2 på kontoret, imens vidnet arbejdede i Virksomhed ApS 2. Tiltalte 2 var direktør i flere selskaber. Vidnet så Tiltalte 2 på Virksomhed ApS 2's kontor. Tiltalte 2 talte med Vidne 1, når han ankom. Hun husker, at Tiltalte 2 nogle gange havde håndværktøj på, når han kom på kontoret. Hun husker ikke, om hun så ham underskrive dokumenter.

Advokat Henrik Stagetorn dokumenterede ekstrakt 1, side 301, bilag 37-04-01-1, afhøringsrapport af 18. juni 2020 vedrørende Vidne 3, side 308, afsnit 1, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt, hvilken rolle Tiltalte 2 havde som direktør, forklarede afhørte, at Tiltalte 2 ikke sad på kontoret. Tiltalte 2 var en ægte håndværker, som kørte i en håndværkerbil. Tiltalte 2 kom forbi kontoret for at underskrive dokumenter.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at det er korrekt, at Tiltalte 2 ikke sad på kontoret, og at vidnet så Tiltalte 2 i håndværkertøj og så ham køre i en håndværkerbil.

Advokat Henrik Stagetorn dokumenterede fra samme bilag, side 308, afsnit 3, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Det var afhørtes opfattelse, at Tiltalte 2 rolle var at komme ind og skrive un-der på papirer.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke husker, om hun forklarede sådan til politiet. Det var vidnets opfattelse, at Tiltalte 2 underskrev dokumenter på kontoret.

Adspurgt på ny af anklageren, foreholdt ekstrakt 1, side 301, bilag 37-04-01-1, afhøringsrapport af 18. juni 2020 vedrørende Vidne 3, side 337, afsnit 7, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt om afhørte gjorde sig upopulær ved at stille nogle spørgsmål, svarede afhørte, at det var et faktum, at der var et dokument - som en eller anden person bad afhørte om at underskrive – men da afhørte nægtede, gik det hurtigt med, at afhørte blev fritstillet.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke husker, om hun har forklaret sådan til politiet. Hun husker ikke, om dette skete. Hun husker ikke, om der foregik noget hos Virksomhed ApS 3, som ikke burde foregå, fx snyd eller lignende.

Anklageren dokumenterede tillægsekstrakt 1, side 166, bilag 53-26-01-29, russisk mail, og side 177, bilag 55-26-01-16, dansk oversættelse af den russiske mail, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Kære veninde,

jeg kunne ikke svare dig i morges, da jeg var til træning.

Jeg har allerede beklaget mig over for dig, at jeg ikke ved hvad jeg skal gøre med de her invoices, hvordan der skal ændres i dem [eller: laves om, MBE/984]. Du ved jo, at jeg ikke kan snyde, selv ikke staten...

Jeg sender dig alle de invoices, som jeg har ændret i [eller: lavet om, MBE/984]. Se på dem. Vi ses i aften. Jeg overnatter hjemme, men hvornår jeg kommer hjem, ved jeg ikke.

Venlig hilsen Vidne 3

... ”

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke husker, om hun skrev denne mail. Det siger hende ikke noget, at der var "invoices", der skulle ændres i. Nogle gange underskrev vidnet sig med ”Vidne 3”. Vidnet ved ikke, om hun tror, at der foregik hvidvask i Virksomhed ApS 3, dengang hun var ansat.

...”

Vidne 4 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

” ...

Vidnet forklarede, at hun er født og opvokset i Moldova, hvor hun har taget en uddannelse i økonomi. Hun kom til Danmark i 2013. Vidnets faster, Vidne 10, har boet i Danmark i mange år, og vidnet kom derfor også her-til. Vidnet har ikke taget nogen uddannelser i Danmark.

Vidnet blev ansat i Virksomhed ApS 3 i januar 2015. Det var Vidne 1, der ansatte hende og var hendes chef. Vidnet fik jobbet via sin onkel, Vidne 9, som kendte Vidne 1. Vidne 1 og Vidne 2 arbejdede i Virksomhed ApS 3, da vidnet blev ansat. Vidne 2 havde arbejdet der i 1-2 måneder, og efter 1 måned blev vidnets veninde, Person 22, ansat. Vidnets arbejdsopgaver bestod i kontorarbejde, herunder at arkivere, svare på mails og tage imod telefonopkald. Hun ved ikke præcist, hvad Virksomhed ApS 3 lavede, men de hjalp andre virksomheder fra andre lande med administration. Vidne 1 prøvede at forklare vidnet, hvad virksomheden lavede, men vidnet forstod det ikke. Vidnet snakkede aldrig om arbejdet med sin onkel.

Vidnet blev direktør i to selskaber. Vidne 1 bad hende om at være direktør, og vidnet fik at vide, at der ikke var noget forkert i det, og at hun ville få en højere løn for det. Vidnet var ikke direktør så længe. Vidnet skulle bare underskrive nogle dokumenter som direktør. Vidne 1 fortalte hende, hvad hun skulle underskrive. Vidnet traf ikke nogen beslutninger på selskabernes vegne, og hun havde ikke kontakt til ejerne bag selskaberne. Vidnet fik ikke ekstra løn for at være direktør, som hun var blevet lovet. Hun husker ikke, hvor meget ekstra hun skulle have haft.

Anklageren dokumenterede tillægsekstrakt 2, side 239, bilag 53-25-01-2, ansættelsesaftale, side 240, afsnit 6, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

6. Løn

6.1 Den kontante løn er aftalt til kr. 22.500. Lønnen udbetales månedsvis bagud til en af Medarbejderen anvist bankkonto.

...”

Hertil forklarede vidnet, at dette er korrekt. Det var det beløb, hun fik.

Anklageren dokumenterede tillægsekstrakt 2, side 245, bilag 53-25-01-8, brev af 1. juni 2015 fra Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2), hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Hermed bekræfter jeg at fra den 1 juli 2015 Vidne 4 få 32 000 DKK per måned i løn.

Med venlig hilsen,

Vidne 1

...”

Hertil forklarede vidnet, at det var denne aftale, de lavede, men hun fik aldrig dette beløb. Hun skulle ikke arbejde meget mere for den højere løn. Årsagen til lønstigningen var, at hun skulle være direktør. Hun husker ikke, om Vidne 1 sagde, hvad vidnets ansvar var som direktør. Hun talte ikke med sin on-ke l om det. Hun husker ikke, hvad forretningsområdet var for de selskaber, som hun var direktør for. Vidnet var direktør for Virksomhed K/S 5 i mås-ke 6 måneder.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 – del 1, side 22, bilag 11-04-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed K/S 5, side 25, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Direktion:

Tiltrådte:

Vidne 4, den 27.04.2015.

...”

Hertil forklarede vidnet, at denne dato godt kan passe. Hun var ansat i Virksomhed ApS 3 fra januar til oktober 2015, hvor vidnet flyttede til Italien. Hun skulle stoppe som direktør, fordi hun flyttede, men hun blev ikke fjernet som direktør. Hendes onkel hjalp hende, så hun blev slettet som direktør den 22. oktober 2015. Hun var flyttet til Italien den 3. eller 5. oktober 2015. Vidnet indgik ikke nogen aftale om, at hun skulle være direktør igen. Hun talte ikke med nogen fra Virksomhed ApS 3, efter at hun var flyttet i oktober 2015.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 25, hvoraf det bl.a. frem-går:

” ...

Direktion:

Tiltrådte:

Vidne 4, den 23.10.2015.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke aftalte med nogen, at hun skulle tiltræde igen.

Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 263, bilag 53-25-01-133, referat af generalforsamling for partnere i / Minutes of the General Meeting of the Partners of Virksomhed K/S 5, forklarede vidnet, at det ikke var hende, der underskrev denne, for hun var i Italien på daværende tidspunkt. Det ligner vidnets underskrift. Når hun skulle underskrive noget, gjorde hun det fysisk. Hun havde ikke et stempel med sin underskrift. Så vidt vidnet ved, foregik alle underskrifter fysisk.

Vidnet ved ikke, hvem Tiltalte 1 er. Hun har hørt om hende, men hun kender hende ikke. Tiltalte 1 arbejdede ikke på kontoret, da vidnet arbejdede der, men der blev talt om Tiltalte 1 på kontoret. Vidne 1 fortalte vidnet nogle ting, men hun husker ikke hvad. Som vidnet forstod det, havde Vidne 1 og Tiltalte 1 engang arbejdet sammen på kontoret. Vidnet har mødt Tiltalte 1 én gang, hvor vidnet skulle give Tiltalte 1 en kuvert fra Vidne 1. Det skete ved opgangen til kontoret, hvor vidnet var gået ned for at møde Tiltalte 1. På et tidspunkt sendte Tiltalte 1 en mail, hvor hun bad om nogle dokumenter. Vidne 1 bad vidnet skrive noget på dansk til Tiltalte 1 vedrørende et selskab.

Tiltalte 2 var direktør for nogle selskaber. Vidnet har mødt Tiltalte 2. Han kom nogle gange på kontoret. Hun husker ikke, hvor ofte Tiltalte 2 kom der, men hun mener, at det var hver måned eller hver 14. dag. Når han var der, talte han med Vidne 1 på hendes kontor. Vidnet ved ikke, hvad de talte om. De talte litauisk sammen, så vidnet ved ikke, hvad de sagde. Tiltalte 2 sagde bare hej til vidnet. Hun har ikke talt med Tiltalte 2, om hvad han lavede.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at hun stoppede i Virksomhed ApS 3 den 1. oktober 2015. Hun stoppede, fordi hun skulle flytte til Italien. Da hun stoppede, var der dårlig stemning på kontoret. Hun ved ikke, hvorfor stemningen var dårlig. Der var en dårlig atmosfære, og Vidne 1 virkede aggressiv/nervøs. Hun har ikke talt med Vidne 1 om, hvad hun var nervøs for. Vidnet ved ikke, om der var problemer med at få udarbejdet årsregnskaberne til tiden. Vidne 1 sagde, at vidnet skulle sige, at Vidne 1 ikke var på kontoret, hvis der var kunder, der ringede. Kunderne blev sure når de fik at vide, at Vidne 1 ikke var på kontoret, og de derfor ikke kunne få svar på deres henvendelser.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at når Tiltalte 2 kom på kontoret, havde han håndværktøj eller almindeligt tøj på. Hun har set ham underskrive papirer. Hun har ikke set ham gøre andet.

... ”

Vidne 5 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

" ...

Adspurgt af forsvareren advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at hun har arbejdet i Virksomhed ApS 3. Hun er uddannet på CBS i international økonomi og politik. Hun blev ansat i Virksomhed ApS 3 efter et opslag på Face-book. Hun skrev til personen, der havde lavet opslaget, og så kom hun til jobsamtale. Der gik to eller tre dage, og så var hun ansat. Hun var til samtale med Navn 5, som også hedder Vidne 1. Samtalen foregik i Kø-benhavn. Vidnet husker ikke adressen, men det var ved vandet. På det tids-punkt var der kun én pige, udover Vidne 1, som arbejdede der. Vidnet husker ikke hendes navn.

Vidnet arbejdede med administration i Virksomhed ApS 3. Hun skrev med kunder og lavede kontorarbejde. Vidne 1 var vidnets øverste chef. I starten vid-ste vidnet ikke, hvem der ejede Virksomhed ApS 3. Nogle måneder efter fandt hun ud af det. Vidnet blev ansat i midten af januar 2016.

Adspurgt til navnet Person 12 forklarede vidnet, at hun ikke mener, hun har mødt hende.

Adspurgt til navnet Person 7 forklarede vidnet, at der var no-gen, der besøgte Virksomhed ApS 3 på et tidspunkt, men hun husker ikke, hvem det var. Vidnet var overbevist om, at det var Vidne 1, der ejede Virksomhed ApS 3.

Vidnet blev ikke ved med at have den samme funktion i Virksomhed ApS 3. Det ændrede sig efter ca. et halvt år. Vidne 1 truede vidnet med at fyre hende. Det var på grund af et spørgsmål om betaling for parkering. Vidnet var ble-vet lovet, at hun fik parkeringen betalt, men det ændrede sig.

Vidne 1 blev fyret som direktør. Vidnet snakkede med en kollega i England, som, hun tror, hed Person 57. Vidnet fortalte Person 57, at hun havde konflikter med Vidne 1, og Person 57 sagde, at det havde de også. Person 57 sagde, at det ikke var Vidne 1, der ejede virksomheden, men at det var Person 7, der var ejeren. Person 57 sagde også, at de i gennem længere tid havde planlagt at fyre Vidne 1, for-di hun havde brugt penge på dyre restauranter og lignende. Personerne i England skulle til København for at fyre hende. Person 7 ringede derefter til vidnet og spurgte, om hun ville være direktør i stedet for Vidne 1. Vidnet sagde ja til at blive direktør, fordi alternativet var at blive fyret. Vidnet var der, da Vidne 1 blev fyret. Udover at de ikke troede på Vidne 1 som direktør, herunder hvordan hun brugte penge, sagde de ikke, hvorfor hun blev fyret.

Der var mange ting, som virksomheden var bagud med. Vidnet havde ikke opfattelse af, at der som sådan var klager, men når kunderne ikke afleverede materiale, så blev de forsinkede.

Vidnet husker måske selskabet Virksomhed 10, men der var flere selskaber, så det er svært at huske. Der var flere selskaber, der var under tvangsopløsning, fordi de ikke havde afleveret regnskaber. Vidne 1 havde hyret en pige til at tage sig af det. Det var en person fra Rusland eller Ukraine. Hun var der ikke så længe.

Vidnet blev direktør i stedet for Vidne 1. Der blev snakket om, at Virksomhed ApS 3 ville stævne Vidne 1, men vidnet fik ikke så meget at vide om det. De samlede information mod Vidne 1, så de kunne lave en stævning. Vidnet var ikke involveret som direktør. Direktør var kun en titel, hun havde. Vidnet havde stadig det samme arbejde. Hun fik ikke flere beføjelser. Det var Person 57, Person 7 og en kvinde, der sagde, at hun var Person 7's højre hånd, der styrede Virksomhed ApS 3. Vidnet tror, at kvinden hed Person 21.

Vidnet mener, at der blev oprettet nye kunder i den tid, hvor hun var direktør. Der var en KYC-procedure, når de oprettede kunder. De sendte kunden en liste over dokumenter, som kunden skulle fremlægge. Hun mener, at det var et par stykker. De foretog registrering, når de modtog dokumenterne. Hun tror ikke, at de oprettede kunder uden KYC. Vidne 1 sagde, at de skulle være meget forsigtige og sørge for at få dokumenterne. Der var mange selskaber, der blev sendt til tvangsopløsning, men mange af dem blev reddet og genoptaget, så hun ved ikke, hvor mange selskaber der blev tvangsopløst.

Adspurg om der på noget tidspunkt var et spørgsmål om, hvorvidt Vidne 1 havde modtaget penge fra kunder til udfærdigelse af regnskaber, men lod være med at lave årsregnskaberne, forklarede vidnet, at hvis der var modtaget penge, men regnskabet ikke var lavet, var det på grund af, at der var meget at lave. Der var kunder, der brokkede sig over, at de ikke kunne få fat på Vidne 1 i forbindelse med, at deres selskab var sendt til tvangsopløsning. Vidnet husker ikke navnene på de pågældende kunder, da det er syv år siden. Hun tror, at Virksomhed 11 var et af kundernes navne, men det kan godt være, hun husker forkert. Det er korrekt, at hvis en kunde skulle have oprettet et selskab, skulle der indhentes KYC-materiale, og så kunne de iværksætte registreringen af selskabet.

Vidnet mener, at Nordea opsagde Virksomhed ApS 3, så der ikke længere var mulighed for at oprette en bankkonto hos banken. Det var enten Nordea eller Danske Bank, der gjorde det. Vidnet kan ikke svare på, om de henviste kunderne til bankerne, fordi det var hun ikke inde over. Første gang, vidnet snakkede med banken, var, da hun blev direktør, og det omhandlede, at banken havde opsagt Virksomhed ApS 3.

Vidnet har ikke mødt Tiltalte 1. Vidnet havde slet ikke adgang til selskabernes banker. Hvis der var nogen, der havde bankadgang, har det været Vidne 1, men vidnet ved ikke, om Vidne 1 havde adgang. Vidnet var ikke involveret heri. Vidnet husker ikke, hvor mange selskaber der blev oprettet, imens hun selv var direktør, men det var ikke mange. Virksomhed ApS 3 mistede flere

og flere kunder. De mistede dem til et andet selskab. Der var en advokat, som Vidne 1 havde kendskab til eller måske samarbejdede med. Det kan godt passe, at det var Vidne 9. Vidnet husker ikke, om han var advokat eller revisor. Hun ved ikke, om Vidne 9 og Vidne 1 havde påbegyndt et konkurrerende samarbejde, efter Vidne 1 stoppede i Virksomhed ApS 3. Vidnet husker, at Vidne 1 gerne ville oprette sin egen virksomhed. Hun tror, at det var noget med investeringer, Vidne 1 skulle arbejde med.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at hun stoppede i Virksomhed ApS 3 i oktober, november eller december 2016. Det var i hvert fald inden 2017.

Foreholdt tillægsekstrakt 3, side 236, bilag 53-27-01-45, brev af 29. juni 2016 fra Virksomhed ApS 3 til Vidne 5, forklarede vidnet, at dette er den opsigelse, Vidne 1 gav vidnet. Vidnets opsigelse blev ophævet, da Vidne 1 blev fyret. Vidnet blev direktør i juni 2016. Hun husker ikke, i hvor mange måneder hun arbejdede der, men hun mener, at det var i starten af oktober, hun blev opsagt.

Vidnet mener, at hun har mødt Tiltalte 2 et par gange. Hans rolle var, at han var direktør i flere selskaber. Hun mener, at han kom et par gange og underskrev dokumenter. Vidnet afviste på et tidspunkt, at Tiltalte 2 måtte komme ind på kontoret, fordi vidnet blev ringet op fra England og fik at vide, at han ikke måtte komme ind. Hun husker ikke, hvorfor hun ikke måtte lukke ham ind. Vidnet var alene på kontoret, og hun kendte ham ikke. Hun ved ikke, om det havde noget med Tiltalte 2 at gøre, at han ikke måtte blive lukket ind. De kendte ikke til Tiltalte 2's samarbejde med Vidne 1, så det kan godt være, at det var på grund af noget i forhold til sikkerhed, at han ikke måtte komme ind.

Vidnet husker, at Tiltalte 2 var træt af at være direktør og manglede svar på, hvornår han blev slettet på selskaberne. Det kan godt være, at hun fik dette at vide pr. mail. Personerne i London vidste godt, at Tiltalte 2 ville stoppe som direktør. Det havde han villet længe. Vidnet husker ikke, fra hvornår Tiltalte 2 ønskede at stoppe, men hun husker, at han skrev flere breve, om at han ikke ville være direktør mere. Det var planen, at Tiltalte 2 skulle slettes som direktør, men de kunne ikke finde andre direktører at indsætte. Vidnet kunne ikke svare ham, for hun havde ikke et svar. Det var personerne i London, der havde givet vidnet besked om, at hun ikke skulle åbne døren på kontoret for Tiltalte 2. Episoden kunne godt have noget at gøre med nogle papirer om konkurskarantæne. Hun tror, at årsagen, til at Tiltalte 2 mødte op, var, at han skulle hente nogle papirer og ville fratræde som direktør. Vidnet tror ikke, at der var andre ting, Tiltalte 2 ville tale om.

Adspurgt af anklageren forklarede vidnet, at hun ikke præcist husker, hvornår hun blev direktør. Hun tror, at det var lige omkring det tidspunkt, hvor Vidne 1 fyrede hende, og ledelsen derefter fyrede Vidne 1 og ville have vidnet

som direktør. Vidnet tror, at det var omkring oktober, hun blev fyret. Hun tror, at hendes samlede ansættelse var lige under ni måneder, så hun ikke kunne klage over uberettiget opsigelse.

Vidnet skrev med kunder, og senere skulle hun lave lister over dokumenter, som kunderne skulle sende til dem, og hun skulle tjekke, at det, de sendte, var rigtigt. Det var en del af vidnets ansættelse, at hun skulle være direktør i nogle selskaber. Det var Vidne 1, der indsatte vidnet som direktør i nogle selskaber. Vidnets rolle som direktør var begrænset. Hvis der var nogle dokumenter, så skulle hun underskrive dem. Hun skulle ikke træffe afgørelser i selskaberne. Hun tror ikke, at der blev udarbejdet nogen regnskaber for de selskaber, hun var direktør i. Hun tror, at det var købs- og salgsaftaler, hun underskrev. Vidnet havde ikke så meget forstand på, hvad det var. Vidne 1 forklarede hende, at det omhandlede administration.

En, der hed Person 6, kom på kontoret, og han var også direktør i nogle selskaber. Han boede i Danmark. Måske var en af pigerne på kontoret også direktør i nogle selskaber. Vidnet husker ikke navnet på den første pige, der også var på kontoret. Den anden pige på kontoret hed Person 58. Person 58 stod for forsendelser. På det tidspunkt var de fem på kontoret: Vidne 1, vidnet, Person 58, den første pige, hvis navn vidnet ikke husker, og så kom der en pige til, som vidnet heller ikke husker navnet på. Person 58 foretog forsendelser af dokumenter med DHL. De andre piger skrev med kunder, ligesom vidnet gjorde. Vidnet mener, at den sidste pige, hvis navn hun ikke husker, udarbejdede regnskaber. Vidne 1 hyrede hende, fordi de var bagud med regnskaber. Pigen var uddannet inden for regnskab. Hun startede, efter vidnet blev ansat. Da vidnet blev direktør, blev alle pigerne fyret. Vidnet fyrede dem i sin egen skab af at være direktør og efter ordre fra England.

Anklageren dokumenterede tillægsekstrakt 3, side 237, bilag 53-27-01-47, brev af 6. juli 2016 til Person 58 fra Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2), hvorefter det bl.a. fremgår:

”...

Vi ser os desværre nødsaget til at ophæve dit ansættelsesforhold med øjeblikkelig virkning (bortvisning) som følge af din væsentlige misligholdelse af det ansættelsesforhold hos Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2).

Baggrunden for bortvisningen er:

Den 29.06.2016 fik du af vide af Virksomhed ApS 3's ejerens repræsentanter at Vidne 1 ikke længere er direktør. Alligevel valgte du at ignore-re dette da du blev opfordret af din chef at tage kontakt til hende, og i stedet valgte du at sende en uforskammet sms med ubegrundet anklage, og trusler om politianmelding.

Som følge af bortvisningen har du alene krav på vederlag fra Virksomhed

indtil dags dato 06.07.2016.

Du anmodes at omgående at aflevere al materiale og alle genstande, som tilhører virksomheden, uanset om dette materiale og disse genstande befinder sig uden for Virksomheden, samt at destruere kopier af eventuelt fortroligt materiale om Virksomheds forhold.

Din loyalitetsforpligtelse overfor Virksomheden består fortsat.

Med venlig hilsen,

København den 6. juli 2016

Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2)

Vidne 5

...

Hertil forklarede vidnet, at det var hende, der sendte dette brev til Person 58. De ansatte var på Vidne 1's side og troede på det, Vidne 1 sagde, selvom det ikke var hende, der var ejer af virksomheden. Vidnet skulle skrive til alle, at de godt kunne beholde deres job, men de skulle acceptere, at vidnet var direktør. De blev alligevel ved med at tro på Vidne 1. De mødte ikke på kontoret for at arbejde den 6. juli 2016, og så blev de fyret for at udeblive. Vidnet fik en sms, om at de ikke kom. Vidnet bad dem om at komme på arbejde, men de nægtede at komme. Vidnet havde fået ordre om at fyre alle dem, der ikke kom, og det var dem alle. Herefter var der kun vidnet tilbage på kontoret. Hun mener ikke, at der kom andre på kontoret efterfølgende. Der kom nogen fra England, der hjalp med at flytte kontoret fra Østerbro til Amager, men der var ikke nogen, der arbejdede sammen med vidnet. De sagde, at huslejen var for dyr, og flytningen skyldtes også, at vidnet sad der alene, så de fandt plads på et kontorhotel.

Vidnet udførte det samme arbejde som før, selvom hun var direktør. Hun skulle fortsætte med de samme kunder, men personerne i England havde en anden tilgang til kunderne, så de begyndte at miste kunder. Person 21, der var Person 7's højre hånd, havde ikke så meget forstand på det med kunderne, og derfor mistede de kunderne. Vidnet fortsatte med at være administrativ medarbejder, men med titel som direktør. Person 21 fortalte vidnet, hvad hun skulle gøre. Person 21 var i London. Det kan godt være, at der også var andre, der blev direktører i Virksomhed ApS 3, da vidnet blev direktør, men hun husker det ikke. Det fremgår i så fald af cvr-registret.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 – del 1, side 351, bilag 11-20-17-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2), hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Fratræder:

Vidne 5

Adresse 11, By 2

Direktør

Fratrædelsesdato:

30-06-2016

Tiltræder:

Vidne 5

Adresse 11, By 2

Adm. direktør

Tiltrædelsesdato:

30-06-2016

Tiltræder:

Person 59

Personligt id-nummer: ID-nr.

Direktør

Tiltrædelsesdato:

13-07-2016

...”

Hertil forklarede vidnet, at Person 59 var en person, de samarbejdede med. Person 59 og Person 21 bestemte. Person 21 indsatte Person 59 som direktør.

Anklageren dokumenterede samme bilag, side 352, Referat fra ekstraordinær generalforsamling i Virksomhed ApS 3, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Til dirigent valgtes Vidne 5, der konstaterede, at samtlige partne-re var tilstede eller lovligt repræsenteret, og da der ikke var indvendinger imod generalforsamlingens lovlighed, erklærede dirigenten generalforsam-lingen for lovlig og fuldt ud beslutningsdygtig.

Følgende punkter var på dagsordenen:

1. Valg af selskabets anden direktør.

Som anden direktør af selskabet er valgt:

1. Person 59.

...”

Hertil forklarede vidnet, at hun husker dette. Person 21 sagde, at hun skulle gøre sådan. Person 59 befandt sig i England. Vidnet mødte ikke Person 59. Vidnet skrev med hende, men det var mest Person 21, der fortalte vidnet, hvad hun skulle gøre.

Vidnet stoppede i Virksomhed ApS 3, fordi de fandt ud af, at vidnet annoncerede på Facebook, at hun samlede russiske piger for at fortælle dem, hvordan man startede et selskab i Danmark. Hun havde oprettet en gruppe på Face-book for russiske piger i Danmark. Det var en netværksgruppe og helt harm-løst. Ejerne af Virksomhed ApS 3 formodede, at vidnet ville konkurrere med Virksomhed ApS 3, og derfor blev hun opsagt. Hun prøvede at forklare dem, at det bare var noget, hun lavede i sin fritid.

Vidne 1 fortalte vidnet, at hun ville starte sit eget, fordi hun var træt af Virksomhed ApS 3 og alle problemerne med kunderne. Det var før, Vidne 1 stoppe-de, at hun fortalte det til vidnet. Vidne 1 kunne godt lide at fortælle historier, og hun kunne godt lide at prale. Vidnet tænkte, at det, Vidne 1 fortalte, ikke altid passede med virkeligheden. Vidne 1 drømte meget, og dette var en af de ting, hun sagde. Vidnet husker, at Vidne 1 fortalte, at en advokat havde stjålet nogle kunder fra hende, og at de havde samarbejdet før det. Vidne 1 ville ikke have noget med ham at gøre. Vidnet ved ikke, om Vidne 1 lavede en konkurrerende virksomhed sammen med Vidne 9, men det kan vidnet ikke forestille sig, fordi Vidne 1 hadede ham. Vidne 1 havde fortalt hende, at Vidne 9 havde stjålet nogle af hendes kunder. Vidnet tror, at Vidne 10 er Vidne 9's kone. Vidne 1 fortalte, at Vidne 9 og Vidne 10 drev forretning sammen. Vidnet kender dem ikke og har heller ikke mødt dem.

Vidnet mødte ikke Tiltalte 1. Hun ved, at Tiltalte 1 arbejdede sammen med Vidne 1. Vidne 1 fortalte, at det var Tiltalte 1, der ansatte hende. Vidne 1 og Tiltalte 1 arbejdede sammen i flere år. Vidnet har aldrig mødt eller talt med Tiltalte 1. Hun tror ikke, at hun har været i kontakt med Tiltalte 1 på Facebook. Vidne 1 viste vidnet et billede af Tiltalte 1 på Facebook.

...

Advokat Henrik Stagetorn fremlagde bilag uden for ekstrakt, bilag 52-47-4-1, russisk korrespondance.

Den litauiske tolk oplyste, at hun ikke er russisk tolk, men kan læse russisk og oversatte bilaget som følgende:

”Ring til Person 21”

”Hvem er Person 21? Skriv hendes efternavn, adresse, stilling og firmaets navn”

”Jeg forstyrrer dig, indtil jeg får svar”

”Jeg ringer til politiet, hvis du ikke går væk. Din sag har ikke noget med mig at gøre. Jeg er kun medarbejder. Person 21 har talt med dig på vegne af aktionæren for Virksomhed ApS 3. Ring til hende. Jeg har ikke noget med det at gøre. Stop med at fotografere mig. Det er imod loven, og jeg vil anmelde dig, hvis du ikke går væk!”

”Jeg venter på politiet”

”Du bruger mit navn ulovligt i firmaer på denne adresse. Jeg venter på forklaring”

”Jeg venter længe i dag”

Hertil forklarede vidnet, at hun er den ene af de to personer i denne korrespondance. Tiltalte 2 er den anden person i korrespondancen. Hun husker episoden. Det var den episode, hvor Tiltalte 2 stod ude foran kontoret, og vidnet lukkede ham ikke ind. Tiltalte 2 blev ikke presset til at skrive under på dokumenter. Vidnet husker ikke, om Person 21 sagde til Tiltalte 2, at hvis ikke han skrev under, kunne han ikke få informationer om selskaberne. Da Tiltalte 2 ikke måtte komme ind på kontoret, var det ikke fordi, han ikke måtte få informationer, men fordi vidnet var bange.

Adspurgt til at nogle af Tiltalte 2's underskrifter på regnskabsdokumenter ser ud som om, at de er kopieret ind, forklarede vidnet, at det så hun Vidne 1 gøre. Der var tomme papirer på kontoret, som allerede var underskrevet af Tiltalte 2. Der var situationer, hvor Vidne 1 indsatte Tiltalte 2's underskrift i dokumenter, fx årsregnskaber.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at Tiltalte 2 underskrev blanke dokumenter, og så blev den pågældende årsrapport derefter printet på dokumentet. Så behøvedes Tiltalte 2 ikke at komme ind på kontoret så mange gange.

Adspurgt på ny af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at det ikke si-ger hende noget, at underskriften blev kopieret digitalt ind på årsrapporterne. Tiltalte 2 underskrev et blankt stykke papir, så underskriftens placering passede med rapporten. Vidnet ved ikke, om Vidne 1 havde et digitalt eksemplar af Tiltalte 2's underskrift, som hun lagde ind i årsrapporter. Hun tror, at hun så Vidne 1 bruge Tiltalte 2's underskrift én gang, hvor Vidne 1 sagde, at det var okay med ham, fordi han ikke gad at komme. Da Vidne 1 gjorde det, gik hun rundt med dokumenterne og sagde, at det var okay med Tiltalte 2, at hun underskrev for Tiltalte 2. Vidnet så ikke Vidne 1 gøre det.
..."

Vidne 6 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at hun og Tiltalte 2 har været kærestes og samlevende. De har en søn sammen. Det er ”både og” i forhold til, om de stadig er kærestes. I dag er de kærestes.

...

Vidnet forklarede, at hun er født i Ukraine og opvokset i Tadsjikistan. Hun kom til Danmark i 1993 på grund af krig i Tadsjikistan. Hun har gennemført folkeskolen i Tadsjikistan og har efterfølgende uddannet sig på en læreanstalt i Rusland. I Danmark har hun gennemført et kursus i regnskab.

Hun lærte Tiltalte 2 at kende i 2006. Vidnet kendte allerede

Tiltalte 1, da hun lærte Tiltalte 2 at kende. Tiltalte 1 var vidnets nabo. Det var dengang, hvor de boede på Adresse 7 på Amager. De boede i en boligblok, der var omgivet af flere gader. Hun og Tiltalte 1 delte baggård i mange år uden at kende hinanden, men så lærte hinanden at kende i forbindelse med, at vidnet blev gravid og derfor var meget hjemme. Hun mødte Tiltalte 1 omkring 2003, måske lidt før, og de blev veninder. Vidnet kendte også Tiltalte 1's mand, Person 1. Da vidnet mødte Tiltalte 2, sås de med Tiltalte 1 og Person 1 som par.

Vidnet talte med Tiltalte 1 om, hvad hun arbejdede med. Vidnet vidste, at Tiltalte 1 havde Virksomhed ApS 1, og så vidt hun forstod beskæftigede virksomheden sig med administration af selskaber.

Vidnet og Tiltalte 2 fik også noget med Virksomhed ApS 1 at gøre. Tiltalte 2 blev ansat i Virksomhed ApS 1. Hun er ikke sikker på, hvad det var, han skulle arbejde med, men hun ved, at han gik til notaren og kom på kontoret. Hun fulgte ikke med i, hvad han lavede. Hun ved, at Tiltalte 2 var direktør i nogle selskaber. Det kan godt være, at det var i den forbindelse, at han var hos notaren. Tiltalte 2's ansættelse kom i stand, ved at Tiltalte 1 og Person 1 tilbød Tiltalte 2 arbejde en dag, hvor Tiltalte 1 og Person 1 var på besøg. Hun husker ikke, om de fortalte, hvad jobbet gik ud på. Hun husker ikke, om de talte med Tiltalte 1 og Person 1 om, hvad Tiltalte 2's ansvarsområde var. Det er længe siden.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 616, bilag 37-12-01-1, afhøringsrapport af 15. oktober 2021 vedrørende Vidne 6, side 622, afsnit 3, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte og Tiltalte 2 havde stilet på Person 1, der havde sagt, over for afhørte og Tiltalte 2, at de ikke skulle bekymre sig, idet Person 1 ville sørge for at tale med revisorerne og med advokaterne.

Afhørte forklarede videre, at Person 1 og Tiltalte 1 havde skrevet til Tiltalte 2, at det ikke var hans rolle at styre selskaberne. Han skulle blot underskrive de dokumenter som advokater og revisorer allerede havde kigget igennem.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at dette er korrekt. Det er rigtigt, at hun forklarede sådan til politiet. Hun tror, at dette blev sagt på et senere møde, som de havde med Tiltalte 1 og Person 1. Person 1 skrev et brev, som bekræftede, hvad Tiltalte 2's rolle var. Hun mener, at Tiltalte 2 modtog brevet på mail. De stolede på det, som Tiltalte 1 og Person 1 sagde til dem om, hvad Tiltalte 2's rolle som direktør indebar. Person 1 havde skrevet et officielt brev om det på vegne af virksomheden. Vidnet havde ikke mistanke om, at der skulle være noget galt. Tiltalte 2 viste vidnet det brev, som han fik på mail.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 1, side 279, bilag 52-47-05-1, udateret brev til SKAT fra Virksomhed ApS 1, forklarede vidnet, at det var dette brev, som Tiltalte 2 modtog på mail. Vidnet talte ikke med Tiltalte 2 om hans rolle i anled-

ning af brevet. De stolede på Person 1. Både Person 1 og Tiltalte 1 var troværdige og overbevisende.

Vidnet havde noget at gøre med Virksomhed ApS 1 i en kortere periode, idet hun gjorde nogle dokumenter klar til revisorerne. Hun udfyldte f.eks. tabel-ler, idet hun førte beløb ind i en tabel i Excel. Det var bogføring, hun lavede. Hun fik materiale til at lave bogføring på mail fra Virksomhed ApS 1. Når vid-net havde færdiggjort bogføringen, sendte hun det tilbage til Person 60 og en re-visor på mail. Mailene kom vist fra Tiltalte 1's fætter og kusine, som befandt sig i Sankt Petersborg.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 616, bilag 37-12-01-1, afhøringsrapport af 15. oktober 2021 vedrørende Vidne 6, side 621, sidste afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...
Forespurgt til hvad fætteren hed, forklarede afhørte, at han hed ”Person 60” .
 ... ”

Hertil forklarede vidnet, at det er rigtigt, at Tiltalte 1's fætter hed Person 60. Vidnet sendte bogføringen til ham. Hun fik at vide, at han var revisor. Tiltalte 1's kusine var Person 3. Vidnet modtog fakturaer og kontoudtog, som hun lavede bogføring ud fra. Hun modtog ikke lønsedler. Hun drøftede bog-føringen med Tiltalte 1 eller Person 60, hvis hun var i tvivl om noget. Vidnet bog-førte for 5-6 selskaber. Tiltalte 2 var måske direktør i ét af selskaberne, men hun husker det ikke. Hun drøftede ikke indholdet af bogføringen med Tiltalte 2. Hun talte med nogle revisorer i Danmark. Der var én, der hed Person 61 el-ler Vidne 12, men hun husker ikke, hvad revisionsfirmaet hed. Vidnet talte ik-ke med ejerne af selskaberne. De sendte en faktura fra Tiltalte 2's byggefirma til Virksomhed ApS 1, da hun skulle have betaling. De fik derefter et skatte-smæk af skattevæsenet, og så stoppede vidnet med at lave bogføring. Hun udførte bogføring i en måned eller to i den periode, hvor hun var på barsel i 2009. Hun stoppede med arbejdet på grund af skattesmækket, fordi hun ikke havde lyst til at fortsætte.

Vidnet og Tiltalte 1 er ikke længere veninder. Deres venskab ophørte omkring 2011/2012. De stoppede med at være veninder, fordi sådan er livet. Det skyldtes ikke arbejdet - det var mere en personlig ting. Da hun ikke længere var veninder med Tiltalte 1, havde hun ikke lyst til at fortsætte med at ses med Person 1.

Efter at hun havde ophørt sit arbejde med bogføring, kom Tiltalte 2 stadig kon-toret hos Virksomhed ApS 3. Vidnet husker ikke, hvor længe Tiltalte 2 kom på kontoret, men han kom der også, efter at hun ophørte med at være veninde med Tiltalte 1.

Vidnet kender Vidne 1. Hun kendte hende, inden hun mødte Tiltalte 1. Hun anbefalede Tiltalte 1 at ansætte Vidne 1. Vidne 1 var kosmetolog, og vidnet var kunde hos hende. De blev gode bekendte. I dag vil vidnet gerne besøge Vidne 1, men det kan hun ikke få lov til. De har aldrig været nære ve-ninder.

...

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at hun husker, at hun sendte dokumenter til Person 60, men hvis der var yderligere spørgsmål, skulle hun henvende sig til et revisionsfirma, som hun ikke husker, hvad hed. Det er rigtigt, at revisionsfirmaet hed Revisionsfirma 2.

Vidnets søn hedder Person 44. Han er født den Dato 3 2009. Vidnet gik på barsel ca. en måned før fødslen.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at hun taler bedre dansk end Tiltalte 2. Hvis der var en henvendelse til Tiltalte 2 fra en dansk myndighed, spurgte Tiltalte 2 vidnet om, hvad det betød. Vidnet har dermed fungeret som en form for kontaktperson, når Tiltalte 2 skulle kommunikere med myndigheder og lignende. Hvis der var noget med et selskab, hørte vidnet om det via Tiltalte 2 i nogle tilfælde. Da vidnet foretog bogføring, stødte hun ikke på noget, som virkede mistænkeligt.

Adspurgt om der var en bestemt begivenhed, der gjorde, at Tiltalte 2 blev bekymret for, hvad der foregik i Virksomhed ApS 1, forklarede vidnet, at det især var efter et brev, som Tiltalte 2 fik fra Tyskland, og at vidnet også begyndte at blive bekymret. Inden Tiltalte 2 modtog brevet, var han indkaldt til afhøring hos politiet. Efter han modtog brevet fra Tyskland, gik vidnet online for at undersøge tingene nærmere. Hun mener, at brevet fra Tyskland kom før 2016. Brevet kom efter afhøringen af Tiltalte 2 hos politiet i efteråret 2014, men hun kan ikke sige præcist, hvornår det kom.

Advokat Henrik Stagetorn dokumenterede ekstrakt 1, side 616, bilag 37-12-01-1, afhøringsrapport af 15. oktober 2021 vedrørende Vidne 6, side 620, afsnit 5, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte forklarede, at brevet fra Tyskland var kommet i 2016. Tiltalte 2 havde fået en indkaldelse til afhøring af dansk politi i 2014.

...”

Hertil forklarede vidnet, at dette godt kan passe. Hos politiet gennemgik hun sin forklaring, så hun går ud fra, at dette er rigtigt. Hun talte med Tiltalte 2 om hans afhøring hos politiet. Så vidt hun husker, drejede det sig om et selskab. Vidnet og Tiltalte 2 talte om, at de var bekymrede, og at Tiltalte 2 burde stoppe som direktør. Hun mener, at Tiltalte 2 sagde, at han ville stoppe, men hun husker ikke fra hvornår, han ville stoppe. Virksomhed ApS 3 fortsatte med at bruge

Tiltalte 2 som direktør, selvom Tiltalte 2 gerne ville ud af det.

Hun ved, at Virksomhed ApS 3 brugte Tiltalte 2's underskrift og indsatte den i regnskaber. På Erhvervsstyrelsens hjemmeside kan man læse årsregnskaber, og vidnet gik ind og gennemgik alle de selskaber, hvis regnskaber var udarbejdet i Excel-ark, og i næsten alle selskaberne fandt hun en underskrift, som var en forfalskning af Tiltalte 2's underskrift. Man havde enten indsat hans underskrift eller eftergjort den i hånden. Vidnet ved, at den var efterlignet, fordi hun kender Tiltalte 2's underskrift.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 1, side 321, bilag 52-71-13-1, brev af 1. april 2015 til Virksomhed ApS 3 fra Tiltalte 2, forklarede vidnet, at hun godt kender dette brev. Det var ikke hende, der skrev det. Hun husker ikke, hvor-dan det foregik. Vidne 1 var muligvis også involveret. Uoverensstemmelsen mellem brevets dato, den 1. april 2015, og modtagestemplet, dateret den 2. september 2016, skyldes, at de ikke var klar over, at man skulle sende et opsigelsesbrev til Erhvervsstyrelsen. Det troede vidnet, at Virksomhed ApS 3 sørgede for at gøre, i og med at det var dem, der havde indsat Tiltalte 2 som direktør. Da Tiltalte 2 ikke blev afregistreret som direktør, efter at de havde sendt brevet til Virksomhed ApS 1, sendte de også brevet til Erhvervsstyrelsen. Vidnet snakkede med Erhvervsstyrelsen, og de bad om at få brevet overrakt, før de kunne gøre noget. Det var Tiltalte 2 eller Vidne 1, der gik hen til Erhvervsstyrelsen og afleverede brevet.

Hun og Tiltalte 2 ophørte med at se Tiltalte 1 eller Person 1. Det startede med, at vidnet stoppede med at have noget med Tiltalte 1 at gøre, og bagefter fandt de ud af, at der var forfalskede underskrifter på dokumenter, og at der var oprettet selskaber i England, Tyskland, Danmark og muligvis også i andre lande. Derfor stoppede de helt med at have noget med Tiltalte 1 og Person 1 at gøre. Vidnet følte, at de var blevet misbrugt.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at det med de forfalskede underskrifter startede i 2008, så det stod på lige fra starten. Hun husker ikke datoen for, hvornår det startede med, at der blev oprettet selskaber i udlandet. Der var i hvert fald fem selskaber i England, og der er stadig et aktivt selskab, som det ikke er lykkedes dem at få lukket. Tiltalte 2 står registreret i selskabet. Vidnet husker ikke datoen for, hvornår virksomhederne startede.

Adspurgt på ny af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at det var først, da hun undersøgte tingene online i 2016, at hun opdagede, at der var forfalskninger helt tilbage fra 2008. Før hun opdagede dette, faldt det hende ikke ind, at der kunne være noget galt.

Adspurgt på ny af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at når hun siger "forfalskninger", mener hun, at der var tale om en underskrift, der var blevet fotograferet eller klippet ud og sat ind i et dokument. Det var det samme billede af en underskrift, der blev sat ind i alle dokumenterne. Når en

underskrift påføres i hånden hver gang, vil underskrifterne aldrig være helt identiske. Det var underskrifterne på regnskaberne, som vidnet fandt frem.

Der var en sag i Tyskland, hvor de fik et brev, og i den sag var der også dokumenter, hvor Tiltalte 2's underskrift var blevet forfalsket. Selskabet hed noget med ”Navn 6”, men hun husker ikke selskabets fulde navn. Vidnet oprettede et Excel-ark med en oversigt over alle de selskaber, hvor Tiltalte 2's underskrift var forfalsket. Hun husker ikke navnene på selskaberne, men hun har stadig oversigten. Tiltalte 2 vidste ikke, at hans underskrift var blevet forfalsket. Det var vidnet, der fandt alle de forfalskede underskrifter inde på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Tiltalte 2 vidste ikke, at så mange selskaber var opført i hans navn. Da hun og Tiltalte 2 opdagede, hvor mange selskaber der havde ham som direktør, blev de meget overraskede. Undersøgelsen tog lang tid, og vidnet tror, at de gik i gang med undersøgelsen, efter at de fik brevet fra Tyskland i 2015 eller 2016.

Foreholdt at Tiltalte 2 har forklaret, at han ikke nødvendigvis læste det, han underskrev, og adspurgte om det indgik i vidnets overvejelse, af hvorvidt Tiltalte 2's underskrift var blevet misbrugt, at Tiltalte 2 ikke nødvendigvis vidste, hvad han skrev under på, forklarede vidnet, at i de tilfælde, som hun omtaler, var Tiltalte 2's underskrift ikke påført fysisk i hånden. Hvis han underskrev noget uden at læse det først, så havde han stadig foretaget en fysisk underskrift. Det havde han ikke på de dokumenter, som vidnet fandt på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Vidnet har ikke hørt om, at Tiltalte 2 skulle have accepteret en fremgangsmåde, hvor der blev indsat en kopi af hans underskrift. Så vidt vidnet ved, var Tiltalte 2's opgaver som nominel direktør beskrevet i brevet fra Person 1 og Tiltalte 1. Hun tror, at det var en del af Tiltalte 2's opgaver, at han skulle underskrive regnskaber.

..."

Vidne 7 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han er Person 1's far og Tiltalte 1's svigerfar. Sidst vidnet havde kontakt med Person 1, var efter afhøringen hos politiet i 2021. Vidnet har folkeregisteradresse på Østerbro i København. Han befinder sig meget i udlandet og på Ø. Han har boet mange år i udlandet.

Vidnet kender selskabet Virksomhed K/S 5 fra dengang, Tiltalte 1 bad ham om at blive direktør i selskabet. Han ved ikke præcist, hvorfor hun bad ham om det, men han direktør i selskabet som en vennetjeneste for hende. De talte ikke om, hvorfor Person 1 ikke kunne være direktør. Vidnet bad ikke om arbejde for at tjene penge eller om at blive involveret i Tiltalte 1's forretninger. Han fik kun hovedpine ud af at sige ja til at være direktør. Han havde sine tvivl i forhold til, om han skulle gøre det, men han sagde ja på grund af familierelationen. Han har ingen direkte viden, om hvad Tiltalte 1 havde med selskabet at gøre.

re, udover at hun spurgte, om han ville være direktør. Vidnet ved ikke, hvem ejeren af Virksomhed K/S 5 var.

Vidnet har været på kontoret i Gade, som hed Firmanavn 2. Det må have været i 2013, at han var på kontoret. Han tror, at han var der, fordi han skulle være direktør i Virksomhed K/S 5. Tiltalte 1 må også have været der. Han ved ikke, om Tiltalte 1 var ejer af kontoret, men der var computer og bord, og hvad der lignede et kontor.

Vidnet mødte en kvinde, der hed Navn 5, og senere fik han oplyst, at hun også hed Vidne 1. Han tror, at Tiltalte 1 og Vidne 1 var kollegaer, eller også var Vidne 1 ansat af Tiltalte 1. Vidne 1 var på kontoret, men vidnet kendte ikke til ansættelsesforholdet. Vidnet blev spurgt af Tiltalte 1, om han ville være direktør, men det var Vidne 1, der gik med ham til notaren. Han ved ikke, om Vidne 1 havde fået besked af Tiltalte 1 på at gå med vidnet. Vidnet blev direktør for Virksomhed K/S 5 på et tidspunkt i 2013. Han husker ikke i hvilken måned.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 – del 1, side 22, bilag 11-04-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed K/S 5, side 27, hvorefter det bl.a. fremgår:

” ...

Indtrådt i direktionen:

Kontorass Vidne 7, den 26.04.2013.

...”

Hertil forklarede vidnet, at denne dato godt kan passe. Vidnet stoppede som direktør i 2014. Han modtog et brev fra Erhvervsstyrelsen, om at der skulle betales en bøde på 2.000 kr. på grund af manglende årsregnskab. På grund af dette og dårlig samvittighed skrev han til Vidne 1, at bøden skulle betales, og at han ville afmeldes som direktør. Han fik dårlig samvittighed, fordi han tænkte, at man ikke skal blive direktør og skrive under på noget, men ikke ved noget om.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 26, hvorefter det bl.a. fremgår:

” ...

Udtrådt af direktionen:

Vidne 7, den 24.07.2014.

...”

Hertil forklarede vidnet, at han ikke husker datoen, men dette kan godt passe. Han blev ikke direktør for selskabet igen senere. Han er ikke bekendt med, at han indtrådte i selskabet igen i august 2014, og at han aftrådte på ny den 23. oktober 2014. Han husker ikke at have været i en dialog om at udtræde i 2014. Han husker, at da han fik brevet fra Erhvervsstyrelsen om bø-

den, så gav han nok udtryk for over for Person 1, at han var utilfreds med det.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 – del 3, side 566, bilag 52-08-45-1, informationer, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Navn: Person 1

Email: E-mailadresse 9

Adresse: Adresse 8, By 3

... ”

Hertil forklarede vidnet, at han tror, at det var denne mailadresse, Person 1 brugte. Adresse 8 var Person 1's bopæl.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 – del 3, side 572, bilag 52-08-47-1, informationer, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Navn: Vidne 7

Email: Email ikke angivet

Adresse: Adresse 12, By 7

... ”

Hertil forklarede vidnet, at Adresse 12 ligger på Ø. Det lå et hus, som vidnet ejede på daværende tidspunkt.

Foreholdt ekstrakt 4 – del 3, side 573, bilag 52-08-47-2, brev af 23. april 2015 fra Erhvervsstyrelsen til Vidne 7, forklarede vidnet, at han har en erindring om, at han fik et brev, efter han stoppede med at være direktør. Han husker ikke, hvem der foretog ændringerne hos Erhvervsstyrelsen. Da vidnet var direktør, skrev han under på et dokument i Erhvervsstyrelsen og på et dokument på kontoret i Gade. Så vidt han husker, skrev han kun under på de to dokumenter.

Fra april 2013 til 2014 arbejdede vidnet i Mozambique. Det vil sige, at han i perioden fra 2013 til 2015 ikke kunne møde jævnligt op på kontoret for at underskrive dokumenter, for han havde mange opgaver i Mozambique. Vidnet har været hos Erhvervsstyrelsen eller notar hos domstolene for at skrive under. Vidnet har ikke givet tilladelse til at hans underskrift kunne bruges, uden at han var til stede. Han vidste ikke, at hans underskrift blev brugt på den måde, men det fik han at vide af politiet. Politiet præsenterede ham for nogle dokumenter, hvor hans underskrift var påført, men hvor vidnet ikke havde underskrevet disse. Han husker at have underskrevet ét dokument. Han husker ikke hvilket.

Foreholdt bilag uden for ekstrakt, bilag 53-18-01-01, årsrapport for 2012 vedrørende Virksomhed K/S 5, side 1, underskrift af 24. maj 2013, forkla-

rede vidnet, at dette ligner hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 5, underskrift af 24. maj 2013, forklarede vidnet, at dette ligner hans underskrift, men han husker ikke at have underskrevet dette.

Foreholdt samme bilag, side 10, underskrift, forklarede vidnet, at dette ligner hans underskrift.

Foreholdt bilag uden for ekstrakt, bilag 53-18-01-13, årsrapport for 2013 vedrørende Virksomhed K/S 5, side 1, underskrift af 3. februar 2014, forklarede vidnet, at det fremstår mærkeligt, men det ligner hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 5, underskrift af 3. februar 2014, forklarede vidnet, at dette ligner hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 10, underskrift, forklarede vidnet, at dette ligner hans underskrift.

Foreholdt samme bilag, side 11, underskriftsprøve hos notar, forklarede vidnet, at han husker, at da han blev direktør, var han henne at underskrive et dokument hos en notar. Han husker ikke, om han underskrev en fuldmagt.

Foreholdt bilag uden for ekstrakt, bilag 53-18-01-122, Power of Attorney vedrørende Virksomhed K/S 5, forklarede vidnet, at han ikke kender Person 62. Han husker ikke dokumentet.

Foreholdt samme bilag, side 3, underskrift, forklarede vidnet, at dette lidt mere ligner hans underskrift, end de andre gør.

Foreholdt bilag uden for ekstrakt, bilag 53-18-01-127, side 1, protokol af 20. september 2013 vedrørende Hill Finance Ltd., side 1, underskrifter, forklarede vidnet, at han ikke har set dette dokument før. Han har ingen erindring om dokumentet.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 3, side 549, bilag 52-08-12-1, ekstraordinær generalforsamlingsprotokol af Virksomhed K/S 5, forklarede vidnet, at det ikke er hans underskrift, der står anført ved "dirigent" .

Vidnet kontaktede Tiltalte 1 vedrørende bøden vedrørende Virksomhed K/S 5 og gav udtryk for, at den var han ikke glad for, og at den skulle betales straks. Den blev betalt. Da vidnet blev indkaldt til politiafhøring, kontaktede han Person 1 og Tiltalte 1 telefonisk og sagde, at han havde været til afhøring, ligesom han kort skitserede forløbet for dem. Han tror, at han også havde kontaktet dem, inden han blev afhørt for at give udtryk for sin vrede og utilfredshed. Han kontaktede også Person 1 efter afhøringen. Han var chokeret og ringede derfor til sin søn. Han fik ikke nogen vejledning, om hvad han skulle

sige til politiet. Person 1 sagde til ham, at Tiltalte 1 ikke havde gjort noget forkert, og at vidnet ikke modtog nogen penge. Person 1 sagde, at vidnet skulle sige, at han ikke havde fået betaling. Det er korrekt, at vidnet aldrig fik nogen be-taling. Person 1 sagde ikke til vidnet, at han ikke skulle give nogen informatio-ner til politiet. Efterfølgende modtog vidnet et par flasker fra Person 1. Han tror, at det var for at beklage, at vidnet var blevet indkaldt af politiet. Vidnet sagde ja til at være direktør som en vennetjeneste. Det er ikke noget, han si-ger, fordi Person 1 har bedt ham om at sige det. Da vidnet var til afhøring hos politiet, sagde de til ham, at de havde aflyttet ham.

Anklageren afspillede optagelse af telefonsamtale af 3. maj 2020 kl. 11.41 mellem Person 1 og Vidne 7, og dokumenterede ekstrakt 12 - del 1, side 62, bilag 99-44-03-05-5, transskription af telefonaflytningen, side 65, afsnit 3, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Person 1: At du holdt dig på afstand da der var en bøde, og at du havde ingen vi-den om hvad selskabet lavede

Vidne 7: Ja

Person 1: Og at du ikke modtog noget vederlag for det

Vidne 7: Det er korrekt. Alt det er korrekt. Okey Person 1, det var det hele, det var det hele. Og øhh jeg ville bare vende det med dig. Og øhmmmm jeg giver dig besked. Jeg skal til det her møde den 12. maj

Person 1: Okay

Vidne 7: Om morgenen. Jeg tager til mødet og lytter til hvad de vil have og så gi-ver jeg dig besked bagefter. Men jeg vil måske, du ved øhh det kan være jeg ringer til det på det tispunkt vedrørende andet okay?

Person 1: Okay, okay, lyder godt. Giv mig besked om hvordan det går, okay?

Vidne 7: Tak for det Person 1. Og øhh det det du sagde til mig, var præcis det jeg havde tænkt mig. Og det er absolut 100 % sandt så øhh

Person 1: Absolut og tal om det, giv ikke frivilligt nogen informationer vedrørende noget

Vidne 7: Nej nej og som jeg ikke kender til. Jeg kan ikke frivilligt give nogen in-formationer om noget som jeg ikke ved noget om... Og men I har ikke været (utydeligt) om dette selskab eller noget
...

Hertil forklarede vidnet, at han svarede, at han ikke kunne udtale sig om no-

get, som han ikke vidste, men han ville fortælle sandheden, som han så det. Vidnet havde ingen anelse om, at samtalen blev optaget af politiet.

Anklageren afspillede optagelse af telefonsamtale af 3. maj 2020 kl. 11.41 mellem Person 1 og Vidne 7, og dokumenterede fra samme bilag, side 65, sidste afsnit, og side 66, første afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Person 1: Nej nej...Øhmm ønsker du at jeg bede Tiltalte 1 om at ringe tilbage til dig via denne samme kanal for at drøfte det med dig?

Vidne 7: Nej ikke rigtigt Person 1, ikke at jeg ikke ønsker at tale med hende. Men jeg tror bae at der kommer ikke til at være noget der kan tilføjes. Men øhh du må ikke ringe til mig, vedrørende dette, på nogen anden telefon eller no-get. Okay?

Person 1: Okay

...”

Hertil forklarede vidnet, at han tror, at hans mening med at sige sådan var, at han ikke havde lyst til at snakke mere med Tiltalte 1, og ville kun have kontakt med Person 1. På et tidspunkt sad Tiltalte 1 ved siden af Person 1, da vidnet talte i telefon med Person 1, og Person 1 spurgte, om vidnet ville tale med Tiltalte 1, og han svarede nej, for det var ikke nødvendigt. Han mener ikke, at han ellers talte med Tiltalte 1, men han husker det ikke.

Anklageren afspillede optagelse af telefonsamtale af 3. maj 2020 kl. 11.51 mellem Tiltalte 1 og Vidne 7.

Transskriptionen af telefonsamtalen fremgår i ekstrakt 12 - del 1, side 70, bil-ag 99-44-03-05-5, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Vidne 7 (Vidne 7) til Person 1 (Person 1)- Telefon videregives til Tiltalte 1 (Tiltalte 1)

Person 1: Hallo

Vidne 7: Hej, kan jeg tale med Tiltalte 1 igen

Person 1: Ja absolut, værsgo

Vidne 7: Tak

Tiltalte 1: hallo

Vidne 7: Hej Tiltalte 1, det hedder Virksomhed K/S 5. Ja

Tiltalte 1: Virksomhed K/S 5, ja det er den rigtige. Okay Vidne 7, jeg ringer tilbage til dig om om om fem ti minutter, Okay? Når jeg har set på alt det der om det her sel-skab og hvad jeg har. På dette nummer

Vidne 7: Ja, fordi jeg har her bøden og detaljerne og øhh

Tiltalte 1: Jeg har det også, jeg jeg ved hvor jeg skal kigge. Jeg ringer tilbage til dig om ti minutter, okay?

Vidne 7: Ja okay. På dette telefonnummer. Det samme nummer

Tiltalte 1: Ja absolut. Ja absolut.

Vidne 7: Okay, farvel, farvel, farvel
...

Hertil forklarede vidnet, at det er korrekt, at han her fortæller, hvad firmaet hed, for han blev spurgt om, hvilket firma bøden vedrørte. Vidnet forstår det sådan, at han fortalte Tiltalte 1, at han havde modtaget bøden fra Erhvervsstyrelsen, og så spurgte hun ham om, hvilket firma det drejede sig om. Han sagde, at det var Virksomhed K/S 5. Han husker ikke, om Tiltalte 1 ringede tilbage til ham bagefter. De kommunikerede ikke på andre måder end via almindeligt telefonopkald. De brugte ikke Skype, Messenger eller lignende.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at han husker, at Tiltalte 1 fortalte, at hun havde solgt sit firma. Han tror, at det var omkring 2013 eller 2014, at hun fortalte det. Han husker ikke, om det var hende selv eller Person 1, der fortalte ham det, men han husker, at han blev orienteret om, at Virksomhed ApS 1 blev solgt.

Da vidnet indtrådte som direktør i Virksomhed K/S 5, havde han folkeregisteradresse i Danmark, men han arbejdede meget i udlandet. På daværende tidspunkt omkring 2013 og hele det årti var han i udlandet ca. seks måneder om året. Han arbejdede primært i Mozambique, Zambia og den sydlige del af Afrika. Vidnet var erhvervsrådgiver og havde forskellige kunder, som var bistandskunder og virksomheder. Det var konsulentarbejde, hvor han var rådgiver i udviklingsprojekter. Han havde ikke nogen økonomisk interesse i at have et job i Danmark. Hele hans arbejdsliv havde været i udlandet, så ud-over at han havde et enkeltmandsfirma registreret i Danmark, så var stort set hele hans omsætning opgaver i udlandet. Vidnet var skattepligtig i Danmark. Alle honorarerne, han fik for udført arbejde, gik ind på hans danske konto.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at han ikke direkte kan sige, at hans underskrift blev forfalsket, men han husker ikke at have underskrevet de pågældende dokumenter, og nogle af underskrifterne ser mær-

kelige ud. Han har en mistanke om, at hans underskrift blev forfalsket.

Vidnet sagde ja til at være direktør i selskabet, fordi han blev opfordret til det af Tiltalte 1. Når man er i en familierelation, føler man en slags forpligtelse. Han forstår ikke selv, hvorfor han gik med til det. Han ville ikke bruge udtrykket manipulerende om Tiltalte 1, men hvis vidnet kunne hjælpe nogen, så gjorde han det.

Advokat Henrik Stagetorn dokumenterede ekstrakt 1, side 378, bilag 37-02-01-1, afhøringsrapport af 12. maj 2020 vedrørende Vidne 7, side 391, afsnit 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...
Afhørte forklarede videre: "Tiltalte 1 har den evne til og... ligesom øh, man kan kalde hende, hun er meget manipulerende kan man sige og har en stærk personlighed, hun kan få folk til at gøre ting"
 ... "

Hertil forklarede vidnet, at den dag i dag kan han ikke gøre op med sig selv, hvorfor han sagde ja til at være direktør. Han følte, at Tiltalte 1 var familie, så der var en forpligtelse. Det kan godt være, at han i denne sammenhæng brugte ordet "manipulerende", men det var forpligtelserne i forhold til familierelationen, han mente.
 ..."

Vidne 8 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

" ...
 Vidnet forklarede, at han er folkepensionist. Han gik ud af 3. real og har en handelsmedhjælpereksamen. Før han blev pensioneret, beskæftigede han sig med at hjælpe andre med at stifte selskaber. Han var direktør i Virksomhed K/S 33. Det var i dette selskab, at han hjalp andre med at stifte selskaber. Han havde ikke nogen ansatte. Han vil tro, at det var hans selskab. Det blev slettet i 2013. Komplementaren i selskabet var Virksomhed Ltd. 4. Vidnet var direktør i Virksomhed Ltd. 4, som han stiftede eller købte i England.

Vidnet tror, at hans kunders formål med at købe selskaber hos ham på daværende tidspunkt var at undgå at betale så meget i skat. En del kunder kom fra de tidligere østbloklønde, som også købte selskaberne for at beskytte sig selv. Det kan godt passe, at det kaldes "asset protection".

Når kunderne ringede til vidnet, fortalte han nogle af dem om de danske skatteregler for danske kommanditselskaber og danske holdingselskaber. Vidnet stiftede selskabet Virksomhed K/S 50. Han husker ikke, hvorfor det blev stiftet. Han ved ikke, hvorfor selskabet modtog store overførsler fra Virksomhed K/S 5 og sendte større beløb til Virksomhed K/S 5. Vidnet

ved ikke, hvorfor der var pengeoverførsler til og fra Virksomhed K/S 30. Vidnet var ikke daglig leder af Virksomhed K/S 50. Det var han heller ikke registreret som i Erhvervsstyrelsens register.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 9 - del 2, side 433, bilag 28-05-01-1, OSINT-rapport vedrørende Virksomhed K/S 51, side 441, udklip af anmeldelse af Virksomhed K/S 50 til Erhvervsstyrelsen, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

andet: daglig ledelse

Navn: Vidne 8

...”

Hertil forklarede vidnet, at som han husker det, var det den anmeldelse, der blev sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Han har aldrig været registreret som daglig ledelse i styrelsens register. Han må have anmodet om registreringen, men Erhvervsstyrelsen registrerede det ikke. Det var i 2011, så han aner ikke, hvorfor han ønskede at lade sig registrere som daglig ledelse i selskabet. Han havde ikke noget med ledelsen af selskabet at gøre. Han husker ikke, hvad selskabet lavede. Han ved, at selskabet ikke afleverede regnskaber. Det var derfor, selskabet blev lukket.

Virksomhed K/S 33 anmeldte selskabet Virksomhed K/S 51 til stiftelse. Vidnet var den eneste tegningsberettigede i Virksomhed K/S 33. De var 3-4 personer, som brugte kontoret. Det er hans underskrift, der er på anmeldelsen. Det kan være, at vidnet bare var "den praktiske", der skrev under. Sådan en anmeldelse lå i computeren, så den var let at rette til. Ud fra det han har set hos politiet, var det vidnet, der anmeldte selskabet Virksomhed K/S 51 til stiftelse. Der er en stærk formodning om, at det var den samme kunde, der bestilte både Virksomhed K/S 50 og Virksomhed K/S 51, når de to selskaber begge har Virksomhed L.P. som komplementar. Vidnet husker ikke i dag, hvorfor én kunde havde behov for at få oprettet to kommanditselskaber samtidig. Han ved ikke, hvorfor de havde brug for to selskaber og ikke kun nøjedes med ét. Han ved ikke, hvorfor det var to forskellige direktører, der blev indsat i selskaberne. Han ved ikke, om nogle af komplementarerne var selskaber, som var stiftet udelukkende med det formål at være komplementarer. Han ved ikke, hvorfor der var overførsler mellem Virksomhed K/S 50 og Virksomhed K/S 51. Det er ikke vidnets opfattelse, at kunden handlede med sig selv, når der skete overførsler mellem Virksomhed K/S 50 og Virksomhed K/S 51, men han tænkte nok dengang, at den pågældende havde to forskellige kunder. Han ved ikke, hvorfor Virksomhed K/S 51 havde overførsler med Virksomhed K/S 5. Han ved ikke, hvad der foregik i Virksomhed K/S 51. Selskabet blev opløst på grund af manglende regnskab.

Vidnet kender Tiltalte 1 af navn. Første gang, han så navnet, var på forsiden af Ekstra Bladet. Han har nok mødt hende på en konference i udlandet, men han husker ikke hvornår. På konferencen var der forskellige taler om

forskellige skatteforhold. Det var ikke konferencerne, der klædte vidnet på i forhold til at rådgive sine kunder. Vidnet vidste det, han skulle vide om danske forhold, så det lærte han ikke på konferencerne. Han deltog for at vi-de, hvad der foregik andre steder i verden. Hvis man fx havde en kunde, der brugte et selskab på Cypem, var det rart at kende skatteforholdene på Cy-pern i forhold til de danske skatteregler. Vidnet havde sin viden om danske skatteforhold fra diverse tidsskrifter og ved at tænke selvstændigt.

Vidnet kender ikke Tiltalte 2. Vidnet ved ikke, hvordan de kommanditselskaber, vidnet oprettede, kom i kontakt med andre kommanditselskaber, som vidnet ikke havde noget at gøre med. Umiddelbart så vidnet ikke et mønster med overførsel af penge til hinanden mellem andre kommanditselskaber, men han havde som regel heller ikke noget med bogføringen at gøre. En enkelt gang undrede vidnet sig over store beløb, der blev overført i et kommanditselskab. Det undrede ham, at man gennem Nordea Bank sendte 100.000 dollars, og så kom der 100.000 euro tilbage. Han talte med en revisor, som sagde, at det ikke var altid, at revisoren forstod deres tankegang. Han husker ikke, hvem revisoren var.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at internationale skatteregler ikke var et område, han beskæftigede sig med, udover i forhold til de danske kommanditselskaber. Han kender ikke begrebet "forum shopping". Han er bekendt med, at man kan placere en juridisk virksomhed, efter hvor der er nogle skattemæssige optimale beskatningsregler. Vidnet har forstand på kommanditselskabsbeskatning. I forhold til holdingselskabsbeskatning har han kun forstand på det generelle. Han ved ikke, hvordan beskatningen af kommanditselskaber er nu, men der var engang, hvor den var meget attraktiv, fordi regeringen ønskede at tiltrække udenlandske investorer. Hvor meget et holdingselskab blev beskattet med, kom an på formen for indtægt. Hvis et dansk holdingselskab var uden ansatte og uden driftsaktivitet, vil vidnet mene, at beskatningen var nul. Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder fandt anvendelse på kommanditselskaber. Beskatningen i et kommanditselskab kom an på ejerforholdene. Det kunne være selskabet selv, der var skattepligtigt.

Adspurgt om hvorhenne indtægten skal beskattes efter vidnets opfattelse, hvis en tysker i Berlin og en tysker i München stifter et dansk kommanditselskab, og der er en fortjeneste, forklarede vidnet, at det ved han ikke, for det afhænger af de tyske skatteforhold. Man skal undersøge, hvordan skattereglerne er i Tyskland, selvom det er et dansk kommanditselskab, for sådan er skattereglerne. Hvorvidt selskabet er skattepligtigt i Danmark, kommer an på, om et kommanditselskab i Tyskland betragtes som en transparent enhed eller som et selvstændigt skattesubjekt. Skattetransparens betyder at kommanditselskabet ikke i sig selv var et selvstændigt skattesubjekt. Beskatningen ligger hos kommanditisterne.

Adresse 13, 3600 Frederikssund er vidnets kontoradresse. Han tror ik-

ke, at der p.t. er flere virksomheder på adressen udover vidnets kontoradresse. Vidnet har stadig kontoradressen, men han driver virksomhed fra Nr. 2. Vidnet mener ikke, at det er korrekt, at der er registreret 153 selskaber på Adresse 13. Det må i så fald være inklusiv alle de passive selskaber, som har ligget der, før vidnet rykkede ind.

Virksomhed ApS 8 er et selskab, der er slettet. Da det var aktivt, var det et holdingselskab. Det var vidnet, der var direktør i selskabet. Han husker ikke, hvor længe han var direktør. Hvis det fremgår af cvr-registret, at vidnet var direktør indtil den 2. december 2021, så kan det godt passe. Det var et klassisk holdingselskab uden drift, hvilket betød, at der var et datterselskab, hvor risikoen lå. Begrebet mellemholdingselskaber er ikke noget, vidnet har dyrket.

Det specielle ved komplementaren i et kommanditselskab er, at det er den enhed, der hæfter ubegrænset med hele sin formue. Det er sædvanligt i et kommanditselskab, at komplementaren er et selskab med begrænset hæftelse.

Kommanditisterne i et kommanditselskab hæfter begrænset. Adspurg om konstruktionen ved et kommanditselskab er, at kommanditisterne, som er det egentlige skattesubjekt qua skattransparensen, hæfter begrænset, bekræftede vidnet dette. Der er kun momsregnskaber i holdingselskaber, hvis de har momspligtig aktivitet, hvilket kræver handel eller serviceydelser. Vidnet er ikke momsekspert, så han ved ikke, hvor aktiviteten territorielt skal være henne. Han har ikke forstand på, om omsætningen skal være i Danmark. Hvis der ikke er driftsaktivitet i selskabet, skal der ikke laves momsregnskab.
..."

Vidne 9 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han er revisor. Det har han været i 20-30 år. Forud herfor det arbejdede han hos skattevæsenet. Han er udlært inden for jern- og stålbranchen, men ellers har han været "talmand" hele livet. Han er registreret revisor.

Vidnet kender Tiltalte 1 gennem erhvervet. Virksomhed ApS 3 rettede henvendelse til vidnet vedrørende udarbejdelse af årsrapporter til deres kunder. Derigennem mødte han Tiltalte 1. Han husker ikke, hvornår han mødte hende første gang, men det var i 2013 eller 2014. Tiltalte 1 havde ikke noget med Virksomhed ApS 3 at gøre, da han mødte hende. Han husker ikke, i hvilken relation han mødte hende. Det var Vidne 1 fra Virksomhed ApS 3, der kontaktede vidnet i 2011/2012. Vidnet løste revisionsopgaver for Virksomhed ApS 3 i et par år, inden han mødte Tiltalte 1. Han husker ikke, hvordan han mødte Tiltalte 1 første gang. Tiltalte 1 holdt nogle konferencer inden for deres arbejdsområde, hvor en række udenlandske foredragsholdere kom. Vidnet husker ikke, om det var der, han mødte hende første gang. Han havde ikke kontakt til Tiltalte 1 i relation til

Virksomhed ApS 3. Det var Vidne 1, han havde kontakt til, når det omhandlede Virksomhed ApS 3.

Anklageren foreholdt vidnet fra ekstrakt 1, side 534, bilag 37-15-01-1, afhøringsrapport af 17. maj 2022 vedrørende Vidne 9, side 535, an-densidste og sidste afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte blev opfordret til at forklare, om hans forhold/kendskab til Tiltalte 1. Afhørte forklarede, at han ikke rigtig kunne huske, hvordan han lærte Tiltalte 1 at kende. Han mente at det var omkring 2010-2011, at afhørte havde fået en henvendelse fra ”dem”, om han havde en interesse i at yde en bi-stand i forbindelse med deres selskaber, hvilket han sagde ja til. Så gik der noget tid, hvorefter ”de” dukkede op igen omkring 2011-2012.

Forespurgt om hvem ”de” var, forklarede afhørte, at det må have været Tiltalte 1 eller Vidne 1.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at politiet oplyste, at denne rapport er skrevet ud fra politiets opfattelse af afhøringen, så det er ikke et dækkende referat. Vidnet husker ikke, at han forklarede sådan til politiet. Han gennemlæste rapporten og kom med rettelser til denne, men dette husker han ikke. Politiet må have misforstået ham. Årstallene, 2010-2011, kan godt passe, i forhold til hvornår han fik henvendelser fra Virksomhed ApS 3. Det var Vidne 1, der henvendte sig fra Virksomhed ApS 3. Han mener, at Virksomhed ApS 3 havde været i gang i et par år, da de rettede henvendelse til vidnet. Han husker ikke det konkrete årstal. Vidnet havde ikke som sådan et samarbejde med Tiltalte 1, da han begyndte at arbejde med Virksomhed ApS 3.

Anklageren foreholdt vidnet fra samme bilag, side 541, afsnit 6 og 7, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt om afhørte havde et samarbejde med Tiltalte 1 som konsulent, bekræftede afhørte, at det havde han. Forespurgt om afhørte kunne uddybe dette, forklarede afhørte, at hvis kunderne havde spørgsmål om for eksempel skattepligtsforhold, bad Tiltalte 1 afhørte om at undersøge det.

Forespurgt om Tiltalte 1 fungerede som ”mellemmand” mellem kunden og afhørte, bekræftede afhørte, at det var sådan det fungerede. Tiltalte 1 repræsenterede kunden, ikke Virksomhed ApS 3, idet hun var bundet af en konkurrenceklausul, og derfor ikke måtte konkurrere med administrationsselskabet.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at det er rigtigt, at han forklarede sådan til politiet. Det er rigtigt, at han samarbejdede med Tiltalte 1 i denne forbindelse. Han for-

stod anklagerens spørgsmål, som om det var samarbejde vedrørende udarbejdelse af årsrapporter og lignende, det omhandlede. Tiltalte 1 henvendte sig til vidnet vedrørende nogle skattemæssige forhold, som hun gerne ville have uddybet. Vidnet husker ikke, hvilken kunde der var tale om. Han husker ikke, om der var sammenfald mellem den omtalte kunde, og de kunder som vidnet lavede regnskab for i Virksomhed ApS 3. Vidnet opfattede Tiltalte 1 som værende konsulent, der lavede ad-hoc-opgaver, alt efter hvem der henvendte sig til hende. Det var ad-hoc-opgaver inden for skattepligtsforhold til Danmark eller lignende. Hvis en kunde rettede henvendelse til Tiltalte 1 og spurgte, om hun kunne hjælpe på nogle skattemæssige områder, så videreformidlede hun spørgsmålene til bl.a. vidnet, fordi Tiltalte 1 ikke var skatteekspert. Så vidt han vidste, lavede Tiltalte 1 ikke selskabsadministration.

Anklageren foreholdt vidnet fra samme bilag, side 536, afsnit 3, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt hvor længe afhørte arbejdede for hende, forklarede afhørte, at han mente det var omkring 2014-2015. ”Der var det ligesom Vidne 1, der stod for det. Altså Tiltalte 1 og... Tiltalte 1 og Vidne 1 – du ved godt hvad de lavede ik? Altså de var jo selskabsadministratører – det vi enige om ik? Og det vil sige, at omkring de der 14 15 stykker, der glemte Vidne 1 rent faktisk at betale mine regninger, og så løb samarbejdet ligesom ud i luften, og så sker der ikke mere ved det. Det der med tidspunktet – det var der omkring 14 15 stykker betalingerne lige-som udeblev, og så udeblev samarbejdet tilsvarende også.”

...”

Hertil forklarede vidnet, at han ikke forstår, hvordan Tiltalte 1 kom ind i dette, for han mener ikke, at Tiltalte 1 lavede selskabsadministration. Samarbejdet med Virksomhed ApS 3 stoppede i 2014/2015 på grund af manglende betalinger. Man kan godt sige, at det endte med et slags uvenskab med Vidne 1. Han tror, at det var omkring 800.000 kr., han gik glip af i forbindelse med de manglende betalinger.

Han har nok deltaget i omkring 4 af Tiltalte 1's konferencer. Den sidste af Tiltalte 1's konferencer, som vidnet deltog i, var i 2014. På det tidspunkt var der både deltagere fra Rusland og Ukraine, og det var ubehageligt på grund af annekteringen af Krim. Han tror, at han første gang deltog i en konference i 2011. Tiltalte 1 deltog også selv i konferencerne, så han må have mødt hende første gang i 2011. Hans kontakt til Tiltalte 1 ophørte, et par år efter at kontakten til Vidne 1 ophørte. Han tror, at det var omkring 2017, han ophørte med at have kontakt med Tiltalte 1. Kontakten gled bare ud. Der var ikke nogen særlig anledning til, at de ophørte med at have kontakt.

Adspurgt om hvordan kontakten i forbindelse med revisionen foregik, forklarede vidnet, at det startede med, at han fik en henvendelse fra

Virksomhed ApS 3 om en kunde, der skulle have udarbejdet årsrapport med revision eller assistanceerklæring. Virksomhed ApS 3 bad om et tilbud og rettede nok også henvendelse til et par andre revisorer, og så valgte Virksomhed ApS 3 den revisor med det laveste tilbud. Vidnet fik tilsendt materiale og udarbejdede års-rapporten. Vidnet sendte fakturaen til Virksomhed ApS 3 og modtog betaling fra Virksomhed ApS 3. Virksomhed ApS 3 sendte fakturaen videre til den pågældende kunde. Vidnet fakturerede selskabet, som havde adresse hos Virksomhed ApS 3. Han har lavet regnskab for Virksomhed ApS 3 én gang. Han husker ikke hvor-når. Samarbejdet med Vidne 1 knirkede lidt, og så tænkte vidnet, at de helle-re måtte stoppe samarbejdet. Det kneb med betalingen og med at få tingene til tiden. Der var ikke problemer med at få materiale fra kunderne. De fleste gange henvendte vidnet sig gennem Virksomhed ApS 3 for at få oplysninger og materiale, men det skete også, at han henvendte sig direkte til kunden. Han kontaktede den, der var anført som kontaktperson hos den pågældende kunde. Det kunne være direktøren eller en CFO eller en anden person i selskabet, som stod for det regnskabsmæssige. Vidnet har set Tiltalte 2, men det var ikke ham, han rettede henvendelse til, fordi Tiltalte 2 var bare stråmandsdi-rektør. Vidnet rettede henvendelse til den person, som vidnet havde fået op-lyst var den rigtige direktør. Der var generelt ikke ansatte i kommanditselskaberne. Vidnet henvendte sig til dem, der havde haft med selskabet at gøre. Kunden var kommanditselskabet. Det var den reelle ejer, den reelle direktør eller den reelle administration, han henvendte sig til. Derfor fik han oplysninger om, hvem der var kontaktpersoner. Han havde ikke de oplysninger for alle kunder, men en del af dem.

Vidnet fik bogføring og bilag fra banken og lignende. Bogføringen blev som-tider lavet i selskaberne, og ellers blev den lavet af Person 3, som vist var fra Virksomhed Ltd. 8, som lå i Sankt Petersborg. Når vidnet skulle have bogføringsmateriale via Virksomhed ApS 3, kontaktede han Vidne 1. Han husker ikke, om han fik kontoudtog fra Danske Banks estiske filial, tidligere Sampo Bank. Kommanditselskaberne benyttede Nordea og schweiziske banker. De store selskaber brugte som udgangspunkt schweiziske banker. Vidnet ved ikke, hvorfor selskaberne ikke brugte banker i de lande, hvor de drev virksomhed.

Anklageren foreholdt vidnet fra ekstrakt 1, side 534, bilag 37-15-01-1, afhøringsrapport af 17. maj 2022 vedrørende Vidne 9, side 549, af-snit 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...
Forespurgt om selskaberne havde konto i banker, i de lande hvor aktiviteterne foregik, oplyste afhørte, at han havde indtryk af. Selskaber var ikke villige til at løbe den risiko, da kontoen kunne blive tømt ”over night” . Så grunden til at have selskaber i Danmark var at skærme sine aktiver, hvorfor de danske selskaber blot var en form for gennemstrømningsselskaber.
 ... ”

Hertil forklarede vidnet, at det er rigtigt, at han forklarede sådan til politiet.

Det var hans indtryk, at det var en reel risiko, at selskaberne kunne få tømt deres konti. Adspurgte til formålet med at have et kommanditselskab i Danmark, forklarede vidnet, at hvis man havde et selskab, som var fra det gamle Østeuropa, var der en anden forretningsmæssig struktur eller moral med hensyn til at drive virksomhed. I de skandinaviske lande var man ikke korrupt og havde en høj forretningsmoral. Det havde man ikke i de østeuropæiske lande, så hvis man havde en aktivitet derovre, som foregik med selskaber, der havde en udenlandsk investor, så var det mere sikkert. Man kunne lade selskabet blive liggende i Danmark for at beskytte det mod, at det blev overtaget af andre personer. Et kommanditselskab ejede stort set ikke noget. De havde aktiver, der gik nogenlunde op med hinanden. Det kunne godt eje et underliggende selskab, hvor der var en aktivitet og et stort salg. Vidnet undrede sig ikke over, om det gav mening at have disse selskaber i Danmark, fordi han det anså for at være en sikringsakt. Han fandt nogle aktiver, som selskaberne ejede, og som vidnet fik dokumentation for, og det gjorde, at det gav god mening, at de lavede den konstruktion. Det mener han, at han så i alle selskaber, der havde aktiver, der skulle beskyttes.

Virksomhed K/S 26 siger ham ikke noget.

Foreholdt ekstrakt 3 - del 1, side 12, bilag 12-01-02-1, årsrapport for 2012 vedrørende Virksomhed K/S 26, side 14, virksomhedsoplysninger, hvoraf det bl.a. fremgår, at revisoren er Revisionsfirma 4, forklarede vidnet, at dette er hans firma.

Foreholdt samme bilag, side 15, ledelsespåtegning, forklarede vidnet, at det ikke var almindeligt, at "ledelsespåtegning" stod på dansk, og at teksten stod på engelsk.

Foreholdt samme bilag, side 16-17, den uafhængige revisors erklæringer, forklarede vidnet, at han undrer sig over tidsangivelserne i henholdsvis ledelsesberetningen og revisionspåtegningen. Han synes ikke, han kan genkende noget. Han kan godt have lavet et regnskab i juni 2013.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 16, afsnit 1, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...
 (...) for the financial year from 9 September to 31 December 2012 (...)
 ... "

Hertil forklarede vidnet, at han ikke husker dette. Dateringen og datoen ser underlig ud. Han kan ikke udelukke, at der kunne være sket en fejl. Vidnet genkender ikke dette. Det kan godt passe, at han lavede årsrapport for et kommanditselskab hos Virksomhed ApS 3 i juni 2013. Det er ikke tidspunktet, der undrer vidnet. Dette er en indberetningsmåde, som vidnet normalt ikke brugte. Det var meget sjældent, han brugte basisindberetning hos Er-

hvervsstyrelsen. Han brugte som hovedregel en XBRL-indberetning, hvor man lagde en pdf-fil ved siden af den udarbejdede årsrapport. Det skete, at vidnet brugte basisindberetningen, men det var meget sjældent, og derfor undrer dette ham. Han kan se på layoutet, at det er en basisindberetning. Hvis det havde været en pdf-fil, havde vidnets underskrift og logo været på en regnskabsrapport. Dette er trukket fra basissystemet, og der er derfor ingen underskrift anført.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at han ikke har noget belæg for at sige, at der er tale om en forfalskning, men det var meget sjældent, han brugte en basisindberetning.

Adspurgt på ny af anklageren, foreholdt ekstrakt 3 - del 1, side 12, bilag 12-01-02-1, årsrapport for 2012 vedrørende Virksomhed K/S 26, side 21, resultatopgørelse, hvoraf der bl.a. fremgår en nettoomsætning på -1.177.437 euro, forklarede vidnet, at resultatet må have været negativt, når der står minus foran tallet. Han kan ikke svare på, hvorfor selskabet havde en negativ omsætning. Det var sjældent, at de så en negativ omsætning. Nettoomsætningen på -1.177.437 euro virker underlig. Det undrer ikke vidnet, at der blev indsat og hævet et beløb på 27,9 millioner euro, for det var et gennemstrømningselskab. Man kan ikke se på regnskabet, at der var en stor gennemstrømning. Det skal man tilbage i bogføringen for at kunne se.

Foreholdt ekstrakt 3 - del 1, side 34, bilag 12-01-04-1, årsrapport for 2013 vedrørende Virksomhed K/S 26, side 38, den uafhængige revisors påtegning, forklarede vidnet, at dette ser ud på den måde, som vidnet plejede at indlevere årsrapporter. Det er vidnets underskrift, der ses nederst på siden.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 38, andensidste afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

We have not been able to review the accruals of the company's sale, cost, expenses, finance expenses and assets . Therefore we have a qualification regarding the accruals of these.

...”

Hertil forklarede vidnet, at dette betyder, at de ikke fik de ting, de bad om. De fik bogføringen, men de fik ikke de underliggende bilag, som de bad om. Det er en fejl, at der ikke fremgår en dato på regnskabet, for der skal være dato på. Indleveringen skulle ske inden den 31. maj 2014.

Foreholdt samme bilag, side 41, income statement, forklarede vidnet, at der ikke var nogen nettoomsætning, fordi dette var et eksternt regnskab, så der behøvede man ikke at oplyse om nettoomsætning. Beløbet på 146.327 står i danske kroner, men det burde have været euro. Fejlen skyldes, at rapporten ikke blev rettet ordentligt til. Skemaet er født med ”DKK”, så det skulle have

været rettet til euro i vidnets system. Det er ret vigtigt, at regnskabet står i den rigtige valuta. Det undrer ikke som sådan vidnet, at virksomheden sendte 25 millioner euro og modtog 25,1 millioner euro det år. Hvis det stod i bogføringen, vidste vidnet godt, at beløbene blev sendt og modtaget.

Virksomhed K/S 2 siger ikke vidnet noget.

Foreholdt ekstrakt 3 - del 1, side 165, bilag 12-05-01-1, årsrapport for 2011 vedrørende Virksomhed K/S 2, forklarede vidnet, at dette regnskab er indberettet, som vidnet plejede at gøre det.

Anklageren dokumenterede fra samme ekstrakt, side 168, samme bilag, ledelsesberetning, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Hovedaktivitet:

Selskabets hovedformål er at udøve alle former for forretningsaktiviteter.

Økonomisk udvikling:

Årets resultat udviser et underskud på DKK.400.504, hvilket ledelsen finder utilfredsstillende. Balancen udgør DKK 729.015.792 og egenkapitalen DKK -407.954.

... ”

Og samme ekstrakt, side 171-2, samme bilag, den uafhængige revisors påtegning, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forbehold

Vi er tiltrådt som revisorer efter balancedagen. Vi har ved vores revision ikke kunnet få bekræftet tilstedeværelsen eller værdiansættelsen af varelageret, som er en væsentlig regnskabspost. Selskabet har negativt indtjeningsbi-drag og låneforhold til investorer er ikke dokumenteret.

Vi kan ikke anse selskabet for going concern.

Det har ikke været muligt at få verificeret bogføringsgrundlaget.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at dette ikke var noget, der skete tit, og det var rimeligt alvorligt. Det er hans underskrift under påtegningen.

Foreholdt samme ekstrakt, side 173, samme bilag, anvendt regnskabspraksis, forklarede vidnet, at dette er en standard, man satte ind. Hvis bogføringen var i en anden valuta, blev omregningen pr. 31. december. Hvis bogføringen ikke var i en anden valuta, satte man ikke teksten ind. Man satte den kun ind, hvis den var relevant.

Foreholdt samme ekstrakt, side 173, samme bilag, anvendt regnskabspraksis,

hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Tilgodehavender

Tilgodehavender er værdiansat på grundlag af en individuel vurdering, hvorunder der foretages en nedskrivning på tilgodehavender, som skønnes behæftet med særlig risiko.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at dette er en standardtekst. Den blev sat ind, hvis der var et tilgodehavende, men ellers ikke. Når den står her, må der have været et tilgodehavende.

Foreholdt samme ekstrakt, side 174, samme bilag, resultatopgørelse, forklarede vidnet, at det ikke er almindeligt, at der ikke er angivet valuta ved beløbene. Der plejede at stå danske kroner.

Foreholdt samme ekstrakt, side 175, samme bilag, balance, hvoraf det bl.a. fremgår, at der var et varelager på 722.431.950 kr., og side 176, balance, hvoraf det bl.a. fremgår, at der var en egenkapital på -393.054 kr., forklarede vidnet, at han ikke har nogen forklaring på, hvorfor dette ikke passer med ledelsesberetningen. Det var vidnet, der skrev tallene i ledelsesberetningen. Vidnet må være kommet til at skrive et forkert tal. Det giver altid anledning til at overveje, om man skal fortsætte som revisor for selskabet, når man er nødt til at tage sådan et forbehold. Det skete, at vidnet stoppede som revisor på grund af det, men han husker ikke, hvilke selskaber det skete i. Han husker ikke, om han så nogen kontoudtog.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 534, bilag 37-15-01-1, afhøringsrapport af 17. maj 2022 vedrørende Vidne 9, side 558, af-snit 3, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte blev foreholdt, at der gennem Danske Banks Estiske filial var sendt EUR 363.252.350 og modtaget EUR 364.027.366 i 2011. Forespurgt om afhørte havde set kontoudtog for de beløb, forklarede afhørte, at det kunne han ikke huske, men hvis han havde set så store beløb, så burde han kunne huske det.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at det er rigtigt, at han forklarede sådan til politiet. Dette er også hans holdning i dag.

...

Vidnet forklarede fortsat, at han kun udarbejdet regnskab for Virksomhed ApS 3 én gang, fordi relationen til Vidne 1 var dårlig. Han skaffede sin niece et job i Virksomhed ApS 3. Han husker ikke, hvornår det var, hun blev ansat, men det

var inden, at vidnet brød samarbejdet med Virksomhed ApS 3. Han er bekendt med, at hans niece blev registreret som direktør i et selskab. Han bad om, at hun blev fjernet som direktør med det samme, for hvis selskabet kom under konkursbehandling, ville niecen stå registreret som direktør i et selskab, der var under konkurs. Når man er stråmandsdirektør, risikerer man også at få spørgsmål, som man ikke kan svare på, fordi man ikke har kendskab til selskabet. Der er lovligt at udføre revision for et selskab, hvori der er en stråmandsdirektør, så det havde vidnet ikke betænkeligheder ved.

Virksomhed IVS var vidnets hustrus selskab. Selskabet arbejdede med selskabsservice, hvilket vil sige, at det var en form for postkontor. Selskabet lavede det samme som Virksomhed ApS 3. Hans hustru og Tiltalte 1 talte sammen om noget i relation til Virksomhed IVS. Tiltalte 1 kom med nogle kunder til Virksomhed IVS, men der kom også kunder eksternt fra. De kunder, Tiltalte 1 kom med, havde som regel tidligere været kunder hos Virksomhed ApS 3. Tiltalte 1 må have haft kontakt til kunderne, eftersom hun kom med dem. Vidnet talte med sin hustru om at tage imod kunder, som tidligere havde været hos Virksomhed ApS 3. Han mener ikke, at der var nogen af de selskaber, hvor han havde taget forbehold i regnskaberne, der kom med. Vidnet blev ikke registreret som revisor på nogen af de selskaber.

Der var en situation, hvor Vidne 10 gik glip af nogle penge på grund af Tiltalte 1. Det var i forbindelse med registreringen af en ændring vedrørende et selskab. Der blev foretaget en registrering med et NemID, som ikke burde have været foretaget. Det var et af Vidne 10's virksomheds-NemID, der blev brugt af Tiltalte 1. Det førte til en retssag i Sø- og Handelsretten vedrørende ejerskabet til selskabet. Vidnet kan ikke svare på, hvem den retmæssige ejer var. Sø- og Handelsretten kunne ikke fastslå, hvem der var den retmæssige ejer. Det havde en økonomisk konsekvens for ham og Vidne 10, idet de fik en advokatregning på ca. 275.000 kr.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at hvis der var et underskud i et kommanditselskab på fx 100 millioner euro, ville det ikke få nogen skattemæssig konsekvens for den danske statskasse. Hvis der var et overskud i et dansk kommanditselskab på fx 100 millioner euro, ville det ikke få nogen skattemæssig konsekvens for den danske statskasse. Et kommanditselskab er ikke en selvstændig skattejuridisk enhed. Man beskatter ikke et kommanditselskab på samme måde som et anpartsselskab, under forudsætning af at man ikke kommer ind under selskabsskattelovens § 2c. Der er ikke nogen specifik lov, der regulerer kommanditselskaber, men de er omfattet af en paragraf i selskabsloven, som han ikke kan huske. Det er rigtigt forstået, at vidnet har svaret på skattemæssige spørgsmål omkring eventuel beskatning af ejendomme eller andre ting, som kunne relateres hertil. Det var selskabsskattelovens § 2 c, der kunne være relevant. I udlandet blev man opmærksom på, at hvis ejerforholdet var sådan, at man kom i karambolage

med selskabsskattelovens § 2 c, skulle man undersøge, hvordan man skulle forholde sig til det.

Vidnet arbejdede ikke med skatterådgivning i perioden 2007-2012. Han kender ikke de cypriotiske skatteregler. Der var nogle af UBO'erne, der var rus-sere eller ukrainere. Vidnet så paskopier for dem alle. Det var markant, hvor mange af dem der var fra de tidligere sovjetiske lande.

Adspurgt om vidnet ved, om Cypern havde en trækprocent på nul af udenlandske udbytter, forklarede vidnet, at Cypern havde nogle særregler i forhold til Danmark. Han husker ikke, om trækprocenten var nul i perioden fra 2007 til 2011.

Det havde en forretningsmæssig betydning for de bagvedliggende ejere, at det gav validitet at have et dansk selskab, når man kom fra østblokken. Den ultimative ejer af et kommanditselskab plejede ikke kun at være én person, men var typisk et par stykker.

En mand på Cypern kunne godt stifte to selskaber og så bagefter stifte et kommanditselskab i Danmark, hvis der var tale om to selvstændige enheder. Man kunne godt have flere datterselskaber, der kunne stifte et dansk kommanditselskab.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn om hvad vidnet lægger i udtrykket ”stråmandsdirektør”, forklarede vidnet, at Tiltalte 2 var valgt til direktør, men der var en aftale mellem Tiltalte 2 og den reelle ledelse, om at Tiltalte 2 ikke havde nogen beføjelser i selskabet. Tiltalte 2 kunne ikke gå ned i banken og hæve penge tilhørende selskabet. Vidnet har mødt Tiltalte 2 en enkelt gang. De hilste bare på hinanden.
..."

Vidne 10 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at hun er født i Moldova. Hun taler russisk som første sprog. Hendes mor var fra Ukraine, og hendes far var fra Moldova. Vidnet kom til Danmark i 1998, fordi hun skulle giftes med sin danske mand, Vidne 9. Hun var uddannet som tøjdesigner i Moldova. I Danmark har hun arbejdet med mange forskellige ting. Hun har arbejdet som piccoline, i en reception og med rengøring. Hun uddannede sig til kosmetolog og troede, at hun kunne arbejde med det, men der var ikke nogen kunder. Hun prøvede sig med bogføring og startede hos Revisionsfirma 4, og hun blev sendt på forskellige kurser. Hun endte med at arbejde med bogføring i Revisionsfirma 4, som var hendes mands firma. Hun arbejdede der fra 2007, og det gør hun stadig, men hun arbejder der ikke længere på fuld tid. Hun laver lidt bogføring og bestiller kontorartikler og lignende. Hun har fast arbejde et andet sted, hvor hun også bl.a. arbejder med bogføring.

Vidnet kender Tiltalte 1. Hun lærte hende at kende gennem det russiskta-lende netværk i Danmark. Hun husker ikke, hvornår hun lærte Tiltalte 1 at ken-de. Det er nogle år siden. Det var en privat relation, da vidnet lærte Tiltalte 1 at kende. Hun havde ikke hørt om Tiltalte 1 før, da hun mødte hende første gang. Hun vidste ikke, at Tiltalte 1 havde et selskab, der hed Virksomhed ApS 1. Hun kendte heller ikke til Virksomhed ApS 2. Hun har hørt om, at Tiltalte 1 havde ejet det, men det var ikke noget, hun talte med Tiltalte 1 om. Tiltalte 1 kendte nogle af de kunder, som vidnet havde, og Tiltalte 1 sagde, at hvis vidnet havde noget post til kunderne, kunne hun tage det med, når hun skulle til konference og lignende. Vidnet havde et selskab, der hed Virksomhed IVS, og det var hendes kunder i denne virksomhed, der var tale om. Det var vidnet selv, der stiftede og ejede selskabet.

Foreholdt tillægsekstrakt 2, side 2, bilag 11-89-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed IVS, forklarede vidnet, at dette var hendes selskab. Da hun stiftede det, arbejdede hun stadig i Revisionsfirma 4. Hun stiftede det, så hun selv kunne tjene nogle penge. Selskabet le-verede adresseservice. På et tidspunkt havde hun en kunde, som hun hjalp med administration af en ejendom. De opgaver, hun udførte i selskabet, var ikke bogføring. Vidnet udførte kun bogføring for én kunde. Hun tilbød ikke direktørservice. Vidnet blev registreret som direktør for nogle selskaber, der var blevet lukket, med henblik på genregistrering af selskaberne. Det var midlertidigt, at vidnet var direktør i disse. Hun havde ikke andre direktører end sig selv, hun kunne sætte ind.

Vidnets primære service i vidnets selskab var at tilbyde kunderne adresse hos vidnet og at videresende post. Hvis der kom post, sendte hun det pr. mail el-ler videresendte det med posten. Det var fx breve fra danske myndigheder. Hun oprettede medarbejdersignaturer til selskaberne, så hun kunne tjekke deres e-Boks og videresende det, der lå der. Det var både fysisk og digital post, vidnet videreformidlede. Vidnet brugte også medarbejdersignaturerne til at logge på hos SKAT, så hun kunne udskrive og videresende skattekonti til kunderne. De fleste af vidnets kunder var kommanditselskaber, men der var også partnerselskaber. Ejerne af selskaberne var ikke i Danmark, men de var i Letland, Litauen og Rusland. De befandt sig i østeuropæiske lande. Tiltalte 1 kendte ejerne og spurgte vidnet, om de kunne have adresse hos hende. Det drejede sig om et par af selskaberne. Hun husker ikke, hvad selskaberne hed.

Anklageren foreholdt vidnet fra ekstrakt 1, side 572, bilag 37-19-01-1, afhøringsrapport af 5. august 2022 vedrørende Vidne 10, side 576, af-snit 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt om afhørte kunne huske nogle af navnene på de 4-5 selskaber, forklarede afhørte at hun kunne huske navnet Virksomhed K/S 52 samt

” Virksomhed K/S 53” .

...”

Hertil forklarede vidnet, at Tiltalte 1 spurgte, om disse selskaber kunne have adresse hos vidnet. Hun husker ikke, hvor mange selskaber der var. Det kan godt være, at nogle af selskaberne, der havde adresse hos vidnet, kom fra Virksomhed ApS 3. Virksomhed ApS 3 eller Virksomhed ApS 2 kom ikke til vidnet og spurgte, om hun ville overtage de pågældende kunder.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 – del 4, side 679, bilag 11-75-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed ApS 9, side 686, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

29.05.2015 Ændring i personkreds ,Ændring af adressen (...) NAVN:

Virksomhed ApS 9.

Adresse: c/o Virksomhed ApS 2, Adresse 5, København.

Kommune: København.

Ny adresse: c/o Virksomhed IVS, Adresse 14, 2600 Glostrup

...”

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke husker, om det var Tiltalte 1, der bad om dette.

Foreholdt ekstrakt 3 – del 2, side 242, bilag 54-01-38-7, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed K/S 13, forklarede vidnet, at hun tror, at dette selskab var kunde hos vidnet.

Foreholdt samme bilag, side 247, hvoraf det bl.a. fremgår, at selskabet den 28. juli 2016 skiftede adresse fra Virksomhed ApS 2 til Virksomhed IVS, forklarede vidnet, at hun ikke husker, om det var et selskab, som hun tog ind via Tiltalte 1.

Foreholdt ekstrakt 4 – del 4, side 639, bilag 11-77-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed ApS 10, forklarede vidnet, at dette var en af hendes kunder.

Foreholdt samme bilag, side 654, hvoraf det bl.a. fremgår, at selskabet den 29. maj 2015 skiftede adresse fra Virksomhed ApS 2 til Virksomhed IVS, forklarede vidnet, at hun ikke husker, om dette var en kunde, som hun fik via Tiltalte 1.

Når Tiltalte 1 havde spurgt vidnet, om et selskab kunne være kunde hos vidnet, og vidnet havde accepteret det, sendte kunden dokumenter og mails, så kunden kunne blive registreret hos vidnet. Vidnet skulle have 500 euro om året, for at en kunde havde adresse hos hende. Hun husker ikke, hvem hun sendte

fakturaen til, når hun skulle have betaling. Hun sendte den enten til det pågældende selskab eller til et andet selskab. Navnet Virksomhed Ltd. 8 lyder bekendt. Hun ved ikke, hvem der ejede selskabet.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 2, side 24, bilag 53-740-04-1, faktura af 27. oktober 2018 fra Virksomhed IVS til Virksomhed Ltd. 8 vedrørende refusion af udlæg til juridisk bistand vedr. Virksomhed K/S 52 og Virksomhed K/S 53, forklarede vidnet, at denne er skrevet på hendes brevpapir. Fakturaen omhandler to selskaber, som Tiltalte 1 havde henvist til hende. Fakturaen var til ejeren af Virksomhed K/S 52 og Virksomhed K/S 53. Den juridiske bistand drejede sig om, at de ikke kunne finde ud af, hvem der ejede de to selskaber. Vidnets kunde kom og sagde, at der var nogen, der ville stjæle hans selskaber, og ifølge de officielle dokumenter var han ejer af selskaberne. Vidnet kontaktede en advokat, og det var det, den juridiske bistand vedrørte. Tiltalte 1 var involveret, da der skulle foretages en registrering, som kunden havde bedt om. Vidnet havde i den forbindelse givet Tiltalte 1 nogle medarbejdersignaturer til selskaberne, da selskabet skulle skifte direktør. Der blev herefter registreret ny direktør. Vidnet havde ikke medarbejdersignatur til begge selskaber. Vidnet havde ikke nogen medarbejdersignatur til Virksomhed K/S 53, så hun kunne ikke skifte direktøren. Vidnet havde medarbejdersignatur til to andre selskaber, hvilke hun gav til Tiltalte 1. Kunden bad Tiltalte 1 om en registrering, så det var Tiltalte 1, der udførte det. Det havde noget med Virksomhed K/S 52 og Virksomhed K/S 53 at gøre. De to selskaber vedrørte den samme kunde.

...

Foreholdt ekstrakt 12 - del 2, side 27, bilag 53-740-09-1, billede af faktura af 16. oktober 2017 fra Virksomhed IVS til Virksomhed Ltd. 8, forklarede vidnet, at hun genkender håndskriften, der er skrevet med rødt, som sin egen, så det er vidnet, der har skrevet dette. Virksomhed Ltd. 8 var et administrationsselskab, som vidnet også havde kontakt til kunderne igennem. Hun ved ikke, om Tiltalte 1 havde noget med disse selskaber at gøre.

Foreholdt, at billedet af fakturaen er fundet hos Tiltalte 1, forklarede vidnet, at hun ikke husker, om hun sendte dette til Tiltalte 1. Vidnet kan godt have haft kontakt til Tiltalte 1 om de selskaber, som fremgår af fakturaen. Hun kan ikke huske det. Det kan godt være, at nogle af selskaberne blev henvist af Tiltalte 1, fordi Tiltalte 1 kendte kunderne. Tiltalte 1 kendte mange personer. Vidnet har ikke ejet andre selskaber end Virksomhed IVS, bortset fra Virksomhed 12, som ikke var aktivt. Hun mener, at Virksomhed S.M.B.A. 1 blev til Virksomhed IVS.

Anklageren dokumenterede tillægsekstrakt 2, side 20, bilag 11-91-01-1, udskrift fra Erhvervsstyrelsen vedrørende Virksomhed S.M.B.A. 1, side 20, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Binavne

Virksomhed S.M.B.A. 2

Virksomhed S.M.B.A. 3

... ”

Og samme ekstrakt, side 22, samme bilag, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Direktion:

Fratrådte:

Vidne 10 (adm. dir), den 24.11.2017.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at hun fratrådte, fordi selskabet blev lukket. Dette selskab havde ikke så meget aktivitet. Hun hjalp på et tidspunkt en kunde med ejendomsadministration. Det kan godt være, at hun gjorde det gennem dette selskab eller også var det gennem Revisionsfirma 4. Det var en kunde, der også var kunde hos Revisionsfirma 4.

Foreholdt samme ekstrakt, side 25, samme bilag, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Navn og adresse:

Virksomhed S.M.B.A. 2 Adresse 15, 2500 Valby

... ”

Hertil forklarede vidnet, at det ikke var et egentligt administrationsselskab, men hun hjalp med ejendomsadministration. Vidnet har ikke været indsat som direktør eller stiftet selskaber for Tiltalte 1.

Anklageren foreholdt vidnet fra ekstrakt 1, side 572, bilag 37-19-01-1, afhøringsrapport af 5. august 2022 af Vidne 10, side 588, afsnit 1, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Foreholdt bilag 53-707-01, Resume fra Erhvervsstyrelsen den 220520 vedr. selskabet Virksomhed ApS 11. Afhørte blev foreholdt at bilaget var blevet fundet på en af Tiltalte 1's elektroniske enheder.

Afhørte blev ligeledes foreholdt at hun selv havde stiftet selskabet den 280114 og havde været direktør fra denne dag indtil den 240918.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at dette må være rigtigt.

Anklageren foreholdt vidnet fra samme ekstrakt, side 588, andet afsnit, samme bilag, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt om det forholdt sig på den måde at afhørte havde stiftet selskab og havde været direktør i det fordi Tiltalte 1 havde bedt afhørte om det, forklarede hun det var rigtigt forstået. Nogen personer Tiltalte 1 havde kendt havde ønsket at åbne et ApS, hvorfor de manglede hjælp til at få det registreret.

...”

Hertil forklarede vidnet, at Tiltalte 1 kendte kunden, gennem Tiltalte 1 bad kunden om det, og så gjorde vidnet det. Dette var i 2014 forud for, at vidnet stiftede Virksomhed IVS. Vidnets forretningsmæssige samarbejde med Tiltalte 1 startede omkring dette tidspunkt. Hun tror, at dette var den første kunde, hun fik gennem Tiltalte 1. Det må have været i Virksomhed S.M.B.A. 1. Da vidnet arbejdede hos Revisionsfirma 4, havde hun ikke professionel kontakt til Tiltalte 1. Det havde hun ikke før Virksomhed ApS 11 og Virksomhed IVS.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 2, side 62, bilag 55-800-01-1, korrespondance mellem Vidne 10 og Tiltalte 1, forklarede vidnet, at Tlf nr. 9 er hendes.

Anklageren dokumenterede fra samme ekstrakt, side 63, samme bilag, besked af 10. december 2013, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

*From: +Tlf nr. 9 Vidne 10
To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)*

E-mailadresse 10

...”

” ...

*From: +Tlf nr. 9 Vidne 10
To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)*

Og en til :-) E-mailadresse 11

...”

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke har andre mailadresser end disse. Hun bruger dem også privat.

Vidnet har ikke længere kontakt til Tiltalte 1. Kontakten ophørte nok, da Tiltalte 1 flyttede til England. Vidnet blev sur på Tiltalte 1 på grund af registreringerne i Virksomhed K/S 52 og Virksomhed K/S 53. Det var kunden, der bad om registreringerne. Tiltalte 1 havde to medarbejdersignaturer, som hun brugte til det. Der var tale om registrering af direktør. Det var den officielle ejer, der havde bedt Tiltalte 1 om det. Det var vidnet, der havde givet Tiltalte 1 de to medarbejder-

signaturer. Vidnet blev sur, fordi hun pludselig blev beskyldt for at have foretaget uretmæssige registreringer. Der var en anden ejer, som påstod, at det kun var ham, der kunne foretage registreringer, men den pågældende var ikke registreret som ejer noget sted. Han prøvede at få erstatning fra vidnet. Det var den ejer, som stod registreret som ejer, der havde bedt om registre-ringen, men der kom en anden person, som påstod, at registreringerne var sket uretmæssigt. Det var Tiltalte 1, der havde lavet registreringerne. Vidnet blev sur over det, fordi det var vidnet, der skulle registrere. Det endte som en sag i Sø- og Handelsretten, fordi der var tvist mellem de to ejere. Det fik betydning for vidnet, fordi hun skulle betale en stor advokatregning. De måtte sælge deres rækkehus for at kunne betale regningen. Det var omkring 200.000 kr., de skulle betale.

Vidnet kender Vidne 1. Hun læste sammen med hende på kos-metologskolen. Hun har også haft noget med Vidne 1 at gøre gennem Revisionsfirma 4 i forbindelse med Virksomhed ApS 3 eller Virksomhed ApS 2. Vidnet kender ikke Tiltalte 2 personligt, men hun har set hans navn nogle steder.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at hun ikke havde adgang til bankkontiene hos kunderne. Det havde hun ikke engang hos det selskab, som hun bogførte for. Hun fik bogføringsmaterialet, herunder kontoudtog, indskannet og tilsendt.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 2, side 27, bilag 53-740-09-1, faktura af 16. oktober 2017 fra Virksomhed IVS til Virksomhed Ltd. 8, forklarede vidnet, at det ikke siger hende noget, at Virksomhed K/S 13 skulle have overført 13.312.846 euro. Der var selskaber, der skulle genregistreres. Hun husker ikke, hvornår det var, eller hvilke selskaber det omhandlede. Ejernes nationaliteter var forskellige. De var bl.a. fra Rusland og Letland. Nogle af dem boede fysisk i bl.a. Rusland, Ukraine og Letland. Vidnet havde et krav om, at hun skulle vide, hvem der var de ultimative ejere i de selskaber, hun skulle administrere. De sendte dokumenter til vidnet. Der kunne godt være flere selskaber i en række af selskaber, før man kom tilbage til den ultimative ejer. Der kunne være en koncern, hvor mange selskaberne hang sammen. Når vidnet spurgte til den ultimative ejer og bad om pas, så fik hun det. Hun har oplevet, at der indgik selskaber på Cypern, men hun husker ikke, om det var ofte forekommende. Hun bad om dokumentation for den ultimative og legale ejer og selskabsstrukturen. Hun fik tilsendt et selskabsdiagram. Det var ikke alle kunder, der havde flere selskaber. Hun husker ikke, om Virksomhed K/S 13 var en del af en kæde af selskaber. Vidnet skulle vide, hvem den ultimative ejer og den legale ejer var, og det bad hun om oplysning om.

...

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner, foreholdt ekstrakt 12 - del 2, side 27, bilag 53-740-09-1, faktura af 16. oktober 2017 fra Virksomhed IVS til Virksomhed Ltd. 8, forklarede vidnet fortsat, at hun ikke husker selskabet Virksomhed K/S 54. Hun husker ikke selskabet Virksomhed K/S 55.

Virksomhed K/S 52 og Virksomhed K/S 53 husker hun på grund af retssagen ved Sø- og Handelsretten. Virksomhed K/S 52 var et kommanditselskab, som var ejet af et selskab på Cypern, som var ejet et sted i Rusland.

Hun husker ikke, hvad Virksomhed ApS 11 var for et selskab. Hun har været direktør i Virksomhed ApS 11. Vidnet bestilte ikke skatterådgivning hos tredjemand på vegne af kunder. Vidnet tror, at kunderne allerede havde skatteeksperter tilknyttet, men hun ved det ikke. Hun vidste, hvor de fysiske ejere boede, fordi hun stil-lede krav til dokumentation for de reelle ejere og legale ejere. Det omfattede også adresser. Hun fik koncerndiagrammer, hvis der var flere selskaber. Hun ved ikke, hvor ofte hun fik diagrammerne. I diagrammerne indgik der uden-landske selskaber, herunder på Cypern og i Rusland. Hun husker, at Virksomhed K/S 52 og Virksomhed K/S 53 havde begge legale ejere på Cypern.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at hun aldrig har mødt Tiltalte 2. Hun skrev ikke med ham. Hun tror, at hun har set dokumenter fra selskaber, hvor Tiltalte 2 tidligere havde været direktør.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at hun fik dokumenter vedrørende ejerne på mail eller med kurerpost. Nogle af ejerne mødte hun personligt, men det var ikke dem alle. Det kan godt være, at Tiltalte 1 kom med legitimationsoplysninger fra ejerne i nogle tilfælde, men hun husker det ikke. Hun har forsøgt at lukke sit selskab Virksomhed IVS, og hun er stadig i gang med det, men det er problematisk på grund af sagen med Virksomhed K/S 52 og Virksomhed K/S 53. Det var på grund af sagen, vidnet valgte at afvikle virksomheden. Hun ved ikke, hvor de selskaber, som var hendes kunder, har rykket deres adresse hen.

Adspurgt på ny af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at hun ikke ved, hvem der ejer Virksomhed Ltd. 8. Det kan godt være, at ejeren er Person 3.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at hun havde kontakt til én person fra Virksomhed Ltd. 8. Hun husker ikke hvem, men det var nok ejeren af selskabet.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 2, side 27, bilag 53-740-09-1, faktura af 16. oktober 2017 fra Virksomhed IVS til Virksomhed Ltd. 8, forklarede vidnet, at hun ikke husker, om det var Person 3, hun havde kontakt til vedrørende disse selskaber. Hvis Person 3 var ejer, måtte det være hende, vidnet havde kontakt til. Hun husker det ikke, eller hvem ejeren var. "International Tax Conference" var en konference, som vidnet deltog i, i Moskva. Det var et selskab i Rusland og Ukraine, der organiserede konferen-cen, men hun husker ikke, hvad selskabet hed. Vidnet så Person 3 på konferencen. Person 3 havde ikke noget med det selskab, som orga-niserede konferencen, at gøre. Hun husker ikke, om Tiltalte 1 var med på konfe-rencen. Konferencen er krediteret på denne faktura, fordi vidnet fik informa-tioner omkring konferencen fra Tiltalte 1, og Person 3 sendte billetter til

konferencen. Vidnet kan ikke huske, om hun købte billetten gennem Person 3, men hun tror ikke, det var direkte fra selskabet, som stod for konferencen, for hun kendte ikke det selskab så godt.

..."

Vidne 11 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han er statsautoriseret revisor. Det har han været siden 5. december 1995. Det er stadig det, han arbejder med. Han arbejder hos Revisionsfirma 6, hvilket han har gjort siden 2016 eller 2017. Forud herfor arbejdede han hos Revisionsfirma 2, som fusionerede med Revisionsfirma 6.

Vidnet mener, at han lærte Tiltalte 1 at kende i 2008/2009, da hun kom ind som kunde på deres kontor. Vidnet er bekendt med, at Tiltalte 1 havde et selskab, som hed Virksomhed ApS 1. Tiltalte 1 blev kunde, fordi hun havde en virksomhed, som var administrator for en række udenlandske selskaber, som primært var russiske, som hun spurgte, om de kunne hjælpe med at revidere. Tiltalte 1 henvendte sig til vidnet som administrator for selskaberne. Vidnet har aldrig været revisor for Tiltalte 1's selskab eller Tiltalte 1 selv. Vidnet mødte Person 1 i forbindelse med, at Person 1 var med til nogle få møder. Han tror, at han mødte Person 1 under 10 gange. Vidnet havde udelukkende en forretningsrelation med Tiltalte 1. I den forbindelse har de spist frokost og middage sammen. Han har én gang besøgt Tiltalte 1 og Person 1 i deres hjem privat. Han spiste frokost med Tiltalte 1 5-10 gange i løbet af de 6-8-10 år, han kendte hende. Vidnet har ikke kontakt med Tiltalte 1 i dag. Tiltalte 1 solgte sin forretning, og efter det havde hun og vidnet ikke en forretningsrelation. Tiltalte 1 flyttede efterfølgende til London. Tiltalte 1 ringede på et tidspunkt til vidnet og sagde til ham, at hun havde oplyst, at de havde arbejdet sammen i Danmark. Det var et engelsk nummer, hun ringede fra. Derefter spurgte Tiltalte 1 nogle gange vidnet om nogle ting, men det var som regel nogle opgaver, som vidnet ikke var i stand til at finde en løsning på.

Anklageren opsummerede, at Tiltalte 1's selskab hed Virksomhed ApS 1, at hun solgte administrationsdelen til Virksomhed ApS 2 i 2011, og at Virksomhed ApS 2 i sommeren 2011 blev solgt og kom til at hedde Virksomhed ApS 3.

Vidnet forklarede videre, at han blev revisor for nogle af de selskaber, som Tiltalte 1 havde i sit administrationsselskab. Der var mange selskaber, og det var noget, der voksede. Han vil tro, at der var tale om 30-40 selskaber. Han husker det sådan, at han til at starte med spurgte, hvilken type selskaber det var, han skulle være revisor for, og han fik at vide, at selskaberne var oprettet med henblik på asset protection. Kunderne ville gerne have danskregistrerede selskaber, fordi det ydede beskyttelse mod fjendtlige virksomhedsovertagelser eksempelvis i Rusland. I de første selskaber var der russiske ejendomme eller aktiebesiddelser rundt omkring i Europa. Til at starte med var det pri-

mært anpartsselskaber og aktieselskaber, og så blev det i højere grad kommanditselskaber. Vidnet forstod ikke, hvorfor det ændrede sig til at være kommanditselskaber. Han kunne godt forstå, at det gav mening at vælge et dansk navn i forhold til brandet. Når der var gået et par år uden aktivitet i selskaberne, så forstod han ikke formålet, da det ikke handlede om asset protection.

Et kommanditselskab er karakteriseret ved, at beskatningen sker, der hvor ejeren bor. Når ejeren bor i udlandet, sker der derfor ikke beskatning i Danmark. Rusland har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Cypern. Man fik ikke nogen skattemæssig fordel, hvis der ikke var hverken aktivitet eller aktiver i selskabet.

Vidnet havde primært kontakt med Tiltalte 1. Der blev indgået en aftale pr. selskab, fordi der var forskel i selskabernes aktiviteter. Vidnet havde den overordnede kontakt med Tiltalte 1, men når der skulle laves noget, var det vidnets medarbejder, Vidne 12, der stod for det. Vidne 12 udarbejdede regnskaber og foretog revision, mens vidnet kvalitetssikrede og underskrev det. Vidne 12 udførte alt arbejdet, men vidnet havde ansvaret. Tiltalte 1 havde nogle medarbejdere, som udarbejdede det regnskabsmateriale, der dannede grundlag for regnskabet. Der skulle indhentes materiale fra ejerne eller selskaberne. Vidnet fakturerede Tiltalte 1's virksomhed i de fleste tilfælde. Det var en del af forretningsmodellen, at Virksomhed ApS 1 fakturerede det videre til kunderne. Det var en måde, Virksomhed ApS 1 tjente penge på.

Vidnet og Vidne 12 brugte meget tid på at kontrollere de selskaber, de skulle revidere. De havde et kontrolværktøj, de kunne bruge til at tjekke internationale kunder. De googledede navne og personkredse og brugte internationalt søgeværktøj til at tjekke, at der ikke var noget uheldigt forbundet med navnene, som gjorde, at de ikke ville have dem som kunder. Tiltalte 1 havde også Anti-Money Laundering oplysninger, som hun sendte til dem. De fik primært oplysninger fra Tiltalte 1, men de tjekkede også selv alle kunderne. De havde primært kontakt til kunderne gennem Tiltalte 1's medarbejdere, men de havde også nogle gange direkte kontakt til regnskabsafdelingen. Tiltalte 1's medarbejdere var nok snarere ansat, fordi de kunne tale russisk, og ikke for deres regnskabs-kvalifikationer. Nogle gange kontaktede de fra revisors side kundens regnskabsafdeling for at forklare, hvad det var, de skulle have, fordi de nogle gange fik noget, som ikke var så brugbart. De havde ikke kontaktoplysninger til alle kundernes regnskabsafdelinger, så de oplysninger fik de ad hoc, hvis det skulle gå stærkt. I et godt tilfælde fik de det relevante materiale gennem Tiltalte 1 som administrationsselskab. Sådan foregik det typisk. Det materiale, de skulle have, var kontoudtog fra banker, balancer, kontokort, posteringsoversigter, bogføringsmateriale, dokumentation for efterfølgende indbetaling fra debitorer og kontoudtog for kreditorer. Generelt skulle de have dokumentation for posterne i regnskabet. De kunne have svært ved at få dokumentation for, at der efterfølgende var sket indbetaling af debitorernes tilgodehavender, hvilket medførte forbehold i regnskabet. Vidnets firma bogførte ikke for no-

gen af selskaberne, men hans firma fik bogføringsmaterialet fra Tiltalte 1. Han firma stillede regnskaberne op.

Det var ikke Tiltalte 1 selv, der indsamlede det materiale, som vidnet skulle bruge. Det var vidnets opfattelse, at Tiltalte 1 havde den primære kontakt med kunderne og besøgte ejerne af selskaberne. Vidnet husker, at der var én, der hed Person 3, og én der hed Navn 5, som skiftede navn til Vidne 1, men vidnet husker ikke at have haft kontakt til dem. Det var Vidne 12, der stod for det hårde arbejde med at indhente materiale og stille regnskaber op. Der var ofte problemer med at indhente materialet. Kunderne forstod ikke al-tid, hvad det var, de som revisorer gerne ville have, så tog det tid at få materialet indhentet. Hvis de ikke kunne få materialet, tog de et forbehold. Det var de nødt til, hvis de manglede dokumentation. De tog forbehold en del gange. I forbindelse med revisionen undersøgte de, om aktiverne var der, og det måtte de tit tage forbehold for. Nogle gange kunne de heller ikke få dokumentation for selskabernes gældsposter. Der var ikke mange, der havde lyst til at få et forbehold i regnskabet, så de var løbende i kontakt med kunderne, hvor de prøvede at forklare dem, at de skulle bruge materialet for at undgå et forbehold. Det var sjældent vidnet, der havde den dialog. Hvis det var indviklet eller bøvlet, overtog vidnet. Når vidnet overtog dialogen, talte han med Tiltalte 1.

Hvis de ét år tog forbehold i et regnskab, fortsatte de som revisor for selskabet året efter. Revisor var dengang offentlighedens tillidsrepræsentant. Alle har ret til at have en revisor. Året efter gentog de forbeholdet, hvis forholdene ikke var bragt i orden. Til en vis grænse oplyste de om det, de så i forbindelse med regnskabet.

I dette tilfælde endte klientrelationen med, at vidnet skrev til alle selskaberne, at han syntes, de skulle finde en anden revisor. Der kom flere og flere kommanditselskaber, og flere og flere af dem var uden aktivitet. Vidnet syntes ikke længere, at han kunne være sikker på, at han fik alt med i redskaberne. Det gav ikke længere mening. Han vurderede derfor, at han skulle trække sig som revisor. Vidnet skrev til Erhvervsstyrelsen på et tidspunkt mellem 2014 og 2016, at han ville udtræde som revisor for selskaberne.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 - del 2, side 396, bilag 11-38-13-1, brev af 31. oktober 2014 fra Vidne 11 til Erhvervsstyrelsen, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Vi meddeler hermed at, vi fratræder som revisor i ovennævnte selskab.

I henhold til selskabsloven § 146 stk. 2, skal vi oplyse at, vi fratræder som revisor som følge af manglende tillid til selskabets ledelse.

Såfremt du har spørgsmål i denne forbindelse, er du velkommen til at kon-

takte undertegnede.

Med venlig hilsen
Revisionsfirma 2

Vidne 11
statsautoriseret revisor
 ... ”

Hertil forklarede vidnet, at det var dette brev, han omtalte. Han sendte et brev pr. selskab, og han tror, at der var 20-25 selskaber.

Vidnet husker ikke, om administrationsselskabet, som de arbejdede for i 2014, hed Virksomhed ApS 2 eller Virksomhed ApS 3. De fortsatte med at være revisor for selskaberne, efter Tiltalte 1 overdrog sin virksomhed. De fandt nærmest på bagkant ud af, at der var sket en overdragelse. Vidnet mener, at han stadig havde kontakt til Tiltalte 1 efter sommeren 2011. Han mener, at Tiltalte 1 sagde, at hun stadig hjalp virksomheden med nogle kunder for at få overdragelsen til at glide lidt lettere. Efter han udtrådte som revisor, havde vidnet ikke længe-re så meget relation til Tiltalte 1. Han var ude at spise frokost med Tiltalte 1 3-5 gange for at bevare relationen efter hans udtræden.

Vidnet bemærkede ikke den store forskel efter overdragelsen af Tiltalte 1's virksomhed. Han ved ikke, om Vidne 12 bemærkede noget. Når først de fik kunderne ind, havde de ikke så meget kontakt med Tiltalte 1, medmindre der var noget, der ikke fungerede. Han tror ikke, at de fik så mange nye kunder efter overdragelsen. Der var nok nogen, der var ”dygtigere” og billigere end dem til at revidere selskaberne samt mere fleksible. Vidnet havde fx et selskab, hvor Vidne 12 var i Tadsjikistan eller et lignende sted for at se, at selskabet rent faktisk eksisterede. Det er en del af god revisionsskik. Der var åbenbart et andet firma, der godt kunne revidere selskabet uden at rejse ned og se, at selskabet eksisterede. Det ville vidnet ikke være med til.

Han husker ikke, om han havde kontakt til Tiltalte 1 efter sommeren 2011. Vidnet er ikke sikker på, hvor længe Tiltalte 1 stadig var på kontoret efter overdragelsen. Han er rimelig sikker på, at Tiltalte 1 stadig var inde over de større kunder det første år efter overdragelsen. Vidnet opfattede det sådan, at Tiltalte 1 sørgede for, at kunden kom godt med ved overdragelsen, og så ”fadede” hun stille og roligt ud.

Foreholdt ekstrakt 3 - del 1, side 567, bilag 54-01-25-8, årsrapport for 2008 vedrørende Virksomhed K/S 10, forklarede vidnet, at han ikke husker navnene på nogen af selskaberne.

Foreholdt samme bilag, side 569, ledelsespåtegning, forklarede vidnet, at han er bekendt med Tiltalte 2. Han tror, at han mødte ham en enkelt gang, efter virksomheden flyttede fra Amager. Tiltalte 2 var direktør for stort set alle

selskaberne, som vidnet havde noget med at gøre. Vidnet talte aldrig med Tiltalte 2 om regnskaberne som led i hans rolle som direktør.

Foreholdt samme bilag, side 573, resultatopgørelse, forklarede vidnet, at for at revidere sådan et regnskab uden forbehold skulle de se den likvide beholdning og formentlig salgs- og købsfakturaer, som de kunne stemme af med i forhold til bankkontoen. Dette havde de altid set, når der ikke var forbehold.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 3 – del 1, side 577, bilag 54-01-25-18, årsrapport for 2009 vedrørende Virksomhed K/S 10, side 580, afsnit 4, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forbehold

Vi har ikke været i stand til at revidere tilstedeværelsen og værdiansættelsen af selskabets varelager, der i balancen er indregnet til USD 4.327.328, hvorfor vi tager forbehold herfor.

Vi har ikke været i stand til at revidere fuldstændigheden af selskabets leverandører af varer og tjenesteydelser, der i balancen er indregnet til USD 168.993, hvorfor vi tager forbehold herfor.

Vi har ikke været i stand til at revidere fuldstændigheden af selskabets anden gæld, som er indregnet til USD 172.958, hvorfor vi tager forbehold herfor.

Konklusion

Som følge af de forhold, der er beskrevet ovenfor, har vi ikke kunne gennemføre revisionen, og vi kan derfor ikke afgive en konklusion om årsregnskabet.

...”

Hertil forklarede vidnet, at forbeholdene er udtryk for, at de ikke kunne konstatere, om regnskabet var retvisende. De havde bedt om dokumentation, men havde ikke fået dokumentation for, at varelageret eksisterede, eller dokumentation for at det var solgt eller lignende. De kunne derfor ikke udtale sig om tilstedeværelsen eller værdiansættelsen og måtte tage forbehold. De manglede også dokumentation for gæld. Der var en gældspost, som de ikke kunne se, hvad bestod i, eller om den efterfølgende var betalt, så de tog et forbehold for fuldstændigheden af gælden. De kunne derfor ikke revidere og kunne således ikke udtale sig om regnskabet overhovedet.

Vidnet husker ikke selskabet Virksomhed K/S 24.

Foreholdt ekstrakt 3 - del 1, side 218, bilag 54-01-01-10, årsrapport for 2010 vedrørende Virksomhed K/S 24, side 221, den uafhængige revisors påtegning, forklarede vidnet, at det er ham, der bestemmer,

der underskriver til venstre, og det er ham, der laver alt arbejdet, der underskriver til højre. Sådan er det altid i alle regnskaber. Vidne 12 har udført arbejdet med denne rapport. De gennemgik begge alle papirer og stod begge på mål for regnskabet. Vidnet underskrev ikke årsrapporten uden at kigge den igennem.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 3 - del 1, side 238, bilag 54-01-01-30, årsrapport for 2012 vedrørende Virksomhed K/S 24, side 241, den uafhængige revisors påtegning på årsregnskabet, side 241, sidste af-snit, og side 242, første afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forbehold

Grundlag for konklusion med forbehold

Det har ikke været muligt at revidere fuldstændigheden af gæld til pengeinstitutter. Som følge heraf tager vi forbehold for den i balancen indregnede gæld vedrørende gæld til pengeinstitutter på i alt EUR 380.

Konklusion med forbehold

Det er vores opfattelse, at årsregnskabet, bortset fra den mulige indvirkning af det forhold, der er beskrevet i grundlaget for konklusion med forbehold, giver et retvisende billede af selskabets aktiver, passiver og finansielle stilling pr. 31. december 2012 samt af resultatet af selskabets aktiviteter for regnskabsåret 1. januar - 31. december 2012 i overensstemmelse med års-regnskabsloven.

...”

Hertil forklarede vidnet, at de tog forbehold for balancen, idet regnskabet i øvrigt var retvisende. På dette tidspunkt var vidnet på ferie, så derfor var det kun Vidne 12, der underskrev. Vidnet var muligvis inde over det i et eller andet omfang.

Foreholdt samme bilag, side 247, balance, forklarede vidnet, at hvis de ikke fik dokumentation, så tog de forbehold. De konkluderede, at det var retvisende bortset fra den manglende dokumentation. Hvis det var et væsentligt gennemgribende forhold, så tog de et forbehold. Her tænkte Vidne 12 formentlig, at 380 euro ikke gav anledning til mere, end at der skulle tages forbehold for den ene post. Det ville ikke gøre den store forskel, om de 380 euro var der eller ej, så regnskabet ville ikke blive regnet for ret meget. Der var ikke ret mange aktiver i selskabet. Det skal forstås sådan, at de kunne stå inde for, at regnskabet var rigtigt bortset fra de 380 euro. Det er korrekt, at de 380 euro er det eneste, der er i regnskabet. I dag ville han have taget forbehold for hele regnskabet, men sådan var god revisorskik ikke på daværende tidspunkt.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 2, side 429, brev af 31. oktober 2014 fra Vidne 11 til Erhvervsstyrelsen, forklarede vidnet, at det er rigtigt, at dette

brev er enslydende med det tidligere foreholdte brev (der fremgår af ekstrakt 4 - del 2, side 396, bilag 11-38-13-1), for vidnet skrev sådan vedrørende alle kommanditselskaberne.

...

Vidne 11 forklarede fortsat, at han husker navnet Virksomhed K/S 23.

Foreholdt ekstrakt 3 - del 1, side 503, bilag 54-01-21-8, årsrapport for 2010 vedrørende Virksomhed K/S 23, side 506, den uafhængige revisors påtegning uden forbehold, og side 509-511, resultatopgørelse, forklarede vidnet, at ved nogle regnskaber bad de om at få ledelsens erklæring, om at der ikke var aktivitet i selskabet, for så var det revideret. Han husker ikke, hvem i selskabet han talte med om det, men de lavede en erklæring, som selskabets direktør underskrev.

Foreholdt samme bilag, side 507, virksomhedsoplysninger, hvoraf det bl.a. fremgår, at Tiltalte 2 var direktør i selskabet, forklarede vidnet, at de ikke talte med Tiltalte 2 om erklæringen, men de fremsendte den til administratoren, som så formidlede, at den blev underskrevet.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 3 - del 1, side 513, bilag 54-01-21-18, årsrapport for 2011 vedrørende Virksomhed K/S 23, side 516, den uafhængige revisors påtegning uden forbehold, og side 519-521, resultatopgørelse, og side 523, bilag 54-01-21-28, årsrapport for 2012 vedrørende Virksomhed K/S 23, side 526, den uafhængige revisors påtegning uden forbehold, og side 530, resultatopgørelse.

Foreholdt at selskabet i 2011-2013 havde bankkonto i Danske Bank i Estland, hvor der skete pengeoverførelser, forklarede vidnet, at det, der ses i regnskaberne, ikke stemmer overens med, at selskabet i 2011-2013 havde bank i Estland. De fik ikke kopi af kontoudskrifterne fra Danske Bank i Estland. Vidnet var ikke klar over, at selskabet havde konto i Danske Bank. De fleste selskaber havde konti i Nordea på Vesterbrogade. Vidnet mindes ikke, at nogen selskaber havde konto hos Danske Bank i Estland. Han bad altid ledelsen om at underskrive en fuldstændighedserklæring, om at de som revisorer havde fået alle oplysninger, og at regnskabet afspejlede, at de havde fået alle oplysninger, samt hvad ledelsen i øvrigt var bekendt med. Den erklæring indhentede de for alle regnskaber. Hvis de ikke fik erklæringen, tog de forbehold for regnskabet.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 3 - del 1, side 534, bilag 54-01-21-39, årsrapport for 2013 vedrørende Virksomhed K/S 23, side 537-538, den uafhængige revisors erklæringer, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forbehold

Grundlag for manglende konklusion

Vi har ikke været i stand til at revidere forekomst, fuldstændighed og periodisering af selskabets nettoomsætning og vareforbrug, hvorfor vi tager forbehold for forekomst, fuldstændighed og periodisering af denne.

Manglende konklusion

På grund af betydeligheden af det forhold, der er beskrevet i grundlaget for manglende konklusion, har vi ikke været i stand til at opnå tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis, der kan danne grundlag for en konklusion. Vi udtrykker derfor ingen konklusion om årsregnskabet.

Det er vores opfattelse at generalforsamlingen ikke bør godkende årsrapporten.

Supplerende oplysninger vedrørende andre forhold

Selskabet har ikke overholdt bogføringsloven, da der ikke foreligger behørig underliggende dokumentation for selskabets transaktioner, hvorved ledelsen kan ifalde ansvar.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at forbeholdet indebar, at de sikkert har modtaget nogle oplysninger og bilag af forskellig karakter, og i forbindelse med revisi-onen ikke kunne få en sammenhængende forklaring på, hvad der faktisk var af omsætning og omkostninger. Når de kun modtog en resultatopgørelse, spurgte de til bankkontoen, kreditorer og debitorer, men når de ikke kunne få fyldestgørende oplysninger om det, så kunne de ikke stå på mål for regn-skabet. Man var åbenbart ikke i stand til at fremskaffe noget, som mindede om en bogføring. Det kunne godt se ud som om, at de manglede kontoudtog fra banker. De modtog sikkert nogle bilag, som ikke hang sammen, og der ikke fandtes bogføring og kontoudtog for. Dette er det mest alvorlige forbe-hold, der kan gives. Når man må skrive, at bogføringsloven ikke er over-holdt, så betyder det, at der ikke er nogen dokumentation for det regnskabs-materiale, der bør være i selskabet.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 3 - del 2, side 649, bilag 54-01-52-11, årsrapport for 2011 vedrørende Virksomhed K/S 41, side 651, den uafhængige revisors påtegning, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forbehold

Grundlag for konklusion med forbehold

Vi har ikke modtaget fyldestgørende dokumentation for værdiansættelsen af selskabets andre tilgodehavender, der i årsregnskabet er indregnet med USD 983.440. Vi tager derfor forbehold herfor.

Vi tager forbehold for værdiansættelse af en del af selskabets tilgodehaven-der fra salg og tjenesteydelser, der i balancen er optaget til USD 1.379.728.

Som følge af manglende nedskrivning er tilgodehavender fra salg og tjenesteydelser efter vor opfattelse optaget USD 390.831 for højt. Årets resultat og egenkapital er som følge heraf opgjort USD 390.831 for højt.

... ”

Og side 654, den uafhængige revisors påtegning, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Konklusion med forbehold

Det er vor opfattelse, at årsregnskabet, bortset fra indvirkningerne samt den mulige indvirkning af de forhold, der er beskrevet i grundlaget for konklusion med forbehold, giver et retvisende billede af selskabets aktiver, passiver og finansielle stilling pr. 31. december 2011 samt af resultatet af selskabets aktiviteter for regnskabsåret 25. august 2010 - 31. december 2011 er i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at forbeholdet betyder, at de ikke modtog dokumentation for efterfølgende indbetaling for den første post på 958.000 kr. De manglede også at se efterfølgende indbetaling for debitorerne. De kunne derfor ikke stå inde for, at de to poster i regnskabet var korrekte eller havde den pågældende værdi. Hvis de manglede at nedskrive 390.000 USD på debitorerne, så havde det en effekt på regnskabets resultat og balance. I dag ville han nok give samme konklusionen. Regnskabet er samlet set rigtigt bortset fra de to fejl. Vidnet udtrådte som revisor af dette selskab samtidig med, at han udtrådte som revisor for alle de andre selskaber.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 3 - del 1, side 353, bilag 54-01-08-7, årsrapport for 2010/11 vedrørende Virksomhed K/S 27, side 356, den uafhængige revisors påtegning, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forbehold

Grundlag for afkræftende konklusion

Vi har ikke været i stand til at revidere periodiseringen af selskabets bruttofortjeneste, hvorfor vi tager forbehold for periodiseringen af denne.

Vi har ikke modtaget fyldestgørende dokumentation for tilstedeværelse, værdiansættelse samt klassifikation af selskabets andre værdipapirer og kapitalandele. Vi tager derfor forbehold herfor.

Årsregnskabet er aflagt under forudsætning af fortsat drift. Det er en forudsætning for selskabets fortsatte drift, at der tilføres ny kapital, samt at selskabets nuværende kreditfaciliteter udvides og opretholdes i takt med finansieringsbehovet. Vi tager derfor forbehold for, at årsregnskabet er aflagt under forudsætning af fortsat drift.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at der var en usikkerhed i forhold til selskabets fortsatte drift, fordi der manglede finansiell styrke. Når der står, at de ikke var i stand til at revidere periodiseringen af selskabets bruttofortjeneste, så betyder det, at de kunne se, at der var en indtægt, men ikke, hvilket år indtægten vedrørte. Der var værdipapirer og kapitalandele, hvor de ikke kunne vide, om de fandtes, hvad de var værd, og hvad de skulle kalde dem, idet værdipapirerne kunne tilhøre forskellige kategorier. De kunne sandsynligvis se, at der gik penge ind på en konto, men de manglede fakturaerne og kunne derfor ikke se, om det var indregnet i den rigtige periode. Det er 10 år siden, han har taget forbeholdet.

Vidnet udtrådte af selskaberne, fordi det ikke virkede rigtigt, at der ikke var aktivitet i selskaberne i tre år i træk. Han forstod det ikke. Der måtte være en sammenhæng, som han ikke kunne gennemskue. I den situation ville han ikke lægge navn til det. Han valgte derfor at følge rådet om, at hvis man ikke forstår det, så skal man gå væk, for ellers risikerer man at komme til skade.

Der var et revisionsfirma på Amager, som hed noget med ”Revisionsfirma 4”, som overtog de mindste af de selskaber, som vidnet havde mest bøvle med. Vidne 13 fra Revisionsfirma 3 overtog også nogle selskaber. Vidnet tænkte, at det var fint, for han havde ikke behov for at konkurrere med dem. Vidnet var partner med Vidne 13 i Revisionsfirma 2 for mange år siden. Vidnet drøftede ikke med Vidne 13, hvorfor han selv udtrådte af selskaberne, fordi han havde tavshedspligt.

Adspurgte af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at Tilfalte 1 fortalte ham, at hun havde solgt sin virksomhed, og at hun havde lovet at hjælpe i overgangsperioden. Det kan godt passe, at Person 3 var audit supervisor, da Tilfalte 1 var i Virksomhed ApS 1. Vidnet mener, at Person 3 var i familie med Tilfalte 1 langt ude. Person 3 hjalp med at fremskaffe materiale fra kunderne. Vidne 12 havde primært kontakt med Vidne 1, og kontakten med Person 3 var mere underordnet. Person 3 boede i Sankt Petersborg. Person 3 hjalp også og havde kontakt med Vidne 12, men hendes engelsk var ikke så godt, så hun var ikke lige så nem at arbejde med.

Vidnet husker ikke et møde i Bella Sky i 2011. Det kan godt være, at han var til en konference der, men han husker ikke, hvad han fik at vide. Da Tilfalte 1 var i virksomheden, kommunikerede de jævnligt med hende. Da Vidne 1 overtog, var hun knap så synlig, og vidnet fik mindre tillid og følte sig mindre oplyst, om hvad der foregik, og hvordan tingene hang sammen. Det var ikke fordi, han ikke følte, at der var styr på det, men han fik færre forklaringer og hørte mindre fra administrationsselskabet. Tilfalte 1 havde godt styr på AML-dokumentation m.v. Man havde altid hørt, at man skulle være lidt forsigtig i forhold til russiske kunder, så vidnet gik meget op i at få dokumentation, og han snakkede meget med Tilfalte 1 om, hvorvidt hun havde mødt de pågældende personer, og det sagde hun, at hun havde. Meget af den dokumentation, de

skulle bruge, fik de fra Tiltalte 1. Det var typisk i form af pas, og at der var et navn og sted, der knyttede dem sammen.

Når de fik en kunde, prøvede de at google kunden og de bagvedliggende ejere. De havde flere databaser at søge i. Der var ikke nogen af kunderne, der fremstod som mistænkelige, for så havde vidnet smidt dem ud. Som revisor var det ikke deres bekymring, om kunderne kunne verificeres, men deres bekymring gik på, om der var tale om folk med mafiarelationer eller noget andet kriminelt. Den type kunder ønskede de ikke at have. Det smitter af, hvis der er brodne kar blandt kunderne.

Vidnet har stadig enkelte kunder fra noget, der hedder Virksomhed 13, som ligger i Nordhavn. Det er et normalt setup, at der er en lokal administrator, der leverer direktører og administration.

Hvis de kontaktede kommanditselskabets regnskabsafdeling, var det udelukkende Vidne 12, der gjorde det. Der var et dansk selskab, som ejede aktier i et selskab i Tadsjikistan eller Kasakhstan eller lignende, hvor vidnet sagde til Tiltalte 1, at han gerne ville revidere det, men han var nødt til at besigtige selskabet efter gældende revisionsstandard. Han sendte Vidne 12 af sted for at revidere og se på papirerne i selskabet derude. Vidne 12 var af sted i 3 dage.

Vidnet sendte udtrædelseserklæringerne i november 2014 vedrørende alle selskaberne. Han tror, at han gav Virksomhed ApS 3 besked om udtrædelsen ved at sende en mail til Vidne 1. Han fik ikke nogen reaktion på mailen. Han husker ikke, om der var nogen selskaber, som oplyste, at de havde betalt for et stykke arbejde, der ikke var udført. Der var ikke nogen af kommanditselskaberne, der kontaktede vidnet vedrørende behandlingen hos Virksomhed ApS 2 eller Virksomhed ApS 3.

Adspurgte hvordan vidnets indtryk af Vidne 1 var, forud for at han sendte udtrædelseserklæringerne, forklarede vidnet, at han kun meget kortvarigt havde snakket med Vidne 1 i løbet af arbejdsperioden med selskaberne, så han havde ikke noget indtryk af hende. Han snakkede mest med Tiltalte 1, og da hun stoppede, blev administrationsselskabet mere og mere usynligt, og vidnet fik en dårlig mavefornemmelse.

Vidnet ved godt, hvad mellemholdingselskaber er. Hvis man fx tidligere havde en investering i Rusland, kunne man lave en mellemholding i Østrig, hvor man tog udbytte fra Rusland til Østrig uden kildeskat og så videre fra Østrig til Danmark. I den situation er mellemholdingselskabet i Østrig. Vidnet tvivler på, at nogen af kommanditselskaberne blev anvendt som mellemholdingselskaber, for det ville ikke give mening. Det skal være et selskab, for ellers virker det ikke rent skattemæssigt. I eksemplet burde vidnet have sagt Cypern i stedet for Østrig, da Cypern har en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Rusland. Inden for EU kan man sende udbytte fra et land til et andet, idet der er et morderatterselskabsdirektiv, men det er ikke alle, der har en

dobbeltbeskatningsoverenskomst med Rusland. Det giver ikke mening at bruge et kommanditselskab til den slags ting, da slutbeskatningen vil afhænge af deltageren. Et kommanditselskab giver mening, hvis man har aktivitet i Danmark, og man gerne vil brandes som et dansk firma, mens de personer, der bliver beskattet, har en lavere skat end dansk skat. Vidnet kan ikke svare på, om det er en usædvanlig selskabsform at anvende, hvis man fx vil investere i en ejendom. Vidnet har kun kendskab til danske ejere, som vil investere i udlandet og ikke den anden vej rundt. Han kan ikke udtale sig om anvendelse af et kommanditselskab i forbindelse med investering i en tysk eller en engelsk ejendom.

Vidnet er bekendt med P/S-selskaber. Forskellen på et kommanditselskab og et partnerselskab er, at et partnerselskab er reguleret i selskabsloven, og det er et kommanditselskab ikke. Der er et kapitalkrav til et partnerselskab, og det er der ikke i et kommanditselskab. Det kan godt passe, at kapitalkravet i et partnerselskab er 500.000 kr. Kapitaludlodning aftales parterne imellem i et kommanditselskab. I et kommanditselskab kan man bare hæve penge, hvis man ønsker det. Det kan man ikke i de selskaber, der er omfattet af selskabsloven, for der skal man som udgangspunkt behandle udbetalinger som udbytte eller som løn. Det er korrekt, at det kræver en generalforsamlingsbeslutning, og at der er aktiver og tilstedeværende regnskaber, inden man udlodder udbytte. Vidnet er enig i, at man kan anvende frie kapitalhævninger i et kommanditselskab, hvorimod der er mere bundne kapitalhævningerne i fx aktieselskabsloven.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at når de manglede dokumentation fra selskaberne, henvendte de sig til administrationsselskabet. De henvendte sig til Tiltalte 1 eller på et lavere niveau til Vidne 1 eller Person 3. De rettede aldrig henvendelse til Tiltalte 2. Vidnet var ikke i kontakt med Tiltalte 2. Vidnet oplevede ikke andet, end at Tiltalte 2 leverede underskriften. Da vidnet skrev til Erhvervsstyrelsen, at han udtrådte på grund af manglende tillid til ledelsen, var det reelt administrationsselskabet og ejerkredsen bagved, han ikke havde tillid til. Vidnet kunne ikke skrive til Erhvervsstyrelsen, at han ikke havde tillid til setuppet, for det ville lyde mærkeligt. Det måtte derfor specifikt være direktøren, Tiltalte 2, som han ikke havde tillid til, men det var underforstået, at han heller ikke havde tillid til administrationen og ejerkredsen. Da han skrev til Erhvervsstyrelsen, fik han ikke nogen reaktion. Vidnet var overrasket over, at han ikke fik en tilbagemelding fra Erhvervsstyrelsen, men det har han også oplevet i andre sammenhænge, hvor han har sendt lignende henvendelser til Erhvervsstyrelsen.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at de ikke oplevede, at der var aktivitet i Danmark i kommanditselskaberne. Der var ikke aktiver i form af ejendomme eller kapitalandele i kommanditselskaberne. Det skal registreres i regnskabet, hvis der trækkes kapital ud af et kommanditselskab. Vidnet forstod det sådan, at Tiltalte 1's kunde var den reelle ejer. Det var den ultimative ejer, de spurgte til, om Tiltalte 1 havde mødt. De undersøgte hele ejerkæden -

også i forhold til kommanditister og komplementarer.

Da han fratrådte selskaberne som revisor, var det ikke, fordi de opdagede brodne kar. Det var på grund af manglende forståelse af det, der foregik. Vidnet havde forståelse for, at man kunne lave asset protection, men det gav ikke mening at have en del kommanditselskaber liggende uden aktivitet. Vidnets bekymring var, at man drev virksomhed i udlandet, og at han som revisor ikke fik den nødvendige dokumentation herfor. Der var mange sager, hvor de ikke kunne få den relevante dokumentation. Hans manglende forståelse blev bygget op over flere år. Den manglende forståelse handlede ikke om, hvad vidnet evnede at forstå, idet en mere intelligent revisor ville ikke have forstået det bedre.
..."

Vidne 12 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

" ...

Vidnet forklarede, at han har været statsautoriseret revisor siden 2010. Han arbejder i Revisionsfirma 6. Han har tidligere arbejdet i Revisionsfirma 2 sammen med Vidne 11.

Vidnet har arbejdet med regnskaber for selskaber, som blev administreret af Virksomhed ApS 1 eller Virksomhed ApS 3/Virksomhed ApS 2. Vidne 11 var også revisor for de selskaber. Vidne 11 var partner og den, der havde kunden. Vidnet stod for det praktiske arbejde på sagerne, herunder bl.a. at lave regnskaber for selskaberne. Det var både vidnet og Vidne 11, der havde kontakt til Virksomhed ApS 1 eller Virksomhed ApS 2/Virksomhed ApS 3, når der skulle etableres et nyt kundeforhold. Når kundeforholdet blev etableret, fik de oplysninger om kunden. De fik nok flest oplysninger, når regnskaberne skulle laves. Ved etablering af kundeforhold fik de typisk et ejerregister og oplysninger om ejerne bag samt oplysninger om, hvem der var den reelle ejer. Det sad vidnet med. Det var typisk de personer, der sad med den praktiske administration hos Virksomhed ApS 3/Virksomhed ApS 2, der afleverede disse oplysninger til vidnet. Som han husker det, var det typisk Vidne 1 eller Person 3. Vidnet havde løbende korrespondance med Tiltalte 1 om kunderne.

Vidnet ved, at der var to forskellige virksomheder - Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 3/Virksomhed ApS 2. Da selskaberne blev administreret af Virksomhed ApS 1, var det typisk Vidne 1, der stod for at skaffe materiale til Revisionsfirma 2 til brug for regnskaber og revision. Vidnet husker ikke Person 3's efternavn, og om hun var involveret i Virksomhed ApS 1. Vidnet kontaktede Vidne 1, og så skaffede hun materialet. Vidnet modtog typisk bogføring og andre dokumenter af betydning for revisionen. Vidnet gennemgik bogføringen og spurgte efter yderligere dokumenter, som de havde behov for at lave regnskabet. Dokumenterne kunne være bankudtog, fakturaer, samarbejdsaftaler, købs- og salgsfakturaer og lignende.

Kontakten til selve selskabet, som vidnet reviderede, gik gennem Virksomhed ApS 1 eller Vidne 1. Vidnet havde ikke kontakt med direktøren i selskaberne. Han havde ikke løbende kontakt til Tiltalte 2 i forhold til regnskaberne. Det er ikke normalt, at man ikke har kontakt til ledelsen i et selskab, men i den praktiske proces er det sædvanligt, at man har kontakt til økonomidirektøren eller en regnskabsmedarbejder. De har typisk en afsluttende drøftelse med ledelsen ved gennemgangen af regnskabet og i forhold til ledelsesberetningen, hvis der skal være sådan en i regnskabet. Når de ikke havde kontakt til ledelsen, havde de den drøftelse med Vidne 1 eller Person 3 om at sende udkastet til regnskabet frem til godkendelse, og så sendte de godkendelsen retur til vidnet. Vidnet havde ikke kontakt med ledelsen i selskaberne.

Vidnet har haft kontakt med Person 3 i forbindelse med regnskaberne. Han husker ikke, om det var i forbindelse med Virksomhed ApS 1, eller om det var senere. Det skiftede på et tidspunkt, hvor Person 3 overtog Vidne 1's arbejde, men han husker ikke, hvornår hun overtog. Han mener, at Vidne 1 og Person 3's opgaver var de samme.

Adspurgt hvor Person 3 holdt til, forklarede vidnet, at der var et kontor på Adresse 5, som lå midt i byen. Vidnet tror, at han var der en enkelt gang, hvor han mødtes med Person 3. Ellers havde han kontakt med hende pr. mail. Han mailede også med Vidne 1, og han tror, at han talte i telefon med hende. Han mener, at han talte dansk med Vidne 1 og engelsk med Person 3. Han husker ikke at have mødt Vidne 1.

Vidnet mener, at nogle af selskaberne havde bank i Danmark, og at Nordea var en af bankerne. Han husker, at nogle af selskaberne havde bankkonto i Danske Banks estiske filial, Sampo Bank. Vidnet husker ikke, om han så kontoudtog fra disse bankkonti, men det ville være meget mærkeligt, hvis ikke han havde set dem. Som revisor sikrer man sig, at man har fået alle oplysninger fra et selskab ved bl.a. at få en ledelseserklæring, hvorved selskabets ledelse bekræfter, at revisor har fået alle oplysninger, som er relevante for regnskabet og revisionen. Vidnet kender ikke begrebet fuldstændighedserklæring. Vidnet antager, at de fik en ledelseserklæring for alle selskaberne, fordi det er standardprocedure, at de indhenter sådan en for at sikre sig, at de er oplyst om alle forhold. De fik erklæringen returneret og underskrevet af Tiltalte 2 for de selskaber, hvor han var direktør, og ellers fik de dem fra de personer, der ellers var direktører i selskaberne. De sendte erklæringen til Virksomhed ApS 1 eller Virksomhed ApS 3 og modtog den retur i underskrevet stand. Vidnet kan ikke forestille sig, at de ikke fik erklæringen retur. Sådanne situationer husker han ikke.

Der var problemer med at få materiale, og det fremgår af revisionspåtegningerne. Hvis de manglede materiale, var proceduren, at de spurgte til materialet et par gange, og hvis de ikke kunne få det, endte det med, at de måtte for-

mulere et forbehold i revisionspåtegningen. De gjorde ledelsen opmærksom på, at der ville komme et forbehold, hvis ikke de fik materialet. De sendte et udkast til regnskabet til godkendelse, og deraf fremgik det tydeligt, at der var taget forbehold for regnskabet. Der var selskaber, der ikke var aktivitet i. Når der ikke var aktivitet, skulle vidnet alligevel udføre revision og opstille regnskabet og gøre det klar til indlevering til Erhvervsstyrelsen. Når der ikke var aktivitet i et selskab, fik vidnet ikke dokumentation for det, udover at det var det, der blev kommunikeret fra administratoren, og at de modtog en underskrevet ledelseserklæring. Det kan være, de pågældende selskaber valgte at betale en revisor, selvom der ikke var aktivitet i selskabet, fordi der var en plan med selskabet. Det kunne fx være, at man påtænkte at lægge en aktivitet i selskabet, men at det ikke var påbegyndt endnu.

Vidnet var i kontakt med Tiltalte 1 om generelle, overordnede ting, eller hvis der var udfordringer med nogle regnskaber. Hvis der var en tidsmæssig udfordring med et regnskab, havde de måske kontakt. Det kunne godt være, at Tiltalte 1 rykkede vidnet for et regnskab, fordi det hastede. Det kunne godt være, at vidnet kontaktede Tiltalte 1 for at skaffe materiale, hvis ikke han fik kvalificerede svar, der hvor han spurgte i første omgang. Det er ikke utænkeligt, at Vidne 11 trådte til og tog kontakten, men det var primært vidnet, der havde kontakt. Vidnet husker det ikke konkret, men det kunne godt forekomme.

Vidnet husker ikke, om han var klar over, at Virksomhed ApS 1 solgte sin administrationsdel til Virksomhed ApS 2, og at Virksomhed ApS 2 derefter blev til Virksomhed ApS 3. Det var et navn, de kommunikerede med, så det måtte han have vidst, men han husker ikke, hvornår eller hvordan skiftet foregik. Han husker ikke, om der skete et skift i, hvordan tingene foregik. Han husker, at Tiltalte 1 på et tidspunkt oplyste, at hun havde solgt virksomheden og ville træde mere tilbage. Efter hun sagde det, havde de stadig kontakt med hende, men hun trådte mere og mere i baggrunden. Han tror, at Tiltalte 1 var i kontakt med dem i et års tid, efter at hun oplyste, at hun havde solgt virksomheden. Vidnet husker ikke, hvor meget de var i kontakt med hende.

Der var en periode, hvor Vidne 1 ikke var involveret, men så kom hun tilbage og blev direktør. Person 3 var involveret i kontinuerligt. Han mener, at de var revisor for 35-40 selskaber de sidste år. Det var mange typer selskaber. Det var primært kommanditselskaber, men også anpartsselskaber og aktie-selskaber, som fungerede som holdingselskaber for udenlandske selskaber.

Revisionsfirma 2 var revisor for kommanditselskaber, der blev administreret af Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 3, fra 2008/2009 til 2014. De valgte at fra-træde som revisor i alle selskaberne, der blev administreret derigennem, og dermed sluttede det. Det var Vidne 11's beslutning, at de skulle fratræde. Vidne 11 sagde, at hvis ikke man forstod det, man arbejdede med, så skulle man gå væk, så det besluttede han. Vidnet husker ikke, om de drøftede det op til, at Vidne 11 traf beslutningen, men de drøftede det i forbindelse med, at de fra-

trådte. Vidnet forstod noget af det, han arbejdede med, men ikke det hele, så han delte Vidne 11's bekymring omkring regnskaberne og var enig i hans beslutning. Vidnet forstod ikke de tomme selskaber, som havde været tomme i 2-3 år, for det var lang tid, hvor det ikke var lykkedes at finde aktivitet. Hans bekymring angik også omfanget af manglende materiale i forhold til de påtegninger, de måtte give. Det kunne godt give mening at have en revisor, selvom selskabet var uden aktivitet, hvis man havde en plan med selskabet. Hvis selskabet var uden aktivitet i flere år, gav det ikke mening. Så burde planen have været mere præcis.

Vidnets navn stod ikke altid på regnskabet, når han var inde over en påtegning. Efter han fik sin autorisation, mener han, at han underskrev størstedelen af de regnskaber, han var med til at lave, men der kunne godt være regnskaber, han havde arbejdet på, hvor hans navn ikke fremgik. Hvis man tog forbehold i en påtegning på et regnskab, var det ultimativt Vidne 11's beslutning, og han underskrev også påtegningen. Når vidnet stod for regnskabet, var det sædvanligt, at han kom med en indstilling til Vidne 11, om hvorvidt der burde tages et forbehold.

Foreholdt ekstrakt 3 - del 1, side 238, bilag 54-01-01-30, årsrapport for 2012 vedrørende Virksomhed K/S 24, forklarede vidnet, at han husker navnet.

Foreholdt samme bilag, side 241, Den uafhængige revisors påtegning, forklarede vidnet, at teksten om deres ansvar som revisor er en standardtekst.

Anklageren dokumenterede samme bilag, side 241-242, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Forbehold

Grundlag for konklusion med forbehold

Det har ikke været muligt at revidere fuldstændigheden af gæld til pengeinstitutter. Som følge heraf tager vi forbehold for den i balancen indregnede gæld vedrørende gæld til pengeinstitutter på i alt EUR 380.

Konklusion med forbehold

Det er vores opfattelse, at årsregnskabet, bortset fra den mulige indvirkning af det forhold, der er beskrevet i grundlaget for konklusion med forbehold, giver et retvisende billede af selskabets aktiver, passiver og finansielle stilling pr. 31. december 2012 samt af resultatet af selskabets aktiviteter for regnskabsåret 1. januar - 31. december 2012 i overensstemmelse med års-regnskabsloven.

...”

Hertil forklarede vidnet, at det kun var vidnet, der underskrev dette. Han husker ikke dette specifikke regnskab. Når han skrev sådan i forbeholdet, be-

tød det, at de ikke kunne få en bekræftet fuldstændigheden af selskabets gæld til pengeinstitutter. De kunne ikke få dokumentation for det. Adspurgt om der kunne være andre scenarier end en konklusion med et forbehold, forklarede vidnet, at hvis de havde fået dokumentationen, havde de været enige i regnskabet og dermed ikke taget et forbehold. Hvis det, de ikke kunne få dokumentation for, var meget omfangsrigt, gav de en manglende konklusion. Det vil sige, at de ikke kunne give en konklusion i deres påtegning på regnskabet. De vurderede, hvor betydningsfuldt forbeholdet var samlet set for regnskabet, og om manglerne havde betydning for flere poster i regnskabet.

Foreholdt samme bilag, side 245-246, resultatopgørelse og balance på 0 kr., og adspurgt om hvordan vidnet vidste, om regnskabet var retvisende, når den ene ting, som vidnet tog forbehold for i regnskabet, var det eneste, der var i regnskabet, forklarede vidnet, at der ikke var anført andre poster, der skulle revideres. Han husker ikke det specifikke scenarie, og hvad der lå bag, så han kan ikke svare på, hvorfor der blev givet en konklusion og ikke en manglende konklusion, når regnskabet ikke havde andre poster.

Foreholdt ekstrakt 3 - del 1, side 534, bilag 54-01-21-39, årsrapport for 2013 vedrørende Virksomhed K/S 23, forklarede vidnet, at han ikke husker dette selskab.

Anklageren dokumenterede samme bilag, side 537-538, Den uafhængige revisors erklæringer, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Forbehold

Grundlag for manglende konklusion

Vi har ikke været i stand til at revidere forekomst, fuldstændighed og periodisering af selskabets nettoomsætning og vareforbrug, hvorfor vi tager forbehold for forekomst, fuldstændighed og periodisering af denne.

Manglende konklusion

På grund af betydeligheden af det forhold, der er beskrevet i grundlaget for manglende konklusion, har vi ikke været i stand til at opnå tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis, der kan danne grundlag for en konklusion. Vi udtrykker derfor ingen konklusion om årsregnskabet.

Det er vores opfattelse at generalforsamlingen ikke bør godkende årsrapporten.

Supplerende oplysninger vedrørende andre forhold

Selskabet har ikke overholdt bogføringsloven, da der ikke foreligger behørig underliggende dokumentation for selskabets transaktioner, hvorved ledelsen kan ifalde ansvar.

...”

Hertil forklarede vidnet, at dette forbehold er temmelig alvorligt. Det er næsten så alvorligt, som man kan forestille sig. Han husker ikke dette, så han kan ikke svare på, om han fik noget materiale. Tallene kom et sted fra, så han antager, at han fik nogle tal. Det kan godt være, at der manglede underliggende dokumentation for de tal, han fik, men han husker det ikke i dette tilfælde.

Foreholdt ekstrakt 3 - del 1, side 372, bilag 54-01-09-8, årsrapport for 2010 vedrørende Virksomhed K/S 22, forklarede vidnet, at han husker navnet på dette selskab.

Anklageren dokumenterede samme bilag, side 375-376, Den uafhængige revisors påtegning, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Forbehold

Vi har ikke modtaget fyldestgørende dokumentation for selskabets salg for regnskabsåret eller for perioden efter statusdagen. Vi har således ikke været i stand til at kontrollere forekomst og periodisering af selskabets omsætning, som indgår i selskabets bruttoresultat, der i resultatopgørelsen er indregnet med USD 43.435.666. Vi tager derfor forbehold for forekomst, periodisering og fuldstændighed af selskabets omsætning.

Vi har ikke modtaget fyldestgørende dokumentation for selskabets vareforbrug for regnskabsåret eller for perioden efter statusdagen. Vi har således ikke været i stand til at kontrollere forekomst og periodisering af selskabets vareforbrug, som indgår i selskabets bruttoresultat, der i resultatopgørelsen er indregnet til USD 43.435.666. Vi tager derfor forbehold for forekomst, periodisering og fuldstændighed af selskabets vareforbrug.

Vi har ikke modtaget fyldestgørende dokumentation for selskabets andre tilgodehavender. Vi tager derfor forbehold for værdiansættelse af andre tilgodehavender, der i balancen er optaget til USD 51.278.060.

Vi har ikke modtaget fyldestgørende dokumentation for selskabets kort og langfristet anden gæld. Vi har derfor ikke været i stand til at revidere fuldstændigheden af selskabets kort og langfristet anden gæld, der i balance er indregnet med USD 1.379.438 som langfristet anden gæld og USD 6.456.770 som kortfristet anden gæld. Vi tager derfor forbehold for fuldstændigheden af selskabets kort og langfristet anden gæld.

Selskabet har ikke udarbejdet en ledelsesberetning i henhold til Årsregnskabslovens §§ 99 - 99a samt pengestrømsopgørelse i henhold til Årsregnskabslovens § 78. Vi tager derfor forbehold for fuldstændigheden af præsentationen og oplysningen af årsregnskabet.

Konklusion

Som følge af de forhold, der er beskrevet ovenfor, har vi ikke kunne gen-nemføre revisionen, og vi kan derfor ikke afgive en konklusion om årsregns-kabet.

...

Adspurgt til at denne påtegning er underskrevet af Person 63, og ikke af Vidne 11, forklarede vidnet, at Person 63 er en statsautoriseret revisor, der også var ansat i Revisionsfirma 2. Vidnet tror, at Person 63 underskrev, for-di Vidne 11 var på ferie. Arbejdsfordelingen var den samme som ellers. Person 63 var med til at tage ansvar for revisorpåtegningen. Ud fra dette forbehold lyder det ikke som om, at de kunne få dokumentation fx i form af salgsfakturaer eller lignende, som underbyggede selskabets omsætning. Det ser også ud som om, de havde spurgt til, hvad der efterfølgende var faktureret, for at se om periodiseringen var rigtigt. Det ser det ikke ud til, at de fik. Det ser heller ikke ud til, at de kunne få dokumentation for vareforbruget i form af faktura-er eller aftaler. I forhold til andre tilgodehavender kunne de ikke få dokumen-tation for værdiansættelsen, så der var ikke dokumentation for, om de, der skyldte selskabet penge, kunne betale, og om det pågældende beløb var ind-friet efter status. Dette er et alvorligt forbehold.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 3 - del 1, side 384, bilag 54-01-09-20, årsrapport for 2011 vedrørende Virksomhed K/S 22, side 387, Den uaf-hængige revisors påtegning, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Forbehold

Grundlag for manglende konklusion

Vi har ikke modtaget fyldestgørende dokumentation for selskabets salg for regnskabsåret eller for perioden efter statusdagen. Vi har således ikke været i stand til at kontrollere forekomst og periodisering af selskabets omsæt-ning, som indgår i selskabets bruttoresultat, der i resultatopgørelsen er ind-regnet med USD -26.588.507. Vi tager derfor forbehold for forekomst, peri-odisering og fuldstændighed af selskabets omsætning.

Vi har ikke modtaget fyldestgørende dokumentation for selskabets varefor-brug for regnskabsåret eller for perioden efter statusdagen. Vi har således ikke været i stand til at kontrollere forekomst og periodisering af selskabets vareforbrug, som indgår i selskabets bruttoresultat, der i resultatopgørelsen er indregnet til USD -26.588.507. Vi tager derfor forbehold for forekomst, periodisering og fuldstændighed af selskabets vareforbrug.

Vi har ikke modtaget fyldestgørende dokumentation for selskabets fremstil-lede varer og handelsvarer. Vi tager derfor forbehold for tilstedeværelse og værdiansættelse af selskabets fremstillede varer og handelsvarer, der i ba-lancen er optaget til USD 387.362.

Vi har ikke modtaget fyldestgørende dokumentation for selskabets forudbe-

talinger for varer. Vi tager derfor forbehold for værdiansættelse af selskabets forudbetalinger for varer, der i balancen er optaget til USD 8.596.462.

Vi har ikke modtaget fyldestgørende dokumentation for selskabets andre tilgodehavender. Vi tager derfor forbehold for værdiansættelse af andre tilgodehavender, der i balancen er optaget til USD 61.229.795.

Vi har ikke modtaget fyldestgørende dokumentation for selskabets kort og langfristet anden gæld. Vi har derfor ikke været i stand til at revidere fuldstændigheden af selskabets kort og langfristet anden gæld, der i balancen er indregnet med USD 24.945.711 som langfristet anden gæld og USD 1.610 som kortfristet anden gæld. Vi tager derfor forbehold for fuldstændigheden af selskabets kort og langfristet anden gæld.

Vi har ikke modtaget fyldestgørende dokumentation for selskabets modtagne forudbetalinger fra kunder. Vi har derfor ikke været i stand til at revidere tilstedeværelsen og fuldstændigheden af selskabets modtagne forudbetalinger fra kunder, der i balancen er indregnet til USD 13.765.762, hvorfor vi tager forbehold for tilstedeværelsen og fuldstændigheden af selskabets modtagne forudbetalinger fra kunder.

Vi har ikke modtaget fyldestgørende dokumentation for selskabets leverandører af varer og tjenesteydelser. Vi har derfor ikke været i stand til at revidere tilstedeværelsen og fuldstændigheden af selskabets leverandører af varer og tjenesteydelser, der i balancen er indregnet til USD 13.862.461, hvorfor vi tager forbehold for tilstedeværelsen og fuldstændigheden af selskabets leverandører af varer og tjenesteydelser.

Selskabet har ikke udarbejdet en ledelsesberetning i henhold til Årsregnskabslovens §§ 99 - 99a samt pengestrømsopgørelse i henhold til Årsregnskabslovens § 78. Vi tager derfor forbehold for fuldstændigheden af præsentationen og oplysningen af årsregnskabet.

Manglende konklusion

På grund af betydeligheden af de forhold, der er beskrevet i grundlaget for manglende konklusion, har vi ikke været i stand til at opnå tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis, der kan danne grundlag for en konklusion. Vi udtrykker derfor ingen konklusion om årsregnskabet.

...

Adspurgte til at påtegningen er underskrevet af Person 64 og Person 65, forklarede vidnet, at han ikke specifikt husker, om der var et revisorskift på selskabet, eller om vidnet også var involveret i dette regnskab. Han tror, at Person 64 og Person 65 var inde over, fordi både vidnet og Vidne 11 var på ferie. Det var normalt vidnet og Vidne 11, der var revisorer på selskabet. Vidnet husker ikke, hvorfor de beholdt selskabet som kunde et år mere efter et så alvorligt forbehold. På dette

niveau ville man nok drøfte, om man skulle fortsætte med at have selskabet som kunde.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at den typiske proces var, at revisionsfirmaet indberettede regnskabet til Erhvervsstyrelsen. Selskaberne kunne ikke selv indberette regnskaberne til Erhvervsstyrelsen, efter at der blev indført XBRL-indberetning. Vidnet er ikke sikker på, om der blev anvendt XBRL-indberetning i 2012. Han husker ikke, hvordan afleveringsproceduren var dengang. Der var ikke noget til hinder for, at et regnskab med forbehold blev indleveret af Revisionsfirma 2. Vidnet ved ikke, om Erhvervsstyrelsen så det igennem, når der var forbehold i en påtegning. Hvis der er en manglende konklusion, kan Erhvervsstyrelsen bede om, at selskabet bliver behørigt revideret, så der kan gives en konklusion.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at han ikke husker, om der var en decideret forretningsgang i hele Revisionsfirma 2, som man fulgte ved indberetning.

På ny adspurgt af anklageren, og foreholdt ekstrakt 3 - del 2, side 443, bilag 54-01-42-9, årsrapport for 2010/2011 vedrørende Virksomhed K/S 56, forklarede vidnet, at han ikke husker navnet på dette selskab.

Foreholdt samme bilag, side 446, Den uafhængige revisors påtegning, og side 449-452, aktiver, resultatopgørelse og egenkapital på 0 kr., forklarede vidnet, at han ikke husker, hvad der lå bag tallene, men han går ud fra, at der ikke var aktivitet i selskabet, når der står 0 kr. Han vil antage, at der ikke har været noget aktivitet i det, han har fået præsenteret. Hvis ledelsen ikke gav dem de fulde oplysninger på trods af ledelseserklæringen herom, kunne der godt have været aktivitet i selskabet. Hvis man havde en aktivitet, som helt usædvanligt ramte 0 kr. i resultatopgørelsen, ville regnskabet også have set sådan ud, selvom der havde været aktivitet på bankkontoen.

Anklageren henviste til samme ekstrakt side 453-463, regnskab for samme selskab for 2012, hvoraf fremgår, at resultatopgørelsen for dette år ligeledes var 0 kr.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 3 - del 2, side 464, bilag 54-01-42-30, årsrapport for 2013 vedrørende Virksomhed K/S 56, side 467-468, Den uafhængige revisors erklæringer, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forbehold

Grundlag for manglende konklusion

Vi har ikke været i stand til at revidere forekomst, fuldstændighed og periodisering af selskabets nettoomsætning og vareforbrug, hvorfor vi tager forbehold for forekomst, fuldstændighed og periodisering af denne.

Manglende konklusion

På grund af betydeligheden af det forhold, der er beskrevet i grundlaget for manglende konklusion, har vi ikke været i stand til at opnå tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis, der kan danne grundlag for en konklusion. Vi udtrykker derfor ingen konklusion om årsregnskabet.

Det er vores opfattelse at generalforsamlingen ikke bør godkende årsrapporten.

Supplerende oplysninger vedrørende andre forhold

Selskabet har ikke overholdt bogføringsloven, da der ikke foreligger behørig underliggende dokumentation for selskabets transaktioner, hvorved ledelsen kan ifalde ansvar.

...

Adspurgt til sætningen "(...) da der ikke foreligger behørig underliggende dokumentation for selskabets transaktioner (...)" forklarede vidnet, at han ikke specifikt husker, om dette betød, at de ikke modtog bilagsmateriale, men det kunne det godt betyde. Forbeholdet betyder, at de ikke var i stand til at revidere det. Normalt ville de se fakturaer eller lignende for at revidere en nettoomsætning eller et vareforbrug, men det var de ikke i stand til her.

Foreholdt at dette selskab ikke indleverede et regnskab til Erhvervsstyrelsen for år 2014, men at der var aktivitet på selskabets bankkonto i 2014, forklarede vidnet, at han er i tvivl, om hvorvidt et kommanditselskab har pligt til at indlevere regnskab, hvis selskabet er blevet opløst, før der skal indberettes regnskab. Hvis selskabet ikke blev opløst i løbet af 2014, men først blev opløst efter afleveringstidspunktet for regnskabet, er vidnet sikker på, at der skulle indleveres et regnskab for år 2014 i forhold til selskabsloven. Vidnet mener ikke, det afhænger af, om der er aktivitet i selskabet, om regnskabet skal indleveres eller ej. Han mener, det er selskabsloven, der angiver, om der skal offentliggøres årsregnskab eller ej.

Adspurgt på ny af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at når de laver regnskaber for selskaberne, havde de ikke behov for at tale med direktøren, fordi de havde kontakt gennem administrationsselskabet. Han husker ikke, at de havde behov for at tale med direktøren i forbindelse med forbeholdene.

..."

Vidne 13 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han blev uddannet som autoriseret revisor i 1994, men han deponerede sin beskikkelse i 2018. Nu arbejder han som selvstændig regnskabs- og skattekonsulent. Han arbejdede som statsautoriseret revisor fra 1994 til 2018.

Han lærte Tiltalte 1 at kende i 2006 eller 2007. Han tror, at han blev introduceret for hende via en advokat. Han kendte hende ikke på forhånd. Han tror, at han muligvis blev introduceret for Tiltalte 1 gennem advokat Vidne 14. Han husker ikke, hvornår han begyndte at få opgaver fra Tiltalte 1, men der gik måske 1 år. De snakkede sammen nogle gange, og han besøgte Tiltalte 1 på hendes kontor, og så tror han, at der gradvist kom nogle sager.

Vidnet mener, at Tiltalte 1's selskab hed Virksomhed ApS 1. Han mener, at Virksomhed ApS 2 var et nyt selskab, der blev stiftet, og at aktiviteterne i Virksomhed ApS 1 blev overført til Virksomhed ApS 2. Virksomhed ApS 1 var alene et provider-selskab, hvilket vil sige, at det leverede service til kunder, hvor det mod ho-norar leverede ydelser indenfor bogføring, regnskaber, moms og lignende. Aktiviteten i Virksomhed ApS 1 blev overdraget til en nystiftet virksomhed, der hed Virksomhed ApS 2 eller Virksomhed ApS 3. Det skete omkring 2010/2011. Vid-net lavede bogføringen i forbindelse med overdragelsen. Det var frygteligt rodet. Vidnet udfærdigede regnskabet én gang, og så gjorde han det ikke me-re. Han tror, at det endte med, at Virksomhed ApS 2 valgte en in house-løsning. Han mener, at han kun havde noget med virksomheden at gøre ét år, hvor han lavede bogføring for virksomheden i forbindelse med overflytningen. Det var kompliceret at få flyttet kunder, mellemværende og lignende over i det nye bogholderi. Han bed ikke som sådan mærke i, at virksomheden skiftede navn, for det var der så mange selskaber, der gjorde. Han mener, at virksomheden kom til at hedde Virksomhed ApS 3, fordi den nye ejer havde noget, der hed Koncern eller noget i den stil, så derfor kom virksomheden også til at hedde noget med "Udeladt".

Vidnet havde mere med kunderne at gøre end selve administrationsselskabet. Han tror, at hans opgaver fortsatte i det væsentlige, selvom selskabet skiftede navn og blev solgt. Muligvis aftog omfanget af opgaver lidt. Nogle år efter blev vidnets underskrift misbrugt i Virksomhed ApS 2. Det var i 2014/2015. Vidnet meldte det til bagmandspolitiet og fremlagde dokumentation for, at hans underskrift var forfalsket på to eller tre regnskaber. Der gik et år eller mere, før politiet vendte tilbage og sagde, at de ikke havde tænkt sig at gøre noget ved det. Vidnets samarbejde med administrationsselskabet ophørte efter misbruget af hans underskrift. Det kan godt være, at han fortsat havde opgaver for enkelte kunder, men i al væsentlighed stoppede samarbejdet, for der var ikke længere grundlag for at fortsætte. Vidnet samarbejdede stadig lidt med Tiltalte 1 ved siden af efter hans udtræden, men hun var ikke længere in-volveret i virksomheden. Tiltalte 1 arbejdede som en slags selvstændig konsulent. Vidnet gjorde altid meget ud af at have en tæt relation til sine kunder og samarbejdspartnere, og det havde han også til Tiltalte 1.

Vidnet tror, at det var i 2019, at han sidst havde professionel kontakt med Tiltalte 1 i forbindelse med en enkelt sag, hvor et selskab skulle genregistreres, men det blev ikke til noget, idet Erhvervsstyrelsen nægtede at genregistrere selskabet, fordi vidnet ikke kunne dokumentere, at han havde besøgt den fy-

siske kunde, som boede på Cypern.

Når vidnet fik en opgave fra Tiltalte 1, var den mest almindelige fremgangsmåde, at et selskab var blevet stiftet, og at vidnet blev kontaktet, når der skulle ud-arbejdes regnskab for selskabet. Ofte blev han først kontaktet, når regnskabet skulle afleveres et år eller halvandet efter stiftelsen. Det afhang af selskabet, om der skulle udarbejdes revisionerklæring, en assistanceerklæring eller en reviewerklæring. Når de blev enige om prisen, gjorde vidnet det, han skulle i forhold til bl.a. at indhente KYC-informationer om kunderne. Vidnet fik ud-leveret bogføring og bilag, og så skulle han opstille regnskabet i henhold til gældende regnskabslovgivning.

I starten aftalte vidnet stort set altid prisen med Tiltalte 1. Senere, da vidnet var kommet længere ind i kunderelationen, kunne han godt aftale prisen med den bogholder, der sad med opgaven. Det var ikke nødvendigvis Tiltalte 1, han aftal-te prisen med.

Han ved ikke, om Tiltalte 1's kunder var de ultimative ejere af selskaberne. Han ved ikke, hvem Tiltalte 1 talte med, når hun talte med sine kunder.

Når Tiltalte 1 spurgte, om vidnet kunne lave revision for et kommanditselskab, lavede han due diligence ved at indhente oplysninger om hele koncernstrukturen, ejerne, vedtægterne og om der var flere lag af selskaber, herunder flere steder. Det var meget almindeligt, at der var selskaber på Cypern. Han tjek-kede om selskaberne eksisterede, og om det så fornuftigt ud. De fik udleve-ret paskopier fra de mennesker, som var de ultimative ejere af selskaberne. Vidnet mødtes med den ultimative ejer i et antal tilfælde, både i Danmark og i udlandet. I de selskaber, hvor vidnet ikke mødte den ultimative ejer, talte han med Tiltalte 1 i forbindelse med opstarten af opgaven, og ellers talte han med bogholderen omkring de ting, der var. Hvis der var samarbejdspartnere, fik vidnet nogle gange mails via bogholderen, hvor han kunne se, at de havde haft fat i den pågældende ejer. Ellers fik han bare en mail, om at det pågæl-dende regnskab skulle laves.

Opgaven startede med, at enten Tiltalte 1 eller en bogholder var i kontakt med vidnet. I takt med at vidnet lærte kunden bedre at kende, kunne der godt komme ejere ind i billedet senere, som vidnet korresponderede med på mail via en bogholder. Han mødte flere af ejerne i forskellige sammenhænge igen-nem årene. Det kunne være meget forskelligt, hvornår i forløbet han har mødt den ultimative ejer. Det kunne både være på en forretningsrejse i udlan-det, en konference eller nogle gange var ejerne i Danmark. Det var ikke en forudsætning, at vidnet mødte den ultimative ejer, før han påtog sig opgaven.

Når vidnet lavede due diligence i forbindelse med, at han påtog sig en opga-ve, fik han enten oplysninger fra Tiltalte 1 eller bogholderen, og han rekvirerede selv vedtægter m.v. hos Erhvervsstyrelsen. Bogholderen var ikke altid den samme person, men i mange tilfælde var det den eller de samme personer,

der var bogholdere. Vidnet opfattede det sådan, at Tiltalte 1 havde et samarbejde med en bogholder. Vidnet mødte flere af bogholderne igennem årene og ken-der dem udmærket.

Vidnet fik at vide, hvad formålet var med kommanditselskaberne. Det kunne fx være salg af et eller andet produkt. Det var det ofte. Han husker ikke, om han fik at vide, hvad selskabernes fremtidsplaner var. Vidnet gennemgik ikke selskabernes strategiplaner. Vidnet så ikke noget problem i, at et selskab var hvilende til at starte med, for det var der mange selskaber, der var. Han syntes ikke, at det var påfaldende, hvis et dansk kommanditselskab ikke havde nogen aktiviteter de første par år. Det var vidnets opgave at revidere et regnskab. Han var ikke involveret i selve rådgivningsprocessen omkring setuppet, eller hvordan selskabet skulle fungere eller lignende. Han blev bedt om at lave et regnskab i henhold til gældende lovgivning. Han var ikke involveret i formålet med selskabet. Det blev han ikke spurgt om. Vidnet ville gerne vide, hvad selskabet lavede, men han gik ikke i detaljen med det, for han så mange eksempler på, at det kunne udvikle sig til noget andet.

Det ville ikke undrede vidnet, hvis et kommanditselskab var hvilende og ikke havde nogen aktivitet i to år. Der kunne være mange årsager til, at et kommanditselskab var hvilende. Et selskab kunne bl.a. være hvilende, indtil man fandt ud af, hvad man præcis ville bruge selskabet til. Der kunne være noget med setuppet, forretningsplanen, kunderne m.v. Det gjaldt også for kommanditselskaber, der var ejet af udenlandske selskaber. Vidnet så ikke noget problem i det. Alle havde ret til at have et selskab uden aktivitet. Det kunne fx være, at man ventede på at komme i gang, eller man ventede på oprettelse af en bankkonto, eller man ventede på de rigtige kunder eller lignende.

I stort set alle tilfælde modtog vidnet bogføringsmateriale vedrørende kunden fra de bogholdere, der var involveret. Han syntes, at der var styr på bogføringen. Han syntes, at bogføringen var afstemt med bankkonti. I langt de fleste af sagerne var der ikke revisionspligt. Så blev lavede de et review eller en assistanceerklæring.

Vidnet husker en bogholder, der hed Person 3. Hun fortalte, at hun var selvstændig. Han ved ikke, hvor mange kunder hun havde. Han kan ikke sætte tal på, hvor mange forskellige bogholdere der var i spil i forhold til de selskaber han udførte arbejde for, men han tror ikke, at det var mange. Han husker, at nogle kom mere end andre. Der var andre end Person 3, men han husker ikke deres navne.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 493, bilag 37-14-01-1, afhøringsrapport af 3. marts 2022 vedrørende Vidne 13, side 502, sidste afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt om det var forskellige bogholdere for hvert k/s selskab, forklare-

de afhørte, at det var det ikke. Der var en kvinde ved navn Person 3, som afhørte havde mødt. "En fornuftig dame på ca. 50 år, der har en lille bogholderforretning, som hun passer sammen med sin familie og sådan noget... Jeg har aldrig mødt hende derovre... "
 ... "

Hertil forklarede vidnet, at det er rigtigt, at han forklarede sådan til politiet. Han husker, at Virksomhed ApS 2 også lavede bogføring, men han husker ikke, hvor mange ansatte der var i Virksomhed ApS 2 til at lave bogføring. Vidnet er ret sikker på, at der var flere, men han er ikke helt sikker på, at de alle de var tilknyttet Virksomhed ApS 2. Det, vidnet forklarede til politiet, er rigtigt nok, men han kan ikke udelukke, at der også var andre bogholdere. Det var vidnets vurdering, at der også sad bogholdere i Virksomhed ApS 2's lokaler i Adresse 5, men han kan ikke afvise, at der også var andre.

Det var forskelligt, hvordan vidnet modtog bogføringsmaterialet. Nogle gange modtog han det fysisk, og andre gange var det på mail i form af forskellige filer. I de fleste tilfælde tog vidnet fat i den ansvarlige bogholder, hvis der manglede noget materiale. Den ansvarlige bogholder kunne bl.a. være den bogholder, der havde sendt ham sagen. Han kan også have talt med Tiltalte 1 en gang imellem. Han mener ikke, at Tiltalte 1 var involveret i den bogholderimæs-sige proces. Hvis der var noget materiale, han ikke kunne få fat i, kunne hun skaffe det. Han kunne godt tale med Tiltalte 1, men det var ikke normalt hende, han gik til. Han tog kun fat i Tiltalte 1, hvis han havde brug for, at hun åbnede døren til kunden. Når aftalen var på plads, om hvad der skulle laves, havde han ikke mere med Tiltalte 1 at gøre. Så tog han kun fat i Tiltalte 1, hvis der var et spørgsmål, der var væsentligt for regnskabet. Som revisor havde han pligt til at gå så langt som muligt for at skaffe materialet, og han skulle kunne doku-mentere, at han havde forsøgt at skaffe det. Hvis der var noget materiale, han ikke kunne skaffe på nogen måde, var han nødt til at give en revisoranmærkning. Hvis han ikke fik det, han bad om fra bogholderen, kom det an på situationen, om han kontaktede Tiltalte 1, inden han tog et forbehold i regnskabet. Det kom an på, hvad det var, der manglede. Hvis der var tale om en "politisk" postering - noget der havde væsentlig indflydelse på regnskabet -fx. en stor investering - og der manglede noget, så tog han fat i Tiltalte 1. Det skete, at vidnet var nødt til at tage forbehold i regnskaberne.

Navnet på selskabet Virksomhed K/S 10 siger vidnet noget.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 3 - del 1, side 588, bilag 54-01-25-29, årsrapport for 2010 vedrørende Virksomhed K/S 10, side 592, den uafhængige revisors påtegning, side 593, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...

Forbehold

Selskabets bogføring giver ikke et pålideligt grundlag for udarbejdelse af årsrapporten, idet der i væsentligt omfang mangler dokumentation for ind-

tægter og afholdte omkostninger, hvorfor vi tager forbehold herfor.

Vi har ikke været i stand til at revidere fuldstændigheden og periodiseringen af selskabets omsætning og vareforbrug, hvorfor vi tager forbehold for fuldstændigheden og periodisering af disse.

Vi har ikke været i stand til at revidere tilstedeværelsen og værdiansættelsen af selskabets varelager, der i balancen er indregnet til USD 4,325.866, hvorfor vi tager forbehold herfor.

Vi har ikke været i stand til at revidere fuldstændigheden og tilstedeværelsen af selskabets kreditorer USD 117,425 hvorfor vi tager forbehold for fuldstændigheden og værdiansættelse af disse.

Konklusion

Som følge af det, der er beskrevet ovenfor, har vi ikke kunne gennemføre revisionen, og vi kan derfor ikke afgive en konklusion om årsrapporten.

...

Hertil forklarede vidnet, at han ikke udarbejdede regnskabet, men han underskrev påtegningen. Man kan godt komme i en situation, hvor regnskabsmaterialet er mangelfuldt. Det kan være vedrørende en enkelt post, hvor man tager forbehold for den konkrete post, eller det kan være som i dette tilfælde, hvor forbeholdet er gennemgribende, hvilket vil sige, at det er så væsentligt, at regnskabet egentlig ikke siger noget. I sådan en situation drøftede vidnet med bogholderen, hvad de havde tænkt sig at gøre ved det. Det kunne være, at kunden ikke kunne komme med flere oplysninger. Et eksempel er, hvis der fremgik et varelager i regnskabet, men man ikke kunne kontrollere varelageret, altså foretage revision af varelageret, så ville det i sig selv udløse et forbehold. Det kunne godt være, at der var en liste over varerne, men hvis man ikke havde set det fysiske varelager og vurderet priserne, så var det en klassisk situation, hvor man var nødt til at tage forbehold. 4 millioner dollars er et vist beløb, men vidnet har haft andre sager, hvor varelageret var af en væsentlig størrelse, men det kunne ikke dokumenteres. Dette tilfælde var dermed ikke unikt. Vidnet går ud fra, at han drøftede sådan et forbehold med ledelsen. Han kunne ikke tage et forbehold uden at have forsøgt at skaffe oplysningerne. Han ville formentlig kontakte Tiltalte 1, Person 3 eller selskabets ledelse og gøre dem opmærksomme på manglerne og snakke med dem om, hvad de ville gøre ved det. Hvis oplysningerne ikke kunne skaffes, havde vidnet ikke andet valg end at tage forbehold.

Når vidnet skulle i kontakt med ledelsen, talte han gerne med bogholderen. I dette tilfælde kunne det godt være Tiltalte 1, han talte med. Han betragtede ikke Tiltalte 1 som ledelsen, men hun havde måske adgang til at tale med ledelsen eller de ultimative ejere. Ofte var det sådan, at ledelsen fysisk befandt sig langt væk, men der var kontakt. Nogle gange havde vidnet adgang til ledelsen, og ellers havde Tiltalte 1 eller bogholderen adgang til at tale med ledelsen for at un-

dersøge, om de kunne skaffe noget materiale. Hvis de ikke kunne det, eller der ikke var en fornuftig forklaring, havde vidnet ikke andet valg end at tage et forbehold. Når vidnet talte med ledelsen, talte han enten med selskabets direktør, selskabets bogholder eller den ultimative ejer. Det kunne godt være, at der sad en anden person som direktør, men i sidste ende var det aktionæren, der bestemte, hvordan regnskabet skulle se ud. Vidnet talte ikke med Tiltalte 2 om regnskaberne. Tiltalte 2 underskrev regnskaberne. Når vidnet omtaler selskabets direktør, er det ikke Tiltalte 2, han mener, for ham talte han ikke med. Det kunne være, at vidnet var i kontakt med selskabets ultimative ejer for at finde ud af, hvad der skete med den pågældende sag. Tiltalte 2 underskrev regnskabet og ledelseserklæringen, og han blev forevist regnskabsudkastet, så han havde pligt til at sætte sig ind i, hvad der stod i regnskabet og forholde sig til det. I mange tilfælde var det en standard ledelseserklæring, der blev benyttet.

Adspurg om vidnet overvejede at udtræde som revisor på grund af et gennemgribende forbehold som det foreliggende, forklarede vidnet, at han tilhører den gamle skole, hvor der var et mantra, der hed ”bliv og skriv”. I dag hedder det, ”skynd dig at løbe væk, for så slipper du for problemer”. Vidnets opfattelse var, at han skulle blive og skrive, for hans opgave var at fortælle omverdenen, om regnskabet var retvisende eller ej. Så måtte det være op til de relevante myndigheder at forholde sig til, hvad de syntes om regnskabet. Vidnets opgave var kun at give en mening om det, og det gjorde han.

...

Vidne 13 forklarede fortsat, at han kun hjalp til det første år efter overdragelse af Virksomhed ApS 2. Det hele var lidt rodet hos Virksomhed ApS 2 efter overdragelsen. Han udarbejdede det første regnskab med en reviewpåtegning. Derefter udarbejdede Virksomhed ApS 2 sit eget regnskab. Da virksomheden blev solgt i sommeren 2011, tror han, at Tiltalte 1 fortsat havde en form for tilknytning til firmaet i en periode, men han tror ikke, at hun var på lønlisten. Det var vidnets opfattelse, at Tiltalte 1 var tilknyttet virksomheden, muligvis som konsulent. Vidnet havde indtryk af, at Tiltalte 1 og Vidne 1 ikke rigtig kunne være i stue sammen. Han mener, at han stadig talte med Tiltalte 1 i nogle af sagerne, men han husker det ikke. Vidne 1 var direktør i nogle af kommanditselskaberne. Han talte med Vidne 1, men i nogle tilfælde var det meget vanskeligt at forstå, hvad hun sagde, selvom hun talte engelsk. Vidnet kan ikke afvise, at han kontaktede Tiltalte 1, hvis han ikke forstod Vidne 1. Det tror han, at han gjorde.

Vidnet kan ikke afvise, at han fortsat fik opgaver fra Tiltalte 1, efter at Virksomhed ApS 2 blev til Virksomhed ApS 3. De opgaver, der kom, tror han, kom via Virksomhed ApS 2, men han ved ikke, om de var foranlediget af Tiltalte 1. Han kan hverken be- eller afkræfte det.

Vidnet husker, at han har været revisor for selskabet Virksomhed K/S 57. Han mener, at selskabet i en længere årrække blev revideret af

Vidne 11. På et tidspunkt blev vidnet spurgt af Tiltalte 1, om han ville tage sagen. Vidnet var partner i Revisionsfirma 3, og Revisionsfirma 3 blev også brugt i Ukrai-ne, så det havde en betydning, at de kunne sige god for kunden, fordi det var en stor kunde i Ukraine. Han mener, at det var via Tiltalte 1, han blev revisor for Virksomhed K/S 57. Mange af de kunder, man får som revisor, får man qua nogle kontakter, man har. Tiltalte 1 var en person, som havde et stort netværk, så det var ikke usandsynligt, at hun havde relation til den kunde. Vidnet blev introduceret for de to damer, der repræsenterede selskabet, da de var i Kø-benhavn. Han mødte dem 2-3 gange. Når de to damer ikke var i København, tror han, at de var i Kiev, men han er ikke sikker.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 5, side 745, bilag 53-824-01-1, korrespondance mellem Vidne 13 og Tiltalte 1, forklarede vidnet, at +Tlf nr. 10 er vidnets gamle telefonnummer.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 844, besked af 9. juli 2013, hvorefter det bl.a. fremgår:

” ...
 From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)
 To: +Tlf nr. 10 Vidne 13

Ring venligst, Kiev-damerne er i dybt sjok af din påtegning af Virksomhed K/S 57...
 ...”

Hertil forklarede vidnet, at dette selskab var så stort, at det var omfattet af revisionspligt. Formålet med Virksomhed K/S 57 var at holde styr på et antal selskaber, som opererede i Ukraine. Der var noget med nogle biler, ejendom-me og leasing m.v. Selskabet havde alene aktieandele i x antal selskaber. Koncernstrukturen fremgik af regnskabet. Sådan et bogholderi for et holdingselskab var kendetegnet ved, at der ikke var ret mange transaktioner, men til gengæld var der nogle store poster, hvor der skulle foreligge dokumentation for værdiansættelsen. Det kunne godt være, at bogholderiet var okay, men det nyttede ikke noget, hvis der ikke forelå dokumentation for, at værdien af et givet aktiv var til stede. Hvis man fx ejede en bilforretning, så var man nødt til at se et regnskab eller budgetmateriale eller noget lignende, som underbyggede værdien i regnskabet, selvom man havde givet 10 millio-ner kr. for selskabet. Det er en helt sædvanlig revisionshandling. Man skulle tjekke, om ejerforholdene og tekstning af regnskaber var korrekte. Der var en bogføring, men det hjalp ikke, hvis der ikke var en tilhørende dokumenta-tion, der underbyggede værdien, og hvis der ikke var det, måtte man tage et forbehold for de værdier, der var i regnskabet. Enten tog man forbehold i forhold til enkeltaktiver eller for alle aktiverne. Der kunne også være tale om en gæld, som man var usikker på. Uden at have set regnskabet tror han, at der i det pågældende tilfælde ikke var nogen dokumentation, der underbyggede bogføringen. Vidnet tror, at han var involveret i arbejdet med Virksomhed K/S 57 i 3-4 år.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 860, besked af 12. juni 2014, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 10 Vidne 13

Kan du venligst sende alle dokumenter på Virksomhed K/S 57/Virksomhed ApS 9 som skal under-skrives til mig i Word? Tiltalte 1, Alicante

... ”

Hertil forklarede vidnet, at det var hans indtryk, at Tiltalte 1 var kontaktperson for dem fra Virksomhed K/S 57. Da vidnet mødte dem i København, virkede det i hvert fald som om, at de og Tiltalte 1 kendte hinanden godt. Han går ud fra, at det, der er tale om her, er, at der skulle underskrives et regnskab og måske en revisionsprotokol, og vidnet havde som revisor pligt til at påse, at det var underskrevet og godkendt på en generalforsamling, inden regnskabet blev indleveret til Erhvervsstyrelsen. Han tror, at Tiltalte 1 introducerede vidnet for dem, men Virksomhed K/S 57 var også en stor kunde hos Revisionsfirma 3 i Ukraine.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 869, besked af 19. februar 2015, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Hej Tiltalte 1

Var det Person 66 eller Virksomhed K/S 57 der ikke havde fået en faktura fra mig/Vidne 1? Eller havde de blot hørt tallet fra Vidne 1 ?

... ”

Hertil forklarede vidnet, at han ikke husker, hvem Person 66 er. Beskeden kan vedrøre to forskellige sager. Han husker ikke, om Person 66 var en af direktører-ne.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 869-870, beskeder af 19. og 20. februar 2015, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 10 Vidne 13

Ingen af dem har fået noget, men Kiev damer har i de mindste fået at vide at det oprindelige beløb blev tredobbelt...

... ”

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Ok

... ”

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Har haft møde m Vidne 1. Ringer i løbet af weekend eller mandag

... ”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 10 Vidne 13

Rejser til udlandet søndag kl 11:15, tilbage tirsdag kl 11:30. Ring venligst helst i morgen, jeg lovede at ringe til Navn 7...

... ”

Hertil forklarede vidnet, at han ikke ved, hvordan relationen var mellem Tiltalte 1 og Vidne 1 på dette tidspunkt i 2015. Han ved, at de havde en relation, efter Virksomhed ApS 1's aktiviteter blev overdraget til Vidne 1. Han er ikke i tvivl om, at de talte sammen, men han er heller ikke i tvivl om, at forholdet mellem dem var meget anstrengt. Han går ud fra, at Navn 5 er Vidne 1. Han ved ikke, om Navn 7 er en skrivefejl, eller om det var en af de to damer, der var involveret i Virksomhed K/S 57. Han husker ikke, hvad de to damer hed. Vidnet ved ikke, hvad Tiltalte 1's og Vidne 1's relation var til Virksomhed K/S 57.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 894, besked af 14. juli 2015, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Kære Tiltalte 1

Ting ændrer sig hurtigt i denne verden. Vidne 1 siger nu at hun vil sende en masse revisionsopgaver til mig til trods for hun siger at hun hører ude i byen at jeg har afbrudt samarbejdet med hende.

Jeg har meddelt hende at jeg gerne hjælper men hun bør dog forstå at så længe hun ikke betaler sine regninger så er "det lidt op ad bakke".

Jeg har dog ikke hørt hendes reaktion siden men er ved at undersøge om hun har betalt

... ”

Hertil forklarede vidnet, at han ikke husker, hvorfor han orienterede Tiltalte 1 om dette. Det kan være, at det dækkede over nogle konkrete kunder, som ik-ke havde betalt, og som Tiltalte 1 kendte eller havde skaffet.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 898, besked af 16. juli 2015, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Jeg har meddelt Person 14 at jeg gerne vil have han overfører direkte til mig og det har han forholdt Vidne 1 til.

Hun henviser til en mail fra december 2014 (ynkeligt når hun ikke selv overholder sine aftaler 7 måneder senere) som siger at hun sørger for at jeg får penge og hun siger også hun har indgået en aftale med vores incasso advokat om at betaling skal gå til hende og videre til Revisionsfirma 3. Det er direkte u-sandt!!!

Hun er totalt ustyrlig - og nok alvorlig syg

... ”

Hertil forklarede vidnet, at Person 14 var en kunderelation, som vist nok boede i London. Han blev administreret hos Vidne 1. På et tidspunkt blev vidnets underskrift misbrugt af nogle af Person 14's kunder. Han husker ikke, om Person 14 var en kontakt, som han fik gennem Tiltalte 1. Vidnet har mødt Person 14 i Kø-benhavn. Det, vidnet henviste til i korrespondancen, var den sag, hvor hans underskrift blev forfalsket på 2-3 regnskaber, og det anmeldte han til bag-mandspolitiet.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 898-904, beskeder af 16. og 17. juli 2015, 21. april 2016 og 10. maj 2016, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 10 Vidne 13

Men har Person 14 ikke udbetalt beløbet til hende endnu?!?

... ”

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Det tror jeg ikke . Jeg har igen fortroligt overfor ham - meddelt at jeg end-nu engang opfordrer ham til at betale til mug istedet for Virksomhed ApS 2

... ”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 10 Vidne 13

Hvad med jeres nye store sammearbejdsplaner?

... ”

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Det skrev jeg til hende at det ville være godt - rigtig godt - for vores samarbejde at hun betale nu - dvs senest i morgen -

Og at hun fortsat må forstå at det kræver vi har rent bord inden vi starter. Hun skylder selv et mindre beløb.

Men ellers er jeg 100 % klar fik hun at vide.

Den mail fra 4 timer siden er ikke besvaret endnu

... ”

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Nu har hun svaret på min mail - hun siger nu at hun har indgået aftale med min advokat om at hun først skal betale til september. Hun skriver det som om det er helt naturligt i verden og det er direkte usandt hvilket advokaten har bekræftet overfor mig.

Hun er gal jeg har skrevet til hende at hun skal betale nu og at jeg bliver nødt til at sende en konkursbegæring - hun giver mig intet valg mere

... ”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 10 Vidne 13

Det er det helt utroligt...

... ”

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Og Idag har hun forgæves forsøgt at få en aftale med vores incasso advokat - de afviste hende - bla fordi de ikke forstod hende - og fordi de 2 gange har skrevet til hende at hun bare skal betale nu.

Hun har så skrevet en lang....., mail til mig om alle de problemer hun har , vanskelige kunder, mgl fakturering på nogle sager , manglende tid , sager hun har tabt penge på (bla Virksomhed 14 - det er faktisk i den sag din skyld at hun har tabt penge) osv osv osv.Det oser af dårlig samvittighed .

Jeg har ikke kommenteret det men blot bedt hende betale NU og sagt at før vi kan samarbejde videre skal al gæld være klaret.

... ”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 10 Vidne 13

Godt sagt! Ca.80% af hendes selskaber har ikke afleveret 2014-regnskaber.

Folk ringer/skriver/skriger til mig og Person 3...

... ”

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Jeg er spændt på om jeg får pengene i næste uge - eller selskabet går kon-kurs inden da

... ”

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

At pengene kommer eller der kommer en konkurs ?

... ”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 10 Vidne 13

Jeg tvivler på det men "hope dies last"... ;)

... ”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 10 Vidne 13

At pengene kommer...

... ”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Hej fra Moskva! Hun hedder Navn 5, men hendes LT pas står i hendes nye navn. Er der kommet flere sure kunder til Kbh?!? Mvh, Tiltalte 1
... ”

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Ikke hvad jeg er bekendt med. Der er vel snart ikke flere der kan blive sure
... ”

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Jo Virksomhed 11 - de er lige gået tilbage til Revisionsfirma 1 fik jeg at vide.
Person 67's samarbejdsrevisor i Odense Revisionsfirma 7 havde ellers lige ”
fikset ” en truende tvangsopløsning . Kunden vidste bare ikke noget om at
regnskabet var lavet og underskrevet - de var målløse og så blev de sk..... Sure
da det for alvor gik op for dem hvad der skete hos Virksomhed ApS 2
... ”

” ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Snakket med Udeladt, ring venligst til mig
... ”

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Har prøvet - men du sidder nok og drikker Chardonnay
... ”

” ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Vi tales når der er bedre forbindelse

... ”

Han tror, at det er at overkonkludere at sige, at Tiltalte 1 havde en konsulentrolle. Han tror, at hun prøvede at beskytte nogle kunder. Han kan ikke afvise, at nogle af kunderne ringede direkte til Tiltalte 1, fordi den behandling, kunderne havde fået i Virksomhed ApS 2, mildest talt havde været elendig. Man kunne se på de sidste tre regnskaber i Virksomhed ApS 2's levetid, at de indleverede nøjagtigt de samme tal tre år i træk for omsætning, omkostninger, aktiver og passiver. Det lignede en ”copy-paste” opgave, fordi hele bogholderifunktionen sejlede ”big time”. Hvis man har en relation til nogle kunder, så tror han ikke, at det er unormalt at prøve at hjælpe kunden, selvom man måske ikke havde noget direkte med kunden at gøre. Det ville vidnet selv gøre, hvis han havde nogle kunder, der var i vanskeligheder eller følte, at de fik en dårlig service. Han tror, at det var det, Tiltalte 1 gjorde. Faktum var, at det var elendig service ud over alle grænser. Det fik bægret til at flyde over, da vidnets underskrift blev misbrugt, for det var helt uacceptabelt.

Vidnet husker navnet Virksomhed K/S 19.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 3 - del 1, side 57, bilag 12-02-02-1, årsrapport for 2010 vedrørende Virksomhed K/S 19, side 61, den uafhængige revisors påtegning af 14. juni 2011, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Konklusion

Det er vores opfattelse, at årsregnskabet giver et retvisende billede af selskabets aktiver, passiver og finansielle stilling pr. 31. december 2010 samt af resultatet af selskabets aktiviteter for regnskabsåret 1. januar - 31. december 2010 i overensstemmelse med årsregnskabsloven, samt at ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at alle påtegninger i stort omfang var et standardiseret produkt. Hvis man ikke havde nogen bemærkninger, hvis man havde fået de oplysninger, man havde bedt om, og hvis man vurderede, at de oplysninger var valide, så gav man en revisionspåtegning uden forbehold. Det vil sige, at dette er en normal påtegning for et regnskab.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 62, ledelsesberetning, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Hovedaktivitet

Selskabets aktivitet består i engros handel med produktionsudstyr og alle

andre forretninger, som kommanditselskabet måtte beslutte.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at når man opretter et selskab i Erhvervsstyrelsens register, skal man altid indrapportere et formål. Formålet vil normalt være det, der står her. Selvom selskabet var hvilende, skulle der stadig stå et for-mål. Formuleringen "alle andre forretninger, som kommanditselskabet måtte beslutte" er rent standard. Når man kigger i vedtægter i dag, står der altid ”selskabet udøver handel, industri eller beslægtet virksomhed” eller noget i den stil. Det var for at være sikker på, at hvis selskabet påtog sig et større omfang af opgaver, så behøvede man ikke at ændre vedtægterne.

Foreholdt samme bilag, side 65-66, resultatopgørelse og balance, forklarede vidnet, at dette fint afspejler et hvilende selskab. Hvis man før i tiden købte et skuffeselskab, så ville det være et selskab, hvor der godt kunne være en renteindtægt på det beløb, der stod på advokatens klientkonto. Det blev skatte-og regnskabsmæssigt behandlet som et hvilende selskab.

Foreholdt, at selskabet i det pågældende regnskabsår havde modtaget ca. 324.000 euro på selskabets konto i Danske Bank i Estland og overført ca. 325.000 euro fra selskabets konto i Danske Bank i Estland, forklarede vid-net, at han ikke kan svare på, hvordan transaktionerne hænger sammen med et hvilende selskab. Han husker ikke, om selskabet havde en bankkonto hos Danske Bank i Estland, og om han i så fald fik det oplyst, da han lavede regnskabet. Han ved ikke, om likviderne på 48.373 kr. måske kan har stået på den pågældende bankkonto.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 3 - del 1, side 68, bilag 12-02-03-1, årsrapport for 2011 vedrørende Virksomhed K/S 12, side 73, ledelsesberetning, hvorefter det bl.a. fremgår:

” ...

Hovedaktivitet

Selskabets aktivitet består i investeringer og handel.

Udvikling i aktiviteter og økonomiske forhold

Selskabet har i regnskabsåret været hvilende. Selskabet har i regnskabsåret skiftet navn fra Virksomhed K/S 19 til Virksomhed K/S 12.

... ”

Hertil adspurgt om det er usædvanligt, at et selskab skifter hovedaktivitet samtidig med, at det er hvilende i begge år, forklarede vidnet, at alt kan lade sig gøre, da det er juridisk muligt. Det kan være, at den tanke, de havde fra start af, ikke kunne lade sig gøre, eller måske var der et ejerskifte. Det kunne være årsagen til, at selskabet skiftede navn.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 3 - del 1, side 79, bilag 12-02-04-1, års-

rapport for 2012 vedrørende Virksomhed K/S 12, side 84, ledelsesberetning, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Væsentligste aktiviteter

Selskabets aktivitet består i engros handel med produktionsudstyr og alle andre forretninger, som kommanditselskabet måtte beslutte.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at han ikke ved, om det er usædvanligt, at selskabet året efter skiftede hovedaktiviteten tilbage igen. Revisorer bruger også ”copy-paste”, så han vil ikke afvise, at det kan være en skrivefejl.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 84, ledelsesberetning, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Udvikling i aktiviteter og økonomiske forhold

elskabet har i regnskabsåret udført agentur virksomhed.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at det nok dækker over salget af produktionsudstyr.

Foreholdt samme bilag, side 87, resultatopgørelse, hvoraf det bl.a. fremgår, at der er en bruttofortjeneste på 46.132 kr., og at selskabet både sendte og modtog 22,1 millioner euro i det år, forklarede vidnet, at han ikke kan udtale sig om, hvorvidt transaktionsvolumen var usædvanlig, og om det store beløb var usædvanligt sammenholdt med bruttofortjenestens størrelse. Vidnet skal se bogføringen for at kunne udtale sig om det.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at han ikke husker, om hvilende selskaber ofte var anvendt i dansk selskabsret i perioden 2008-2015. Det er ikke ofte anvendt i dag på grund af de digitale indberetninger, hvidvaskkrav og lignende. Man kan ikke længere købe et skuffeselskab på grund af hvidvaskkravene. Vidnet er bekendt med begrebet ”skuffeselskab”. Et skuffeselskab er et selskab, som er født, ved at fx en advokat stifter et selskab på sit kontor, overfører kapital til sin klientkonto og laver vedtægter samt stiftelsesdokument og får selskabet registreret, hvor ejeren eller en person med tilknytning til virksomheden indsættes som direktør. Et skuffeselskab er uden driftsaktivitet fra det øjeblik, det bliver stiftet, så dermed kan en ekstern købe overtage selskabet uden at påtage sig en forpligtelse på selskabet.

Hvis et selskab er stiftet i 2022, kan det ikke indlevere et regnskab for 2021.

Adspurgt om det kan være relevant for et selskab, der opkøber andre selskaber, at købe et selskab, der har forudgående regnskabsår, forklarede vidnet,

at folk har mange forskellige motiver for at have et selskab. Det kommer an på den konkrete situation. Vidnet har ikke beskæftiget sig med problemstillinger i relation til handel med underskudsselskaber. Han tror, at der tidligere var handel med selskaber, der havde tidligere regnskabsår. Vidnet kender til underskudsproblematikken, men han har aldrig beskæftiget sig med den form for selskaber. Vidnet tror ikke, at det var usædvanligt, at man undlod at opløse selskabet, hvis en driftsaktivitet ophørte. Det var ikke usædvanligt, at et selskab kunne være hvilende i en periode, men det var heller ikke noget, man så hver dag. Det afhang af situationen. Vidnet har lige arbejdet med et selskab, som var hvilende i næsten hele regnskabsåret, fordi de ikke kunne få en huslejekontrakt på plads, og før den var på plads, kunne man ikke starte en egentlig erhvervsmæssig virksomhed. Derfor stod der i regnskabet, at selskabet havde været hvilende i et antal måneder, indtil huslejekontrakten blev underskrevet, så man kunne påbegynde salg fra forretningen. Det kommer dermed an på den konkrete situation.

Vidnet er ikke sikker på, at det er rigtigt, at det var gennem advokat Vidne 14, han mødte Tiltalte 1, for han husker det ikke. Vidnet kender advokat Vidne 14. Vidnet mener, at det var advokat Vidne 14, der konciperede overdragelsesaftalen for den handel, der blev gennemført, hvor Virksomhed ApS 1 afhændede sin driftsaktivitet til Virksomhed ApS 2. Vidnet vil ikke afvise, at Tiltalte 1 havde kontakt til andre advokater i forhold til andre virksomhedsoverdragelser, aktieoverdragelser eller aktivoverdragelser. Han ved ikke med sikkerhed, hvilke advokater Tiltalte 1 talte med.

Vidnet husker ikke, om der var en erklæring fra en UBO på "non-commercial activity" i selskaber, som ikke havde aktivitet.

Foreholdt ekstrakt 12 - del 5, side 901, bilag 53-824-01-157, korrespondance mellem Vidne 13 og Tiltalte 1, forklarede vidnet, at som han forstod det, var Tiltalte 1 ikke på nogen lønningsliste, da selskabet blev overdraget omkring 2011. Hun var måske tilknyttet virksomheden som en form for ekstern konsulent. Det foregik hen over en periode på måske et eller to år. Vidnet fornemmede, at forholdet mellem Tiltalte 1 og Vidne 1 gradvist blev mere køligt. Vidnet korresponderede med Tiltalte 1 om nogle episoder, vidnet havde med Vidne 1. Det er rigtigt, at vidnet var lidt oprørt. Det er korrekt, at der var nogen, der skyldte vidnet penge, og som ikke havde betalt.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede fra samme bilag, side 898, besked af 16. juli 2015, hvorefter det bl.a. fremgår:

" ...

From: +Tlf nr. 10 Vidne 13

To: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

Jeg har meddelt Person 14 at jeg gerne vil have han overfører direkte til mig og det har han forholdt Vidne 1 til.

Hun henviser til en mail fra december 2014 (ynkeligt når hun ikke selv overholder sine aftaler 7 måneder senere) som siger at hun sørger for at jeg får penge og hun siger også hun har indgået en aftale med vores incasso advokat om at betaling skal gå til hende og videre til Revisionsfirma 3. Det er direkte u-sandt!!!

Hun er totalt ustyrlig - og nok alvorlig syg

... ”

Vidnet forklarede, at det ikke er normalt, at man forfalsker folks underskrifter. Det kunne være svært at forstå, hvad Vidne 1 sagde, uanset om man talte med hende på dansk eller engelsk, eller om man sad fysisk over for hende og talte med hende i Virksomhed ApS 2, hvilket vidnet nogle gange gjorde. Han husker ikke, hvornår Vidne 1 blev direktør for virksomheden, men han mener, at det var efter en periode. Hvis vidnet ikke forstod, hvad Vidne 1 sagde i telefonen, kunne han godt finde på at mødes med hendes fysisk i Virksomhed ApS 2 for at forstå det. Det var måske omkring 2013, 2014 eller 2015. Han husker ikke, hvornår det var, han var dernede for at tale med Vidne 1. Han var der ikke kun én gang, men han gik derhen flere gange for at tale med hende.

Da Vidne 1 var direktør, var det nogle damer, der sad på kontoret hos Virksomhed ApS 2, der udførte bogføring. De var nok 2-4 ansatte, der sad i Virksomhed ApS 2 i Adresse 5. En af dem hed Vidne 2.

Adspurgt om det kan passe, at damerne fra Kiev hed Navn 7 og Navn 8, forklarede vidnet, at han ikke husker, hvad de hed. De var sikkert registreret i Erhvervsstyrelsen, så deres navne fremgår der. Vidnet mødte dem flere gange, men han er ikke sikker på deres navne. Det var vidnets opfattelse, at de to damer var fra Kiev.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at da hans underskrift blev misbrugt, var det Person 6, der underskrev to regnskaber for vidnets samarbejdspartner i London, Person 14. Vidnet opdagede det ved et tilfælde, fordi han rykkede for materialet, og så fik han at vide, at regnskabet var indleveret. Vidnet vidste, at han ikke selv havde underskrevet regnskabet, for han var ikke i tvivl om, hvilke regnskaber der var indleverede, og hvilke han manglede at kigge på. Han rekvirerede eksemplarerne hos Erhvervsstyrelsen, og han kunne hurtigt se, at hans underskrift var kopieret eller scannet ind fra et gammelt regnskab, fordi den stod skævt på linjen. Vidnet kontaktede Vidne 1 og bad om en forklaring. Hun påstod, at det var der ikke noget i, og så sagde vidnet, at han ville melde det til bagmandspolitiet og kunden i London. Vidnet ved, at kunden derefter kom til København for at tale med Vidne 1, men han ved ikke, hvad de talte om. Der skete ikke rigtig noget hos politiet, fordi det var noget med, at Vidne 1 havde adresse i Sverige, og så gjorde man ikke noget ved det.

Advokat Henrik Stagetorn dokumenterede ekstrakt 12 - del 5, side 745, bil-ag 53-824-01-1, korrespondance mellem Vidne 13 og Tiltalte 1, side

860, besked af 12. juni 2014, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...

From: E-mailadresse 1 Tiltalte 1 (owner)

To: +Tlf nr. 10 Vidne 13

Kan du venligst sende alle dokumenter på Virksomhed K/S 57/Virksomhed ApS 9 som skal under-skrives til mig i Word? Tiltalte 1, Alicante

" ...

Hertil forklarede vidnet, at han ikke tænkte over, at det skulle fremsendes i Word, fordi det kunne være, at der skulle rettes en stavfejl eller indsættes en datering. Hvis noget skulle rettes, fik vidnet det retur, fordi det var vidnet, der skulle påse, at regnskabet blev underskrevet og indleveret. I forhold til at der kan rettes i et Word-dokument og ikke i et pdf-dokument, tænkte vidnet, at det var et spørgsmål om tillid. Han havde mødt de to damer, og han kendte Tiltalte 1, så han så ikke noget problem i at fremsende det i Word, og han kontrollerede dokumenterne, når han fik dem retur.

Vidnet var ikke vidende om, at det regnskab, han skulle til at lave, var blevet indleveret for et halvt år siden. Han fik ikke nogen tilbagemelding fra Erhvervsstyrelsen om, at hans navn dukkede op i et indsendt regnskab. Hvis han havde fået det, havde han reageret og sagt, at det ikke var et regnskab, som han kendte noget til.

" ...

Vidne 14 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

" ...

Vidnet forklarede, at han er advokat. Han beskæftiger sig med small-medium segmentet inden for erhvervsforhold B2B. Hans kontor beskæftiger sig ikke med skatteret, hvilket de tydeliggør overfor deres klienter. De arbejder med kontraktsret, selskabsret, omstrukturering, etablering, udenlandske retsforhold m.v. De rådgiver ikke om udenlandske retsforhold, men de får en del henvisninger fra udlandet til Danmark.

Tiltalte 1 rettede henvendelse vedrørende en aktivoverdragelse fra et firma til et andet firma i marts 2011. Vidnet fik et telefonopkald fra Vidne 13 fra Revisionsfirma 3, der sagde, at Tiltalte 1 gerne ville tale med ham om en overdragelsesaftale. Vidnet holdt herefter et møde med Tiltalte 1.

Da han ydede rådgivning til Virksomhed ApS 1, var det Tiltalte 1, der var direktør og ejer. Vidnet er orienteret om, at der blev registreret et nyt ledelsesmedlem i Virksomhed ApS 1 efter 2011.

...

Foreholdt forsvarerens, advokat Christian Kirk Zøllners, bilag S, overdragel-

sesaftale, forklarede vidnet, at han udarbejdede udkast til overdragelsesaftalen. Der blev lavet seks udkast. Han blev kontaktet ultimo marts 2011 af Vidne 13 fra Revisionsfirma 3, hvorefter vidnet afholdt møde med Tiltalte 1, som fortalte, at der i marts 2011 forud for mødet var sket overdragelse af aktiviteter fra Virksomhed ApS 1 til et nyetableret selskab, Virksomhed ApS 2. Tiltalte 1 fortalte, at hun gerne ville have, at han skulle lave et udkast til et overdragelsesdokument, der skulle være så kort som muligt og bekræfte forståelsen. Tiltalte 1 sagde, at det ikke gik så godt i Virksomhed ApS 1, fordi der ikke var så meget at lave. Som vidnet husker det, var Tiltalte 1 også syg på det tidspunkt. Hun ønskede en lav værdiansættelse. Vidnet kiggede på det og konstaterede, at selskabet havde haft en udmærket bruttofor-tjeneste og overskud i de senere regnskabsår. Han ringede til Tiltalte 1 og sagde, at han ikke kunne få oplysningerne til at stemme med det, der stod i cvr. Han anbefalede hende, at der skulle udarbejdes et udkast til en overdragelsesaftale samtidig med, at vidnet kontaktede Vidne 13 for at få afklaret forståelsen vedrørende værdiansættelsen af de aktiver, der skulle indgå i overdragelsesaftalen. Vidnet ringede derfor til Vidne 13, og han gennemgik regnskaberne og sagde, at han var enig i vidnets vurdering. Vidnet sagde til Tiltalte 1, at den eneste mulighed for at finde hoved og hale i forståelsen af værdierne var, at revisor fik adgang til bogføringsmaterialet. Revisor fik rekvireret materialet, og revisoren sagde til vidnet, at det var et stort rod. De drøftede det med Tiltalte 1. Vidnet sagde til hende, at enten skulle det gøres rigtigt, eller også skulle der ikke overdrages. Man kunne ikke overdrage en situation, hvor der var så mange uoverensstemmelser i forståelsen på værdiansættelsen. Vidne 13 blev derefter bedt om at foretage ny bogføring i selskabet for de seneste tre regnskabsår. Vidnet valgte perioden ud fra, at vidnet anbefalede Tiltalte 1, at overdragelsen skulle ske på markedsvilkår, og det var derfor som udgangspunkt nødvendigt at gå tre år tilbage rent skattemæssigt. Vidne 13 foretog derefter en ny bogføring af de sidste tre år, og efter han havde gjort det, gav det en negativ købesum på omkring 100-120.000 kr.

Det er korrekt, at der skulle formaliseres en kontrakt for en overdragelse, der allerede var sket. Vidnet forstod, at der var overdraget aktiviteter. Det var anført i aktivoverdragelsesaftalen. Det blev senere specificeret undervejs.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede forsvarerens, advokat Christian Kirk Zøllners, bilag S, overdragelsesaftale, side 1, nederst, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

OVERDRAGELSESAF-TALE

vedrørende Sælgers overdragelse af nedennævnte aktiver i Virksomheden til Køber.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at forskellen på en aktivoverdragelse og en aktieo-

verdragelse er, at ved en aktivoverdragelse overdrager man selskabets akti-ver helt eller delvist, og ved en aktieoverdragelse overdrager man aktiekapi-tal helt eller delvist. Hvis man kun laver en hel eller delvis aktivoverdragelse, er der nogle regler i relation til lov om lønmodtagers ret, der træder i kraft. Der kan også være skattemæssige aspekter i relation til afskrivningsreglerne for overdragelse af selve aktivet. Det er i modsætning til overdragelse af akti-er, som har en anderledes skattemæssig behandling. Aktierne i sælgerselska-bet forbliver med at tilhøre sælger.

I det første udkast til overdragelsesaftalen lagde de op til, at det var samtlige aktiver, der skulle overdrages. Det diskuterede de, fordi der opstod knaster mellem vidnets kontor og Tiltalte 1 undervejs i udarbejdelsesforløbet om-kring forståelsen af de krav, de stillede til overdragelsesaftalen. Det endte med at blive til aktiviteten med selve selskabsadministrationen og nye stiftel-ser af selskaber, der blev overdraget. Han husker ikke, om lejekontrakten og andre småkontrakter skulle med over ved overdragelsen. For vidnet var om-drejningspunktet på det tidspunkt i forhold til rådgivningen af Tiltalte 1 og Virksomhed ApS 1 værdiansættelsen, spørgsmålet om samtykke fra selska-berne og listningen af selskaberne, der skulle indgå i overdragelsen, og spørgsmålet om offentliggørelse og registrering af køberselskabet i hvidvask-ningssekretariatet i Erhvervsstyrelsen. De lavede ikke denunciationsbreve til kunderne, men det var et omdrejningspunkt under drøftelserne med Tiltalte 1, om hvorvidt vilkåret skulle ind i overdragelsesaftalen. Det var et krav fra vidnets kontor, at det skulle indgå i overdragelsesaftalen, men Tiltalte 1 ønskede ikke at blande kunderne ind i det. Vidnet sagde, at det var de nødt til, fordi kunderne skulle give samtykke til, at deres administrationsaftale blev overdraget, og til at bogføringsmaterialet og oplysninger vedrørende de på-gældende kunder blev overdraget til en køber.

Adspurg om det hænder, at en kunde, det vil sige sælger- eller køberselska-bet, selv ønsker at skrive ud til sine kunder, om at virksomheden er blevet overdraget til X, forklarede vidnet, at der er forskellige måder, man kan håndtere problematikken på. I relation til denne overdragelsesaftale var det afgørende for den rådgivning, der blev ydet af vidnets kontor, at der fandt et dobbeltsamtykke sted på grund af sagens karakter. De stillede krav om, at kunderne skulle give samtykke til overdragelsen af kundeforhold og til overdragelse af materialer beroende hos sælger. Det var både et krav, som vidnet stillede og et lovgivningskrav i forhold til GDPR-reglerne. Det skulle fremgå af aktivoverdragelsesaftalen, fordi det vedrørte det underliggende aktivs ka-rakter. Det var et sædvanligt vilkår i overdragelse af løbende kontrakter, at man rådgav parterne om at indsætte det som betingelse for overdragelsesaf-talen, at kunderne skulle meddele samtykke.

De rådgav Tiltalte 1 om de betingelser, de mente, der skulle opfyldes i overdragelsesaftalen, for at man kunne gå over for grønt lys. De udarbejdede i alt 6 udkast til overdragelsesaftaler. De oplevede afslutningsvis i forløbet, at Tiltalte 1 var tilbageholdende med at acceptere deres krav i forhold til

samtykkeerklæringerne fra køberne. De hørte ikke noget fra Tiltalte 1 i en perio-de. De valgte afslutningsvis i eftersommeren 2011 at fremsende deres sjette udkast til overdragelsesaftalen med besked om, at de gerne ville vide, om de herefter var i hus. Udkastet indeholdt disse bestemmelser om samtykkelte-jebringelse. De hørte ikke fra Tiltalte 1 efterfølgende, så vidnet ved ikke, om der blev underskrevet en overdragelsesaftale og i så fald på hvilke vilkår. Det sker heldigvis sjældent, at kunder undlader at vende tilbage på udkast, men det sker fra tid til anden.

Vidnet kendte Tiltalte 1 fra 2008 til 2014. På hans kontor var de ude for i to eller tre sager, der vedrørte Virksomhed ApS 1 eller Tiltalte 1, at de ikke hørte fra hende, efter at de havde rådgivet hende om, hvordan man kun-ne "gå over for grønt lys". At "gå over for grønt lys" vil sige, at det var lov-ligt. På kontoret jokede de om, at Tiltalte 1 nok var gået videre til den næ-ste i rækken, når de ikke hørte retur fra hende. Der fandtes 7.000 andre ad-vokater i byen, og hvis man var heldig, kunne man måske få en af dem til at sige det, som man gerne ville høre. Det kunne også tænkes, at klienten ikke foretog sig yderligere. Det havde de også prøvet i nogle andre sager.

Vidnet har også rådgivet Tiltalte 1 i et tilfælde, hvor hun henvendte sig til vidnet om stiftelse af et selskab, der skulle administreres af Virksomhed ApS 1. Han kan ikke huske, og det var før eller efter 2011. Stiftelsen skulle fo-retages ved hjælp af et apportindskud, dvs. en berigtigelse af selskabskapita-len ved indskud af en fast ejendom. De fik forelagt et udkast til en vurde-ringsberetning om værdiansættelsen og principperne herfor. Når man stifter et selskab, kan man stifte det ved hjælp af kontant kapital. Hvis kapitalkravet fx er 40.000 kr., så skal der være 40.000 kr. på stiftelsestidspunktet. Hvis man ikke har pengene, eller man vælger at stifte anderledes, åbner selskabslo-ven mulighed for, at man kan stifte ved hjælp af andre aktiver end kontanter ved et apportindskud. Et apportindskud betyder et aktiv, som ikke er kon-tant. Selskabsloven stiller krav om, at hvis man benytter reglerne om appor-tindskud, så skal der være en vurderingsberetning. De fik en vurderingsberet-ning i dette tilfælde, og de gennemgik den på kontoret, og de vurderede, at den ikke var i overensstemmelse med principperne og kravene for udarbej-delse af vurderingsberetning efter selskabslovens bestemmelser. Det var et mindre revisionsfirma på Frederiksberg, der havde udarbejdet vurderingsbe-retningen. Det var endnu et eksempel på, at selskabslovens bestemmelser ik-ke blev opfyldt, og de kunne derfor ikke foretage anmeldelsen, og så hørte de ikke mere.

Vidnet deltog ikke i kommanditselskabsforhold bortset fra i en enkelt sag, hvor han blev ringet op af Vidne 13 fra Revisionsfirma 3, som spurgte, om vidnet ville deltage i en sjov sag om et kommanditselskab. Vidnet sagde ja under forudsætning af, at der fandt uafhængig skattemæssig rådgivning sted om be-tingelserne for et sådant kommanditselskab i Danmark. De skattemæssige be-tingelser angik spørgsmål om de grundlæggende betingelser, for at et kom-manditselskab havde skattemæssig virkning i Danmark. Det bad vidnet om en

udtalelse om, for vidnet udøver ikke skattemæssig rådgivning vedrørende K/ S-projekter. Vidnet ved ikke, om et kommanditselskab havde en skattemæssig pligt i Danmark, og derfor bad han om en udtalelse fra en skattemæssig rådgiver. Han bad om et skattemæssigt notat om det spørgsmål fra Revisionsfirma 3. Vidnet sagde til Vidne 13, at notatet skulle udarbejdes af en uafhængig skatterådgiver, og ikke af Vidne 13 selv, fordi han var stærkt involveret i sager fra Virksomhed ApS 1. Vidnet betragtede ham dermed ikke som fuldstændig uafhængig.

En person fra Revisionsfirma 3's skatteafdeling, Person 68, udarbejdede et fint notat om betingelserne, for at kommanditselskabet i bred forstand kunne have skattemæssig virkning i Danmark. Person 68 var skatterevisor i Revisionsfirma 3. Han udarbejdede en opinion på spørgsmålet, og hans konklusion var, at en grundbetingelse for drift af kommanditselskab i Danmark ville være, at kommanditselskabet havde en faglig relevant erhvervmæssig aktivitet i Danmark og ikke blot en c/o-adresse på et kontor i Danmark. Det medførte, at vidnet meddelte Vidne 13 og Tiltalte 1, at en grundbetingelse for at sætte det i gang skulle være, at sagen ville blive lavet i overensstemmelse med det notat. Vidnet hørte ikke yderligere.

Vidnet mener, at det er en overdramatisering at sige, at han gik med livrem og seler i forhold til sin rådgivning. Han er advokat og yder rådgivning, så han har ansvar for, at det råd, han giver, er det rigtige råd. Han tog bestik af situationen fra sag til sag og lavede en risikovurdering, og i nogle tilfælde foretog han en udvidet risikovurdering i relation til de betingelser, der stilledes i forslag. Det er det, man gør, når man yder rådgivning, og når den skal være rigtig.

Vidnet har kendt Tiltalte 1 fra slutningen af 2008. Vidnet havde et samarbejde med Revisionsfirma 3, og Vidne 13 var flink til at henvise sager til vidnets kontor, og han introducerede Tiltalte 1 for vidnet. De havde en del legal opinions på eksistensen af danske selskaber, hvilket i korthed gik ud på at be- eller afkræfte, hvorvidt et cvr-nummer forelå oplyst i cvr-registret. Vidnet kendte Tiltalte 1 frem til 2014, hvor han meddelte Tiltalte 1, at han ikke længere ønskede at rådgive hende. Det skete i forbindelse med en henvisning fra Vidne 13, hvor vidnet holdt et møde på sit kontor, og hvor han fik at vide, at der var nogen, der var efter Tiltalte 1. Han husker ikke, om det var Erhvervsstyrelsen eller et advokatfirma, men det var en alvorlig situation, så vidnet vurderede, at han ikke skulle fortsætte med at yde rådgivning til Tiltalte 1. Siden da hørte han ikke fra Tiltalte 1.

Vidnet husker ikke, hvornår de fik vurderingen af, hvornår der var skattepligt for et kommanditselskab i Danmark. På kontoret talte de om, hvorvidt de skulle deltage i en sag af den karakter, og de konkluderede, at overvejelserne skulle være på den grundbetingelse, at der var en uafhængig skatterådgivning fra én, der havde forstand på det. Det var vidnets forståelse, at Vidne 13 med årene var meget tæt på Tiltalte 1, og derfor vurderede vid-

net sådan. Han husker ikke, at han siden dengang har interesseret sig for, hvorvidt et kommanditselskab var skattepligtigt i Danmark, så han husker ikke svaret på det. Han arbejder ikke med kommanditselskaber på sit kontor.

Adspurgte til at et kommanditselskab ikke er et selvstændigt skattesubjekt, forklarede vidnet, at det har han ikke forstand på. Han husker ikke, hvad Vidne 13 sagde til ham i den forbindelse. Det var omdrejningspunktet for deres overvejelser, at de ikke ville røre det, medmindre en uafhængig person med forstand på det udtalte sig om spørgsmålet. Vidnet husker, at grundbetingelsen var, at der skulle være en faglig relevant aktivitet i Danmark, og at det ikke var nok med en c/o-adresse. Han husker ikke, hvad den juridiske konsekvens var af det, for de kom ikke længere. Vidnet fandt ikke anledning til at overveje det yderligere. De gik ikke nærmere ind i, hvad en faglig relevant erhvervsmæssig aktivitet var. De var ikke inde i rådgivningen om forståelsen af de enkelte kriterier. De fik en udtalelse, hvoraf det fremgik, at det var et krav, at der skulle være en forretningsmæssig relevant aktivitet i Danmark. Den udtalelse kom fra Person 68. Derefter skete der ikke yderligere. De var ikke inde i en overvejelse af, om det var en selskabsretlig eller skatteretlig vurdering. De foretog ikke en efterkritik af udtalelsen, fordi de ikke blev sat yderligere i gang.

Vidnet var til en konference i Moskva, der handlede om selskabsret og skatteret. Der var han også ude at spise med Tilfalte 1 sammen med en masse andre mennesker, heriblandt også en der hed Vidne 1, som var hende, der overtog aktiviteten. Konferencen var arrangeret af nogle skattefolk og advokater og vedrørte selskabsret og skatteret i cross border transactions. Det var vidnet, Vidne 13, Tilfalte 1, Vidne 1 og en række andre advokater og revisorer fra København, der deltog i konferencen. De kørte i taxa med Vidne 1 til lufthavnen. De var med det samme fly hjem. Vidnet husker ikke navnene på de andre personer fra København. Han husker ikke, om der var en person ved navn Person 7 til stede.

Det er korrekt, at Tilfalte 1 bad vidnet om at udfærdige et udkast til en overdragelsesaftale vedrørende en allerede foretaget aktivoverdragelse. Under forløbet var det ikke klart for vidnet, hvad aftalen om aktivoverdragelsen egentlig gik ud på. Tilfalte 1 havde i slutningen af marts 2011 meddelt, at hun havde foretaget overdragelse af aktiviteter fra Virksomhed ApS 1 til Virksomhed ApS 2. Da vidnet lavede det første udkast til overdragelsesaftalen, var det med den forståelse, at det var samtlige aktiviteter, der skulle overdrages.

Vidnet blev indledningsvist bedt om at udarbejde en overdragelsesaftale, der angik en allerede foretagen overdragelse, men det var ikke klart for ham, om overdragelsen vedrørte samtlige aktiver eller en del af aktiverne. Det blev korigeret undervejs i udarbejdelsesprocessen. Det var baggrunden for, at der blev udarbejdet seks udkast. På et tidspunkt i forløbet meddelte han Tilfalte 1, at det ikke var klart for ham, hvad det var, der var blevet overdraget og i givet fald på hvilke vilkår. Der var en yderligere drøftelse om det, og så kor-

rigerede de udkastet i overensstemmelse med det. Der var tre punkter, som gennemgående var omdrejningspunktet, og som de diskuterede med Tiltalte 1. Det var værdiansættelsen, samtykke til overdragelse af kontrakterne samt spørgsmålet om offentliggørelse af kontrakten og hvidvaskregistreringen af køber i Erhvervsstyrelsen. Tiltalte 1 fulgte deres rådgivning om værdiansættelsen. Tiltalte 1 var ikke glad for det med samtykke til overdragelse af kontrakterne, men de nåede til en forståelse, så derfor sendte han overdragelsesaftalen afslutningsvis, uden at han vidste, hvad der herefter skete.

Svaret på spørgsmålet, om vidnet blev bedt om at udarbejde en aktivoverdragelsesaftale, der angik en allerede foretaget aktivoverdragelse, er ja, men det viste sig, at forståelsen fra Tiltalte 1's side ikke var rigtig.

Adspurg om hvad de nåede frem til i relation til værdiansættelsen og hvorfor, forklarede vidnet, at Vidne 13 nåede frem til, at værdiansættelsen ikke kunne fastsættes på grund af rod i bogholderiet. Der blev foretaget en ny bogføring, og den første vurdering gik på, at købesummen var negativ med ca. 100.000 kr., og det blev adresseret til Tiltalte 1 med et spørgsmål om, hvorvidt hun kunne betale. Derefter var der en drøftelse mellem Tiltalte 1 og Vidne 13, og det endte med en ny værdiansættelse på et net-tobeløb på ca. 18.000 kr. Tiden var ved at løbe fra overdragelsen. Om overdragelsen var sket, eller om den var i gang, det var spørgsmålet på baggrund af de drøftelser, de havde med Tiltalte 1.

Vidnet opsummerede sin tidligere forklaring, idet vidnet forklarede, at de fik underretning fra Tiltalte 1 i marts måned 2011 om, at aktiviteterne var overdraget, de udarbejdede et udkast til aftalen vedrørende samtlige aktiviteter på baggrund af dette, denne forståelse blev det korrigeret, og de satte spørgsmålstegn ved, hvad det egentlig var, der var blevet overdraget. Det var baggrunden for antallet af aftaleudkast. De diskuterede samtidig med Tiltalte 1, at der skulle gives samtykke til overdragelse af kundeaftaler og materialer tilhørende kunderne, og det krav holdt vidnet fast i. Vidnet ved ikke, hvad der står i den endelige overdragelsesaftale. Han husker ikke, om de overvejede, hvorvidt man også overtog forpligtelser, da de overvejede prisen for aktiverne. Han husker ikke, om man overtog forpligtelser udover kundeaftalerne. Han mener, at de i udkastet skrev de sædvanlige bestemmelser om overdragelse af lejekontrakter og løbende aftaler i øvrigt.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede forsvarerens, advokat Christian Kirk Zøllners, bilag S, overdragelsesaftale, side 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

3. Salgsgegenstanden

Overdragelsen vedrører alene de aktiver der udtrykkeligt er anført i denne aftale, og som relaterer sig til Virksomheden. De overtagne aktiver er:

- *Goodwill, jf. pkt. 4.*
- *Driftsinventar, jf. pkt. 5.*
- *Igangværende arbejder, jf. pkt. 6.*
- ...

Adspurgt om vidnet kunne huske, om der var andet der blev overdraget, forklarede vidnet, der længere nede i aftalen står, at der også overdrages passiver i det omfang det udtrykkeligt er angivet i aftalen.

Efter hans vurdering ville det ofte være et væsentligt punkt i en aktivoverdragelsesaftale, hvorvidt medarbejderne overtages eller ej. Det er et væsentligt punkt for køber. Relationen til medarbejderne er altid et væsentligt spørgsmål.

Efter der var bogført tre år tilbage, kom Vidne 13 med et forslag om en negativ købesum, således at Tiltalte 1 eller Virksomhed ApS 1 skulle betale ca. 100-120.000 kr. for at komme af med sine aktiver. De spurgte Tiltalte 1, om hun kunne betale det. Tiltalte 1 var ikke tilfreds med forslaget, og der var derefter drøftelser mellem Tiltalte 1 og Vidne 13, og derefter godtog de en ny værdiansættelse på et nettobeløb på ca. 18.000 kr. Det beløb blev fastsat ud fra et armslængdeprincip. Den vurdering, som Tiltalte 1 startede med at komme med, om at der ikke var de store værdier tilbage i virksomheden, viste sig at holde.

Adspurgt af anklageren forklarede vidnet, at han ikke husker, hvem Person 7 er. Han har hørt mange russiske navne omtalt. Han ved ikke, om en person, der hed Person 7, købte Virksomhed ApS 2. Vidnet ved ikke noget om, at Virksomhed ApS 2 senere skulle sælges. Han ved ikke, om der overhoved blev underskrevet en overdragelsesaftale i overensstemmelse med det færdige udkast, som vidnet sendte til Tiltalte 1 i eftersommeren 2011. Han ved ikke, om overdragelsesaftalen blev indgået, og hvem der i så fald blev køber, og om der eventuelt var et mellemlid.

Adspurgt på ny af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at han var med til en middag i Moskva, men han husker det ikke som en fødselsdagsfest. De boede alle på samme hotel. Han husker, at han og Vidne 13 var ude at spise.
..."

Vidne 15 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han er uddannet kontorassistent. Han blev ansat i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen den 1. november 1974, og han arbejdede der i 45 år. Han har været pensioneret i 3 år.

I perioden fra 2008 til 2016 bestod vidnets arbejde i at registrere alle slags selskaber. Fra 2015 foregik alt via IT. Før registreringen blev IT-baseret, fik de en formular, som anmelderen havde udfyldt fysisk og sendt eller afleveret til dem. Så registrerede de oplysningerne i formularen i et IT-system. Hvis der var ændringer i et selskab, skulle der også indleveres en blanket til Erhvervsstyrelsen. De foretog kontrol og tastede oplysningerne i registret. De tjekkede, om vedkommende var over 18 år og myndig. Kontrollen blev foretaget både ved førstegangsregistreringer og ved ændringer. De holdt ikke øje med, hvor mange selskaber en person var direktør i, så man kunne være direktør i et uendeligt antal selskaber. Kontrollen vedrørende antallet af direktører selskaber kom først i slutningen af vidnets ansættelsesperiode. Kommanditselskaber havde pligt til at indsende regnskaber. Erhvervsstyrelsen modtog 250.000 regnskaber om året. Han ved ikke, hvor mange af dem der blev kontrolleret, men der blev taget stikprøver. Vidnet havde ikke noget med stikprøverne at gøre.

Vidnet kender Tiltalte 1. Hun kom ind med et selskab, som hun skulle have registreret. Hun kom to gange, hvor det var vidnet, der registrerede de to selskaber. Han husker ikke, hvornår hun kom første gang.

Vidnet kender Tiltalte 2 i og med, at han var direktør i selskaberne. Han kom ikke ind og registrerede ændringer i selskaberne. Vidnet har mødt Tiltalte 2 fysisk hjemme hos sig selv, da Tiltalte 2 har repareret vidnets badeværelse. Dengang var det umuligt at få fat i en håndværker. Han vidste, at Tiltalte 2 var entreprenør. Han husker ikke, hvor han vidste det fra.

Vidnet kender Virksomhed ApS 1. Han ved ikke, hvem der ejede virksomheden, eller hvem der var direktør. Han tror, at han besøgte virksomheden. De flyttede til Adresse 5, hvor han besøgte dem. Han tror også, at han besøgte dem på Adresse 3. Tiltalte 1 inviterede ham på frokost. Invitationen var som privatperson og ikke som ansat i Erhvervsstyrelsen. Det var sådan, vidnet opfattede det. Han har kun oplevet det den ene gang. Han ved ikke, hvorfor han blev inviteret. Det var Tiltalte 1, der inviterede ham begge gange.

Det var inden frokostbesøgene, at Tiltalte 1 var i Erhvervsstyrelsen. Vidnet mindes ikke at have modtaget gaver eller lignende af Tiltalte 1.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 409, bilag 37-01-01-1, afhøringsrapport af 22. april 2020 vedrørende Vidne 15, side 430, afsnit 6, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt hvem Tiltalte 1 var forklarede afhørte, at det var Tiltalte 1. Afhørte forklarede videre: "Da hun startede med at komme der havde hun al-tid sådan en lille miniatureflaske at et eller andet afskyeligt sprøjt fra Balti-kum, det havde hun hver gang. Det bad Jeg dem om at lade være med Det

ville Jeg ikke modtage, Jeg kunne sgu ikke lide det'.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at det er rigtigt, at han forklarede sådan til politiet. Hun havde disse flasker med, og det bad han hende om at stoppe med, for de måtte ikke modtage gaver, og vidnet havde ikke lyst til at modtage gaver.

Vidnet kender også Vidne 1 fra hans arbejde i Erhvervsstyrelsen. Han mødte hende første gang på et tidspunkt mellem 2008 og 2010. Efter vidnets opfattelse var Vidne 1 ansat af Tiltalte 1. Hun var også ansat af Tiltalte 1, da vidnet var på frokostbesøg på Adresse 3 og i Adresse 5. Lige efter det an-det frokostbesøg ophørte relationen, hvor Tiltalte 1 havde Vidne 1 ansat.

Vidnet foretog registreringer af de selskaber, Vidne 1 kom med. Han havde også en privat relation til Vidne 1. De var ikke kærester. De drak et glas vin sammen flere gange. Det var nok i alt ca. 10 gange.

Det er rigtigt, at vidnet har skrevet til Vidne 1, at han elskede hende. De havde et seksuelt forhold. Den private relation stod på i ca. 10 år. I dag har de ingen relation. Vidnet har ikke besøgt Vidne 1, imens hun har siddet i fængsel. Han lånte Vidne 1 nogle penge. Han ved ikke, hvad hun skulle bruge dem til. Han ved ikke, om det var vedrørende hendes privatliv eller vedrørende hendes professionelle virke. Vidnet har ikke givet Vidne 1 en særlig behandling arbejdsmæssigt på grund af deres private relation. Både Tiltalte 1 og Vidne 1 kontaktede nogle gange vidnet direkte, når de skulle have registreret noget hos Erhvervsstyrelsen. De fik ikke en hurtigere behandling. De kunne også have valgt at skrive til styrelsens hovedpostkasse. De kontaktede vidnet direkte, hvis sagen hastede. De fik ikke en hurtigere betjening af den grund.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 409, bilag 37-01-01-1, afhøringsrapport af 22. april 2020 vedrørende Vidne 15, side 433, afsnit 8 og 9, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt hvad det var som afhørte kunne hjælpe med i forhold til en tvangsopløsning, forklarede afhørte, at det kunne være i forbindelse med at have fremskyndet behandlingen.

Forespurgt om det var forkert at fremskynde behandlingen af en sag frem for de øvrige forklarede afhørte: "Det er ikke efter bogen, vel Det kan vi godt blive enige om. Hvis du tager en sag frem, forfordeler du Jo en frem for nogen andre'.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at han ikke husker, om han forklarede sådan til politiet, men han har skrevet under på det. Han har nok forklaret sådan, når det står der. Det var ikke kun vedrørende Virksomhed ApS 1, at de bad om, at det

skulle fremskyndes, men det var vedrørende alle sager.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 433, sidste afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Forespurgt om det var pga. af afhørtes personlige kendskab til Vidne 1, at han ville fremskynde behandlingen af hendes sager, be-kræftede afhørte dette.

...”

Hertil forklarede vidnet, at dette ikke er rigtigt.

Han mindes ikke, at han foretog registreringer med tilbagevirkende kraft for de selskaber, som Virksomhed ApS 1 administrerede. Det var normalt, at de lavede tingene, når anmelderen indberettede det. Hvis man i august måned gerne ville registrere et direktørskifte, som skete for fire måneder siden, så kunne det godt lade sig gøre. Det var almindelig procedure. Navnet Vidne 9 siger ikke vidnet noget.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 434, afsnit 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte forklarede videre, at på et tidspunkt havde "Vidne 9"begyndt at genregistrere mange af de kommanditselskaber der havde været hos Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 3.

...”

Hertil forklarede vidnet, at han nu husker, at Vidne 9 er en bestemt revisor. Vidnet undrede sig over genregistreringerne. Det var ikke kun vidnet, der behandlede dem. Hvis et kommanditselskab var lukket, kunne det genregistreres, det vil sige genåbnes. Der skulle ikke noget til for at lukke det. Hvis man ville lukke det, så gjorde man det, men det kunne også lukkes af Erhvervsstyrelsen på grund af manglende regnskaber, direktør m.v. Hvis der indleveret regnskab, indsat direktør m.v., kunne selskabet senere genåbnes.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at de i Erhvervsstyrelsen var en gruppe på 5-10 personer, som registrerede kommanditselskaber. Der var også andre end vidnet, der registrerede selskaber for Vidne 1. Han husker, at bl.a. kollegaen Person 69 var en af dem, der registrerede selskaber for Virksomhed ApS 1.

Vidnet blev inviteret til frokost på Adresse 3. Han blev inviteret til fernisering hos Virksomhed ApS 2, fordi de var flyttet til nye lokaler. Der var flere personer til stede ved ferniseringen. Han går ud fra, at de ansatte var der, men han

ved ikke, hvem de tilstedeværende var. Han tror ikke, at der var andre mænd til stede.

Han husker ikke, om han har talt med Vidne 1, efter pressen begyndte at skrive om sagen. Vidnet var til afhøring hos politiet, men han fik ikke afspillet nogen optagelser i den forbindelse.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede ekstrakt 1, side 409, bilag 37-01-01-1, afhøringsrapport af 22. april 2020 vedrørende Vidne 15, side 430, afsnit 5, vedrørende en rumaflytning den 14. februar 2019, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Foreholdt bilag 45-01-01 s. 27

Afhørte fik stadig afspillet lydklippet fra rumaflytningen fra dagen kl. 1914.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at Vidne 1 havde fået nye lokaler ude på Vej. Han ved ikke, hvilken virksomhed hun drev der. Han går ud fra, at det var det samme som tidligere, hvilket var at registrere selskaber. Det var ikke nye selskaber, hun registrerede. Han går ud fra, at dette var Vidne 1's forretningsadresse, men han ved det ikke. Vidne 1 havde et kontor der. Vidnet og Vidne 1 talte ikke om, hvad hun lavede der. De talte sammen om private ting, men han husker ikke hvad. Vidne 1 havde et projekt om supercykelstier i støbeskeen. Vidnet prøvede at hjælpe med projektet. Det blev aldrig til noget. Vidnets forhold til Vidne 1 stoppede i november 2018.

Vidnet husker ikke, at der ved politiafhøringen blev afspillet en rumaflytning fra den 14. februar 2019 på Vej, men det kan godt være, at han husker forkert. Han så ikke Vidne 1 efter den 14. februar 2019.

Det var meget tidligere end 2019, at vidnet læste om sagen i pressen. Han læste, at Tiltalte 2 var i en masse selskaber. Tiltalte 2 reparererede vidnets badeværelse i 2010 eller 2011. Artiklen kom meget senere. Vidnet og Vidne 1 talte ikke sammen om artiklen, som Tiltalte 2 medvirkede i, i forbindelse med alle de kommanditselskaber der blev anmeldt. Vidnet har ikke besøgt Vidne 1, imens hun har siddet i fængsel.

Vidnet mødte Tiltalte 1 to gange inde i Erhvervsstyrelsen i forbindelse med selskabsregistreringer. Første gang havde Tiltalte 1 en flaske med, og vidnet frabad sig det. Han husker ikke, om hun også havde en flaske med anden gang. Det var omkring 2010/2011. Han så også Tiltalte 1 senere i en anden anledning i Erhvervsstyrelsen, men der så han hende kun i receptionen. Hun var der ikke for at registrere et selskab hos vidnet. Ellers var det Vidne 1, han mødtes med i forbindelse med registrering af selskaber.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at hvis man bliver

registreret som direktør i et selskab i dag, får man et brev direkte i sin e-Boks, men det gjorde man ikke tidligere. Tidligere kunne man godt blive re-gistreret som direktør for et selskab uden at vide det. Vidnet tror, at det var i 2016/2017, de begyndte at sende et brev direkte til direktøren. Det var en socialdemokratisk minister, der fik det indført under Person 70's tid som statsminister. Det skete efter en udsendelse på TV2, hvor de viste, hvor let det var at indsætte en direktør, og så blev praksis ændret.
..."

Vidne 16 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han er uddannet cand.merc.jur. Han er erhvervsjurist. Han arbejdede hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fra marts 2006 til februar 2017. Han arbejdede som jurist inden for selskabsret, fondsret, lovfortolkning, lovudarbejdning og hvidvasktilsyn. Hvidvasktilsyn omfatter et tilsyns-besøg. Det var både den lovgivningsmæssige del af det, FATF-samarbejdet og hvidvasktilsyn hos de virksomheder, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen dengang førte tilsyn med. FATF står for Financial Action Task Force, som er et tværnationalt samarbejde, hvor der også foregår noget indenfor hvidvaskområdet, men det har ikke direkte noget med den danske del at gøre. Tilsynsbesøg var også en del af det, vidnet beskæftigede sig med.

Han var på tilsyn hos Tiltalte 1 i 2008. Det kan godt passe, at det var vedrørende virksomheden Virksomhed ApS 1. De var på tilsyn hos Virksomhed ApS 1, fordi virksomheden var en såkaldt selskabsfabrikant, som hjalp med at oprette selskaber og indsatte såkaldte proformadirektører, som man kan tilbyde som tjenesteydelse i henhold til hvidvaskloven. Den officielle betegnelse for selskabsfabrikant er company service provider. Han var på kontrolbesøg hos dem sammen med Person 5. Vidnet husker ikke tilsynet i detaljer, fordi det er 14 år siden, men det var et af de mere specielle tilsyn, så det er på vidnets "top 3" over de besøg, som han overordnet husker. Det var et tilsyn, som de blev bedt om at foretage af politiet, og derfor indkaldte de til et tilsynsbesøg hos Virksomhed ApS 1. Normalt blev styrelsen ikke bedt om at tage på tilsyn, så på den måde var det specielt. Normalt foretog de tilsyn som stik-prøver. Hos Erhvervsstyrelsen læste de også aviser, og der havde været en omtale af, at Tiltalte 1 i en eller anden sammenhæng var mistænkt for noget i forhold til hvidvask. Det var derfor, de skulle derud, og det gjorde det til et specielt tilsyn at skulle ud på.

Formålet med kontrolbesøgene var at se, om de pågældende virksomheder havde styr på det, som de skulle have styr på i henhold til hvidvaskloven. Det vil sige, om de havde de rette politikker, forretningsgange, uddannede deres medarbejdere, udførte de rette kundekendskabsprocedurer i forhold til at kende bl.a. den reelle ejer, ledelse og de tegningsberettigede, og hvad der ellers var påkrævet i henhold til hvidvaskloven. De forberedte sig, inden de tog

på kontrolbesøg. Det var forskelligt, hvad de lavede, og det ændrede sig over årene. Forberedelserne kom an på, hvad det var for en virksomhed og dens struktur, og om der var noget, de skulle kigge nærmere på, bl.a. i forhold til om der lå noget i systemet om virksomheden fra tidligere. Efterfølgende begyndte de at indhente materiale på forhånd, fordi det var svært ved et fysisk møde at kigge i kundemapper og på stedet tjekke, om der var de rette id-pirer m.v. Dengang var der en regel om, at de mindst skulle være to personer af sted. Både for at være to til at lytte og for at have én at sparre med i forhold til, hvad de fik ud af besøget, og om de havde fået udfyldt det, de skulle. De udarbejdede en intern kontrolrapport med konklusioner fra tilsynsbesøget. De sendte også et officielt afsluttende brev efter tilsynsbesøget til den virksomhed, de havde været hos, hvor der stod, at de havde været der, om de havde konstateret noget, og hvad der skulle ske fremadrettet.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 - del 1, side 284, bilag 52-54-03-1, internt notat hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, side 284, afsnit 5-8, og side 285, første afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Det blev oplyst at størstedelen af de selskaber som oprettes, er med henblik på følgende ydelser:

- Asset protection: Sikring af ejerskab til ejendomme, bygninger, virksomheder og lignende i lande, som bl.a. ikke har samme effektive tinglysnings-system som Danmark. Gennem danske holdingkonstruktioner sikrer de udenlandske selskaber deres adkomst til de pågældende værdier.

- Human resources: Bl.a. aflønning gennem danske selskaber vha. kontrakter med de udenlandske selskaber.

- Prestige: Det blev oplyst at de omfattede selskaber fra bl.a. Rusland kan tage betydeligt mere for deres varer når der er et dansk selskab involveret. (Det blev bl.a. nævnt, at en flaske parfume produceret i Rusland kan sælges for en dollar, hvorimod den kan sælges for seks dollars når der er et dansk selskab involveret)

- Skatteoptimering: Selskabet tilbyder skatterådgivning, som består i at hjælpe de ofte udenlandske selskaber/personer til at benytte de evt. huller, som måtte være mellem dansk skattelovgivning og udenlandsk skattelovgivning (f.eks. i form af dobbeltbeskatningsaftaler). Oprettelse af selskaber har således ofte et skattemæssigt formål.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at dette er notatet fra tilsynsbesøget hos Virksomhed ApS 1. Det var som regel vidnet, der skrev notaterne på daværende tids-punkt, så han går ud fra, at det er ham, der har skrevet dette. De fire punkter i notatet var det, som de fik oplyst på tilsynsbesøget. De fire punkter var det,

de fik at vide, der var virksomhedens primære arbejdsområde. Vidnet tror ikke, det blev noteret, at det var et specielt tilsynsbesøg. Han undrer sig over, at der ikke lå et andet notat vedrørende underretningen fra politiet, men det var ikke relevant i forhold til selve tilsynsbesøget, så derfor blev det ikke noteret i dette notat.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 1, side 286, bilag 52-54-04-1, brev "Tilsynsbesøg den 23. maj 2008" fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til Virksomhed ApS 1, forklarede vidnet, at dette er det brev, de sendte efter tilsynsbesøget.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 287, afsnit 1, linje 4, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...
 (...) selskabets kunder befinder sig i et relativt "højrisikoområde" (...)
 ... "

Hertil forklarede vidnet, at der var nogle lister i henhold til hvidvaskloven, der gjorde, at der var tale om lavrisiko- og højrisikokunder. "Højrisikoområde" står i citationstegn, fordi der ikke direkte var nævnt højrisikokunder i bilag 2 eller 3 til hvidvaskloven, men der var flere kunder, som var selskaber fra Østeuropa, Ukraine og Rusland, så Virksomhed ApS 1 skulle være opmærksomme på, at der var større risiko for hvidvask, end hvis kunderne havde været fra Norge eller Sverige. De skrev dermed til Virksomhed ApS 1, at de skulle tænke over, hvor deres kunder kom fra. Vidnet mener, at de også talte om det på tilsynsbesøget, for ellers ville det være mærkeligt, at de skrev det i brevet, men han husker det ikke direkte i dag.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 286, afsnit 5, hvoraf det bl.a. fremgår:

" ...
Erhvervs- og Selskabsstyrelsen oplyste om selskabets pligter i henhold til hvidvaskloven, herunder særligt om pligterne i lovens § 12 til at kende selskabets kunder og om pligterne i henhold til lovens § 6 til særligt at være opmærksom på kunders usædvanlige transaktionsmønstre (...)
 ... "

Hertil forklarede vidnet, at man som company service provider kunne holde øje med virksomhedernes transaktionsmønstre på mange måder, men at en company service provider normalt ikke var inde i transaktioner som sådan. I henhold til hvidvaskloven skulle man holde øje med kundeforholdet og dets karakter, og om de ting, man fik indblik i, passede med det, man forventede af det pågældende selskab, man havde hjulpet med at oprette eller var direktør for. Der var undersøgelsespligt i henhold til hvidvaskloven, så hvis der var noget, der sprang i øjnene ved de kunder, man havde, så var man forpligtet til at undersøge det nærmere eller at indberette det til hvidvasksekre-

tariatet. Vidnet vil mene, at virksomheden havde pligt til at være opmærksom på eksempelvis organisationen af kundens virksomhed, kunden selv og transaktionsmønstret. Hvis virksomheden førte kundernes bogholderi eller havde indsat en direktør, som havde det indblik, burde virksomheden også holde øje med den del.

Adspurgte til at der i brevet efter tilsynsbesøget står, at Virksomhed ApS 1 ville blive udtaget til et nyt kontrolbesøg, forklarede vidnet, at han troede, at dette også skete, men ved politiafhøringen kunne han forstå, at der ikke forelå et opfølgende besøg fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens side. Vidnet ved ikke, hvorfor det opfølgende kontrolbesøg ikke blev foretaget. På den ene side havde de ved tilsynet konstateret, at tingene på overfladen var, som de skulle være, så skulle der ikke nødvendigvis være et opfølgende tilsyn. Omvendt var det politiet, der havde bedt styrelsen om at foretage dette tilsyn, så man burde nok have udført et opfølgende tilsyn, når virksomheden var kommet i gang, idet Virksomhed ApS 1 havde været i en opstartsperiode, da de foretog tilsynet. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen havde ikke adgang til at se, hvor mange penge der gik ind og ud af virksomhedens konti.

Foreholdt ekstrakt 4 – del 1, side 288, bilag 52-54-05-1, brev af 6. maj 2009 fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til Tiltalte 2, forklarede vidnet, at han ikke mener, at han var inde over udarbejdelsen af dette brev. Han tror, at det var Person 5, der skrev dette.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 288, næstsidste afsnit, hvorefter det bl.a. fremgår:

” ...

Da De ikke er registreret i www.hvl-reg.dk, skal man, jf. lovens § 32, stk. 3, anmode Dem om at indsende en redegørelse for Deres virksomhed til styrelsen inden 2 uger, herunder begrunde, hvorfor De er direktør i så mange selskaber, ligesom De må redegøre for, hvem der ejer de enkelte selskaber på listen.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at han ikke husker, om de undrede sig over mængden af selskaber, Tiltalte 2 var direktør i. Han husker, at de i forhold til tilsynsbesøget fandt ud af, at Tiltalte 2 var direktør i mange selskaber, men han husker ikke, hvor mange der var tale om. Det er normalt for selskabsfabrikanter, som bruger professionelle direktører, at den samme direktør indsættes i flere selskaber, da det i den sammenhæng ikke er en fuldtidsstilling at være direktør. Som professionel direktør kan man godt have direktørstillinger i 10, 20, 30 eller lignende antal selskaber.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 4 – del 1, side 291, bilag 52-54-08-1, brev af 11. maj 2009 fra Virksomhed ApS 1, side 291, afsnit 3, hvorefter det bl.a. fremgår:

” ...

Tiltalte 2 har ingen daglig adgang til selskaberne, ej heller adgang til selskabernes bank- eller driftsinformation, da disse beskyttes af aftal med vores banksamarbejdspartnere, samt kodeord i WebReg.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at han ikke kan svare på, om dette er et problem. Det kommer an på, hvilken rolle den pågældende direktør er blevet ansat til at varetage. Hvis ansættelsen ikke inkluderede at have indblik i disse informationer, må der have været nogen andre, der havde dette indblik og ansvar. En professionel direktør bliver indsat for at varetage en specifik rolle, som nogle gange er hele direktørrollen, med alt hvad der følger, mens andre gange kan det være nogle specifikke, afgrænsede opgaver, som virksomheden har brug for en proforma direktør til at varetage.

Som det står her, så havde Virksomhed ApS 1 svært ved at være opmærksom på kundernes usædvanlige transaktionsmønstre, når virksomheden ikke havde adgang til bogholderi og bankkonti, men de havde stadig indblik i, hvad selskaberne foretog sig, og hvem der var ansat, reelle ejere eller i øvrigt var involveret i selskaberne. Hvad end Virksomhed ApS 1 fik indblik i, der var omfattet af hvidvaskloven, skulle de være opmærksomme, men det var ikke et krav i henhold til hvidvaskloven, at virksomheden skulle have adgang til bankkonti, da det i udgangspunktet var bankerne, som havde de oplysninger, der havde ansvaret efter hvidvaskloven.

Det var lovligt for en selskabsfabrikant at tilbyde sine kunder en proforma direktør, som en del af den service man tilbød. Indehaveren af en company service provider kunne godt benytte sig selv som professionel direktør i kundernes selskaber - således at vedkommende både var direktør i sin egen virksomhed og direktør i nogle af de selskaber, vedkommende administrerede - hvis man kunne administrere det i henhold til de lovgivninger, der ellers gjaldt om armslængdeprincipper, tavshedspligt og lignende. Om det giver mening i forhold til indberetning af mistanke om hvidvask kommer an på, hvilken rolle man har, og at man ikke er inhabil, fx hvis man ”dækker over sig selv”, for så vil det nok være et problem. Det kommer dermed an på, hvordan det er tilrettelagt.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 291, afsnit 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Virksomhed ApS 1 valgte at lægge funktionen ud til en decideret ansat nominelle direktør efter et kontrolbesøg af Hvidvaskkontoret's tilsyns-hold i 2008 da det kunne rejse spørgsmål om inhabilitet hvis direktøren for Virksomhed ApS 1 også fungerede som direktør i underselskaberne, og omvendt.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at han husker, at der var en diskussion, hvor Person 5 gjorde opmærksom på dette, men han husker ikke præcist, hvad der blev konkluderet.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 1, side 437, bilag 37-16-02-1, afhøringsrapport af 26. april 2022 vedrørende Vidne 16, side 441, afsnit 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Afhørte kunne ikke erindre denne diskussion og kunne ikke afvise at der ville kunne have været tale om en sådan diskussion.

... ”

Hertil forklarede vidnet, at det er rigtigt, at han forklarede sådan til politiet. Det er også dette, som vidnet forklarer nu. Han erindrer det, men han husker det ikke i detaljer. Det ville undre vidnet, hvis Person 5 havde skrevet sådan i brevet uden at have gjort opmærksom på det ved selve tilsynsbesøget eller i et eventuelt efterfølgende telefonopkald.

Foreholdt ekstrakt 4 - del 1, side 286, bilag 52-54-04-1, brev ”Tilsynsbesøg den 23. maj 2008” fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til Virksomhed ApS 1, forklarede vidnet, at han er i tvivl, om hvorvidt der på tilsynsbesøget blev talt om inhabilitet, eller om det var noget, der blev diskuteret ved siden af, i og med at det ikke nævnes i brevet, at det kunne være et problem, at Person 1 var direktør i nogle af selskaberne. Vidnet ved ikke, om Person 5 havde en korrespondance med Tiltalte 1, Person 1 eller Tiltalte 2, fordi vidnet ikke var en del af selve registreringsproblematikken i forhold til Tiltalte 2. Det gjorde ikke som udgangspunkt en forskel, om Tiltalte 1 eller Person 1 brugte sig selv som professionelle direktører, eller om de brugte en ansat til det. Virksomhed ApS 1 måtte gerne yde direktørydelser for andre selskaber, og det kunne både lade sig gøre, at de brugte sig selv eller ansatte én til at blive indsat som direktør i selskaberne, men man skulle huske, at hvis man var direktør i et selskab, som var omfattet af selskabsloven, så var der regler om tavshedspligt, inhabilitet og lignende, som stadig gjaldt ved siden af hvidvaskloven.

Da vidnet var ansat i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, var det i noget af tiden et krav, at selskaber, der var registreret i Danmark, skulle have en direktør med adresse i Danmark, men man ændrede praksis på et tidspunkt, så det hed, at man skulle have kontaktadresse i Danmark. Direktøren kunne dermed godt være bosiddende i udlandet, efter at der alene blev stillet krav om en kontaktadresse. I dag er kravet, at man skal kunne komme i kontakt med selskabet på den pågældende adresse, hvor selskabet er hjemmehørende i Danmark, men direktøren kunne godt have adresse i udlandet.

Virksomhed ApS 1 havde pligt til at undersøge deres kunder. Det er svært at sige, hvad de skulle undersøge, fordi der efter hvidvaskloven alene er et krav om undersøgelsespligt, indberetningspligt, noteringspligt m.v. Man skal kende sine kunder. Man skal holde øje med normalmønstret for kunden, og om kunden gør noget, der ikke er normalt i forhold til kundeforholdet. For en selskabsfabrikant vil det fx sige, at hvis de personer, man indsætter, bliver ændret, eller hvis kunden siger, at der kun drives virksomhed i Danmark, og det pludselig ændres, så skal man undersøge, om der er et problem. Hvis man ikke kan afkræfte en mistanke, har man pligt til at indberette det til hvidvask-sekretariatet i henhold til hvidvaskloven. Vidnet mener ikke, at loven har ændret sig på dette område siden 2008. Hvidvaskloven er lidt elastisk i den forstand, at det handler om lavrisiko og højrisko, og det hele foregår på en risikobaseret tilgang. Et af de punkter, man som selskabsfabrikant er forpligtet til at spørge ind til - især hvis det er en højriskokunde - er formålet med kundeforholdet, og hvad kunden skal bruge engagementet til. Hvis kunden oplyser, at formålet med at stifte selskabet i Danmark er "asset protection", og selskabet ikke har nogen aktiver, så bør det gøre én mistænksom, hvis der ikke er andre formål.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at han arbejdede i Erhvervsstyrelsen i lige under 11 år. I løbet af vidnets ansættelsesperiode blev hvidvaskloven ændret et par gange, men der skete ikke ændringer af, hvem der var omfattet af hvidvaskloven, og de forpligtelser man havde i henhold til loven. Der skete ændringer i hvidvaskloven i forhold til bl.a. reglerne om reelle ejere. Der var flere virksomheder i Danmark, der var selskabsfabrikanter, som styrelsen også førte tilsyn med. Der var flere af selskabsfabrikanterne, der benyttede formelle direktører/stråmandsdirektører, så det var ikke en unormal ydelse. Vidnet kan ikke svare på, om det var et normalt erhverv i Danmark at være company service provider. Vidnet ved, at der ligger flere virksomheder i København, der tilbyder selskabsstiftelse, selskabsadministration og service med formelle direktører, for han har været på tilsynsbesøg hos nogle af dem, men han husker ikke, hvad de pågældende virksomheder hed. Der var både selskabsfabrikanter og advokatvirksomheder, der tilbød sådanne ydelser, fx Advokatfirma 2. Vidnet ved ikke, om Advokatfirma 2 havde adgang til bankkonti hos de selskaber, han havde i sin portefølje. Han husker ikke, om de var på tilsyn hos Advokatfirma 2. Det er ikke en del af Erhvervsstyrelsens tilsyn at bekymre sig om, hvorvidt selskabsfabrikanten har adgang til bankkonti, fordi selskabsfabrikanten ikke behøver at have adgang til bankkonti, hvis nogle andre står for det. Vidnet kan ikke svare på, om det typisk ville være banken, der stod for den del af det, hvis de havde adgang til konto-udtogene, for det er Finanstilsynet, der foretager tilsyn hos banker.

Virksomhed ApS 1's kunder kom fra højriskoområder, men vidnet var ikke bekendt med, om virksomheden havde højriskokunder i den forstand. Dengang var Virksomhed ApS 1 under opstart, så de havde ikke så mange kunder, da vidnet var på tilsynsbesøg hos dem. Han husker ikke, hvor mange kunder der var. Han husker ikke, hvilke områder de særligt bed mærke i, men det var

østeuropæiske lande bl.a. Ukraine og Rusland.

Vidnet syntes, at det var et specielt tilsyn. Især optakten til tilsynet var specielt, idet de blev kontaktet af politiet og bedt om at foretage tilsynet. Vidnet havde ikke været på andre tilsyn, der var foranlediget af politiet. Det var Tiltalte 1, der førte ordet ved tilsynet. Vidnet husker, at Virksomhed ApS 1 stiftede kommanditselskaber, men han husker ikke, om der var andre selskabstyper. Han husker ikke, hvilke virksomhedstyper styrelsen særligt interesserede sig for i 2008. De spurgte til procedurerne for, hvordan virksomheden fik kundskab til sine kunder. Vidnet mener, at en direktør som udgangspunkt godt kunne være bosiddende i udlandet. Kommanditselskaber er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. Kommanditselskaber er ikke omfattet af selskabsloven.

Adspurg om hvor vidnet mener, at et kommanditselskab har hjemsted, hvis selskabet er registreret efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, men ledelsen bor i Uganda, forklarede vidnet, at hvis det er et dansk selskab, der er registreret efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, så er det hjemmehørende i Danmark og skal have en dansk adresse.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at han ikke kan tidsfæste, hvornår man begyndte at give direktøren direkte besked, når vedkommende blev registreret som direktør i et selskab. Det var nogle år før han stoppede i 2017 - muligvis omkring 2012-13. Da man gik fra papiranmeldelser til digitale registreringer via NemID, kunne man holde øje med, hvem der foretog registreringerne.

Vidnet ved ikke, om der i 2008/2009 blev foretaget et tjek af underskriften, når der blev indsendt et regnskab, for det hørte ind under registreringsafdelingen. Vidnet mener, at en "nominee director" kan være det samme som en professionel direktør eller en proformadirektør, hvor man mere er direktør af navn end af gavn. I henhold til hvidvaskloven skulle man lade sig anmelde. Han tror ikke, at der i deres database stod, at man var udpeget som direktør i henhold til hvidvaskloven. Han tror, at der bare stod, at man var registreret som direktør, men han husker det ikke. Vidnet mener, at en proforma direktør godt kan arbejde under instruktion fra andre, for en proforma direktør kan godt være ansat i en virksomhed, der har en service om at stille direktører til rådighed, hvor direktøren så får at vide, hvor vedkommende skal være direktør, og hvad det indebærer. Ved kontrolbesøget hos Virksomhed ApS 1 konkluderede de, at der var styr på tingene. Når de spurgte om noget på kontrolbesøget, fik de næsten "for gode" svar, idet hvidvaskloven ikke er en nem lov at administrere. Deres indtryk var, at Virksomhed ApS 1 havde styr på tingene og måske også "for godt" styr på tingene. Som offentlig myndighed kunne man ikke sige, at det var et problem, men folk plejede ikke at have så godt styr på det. I dette tilfælde kendte virksomheden næsten hvidvaskloven bedre, end vidnet gjorde. Siden 2008 er der kommet en vis modenhed i forhold til hvidvaskloven, og der er kommet et større fokus på det hos både

virksomhederne og myndighederne.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at han mener, at det er direktøren i selskabet, der har ansvaret for, at de ting, som de tilser ved et kontrolbesøg, bliver overholdt, selvom der er tale om en professionel direktør, der er under instruktion. En professionel direktør kan godt instrueres, om hvor han skal være direktør, og hvilken rolle han har, men vidnet mener ikke, at man kan sige, at direktøren udelukkende må gøre det, han bliver bedt om af ejeren eller direktøren for den virksomhed, som er omfattet af hvidvaskloven. I givet fald vil man virkelig være stråmandsdirektør. Den pågældende direktør skal varetage et vist niveau i direktørarbejdet og har ansvaret for det arbejde. Vidnet mener, at hvis man underskriver noget som direktør, har man altid har pligt til at læse det, man underskriver.

Adspurgt på ny af advokat Henrik Stagetorn, forklarede vidnet, at i Erhvervsstyrelsens system kunne man formentlig ikke se, at den direktør, der var registreret på et kommanditselskab, kun var registreret i henhold til hvidvaskloven. Direktøren påtager sig et ansvar som direktør i forhold til de opgaver, som direktøren påtager sig at udføre.

Adspurgt på ny af advokat Christian Kirk Zøllner om det godt kan passe, at det var i 2009, at Erhvervsstyrelsen ændrede en administrativ praksis vedrørende registrering af selskabers hjemsted, forklarede vidnet, at han ikke husker, præcis hvornår ændringen skete.

..."

Vidne 17 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han er ansat i Skattestyrelsen. Det har han været i 27 år. Han har en HD i regnskab. Han beskæftiger sig med komplekse svingssager, som er sager, hvor der også kan være noget økonomisk kriminalitet involveret. Han har arbejdet med dette siden 2006.

Vidnet har beskæftiget sig med nogle danske kommanditselskaber, der blev administreret hos et selskab, der hed Virksomhed ApS 1 eller Virksomhed ApS 3 i 2011. Han husker ikke helt opstarten af det, men det udsprang af nogle andre kompleks sager, hvor de bemærkede, at der blev oprettet kommanditselskaber. Det gav dem en interesse i at lave en undersøgelse af kommanditselskaber, og hvad de eventuelt kunne bruges til.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 2, side 99, bilag 09-08-03-1, notat "Gennemgang af østeuropæiske pengestrømme", forklarede vidnet, at han har skrevet dette notat i forbindelse med gennemgangen af kommanditselskaberne. Disse selskaber blev udvalgt ud fra, at de blev administreret af Virksomhed ApS 1. Vidnet kiggede kun på selskaber, der blev administreret af Virksomhed ApS 1. De udvalgte dem delvist ud fra, at der var én person, der stod

som direktør for de pågældende selskaber, og der var rigtig mange selskaber. Det undrede dem, at man kunne være direktør for så mange selskaber. Det var primært Tiltalte 2, der var direktør for selskaberne. Når man kiggede på selskaberne, var der mange af dem, der havde bemærkninger fra re-visorerne. Han startede med at kigge på de selskaber, som Tiltalte 2 var direktør for, fordi der var så mange.

Hans undersøgelser handlede primært om at finde ud af, hvorfor der pludselig oprettedes så mange kommanditselskaber i forhold til tidligere. Der var vist også noget presseomtale af kommanditselskaber. I første omgang så han på de regnskaber, der var indberettet, og på pengestrømme via Moneytransfer. Han mener, at han kiggede på regnskaberne i alle kommanditselskaberne. Der var over 100 selskaber, så det er svært at huske, om det var alle regnskaber, han så på, men det mener han.

Moneytransfer var et system, hvor man kunne se, om der var overførsler mellem danske bankkonti og udenlandske bankkonti. Vidnet kiggede på, om der var penge, der gik ind og ud af Danmark. Vidnet kunne se, at der var nogle penge, der kørte, men han kunne ikke se halvdelen. Moneytransfer var et udtræk fra bankerne, som de fik. Han husker ikke, hvor mange udtræk de fik, men det skete løbende. De lagde oplysningerne fra bankerne ind i databasen, Moneytransfer, og så kunne man samkøre oplysningerne. De kunne på den måde se de penge, der blev overført til udenlandske bankkonti, og penge, der blev overført til danske bankkonti, hvis oplysningen var lagt ind. Hvis et selskab ikke havde danske konti, kunne man ikke se pengestrømmene i Moneytransfer. Han så på pengestrømme i Moneytransfer i forhold til de pågældende kommanditselskaber, og han kunne se penge, der blev flyttet rundt. Vidnet så på det bagudrettet, så det var data for 2007, 2008 og halvdelen af 2009, han beskæftigede sig med, da det var de data, som han havde på det tidspunkt.

Foreholdt ekstrakt 2, side 133, bilag 09-08-06-1, notat "Pengestrøm og selskaber", forklarede vidnet, at han har udarbejdet dette. "Antal ApS: 27" og "Antal K/S: 93" var de selskaber, vidnet kiggede på.

Foreholdt samme bilag, side 134, "Moneytransfer", forklarede vidnet, at det var dette, han kiggede på i forbindelse med undersøgelsen. Man kunne se nogle beløb, som blev sendt til og fra det, de definerede som skattely. 243.469.745 kr. blev sendt til skattely, og 192.825.724 kr. kom fra skattely. Pengene var modtaget på danske konti fra lande, som de definerede som værende skattely. Det var i perioden fra 2005 til 2009. Tallene 369 og 264 øverst i sidste kolonne i tabellen var antallet af transaktioner. Vidnet kiggede på "flowet" i Moneytransfer for alle selskaberne. Vidnet så på regnskaber for alle selskaberne. Der blev udvalgt enkelte selskaber til kontrol, udover hans gennemgang af regnskaber og Moneytransfer.

Anklageren dokumenterede fra ekstrakt 2, side 108, bilag 09-08-04-1, over-

sigt over selskaber, hvortil vidnet forklarede, at han har lavet denne oversigt. Det var disse selskaber, vidnet kiggede på. Han noterede SE-nummeret, årstallet for regnskabet, om der var et forbehold i regnskabet, og hvilket revisorfirma der havde udarbejdet regnskabet. Alle disse selskaber blev administreret af Virksomhed ApS 1.

Anklageren dokumenterede fra ekstrakt 2, side 110, oversigt, hvortil vidnet forklarede, at han har udarbejdet denne opstilling af selskaberne. Han noterede SE-nummer, om der var indleveret regnskab for det pågældende år, hvem der var direktør, hvem der var revisor, og om selskabet var registreret for moms, A-skat eller told. Det var en manuel gennemgang af oplysningerne for selskaberne. Det blev noteret, om der var oplysninger i Moneytransfer, momsregistrering, og om der var bankkonti i Danmark. Hvis et selskab ikke havde bankkonti i Danmark, kunne vidnet ikke se noget i Moneytransfer. Han mener, at de kun fik oplysninger fra danske banker til Moneytransfer.

Foreholdt samme bilag, side 110, forklarede vidnet, at han kiggede på selskabet Virksomhed K/S 24. Han husker ikke, hvilket regnskabsår han kiggede på, da han noterede, at der ikke var noget regnskab, men det var et enkelt år, han kiggede på. Han tror, at det var det seneste regnskabsår, han kiggede på, hvorfor det må have været regnskabet for 2009, han noterede som manglende, fordi han lavede oversigten i slutningen af 2010 og starten af 2011.

Foreholdt samme bilag, side 112, Virksomhed K/S 26, forklarede vidnet, at han undersøgte forholdene for dette selskab.

Foreholdt samme bilag, side 115, Virksomhed K/S 27, forklarede vidnet, at han også kiggede på dette selskab.

Foreholdt samme bilag, side 116, Virksomhed K/S 22, forklarede vidnet, at han også kiggede på dette selskab.

Foreholdt samme bilag, side 119, Virksomhed K/S 11, forklarede vidnet, at han også kiggede på dette selskab.

Foreholdt samme bilag, side 121, Virksomhed K/S 23, forklarede vidnet, at han også kiggede på dette selskab.

Foreholdt samme bilag, side 122, Virksomhed K/S 10, forklarede vidnet, at han også kiggede på dette selskab.

Foreholdt samme bilag, side 125, Virksomhed K/S 37, forklarede vidnet, at han også kiggede på dette selskab.

Foreholdt samme bilag, side 126, Virksomhed K/S 14 og Virksomhed K/S 13, forklarede vidnet, at han også kiggede på dette selskab.

Foreholdt samme bilag, side 128, Virksomhed K/S 56, forklarede vidnet, at han også kiggede på dette selskab.

Foreholdt samme bilag, side 130, Virksomhed K/S 41, forklarede vidnet, at han også kiggede på dette selskab.

På det tidspunkt var han så langt inde i undersøgelsen af alle de kommanditselskaber, der står på listen. Det var kun vidnet, der arbejdede lige netop med dette hos Skattestyrelsen. Det blev aftalt, at vidnet skulle kigge på det. Undervejs fik han hjælp fra nogle kollegaer.

Vidnet kunne udlede af sine undersøgelser, at det virkede besynderligt, at der blev oprettet så mange selskaber, som ikke havde aktivitet i Danmark. Der var en mindre risiko for, at skat, afgifter, registreringer osv. kunne omgås i Danmark, men der var en risiko for, at der kunne ske sløring af ejerforhold m.v. i andre lande og eventuelt også hvidvask. Vidnet vurderede, at der var en mindre risiko for unddragelse i Danmark.

Kommanditselskaber er ikke skattepligtige i Danmark, fordi de er transparente, hvilket vil sige, at det er kommanditisten og komplementaren, der skal betale skat af selskabets overskud. Hvis en dansker har et kommanditselskab, skal der betales skat i Danmark. Det handler om, hvor komplementaren og kommanditisten er placeret. Der fandtes ikke lister over kommanditister, så man kunne ikke se, hvem der havde andel i selskaberne. Vidnet foreslog, at der blev oprettet et register, så man fik oplysningerne og bedre kunne følge pengene. Vidnet lavede en opgørelse, over hvor komplementarerne var hjemmehørende. De var hjemmehørende stort set alle mulige andre steder end i Danmark. Fordi de ikke var hjemmehørende i Danmark, vurderer vidnet, at kommanditselskaberne ikke var skattepligtige i Danmark.

Adspurg om der var undtagelser, så et kommanditselskab, der var udenlandsk ejet, godt kunne være skattepligtigt i Danmark, forklarede vidnet, at han ikke har beskæftiget sig med dette siden, men på daværende tidspunkt var der en regel, om at hvis et kommanditselskab ikke kunne eller ikke blev beskattet i det land, hvor kommanditisten og komplementaren var hjemmehørende, kunne selskabet beskattes i Danmark. Kommanditselskabet kunne dermed ændre status fra at være et transparent selskab, hvor det var ejerne, der skulle beskattes, til at være selvstændig skattepligtig og dermed skulle betale skat i Danmark. Det var ikke en simpel undersøgelse at finde ud af, om et kommanditselskab var skattepligtigt i Danmark. Det krævede, at man indhentede en del materiale, om hvor kommanditisterne var registreret henne, hvilken aktivitet der var og øvrige oplysninger om selskaberne. Vidnet kan ikke svare på, om SKAT som udgangspunkt behandlede kommanditselskaber, som om de ikke var skattepligtige i Danmark. Han tror, at SKAT ikke havde været inde at kigge på det, og at SKAT betragtede kommanditselskaber som transparente. Når man oprettede et kommanditselskab i Danmark,

slørede man ejerforholdet ved at have ejere i udlandet, fordi man ikke skulle indberette, hvem der ejede selskabet, og dermed var ejeroplysningerne ikke tydelige.

Adspurgte hvad vidnet baserer det på, når han siger, at der ikke var så meget aktivitet i kommanditselskaberne, forklarede vidnet, at han så på beskrivelserne i regnskaberne. Han har været inde og se, om der havde været ansatte, men han har ikke noteret noget om det. Der kan ikke have været ansatte i selskaberne, når der ikke var aktivitet. Han mener ikke, at han lavede andre undersøgelser af kommanditselskaberne end det, han nu har afgivet forklaring om.

Vidnet lavede en kontrol af Virksomhed ApS 1 for at se, om der blev medtaget noget i forbindelse med rådgivningen. Vidnet foretog en formel skatte-mæssig kontrol af Virksomhed ApS 1. Han indkaldte materiale fra og holdt et møde med Virksomhed ApS 1, fordi han havde spørgsmål til driften samt nogle regnskaber og bilag, han havde fundet.

Foreholdt ekstrakt 2, side 98, bilag 09-08-01-1, notat ”Beskrivelse af selskabet”, forklarede vidnet, at han har skrevet dette. Det er en form for resume af, hvad vidnet fik ud af kontrollen. Vidnet og en kollega havde et møde den 26. maj 2011 med Tiltalte 1 og Person 1. Kontrollen førte til nogle mindre reguleringer uden yderligere kontrol. Kontrollen vedrørte kun Virksomhed ApS 1 og havde ikke noget med kommanditselskaberne at gøre.

Adspurgte om der blev udført kontrol egentlig af kommanditselskaberne, forklarede vidnet, at han undersøgte og indhentede materiale vedrørende et enkelt af kommanditselskaberne. Ved kontrollen af Virksomhed ApS 1 undersøgte han kun selskabet og ikke Tiltalte 1 og Person 1. Han mener, at de foretog kontrol af Tiltalte 2's byggefirma. Det kom der ikke noget ud af.

Notatet om kommanditselskaberne omhandlede primært den foretagne stikprøvekontrol, og i den forbindelse kommenterede vidnet sin opfattelse af kommanditselskaberne. Vidnet nåede frem til, at der var risiko for misbrug af kommanditselskaber til anden aktivitet ved brug af sløring og eventuel hvidvask. Det var ikke direkte rettet mod Danmark, men mod andre lande. Der blev efterfølgende i 2014 iværksat et større projekt omkring kommanditselskaber, som han ikke var involveret i. Vidnet ved, at der nu er kommet lister over kommanditister, men han ved ikke, om der kom andet ud af det. Vidnet har ikke beskæftiget sig med kommanditselskaber, siden han arbejdede med de undersøgelser, han har forklaret om.

Adspurgte af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at da han foretog gennemgangen af kommanditselskaberne, var det et problem i forhold til kommanditselskaberne, at man kunne sløre ejerforholdene. Han husker ikke, hvornår der blev indført et ejerregister. Det kan godt være, at det var om-

kring marts 2012. For anpartsselskaber var der en ejerbog og anpartshaverfortegnelser.

Vidnet mener, at Danmark kunne defineres som et skattely, hvis man kunne sløre ejerforholdet til kommanditselskaber, i og med at man i Danmark ikke på daværende tidspunkt skulle indberette ejerforholdene. Et skattely er kendetegnet ved, at det er et sted, hvor man ikke udveksler information, og hvor der er lav beskatning.

Adspurgt om skattely er ulovligt efter vidnets overbevisning, forklarede vidnet, at det er uhensigtsmæssigt, hvis der ikke afregnes skat. Det er ikke ulovligt i sig selv at placere penge i et skattely, men det er ulovligt, hvis man ikke indberetter sin indkomst i det land, hvor man er hjemmehørende.

Foreholdt ekstrakt 2, side 134, bilag 09-08-06-2, "Moneytransfer", hvoraf der fremgår en opgørelse over indgående og udgående transaktioner i en periode fra 2005 til 2009, forklarede vidnet, at det ikke umiddelbart er strafbart at flytte penge rundt, men i kontrolmæssig regi giver det anledning til spørgsmål. Vidnet lavede et notat om det, han så. Hvis han fandt noget ulovligt i transaktionerne, havde han pligt til at indberette det til ledelsen. Han indberettede ikke noget ulovligt.

Advokat Christian Kirk Zøllner foreholdt fra Vidne 14's vidneforklaring afgivet til retsbog af 7. november 2022, side 6, 2. afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

"...

En person fra Revisionsfirma 3's skatteafdeling, Person 68, udarbejdede et fint notat om betingelserne, for at kommanditselskabet i bred forstand kunne have skattemæssig virkning i Danmark. Person 68 var skatterevisor i Revisionsfirma 3. Han udarbejdede en opinion på spørgsmålet, og hans konklusion var, at en grundbetingelse for drift af kommanditselskab i Danmark ville være, at kommanditselskabet havde en faglig relevant erhvervmæssig aktivitet i Danmark og ikke blot en c/o-adresse på et kontor i Danmark.

..."

Hertil forklarede vidnet, at han ikke husker, om der skulle være faglig relevant aktivitet i et kommanditselskab i Danmark, for det så vidnet ikke på. Vidnet blev afhørt af politiet. Det kan godt passe, at han blev spurgt til, hvilke fordele der er ved et kommanditselskabs konstruktion. Ejerforholdet kan sløres, og selskabet er transparent, så det er ejerne, der beskattes og ikke selskabet. Han mener, at et kommanditselskab godt kunne have driftsaktivitet i et andet land.

Vidnet blev foreholdt ekstrakt 1, side 449, bilag 37-10-01-1, afhøringsrapport af 24. september 2021 vedrørende Vidne 17, side 450, 4. afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Derudover kunne man lave et selskab i Danmark, der havde aktiviteten i et andet land, hvor Danmark ikke blev involveret i andet end at der var et ejerskab i Danmark.

...”

Hertil forklarede vidnet, at det godt kan passe, at han forklarede sådan til politiet. Han mener ikke, at det er en betingelse for et kommanditselskab, at der er driftsaktivitet i Danmark. Han husker ikke, hvem der fortsatte projektet, efter vidnet afsluttede sine undersøgelser. Det kan godt passe, at Folketingets Skatteudvalg lavede en undersøgelse.

Foreholdt forsvarerens, advokat Christian Kirk Zøllners, bilag AR, ”Endelig Afrapportering: Skattely Brug og misbrug af kommanditselskaber”, forklarede vidnet, at han ikke har været med til at lave denne. Han ved ikke, hvorfor man valgte betegnelsen ”Skattely Brug og misbrug af kommanditselskaber”.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede samme bilag, side 10, afsnit 2.2, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

2.2 Anvendt skattemæssigt regelsæt for kommanditselskaber Nedenfor er regelsættet for beskatning af kommanditselskaber og dets ejere kort beskrevet.

Kommanditselskaber er som udgangspunkt skatteretligt transparente og er dermed som hovedregel ikke omfattet af den fulde skattepligt efter selskabsskatteovens § 1. Den betyder, at kommanditselskaberne ikke er selvstændige skattepligtige, idet skattepligten videreføres til de bagvedliggende ejere, dvs. at resultatet i kommanditselskabet skal beskattes hos ejerne.

...”

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede samme bilag, side 12, afsnit 2.4, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Der skal ikke ske en registrering af komplementarer og kommanditister men jf. skattekontrolloven § 3 A, stk. 2, jf. § 2, stk. 2 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, skal kommanditselskabet føre en fortegnelse over samtlige komplementarer og kommanditister i selskabet. Pligten til at føre denne ejer fortegnelse trådte i kraft den 15. februar 2012.

...”

Hertil forklarede vidnet, at der på tidspunktet for hans undersøgelse ikke var nogen regler om registrering af ejerne, hvorfor man kunne sløre ejerforholdene.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede samme bilag, side 12, afsnit 2.4, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Der kan være pligter, som kommanditselskabet skal registreres for hos SKAT. Som eksempler kan nævnes, at hvis der drives momspligtig / løn-sumspligtig virksomhed; at der er ansatte, hvoraf der påhviler kommandit-selskabet at indeholde A-skat / arbejdsmarkedsbidrag mv.

...”

Hertil forklarede vidnet, at efter hans opfattelse er dette rigtigt. Han mener ikke, at man har registreringspligt, hvis man ikke har nogen ansatte, fx fordi driftsaktiviteten ligger i et andet land. Hvis varen, der sendes, ikke sendes gennem Danmark, men fra Holland til Ukraine, så er der ikke momspligtig aktivitet i Danmark. Forudsætningen for momspligt er, at der er meromsætning i Danmark. Hvis man ikke har momspligtig aktivitet i Danmark, så er det lovligt ikke at være momsregistreret. Vidnet noterede i sin oversigt, at kommanditselskaberne ikke var registreret med moms, A-skat eller løn-sumsafgift. Hvis der ikke var aktiviteter i Danmark, så skulle man heller ikke registrere det. Vidnet noterede det, fordi man kunne bruge det til at se, om der umiddelbart havde været en aktivitet i Danmark.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede samme bilag, side 51, afsnit 8.1, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

8.1 Succeskriterium 1 – Fungerer Danmark som skattely Det skal konkret afdækkes, om danske regler anvendes som skattely over for andre lande.

...”

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede samme bilag, side 52, afsnit 8.2, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Resultat:

(...)

Konklusionerne er baseret på en stikprøvekontrol, idet der i alt er udtaget 27 kommanditselskaber.

...”

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede samme bilag, side 51, afsnit 8.1, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Målingen er baseret på en stikprøvekontrol. Der er udtaget 27 kommandit-

selskaber, hvoraf der i maksimalt 8 sager er indikationer på aggressiv skatteplanlægning, hvidvaskning eller momssvig m.v. i udlandet.

- *I en af de 8 sager har skattelyprojektet anset kommanditselskabet for fuldt skattepligtigt til Danmark, hvor konsekvensen er, at der er foretaget beskatning af kommanditselskabets overskud.*
...

Hertil forklarede vidnet, at han tog et enkelt kommanditselskab ud til undersøgelse, og resten listede han ud fra regnskaberne. I de 100 selskaber han gennemgik, kan han ikke svare på, i hvor mange af dem der var tale om aggressiv skatteplanlægning, hvidvask eller momssvig m.v. i udlandet.

Vidnet bemærkede, at han ikke har kendskab til kommanditselskaber i almindelighed. Han har ikke arbejdet med det siden dengang, og han arbejdede kun med det i et begrænset omfang. Han vil ikke betegne sig selv som et ekspertvidne.

...

Advokat Christian Kirk Zöllner dokumenterede forsvarerens, advokat Christian Kirk Zöllners, bilag AR, ”Endelig Afrapportering: Skattely Brug og misbrug af kommanditselskaber”, side 53, afsnit 8.5, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

8.5 Konklusion

Det er konstateret, at danske kommanditselskaber kan anvendes som skattely eller medvirker hertil.

Ydermere kan kommanditselskaber anvendes til bevidst skatteoptimering og derved en udnyttelse af regelsættet, der påvirker det danske skattegab.

Der er afdækket skattemæssige uhensigtsmæssigheder, der ikke kan korrigeres efter gældende dansk ret. Det er muligt at sende penge i skattely, uden at der er tale om strafbar skatteunddragelse, idet der kan være tale om lovlig skatteoptimering. En sådan erfaring er nyttig, idet der kan gøres tiltag for at lukke huller i lovgivningen.

...”

Hertil forklarede vidnet, at efter hans opfattelse kan man godt lovligt foretage skatteplanlægning i Danmark og i international sammenhæng for at minimere sin skat. Han kan ikke svare på, i hvor mange af de 100 kommanditselskaber, han så på, der foregik lovlig skatteplanlægning, og i hvor mange der foregik skattesvig.

Foreholdt en situation, hvor en russisk statsborger flytter fra Rusland og bosætter sig på Malta eller Cypern og får udbytte af russiske aktier, og adspurgte om, hvilke regelsæt der afgør, om vedkommende skal betale skat af sit

udbytte i Rusland eller på Cypern, forklarede vidnet, at der må være en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de to lande. Vidnet er ikke bekendt med, om Malta eller Cypern ofte anvendes af russere som domicilerende lande. Vidnet ved ikke, om der er en dobbeltbeskatningsaftale mellem Rusland og Cypern vedrørende udbytte. Umiddelbart er det afgørende for, hvem der har beskatningsretten, om der er sådan en aftale. Hvis der ikke er indgået en dobbeltbeskatningsaftale, skal man se på regelsættene i Rusland og Cypern. Adspurg om det så vil være OECD's modeloverenskomst om tvistløsning af dobbeltbeskatninger, der finder anvendelse, forklarede vidnet, at det kommer an på, om begge lande har tiltrådt den aftale.

Foreholdt forsvarerens, advokat Christian Kirk Zøllners, bilag AQ, aftale om dobbeltbeskatning mellem Cypern og Rusland, forklarede vidnet, at han ikke er bekendt med denne overenskomst. Adspurg om der var andre hos SKAT end vidnet, der arbejdede med kommanditselskaberne ud fra en betragtning om svig, forklarede vidnet, at han går ud fra, at de personer, der lavede rapporten, arbejdede med det. Vidnet lavede et notat. Det er mange år siden, så det er svært at huske. Vidnet har ikke sat sig ind i skattereglerne mellem Rusland og Cypern.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at Tiltalte 2 ikke var til stede ved mødet den 26. maj 2011, som vidnet og en kollega afholdte med Tiltalte 1 og Person 1. Han mener ikke, at de talte om Tiltalte 2 på mødet. Drøftelsen med Virksomhed ApS 1 var primært baseret på, hvad Virksomhed ApS 1 udførte. Han tror, at mødet blev sat i stand på SKAT's foranledning. Han mener ikke, de planlagde at afholde et lignende møde med Tiltalte 2 for at forstå, hvad der foregik. Vidnet husker ikke, hvorfor de ikke planlagde det. Han husker ikke, om der var tale om det. Hvis de skulle have spurgt Tiltalte 2, skulle det have været i forbindelse med, at de eventuelt indkaldte kommanditselskaberne mere målrettet. De indkaldte ikke direktøren til et møde, selvom de kiggede nærmere på et enkelt af kommanditselskaberne.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 2, side 99, bilag 09-08-03-1, "Gennemgang af østeuropæiske pengestrømme", side 100, afsnit 5, hvoraf det bl.a. fremgår:

"...

I forbindelse med gennemgangen af samtlige selskaber blev personen Person 71 opdaget. Kontrol af denne person blev iværksat, og medførte yderligere kontroller, som forsat er i gang.

..."

Hertil forklarede vidnet, at Person 71 ikke havde noget med Virksomhed ApS 1, Tiltalte 1 og Person 1 eller Tiltalte 2 at gøre. Vidnet mener, at Person 71 kortvarigt var registreret i et enkelt kommanditselskab.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 102, 3. sidste afsnit, hvorefter det bl.a. fremgår:

”...

5. Gennemgang Virksomhed K/S 58

SKAT udvalgte Virksomhed K/S 58 til kontrol på baggrund af de manglende registreringer på selskabet, oplysningerne samt resultatet i årsregnskabet

...”

Hertil forklarede vidnet, at det var dette selskab, de foretog kontrol af. Som kommanditselskab kunne man blive skattepligtig i Danmark, selvom man havde et fast driftssted i udlandet, hvis der ikke skete beskatning andre steder. Dette var en undtagelse til hovedreglen. Det fremgik af en dobbeltbeskatningsaftale. Det havde ikke betydning i forhold til registreringen, men det var kun et spørgsmål om skattepligt. Vidnet undersøgte ikke, om der var begået skattesvig i udlandet for så vidt angår kommanditselskaberne. Han mener, at han konstaterede, at kommanditselskaberne ikke havde driftsaktiviteter i Danmark. Formålet med registreringen af K/S'er i Danmark kunne være at sløre ejerforholdet og eventuelt undlade beskatning i sit hjemland. Vidnet belyste i sin undersøgelse de risici, der var ved kommanditselskaberne, hvis det var udenlandske ejere, der stod bag, men han konstaterede ikke, om der faktisk var sket noget.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 12 - del 1, side 279, bilag 52-47-05-1, udateret brev til SKAT fra Virksomhed ApS 1, hvorefter det bl.a. fremgår:

”...

Til talte 2 (CPR nr. (født 1965)) er ansat hos Virksomhed ApS 1 som Direktør i de selskaber som Virksomhed ApS 1 administrerer. Hans rolle er at udføre Direktørens administrative funktioner i forbindelse med Generelforsamlinger, samt fungere som kontaktperson for selskabernes interaktion med Erhvervs og Selskabsstyrelsen, Skattevæsenet, m.v..

Der er ikke tale om daglige ledelses- eller forretningsopgaver eller andet tidskrævende aktivitet, og hans ugentlige arbejdstid er ca. 2-3 timer, samt en begrænset antal af representationsopgaver, i forbindelse med møder o.l. i udlandet. Udgifter for disse afholdes af Virksomhed ApS 1. Hans øvrige aflønning for ovennævnte administrative aktiviteter afholdes ligeledes af Virksomhed ApS 1, som er hans arbejdsgiver.

...”

Hertil forklarede vidnet, at han ikke husker dette brev. Det er sandsynligt, at det blev sendt ind til SKAT i forbindelse med kontrollen af Virksomhed ApS 1.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede forsvarerens, advokat Chri-

stian Kirk Zøllners, bilag AR, ”Endelig Afrapportering: Skattely Brug og misbrug af kommanditselskaber” , side 35, afsnit 4.4, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

4.4 Fordele og ulemper ved at anvende et kommanditselskab Skattelyprojektet har konstateret følgende fordele og gunstige situationer, for både danske og udenlandske ejere, ved at anvende et kommanditselskab:

- *Er normalt ikke et selvstændigt skattesubjekt*
 - *Ingen specifik lovregulering af kommanditselskaber Intet kapitalkrav ved stiftelse*
 - *Aftalefrihed internt i kommanditselskabet*
 - *Skjult ejerskab*
 - *Billig løsning for udenlandske ejere grundet intet kapitalkrav og ingen løbende omkostninger*
 - *I udlandet har Danmark et godt renommé som investeringsland Kan anvendes til at sende kapital i skattely*
 - *Kommanditister hæfter begrænset/risikobegrænsning Personlig skatteoptimering*
 - *Tiltrækning af investorer*
 - *Ved generationsskifte*
 - *Anpartsprojekter*
- ...”

Hertil forklarede vidnet, at det er hans opfattelse, at disse fordele for ejerkredsen af et kommanditselskab er korrekte.

...”

Vidne 18 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

”...

Vidnet forklarede, at hun er sagsbehandler i afdelingen for momskarrusel og kædesvig i Skattestyrelsen. Hendes arbejde består i at overvåge virksomheder med potentiel risiko for at begå momssvig. I de virksomheder, de identificerer, sagsbehandler de og gør kravet op eller afmelder virksomhedens momsregistrering, eller hvad der ellers er nødvendigt.

I forhold til processen med udarbejdelse af notater i sagen fik vidnet og hendes kollega, Person 72, en liste over selskaber, de skulle kigge på. De kiggede på selskabernes registreringsforhold hos SKAT i forhold til, om de var momsregistrerede, registrerede som arbejdsgiver eller andre registreringsforhold. De kiggede også på selskabsoplysningerne i forhold til, hvad deres branchekode var, hvorhenne selskaberne var etableret, og de opsummerede, hvad der fra deres synspunkt var relevant. De kiggede også på, om de havde haft controlsager på de pågældende selskaber. Det var politiet, der kontaktede Skattestyrelsen og bad dem om at kigge på selskaberne og sendte dem listen.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 2, side 83, bilag 09-07-01-8, mail af 11. februar 2020 fra SØIK til Vidne 18, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Hej Person 72.

Tak for telefonsamtale for lidt siden, som blev foranlediget af, at Skattestyrelsen selv d. 30.01.20 efter presseomtalen af KS-sagerne rakte ud til SØIK, v. Vpi. Person 73, og tilbød at understøtte, hvis der blev brug for noget. Kontaktperson blev udpeget som Person 74 i Skattestyrelsen.
 ...”

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke var med til at træffe beslutningen om, at man kontaktede SØIK. Vidnet var bekendt med, at der var kontakt med SØIK efter presseomtalen. De har en afdeling, der kigger på hvidvask, og det var dem, der havde antennerne ude og tog den første kontakt. Vidnet fik op-gaven efterfølgende.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 2, side 1, bilag 09-01-01-1, notat af 24. februar 2020 vedrørende Virksomhed K/S 26, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Der er et misforhold mellem selskabets regnskaber og det forhold, at der ik-ke er en momsregistrering.
 ...”

Hertil forklarede vidnet, at hun husker, at hun udarbejdede en rapport vedrørende dette selskab. Med denne sætning menes der, at hvis man kiggede på regnskaberne, kunne man se, at der var regnskabsmæssige resultater. Selskab- et fremstod ikke som et momsfrit selskab, hvilket vil sige, at det ikke var en finansiell aktivitet eller noget lignende. Branchekode indikerede i hvert fald noget andet. Der var et regnskab, der viste en form for resultat. Vidnet men-te, at hvis det var et sædvanligt drevet selskab, burde det være momsregistre-ret. Der var dermed et misforhold mellem regnskabet og den branchekode for, hvad selskabet beskæftigede sig med, og det forhold, at selskabet hver-ken var registreret for moms eller A-skat.

Anklageren dokumenterede samme bilag, side 1, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Forhold vedrørende moms

Et K/S anses momsmæssigt som en selvstændig juridisk enhed.

...”

Hertil forklarede vidnet, at dette er relevant, fordi et kommanditselskab skat-temæssigt er transparent, men momsmæssigt er det en juridisk enhed, så når

et kommanditselskab er etableret i Danmark, så er det et selskab, der rent momsmæssigt skal iagttage momsregler osv. SKAT anser det for at være en selvstændig juridisk enhed.

Anklageren dokumenterede samme bilag, side 1, hvorefter det bl.a. fremgår:

”...

Selskabets formål indikerer momspligtig virksomhed. Selskabet er dog ikke momsregistreret, hvilket kan betyde, der ikke er nogen reel aktivitet. Der er dog et misforhold til selskabets regnskaber for perioden 2012 til 2014. Der er således ikke sammenhæng mellem selskabets formål, regnskabsoplysninger og den manglende momsregistrering.

...”

Hertil forklarede vidnet, at dette er en uddybning af det, der stod før. Øverst i notatet fremgår der en konklusion, og så bliver det uddybet længere nede i notatet, hvad det var, de lagde vægt på. Vidnet mener, at selskabet burde have været momsregistreret i Danmark og dermed afregnet moms i Danmark. Det var ikke et selskab, de kontrollerede, så hun kiggede ikke nærmere på selskabets forhold, men når branchekoden omhandlede noget med byggematerialer og engroshandel, og der var et resultat i regnskabet, som ikke fremstod som kun at være et finansielt resultat, så mener vidnet, at selskabet burde have været momsregistreret.

Adspurg om dette selskab skulle afregne moms i Danmark, hvis nu selskabet købte varer i et land uden for Danmark og solgte dem til et andet land uden for Danmark, så varerne aldrig fysisk var i Danmark, forklarede vidnet, at selskabet ikke skulle afregne moms, men det skulle stadig angive moms, og så hvis et eller flere af landene var et EU-land, skulle man også foretage andre indberetninger. Hvis man handler med varer helt uden for EU, så fungerer momsangivelsen sådan, at man skal angive eksporten i en særlig rubrik, sådan at man signalerer, at man har aktivitet i selskabet. Et selskab vil som regel gerne have momsfradrag og er derfor typisk momsregistreret, selvom det ikke skal afregne salgsmoms.

De udgifter, et selskab kunne have i Danmark, som ville blive pålagt moms, og som selskabet derfor kunne få momsfradrag på, hvis det var momsregistreret, var fx husleje eller lignende betaling for en forretningsadresse, udgifter til kontorhold, rådgivere eller andre omkostninger, der er momsbelagte. Vidnet tror, at grunden, til at SKAT ikke havde fokus på dette selskab tilbage i tiden, er, at der ikke var udenlandske virksomheder, der indberettede salg til selskabet, og det fik derfor ikke alarmklokkerne til at ringe. Det er vidnets gæt, idet hun ikke ved, hvorfor man ikke havde fokus på selskabet. Der eksisterer selskaber, som er etablerede, men som ikke har drift endnu, og dem kigger man ikke på, før det bliver relevant. Kommanditselskaber dukker ikke automatisk op hos SKAT. De dukker kun op, hvis der er et kontrolprojekt eller lignende.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 2, side 3, bilag 09-02-01-1, notat af 24. februar 2020 vedrørende Virksomhed K/S 12, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Selskabets formål indikerer momspligtig virksomhed. Selskabet er dog ikke momsregistreret, hvilket kan betyde, der ikke er nogen reel aktivitet. For 2012 indikerer regnskabet dog, at der er en momspligtig aktivitet. Der er således ikke sammenhæng mellem selskabets formål, regnskabets oplysninger og selskabets registreringsforhold.

...”

Hertil forklarede vidnet, at der gør sig det samme gældende som ved Virksomhed K/S 26. Selskabets formål er handel med forbrugsvarer, hvilket almindeligvis er momspligtigt, og der er en nettoomsætning på 226.000 kr., så situationen er den samme.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 2, side 5, bilag 09-03-01-1, notat af 19. marts 2020 vedrørende Virksomhed K/S 8, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Registreringsforhold

Moms, herunder import og eksport fra 01.12.2012 til 29.08.2016.

...”

Hertil forklarede vidnet, at i 2012 og 2013 var der nulangivet moms. Adspurgte om det var underligt, at selskabet var momsregistreret uden at have nogen angivelser, svarede vidnet både ja og nej. Man bliver som regel momsregistreret, fordi der er en aktivitet, der skal angives. Der kunne godt være sket en fejlbedømmelse eller lignende, og så afmelder man sig ikke for moms, hvis man forventer at komme i gang med en aktivitet på et senere tidspunkt. Anledningen, til at man indledte moms kontrol for 2014, var, at der var nogle leverandører fra udlandet, der i 2014 og 2015 indberettede leverancer til selskabet. Der var angivet nogle meget højere tal for end det, de udenlandske leverandører havde indberettet, så der var et misforhold mellem det, de kunne se i systemet, og det som selskabet selv angav på momsangivelsen for 2014, 2015 og 2016.

Anklageren dokumenterede samme bilag, side 6, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Kontrollen startes fordi der er difference mellem momsangivelser og VIES.

...”

Hertil forklarede vidnet, at VIES er det system, som udenlandske EU-leverandører indberetter leverancer i. Salg mellem lande er uden moms, så det er et kontrolsystem, der indikerer, at der har været et salg uden moms fra en

virksomhed i et andet land i EU til en dansk virksomhed, og så kunne SKAT som myndighed holde øje med de momsfri varer, der passerede grænserne. Det er kun EU-lande, der indberetter via VIES. Ved lande uden for EU sender man i stedet fortoldningsbegæring og udførselsangivelser, når varerne passerer grænsen. SKAT kan ikke nødvendigvis se varer, der passerer grænserne, hvis det fx er mellem Norge og et land længere væk. Man skal ikke angive køb, men man skal angive salg uden for EU i rubrik C på momsangivelsen. Det er en statistikrubrik, hvilket vil sige, at det er for at vise, at selskabet har en omsætning, men det er ikke noget, der afregnes moms af.

Processen omkring momskontrollen var, at de i første omgang forgæves forsøgte at få fat i selskabet. Efterfølgende indkaldte de selskabet til et møde på SKAT's adresse. Det er normal procedure, når der ikke er kontakt på selskabets adresse. Mødet blev udsat flere gange efter ønske fra selskabets revisor. Der gik noget tid, før der blev aftalt en ny mødedato. Der blev aftalt et nyt møde, men så fik de besked om, at de ikke havde nået at finde regnskabsmateriale frem. Så blev der aftalt et nyt møde, som blev udskudt på grund af sygdom. Til sidst blev der afholdt et møde, men SKAT modtog fortsat ikke regnskabsmateriale. Selskabet skiftede revisor i 2016. Der blev derefter lavet nogle momsangivelser, men SKAT modtog fortsat ikke regnskabsmateriale. SKAT modtog lidt materiale i løbet af 2016. SKAT lagde op til at afmelde selskabets momsregistrering, fordi de ikke kunne få dokumentation for selskabets aktivitet. Selskabet tog selv initiativ til at lukke og blive slettet, og så stoppede SKAT sine undersøgelser, for så var der ikke grundlag for, at SKAT foretog sig yderligere. Hvis der havde været dokumentation for, at der fx var salg i Danmark, der skulle afregnes moms af, så havde SKAT opgjort et krav på grundlag af det, men de kunne ikke løfte bevisbyrden for, at der rent faktisk havde været nogle varer her i Danmark, og fordi der havde været så stor en difference i forhold til momsangivelsen, så havde de ikke grundlag for at foretage sig noget.

Anklageren dokumenterede samme bilag, side 6, hvorefter det bl.a. fremgår:

”...

Efter at der stilles krav om sikkerhedsstillelse for fortsat momsregistrering afleverer selskabet materiale.

...”

Hertil forklarede vidnet, at kravet om sikkerhedsstillelse er en mulighed, der er i opkrævningsloven, for at afmelde en virksomhed, hvis SKAT har en mistanke om, at der kunne blive begået svig, og ikke kan få den ønskede dokumentation fra selskabet, der skal til for at tilbagevise, at der bliver begået svig. Dermed kan SKAT sige til selskabet, at SKAT er bange for, at der bliver begået svig, og fordi selskabet ikke har afleveret materiale eller andet, der kan vise, at selskabet drives på normal vis, så begrænser SKAT risikoen for yderligere svig ved at afmelde momsregistreringen.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 2, side 8, bilag 09-03-07-1, brev af 7. marts 2016 fra SKAT til Virksomhed K/S 8 vedrørende sikkerhedsstilling, hvorefter det bl.a. fremgår:

”...

Ved kontrollen blev det konstateret, at Virksomhed K/S 8 har adresse hos Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2). Selskabets adresse kan således ikke anses for anvendelig i forbindelse med selskabets virksomhedsdrift, men derimod som en virtuel registreringsadresse.

...”

Adspurgte hvorfor selskabets adresse ikke ansås som anvendelig i forbindelse med selskabets drift, forklarede vidnet, at hvis man tager udgangspunkt i en sædvanligt drevet virksomhed, er der faciliteter og medarbejdere, der kræver, at man har sine egne forretningslokaler, som man kan disponere over. Når selskabets branchekode er noget med engroshandel med nogle fysiske varer, kan det forudsætte, at man også har rådighed over lagerfaciliteter eller lignende, hvor man kan opbevare varer.

Foreholdt samme bilag, side 9, øverste tabel på siden, forklarede vidnet, at dette er en udskrift af selskabets momsangivelse for 2014. Den er opdelt i fi-re kvartaler. I kolonnerne i tabellen er der angivet salgsmoms, købsmoms osv., og så er der en kolonne for hvert kvartal. Det fremgår, at selskabet ikke havde nogen salgsmoms. Det signalerer, at der ikke var nogen omsætning i Danmark, hvorefter der opkrævedes dansk moms. Ved købsmomsen fratrækkes momsen af de omkostninger, man har. Det er danske omkostninger belagt med dansk moms. Det er korrekt, at selskabet har angivet, at det i tredje kvartal havde købsmoms for næsten 8,5 millioner kr. Noget af forklaringen finder man nedenunder. Under ”EU-køb varer” oplyser selskabet, at det havde købt varer i tredje kvartal for 33 millioner kr. i andre EU-lande, og det skal man afregne moms af i Danmark, når man som dansk selskab køber varer i EU-lande. Det afregnes under ”moms af udenlandsk varekøb”, som også var 8,4 millioner kr. i tredje kvartal. Den moms har man fradrag for, så den går i princippet i nul. Når man har købt varer for 8 millioner kr., så har man signaleret, at man har købt varerne til Danmark, men der var ikke afregnet salgsmoms, og der var heller ikke noget lager, hvor der kunne ligge varer for 8 millioner kr., så det hang ikke sammen. Der var tale om varer. Hvis man ser under ”EU-køb ydelse”, fylder de ikke nødvendigvis så meget. Det var ikke ydelser, selskabet købte. Selskabet signalerede, at det havde købt varer, og at der var anden eksport for 92 millioner kr. i tredje kvartal. En del af anden eksport kunne godt have omfattet de 8,4 millioner kr., de havde købt varer for, men så skulle der have foreligget udførselsangivelser, og der var ikke nogen udførselsangivelser i eksportsystemet. Det virker derfor ulogisk, når man kigger isoleret på momsangivelsen.

Foreholdt samme bilag, side 9, nederste tabel på siden, forklarede vidnet, at denne tabel viser, at der var nogle selskaber i EU, der indberettede salg til

selskabet, men dette vedrører 2015. Der var formentlig ikke indberettet noget for 2014, siden de kun skrev dette for 2015. Der var ikke nogen virksomheder, der indberettede, at de havde solgt til selskabet i Danmark for 33 millioner kr. Der skulle tilsvarende have været nogle virksomheder i nogle andre EU-lande, der havde indberettet via VIES, at de havde solgt til selskabet for 33 millioner kr. Virksomhederne har pligt til at indberette via VIES, men de har også selv en interesse i at foretage indberetningen, for ellers ville det pågældende lands myndighed undre sig over, hvorfor der ikke var aktivitet i virksomheden i det pågældende land.

Anklageren dokumenterede samme bilag, side 9, 2. sidste afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Baggrunden for at SKAT kræver sikkerhed for virksomhedens fortsatte momsregistrering er bestemmelsen i opkrævningslovens § 11 stk. 1. nr. 4. Bestemmelsen fortolkes således, at en virksomhed kan pålægges at stille sikkerhed, såfremt det vurderes, at virksomheden kan være en såkaldt ”missing trader” (...)

...”

Hertil forklarede vidnet, at ”missing trader” betyder et skraldespandsselskab. Det vil sige, at det køber varer, men afregner ikke momsen. De mistænkte Virksomhed K/S 8 for at være en missing trader, fordi der i 2015 var indberetninger fra nogle andre EU-lande, om at de havde solgt varer til selskabet for lidt over 1 million kr. På det tidspunkt havde selskabet ikke angivet det, og derfor havde de en mistanke om, at selskabet havde købt nogle varer, der var videresolgt uden moms.

...

Foreholdt ekstrakt 2, side 56, bilag 09-03-14-1, sagsnotat fra SKAT vedrørende Virksomhed K/S 8 for indkomstårene 2014 og 2015, forklarede vidnet, at dette dokument er et internt sagsnotat. Man skal ikke lægge noget i, at der står ”kladde” på dokumentet, for det står der, indtil dokumentet bliver sendt til en virksomhed. Det er et færdigt notat.

Anklageren dokumenterede samme bilag, side 58, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

01-04-16 Modtaget materiale fra skatteyder

...”

Hertil forklarede vidnet, at hun er usikker på, hvilket materiale de modtog. Momsangivelserne kom i marts.

Foreholdt ekstrakt 2, side 21, bilag 09-03-10-1, udskrift af 31. marts 2016 vedrørende balance for Virksomhed K/S 8 i perioden fra den 1. januar 2015 til

den 31. december 2015, forklarede vidnet, at det godt kunne være disse saldobalancer og regnskabsmateriale, SKAT modtog i april 2016.

Foreholdt ekstrakt 2, side 20, bilag 09-03-09-1, brev af 22. marts 2016 fra SKAT til Virksomhed K/S 8 vedrørende sikkerhedsstillelse, forklarede vidnet, at dette er et svar på det regnskabsmateriale, de modtog.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 2, side 56, bilag 09-03-14-1, sagsnotat fra SKAT vedrørende Virksomhed K/S 8 for indkomstårene 2014 og 2015, side 58, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

01-04-16 Modtaget materiale fra skatteyder

04-01-17 Sagen er henlagt, idet selskabet er slettet.

...”

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke med sikkerhed kan svare på, om man nåede at gennemgå det materiale, man fik, inden selskabet blev lukket og slettet.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 58, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Konto 11030-modpost 61612

Varesalg LTD 602.126,05 kr. og 1.204.252,10 kr. ført i debet skulle være kredit. bliver 3.612.756,30 kr. i kredit.

...”

Hertil forklarede vidnet, at dette skal forstås som en gennemgang. Sagsbehandleren skrev interne noter, hvis der var noget, man skulle huske, eller som man skulle bruge i det videre forløb. Herefter blev sagen henlagt.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 58, sidste afsnit, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Varerne købes hos Virksomhed 15 i Belize Bilag 33 er køb af varer hos Virksomhed 15 – leveringsadresse Lithauen og salg bilag 34 til LTD Rusland. Spurgt på Dun and Bradstreet på selskabet Virksomhed 15, Belize kan ikke findes.”

...”

Hertil forklarede vidnet, at hun ikke ved, hvad ”Dun and Bradstreet” er.

Foreholdt samme bilag, side 59, konto 61612 – modpost 11030, forklarede vidnet, at her prøvede de at stemme af i forhold til, om regnskaber, momsafgivelser og indberetninger fra leverandørerne stemte med hinanden. Almindeligvis er der et spor igennem et regnskab, så det, man køber og sælger, bliver bogført, samt der går betalinger ind og ud, og det afspejles i momsangivelsen. Normalt stemmer det, men andre gange kan det være svært at finde sporet. I dette tilfælde havde de ikke fået bilagene, så de manglede nogle oplysninger for at få det fulde overblik over, hvordan regnskabsposterne skulle tolkes.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 2, side 5, bilag 09-03-01-1, notat af 19. marts 2020 vedrørende Virksomhed K/S 8, side 6, afsnit 7, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Ifølge cvr.dk var komplementaren:

Virksomhed Ltd. 10., Adresse 16. 1056 Nicosia, Cypern

...”

Anklageren dokumenterede ekstrakt 2, side 3, bilag 09-02-01-1, notat af 24. februar 2020 vedrørende Virksomhed K/S 12, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Ifølge cvr.dk var komplementaren:

Virksomhed Ltd. 11., Adresse 17. 3082, Limassol, Cypern

...”

Anklageren dokumenterede ekstrakt 2, side 1, bilag 09-01-01-1, notat af 24. februar 2020 vedrørende Virksomhed K/S 26, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Ifølge cvr.dk var komplementaren:

Virksomhed Ltd. 12., Adresse 18. 1097, Nicosia, Cypern.

...”

Adspurgt om det var almindeligt, at komplementaren var bosiddende på Cypern, forklarede vidnet, at kommanditselskaber i forvejen var en lidt anderledes konstruktion, så det var ikke usædvanligt, at det var virksomheder, der kom fra andre lande, fordi det var en måde at etablere sig i Danmark, uden man behøvede at være fysisk til stede. Vidnet har ikke nogen bemærkninger til, hvad baggrunden, for at komplementarerne var hjemmehørende på Cypern, kunne være.

Foreholdt ekstrakt 2, side 61, bilag 09-04-01-1, notat af 19. marts 2020 ved-

rørende Virksomhed K/S 5, forklarede vidnet, at dette selskab ikke angav moms. Der var indsendt nulangivelser, bortset fra enkelte perioder hvor der slet ikke var angivet noget. Dette selskab kvartalsafregnede. Når kvartalet var slut, skulle selskabet sende momsangivelse ind. Man kunne sende den ind med angivelse af nul, hvis der ikke var nogen aktivitet i selskabet, eller hvis der ikke var noget at angive. Hvis man ikke sendte noget ind, fastsatte Skat-testyrelsen et beløb for perioden. Der var derfor perioder, der var angivet til 8.000 kr., fordi der ikke var indsendt angivelser. Beløbet kunne ikke fastsættes til under 8.000 kr., som var mindsteangivelsen. Der var en moms kontrol af dette selskab i februar 2016, fordi SKAT havde set mange virksomheder, der var registreret via Virksomhed ApS 3 eller Virksomhed ApS 1, og hvor aktiviteterne var atypiske. På det tidspunkt kunne den atypiske virksomhedskonstruktion være sammenlignelig med virksomheder, der begik momssvig. De havde derfor fokus på dem. Virksomhed K/S 5 havde ikke angivet noget, og der var heller ikke indberettet noget fra udlandet. Selskabet havde foretaget en nulangivelse, og SKAT syntes derfor, det var interessant at se, om der var aktivitet i selskabet. Det var for at undgå, at der var udeholdt omsætning.

Foreholdt ekstrakt 2, side 68-69, brev af 8. februar 2016 fra SKAT til Virksomhed K/S 5, forklarede vidnet, at hun sagsbehandlede dette. Hun var ikke nødvendigvis inde at se på selskabets regnskaber, inden hun sendte dette brev til selskabet, men hun tror, hun havde kigget på dem, hvis der var indsendt regnskaber. Hun kunne kun se en ekstrakt af regnskabet. Før virksomheden sendte noget ind, kunne hun ikke se det fulde regnskabsmateriale. Selskabet blev lukket af Erhvervsstyrelsen, så SKAT sluttede kontrolsagen. De gik ikke videre med sagen, da selskabet blev lukket, fordi de ikke havde nogen indikation af, at der havde været aktivitet i selskabet. Vidnet mener ikke, at selskabet havde nogen bankkonto. SKAT havde ikke oplysninger om en bankkonto. Den adresse, vidnet var ude ved, var en privatadresse, så der var ikke indikation af en forretning, et lager eller noget andet, der signalerede, at der var aktivitet i selskabet. Der var heller ikke leverandører, der havde indberettet noget, så de havde ikke grundlag for at gøre yderligere. SKAT kunne ikke rejse et krav. SKAT's interesse var, at selskabet blev afmeldt for moms, så momsnummeret ikke kunne bruges til noget forkert.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 2, side 61, bilag 09-04-01-1, notat af 19. marts 2020 vedrørende Virksomhed K/S 5, side 62, nederst, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Der er ingen ansatte i selskabet til at udøve de pågældende aktiviteter.

...”

Hertil forklarede vidnet, at selv hvis selskabet købte sig til assistance udefra, var der almindeligvis nogle ledende medarbejdere eller nogen, der tegnede selskabet. Der skulle være nogen, der tegnede selskabet, og som lagde selskabets strategi. Hvis man købte noget udefra, ville der sædvanligvis være en

faktura, som selskabet ville fratrække sit momsregnskab. Her var der nulan-givet, så vidnet anså det ikke for sandsynligt, at der var købt assistance ude-fra.

Adspurgt herom forklarede vidnet, at de papirer hun sidder med i vidnesk-ranken, er det materiale, der blev sendt ind til politiet. Vidnet har medbragt det, fordi hun har svært ved at se det fulde billede af materialet, når det vises på skærmene i retssalen. Materialet omfatter sagsnotater, breve og mødeind-kaldelser.

Foreholdt ekstrakt 2, side 72, bilag 09-05-01-1, notat af 24. februar 2020 vedrørende Virksomhed K/S 2, og adspurgt om der er noget at tilføje ved dette selskab i forhold til de andre, forklarede vidnet, at i dette selskab var der lidt flere tal i regnskabet end i de andre selskaber, som vidnet er blevet spurgt til. Varelageret var oplyst til 722 millioner kr., og det var et højt be-løb. Det var usædvanligt at drive en virksomhed uden at være momsregistre-ret, og alligevel have købt ind for 722 millioner kr. På baggrund af oplysnin-gen om at revisoren tog forbehold for varelageret, likvider og låneforhold, som revisoren ikke havde konstateret, og at bogføringen ikke havde været fremvist for revisor, tvivlede vidnet på, om varelageret eksisterede, fordi det var meget stort.

Anklageren dokumenterede ekstrakt 2, side 74, bilag 09-06-01-1, notat af 24. februar 2020 vedrørende Virksomhed K/S 32, side 75, sidste af-snit, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Oplysningerne i regnskaberne hænger ikke sammen med, at der ikke er an-satte i selskabet, og at selskabet ikke er momsregistreret.

...”

Hertil forklarede vidnet, at her var der oplyst en nettoomsætning på 2 millio-ner kr., og det var en stor nettoomsætning i forhold til de første selskaber, vidnet blev spurgt til. Der var en stor varebeholdning på 41 millioner kr. det ene år og 40 millioner det andet år. Det var usædvanligt, at man kunne købe ind for 40 millioner kr., når der ikke var ansatte i selskabet til at håndtere det, og uden at selskabet var momsregistreret.

Foreholdt ekstrakt 2, side 86, bilag 09-07-01-11, oversigt over kommandit-selskaber til SØIK, forklarede vidnet, at hun lavede denne oversigt sammen med sin kollega, Person 72. I oversigten kan man se oplysninger om en række kommanditselskaber. Der står, om SKAT havde ført kontrol med selskaberne, og om selskaberne var momsregistrerede eller registrerede for andre ting hos SKAT. Hvis SKAT havde kendskab til et selskab, er det i oversigtens kolonne ”kendskab” uddybet, hvad SKAT's kendskab til selska-bet bestod i. Hvis selskabet havde været momsregistreret, fremgår det af oversigten i hvilken periode, det var momsregistreret. Kolonnen ”anden re-

gistrering” omhandler, om selskabet var registreret som arbejdsgiver, som importør/eksportør eller efter punktafgiftslovgivningen. Man betaler fx punktafgift ved spiritus, cigaretter og emballage, da der er særlige afgifter, når man importerer dette.

Anklageren dokumenterede samme bilag, side 86, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Virksomhed K/S 11 (...)

Uddybning af kendskab

2012: Spontan oplysning fra Finland. Det oplyses at et finsk selskab i 2012 solgte en industriel UV-printer for 130.000 € (= ca. 975.000 DKK) til

Virksomhed K/S 11 eks. moms. Det danske K/S var ikke momsregistreret.

Finland oplyser også, at printeren leveredes til en tysk virksomhed. Ingen efteroprævning af moms da printer er leveret i Tyskland.

...”

Hertil forklarede vidnet, at i og med at det var en spontan oplysning, betyder det, at finnerne havde set i en virksomhed, de kontrollerede, at der var solgt en printer, men at den finske virksomhed ikke kunne indberette salget til VI-ES, fordi den danske virksomhed ikke var momsregistreret. Det var dermed den finske virksomhed, der havde gjort noget forkert, men finnerne ville gerne fortælle dem, at den danske virksomhed foretog handlen med printeren uden at være momsregistreret. Det var dermed en kontroloplysning til Skat-testyrelsen, som de kunne gå videre med, hvis de ville.

Anklageren dokumenterede samme bilag, side 87, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Virksomhed K/S 25 (...)

Uddybning af kendskab

Bistandsanmodning fra polske myndigheder i 2016 om leverancer i 2013 til en polsk virksomhed af Platin granulat. Virksomhed K/S 25 indberetter EU salg for 81.883.770 kr. i 2013

Marts 2015 indledes kontrolsag for at vurdere om K/S reelt har aktiviteter i DK. Selskabet afmelder momsregistrering og kontrolsag afsluttes.

...”

Hertil forklarede vidnet, at en bistandsanmodning kaldte de også en kontrol-sag, og der står derfor, at der var fem kontrolsager. En af bistandsanmodningerne handlede om, at de polske myndigheder gerne ville have oplysninger, fordi det selskab, de havde med at gøre, var et skraldespandsselskab, og selskabet afleverede derfor ikke nogen oplysninger. De polske myndigheder prøvede derfor at søge tilbage i kæden og henvendte sig til andre lande for at få et billede af, hvad der var foregået. De spurgte Skattestyrelsen, om de havde nogen oplysninger, der kunne give et billede af, om det var reelle leverancer,

og hvilke roller de forskellige virksomheder havde haft. I 2015 kunne de let-tiske myndigheder heller ikke få oplysninger fra deres selskaber, så de spurgte, hvad Skattestyrelsen havde af oplysninger om transaktionerne. Der var ligeledes henvendelser fra Holland og fra Polen. Landene kunne ikke få, hvad de skulle bruge fra selskaberne i de pågældende lande, så de spurgte, om Skattestyrelsen kunne be- eller afkræfte, om det var reelle handler.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at almindeligvis skrev SKAT til det danskregistrerede selskab, at der var en udenlandsk myn-dighed, der gerne ville have nogle oplysninger, og om selskabet ville sende det pågældende ind. De medsendte en liste over det materiale, selskabet skul-le fremsende. Det var almindelig procedure. Vidnet er ret sikker på, at det skete i dette tilfælde, og at de modtog noget materiale. Hun tror, at mateeria-let var indsendt af selskabet. De besvarede anmodningerne fra udlandet i det omfang, de fik belyst, det de bad om.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner, foreholdt ekstrakt 2, side 86, bil-ag 09-07-01-11, oversigt over kommanditselskaber til SØIK, forklarede vid-net, at de notater, de afleverede, var en bagudrettet gennemgang, sådan som vidnet så det på det tidspunkt. Sagsnotaterne og de øvrige ting, der er blevet fremlagt, blev skrevet, da kontROLSagerne var i gang, så det giver et mere u-roligt billede, fordi det blev stykket sammen. Det er altid nemmere at se tilba-ge.

De gange, der var en tilbagemelding i forhold til kontROLSagerne, kommuni-kerede vidnet enten med Vidne 1 eller en revisor. Hun mener, at der stod, at Person 67 indsendte nogle momsangivelser. Det er korrekt, at der ikke skulle opkræves moms i Danmark, hvis selskabet handlede med varer fra Holland til Ukraine, men selskabet skulle stadig være momsregistre-ret og angive det på momsangivelsen. Der kunne dermed være en registre-ringspligt og en angivelsespligt, der var overtrådt. Man skulle oplyse værdien af varesalget på momsangivelsen. Om der skulle betales moms i Danmark kom an på, om man kunne dokumentere, at varen var solgt fra Holland til U-kraine. Hvis det var dokumenteret, skulle der ikke betales moms i Danmark. Det er rigtigt, at man ikke skulle indberette og registrere A-skat, hvis selska-bet havde en kontoradresse i Danmark, men ikke havde nogen ansatte i Dan-mark. Man skulle ikke være registreret for punktafgift, hvis man ikke handle-de med den punktafgift.

Advokat Henrik Stagetorn dokumenterede ekstrakt 2, side 1, bilag 09-01-01-1, notat af 24. februar 2020 vedrørende Virksomhed K/S 26, hvorefter det bl.a. fremgår:

”...

Selskabets formål indikerer momspligtig virksomhed. Selskabet er dog ikke momsregistreret, hvilket kan betyde, der ikke er nogen reel aktivitet. Der er dog et misforhold til selskabets regnskaber for perioden 2012 til 2014. Der

er således ikke sammenhæng mellem selskabets formål, regnskabsoplysningerne og den manglende momsregistrering.

..."

Hertil forklarede vidnet, at revisoren bør påse denne diskrepans, når han udarbejder årsrapporterne, og ellers bør revisoren komme med en kommentar om, at selskabet fx ikke er momsregistreret. Vidnet antager, at der bør være bemærkninger om disse ting i revisorens erklæring.

..."

Vidnet specialkonsule nt Vidne 19 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han er ansat i NSK (National enhed for Særlig Kriminalitet) med titlen specialkonsulent politi. Han er uddannet politimand. Hans arbejde består i efterforskning af økonomisk kriminalitet. Han sidder i skattegruppen, så det er hovedsaglig skattesager og hvidvask, han efterforsker. Det har han gjort siden 2008.

Vidnet er bekendt med denne sag, der bliver kaldt K/S-sagen. Sagen opstod i forbindelse med, at han efterforskede sagen vedrørende hvidvask vedrørende Danske Bank og deres filial i Estland. De lagde mærke til, at der var danske selskaber involveret blandet de kunder, der var i non-residentporteføljen i Danske Bank i Estland. De så specifikt efter, om der var danske selskaber, men de havde også bemærket, at der i pressen blev skrevet om danske kommanditselskaber, og der havde også været folketingsspørgsmål vedrørende nogle kommanditselskaber, der skulle være i porteføljen. Vidnet undersøgte, om det var rigtigt. Han fik en bruttoportefølje fra Danske Bank vedrørende de kunder, der havde været i non-residentporteføljen i Danske Bank i Estland. De søgte i denne portefølje og fandt en 53 kommanditselskaber, som viste sig at være 52 kommanditselskaber, som var dansk indregistrerede kommanditselskaber. De rekvirerede transaktionsvolumenen for selskaberne og opdagede en række mistænkelige indikatorer. Der var stort transaktionsvolumen i dem, mens der var relativt beskedne regnskaber.

De lagde mærke til en person, Tiltalte 2, som var direktør i en række af selskaberne. Vidnet fandt nogle avisartikler fra 2017, hvor Tiltalte 2 fortalte, at han havde været stråmandsdirektør i en række selskaber.

Vidnet har ikke været decideret efterforsker på K/S-sagen, men kun det indledende i sagen.

Vidnet kunne se på transaktionsvolumen sammenholdt med regnskaberne, at der var noget, der ikke stemte. Hvis man så på regnskaberne, var driften meget beskedne, men der gik så store summer igennem selskaberne, at regnskaberne burde se meget anderledes ud. Endvidere så vidnet i politiets interne

registre, at Tiltalte 2 havde afgivet forklaring til politiet i 2014 og 2017, om at han var stråmandsdirektør i de selskaber og fik løn for at være direktør uden at kende noget til driften i de pågældende selskaber. Det var mistænkeligt, at et selskabet med så store transaktioner, ikke havde valgt en direktør, der kendte til branchen. Vidnet vurderede i samråd med sin chef, at der skulle startes en efterforskning op vedrørende personkredsen, der var knyttet til K/S-sagen.

Vidnet skulle ikke fortsætte som efterforsker i sagen, da han var blevet efterforskningsleder i sagen mod Danske Bank. Sagen blev overladt til en anden efterforskningsgruppe.

I forbindelse med efterforskningen mod Danske Bank og vidnets indledende sonderinger i K/S-sagen indhentede de en række oplysninger fra Danske Bank via bankens advokater. Indhentelsen af oplysninger fra Danske Bank foregik på den måde, at de indledningsvis kontaktede Advokatfirma 3, der havde stået for den store ansvarsundersøgelse vedrørende Danske Bank, som banken selv fik foretaget. Advokatfirma 3 var advokat for Danske Bank og havde styret den omfattende undersøgelse, som Danske Bank havde hyret Advokatfirma 3, Virksomhed 16, Virksomhed 17 og Revisionsfirma 8 samt andre eksterne professi-onelle aktører til at udføre. Politiet kontaktede Advokatfirma 3, når de skulle bruge noget fra banken. Advokatfirma 3 videreformidlede politiets anmodnin-ger til banken og sørgede for, at politiet fik materialet. De modtog bl.a. tran-saktionsoplysninger fra Danske Bank på denne måde.

De kunne godt have ransaget Danske Bank, og det var noget, det havde un-der overvejelse, men de anså det som mest hensigtsmæssigt at få materialet udleveret af Danske Bank, fordi banken havde erklæret, at de gerne ville samarbejde 100 % med politiet, og var villig til at udlevere materialet. Det er ikke nemt at ransage en bank, og det er ikke nemt at skaffe adgang til en banks data, hvilket det helst heller ikke skal være, da det er vigtigt, at en bank sikrer sin data. Idet der allerede havde været iværksat en stor intern un-dersøgelse, hvor en række data var ekstraheret af eksterne aktører, ville de ikke kunne ramme noget helt jomfrueligt materiale, hvis de foretog ransag-ning. Hvis de ransagede, ville der formentligt også være tale om en måske verdensomspændende aktion, da alt materiale ikke lå hos Danske Bank i Hol-mens Kanal. Der kunne være servere over hele verden, hvor banken gemte materiale. Der kunne endvidere være fysisk materiale, som kunne være kørt på arkiver rundt omkring. Materialet kunne befinde sig i Indien, USA og alle andre lande, så de - uanset om de ransagede - ville have brug for assistance fra banken. Set i lyset af at banken var meget samarbejdsvillig, var det mest hensigtsmæssigt at få materialet udleveret af banken selv. Vidnet ved ikke, om banken ville kunne fortsætte sin normale drift, hvis politiet iværksatte en ransagning. Vidnet fik oplyst af compliance incident manager Vidne 23, at de brugte 30 % af bankens datakapacitet, da de foretog den interne under-søgelse, og at det var en enorm datakapacitet, der var i brug, for at det kunne lade sig gøre. Vidnet ved ikke, om banken ville have krav på erstatning efter

en ransagning. Det er usædvanligt, men det sker ofte, at en mistænkt eller sigtet udleverer materiale til politiet, herunder materiale der også vedrører medgerningsmænd. I de sager, vidnet har siddet med, har de mistænkte haft beskikkede advokater, som har været med til afhøringer og vidende om de ting.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at han først kom ind i SØIK den 1. februar 2019, men så vidt han ved, var det i sommeren 2018, at man blev opmærksom på Danske Bank komplekset. Danske Bank-sagen gik ikke stille af sig i medierne. Det var én af de ting, der gjorde, at dansk politi begyndte at interessere sig for det. Sagen var godt på vej, da vidnet startede i SØIK i februar 2019. Han tør ikke at gisne om, hvad der li-ge præcis fik SØIK til at starte efterforskningen op i sommeren 2018.

Foreholdt forsvarerens, advokat Christian Kirk Zøllners, bilag B, sigtelsen mod Danske Bank, forklarede vidnet, at han har set denne sigtelse før. Den er udarbejdet før, at vidnet startede i SØIK. Vidnet tog sagen dybt alvorligt i den tid, han efterforskede den, og han brugte de efterforskningsredskaber, der var mulige. Nogle af papirerne i K/S-sagen kommer fra Danske Bank-sa-gen. De to sager er vævet ind i hinanden, i og med, at K/S'erne var kunder i Danske Bank, og Danske Bank er sigtet for ikke at have udført den nødven-dige hvidvaskkontrol med deres kunder, så det er svært at sige, hvornår det ene begynder, og det andet ender.

Det ville kræve rigtig mange ressourcer at ransage Danske Bank. Beløbs-mæssigt ville det undre vidnet meget, hvis der er eller har været en sag hos NSK, der er større end Danske Bank-sagen. Vidnet var ikke inde hos NSK, da de tog sagen op. Han tør ikke at gisne om, hvorfor man tog sagen op.

De rettede henvendelse til Advokatfirma 3. Vidnet havde korrespondance med Person 75 og en af hans fuldmægtige, der hed Person 76. Person 75 stod for den interne undersøgelse af Danske Bank i forbin-delse med den estiske filial. Han var fuldt samarbejdsvillig over for dem. De så den interne undersøgelse. Der var nogle overstregninger i den. Vidnet hus-ker ikke deres begrundelse for, at noget var overstreget, men det spillede ik-ke nogen rolle for politiets efterforskning. I K/S-sagen udleverede Person 75 transaktionsoplysninger og kundekendskabsmapper for de 53 selska-ber. Oplysningerne om transaktionsvolumen fik vidnet udleveret ved at skri-ve til Advokatfirma 3. Han modtog nogle Excel-ark.

Vidnet undrede sig over, at de ikke fik kontoudtog, og han spurgte derfor Advokatfirma 3 om det. Han fik at vide, at de systemer, der skulle generere de originale kontoudtog var blevet nedlagt. Man kunne derfor ikke generere de originale kontoudtog. Vidnet undersøgte indirekte, om det var rigtigt, ved at undersøge hvordan Advokatfirma 3 udførte undersøgelsen. I økonomisk kriminalitet er der ofte eksterne efterforskere inde over. Vidnet fik ikke kontoudtogene, for det kunne ikke lade sig gøre. Vidnet spurgte, om han kunne

få dem. Vidnet var ikke i Estland for at undersøge, om systemet var nedlagt eller ej. Vidnet går stærkt ud fra, at de har fået alle data i det udleverede excel-ark fra Danske Bank. Der er mange professionelle aktører, der har været inde over at udføre undersøgelsen og trække tallene ud, og der var ingen, der opponerede mod rigtigheden af tallene i forbindelse med efterforskningen, herunder vidner, implicerede med bankkendskab og ingen andre landes politimyndigheder. Ingen har sagt, at tallene ikke passer. Vidnet har ikke set kontoudtogene for kunderne, fordi systemet var nedlagt. Ingen kan generere kontoudtogene. Vidnet bad om at få de originale kontoudtog, og så fik han en forklaring om, at systemet, der generede kontoudtog, var nedlagt, og at han derfor ikke kunne få det udleveret. Vidnet fløj ikke til Estland for at undersøge, om det var rigtigt, men han går ud fra, at det er rigtigt, ud fra hvor mange professionelle it-folk der havde været inde over.

Vidnet har overvejet, om Danske Bank kunne have en interesse i ikke at udlevere oplysningerne på grund af mulige, betydelige erstatningskrav fra USA, men han anser ikke en teori om en konspiration mellem de involverede professionelle aktører for realistisk. Han har overvejet, om det var de rigtige tal, og hver gang nåede han frem til, at tallene var korrekte. Intet i efterforskningen tydede på, at det ikke var de rigtige tal. Ingen opponerede mod tallene på noget tidspunkt i efterforskningen. Der var for de enkelte selskaber et stort transaktionsvolumen. Kombineret med de andre faktorer, herunder at direktøren havde udtalt både til politiet og pressen, at han var stråmandsdirektør, var det mistænkeligt. Det er ulovligt kun at være stråmandsdirektør, for der er en række selskabsretlige forpligtelser forbundet med at være direktør.

Det var mistænkeligt, at der blev ført så store beløb ind og ud, at direktøren ikke ville vedkende sig selskabet, og at regnskaberne havde en meget beskedne volumen. Hvis det virkelig var et agentur, der købte store partier op med henblik på videresalg i det østeuropæiske marked, så ville han forvente nogle mere udspecificerede regnskaber med noter om personaleudgifter m.v. Det ville være muligt at have et mellemholdingselskab i en klassisk international konstruktion skatteretligt, hvor skatten i Danmark var nul for så vidt angår holdingselskabsbeskatningen, men i en så kompliceret situation ville vidnet vælge en direktør, der vidste noget om tingene. Det kan godt være, at det ville være normalt, men det ville ikke virke mindre mistænkeligt. Der var ikke umiddelbart tale om holdingselskaber. Der var ikke nogen ophobning af kapital. Han ved ikke med sikkerhed, om der var tale om holdingselskaber. Det var kommanditselskaber. Når man så på, hvem der var komplementarer, var der tale om selskaber, som havde hjemme i skattelylande, som fx. Seychellerne, Cypern og lignende. Det var mistænkeligt, at det var en så kompliceret selskabskonstruktion, hvis man bare ville noget legitimt. Det var mærkeligt, at der ikke blev valgt en direktør, som vidste noget om branchen. Det er ud fra vidnets politimæssige erfaring, at han syntes, det var mærkeligt, men ville forhåbentlig også undre sig over det, selvom han ikke havde været i politiet. Anvendelse af bestemte jurisdiktioner rent skattetækningsmæssigt ud fra,

hvad der er bedst for selskabet, gør det ikke nødvendigvis lovligt. Det gør det heller ikke ulovligt. Det forhold, at der gik store beløb ind og ud, at direktøren intet kendskab havde til selskaberne, at direktøren i 2014 havde forklaret til politiet, at det var en slags hvidvaskforetagende, at man havde en direktør, der bliver aflønnet uden at lave noget, at direktøren bliver taget med til Østeuropa uden at måtte træffe de folk, der stod bag, og at regnskaberne ikke afspejlede transaktionerne - alt dette tilsammen gjorde det mistænkeligt. Det var et klassisk eksempel på hvidvask. Det var pengestrømmene kombineret med de beskedne regnskaber, der gjorde vidnet mistænksom.

Det blev besluttet af ledelsen i SØIK, at der ikke skulle bruges ressourcer på at undersøge, hvor pengene kom fra, og hvor de skulle hen. Vidnet er ikke efterforsker på K/S-sagen og ved ikke, hvor pengene i K/S-sagen kom fra, og hvor de blev ført hen. Der er ofte tale om et større set up, så man kan blive ved med at forfølge pengestrømme fra det ene sted til det andet, men man vil blive ved med at møde nye skuffeselskaber. Man vil skulle sende retsanmodninger fra det ene land til det andet for at få kontoudtog og ender måske alligevel et sted, hvor man ikke kan få det. Vidnet efterforsker ikke K/S-sagen, så vidnet har ikke sendt retsanmodninger til tredjelande. Umiddelbart mener vidnet ikke, at man i K/S-sagen sendte en retsanmodning til udlandet for at få at vide, hvor pengene havnede henne. Så vidt vidnet ved, var der ikke fokus på retsanmodninger i K/S-sagen. Vidnet ved ikke, om Vidne 21 har fået at vide, at han ikke skulle bruge tid på det i efterforskningen af sagen. Vidnet var ikke med til efterforskningsmøderne K/S-gruppen, så han ved ikke, hvordan beslutningerne faldt ud. Det er rigtigt, at vidnet studerede over beløbene, men man valgte ikke at foretage ransagning. Da banken erklærede sin samarbejdsvilje, vurderede man, at det var mere hensigtsmæssigt at bede om datamateriale.

Vidnet er uddannet jurist. Han har en vis erfaring med hvidvaskkonstruktioner og -transaktioner. Vidnet syntes, at K/S-sagen var et oplagt eksempel herpå, da han startede efterforskningen op.

Beskatningen i et kommanditselskab lander forhåbentlig der, hvor pengene bliver hævet af de reelle ejere. Vidnet fandt ingen indikation på, at det var det, der var tale om nogen steder, da vidnet begyndte at undersøge tingene. Man burde ansætte en direktør, som vidste noget om tingene. Det er ikke i sig selv mistænkeligt at bruge kommanditselskaber, men det er mistænkeligt, at nogle af aktørerne i selskaberne lader til at være stråmænd, og at der indgår selskaber fra skattelylande sammenholdt med transaktionsvolumenen og beskedne regnskaber, der ikke afspejler den enorme transaktionsvolumen.

Advokatfirma 3, som stod for ansvarsredegørelsen, er stadig advokater for Danske Bank, men banken har Advokatfirma 4 som valgt forsvarer. I løbet af sommeren 2019 skrev Advokatfirma 4 til vidnet, at banken stadig gerne ville samarbejde med politiet, men at spørgsmål nu skulle gå gennem Advokatfirma 4. Vidnet mener ikke, at Advokatfirma 4 kom med for-

behold om, at materialet ikke måtte anvendes til skade for banken, når vidnet bad om materiale til K/S-sagen. Man kan aldrig være 100 % sikker på, at man får alt materiale, men der var intet, der tydede på, at politiet ikke havde fået alt materialet. Materialet er blevet brugt i efterforskningen, og der er in-tet, der har understøttet, at materialet ikke skulle være rigtigt. Om det er det rigtige materiale, ville kunne afkræftes, hvis fx et vidne sagde, at vedkom-mende aldrig har skrevet en bestemt mail, eller hvis nogen sagde, at beløbene ikke var korrekte, og dette kunne dokumenteres. Banken havde fået ny le-delse, ny direktion og ny bestyrelse, og de erklærede sig samarbejdsvillige. Banken ville løbe en kæmpe risiko ved at forsøge at undertrykke noget. De havde professionelle aktører inde over til at assistere. Hvis man i løbet af efterforskningen stødte på folk eller data, der opponerede imod det, man fik, kunne man få mistanke om, at man ikke fik udleveret det hele. Hvis der manglede noget, ville det kunne vise sig i forbindelse med efterforskningen, hvis et vidne i forbindelse med forehold af oplysninger kan sige, at der mangler noget. Det var via det materiale, man sad med, at man kunne støde på, at der måske manglede noget. Når der ikke blev opponeret undervejs, stolede vidnet på, at de fik det hele.

En række af medarbejderne i Danske Bank i Estland har nægtet at udtale sig. Estisk politi har ransaget hjemme hos dem. Estisk politi beslaglagde mange ting og effekter. Dansk politi har gjort opmærksom på, at hvis, der dukkede noget op vedrørende K/S-sagen, ville de gerne orienteres. De har ikke fået udleveret materiale fra estisk politi. Så vidt vidnet ved, blev Person 77 ikke afhørt til K/S-sagen. Estisk politi konkluderede, at der ikke var grundlag for at konkludere, at ledelsen, der var over afdelingen, som havde med non-risk kunder at gøre, var impliceret i K/S-sagen.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at han konstatere-de, at der blev foretaget afhøringer af Tiltalte 2 i 2014 og 2017, og dem læste vidnet. Vidnet kunne ikke umiddelbart konstatere, at afhøringerne førte til efterforskning. Han tør ikke vurdere, hvad der skete dengang, men vidnet kunne ikke se, at der var fulgt op på det, efter afhøringerne af Tiltalte 2. Han har talt med en kollega, der stod for en af afhøringerne. Kollegaen havde dengang vist det til sin chef, men han vidste ikke, hvad der skete derefter. Vidnet kunne ikke finde noget efterforskning efter offentliggørelsen af artik-lerne om emnet. Vidnet søgte i de interne systemer for at se, hvad det mun-dede ud i, men han kunne ikke finde noget.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at de i 2019 fik ét sæt trans-aktionsoplysninger fra Advokatfirma 3. Senere på året fik de et re-run, som var en genkørsel af transaktionerne, hvor der var små forskelle i beløbene. Man havde opdaget, at nogle beløb, som man havde sagt var overførsler, egentlig var tilbageførsler af beløb, som var betalt. Det var ikke noget, der spillede ikke med i transaktionsforløbet.

Adspurgt på ny af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at han

ikke kan svare på, om der var nogen medarbejdere fra Virksomhed ApS 1 eller Virksomhed ApS 3, der havde adgang til bankkonti i Sampo Bank. Efterforskningslederen, Vidne 21, ved muligvis noget om det.

Politiet fik et foredrag, om hvorledes Advokatfirma 3's undersøgelse var foregået, hvor de blev orienteret af folk fra Revisionsfirma 8 og Vidne 23, der var comp-liance incident manager og ledte eftersøgningen i banken. Vidne 23 skulle forestå undersøgelsen i forhold til det praktiske med indhentelse af oplysninger til brug for undersøgelsen og koordineringen, idet der var forskellige aktører. ..."

Vidnet konsulent Vidne 20 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han er ansat ved politiet. Han arbejder i Nordsjællands Politi som konsulent. Han er uddannet politibetjent. Han efterforsker økonomisk kriminalitet. Det har han gjort siden september 2013, hvor han arbejdede i SØIK. Efterfølgende flyttede han til Nordsjællands politi.

Vidnet er bekendt med K/S-sagen. Han var sagsstyrer i opstartsfasen. Efterforskningen startede i januar 2020. Den 1. november 2020 skiftede vidnet til Nordsjællands Politi, hvorefter han ikke længere var på sagen. K/S-sagen udsprang af en anden sag. Der var et overlap mellem de to sager, fordi det var det samme persongalleri, hvor Vidne 1 var hovedperson i den anden sag, og Tiltalte 2 var involveret som vidne. Vidnet var ikke involveret i efterforskningen af Danske Bank-sagen. Den sag efterforskede de ikke som en del af K/S-sagen, og banken var ikke sigtet som en del af K/S-sagen.

Vidnet var sagsstyrer på K/S-sagen. Det vil sige, at der var en styregruppe, som var ansvarlig for efterforskningen, og vidnet styrede de konkrete efterforskningsskridt. I styregruppen blev det besluttet, hvilken efterforskning der skulle foretages, og så styrede vidnet de konkrete tiltag. I det daglige var det vidnet, der fortalte de andre efterforskere, hvilke opgaver de skulle prioritere. Styregruppen var overordnet vidnet. Styregruppen besluttede de større efterforskningsskridt, fx hvis der skulle sættes en aflytning op. Det besluttede styregruppen på baggrund af et oplæg fra vidnet. Så afslog eller vedtog styregruppen det forslag, som vidnet forelagde for dem.

Vidnet mener, at K/S-sagen var opdelt i efterforskningsspor, og de fokuserede primært på de danske aktiviteter. Der blev fx indhentet oplysninger fra Erhvervsstyrelsen, der var en undersøgelse af transaktioner fra udlandet i forhold til osint-undersøgelser, der var aflytninger, og de undersøgte de involverede personer.

Adspurgt hvorfor man ikke fulgte pengene i de led, der lå før eller efter de transaktioner, man havde afdækket i efterforskning, forklarede vidnet, at det var et internationalt netværk, hvor pengene kom fra forskellige steder rundt om i verden. Der var et spor, som de havde fra Danske Bank-sagen, hvor der var en sag i Moldavien, som førte til dom dernede, og de prøvede via JIT med estisk politi at indhente materiale fra sagen, men det lykkedes ikke. JIT står for Joint Investigation Team, og det havde de med estisk politi i Danske Bank-sagen om efterforskningen af sagen. De havde et direkte link til estisk politi, så de prøvede derigennem at få fat i dommen fra Moldavien. Det lykkedes ikke, imens vidnet var på sagen.

Pengene blev typisk ført videre lande, hvor de ikke havde mulighed for at indhente oplysninger. Der var et konkret tilfælde, hvor pengene landede i et dansk selskab, og der forsøgte de at følge pengene videre, men pengene blev senere overført til Rusland, hvor de ikke kunne følge pengene. Pengene kom fra De Britiske Jomfruøer.

Adspurgt, at de undersøgte de selskaber, der indbetalte penge til eller som modtog penge fra kommanditselskaberne, forklarede vidnet, at de havde specialister til at søge på selskaberne via åbne kilder. De fremstod som ikke reel-le selskaber i noget tilfælde, som vidnet husker det. De sendte retsanmodninger til Rusland og Ukraine, fordi nogle af direktørerne og ejerne i kommanditselskaberne var fra de lande. Vidnet sendte retsanmodninger for at få personerne afhørt som vidner. Så vidt han ved, kom der ikke svar på retsanmodningerne. Han mener, det var 5-10 russiske statsborgere og et par ukrainske, de forsøgte at få afhørt i udlandet.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at han ikke ved, hvorfor der efterforskningsmæssigt ikke skete mere efter afhøringerne af Tiltalte 2 i 2014 og 2017. Han ved ikke, om han har nogle kollegaer, der ville kunne svare på det.

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at Vidne 19 var en af efterforskerne på Danske Bank-sagen. Han var ikke involveret i efterforskningen på K/S-sagen. Styregruppen i K/S-sagen bestod af Person 73, som var vicepolitiinspektør, Person 78, som var vidnets politikommissær, Person 79, som var vicesstatsadvokat, Person 80 og vidnet selv. Hvis vidnet mente, der skulle ransages, var det en beslutning, styregruppen skulle tage. Vidnet overvejede ikke, om det var relevant at ransage Danske Bank, fordi de fik materialet via Danske Bank-gruppen. Danske Bank-gruppen havde haft efterforskningen vedrørende kontoudtog mv. De fik det hele i en stor Excel-fil med alle kontotransaktionerne, som blev behandlet af specialkonsulent Vidne 22. Det kom fra Danske Bank under efterforskningen mod Danske Bank. Det var vidnets indtryk, at det var rådata. De undersøgte det ikke, men det var materiale, der var tilvejebragt af Danske Bank-gruppen. Det var den efterforskningsgruppe, der identificerede transaktioner over for kommanditselskaberne. Vidne 19

og Person 81 var efterforskningsledere i den efterforskningsgruppe.

Vidnet ved ikke, om de data, de fik fra Danske Bank, var konstruerede. Det har han ingen forudsætninger for at svare på. De fik arket med data. Han kan ikke svare på, hvordan arket teknisk set var tilvejebragt. De overvejede ikke, om oplysningerne ikke var rigtige, eller om de skulle foretage ransagning af Danske Bank for at undersøge, om de data, de fik, var korrekte. Danske Bank-gruppen havde haft hele efterforskningen af, hvad der var foregået i Danske Bank. De brugte Excel-filen med alle transaktionerne til efterforskningen i K/S-sagen. Vidnet havde ikke kontoudtogene, men data derfra fremgik af Excel-filen. Når de får materiale fra banker, efterforsker de ikke, om oplysningerne fra bankerne er rigtige. De får transaktionsmateriale i Excel. I sagen mod Vidne 1 var der heller ikke bankkontoudtog. De drøftede ikke på noget tidspunkt, om de skulle ransage Danske Bank. Vidnet efterforskede de kommanditselskaber, der havde konti i Danske Bank.

K/S-sagen var en afløber af sagen mod Danske Bank. Det er rigtigt, at Danske Bank var sigtet. Han ved ikke, hvilke efterforskningsskridt Danske Bank-gruppen foretog, og hvordan de fik materialet. Vidnet fik materialet fra Danske Bank-gruppen.

Vidnet var ikke med til et møde hos Advokatfirma 3. Han har ikke hørt om mødet. Han har ingen viden om efterforskningen mod Danske Bank.

Vidnet forlod efterforskningen den 1. november 2020. Vidne 21 var med på K/S-sagen fra starten. Vidne 21 er politiassistent, men både han og vidnet er efterforskere, så de var på samme hierarkiske niveau.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at han var sagsstyrer, og Vidne 21 var med fra start af. Vidne 21 var en af efterforskerne, der løste konkrete opgaver. Han så bl.a. på IT-koster. Vidnet husker ikke, om der blandt IT-kosterne blev fundet pdf-filer med kontoudtog.

I sagen hvor Vidne 1 var involveret, fik de materiale udleveret fra Nykredit. De overvejede ikke at ransage Nykredit. De antog, at det materiale, de fik fra Nykredit, var korrekt, selvom der var en risiko for, at Nykredit bevidst eller ubevidst havde medvirket til hvidvask. Når efterforskerne skulle identificere og finde frem til vidner, søgte de og fandt personer via politiets systemer og "open source", hvis det var en person i Danmark. Hvis det var en person i udlandet, brugte de også "open source", men de skulle sende en retsanmodning til det pågældende land, hvis vedkommende skulle afhøres. Hvis de havde en kopi af et pas tilhørende en russisk statsborger, ville vidnet sende en forespørgsel via Europol eller Interpol, så landet fik en henvendelse med en forespørgsel, om det var et ægte pas, og om personen fandtes. Det var det pågældende land, der skulle foretage afhøringen, hvis der skulle ske afhøring. Dansk politi anmodede om at være med som observatører ved afhøringerne. I K/S-sagen anmodede de om at få identificeret en række perso-

ner. De fik nogle af personerne identificeret, men de fik afslag på afhøring af dem. Vidnet mener, at der var to russiske navne blandt de personer. Han mener, at de spurgte på flere personer, hvor de ikke fik svar.

Adspurgt på ny af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at der ikke var nogen forsvarere, der henvendte sig, imens vidnet efterforskede K/S-sagen. Hvis der kom en efterforskningsbegæring fra en forsvarer, kom sagsgangen an på, hvad begæringen omhandlede. At iværksætte en efterforskningsbegæring skulle ikke godkendes af en anklager. Hvis det var et relevant efterforskningsskridt, kunne de godt på egen hånd iværksætte det. En ransagning skulle godkendes af styregruppen.
..."

Vidnet politiassistent Vidne 21 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner forklarede vidnet, at Vidne 19 ligesom vidnet arbejder i SØIK. Vidne 19 var sagsbehandler på Danske Bank-komplekset. Der var en opdeling mellem behandlingen af K/S-sagen og Danske Bank-sagen. Det er der stadig. Hvis der er noget, der skal efterforskes i K/S-sagen, så er det vidnet, der står for at iværksætte det.

Foreholdt tillægsekstrakt 6, side 84, bilag 60-06-01-1, rapport referat af møde med Advokatfirma 4 den 30. januar 2023, forklarede vidnet, at han formentlig har set dette brev før. Der var en opdeling af, hvilke sager de arbejdede på, så der var ikke en flydende overgang mellem sagerne.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede samme bilag, side 84, hvoraf det bl.a. fremgår:

"...

Deltagere fra Advokatfirma 4:

Person 82.

Person 83.

Person 84

Deltager fra NSK:

Vidne 19.

..."

Hertil forklarede vidnet, at dette på sin vis har noget med K/S-sagen at gøre. Advokatfirma 4 var forsvarer for Danske Bank. Meget af materialet fra Danske Bank-sagen brugte de også i K/S-sagen. Materialet i K/S-sagen kommer ikke hovedsageligt fra Danske Bank-sagen.

Vidnet brugte mange interesser under sin efterforskning. Noget af mate-

rialet i K/S-sagen kommer fra Danske Bank-sagen, så vidnet har brugt Vidne 19 som bindeled, i og med at han var efterforsker på Danske Bank-sagen.

Vidnet er efterforskningsleder på K/S-sagen, og før ham var det Vidne 20, der var efterforskningsleder. Vidnet kunne ikke bare foretage en ransagning af Danske Bank, hvis han ville. Han tager sig af den koordinerende del af efterforskningen, men en beslutning om ransagning skal op på et højere niveau. Hans nærmeste leder er en politikommissær. Hvis der skal tages en beslutning om en ransagning af en bank, er det ikke vidnets beslutning, men hvis sådan en tanke kom i spil, ville vidnet foreslå det, og så skulle beslutningen tages af styregruppen.

Under sagen skiftede det lidt, hvem der sad i styregruppen. I starten var det Person 81, som var vicepolitiinspektør, Person 78, som var vice-politikommissær, Vidne 20 og juristerne Person 79, Person 85 og Person 80. Der var også økonomiske konsulenter med. Det er normalt, at der er anklagere med i en styregruppe. Det er en del af strukturen. Hvis vidnet ønsker at foretage ransagning eller bruge andre instrumenter i retsplejeloven, så skal det forelægges for styregruppen.

De har ikke på noget tidspunkt drøftet at foretage ransagning af Danske Bank, imens vidnet har været efterforskningsleder. Han så ikke nogen grund til at gøre det, og det tror han heller ikke, at andre gjorde. Der skal være en begrundelse for at ransage. For at gøre det skulle der være noget, de ikke kunne få på anden vis. I vidnets optik er betingelsen for at ransage, at der skal være en bestyrket mistanke. Danske Bank var ikke sigtet i K/S-sagen. Så vidt han ved, er det rigtigt, at Danske Bank er sigtet i en sag om hvidvask. Vidnet kunne ikke se nogen grund til at ransage Danske Bank i forbindelse med K/S-sagen.

Adspurg om det er normalt, at man ikke foretager selvstændig indhentelse af kontoudtog, forklarede vidnet, at de havde fået materialet fra banken. Adspurg om det var sædvanligt, at man ikke selv indhentede materialet, forklarede vidnet, at det gjorde de. Sagen startede op i januar 2020, og kort derefter blev der taget stilling til, hvad det var, der skulle efterforskes, og kort derefter blev bankudtog rekvireret via Danske Banks forsvarer. De fik råmateriale fra Danske Bank i form af et Excel-ark, og det arbejdede vidnet meget i. De fik ikke originale kontoudtog, men de fik oplysningerne i et Excel-ark.

Adspurg til at advokat Christian Kirk Zøllner i forbindelse med sagsbehandlingen har bedt om at få oplyst, hvem der var chef for efterforskningsgruppen i Danske Bank, som styrede udleveringen af ting til politiet, og hvad status er på denne efterforskningsbegæring, forklarede vidnet, at han rettede henvendelse til Vidne 19, der havde kontakterne i Danske Bank-sagen, når han skulle have oplysninger fra Danske Bank. Der blev rettet henvendelse til banken via forsvareren, og så vidt vidnet ved, afventer de stadig svar. Vidnet

husker ikke, hvornår advokat Christian Kirk Zøllner fremsendte efterforskningsbegæringen.

Adspurgt om det ville være relevant, hvis det pågældende sagsmateriale først tilgår sagen, når sagen er færdigbehandlet i retten, svarede vidnet nej. Vidnet forklarede, at det er svært at nå det i tide, hvis man får en efterforskningsbegæring langt inde i sagen. Grunden til, at de ikke iværksatte yderligere i forhold til Danske Bank tidligt i efterforskningen, er, at de ikke havde grund til at betvivle det materiale, de fik. Noget materiale indgik også i Danske Bank-sagen, og der var en gruppe, der havde undersøgt Danske Bank internt. Forsvareren har ikke fået svar på sin begæring endnu, fordi vidnet endnu ikke har modtaget oplysning om et navn ud over Vidne 23, som stod for den interne undersøgelse. Efterforskningen blev igangsat kort tid efter begæringen fremkom.

I forbindelse med begæringen har de afhørt Vidne 23. Det fremgår af afhøringsrapporten, hvad Vidne 23 forklarede. Vidnet ved ikke, om Vidne 23 er den person, som forsvareren leder efter. Vidne 23 var hoved-person i undersøgelsen af Danske Bank, og han havde ca. 30 personer, som bl.a. undersøgte KYC-materiale og lavede dataudtræk. Vidnet forespurgte om flere personer og fik nogle navne på nogle Revisionsfirma 8 folk i London. De navne fik de i forgårs. Vidne 23 oplyste også nogle navne til afhøringen den 3. januar 2023. Kort derefter spurgte de til, hvor personerne var. Vidne 23 oplyste, at der var en "instruction number 1", som var en log, der var ført over alle de personer, tidspunkter osv., der var i efterforskningen i Danske Bank-sagen. Vidnet forstår det sådan, at loggen indeholder oplysninger om, hvilke personer i Danske Bank, der havde med sagen at gøre. Politiet har bedt om at få logen udleveret.

I K/S-sagen var der tre efterforskere, og i nogle perioder var de op til syv personer tilknyttet sagen. Vidnet brugte også interessenter som fx økonomiske konsulenter.

...

Vidnet forklarede, at hvis forsvareren sendte ham en efterforskningsbegæring om at skaffe et vidne fra Danske Bank, som kan oplyse om håndteringen af papirer fra Danske Bank til Danske Banks advokat, fra Danske Banks advokat til NSK og fra NSK til forsvareren, ville vidnet tale med Vidne 19 og spørge, om han kunne skaffe navnet. Han ville kontakte Vidne 19, fordi han er efterforskningsleder på Danske Bank-sagen. Det er hensigtsmæssigt at bruge de kontakter, man allerede har. Vidnet kunne godt selv tage kontakt i stedet for at spørge Vidne 19, men det fandt han ikke relevant, da det ville være en omvej.

Hvis vidnet ønskede at afhøre et vidne til sagen, kunne han prøve at få det foranstaltet ved enten selv at foretage afhøring eller ved at få to andre politifolk til at gøre det. De er altid to personer, som foretager afhøring. Vidnet

brugte Vidne 19 i sin efterforskning. Adspurgt om der er vandtætte skotter mellem efterforskningsteamet i K/S-sagen og Danske Bank-sagen, forklarede vidnet, at han ikke kender til efterforskningen i detaljer i Danske Bank-sagen. Både vidnet og Vidne 19 sidder i Skattegruppen i SØIK, og de sidder derfor til ugentlige møder sammen, hvor de taler om, hvad der foregår i deres forskellige sager. I det regi sidder der økonomiske konsulen-ter, politiledelse og efterforskere. Det er derfor klart, at de har noget kend-skab til, hvad der foregår.

Når vidnet modtog et stort datasæt, som Excel-arket fra Danske Bank var, ville han istandsætte et møde med en økonomisk konsulent og få ham til at kigge på tallene. Hvis vidnet konstaterede, at der manglede poster i Excel-ar-ket, skulle de skaffes for at få udfyldt hullerne. Det gik de i gang med, men det lykkedes ikke at udfylde alle hullerne. Vidnet ved ikke, om Danske Bank ville udlevere oplysninger om, hvad de selv tjente på kunderne. Han husker ikke, om de spurgte til det. Han husker ikke, om Danske Bank tog gebyrer for transaktionerne. Banken har givetvis tjent penge på det - det er åbenlyst. Vidnet har ikke prøvet andet end at modtage materiale af den omhandlede karakter fra banker i Excel-ark.

Vidnet har arbejdet i SØIK/NSK i fire år. Han har arbejdet på denne sag si-den januar 2020. Han overtog efter Vidne 20 i februar 2021. Vidnet har andre sager end denne. Han har haft andre hvidvasksager end denne. Man ville normalt få kontoudtog i en sag, hvis der bliver overført 100.000 kr. fra en narkohandler i Istedgade til dennes svigerindes bankkonto i Løgstør.

I forbindelse med Excel-arket mener vidnet, at der blev konstateret nogle u-nøjagtigheder. Han husker ikke, hvem der konstaterede det. Det var måske på baggrund af noget materiale, som Vidne 22 producerede. Han husker ikke, om det var ham selv eller Vidne 22, der konstaterede det. Vidnet overvejede ikke på det tidspunkt, om det var en god ide at iværk-sætte ransagning mod Danske Bank. Vidnet spurgte ind til unøjagtighederne, og så vidt vidnet er orienteret, kunne det skyldes forskellige faktorer, fx at valutaomregningen ikke var helt nøjagtig eller et skjult gebyr. I materialet fra Advokatfirma 4 stod der, at ikke alle ting var medtaget i transaktionerne, bl.a. gebyrer af mindre karakter. Det foranledigede ikke vidnet til at tænke, at de selv skulle ud at tjekke materialet ved en ransagning. Adspurgt om det var i styregruppen, det blev besluttet, at der ikke skulle foretages ransagning af Danske Bank, forklarede vidnet, at så vidt han ved, var det slet ikke oppe at vende. I givet fald har det været før vidnets tid.

Når forsvareren fremsatte en efterforskningsbegæring til vidnet, blev der sendt en forespørgsel til Advokatfirma 4, fordi de er Danske Banks for-svarer. Hvis vidnet skulle tale med Tiltalte 1, ville han også tage kontakt til forsvareren, fordi han er hendes forsvarer. Vidnet sendte ikke forsvarerens efterforskningsbegæring til Danske Banks forsvarer. Hvis forsvareren hav-

de en forespørgsel om et navn, var den mest effektive måde at skaffe det på at kontakte Danske Bank. Der pågår en efterforskning mod Danske Bank, og det er derfor den mest åbne kanal. Vidnet har ikke haft mistanke om, at Danske Bank trænerer besvarelser af forsvarerens efterforskningsbegæringer. Vidnet har ikke grund til at tro, at Danske Bank har en interesse i ikke at ud-levere oplysninger i denne sag.

Adspurgte til at forsvareren bad om at få udleveret en rapport, og at denne blev fremsendt til ham med overstregninger i, forklarede vidnet, at rapporten ikke blev fremsendt til forsvareren uden overstregninger, selv om han bad om dette. Vidnet gjorde sig ikke overvejelser om, at det kunne være for at skjule noget i forhold til K/S-sagen, at rapporten indeholdt overstregninger, men han havde indtryk af, at det skyldtes andre interesser hos Danske Bank, eksempelvis i forhold til aktionærerne.

Adspurgte hvorfor politiet ikke selv trak data ud af computere hos Danske Bank, i stedet for at data sendtes til dem i et Excel-ark, forklarede vidnet, at selv hvis de ransagede Danske Bank, ville de være afhængige af Danske Bank, fordi banken er en gigantisk koncern, som man ikke bare kan ransage. Man ville være afhængig af IT-ansvarlige og ledelsen og af at få oplyst navne på de personer, man skulle tale med. Det er åbenlyst ud fra den størrelse, koncernen har. I denne sag var der ikke nogen grund til at ransage Danske Bank for at finde noget materiale, som de havde fået.

Vidnet mener, at han fik en fuldstændig rapport fra Person 75 uden overstregninger. Vidnet mener, at han så rapporten uden overstregninger, men den blev bilageret ind i sagen med overstregninger. Han fik rapporten, og den blev så anonymiseret. Han husker ikke, hvem der anonymiserede den, men det var givetvis Advokatfirma 4, der gjorde det. Vidnet fik rapporten uden overstregninger, men han husker ikke, om han stadig har den. Han ved ikke, om han selv, Vidne 19, anklagemyndigheden eller lignende har rapporten uden overstregninger. Han mener, at han har set rapporten uden overstregninger.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede mail af 30. august 2022 kl. 12.23 fra advokat Christian Kirk Zøllner til Vidne 21, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Jeg bekræfter, at jeg forsat mangler følgende oplysninger jf. efterforskningsbegæringerne.

- *Chef for den arbejdsgruppe/afdeling i Danske Bank, som undersøger forhold for politiet*
- *Person 75's interne undersøgelse af Danske Banks Estiske Filial Kopi af*
- *politiets ransagningskendelser mod Danske Bank og Danske Banks estiske filial*

- *Indhentelse af kundemapper hos Danske Banks estiske filial, på de i anklageskriftet nævnte kunder, herunder om nødvendigt ved ransagning:*
 - *Herunder blandt andet men ikke begrænset til:*
 - *Skærmpoint af kundesystemer i Danske Bank estiske filial*
 - *Underliggende kundemapper, herunder paskopi/bopælsattest og øvrig KYC*
 - *Kundens kontaktperson i registreret i bankens system E-mail fra bank til kunde*
- *Oplysninger om hvem der havde adgang til bankkonti – herunder online adgang – til de i anklageskriftet nævnte kunders bankkonti.*

*Endelig skal jeg bede om kopi af samtlige anmeldelser til Erhvervsstyrelsen - inkl. bilag - på de i anklageskriftet nævnte selskaber.
...*

Hertil forklarede vidnet, at dette lyder bekendt. Han går ud fra, at han svarede på mailen.

...

Vidnet oplyste, at han i pausen har undersøgt, hvornår han modtog Person 75 rapport. Han modtog rapporten den 3. juni 2022 i anonymiseret form. Lidt senere modtog han et resume på dansk, og det var i det hele uden overstregninger.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede mail af 1. september 2022 kl. 15.44 fra advokat Christian Kirk Zøllner til Vidne 21, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

*Vær sød at send mig vedlagte dokumenter uden overstregninger
...*

Hertil forklarede vidnet, at han ikke husker, hvad han svarede til dette. Vidnet forsøgte at indhente rapporten uden overstregninger. Han spurgte Vidne 19, om det var muligt at få den uden overstregninger. Danske Bank ønskede ikke at udlevere rapporten uden overstregninger ud over resumeet. Da Danske Banks advokat informerede om, at de ikke ville udlevere rapporten uden overstregninger, overvejede vidnet ikke at iværksætte indhentning af rapporten ved en ransagning.

Foreholdt mail af 10. februar 2022 fra advokat Christian Kirk Zøllner til Vidne 21, som ikke indgår i sagens akter eller korrespondance, forklarede vidnet, at han går ud fra, at denne mail ligger i journalen, da det er korrespondance. Han går ud fra, at han svarede på mailen. Han mener, at Vidne 22 kiggede på noget i forbindelse med det første spørgsmål i efterforskningsbegæringen. Vidnet mener, at de har lavet en opdeling af tran-

saktionerne i henholdsvis Tiltalte 1's direktørtid og Vidne 1's direktørtid i forbindelse med beregningen af det beløb, der er rejst tiltale for. Vidnet plejer at besvare de mails, han modtager, så han vil mene, at han be-svarede denne. Når han får en efterforskningsbegæring fra forsvareren, ven-der han den ikke med styregruppen, hvis han umiddelbart kan svare på de ting, der spørges om.

Vidnet ved, at Virksomhed ApS 1 blev til Virksomhed ApS 2. Han havde det oppe at vende med forskellige interessenter, hvad der hørte til hvilke firmaer. De hav-de ugentlige møder i efterforskningsgruppen, og der var generelt juridisk sparring med anklagemyndigheden. Vidnet husker ikke, hvordan denne spe-cifikke efterforskningsbegæring blev drøftet. Generelt vendte vidnet også ting med Vidne 22, idet han var økonomisk konsulent. Vidnet tror ikke, at der var nogen af forsvarerens efterforskningsbegæringer, der blev drøftet med styregruppen. Vidnet husker ikke, hvilken efterforskningsbegæ-ring forsvareren senest har fremsat.

Foreholdt at forsvareren ved mail af 5. januar 2023 sendte en efterforsk-ningsbegæring til politiet, og at anklageren, Person 80, svarede på denne ved mail af 10. januar 2023, forklarede vidnet, at sagen organisato-risk er overgået til juridisk behandling. Det er derfor normalt, at fremgangs-måden er sådan, at det er anklageren, der svarer på spørgsmål.

Forevist mail af 5. januar 2023 kl. 15.29 fra advokat Christian Kirk Zøllner til Københavns Byret og Vidne 21 med cc til anklagerne Person 86 og Person 80 samt advokat Henrik Stagetorn, forklarede vidnet, at han kan se, at han modtog denne mail, idet den er sendt til ham. Han husker disse tre efterforskningsbegæringer. Vidnet efterforskede ikke selv disse begæringer. Vidnet kiggede vist på et af punkterne, men han kig-gede ikke på dem alle. Han kiggede på punkterne og vurderede, at noget af det ikke var relevant for efterforskningen, fordi sagen er belyst tilstrækkeligt i det store hele. Når vidnet modtager en efterforskningsbegæring, sparrer han med efterforskningsgruppen og juristerne. Han forsøgte at få en juridisk sparring, men det er for tiden svært, fordi vidnet fik en vidneindkaldelse, og derfor har han ikke måttet have direkte kontakt med juristerne. Han måtte til sin nærmeste leder Person 87. Person 80 er tilknyttet sagen som anklager, og det var derfor ham, der besvarede begæringerne.

...

Vidnet forklarede, at selvom sagen overgik til juridisk behandling, var det vidnet, der efterforskede sagen og forholdt sig til det, der kom ind, bl.a. ef-terforskningsbegæringer. Vidnet har ikke drøftet med anklagemyndigheden, hvad der skulle siges i retten i forhold til efterforskningsbegæringerne. Vidnet husker ikke, om han sendte mailen til nogen, da den landede på hans bord, men han forelagde den givetvis for sin nærmeste leder, Person 87. I og med at det er en verserende sag, der er overgået til juridisk behandling, har anklageren også fået mailen. Det betyder ikke nødvendigvis, at det er an-

klageren, der skal besvare mailen med efterforskningsbegæring. Nogle af de efterforskningsbegæring, forsvareren har fremsat, blev forelagt for anklagemyndigheden bl.a. for at få juridisk sparring.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at han i sit efterforskningsarbejde ikke stødte på en forklaring på, hvorfor Tiltalte 2 blev afhørt i 2014, uden at der skete mere. Det undrer vidnet, at der ikke skete mere. Det undrer ham ligeledes, at der ikke skete mere, efter Tiltalte 2 blev afhørt i 2017.

Adspurgt af anklageren forklarede vidnet, at han ikke må foretage ransagning hos en advokat for at indhente en rapport, som advokaten har udarbejdet for sin klient. Vidnet husker ikke nogen drøftelser om at ransage hos Danske Bank som en del af K/S-sagen.

Foreholdt ekstrakt 5, side 33, bilag 40-08-01-1, rapport af 11. marts 2022, forklarede vidnet, at han tror, at det var Vidne 22, der udarbejdede denne rapport.
..."

Vidnet specialkonsulent Vidne 22 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at han er uddannet cand.merc.aud. fra 1987. Han arbejder som specialkonsulent for NSK (National enhed for Særlig Kriminalitet). Vidnets arbejde består i at assistere efterforskere og anklagere i regnskabsfaglige og måske skattetekniske spørgsmål. Før det arbejdede vidnet i revisorfirmaet Revisionsfirma 8. Han har arbejdet som revisor i 23 år og som specialkonsulent i 11 år. Han har udarbejdet nogle rapporter til nærværende sag. Hans rolle i denne sag var at lave nogle forskellige sammentællinger af banktransaktioner pri-mært efter efterforskerens anvisninger. Han har lavet lignende arbejde i andre sager.

Foreholdt ekstrakt 5, side 14, bilag 40-01-01-1, notat af 21. oktober 2020, forklarede vidnet, at dette er en slags hovedrapport i nærværende sag, idet den indledningsvis omtaler samtlige danske K/S-selskaber, der var repræsenteret i det bankmateriale, de fik. Det blev kortet ned til syv selskaber, hvor man ønskede nogle transaktionsdiagrammer, for at illustrere de pengestrømme der var. Begrebet "Re-run" dækker over, at de i første omgang fik en Excel-fil med data på 53 selskaber. De troede, at det var data, sådan som det skulle være. Imens de arbejdede med dette, fik de en ny Excel-fil, hvor Danske Bank havde slettet en masse 0-linjer. De udførte et "Re-run" for at konstatere, hvad forskellen var.

Foreholdt samme bilag, side 16, tabellen nederst på siden, forklarede vidnet, at denne tabel viser de forskelle, der er mellem det originale datamateriale

(bilag 52-01-01) og det nye datamateriale, hvilket vil sige Re-run-materialet (bilag 52-01-02). Den viser de forskelle, der er i beløb og i antal både for de indsatte og de hævede beløb. I forhold til de hævede beløb, der ses i tredje-sidste kolonne, er forskellene meget små beløbsmæssigt, men meget store antalsmæssigt. Der er slettet en masse 0-linjer, og derfor er der stor forskel i antal.

Foreholdt ekstrakt 6 - del 1, side 1, bilag 40-01-03-1, ”Transaktioner i Virksomhed K/S 26 for perioden 8. september 2011 til 28. oktober 2015”, forklarede vidnet, at der er udarbejdet flere skemaer vedrørende de enkelte selskaber. De fik materialet i ét Excel-ark. De fik ikke de bagvedliggende kontoudtog.

...

Foreholdt ekstrakt 8 - del 1, side 199, bilag 39-03-06-1, rapport af 17. juni 2020, forklarede vidnet, at rapportens formål var at verificere rigtigheden af både Virksomhed K/S 8's bogføring og de transaktioner, de fik fra Danske Banks estiske filial. Der er en rapport mere, hvor de sammenlignede med pdf-konto-udtog, så der var to rapporter, der sammenlignede et pdf-kontoudtog via en bogføring via et datamateriale fra Danske Bank, og de tre ting stemte overens. Der er nogle omkostninger, der er ikke bogført, som de ikke fik fra Danske Bank. De ved ikke med sikkerhed, hvilke omkostninger det er, men det er ganske givet bankens gebyrindtægter.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 200, afsnit 4, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

Danske Banks estiske filial har i forbindelse med levering af data til SØIK alene medtaget transaktioner med 3. mand (...)

... ”

Hertil forklarede vidnet, at det er rigtigt forstået, at der alene var medtaget transaktioner med tredje mand og ikke transaktioner mellem selskabet og banken. Det er transaktionsmaterialet, der mangler. Det er bogført, men transaktionerne mangler. Vidnet antager, at det er gebyrer til banken. Der er tale om et beløb i størrelsesordenen 6.600 USD.

Foreholdt ekstrakt 8 - del 1, side 57, bilag 40-09-01-1, rapport af 14. juni 2022, forklarede vidnet, at formålet med rapporten var at efterprøve, hvorvidt pdf-kontoudtogene vedrørende Virksomhed K/S 8 stemte overens med det datamateriale, de fik i Excel-arket fra Danske Bank. Også her var der overensstemmelse.

Foreholdt samme bilag, side 58, tabellen midt på siden, forklarede vidnet, at tabellen er delt op i ”PDF” og ”Excel”. Man kan i linje 3 ”Indsat” se, at der er 74 indsatninger i pdf-kontoudtoget til en værdi af 21,2 millioner euro, og i

Excel-regnearket er der 74 indsætninger til værdi af 21,2 millioner euro. Det er fuldstændig det samme på kroner og øre. Man kan i linje 4 "Hævet" se, at der i pdf-kontoudtoget er hævet 240 gange til en værdi af 22,2 USD, og i Excel-regnearket er der 240 hævnninger til samme værdi som på pdf-kontoud-toget. Man kan i linje 5 "Hævet" se, at der i pdf-kontoudtoget er 256 hævn-inger, som vidnet kaldte omkostninger, til en værdi af 13.000 USD, og disse mange gebyrposteringer er ikke med i Excel-arket. Det giver en forskel på 13.130,02 USD, hvilket står til højre i tabellen. Man kan i den sidste linje se, at der er 20 transaktioner, som kun delvist matcher. Det skyldes, at Dan-ske Bank aflægger regnskab i euro, mens transaktionerne gennemføres i USD. Den dag transaktionen gennemføres, har man en for dagen specifik kurs, som omregnes fra USD til euro. Når året er gået, beregner man en gennemsnits-kurs for hele året, men den kan afvige fra kursen på den dag, hvor transaktio-nen blev gennemført. Det kan medføre en kursdifference. Man kan se, at det drejer sig om omkring 53.000-54.000 euro. Man kan se i tabellen, at der er en kursdifference på 928,38 euro.

Foreholdt ekstrakt 5, side 20, bilag 40-07-01-1, rapport af 7. december 2021, forklarede vidnet, at formålet med rapporten var at identificere de omkostninger, der var i de 53 K/S-selskaber af indirekte karakter. Der var købt mange ting, fx. ved vareindkøb, og der var faktureret meget, fx. ved salg. Der kræves mange andre omkostninger for at drive en virksomhed, og det var det, de prøvede at indkredse for at se, hvor meget der var af det.

Begrebet "payment narrative" er en kolonne i det store Excel-ark, som de modtog fra Danske Bank, hvor man med korte sætninger prøvede at beskrive, hvad transaktionen indeholdt. Ved indbetalingerne var der angivet den ty-pisk forekomne beskrivelse. Der var lignende beskrivelser ved udbetalinger.

Vidnet så ikke nogen transaktioner, der handlede om lønudbetalinger, husle-jebetalinger, ejendomsskatter, elektricitet, vand, varme eller renovation. Der var ikke angivet nogen skatter og afgifter. Det virkede meget mistænkeligt, at der var en omsætning på flere 100 millioner euro, men at der ikke var no-gen omkostninger forbundet med det, for det måtte være en stor virksomhed.

Foreholdt ekstrakt 5, side 33, bilag 40-08-01-1, rapport af 11. marts 2022, forklarede vidnet, at formålet med rapporten var at prøve at sandsynliggøre, hvor meget Tiltalte 1 var involveret i de to administrationsselskabers dagli-ge virke. Det er korrekt, at vidnet af efterforskeren fik oplyst nogle bestemte skæringsdatoer, og ud fra dem beregnede vidnet, hvor stor transaktionsvolu-men var inden for disse datoer.

Foreholdt ekstrakt 5, side 46, bilag 40-10-01-1, rapport af 7. september 2022, forklarede vidnet, at man godt kan sige, at formålet med denne rapport var det samme som den forrige rapport, men med udgangspunkt i Tiltalte 2 i stedet for Tiltalte 1, og vedrørende 36 selskaber, hvor Tiltalte 2 havde været direktør. Tiltalte 2 var valgt som direktør for

omkring 36 af selskaberne, og ikke alle 53 selskaber. Tiltalte 2 var re-gistreret som direktør, inden selskaberne havde de første transaktioner, så Tiltalte 2 var direktør fra begyndelsen. Han var dog ikke direktør i alle selskaberne, da de ophørte med at være aktive. I omkring 11 selskaber har der været transaktioner efter Tiltalte 2's udtræden.

Anklageren dokumenterede fra samme bilag, side 50, afsnit 2, hvoraf det bl.a. fremgår:

” ...

*Nedenstående **Tabel 3** viser de samlede registrerede hævninger for K/S selskaber i de perioder hvor Tiltalte 2 var registreret som direktør i selskaberne.*

... ”

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at når det er angivet, at Tiltalte 2 udtrådte af et selskab, var det i forhold til registreringerne hos Erhvervsstyrelsen. Vidnet gennemgik Erhvervsstyrelsens data.

Anklageren foreholdt bilag 52-01-02 (udenfor ekstrakt), Excel-ark udarbejdet af Danske Bank, hvortil vidnet forklarede, at Excel-arket indeholder en opsummering af de 53 K/S-selskabers samlede indsættelser og hævninger. Der står også, hvor mange transaktioner der er tale om. Der er to faneblade i Excel-arket, hvor man har fordelt alt, hvad de 53 selskaber har sendt og modtaget. Man kan filtrere i Excel-arket, så man kan holde nogle enkelte selskaber op mod hinanden. I kolonnen ”payment narrative” kan man læse en beskrivelse af transaktionen. Vidnet har ikke beskæftiget sig ret meget med fanebladet ”Investigation protokol”. Det er den store undersøgelse, som Danske Bank iværksatte. Undersøgerne var ikke efterforskere som ved politiet, men det var nogle skarpe folk, som indsamlede data og opsummerede det i denne Investigation protokol. Det vil sige, at tallene stammer fra den interne undersøgelse. Vidnet tror ikke, at man kan trykke på et felt i Excel-arket for at taste noget andet end det, der allerede står der. Man kan låse Excel-arket, så det ikke kan redigeres. De måtte låse arket op og tage en kopi for at kunne redigere i det. De var nødt til at redigere i det, fordi datoen ikke stod i det format, som vi plejer at bruge i Danmark. Excel ”vidste” derfor ikke, at det var en dato. Ligeledes var nogle af de nederste posteringer anført i euro, og nogle posteringer højere oppe var anført i USD. Hvis man lægger disse størrelser sammen, er det som at lægge æbler og bananer sammen, så dollarbeløbene skulle omregnes til euro.

Adspurgt af forsvareren, advokat Christian Kirk Zöllner, forklarede vidnet, at dataene kom fra Danske Bank. Vidnet ved ikke, hvem fra Danske Bank det kom fra, fordi vidnet ikke selv indhentede dataene. Vidnet fik materialet af efterforskerne i sagen. På det seneste har han primært fået materiale fra Vidne 21, men der var også andre inde over til at begynde med. Vidne 19 var ikke inde over denne sag. Der var også en anden efterforsker, som starte-

de sagen op, men han er ikke i huset mere. Det tog lang tid at analysere data-materialet. Dette, der er fremlagt, er slutproduktet. Vidnet kiggede også på meget andet. Der var også benarbejde i at gøre data brugbar, og det gjorde vidnet. Der var noget med formaterne, og han lavede indledningsvise tests, hvor han testede, at datoerne kom i stigende rækkefølge. Han regnede en sal-do ud. Når man bare kiggede på tallene, kunne man ikke regne ud, om det var indbetalinger eller udbetalinger, så det sorterede vidnet.

Adspurgt hvor meget af dette vidnet har modereret i forhold til det, han fik, forklarede vidnet, at han fik dette, som vi sidder med. Han lavede et europæisk datoformat, en ny testkolonne med data, samt kolonnen med ”indsat” og ”hævet”. Han trak en saldo. Vidnet havde en kopi af dette, som han sad og rettede til. Dette ark er fra Danske Bank. Vidnet sad med sit eget ark ved siden af, som han rettede i. Vidnet har udarbejdet det materiale, som han afgiver forklaring om, i løbet af 1,5 måned. Materialet er ikke lavet kontinuerligt, men han arbejdede med det på forskellige tidspunkter.

Adspurgt om vidnet spejlede det, der stod her, med det der stod i kontoudtogene, forklarede vidnet, at de ikke havde kontoudtog fra alle selskaber. Det var selskaber rundt omkring i verden. De fik ikke udskrevne kontoudtog fra Danske Bank. Vidnet vil tro, at kontoudtoget for Virksomhed K/S 8 blev fundet på Vidne 1's computer, men han ved det ikke, da det ikke var vid-net, der fandt det. Vidnet og efterforskeren, Vidne 21, drøftede ikke at få konto-udtog for at dokumentere transaktionsmønstret selskab for selskab. Vidnet havde ikke kontakt med Danske Banks team. Han ved ikke, hvem der sad i investigationsteamet. Han tror, at det er canadiere.

Adspurgt hvorfra vidnet ved, at tallene fra Danske Bank er rigtige, forklarede vidnet, at han havde tallene fra Virksomhed K/S 8 som det eneste eksempel. Vid-net ved dybest set ikke, om tallene fra Danske Bank er rigtige.

Adspurgt af advokat Henrik Stagetorn forklarede vidnet, at han har snakket med efterforskerne om, hvad han skulle undersøge. Der kom et ønske, og så fik de formuleret det om til noget, der kunne gennemføres. Vidnet blev bedt om at lave noget, og så vurderede han selv, hvor mange informationer der skulle med for at gøre det forståeligt. Vidnet lavede et udkast, til hvordan det så ud, og så talte de om det, og de kan også godt have talt om, hvilken vej det kom til at gå. De har et kvalitetskontrollsystem i deres afdeling, hvor de gennemgår hinandens rapporter.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at han ikke ændrede datoen, men han ændrede formatet på datoen fra amerikansk til europæisk format, så fx. den 3. august stadig er den 3. august i skemaet. De sikrede sig, at vidnet ikke havde ændret noget, han ikke burde have ændret ved kvalitetskontrol i form af stikprøver, hvor de efterprøvede det, vidnet havde skrevet ved at holde det op imod kildedata. Vidnet fik kontoudtog fra Virksomhed K/S 8, men han fik ikke andre kontoudtog. Han ved ikke, om politiet forsøgte at få fat i

andre kontoudtog.

..."

Vidne 23 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Adspurgt af advokat Christian Kirk Zøllner, forklarede vidnet, at han er advokat hos Advokatfirma 5. Han har arbejdet i Danske Bank, hvor han har ledet et internt undersøgelsesteam. Han blev ansat i Danske Bank nogen-lunde samtidig med, at medierne begyndte at skrive om en hvidvasksag i bankens estiske filial. Vidnets første store opgave var at opstarte undersøgelsen, og han fik ansat et complex investigation team på 30-35 personer til at forestå en intern undersøgelse. Hele bankens ledelse var klar til at samarbejde med politiet, og de var klar over, at der ville komme en politisag, men banken havde brug for at få styr på egne data for at vide, hvad der var foregået i Estland.

I det interne team vidnet ledede, samarbejdede de med mange eksterne firmaer, herunder advokater. Det var advokat Person 75 fra Advokatfirma 3, og der var en stor gruppe af konsulenter fra Revisionsfirma 8 m.v. Vidnet var til mange møder med Person 75. De mødtes næsten hver eller hver anden dag.

Adspurgt til et møde i marts 2019, hvor folk fra anklagemyndigheden deltog, forklarede vidnet, at han har været med til to møder, hvor SØIK deltog. Det første møde var i 2018, hvor bl.a. vidnet og Person 75 deltog. De havde inviteret sig selv til møde for at fortælle den undersøgelse, banken havde iværksat. Ved mødet i august 2018 gjorde SØIK det klart, at når mødet var færdigt, ville der komme en pressemeddelelse, om at politiet havde indledt en formel efterforskning af forholdene i filialen i Estland. Efter mødet fortsatte banken det interne arbejde. Danske Bank afgav en rapport i september 2018, så banken havde offentligt tilkendegivet, at der var forhold, der skulle undersøges. I 2019 havde de et større møde med SØIK, som foregik hos Advokatfirma 3. Det kan godt passe, at det andet møde blev afholdt ca. et halvt år efter offentliggørelsen, og banken fortsatte sine undersøgelser og overførte oplysninger fra Estland til vidnets team, så de kunne håndtere data.

Vidnet koordinerede internt i banken og med advokater, men han koordinerede ikke noget med politiet. Vidnet stod ikke for at udlevere oplysninger fra banken til politiet og var meget lidt involveret i udlevering af oplysninger til politiet. Han stod for undersøgelsen. Hans team var det udførende, undersøgende team, og de havde ikke noget med myndigheder at gøre. Det var der nogle andre, der havde. Vidnet kender ikke til en aftale med Udeladt. Vidnet blev ansat i Danske Bank den 1. januar 2018.

Advokat Christian Kirk Zøllner dokumenterede tillægsekstrakt 6, side 2, bilag 60-02-01-1, rapport af 7. marts 2019, mødereferat, hvoraf det bl.a. fremgår:

”...

Deltagere:

(...) 5. Vidne 23, *Head of Compliance Incident Management Team, Danske Bank*

...”

Hertil forklarede vidnet, at dette er ham. Formålet med mødet var at give en orientering, om hvor langt man var med den interne undersøgelse i banken. De kom også ind på den dataplatform, de brugte. Banken havde en kontrakt med et stort amerikansk firma, der hedder Virksomhed 17, som havde en avanceret dataplatform, der hedder Foundry. Den blev brugt til at strukturere data, indlæse indikatorer og trække struktureret data ud. Det amerikanske software-firma havde udviklet platformen.

Adspurgt om der, i perioden fra 2018 og til vidnet stoppede med at arbejde i Danske Bank, foregik vidneafhøringer af nogen medarbejdere i Danske Bank i forhold til det, der senere kom til at hedde K/S-sagen, forklarede vidnet, at han selv er blevet afhørt til sagen, og derfor er han her i dag. Han er ikke bekendt med, om nogen af hans kollegaer er blevet afhørt til sagen.

Man kan reelt ikke ransage Danske Bank, fordi det er så komplekst, at politiet ikke ville have en ide om, hvor de skulle lede, og hvad de skulle lede efter. Danske Bank havde et stort team af advokater og bankfolk, der arbejdede med at få styr på data. Dermed fik de noget data, som viste, hvad der var sket, i stedet for at det var anekdotebaseret. Politiet kunne godt have stormet ind og ransaget det hele, men så ville det have taget dem 25 år at analysere bagefter.

Vidnet har tidligere arbejdet hos politiet og anklagemyndigheden i 22 år. Adspurgt om man lige så godt kunne have lavet et team på 120-130 personer hos politiet og indhente de nødvendige ressourcer, for at klarlægge hvad der var foregået i Danske Bank, forklarede vidnet, at han ikke ved, hvordan politiet disponerer, men banken fandt, at der var behov for også internt at forstå, hvad der var foregået. Hvad der var foregået var lidt en ”black box” for dem, der skulle træffe beslutninger i banken, så derfor blev det interne team etableret.

Vidnet kan ikke entydigt sige, hvilken intern person i Danske Bank der håndterede politiets eventuelle besvarelser på spørgsmål dengang. Der blev lavet et ”litigation enforcement” team under juridisk afdeling, men vidnet var ikke selv inde over udlevering af data til politiet. Vidnet går ud fra, at der var et flow af oplysninger, men han ved ikke, hvem der håndterede det.

Adspurgt af anklageren forklarede vidnet, at der blev foretaget flere undersøgelser i Danske Bank. Det, vidnet sad med, blev kaldt porteføljeundersøgelsen. Vidnets undersøgelsesteam stod for at undersøge transaktioner og kun-

der i filialen i Estland. Der var også en undersøgelse, som vidnet ikke var involveret i, men som han kun kunne læse om, og den blev delvist refereret i den offentlige rapport fra september 2018. Det var en undersøgelse om et muligt ansvar for nogle af de ledende personer. Det hed Projekt. Vidnet ved ikke, om Advokatfirma 3 stod for den undersøgelse alene. Han havde indtryk af, at de samarbejdede med et amerikansk firma. Vidnet udarbejdede konklusioner sammen med Advokatfirma 3 i den undersøgelse vidnet sad med. Advokaterne udstedte såkaldte "instructions", om hvad vidnets team skulle undersøge, så formelt set var det advokaterne, der ledede undersøgelsen med mandat fra bestyrelsen i Danske Bank. I det daglige drøftede de, hvad der var fornuftigt.

Vidnets team fandt de pågældende oplysninger frem til undersøgelsen. De transaktionsoplysninger, som vidnets team kiggede på, kom fra systemerne i Estland og de andre baltiske lande samt deres egen dataplatform. Man kunne ikke sidde i København og se transaktionsdata eller nogen andre data fra Estland. Al transaktionsdata blev overført fra Estland til Foundry-databasen, så de kunne arbejde med det. Der blev også overført KYC-data. Der var kopier af pas m.v. i forbindelse med oprettelse af kundeforhold. Fra databasen Foundry kunne man foretage sit analysearbejde og trække data ud. Vidnet ved ikke, hvem der lagde oplysningerne ind i Foundry. Virksomhed 17 havde en håndfuld betroede medarbejdere, der var dygtige til dette. Han ved ikke, om de fik bistand fra Revisionsfirma 8-konsulenter. Der var et team, der havde ansvaret for det, og det blandede vidnet sig ikke i. Der var folk fra Revisionsfirma 8 involveret generelt i hele undersøgelsen. Nogle betroede medarbejdere i vidnets team og nogle advokater fra Advokatfirma 3 gjorde en stor indsats for at forstå arkitekturen i data og være sikker på, at man fik det hele med over. Opgaven til dem, de hyrede, var at få al data med over. Undervejs var der ikke nogen fra deres team eller fra Danske Bank, der sagde, at der var ting, som de ikke ville have med.

Certa var en tredje part, de brugte til at bistå i undersøgelsen, men det var ikke omkring data eller transaktioner. I forhold til hvad der foregik i filialen i Estland, foretog hans team - udover transaktionsundersøgelser og undersøgelser af kunder - en undersøgelse, der vedrørte mistanke om intern medvirken hos nogle af de ansatte og agenter. Certa bistod med nogle af de undersøgelser. Vidnet tror, at de undersøgte omkring 100 nuværende og tidligere ansatte og agenter. De flagede måske halvdelen af dem som mistænkelige, ud fra det transaktionsmønster de havde. Der var en særlig gruppe, som de mistænkte for at have været mere aktivt medvirkende til at forestå hvidvask. I den store gruppe foretog de en hvidvaskunderretning til myndighederne i Estland. Det vil sige, at de foretog en underretning om, at der var mistanke om hvidvask. I den lille gruppe, som de mistænkte for at være særligt involverede, foretog de politianmeldelse. For at sikre at sagerne var tilstrækkeligt oplyst, bad de Certa om at hjælpe dem med at foretage open source intelligence søgninger. Det var en mere dybdegående undersøgelse af personerne ud fra hvad man kunne trække i offentlige kilder. Han tror, at den lille gruppe, de politianmeldte, var en blanding af ansatte i den estiske filial og agen-

ter.

Han husker, at de så på Virksomhed ApS 1 som agent for filialen i Tallinn. Vidnet mener, at Virksomhed ApS 1 havde til huse i Moskva, men de arbejdede med at skaffe kunder til filialen i Tallinn. Samtidig havde de selv et kundeforhold. Virksomhed ApS 1 var også genstand for deres undersøgelser. Vidnet er ret sikker på, at de som følge af den undersøgelse sendte en hvidvaskunderretning til den estiske finansielle efterretningsenhed. Den undersøgelse, de foretog, gik ud på, at de sammenholdt indestående på konti og kontobevægelser på de konti, som Virksomhed ApS 1 havde i filialen med oplysninger fra Erhvervsstyrelsen i Danmark, hvor man kunne trække årsregnskaber. Der var et mismatch, i forhold til hvor stor en økonomi selskabet havde. Han mener, at det var baggrunden for, at de sendte en underretning. De lavede mange hvidvaskunderretninger til de estiske myndigheder, og vidnet deltog i flere møder med de estiske myndigheder, bl.a. så de kunne forstå, hvordan myndighederne gerne ville have underretningerne. Da de undersøgte dette, var det ikke en del af porteføljeundersøgelsen. Da de foretog underretningerne, vidste de ikke, hvilke oplysninger de havde hos de estiske myndigheder. De foretog underretningerne, fordi de havde pligt til det ifølge hvidvaskloven. Hvis man ser på rapporterne fra september, kan man se transaktionsstrømme fra de kunder, de kiggede på, og langt det meste af det vurderede de som et mistænkeligt flow. De sendte ikke underretninger om det hele, men der blev sendt mange. Når man inden for det samme flow ser, at der er en række underretninger, er det nok lettere også at sende den næste. Der var et specifikt setup, også i banken, hvor de, der ledede undersøgelsen, vurderede hver enkel underretning, inden den blev sendt af sted. Der var også oplysninger, som indikerede hvidvask, dengang transaktionerne fandt sted, så de ville også have foretaget en underretning, hvis de havde kigget på det dengang. Ellers havde de ikke sendt det af sted.

..."

Personlige oplysninger

Tiltalte 1

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at hun flyttede til England i november 2017. Hun boede der sammen med sin mand Person 1 frem til, at hun blev udleveret til Danmark. Person 1 og tiltalte har et barn. De boede i et hus i England, som de har købt. Person 1 arbejder i England. Tiltaltes datter går i en lokal skole i England. Tiltaltes datter er 14 nu og var 11 år, da tiltalte rejste fra Danmark. Tiltalte taler i telefon med sin familie én gang om ugen. Tiltalte har kun set sin datter én gang, mens hun har været varetægtsfængslet. Tiltaltes mand har ikke mulighed for at komme til Danmark sammen med deres datter. De har nu fundet en løsning, hvor tiltaltes mands søster kan rejse med tiltaltes datter til Danmark. Det har været hårdt for tiltaltes datter, at tiltalte har været varetægtsfængslet. Hendes datter har gået til skolepsykolog og er også blevet henvist til psykolog af en praktiserende læge. Person 1 har fuldtidsarbejde i England. Person 1 har leukæmi og går til undersøgelser og ta-

ger medicin hver dag. Inden tiltaltes udlevering gik hun til undersøgelser på et hospital i England, hvor hun fik konstateret kræft i skjoldbruskkirtlen. Hendes sygdom blev efterfølgende fulgt i England, og hun blev opereret for det i England. Der blev også taget en biopsi på hende i England, der viste, at hun havde kræft på tredje stadie. Tiltalte kom til Jyderup Fængsel i december 2021, og første gang hun kom til en specialist var i januar 2023. Specialisten sendte hende til en blodprøvetest og en ultralyd-scanning, hvor hun fik at vi-de, at størrelsen på hendes knuder ikke har ændret sig. Der er ikke nogen læ-gelig behandling i gang, men de holder øje med kræftknuderne. Hun har al-drig taget stoffer.

Tiltalte er ikke tidligere straffet i Danmark.

Ved Københavns Byrets kendelse af 27. maj 2020 blev Tiltalte 1 fængslet in absentia som sigtet for hvidvask af særlig grov beskaffenhed efter straffe-lovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 290, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 21, jf. § 88, stk. 1, 2. pkt.

Den 11. juli 2020 blev Tiltalte 1 anholdt i England på grundlag af en euro-pæisk arrestordre udstedt af Københavns Byret.

Ved afgørelse af 14. juli 2020 fra Westminster Magistrates' Court blev Tiltalte 1 løsladt mod kaution på følgende betingelser:

- "2. Passport to be retained by Police (DONE);
- 3. To live and sleep each night at Adresse 1, By 1.
- 4. To be indoors at your bail address between the hours of 2200 and 0600; 5. Curfew to be electronically monitored;
- 6. Not to go to any international Travel Hub;
- 7. Not to apply for any international travel documents or be in possession of any."

Tiltalte 1 blev den 21. december 2021 anholdt ved sin ankomst til Køben-havns Lufthavn.

Ved Københavns Byrets kendelse af 22. december 2021 blev Tiltalte 1 va-retægtsfængslet som sigtet for hvidvask af særlig grov beskaffenhed efter straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 88, stk. 1, 2. pkt. (tidl. § 290, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 21, jf. 88, stk. 1, 2. pkt.), og har herefter været frihedsberø-vet.

Tiltalte 2

Styrelsen for International Rekruttering og Integration har den 16. september 2022 afgivet udtalelse om udvisningsspørgsmålet vedrørende Tiltalte 2, hvoraf fremgår blandt andet:

"...

Det er til sagen oplyst, at anklagemyndigheden forventer pågældende idømt fængsel i 8-9 år.

Det er endvidere oplyst, at anklagemyndigheden vurderer, at der under straffesagen bør nedlægges påstand om udvisning med indrejseforbud for bestandig.

Pågældende er ikke varetægtsfængslet.

Opholdsgrundlag og længde

Den 26. november 2007 blev pågældende blev tilmeldt som indrejst i Det Centrale Person-register (CPR).

Den 3. november 2008 fik pågældende registreringsbevis som arbejdstager efter EU-reglerne.

SIRI kan på nuværende tidspunkt kun foretage opslag i eIndkomst 120 måneder tilbage fra opslagsdato. Vi kan derfor ikke lave opslag på pågældendes indkomstforhold i perioden fra november 2007 til og med juli 2012.

Henset til at Tiltalte 2 fik registreringsbevis som arbejdstager den 3. november 2008 og siden da har været bopælsregistreret i folkeregistret, samt den 11. maj 2022 selv har oplyst, at han flyttede til Danmark i 2006 eller 2007 lægges det umiddelbart til grund at Tiltalte 2 har opfyldt betingelserne som arbejdstager efter EU-reglerne siden den 3. november 2008.

SIRI skal hertil bemærke at det ved opslag i e-indkomst for perioden fra 1. september 2012 til 30. maj 2022 fremgår, at Tiltalte 2 har haft indkomst fra 2 selskaber, Virksomhed ApS 3 (CVR nr. 2) og Virksomhed ApS 6 (CVR nr. 3) i de fleste måneder, samt indtægter fra Virksomhed 18 (CVR nr. 4) fra oktober 2021 til og med december 2021.

Det fremgår imidlertid af det fremsendte anlageskrift, at pågældendes ansættelse i Virksomhed ApS 3 formodes at være fiktiv. Der foreligger ingen oplysninger om pågældendes øvrige lønindtægter; om disse også stammer fra fiktive virksomheder.

Idet lønindkomsten fra Virksomhed ApS 3 stammer fra et fiktivt selskab, vil den som udgangspunkt ikke danne grundlag for, at pågældende har opfyldt betingelserne for en op-holdsret som arbejdstager efter EU-reglerne. Imidlertid er SIRIs vurdering, at dette ikke ændrer på den samlede beregning af pågældendes opholdslængde, idet han løbende også har haft indtægter fra andre arbejdsgivere end Virksomhed ApS 3, samt arbejdsløsheds-dagpenge, og derved på det grundlag opfylder EU-arbejdstagerbegrebet.

Pågældende har i afhøringsrapporten af 11. maj 2022 oplyst, at han er faglært ingeniør/ elektriker og selvstændigt driver byggefirmaet Virksomhed ApS 6. Han har hertil oplyst, at selskabet som regel ikke har andre ansatte end ham selv, og at han har et forholdsvis stort arbejdsmæssigt netværk i Danmark. Derudover har han oplyst at han selv udfører bygge-opgaverne igennem sin virksomhed, som han typisk får mellem 12.000-20.000 kroner for og han senest havde en opgave på Bornholm.

Længden af Tiltalte 2's lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne reg-nes tidligst fra den 3. november 2008, hvor den pågældende er tilmeldt folkeregistret og antages at opfylde EU-arbejdstager begrebet jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1, og Tiltalte 2 har således haft lovligt ophold i Danmark i ca. 13 år og 10 måneder jf. udlændingelovens § 27.

SIRI skal hertil bemærke, at pågældende som følge af længden af sit ophold i landet og det forhold, at han har opfyldt betingelserne for sit opholdsgrundlag, samlet set umiddelbart kan have opnået ret til tidsubegrænset ophold i Danmark. Dette uanset, at pågældende ik-ke har indgivet ansøgning herom.

Det bemærkes, at SIRI på baggrund af henvendelsen fra anklagemyndigheden har påbegyndt en ophørssag på Tiltalte 2 med henblik på at vurdere den pågældendes opholdsgrundlag i Danmark.

Udvisningshjemmelen

Styrelsen for International Rekruttering og Integration er af den opfattelse, at opholdets karakter fører til, at betingelserne for en eventuel udvisning skal søges i udlændingelovens § 22, nr. 1 og nr. 6.

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af Tiltalte 2 med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Styrelsen for International Rekruttering og Integration henvise til politiets afhøringsrapport af 11. maj 2022.

Heraf fremgår, at Tiltalte 2 udover det ovennævnte blandt andet har oplyst, at:

- Han har en søn på 12 år og en voksen datter på 32 år, som nu er gravid, der begge to bor i Danmark
- Hans søn bor på samme adresse som sin mor, der er dansk statsborger, samt at han deltager regelmæssigt i sin søns dagligdag selvom de ikke bor sammen
- Han har to voksne børn fra et tidligere forhold, som begge bor i Letland, og at han havde en almindelige kontakt til dem
- Han er medlem og frivillig i Forening
- Han har hele sit sociale netværk i Danmark
- Han som sin hobby Fritidsaktivitet
- Han har diabetes II og tager medicin for dette.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration bemærker, at det ikke vil have opholdsretlige konsekvenser for pågældendes herboende barn, såfremt pågældende bliver udvist af Danmark.

SIRI skal imidlertid gøre opmærksom på, at Tiltalte 2 har et mindreårigt barn, her i landet, som ifølge CPR er registreret med samme bopælsadresse som ham.

SIRI skal i denne forbindelse bemærke, at det kan være et indgreb i familielivet efter den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, at henvise den tiltalte til at udøve familielivet i et andet land (Litauen), såfremt han har et barn der er ikke bor hos vedkommende, hvis Tiltalte 2 har fast og regelmæssigt samvær med barnet, idet Danmark i så fald vil være nærmest til at beskytte familielivet i medfør af den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

I det omfang, der med en konkret afgørelse om udvisning foretages indgreb i udlændingens privat- og familieliv, skal staten påvise, at betingelserne for indgrebet er opfyldt, jf. artikel 8, stk. 2.

Det følger af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at der ved indgreb i udlændingens

ret til privat- eller familieliv skal foretages en proportionalitetsafvejning. Denne proportionalitetsafvejning foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af en række elementer, herunder om udvisning må anses for værende særligt påkrævet på grund af de i udlændingelovens § 24 a opregnede hensyn.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b.

Udtalelse om udvisningsspørgsmålet

Det bemærkes indledningsvis, at det følger af bestemmelsen i udlændingelovens § 26, stk. 2, at en udlænding skal udvises efter §§ 22-24, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration skal i øvrigt bemærke, at det følger af udlændingelovens § 2, stk. 3, at de begrænsninger, der følger af kapitel 3-5 kun finder anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler, samt at det følger af EU-domstolens praksis, at udvisning af en EU/EØS-statsborger kun er berettiget, såfremt den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration skal endvidere bemærke, at for udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kan udvisning kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration skal endelig henlede opmærksomheden på § 37 i bekendtgørelse nr. 1457 af 6. oktober 2020 (EUopholdsbekendtgørelsen).

Vi skal særligt gøre opmærksom på § 37, stk. 2, hvoraf fremgår, at der ikke træffes afgørelse om udvisning vedrørende en unionsborger eller dennes familiemedlemmer, når de har opnået ret til tidsubegrænset ophold her i landet, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

Vi skal særligt gøre opmærksom på § 37, stk. 3, hvoraf det fremgår, at der ikke må træffes afgørelse om udvisning af en unionsborger, som har haft ophold her i landet i de 10 forudgående år, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed.

På baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at den pågældende forventes idømt en frihedsstraf af 8-9 års varighed sammenholdt med EU-reglerne og de i udlændingelovens § 26, stk. 2 nævnte hensyn, kan Styrelsen for International Rekruttering og Integration tiltræde, at anklagemyndigheden nedlægger påstand om udvisning.

Efter Styrelsen for International Rekruttering og Integrations vurdering bør påstanden om udvisning nedlægges i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1 og nr. 6.

Styrelsen for International Rekruttering og Integration skal samtidig henlede opmærksomheden på, at en udlænding, i medfør af udlændingelovens § 24 b, skal tildeles en advarsel, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2.

Konsekvenser ved en eventuel udvisning

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 1, at der til en udvisning skal knyttes et indrejse-forbud.

Det følger af udlændingelovens § 32, stk. 2, at der fastsættes alene indrejseforbud i forhold til udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, hvis den pågældende er udvist af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Fastsættelsen af indrejseforbuddets længde fremgår af udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 2 og nr. 4-7.

Det bemærkes, at efter udlændingelovens § 32, stk. 4, nr. 5 meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-8 eller for udlændinge, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, dog altid for mindst 6 år.

Det bemærkes endvidere, at indrejseforbuddet, efter stk. 5, nr. 1, kan meddeles af kortere varighed, hvis et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i stk. 4, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.
..."

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at hans søn på 12 år bor hos ham. Der har han boet i mere end et år. Sønnen bor både hos tiltalte og tiltaltes ekskone. De finder selv ud af, hvornår sønnen skal være hos hvem. De dage, hvor sønnen går til sport, plejer han at være hos tiltalte, og de dage, hvor moren arbejder hjemmefra, er sønnen hos hende. De har fælles forældremyndighed. Hvis tiltalte bliver udvist, følger hans søn og hans ekskone ikke med til Litauen. Tiltaltes datter på 32 følger heller ikke med til Litauen. Hans datter har født, og hun har opbygget et liv i Danmark, hvor hun har et hus og er dansk statsborger. Tiltalte har to voksne børn fra et tidligere forhold, som bor i Litauen. Dem taler han med telefonisk, og de kommer og besøger ham i Danmark en gang om året. Udeladt. Det er rigtigt, at politiet har beslaglagt en andel af en ejendom han ejer i Holbæk. Udeladt.

Tiltalte er ikke tidligere straffet i Danmark.

Procedure

Anklagemyndigheden har med rettens tilladelse indgivet skriftlig procedure efter retsplejelovens § 878, stk. 1.

Retten har pålagt forsvarerne at afgive en skriftlig oversigt over procedurens indhold med angivelse af de hovedsynspunkter, der gøres gældende, jf. retsplejelovens § 878, stk. 2. Forsvarerne har indleveret en skriftlig procedure.

Rettens begrundelse og afgørelse

Retsgrundlag

Da forholdene i nærværende sag det hele er begået før straffelovens § 290 a trådte i kraft den 1. juli 2018, skal de objektive betingelser efter hæleri-bestemmelsen i straffelovens § 290 være opfyldt, for at der kan dømmes for fuldbyrdet hvidvask efter den nugældende bestemmelse i straffelovens § 290 a, jf. herved UfR2021.3543Ø.

Anklagemyndigheden har under sagen ikke forsøgt at føre bevis for, at de i anklageskriftet nævnte transaktioner konkret er udbytte af en strafbar lovo-vertrædelse. Der skal herefter foretages en vurdering af, hvorvidt de tiltalte havde forsæt til, at de ved deres handlinger medvirkede til hvidvask/hæleri, og i givet fald kan de straffes for forsøg på hvidvask/hæleri.

Skyldsspørgsmålet

Anklagemyndighedens bevisførelse har blandt andet omfattet oplysninger om transaktioner på konti tilhørende de i tiltalen anførte K/S'er i Danske Bank i Estland. Oplysningerne foreligger i form af dataudtræk, som Danske Bank har videregivet til politi og anklagemyndighed. Oplysningerne omfatter blandt andet beløb, afsender, modtager og beskrivelse af transaktionerne. Vidne 22 har forklaret, hvorledes oplysningerne for selskabet Virksomhed K/S 8's vedkommende for en del af gerningsperioden er blevet sammenholdt med kontoudtog, som er blevet fundet på Vidne 1's computer. Det er herved blevet konstateret, at de transaktionsoplysninger, som er leveret af Danske Bank, stemmer med oplysningerne fra kontoudto-gene fra Vidne 1's computer. Endvidere har bevisførelsen vist, at oplysningerne fra Danske Bank stemmer med kontoudtog fra Virksomhed K/S 26. Retten finder på denne baggrund, og på baggrund af vidneforklaringerne om, hvorledes undersøgelserne hos Danske Bank er foretaget, at oplysningerne fra Danske Bank om transaktioner vedrørende de enkelte selskaber kan læg-ges til grund i sagen. Det kan ikke føre til andet resultat, at Danske Bank har været sigtet, tiltalt og dømt for manglende overholdelse af bankens forpligtel-ser i henhold til hvidvaskloven, hvorved bemærkes, at der ikke ses at have været modstridende interesser mellem Danske Bank og de tiltalte i nærvæ-rende sag.

Bevisførelsen vedrørende selskaberne Virksomhed K/S 26, Virksomhed K/S 12 (Virksomhed K/S 19), Virksomhed K/S 8, Virksomhed K/S 5, Virksomhed K/S 2, Virksomhed K/S 32, Virksomhed K/S 30, Virksomhed K/S 42, Virksomhed K/S 59, Virksomhed K/S 21, Virksomhed K/S 29 og Virksomhed K/S 36 har vist, at K/S'erne alle blev stiftet med kom-manditister og komplementarer, som var hjemmehørende i udlandet og i vid udstrækning i kendte skattelylande, som Belize, British Virgin Islands, Pana-ma, Seychellerne m.v., ligesom Tiltalte 2 har været indsat som stråmandsdirektør i disse K/S'erne og har skrevet under på dokumenter uden

at have noget kendskab til K/S'erne og i vidt omfang uden at forstå det, han skrev under på. K/S'erne har haft konti i Danske Bank i Estland, selvom selskaberne ikke har været hjemmehørende i Estland. Endvidere har samme kommanditister og komplementarer været indsat i flere af K/S'erne, ligesom en række af K/S'erne har haft transaktioner med samme selskaber og indbyrdes. Hertil kommer, at Person 88 efter retsanmodning fra anklage-myndigheden til russisk politi har forklaret, at han ikke var den reelle ejer af Virksomhed K/S 26, uanset at han var angivet som sådan.

Efter bevisførelsen lægger retten til grund, at transaktionsbeskrivelserne i meget vidt omfang angiver at angå transaktioner for køb og salg af varer, mens der mangler transaktioner, som viser andre udgifter, der sædvanligvis vil være i en virksomhed med en omsætning af det omfang som ses, herunder lønudbetalinger, huslejebetalinger, ejendomsskatter, elektricitet, vand, varme samt skatter og afgifter. Transaktionsbeskrivelserne mellem samme transaktionsparter er i vidt omfang angivet med enslydende tekster. Ligeledes er der ikke fundet hjemmesider eller andre kontaktoplysninger om K/S'erne. På samme måde er der ikke fundet hjemmesider eller andre kontaktoplysninger til de mange undersøgte selskaber, som har overført og modtaget betydelige beløb til og fra K/S'erne, undtagen Virksomhed ApS 5, hvor overførslerne har ved-rørt ordrer, som alle er blevet annulleret. Endvidere er det kendetegnende for transaktionerne, at der i vidt omfang er foretaget næsten identiske indbetalinger til og udbetalinger fra K/S'ernes konti.

Hertil kommer, at K/S'ernes regnskaber for en dels vedkommende har vist, at der har været en meget begrænset eller ingen aktivitet i selskaberne, uagtet at selskaberne på deres konti i Danske Bank i Estland har haft transaktioner med betydelige beløb, der efter transaktionsbeskrivelserne må antages at være omsætning, men som ikke er blevet afspejlet i K/S'ernes regnskaber. I tre af K/S'erne har revisor givet en afkræftende konklusion på regnskabet blandt andet med henvisning til, at varelagre på dels mange millioner kr., dels 1 milliard kr. ikke har kunnet bekræftes. Endvidere er regnskaberne for flere K/S'ernes vedkommende ikke reviderede. I nogle af regnskaberne er det åbent, at det ikke er Tiltalte 2's underskrift, hvor hans navn er angivet, ligesom regnskaberne i et vist omfang på andre måder fremstår uprofessionelle.

Retten finder på denne baggrund og efter bevisførelsen i øvrigt, at K/S'erne er indgået i et set up, hvor kommanditister, komplementarer, selskaber, personer og adresser, hvoraf mange havde tilknytning til skattelylande, gik igen, og hvor der manglede en forretningsmæssig begrundelse for de betydelige transaktioner, som inden for kort tid blev ført frem og tilbage gennem K/S'ernes konti i Danske Bank i Estland med angivelse af, at der var tale om betaling for levering af varer, og at dette havde til formål at sløre transaktionssporet. Disse forhold har gjort sig gældende for de enkelte K/S'er, og er blevet bestyrket yderligere af bevisførelsen for K/S'erne som helhed.

For så vidt angår de øvrige K/S'er, som er omfattet af tiltalen, har komplementaren og kommanditisten i disse K/S'er med få undtagelser været hjemmehørende i kendte skattelylande så som De Britiske Jomfruøer, Belize, Cypern, Panama, Seychellerne. I alle K/S'erne har der været indsat en stråmandsdirektør, som har været Tiltalte 2 bortset fra i Virksomhed K/S 31 og Virksomhed K/S 49, hvor det har været henholdsvis Person 89, senere Person 6, og Vidne 1. Ifølge en del af disse K/S'ers regnskaber har der ikke været aktivitet i selskaberne. I det omfang K/S'ernes regnskaber har været reviderede, og der ikke har været tale om 0-regnskaber, er der med få undtagelser afgivet revisionspåtegninger med forbehold, afkræftende konklusioner eller manglende konklusion. I et enkelt K/S, Virksomhed K/S 25, har revisor ikke taget forbehold i regnskabet for 2012, og K/S'ets regnskab for 2013 er ikke revideret. I regnskaberne for Virksomhed K/S 41 tog revisor i revisionspåtegningen forbehold for værdiansættelsen for betydelige poster i regnskaberne for 2011-2013, mens der efter et revisorskift ikke er blevet taget forbehold i revisionspåtegningerne i regnskaberne for 2014-2015, som fortsat indeholdt betydelige poster. På samme måde som for den ovenfor gennemgåede gruppe af K/S'er er en del af regnskaberne fejlbehæftede, ligesom regnskaberne i et vist omfang på andre måder fremstår uprofessionelle.

På dette grundlag, de dokumenterede transaktioner og den øvrige bevisførelse vedrørende disse K/S'er sammenholdt med af Vidne 22's forklaring om, at der mangler transaktioner, som viser andre udgifter, der sædvanligvis vil være i en virksomhed med en omsætning af det omfang som ses, herunder lønudbetalinger, huslejebetalinger, ejendomsskatter, elektricitet, vand, varme samt skatter og afgifter, finder retten, at det kan lægges til grund, at de øvrige K/S'er ligeledes har været en del af set up'et, som er beskrevet ovenfor.

Fælles for alle K/S'erne er, at de er stiftet i regi af Virksomhed ApS 1 eller Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2).

På denne baggrund finder retten, at transaktionerne i K/S'erne har haft de karakteristika, der kendetegner hvidvask. Dette understøttes endvidere af, at Vidne 1 har erkendt sig skyldig i forsøg på hvidvask i forening med de tiltalte for så vidt angår de i tiltalen anførte transaktioner. For de enkelte K/S'er, hvor der ikke har været transaktioner, finder retten det på baggrund af oplysningerne om deres tilblivelse og konstruktion godtgjort, at formålet med disse selskaber har været det samme som de øvrige K/S'er.

Tiltalte 1 har stiftet Virksomhed ApS 1, som har stået for stiftelsen og administrationen af de første 23 K/S'er, som fremgår af tiltalen mod hende. Tiltalte 1 har endvidere stået for oprettelsen af Virksomhed ApS 2, som efter hendes forklaring overtog en del af Virksomhed ApS 1's opgaver, mens andre opgaver forblev i Virksomhed ApS 1. De resterende K/S'er, som er omfattet af tiltalen, blev stiftet i regi af Virksomhed ApS 2 og havde adresse

dér med undtagelse af 2 selskaber, som havde adresse på Tiltalte 1's tidligere bopælsadresse, som hun fortsat havde tilknytning til og modtog post fra adressen.

I virksomheden med oprettelse og administration af K/S'er ansatte Tiltalte 1 medarbejdere med relation til Østeuropa og Rusland, og der var kun få ansatte i virksomheden, som oprettede K/S'er med udenlandske kommanditi-ster og komplementarer, der i betydeligt omfang var hjemmehørende i kendte skattelylande, og i flere tilfælde blev indsat i flere K/S'er. Hun samarbejdede med sin kusine Person 3 i Skt. Petersborg om bogholderiopgaver. Hun ansatte Tiltalte 2 til at være stråmandsdirektør, hvilket han har været i alle K/S'erne bortset fra to, hvor Vidne 1 og Person 89, senere Person 6, som var taxachauffør, blev indsat, ligesom der er eksempler på en stråmandsejer og forslag i korrespondance herom, selvom Tiltalte 1 har forklaret, at hun sikrede sig de reelle ejeres identitet. Hun havde kendskab til selskabsadministration fra tidligere ansættelse og uddannelse inden for virksomhedsstudier, og hun har selv været indsat som stråmandsdirektør omkring 2002. Hun har forklaret, at formålet med oprettelse af K/S'erne i Danmark var beskyttelse af aktiver og skatteoptimering, hvilket på grundlag af regnskaberne i mange af K/S'erne ikke er en troværdig begrundelse. Det bemærkes herved, at revisorerne Vidne 11, Vidne 12 og Vidne 13 har forklaret, at det var Tiltalte 1, de havde kontrakt til, hvis der var væsentlige spørgsmål vedrørende regnskaberne. Endvidere viser Tiltalte 1's besked af 20. juli 2011 til Person 14's med forslag til at lukke et selskab og oprettelsen af et nyt til en kunde på grund af regnskabet, at Tiltalte 1 havde indsiget i regnskaberne for de selskaber, hun administrerede.

Tiltalte 1's virksomhed Virksomhed ApS 1 indgik i juni 2008 en aftale om samarbejde med Danske Bank i Estland, med at henvise kunder og repræsentere banken i Moskva mod betaling, hvilket fandt sted i hvert fald frem til marts 2015.

Endvidere lægger retten efter bevisførelsen til grund, at Tiltalte 1 i sommeren 2011 solgte sine anparter i Virksomhed ApS 2 via selskabet Virksomhed Ltd. 2. for 350.000 euro, uagtet at Virksomhed ApS 1, som havde overdraget en del af sine aktiviteter til Virksomhed ApS 2, ifølge Vidne 14's forklaring havde en ringe værdi. Virksomhed ApS 1's regnskab for 2011 viser en begrænset omsætning og et negativt resultat. Tiltalte 1 har således anset virksomheden for at have en værdi ud over det, som selskabsadministration i sig selv skabte, og har fundet en køber, som havde samme opfattelse af værdien.

Tiltalte 1 har holdt konferencer i udlandet, hvor hun skaffede kunder til virksomheden. Tiltalte 2 har forklaret, at han på en rejse kun kortvarigt mødte en ejer af et selskab, og herefter måtte vente udenfor, mens Tiltalte 1 har holdt møde.

Det fremgår af korrespondancen, som er fundet hos Tiltalte 1, at hun har skrevet med ansatte, direktører, revisorer og andre om selskaber og andre forhold vedrørende Virksomhed ApS 2/Virksomhed ApS 3, herunder syge-meldinger, indsættelse af direktør, registrering, reetablering af selskaber, underskrifter, priser på ydelser, herunder for afsendelse af ”digipas” (nøgle til NemID) med kurer. Der foreligger endvidere korrespondancen med Vidne 1 (Navn 3) og anden korrespondance, hvori Vidne 1 omtales, og hvori der omtales selskaber og andet på en måde, som viser, at der var et samarbejde mellem Tiltalte 1 og Vidne 1. Efter Tiltalte 2's forklaring havde han det indtryk, at Tiltalte 1 fortsatte sit arbejde for Virksomhed ApS 2/Virksomhed ApS 3, da hun begyndte at arbejde hjemmefra, og han kom for at underskrive dokumenter og bringe dokumenter fra og til kontoret. Ifølge en opgørelse over Virksomhed ApS 2's indtægter og udgifter for 2013 er en af posterne ”Udbetaling Tiltalte 1 30 % af registreringen af nye selskaber”. I juni 2014 har Tiltalte 1 og Person 3 skrevet om en pengeoverførsel i forhold til Vidne 1. Tiltalte 1 har i juli og august 2014 skrevet med Vidne 1, om at hun skulle til møde i Danske Bank om et samarbejde, og om at hun havde en hastebestilling på en færdigt selskab med moms. De har endvidere skrevet sammen i september 2014 om at Vidne 1 skulle hente penge og i oktober 2014 om presseomtale. Tiltalte 2 har endvidere forklaret, at han forud for en afhøring hos politiet i oktober 2014 om et selskab forsøgte at få Tiltalte 1 og Vidne 1 til at orientere sig om selskabet, men at de begge henviste til hinanden.

Retten må på denne baggrund tilsidesætte Tiltalte 1's forklaring om, at hun efter overdragelsen af aktiviteter til Virksomhed ApS 2 i 2011 alene kom på Virksomhed ApS 2's kontor i ca. et år og udelukkende for at oplære andre medarbejdere, og at hendes beskeder alene vedrørte situationer, hvor hun bistod tidligere klienter, når der opstod problemer.

Retten finder herefter og efter bevisførelsen herom i øvrigt, at Tiltalte 1 fortsat var reel leder af i Virksomhed ApS 2 efter overdragelsen i sommeren 2011, selvom Vidne 1 blev indsat som direktør, og at samarbejdet mellem Vidne 1 og Tiltalte 1 fortsatte ud over det tidspunkt, hvor Vidne 1 skulle have omstillet låsene til Virksomhed ApS 2's kontor i 2012, og i hvert faldt frem til efteråret 2014. På denne baggrund findes det ligeledes godtgjort, at Tiltalte 1 har deltaget i stiftelsen og administrationen af alle K/S'erne, som er omfattet af tiltalen, i hvert fald frem til efteråret 2014.

På elektroniske koster tilhørende Tiltalte 1 er der fundet en udateret tekst, hvor en række K/S'er omtales, herunder to af de K/S'er som tiltalen angår. Om disse er anført: ”Virksomhed K/S 11 28/07 Revisor: Revisionsfirma 3” og ”Virksomhed K/S 28 OPHØR”. I teksten anføres i forhold til andre selskaber datoen 11. juni 2017 i forhold til en indberetning, som er sket, og en henvisning ”min e-mail fra 24/1/18”. I teksten nævnes også andre selskaber, som har relation til de i tiltalen anførte K/S'er. Det er i teksten regist-

reret, at et ApS har betalt gebyrer og deres regning for årsregnskabet for 2016. Teksten fremstår således som en huskeseddel for opgaver i relation til de anførte selskaber.

Hos Tiltalte 1 er der endvidere fundet et billede af et brev af 6. august 2019 med et NemID nøglekort til Virksomhed K/S 13, som blev lukket den 20. november 2019. Tiltalte 1 sendte den 2. juni 2017 en liste til Tiltalte 2 over selskaber, der stadig var aktive. Af listen fremgår blandt andet "Virksomhed K/S 28", "Virksomhed K/S 13", "Virksomhed K/S 41" og "Virksomhed K/S 11". Bort-set fra Virksomhed K/S 14, som blev slettet i CVR-registret den 11. juli 2017, er de anførte fire K/S'er de eneste, som er omfattet af tiltalen, og som ikke var lukket, da Tiltalte 1 skrev sin e-mail. Endvidere blev Virksomhed K/S 11, Virksomhed K/S 14 og Virksomhed K/S 13 administreret hos Vidne 10's administrationsselskab Virksomhed IVS, efter at K/S'erne forlod Virksomhed ApS 3 (Virksomhed ApS 2). Vidnet revisor Vidne 9, som er gift med Vidne 10, har forklaret, at Tiltalte 1 kom med kunder til Virksomhed IVS. Vidne 10 har forklaret, at hendes forretningsmæssige samarbejde med Tiltalte 1 begyndte i 2014.

Selskaberne Virksomhed K/S 56 og Virksomhed K/S 49 havde adresse på Tiltalte 1's tidligere adresse, Adresse 6, indtil de blev slettet i selskabsregistret. Person 6, som Tiltalte 1 brugte som stråmandsdirektør i flere selskaber, blev den 12. december 2012 indsat som direktør i Virksomhed K/S 8, og Tiltalte 1 har korresponderet med Person 19 om Virksomhed K/S 8 i juni 2015, ligesom Tiltalte 1 i december 2015 bad Person 19 om nummeret til Person 20 fra Virksomhed K/S 8.

Retten finder på denne baggrund, at Tiltalte 1 havde en aktiv rolle i forhold til disse selskaber i hele gerningsperioden.

For så vidt angår selskaberne Virksomhed K/S 26, Virksomhed K/S 60, Virksomhed K/S 61, Virksomhed K/S 16, Virksomhed K/S 62, Virksomhed K/S 3, Virksomhed K/S 37, Virksomhed K/S 17, Virksomhed K/S 39 og Virksomhed K/S 40 finder retten, at det ikke er bevist, at Tiltalte 1 efter september 2014 har deltaget i administrationen af selskaberne, og retten finder derfor ikke grundlag for at dømme Tiltalte 1 for medvirken til forsøg på hvidvask for så vidt angår transaktionerne på disse selskabers konti i Danske Bank i Estland efter dette tidspunkt. Transaktionerne på disse K/S'ers konti udgjorde i alt 365.002.638 euro for så vidt angår gerningsperioden efter den 1. september 2014.

På denne baggrund og efter bevisførelsen i øvrigt finder retten, at Tiltalte 1 med sin deltagelse i set up'et med stiftelse og administrationen af K/S'erne, som er omfattet af tiltalen, har medvirket til forsøg på hvidvask med undtagelse af transaktionerne på de ovenfor anførte 365.002.638 euro.

Retten finder endvidere, at Tiltalte 1 i hele gerningsperioden i hvert fald har indset muligheden for, at K/S'erne kunne bruges til hvidvask, og at hun har accepteret denne mulighed for det tilfælde, at det faktisk forholdt sig så-dan.

Tiltalte 2 har være registreret som direktør i alle de i tiltalen mod ham anførte K/S'er og har underskrevet stiftelsesdokumenter, fuldmagter, regn-skaber, kommanditselskabskontrakter m.v. for selskaberne. Tiltalen mod ham vedrører transaktionerne i K/S'erne i den periode, hvor han har været regist-reret som direktør for K/S'erne. Som direktør for K/S'erne har Tiltalte 2 haft en nødvendig og væsentlig rolle, som muliggjorde transaktionerne gennem K/S'ernes konti i Danske Bank i Estland, og han har således medvir-keet hertil.

Efter Tiltalte 2's egen forklaring havde han hørt om tilfælde, hvor hjemløse litauere var blevet misbrugt, idet de var blevet indsat som strå-mandsdirektører i selskaber, hvilket gav Tiltalte 2 anledning til be-kymring, forud for at han påtog sig at blive indsat som direktør i en række selskaber, hvor han alene skulle skrive under på dokumenter efter instruktion hos Virksomhed ApS 1, hvor han i en række tilfælde ikke forstod indhol-det, og hvor han ikke søgte at opnå viden herom. Han har endvidere forkla-ret, at han forud for, at han påtog sig opgaven fik at vide, at det var lovligt, og at der ikke foregik hvidvask. Ved gerningsperiodens start i december 2008 havde Tiltalte 2 underskrevet dokumenter for 3 af K/S'erne, som er omfattet af tiltalen samt for andre selskaber, som ikke indgår i sagen. Efter Tiltalte 2's forklaring spurgte han i starten, dvs. i 2008, ind til om forretningen var lovlig, ligesom han har spurgt Tiltalte 1 til, hvorfor selska-berne var registreret i Danmark, når de kun arbejdede i udlandet, for han kunne ikke forstå, hvad det var, der blev tjent penge på, hvilket Tiltalte 1 dog aldrig svarede på, ligesom han fik det indtryk, at hans spørgsmål gjorde Tiltalte 1 mistænkelig. Tiltalte 2 fik endvidere en løn, der var væ-sentligt højere end hans kvalifikationer og arbejdsindsatsen kunne begrunde.

På denne baggrund finder retten, at Tiltalte 2 allerede i december 2008 havde indset muligheden for, at han ved sine handlinger medvirkede til hvidvask, og at han har accepteret denne mulighed for det tilfælde, at det faktisk forholdt sig sådan.

Ifølge Tiltalte 2's forklaring underskrev han blanke papirer, som skulle anvendes til at printe selskabsdokumenter på. Vidne 5, som blev ansat i Virksomhed ApS 3 i januar 2016, har ligeledes forklaret, at Tiltalte 2 underskrev blanke papirer, hvorpå der blev printet årsrapporter, så Tiltalte 2 ikke behøvede at komme ind på kontoret så mange gange. Tiltalte 2 er i gerningsperioden blevet indkaldt til samtaler hos myndighe-derne, herunder politiet, vedrørende selskaber, hvor han var indsat som di-rektør. I disse tilfælde er han blevet instrueret om selskabernes forhold af Tiltalte 1 eller Vidne 1 forud for samtalen. Retten finder, at disse

forhold har været egnede til at bestyrke Tiltalte 2's forsæt i gernings-perioden.

Tiltalte 2 har forklaret, at han på et tidspunkt gav udtryk for, at han ikke længere ønskede at underskrive dokumenter. Brevet af 1. april 2015 om, at han fratrådte sin stilling som direktør i alle virksomheder som Virksomhed ApS 3 havde indregistreret ham i, afleverede han til Vidne 1, som var registreret som direktør for Virksomhed ApS 2, hvorfra en del af set up'et blev administreret. Brevet er stempelt modtaget hos Erhvervsstyrelsen den 2. september 2016. Tiltalte 2 har forklaret, at han mener, at han har skrevet til Erhvervsstyrelsen forud for e-mail af 17. august 2016, men der foreligger ikke oplysninger, der understøtter, at dette er sket. Tiltalte 2 har endvidere forklaret, at havde forståelse for, at han ikke kunne udskiftes som direktør lige med det samme. På denne baggrund finder retten, at Tiltalte 2 ikke på noget tidspunkt er trådt tilbage fra sin medvirken til forsøg på hvidvask, og hans forsæt er derfor ikke ophørt inden udløbet af gerningsperioden.

På denne baggrund finder retten, at begge de tiltalte har haft forsæt til medvirken til forsøg på hvidvask, jf. straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 290, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 21.

Dette støttes yderligere af, at Vidne 1 har erkendt sig skyldig i forsøg på hvidvask i forening med de tiltalte for så vidt angår de i tiltalen anførte transaktioner.

Retten finder, at forældelsen af de strafbare forhold er blevet afbrudt for Tiltalte 2's vedkommende, da han blev sigtet den 14. oktober 2019, og for Tiltalte 1's vedkommende, da der blev foretaget rettergangsskridt ved anklagemyndighedens anmodning om tilladelse til aflytning af Tiltalte 1 den 18. februar 2020. Efter bevisførelsen om set up'er og transaktionerne på K/ S'ernes konti i Danske Bank i Estland finder retten videre, at der foreligger en forsæt forbrydelse, således at de tiltalte også kan dømmes for medvirken til forsøg på hvidvask i forhold til transaktioner, der ligger mere end 10 år før tidspunktet for afbrydelsen af forældelsen.

Det er herefter bevist, at de tiltalte er skyldige i overensstemmelse med tiltalen i forhold 1 og 2, dog således at forholdene i det hele skal straffes som forsøg, og således at Tiltalte 1 frifindes for medvirken til forsøg på hvidvask af 365.002.638 euro.

Retten finder henset til, at kriminaliteten vedrører hvidvask af over 26 milliarder kr., og til at kriminaliteten har karakter af organiseret kriminalitet, at der foreligger særdeles skærpende omstændigheder for begge de tiltaltes vedkommende, jf. straffelovens § 88, stk. 1, 2. pkt.

Straffastsættelse

Straffen fastsættes for Tiltalte 1 til fængsel i 9 år, jf. straffelovens § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 290, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 21 og § 88, stk. 1, 2. pkt.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte er fundet skyldig i medvirken til forsøg på hvidvask af over 26 milliarder kr., og at kriminalite-ten har karakter af organiseret kriminalitet samt tiltaltes ledende rolle.

Rettighedsfrakendelse

Den nu pådømte kriminalitet angår ganske betydelige værdier, er professionelt udført og gerningsperioden har strakt sig over mere end 7 år. Tiltaltes handlinger har været væsentlige for udførelsen af kriminaliteten og er udført i forbindelse med tiltaltes ledelse af et selskab, som har udbudt tjenesteydels-er til virksomheder som beskrevet i hvidvasklovens § 2, nr. 12. På denne baggrund finder retten, at der er en sådan nærliggende fare for misbrug i forbindelse med tiltaltes erhvervsudøvelse, at retten til at fungere som udbyder af tjenesteydelser til virksomheder efter hvidvasklovens § 2, nr. 12, her eller i udlandet og retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser skal frakendes tiltalte i medfør af den påberåbte bestemmelse. Efter det anførte finder retten videre, at frakendelsen skal ske indtil videre.

Konfiskation

På baggrund af oplysningerne om Tiltalte 1's indtægter i årene 2008 til 2015 samt den købesum Tiltalte 1 har fået ved salg af anparterne i Virksomhed ApS 2 finder retten, at der er fornødent grundlag for skønsmæssigt at opgøre Tiltalte 1's udbytte til 2.662.286 kr.

Påstanden om konfiskation tages herefter i medfør af straffelovens § 75, stk. 1, til følge som nedenfor bestemt.

Straffen fastsættes for Tiltalte 2 til fængsel i 7 år, jf. § 290 a, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 290, stk. 2, jf. stk. 1, jf. § 21 og § 88, stk. 1, 2. pkt.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte er fundet skyldig i medvirken til forsøg på hvidvask af knapt 30 milliarder kr., og at kriminalite-ten har karakter af organiseret kriminalitet samt tiltaltes rolle.

Udvisning

Tiltalte 2 er under denne sag idømt fængsel i 7 år for medvirken til forsøg på hvidvask. Tiltalte er statsborger i Litauen. Tiltalte har haft lovligt ophold i Danmark i relation til udvisningsbestemmelserne i 15 år.

Betingelserne for udvisning i udlændingelovens § 22, nr. 1, nr. 6, er herefter opfyldt. Det følger af udlændingelovens § 26, stk. 2, at udvisning skal ske,

medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Da tiltalte er EU-statsborger, kan udvisning dog kun ske, hvis det vil være i overensstemmelse med de principper, der efter EU-retten gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed, jf. udlændingelovens § 26 b.

Efter EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, litra a, må der ikke træffes afgørelse om udsendelse af en unionsborger, der har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de forudgående 10 år, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten.

Det fremgår af direktivets indledende betragtning 24 bl.a., at der kun i ekstraordinære tilfælde, når det er bydende nødvendigt af hensyn til den offentlige sikkerhed, bør ske udsendelse af unionsborgere, der har opholdt sig i mange år på værtsmedlemsstatens område, især hvis de er født og har opholdt sig der hele deres liv.

EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, er fortolket bl.a. i EU-Domstolens dom af 23. november 2010 i sag C-145/09 (Tsakouridis), og dom af 22. maj 2012 i sag C-348/09 (P.I.). Af sidstnævnte dom, der omhandlede udvisning bl.a. i forbindelse med strafbare handlinger som seksuelt misbrug af mindreårig, fremgår af præmis 33, at det er tilladt medlemsstaterne at anse strafbare handlinger som dem, der er opregnet i artikel 83, stk. 1, andet afsnit, TEUF, for at indebære et særligt alvorligt indgreb i en grundlæggende samfundsinteresse, der kan udgøre en direkte trussel mod befolkningens tryghed og fysiske sikkerhed og dermed være omfattet af begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”, hvilket kan begrunde en udsendelsesforanstaltning i medfør af artikel 28, stk. 3, i direktiv 2004/38, på betingelse af, at sådanne strafbare handlinger er blevet begået på en måde, som er af særlig grov karakter.

I TEUF, artikel 83, stk. 1, andet afsnit, nævnes også bl.a. hvidvaskning af penge og organiseret kriminalitet. Højesteret har i U2019.3197 udtalt, at også anden kriminalitet end den i TEUF, artikel 83, stk. 1, andet afsnit nævnte, vil kunne have en sådan særlig grov karakter, at kriminaliteten er omfattet af begrebet ”bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed”.

En udvisningsbeslutning skal endvidere efter EU-Domstolens praksis vurderes efter direktivets artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og artikel 28, stk. 1.

Efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 1, skal en begrænsning i retten til fri bevægelighed og ophold kunne begrundes i hensynet til bl.a. den offentlige orden eller sikkerhed. Efter artikel 27, stk. 2, skal udvisningen være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Endvidere følger det af EU-opholdsdirektivets artikel 28, stk. 1, at værtsmedlemsstaten, før den træffer afgørelse om udsendelse, bl.a. skal tage hensyn til varigheden af den pågældendes ophold på værtsmedlemsstatens område, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation samt sociale og kulturelle integration i værtsmedlemsstaten og tilknytning til hjemlandet. Efter artikel 28, stk. 2, må værtsmedlemsstaten ikke træffe en udsendelsesafgørelse vedrørende en unionsborger, når denne har opnået ret til tidsubegrænset ophold på værtsmedlemsstatens område, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

Efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention må endvidere ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af retten til et familie- eller privatliv, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund. Om disse betingelser er opfyldt, beror på en proportionalitetsvurdering under inddragelse af en række kriterier, der er fastlagt i Menneskerettighedsdomstolens praksis. I vurderingen indgår det samfundsmæssige behov for udvisning særligt under hensyn til karakteren og alvoren af den kriminalitet, som den pågældende nu og tidligere har begået. Der skal endvidere tages hensyn til varigheden af den pågældendes ophold her i landet og i statsborgerskabslandet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til henholdsvis Danmark og statsborgerskabslandet samt eventuelt andre lande, hvortil den pågældende har særlig tilknytning.

Tiltalte er ikke tidligere straffet i Danmark.

Han blev tilmeldt CPR-registret som 42-årig i 2007, han taler litauisk, og han må antages at have udmærkede forudsætninger for at klare sig ved en udvisning til Litauen. Han har under hele retssagen haft behov for litauisk tolk.

Han har en søn på 13 år, som bor på skift hos tiltalte og tiltaltes ekskone. Han har endvidere en voksen datter og et barnebarn i Danmark og to voksne børn i Litauen. Han har haft en virksomhed i Danmark, hvor han har arbejdet sideløbende med den begåede kriminalitet, men er nu uden arbejde. Han har hele sit sociale netværk i Danmark. Han har diabetes II og tager medicin for dette.

To voterende udtaler:

Efter en samlet vurdering og navnlig henset til karakteren af tiltaltes deltagelse i kriminaliteten og til, at tiltalte ikke efter gerningsperiodens udløb i 2016 har begået kriminalitet, finder vi, at der ikke er grundlag for at antage, at tiltalte må anses for at være tilbøjelig til fortsat at udvise en adfærd, der i fremtiden udgør en trussel af den i opholdsdirektivet anførte karakter. Endvidere finder vi, at navnlig hensynet til tiltaltes 13-årige søn taler mod udvisning af tiltalte. På denne baggrund finder vi, at udvisning af tiltalte med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Vi stemmer derfor, at frifinde tiltalte for påstanden om udvisning med indrejseforbud, og vil alene

meddele tiltalte en advarsel om udvisning.

Én voterende udtaler:

Tiltalte har i forbindelse med den nu begåede kriminalitet været et vigtigt og nødvendigt led i et netværk, og den kriminalitet, han er dømt for, fremstår organiseret, og vedrører medvirken til forsøg på hvidvask for knapt 30 milliarder kr. Kriminaliteten er påbegyndt ca. ét år efter indrejsen og er fortsat i en årrække. Jeg finder, at tiltaltes adfærd at udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkeligt alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

Uanset tiltaltes langvarige ophold i Danmark finder jeg herefter, når henses til den begåede meget alvorlige kriminalitet og straffens længde og efter en afvejning heraf over for hans alder, helbредstilstand, familiemæssige og økonomiske situation, samt sociale og kulturelle integration i Danmark og tilknytning til Litauen, at udvisning er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed og ikke vil være i strid med Danmarks EU-retlige forpligtelser eller internationale forpligtelser i øvrigt.

Jeg stemmer derfor for at udvise tiltalte af Danmark med indrejseforbud i 6 år, jf. udlændingelovens § 32, stk. 4, jf. stk. 5, nr. 1, idet jeg efter en samlet vurdering finder, at udvisning med indrejseforbud for bestandig, navnlig henset til varigheden af tiltaltes ophold i Danmark og hensynet til tiltaltes 13-årige søn, med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Der træffes afgørelse om udvisningsspørgsmålet efter stemmeflertallet, således at tiltalte meddeles et advarsel om udvisning.

Rettighedsfrakendelse

Den nu pådømte kriminalitet angår ganske betydelige værdier, er professionelt udført og gerningsperioden har strakt sig over mere end 7 år. Tiltaltes handlinger har været et væsentligt led i udførelsen af kriminaliteten og er udført i forbindelse med tiltaltes indsættelse som stråmandsdirektør i en lang række selskaber, idet tiltalte var ansat i et selskab, som har udbudt tjenesteydelser til virksomheder som beskrevet i hvidvasklovens § 2, nr. 12. På denne baggrund finder retten, at der er en sådan nærliggende fare for misbrug i forbindelse med tiltaltes erhvervsudøvelse, at retten til at fungere som udbyder af tjenesteydelser til virksomheder efter hvidvasklovens § 2, nr. 12, her eller i udlandet og retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser skal frakendes tiltalte i medfør af den påberåbte bestemmelse. Efter det anførte finder retten videre, at frakendelsen skal ske indtil videre.

Konfiskation

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af Tiltalte 2's ejerandel

af ejendommen beliggende Adresse 2, By 2, Matrikel nr., i medfør af straffelovens § 76 a.

Retten finder, at det forhold, tiltalte er fundet skyldig i, er af en karakter, der kan give et betydeligt udbytte, jf. straffelovens § 76 a, stk. 1, nr. 1. Da strafferammekravet i straffelovens § 76 a, stk. 1, nr. 2, tillige er opfyldt, kan der ske konfiskation af tiltaltes ejerandel af ejendommen, medmindre tiltalte har sandsynliggjort, at ejendommen er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler, jf. straffelovens § 76, stk. 4.

Tiltalte har gjort gældende, at der ikke kan ske konfiskation som begæret og har henvist til, at ejendommen er erhvervet i forening med tiltaltes ekskone i 2020, hvilket er mellem 12 og 4 år efter gerningsperioden.

Retten finder ikke alene på grundlag af oplysningen om erhvervelsestidspunktet, at tiltalte har sandsynliggjort, at hans andel af ejendommen er erhvervet for lovligt erhvervede midler.

Påstanden om konfiskation tages herefter i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte 1 straffes med fængsel i 9 år.

Tiltalte frakendes retten til at fungere som udbyder af tjenesteydelser til virksomheder efter hvidvasklovens § 2, nr. 12, her eller i udlandet og frakendes retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser indtil videre.

Hos tiltalte konfiskeres 2.662.286 kr.

Tiltalte 2 straffes med fængsel i 7 år.

Tiltalte tildes en advarsel om udvisning.

Tiltalte frakendes retten til at fungere som udbyder af tjenesteydelser til virksomheder efter hvidvasklovens § 2, nr. 12, her eller i udlandet og frakendes retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser indtil videre.

Hos tiltalte konfiskeres tiltaltes ejerandel af ejendommen beliggende Adresse 2, By 2, Matrikel nr..

De tiltalte skal in solidum betale sagens omkostninger, dog skal de hver især

alene afholde salær til egen forsvarer.

Dommer

